

**T.C.
AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ**

**YENİDEN İŞLEVLENDİRME UYGULAMALARINDA ÖZGÜNLÜK
KAYIPLARININ ARAŞTIRILMASI: GELENEKSEL ALANYA KONUTLARI
ÖRNEĞİ**

Nazmiye Gizem ARI AKMAN

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK

ANABİLİM DALI

DOKTORA TEZİ

HAZİRAN 2024

ANTALYA

**T.C.
AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ**

**YENİDEN İŞLEVLENDİRME UYGULAMALARINDA ÖZGÜNLÜK
KAYIPLARININ ARAŞTIRILMASI: GELENEKSEL ALANYA KONUTLARI
ÖRNEĞİ**

Nazmiye Gizem ARI AKMAN

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK

ANABİLİM DALI

DOKTORA TEZİ

HAZİRAN 2024

ANTALYA

T.C.
AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

YENİDEN İŞLEVLENDİRME UYGULAMALARINDA ÖZGÜNLÜK
KAYIPLARININ ARAŞTIRILMASI: GELENEKSEL ALANYA KONUTLARI
ÖRNEĞİ

Nazmiye Gizem ARI AKMAN

MİMARLIK

ANABİLİM DALI

DOKTORA TEZİ

HAZİRAN 2024

T.C.
AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

YENİDEN İŞLEVLENDİRME UYGULAMALARINDA ÖZGÜNLÜK
KAYIPLARININ ARAŞTIRILMASI: GELENEKSEL ALANYA KONUTLARI
ÖRNEĞİ

Nazmiye Gizem ARI AKMAN

MİMARLIK

ANABİLİM DALI

DOKTORA TEZİ

Bu tez 26/06/2024 tarihinde jüri tarafından Oybirliği ile kabul edilmiştir.

Prof. Dr. Meryem Elif ÇELEBİ KARAKÖK

Prof. Dr. ÖZLEM KÖPRÜLÜ BAĞBANCİ

Prof. Dr. Hilal Tuğba ÖRMECİOĞLU

Doç. Dr. Ayşe Esin KULELİ

Doç. Dr. Seda ŞİMŞEK

ÖZET

YENİDEN İŞLEVLENDİRME UYGULAMALARINDA ÖZGÜNLÜK KAYIPLARININ ARAŞTIRILMASI: GELENEKSEL ALANYA KONUTLARI ÖRNEĞİ

Nazmiye Gizem ARI AKMAN

Doktora Tezi, Mimarlık Anabilim Dalı

Danışman: Prof. Dr. Meryem Elif ÇELEBİ KARAKÖK

Haziran 2024; 254 sayfa

Günümüzde kentsel alanlardaki tarihi yapıların rant marjının büyük ölçüde yükselmesiyle tarihi yapılara turizm ve ticaret işlevleri verme eğilimi artmaktadır. Yeniden işlevlendirme uygulamaları aslında terk edilmiş yapıları veya özgün işlevlerini sürdüremeyen yapıları yeni işlevler vererek gelecek nesillere aktarmak için geliştirilmiş bir koruma yöntemidir. Ancak bu yöntem günümüzde bir tasarım modeliymiş gibi kullanılmakta ve tarihi yapının özgünlüğünden çok fazla kayba neden olmaktadır. Koruma yasasının esnekliği, sayısal hacmi, kişisel mülkiyet nedenleriyle yeniden işlevlendirme uygulamaları yapılan tarihi yapılar arasında en çok özgünlük kaybına uğrayan yapılar geleneksel konutlardır. Tarihi yapılar ve bu yapıların yarattığı tarihi çevre, bölgenin doğasında var olan fiziksel ve kültürel özelliklerin bir sonucu olarak oluşan geleneksel mimarinin örnekleridir. Özellikle geleneksel konutlar bölgenin günlük yaşamı ve kültürü hakkında önemli veriler sağlayan tarihi belgelerdir. Bu nedenle geleneksel konut yapılarının yanı sıra diğer tarihi yapıların özgünlüğünü korumak ve gelecek nesillere aktarmak önem teşkil etmektedir.

Yeniden işlevlendirilerek restorasyonu yapılan geleneksel konutlarda meydana gelen özgünlük kayıplarını belirlemek, bu yapıları gelecek restorasyonlarda daha özgün olarak koruyabilmek için en önemli adımdır. Ancak özgünlük göreceli ve öznel bir kavram olduğundan onu tanımlamak ve analiz etmek için daha somut yöntemlerle çalışma gerekliliği duyulmaktadır. Bu nedenle bu çalışmada bulanık mantık ve AHP yöntemi kullanılarak MATLAB programı ile bir özgünlük analiz sistemi tasarlanması amaçlanmıştır. Tasarlanan özgünlük analiz sistemiyle değerlendirmeler ölçülebilir ve nesnel hale getirilmiştir. Tasarlanan sistem ile geleneksel konut yapılarının restorasyonu sonrasındaki özgünlük değerleri sayısal olarak belirlenebilirken, bu sistemin farklı bölgelerde bulunan farklı yapılarda da uyarlanarak kullanılabilmesi hedeflenmiştir.

Özgünlük analiz sisteminin tasarlanabilmesi için mimari koruma- restorasyon, yeniden işlevlendirme ve özgünlük kavramları araştırılarak, sistemde kullanılacak özgünlük kriterleri tespit edilmiştir. Özgünlük analiz sistemi, Antalya'nın önemli tarihi ve turizm merkezlerinden Alanya'da bulunan yeniden işlevlendirilmiş geleneksel konutlara uygun olacak şekilde bölgeyi tanıyan restoratör mimar, sanat tarihçisi uzmanlar ile istişare edilerek tasarlanmıştır. Özgünlük analizi için UNESCO Dünya Mirası Sözleşmesi Uygulama Rehberinde yer verilen özgünlük kriterleri tez çalışmasında oluşturulan Özgünlük Analiz Sisteminin girdilerine uyarlanmıştır. Bu doğrultuda değerlendirilen ana kriterler çevre, biçim, malzeme, teknik, somut olmayan kültürel miras

ve yapının ruhu kriterleridir. Biçim ana kriteri kütleli özellikler, mekan organizasyonu ve cephe düzeni alt kriterleri olarak değerlendirilmiştir. Sonrasında sistem üzerinden araştırma alanı olarak seçilen yeniden işlevlendirilen geleneksel Alanya konutları değerlendirilmiş ve bölgedeki uygulamaların olumlu ve olumsuz yönleri tartışılmıştır.

Sonuç olarak incelenen tüm örneklerde ana kriterler olarak anılan ve daha somut ve genel geçer kriterlere önem verilirken, takviye edici ve tamamlayıcı kriterler olarak anılan daha soyut kriterlerin çok dikkate alınmadığı görülmüştür. Yeniden işlevlendirme uygulamalarında özgün işlevi ile restorasyonu yapılan geleneksel Alanya konutlarının özgünlük değerleri yüksek çıkarken, geleneksel Alanya konutlarının özgünlük değerini en fazla düşüren işlev otel işlevi olarak tespit edilmiştir. Bununla birlikte sisteme göre bazı örnekler aynı işlevlerle restore edilmiş olmasına rağmen özgünlük değerleri farklı dereceldedir. Bu da özgünlüğü korumada işlev dışındaki kriterlerin de önemini ortaya koymaktadır. Geleneksel konutları yeniden işlevlendirerek ya da özgün işleviyle koruma çalışmalarında somut ve somut olmayan bağlantılar özümzenerek ve yerele özgü çözümler geliştirilerek ilerlenmelidir. Böylece tüm kriterler göz önüne alınarak karar verilen restorasyon projeleri ile geleneksel konut mimarisinin özgün nitelikleriyle bütüncül olarak korunmasına ve gelecek nesillere aktarılmasına katkı sağlanacağı düşünülmektedir.

ANAHTAR KELİMELEER: AHP, Bulanık mantık, Geleneksel Konut Restorasyonu, Özgünlük, Yeniden işlevlendirme

JÜRİ: Prof. Dr. Meryem Elif ÇELEBİ KARAKÖK

Prof. Dr. Özlem KÖPRÜLÜ BAĞBANCİ

Prof. Dr. Hilal Tuğba ÖRMECİOĞLU

Doç. Dr. Ayşe Esin KULELİ

Doç. Dr. Seda ŞİMŞEK

ABSTRACT

INVESTIGATING THE LOSS OF AUTHENTICITY IN RE-FUNCTIONALIZATION APPLICATIONS: THE EXAMPLE OF TRADITIONAL ALANYA HOUSES

Nazmiye Gizem ARI AKMAN

PhD Thesis in Department of Architecture

Supervisor: Prof. Dr. Meryem Elif ÇELEBİ KARAKÖK

June 2024; 254 pages

Nowadays, the tendency to give tourism and commercial functions to historical buildings is increasing due to the significant increase in the rent margin of historical buildings in urban areas. Re-functionalization practices are actually a conservation method developed to transfer abandoned buildings or buildings that cannot maintain their original functions to future generations by giving them new functions. However, this method is currently used as a design model and causes too much loss of the authenticity of the historic building. Due to the flexibility of the conservation law, numerical volume, and personal ownership, traditional houses are the buildings that have suffered the most loss of authenticity among the historic buildings that have been re-functionalized. Historic buildings and the historic environment created by these buildings are examples of traditional architecture that are the result of the physical and cultural characteristics inherent in the region. Especially traditional houses are historical documents that provide important data about the daily life and culture of the region. For this reason, it is important to preserve the authenticity of traditional residential buildings as well as other historical buildings and to transfer them to future generations.

Identifying the loss of authenticity in traditional houses that have been restored through re-functionalization is the most important step to preserve these buildings as more authentic in future restorations. However, since authenticity is a relative and subjective concept, it is necessary to work with more concrete methods to define and analyze it. For this reason, this study aims to design an authenticity analysis system with MATLAB program using fuzzy logic and AHP method. With the designed authenticity analysis system, evaluations are made measurable and objective. With the designed system, the authenticity values of traditional residential buildings after restoration can be determined numerically, and it is aimed that this system can be adapted and used in different buildings in different regions.

In order to design the authenticity analysis system, the concepts of architectural conservation-restoration, re-functioning and authenticity were researched and the authenticity criteria to be used in the system were determined. The authenticity analysis system was designed in consultation with restorer architects and art historian experts who know the region in accordance with the re-functionalized traditional houses in Alanya, one of the important historical and tourism centers of Antalya. For authenticity analysis, the authenticity criteria included in the UNESCO World Heritage Convention Implementation Guide were adapted to the inputs of the Authenticity Analysis System

created in the thesis study. The main criteria evaluated in this direction are environment, form, material, technique, intangible cultural heritage and the spirit of the building. The main criterion of form was evaluated as the sub-criteria of massing, space organization and façade layout. Afterwards, the re-functionalized traditional Alanya residences selected as the research area were evaluated through the system and the positive and negative aspects of the applications in the region were discussed.

As a result, in all the examples examined, it was seen that the more concrete and generally valid criteria, referred to as the main criteria, were given importance, while the more abstract criteria, referred to as reinforcing and complementary criteria, were not taken into consideration. While the authenticity values of the traditional Alanya houses restored with their original function in the re-functionalization applications were high, the function that decreased the authenticity value of the traditional Alanya houses the most was determined as the hotel function. However, according to the system, although some examples were restored with the same functions, their authenticity values are at different degrees. This reveals the importance of criteria other than function in preserving authenticity. In efforts to preserve traditional houses by re-functionalizing them or preserving them with their original function, tangible and intangible links should be assimilated and locally specific solutions should be developed. In this way, it is thought that restoration projects, which are decided by considering all criteria, will contribute to the preservation of traditional housing architecture with its original qualities in a holistic manner and its transfer to future generations.

KEYWORDS: AHP, Fuzzy logic, Restoration of Traditional Houses, Authenticity, Refunctionalization

COMMITTEE: Prof. Dr. Meryem Elif ÇELEBİ KARAKÖK

Prof. Dr. Özlem KÖPRÜLÜ BAĞBANCİ

Prof. Dr. Hilal Tuğba ÖRMECİOĞLU

Assoc. Prof. Dr. Ayşe Esin KULELİ

Assoc. Prof. Dr. Seda ŞİMŞEK

ÖNSÖZ

Tez çalışmam süresince değerli yardım ve katkılarıyla beni yönlendiren, danışman hocam Prof. Dr. Meryem Elif ÇELEBİ KARAKÖK'e ve değerli görüşleri ile tezimin şekillenmesine katkı sağlayan hocalarım Prof. Dr. Hilal Tuğba ÖRMECİOĞLU ve Doç. Dr. Seda ŞİMŞEK'e teşekkürlerimi sunarım.

Veri araştırmalarında arşivini benimle paylaşan ve saha çalışmalarında yardımlarını esirgemeyen Yüksek Mimar Emine CİMRİN KOÇAK, Mimar Şükran URAL, Yüksek Mimar Şule ÇOLAK BORA, Öğretim Görevlisi İpek DEMİR, Alanya Belediyesi Kültür Müdürü Yüksek Mimar Nimet HACIKURA ve değerli belediye personelleri Sevim KODAL ile Nurşen KARADUMAN'a teşekkür ederim.

Manevi destekleriyle beni hiçbir zaman yalnız bırakmayan çok değerli ailem; annem Cavidan ARI, babam Vedat ARI, kardeşim Kazım ARI ve tüm kahrımı çeken devam etmemi sağlayan kıymetli eşim Doç. Dr. Hayri AKMAN'a teşekkürü bir borç bilirim.

Son olarak bu çalışmamı, eğitim hayatım boyunca dualarıyla yanımda olan, artık benim dualarımda olan rahmetli anneannem Gülseren GÖNÜLLÜ'ye ithaf ediyorum...

İÇİNDEKİLER

ÖZET.....	i
ABSTRACT.....	iii
AKADEMİK BEYAN	viii
SİMGELER VE KISALTMALAR.....	ix
ŞEKİLLER DİZİNİ.....	x
ÇİZELGELER DİZİNİ	xvii
1. GİRİŞ.....	1
1.1 Çalışmanın Amacı	2
1.2 Çalışmanın Kapsamı.....	4
1.3 Çalışmanın Yöntemi.....	4
2. KAYNAK TARAMASI.....	7
2.1 Geleneksel Türk Evi ve Geleneksel Alanya Konutlarının Genel Özellikleri.....	11
2.1.1 Türk Evi ve oluşumu	11
2.1.2 Alanya İlçesi'nin tarihi ve kentsel gelişimi	13
2.1.3 Alanya geleneksel konutlarının mimari özellikleri.....	15
2.2 Mimaride Koruma Anlayışının Tarihi Gelişimi Sürecinde Yeniden İşlevlendirme ve Özgünlük Kavramları	21
2.2.1 Mimaride koruma kavramının uluslararası çalışmalar çerçevesinde tarihsel gelişimi	21
2.2.2 Türkiye'de koruma çalışmaları ile ilgili yapılan düzenlemelerin tarihsel gelişimi	28
2.2.3 Tarihi yapıların yeniden işlevlendirilerek korunması.....	30
2.2.4 Mimaride özgünlük ve mimari koruma tarihinde özgünlük kavramının değerlendirilmesi	33
3. MATERYAL VE METOT	45
3.1 Bulanık Mantık Yöntemi.....	47
3.1.1 Bulanık kümeler teorisi.....	48
3.1.2 Bulanık mantık yönteminin çalışma sistemi.....	51
3.2 Analitik Hiyerarşi Prosesi (AHP) Yöntemi.....	52
3.2.1 Analitik hiyerarşi prosesi (AHP) yönteminin uygulama aşamaları.....	54
3.3 Özgünlük Analiz Sisteminin Tasarımı	56

3.3.1 Girdi, çıktı ve üyelik fonksiyonu açıklamaları	57
3.3.2 Kural oluşturma yöntemi	64
3.3.3 Sistemin oluşturulması.....	74
4. BULGULAR.....	89
4.1 Hasanağalar Konağı (256 Ada 56 Parsel)- Alanya Kültür Müdürlüğü	89
4.2 Çırpanlı Konutu (244 Ada- 207 Parsel)- Dernek Ofisi	96
4.3 Sezer Konutu (401 Ada-1 Parsel)- Butik Otel.....	103
4.4 Şimşek Konutu (406 Ada- 9 Parsel)- Butik Otel.....	110
4.5 Durusoy Konutu (263 Ada- 5 Parsel)- Kafeterya/ Restoran	115
4.7. Dim Konutu (393 Ada- 4 Parsel)- Kent Arşivi	127
4.8 Sandık Emmini Kayhanlar Konutu (263 Ada- 70 Parsel)- Kültür Evi.....	133
4.9 Koçak Konutu (295 Ada- 3 Parsel)	140
4.10 Kök Konutu (263 Ada- 70 Parsel).....	148
5. TARTIŞMA.....	157
6. SONUÇLAR.....	161
7. KAYNAKLAR.....	165
8. EKLER	175
ÖZGEÇMİŞ	

AKADEMİK BEYAN

Doktora Tezi olarak sunduğum “Yeniden İşlevlendirme Uygulamalarında Özgünlük Kayıplarının Araştırılması: Geleneksel Alanya Konutları Örneği” adlı bu çalışmanın, akademik kurallar ve etik değerlere uygun olarak yazıldığını belirtir, bu tez çalışmasında bana ait olmayan tüm bilgilerin kaynağını gösterdiğimi beyan ederim.

26/06/2024

Nazmiye Gizem Arı Akman

SİMGELER VE KISALTMALAR

Simgeler

c	: Kriter Ağırlıkları
t	: Normalize Matris Satır Toplamları
$\lambda_{\max}$	: Ortalama Oran
%	: Yüzde

Kısaltmalar

AHP	: Analitik Hiyerarşi Süreci
CR	: Tutarlılık Oranı
CI	: Tutarlılık İndeksi
GEEAYK	: Gayrimenkul Eski Eserler ve Anıtlar Yüksek Kurulu
ICCROM	: Uluslararası Koruma ve Restorasyon Merkezi
ICOM	: Uluslararası Müzeler Konseyi
ICOMOS	: Uluslararası Anıtlar ve Sitler Konseyi
IUCN	: Uluslararası Doğayı ve Doğal Kaynakları Koruma Birliği
MATLAB	: Matrix Laboratory
RI	: Rassal İndeks
SPAB	: Tarihi Yapıları Koruma Derneği
UNESCO	: Birleşmiş Milletler Eğitim, Bilim ve Kültür Kurumu
ÜED	: Üstün Evrensel Değer
WHC	: Dünya Mirası Merkezi

ŞEKİLLER DİZİNİ

Şekil 1.1. Yöntem akış şeması	6
Şekil 2.1. (a) Türkiye'de Antalya ili (Atak 2019); (b) Antalya'da Alanya ilçesinin Konumu (Antalya Valiliği Çevre ve Şehircilik İl Müdürlüğü 2018).....	13
Şekil 2.2. Alanya tarihsel yerleşim paftası (Göncü 2012)	14
Şekil 2.3. Alanya sit alanları ve tarihi yapılar paftası (Göncü, 2012).....	15
Şekil 2.4. Geleneksel Alanya konutlarında mekan yerleşimini gösteren kroki (a) Zemin kat planı; (b) Üst kat planı	16
Şekil 2.5. Alanya geleneksel konutlarının ortak özellikteki mekânsal dağılım şeması (Şener 1984).....	16
Şekil 2.6. Koruma tarihinde özgünlük ile ilgili yapılan çalışmaların tarih şeridi üzerinde gösterimi.....	42
Şekil 3.1. Çalışma kapsamında Dünya Miras Sözleşmesi Uygulama Rehberi (2005-2023) referans alınarak belirlenen özgünlük kriterleri	46
Şekil 3.2. (a) Aristo mantığının siyah beyaz ikilemi; (b) Zadeh'in grinin çeşitli derecelerinin varlığını bilimsel olarak ifade eden bulanık mantık yöntemi.....	47
Şekil 3.3. (a) Klasik küme için üyelik fonksiyonu; (b) bulanık küme için üyelik fonksiyonu.....	49
Şekil 3.4. Yaş dilsel değişkeni belirlenen terimler ve üyelik fonksiyonları (Bojadziev ve Bojadziev 1995)	51
Şekil 3.5. Bulanık çıkarım sürecinin çalışma sistemi (Gündoğdu ve Yücedağ 2016)....	52
Şekil 3.6. AHP yönteminde problem ya da hedef için kurulacak hiyerarşik şema (Deniz 1999)	54
Şekil 3.7. Bulanık çıkarım sürecini gösteren diyagram.	57
Şekil 3.8. Özgünlük analiz sistemi için belirlenen ana kriterler ve alt kriterler.....	58
Şekil 3.9. Dünya Mirası Kültür Varlıkları için Etki Değerlendirmesi Rehberinden faydalanılarak oluşturulmuş çıktı üyelik fonksiyonları (ICOMOS 2011)	59
Şekil 3.10. Görüş bildiren uzmanların yaş dağılımını gösteren grafik	66
Şekil 3.11. Görüş bildiren uzmanların eğitim durumu dağılımını gösteren grafik.....	66
Şekil 3.12. Görüş bildiren uzmanların çalışma durumu dağılımını gösteren grafik.....	67
Şekil 3.13. Görüş bildiren uzmanların aktif çalışma süresi dağılımını gösteren grafik..	67

Şekil 3.14. Görüş bildiren uzmanların farklı işlevlerle korunan geleneksel konutlar ile ilgili deneyim/deneyimlerini gösteren grafik	67
Şekil 3.15. Çalışmada kullanılan hiyerarşik yapıyı gösteren ana kriterler ve alt kriterler	69
Şekil 3.16. Özgünlük Analiz Sistemi'nin değerlendirme etaplarının şematik gösterimi	75
Şekil 3.17. Matlab Fuzzy logic araç kutusunda 1. Grup özgünlük değerlendirmesinin girdi ve çıktı bölümü	75
Şekil 3.18. Kütsel Özellikler (BİÇİM) kriterinin üyelik fonksiyonlarının programa işlenişi	77
Şekil 3.19. Geriye kalan 1. Grup özgünlük kriterinin üyelik fonksiyonlarının programa işlenişi	78
Şekil 3.20. 1. Grup Özgünlük için çıktı üyelik fonksiyonlarının programa işlenişi	79
Şekil 3.21. 1. Grup Özgünlük değeri için kuralların sisteme işlenmiş hali	81
Şekil 3.22. 1. Grup Özgünlük Analiz Sistemi'nin çalışmaya hazır durumu.....	81
Şekil 3.23. Matlab Fuzzy logic araç kutusunda 2. Grup özgünlük değerlendirmesinin girdi ve çıktı bölümü	82
Şekil 3.24. 2. Grup özgünlük kriterinden Çevre, Yapının Ruhu ve Somut Olmayan Kültürel Miras kriterlerinin üyelik fonksiyonlarının programa işlenişi.....	83
Şekil 3.25. 2. Grup özgünlük kriterinden İşlev kriterlerinin üyelik fonksiyonlarının programa işlenişi	83
Şekil 3.26. 2. Grup Özgünlük değeri için kuralların sisteme işlenmiş hali	84
Şekil 3.27. 2. Grup Özgünlük Analiz Sistemi'nin çalışmaya hazır durumu.....	85
Şekil 3.28. Sistemin genel işleyişi	85
Şekil 3.29. Matlab Fuzzy logic araç kutusunda 2. Grup özgünlük değerlendirmesinin girdi ve çıktı bölümü	86
Şekil 3.30. Nihai özgünlük değerlendirmesi için girdilerin üyelik fonksiyonlarının programa işlenişi	86
Şekil 3.31. Nihai özgünlük değeri için kuralların sisteme işlenmiş hali.....	87
Şekil 3.32. Nihai Özgünlük Analiz Sistemi'nin çalışmaya hazır durumu	88
Şekil 4.1. 256 Ada 56 Parselde bulunan geleneksel konutun konumu	89

Şekil 4.2. 256 Ada 56 Parselde bulunan geleneksel konutun 1900’lü yılların başından bir fotoğrafı	90
Şekil 4.3. Hasanağalar Konağı- Zemin kat planları (a) Restitüsyon (b) Restorasyon....	91
Şekil 4.4. Hasanağalar Konağı- Birinci kat planı (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon- Birinci kat planı.....	91
Şekil 4.5. Hasanağalar Konağı-İkinci kat planı (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon.....	92
Şekil 4.6. Hasanağalar Konağı-Ön cephe (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon.....	92
Şekil 4.7. Hasanağalar Konağı ön cephe fotoğrafı (a) Restorasyon öncesi; (b) Restorasyon sonrası.....	93
Şekil 4.8. Hasanağalar Konağı ikinci kat oda mekanından fotoğraf; (a) Restorasyon öncesi (b) Restorasyon sonrası.....	93
Şekil 4.9. Hasanağalar Konağı birinci kat mutfak mekanından fotoğraf; (a) Restorasyon öncesi (b) Restorasyon sonrası.....	94
Şekil 4.10. Hasanağalar Konağı birinci kat sofa mekanından fotoğraf; (a) Restorasyon öncesi (b) Restorasyon sonrası.....	94
Şekil 4.11. Hasanağalar Konağı zemin kat ahır/çok amaçlı salon mekanından fotoğraf; (a) Restorasyon öncesi (b) Restorasyon sonrası	94
Şekil 4.12. 244 Ada 207 Parselde bulunan geleneksel konutun konumu	97
Şekil 4.13. 256 Ada 56 Parselde bulunan geleneksel konutun 1990’lı yıllardan fotoğrafları (a) Ön cephe; (b) Arka cephe	97
Şekil 4.14. Çırpanlı Konutu-Zemin kat planı (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon	98
Şekil 4.15. Çırpanlı Konutu-Ara kat planı (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon.....	99
Şekil 4.16. Çırpanlı Konutu-Birinci kat planı (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon.....	99
Şekil 4.17. Çırpanlı Konutu-Ön cephe (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon	100
Şekil 4.18. Çırpanlı Konutu ön cephe fotoğrafı (a) Restorasyon öncesi; (b) Restorasyon sonrası	100
Şekil 4.19. Çırpanlı Konutu zemin kat birinci avlu mekanından fotoğraf (a) Restorasyon öncesi; (b) Restorasyon sonrası	101
Şekil 4.20. Çırpanlı Konutu zemin kat ikinci avlu mekanından fotoğraf (a) Restorasyon öncesi; (b) Restorasyon sonrası	101
Şekil 4.21. Çırpanlı Konutu birinci kat birinci hayat mekanından fotoğraf (a) Restorasyon öncesi; (b) Restorasyon sonrası.....	102

Şekil 4.22. 401 Ada 1 Parselde bulunan geleneksel konutun konumu	104
Şekil 4.23. 401 Ada 1 Parselde bulunan geleneksel konutun 1900’lü yılların ortalarından bir fotoğrafı	104
Şekil 4.24. Sezer Konutu-Zemin kat planı (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon	105
Şekil 4.25. Sezer Konutu-Birinci kat planı (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon.....	106
Şekil 4.26. Sezer Konutu-ikinci kat planı (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon.....	106
Şekil 4.27. Sezer Konutu- Ön cephe (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon.....	107
Şekil 4.28. Sezer Konutu ön-yan cephe fotoğrafı (a) Restorasyon öncesi; (b) Restorasyon sonrası.....	107
Şekil 4.29. Sezer Konutu ön cephe fotoğrafı (a) Restorasyon öncesi; (b) Restorasyon sonrası	108
Şekil 4.30. Sezer Konutu zemin kat fotoğrafı (a) Restorasyon öncesi; (b) Restorasyon sonrası	108
Şekil 4.31. Sezer Konutu ikinci kat fotoğrafı (a) Restorasyon öncesi; (b) Restorasyon sonrası	108
Şekil 4.32. 406 Ada 9 Parselde bulunan geleneksel konutun konumu	110
Şekil 4.33. 407 Ada 9 Parselde bulunan geleneksel konutun 1900’lü yılların ortalarından bir fotoğrafı	110
Şekil 4.34. Şimşek konutu-Zemin kat planı (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon	111
Şekil 4.35. Şimşek Konutu-Birinci kat planı (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon.....	112
Şekil 4.36. Şimşek Konutu- Ön cephe (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon.....	112
Şekil 4.37. Şimşek Konutu ön-yan cephe fotoğrafı (a) Restorasyon öncesi; (b) Restorasyon sonrası.....	113
Şekil 4.38. Şimşek Konutu ön-yan cephe fotoğrafı (a) Restorasyon öncesi; (b) Restorasyon sonrası.....	113
Şekil 4.39. Şimşek Konutu taşlık mekanı fotoğrafı (a) Restorasyon öncesi; (b) Restorasyon sonrası.....	113
Şekil 4.40. Şimşek Konutu hayat mekanı fotoğrafı (a) Restorasyon öncesi; (b) Restorasyon sonrası.....	114
Şekil 4.41. 263 Ada 5 Parselde bulunan geleneksel konutun konumu	116
Şekil 4.42. Durusoy Konutu-Zemin kat planı (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon.....	117

Şekil 4.43. Durusoy Konutu- Ara kat planı (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon	117
Şekil 4.44. Durusoy Konutu- Birinci kat planı (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon	118
Şekil 4.45. Durusoy Konutu- Ön cephe (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon	118
Şekil 4.46. Durusoy Konutu ön cephe fotoğrafı (a) Restorasyon öncesi; (b) Restorasyon sonrası	119
Şekil 4.47. Durusoy Konutu çıkma fotoğrafı (a) Restorasyon öncesi; (b) Restorasyon sonrası	119
Şekil 4.48. Durusoy Konutu birinci kat hayat mekanından fotoğraf (a) Restorasyon öncesi; (b) Restorasyon sonrası	119
Şekil 4.49. Durusoy Konutu birinci kat çağnişir mekanından fotoğraf (a) Restorasyon öncesi; (b) Restorasyon sonrası	120
Şekil 4.50. 308 Ada 1 Parselde bulunan geleneksel konutun konumu	122
Şekil 4.51. 308 Ada 1 Parselde bulunan geleneksel konutun eski durumu (1958 yılında Alanya’lı pilot Zeki Uçak tarafından çekilen hava fotoğrafından alınmıştır)	122
Şekil 4.52. Sipahioğlu Konutu-Zemin kat planı (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon	123
Şekil 4.53. Sipahioğlu Konutu- Birinci kat planı (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon	124
Şekil 4.54. Sipahioğlu Konutu- Ön cephe (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon	124
Şekil 4.55. Sipahioğlu Konutu ön cephe fotoğrafı (a) Restorasyon öncesi; (b) Restorasyon sonrası	125
Şekil 4.56. Sipahioğlu Konutu restorasyon öncesi dış cephe fotoğrafları; (a) Güneybatı cephesi (b) Kuzey cephesi	125
Şekil 4.57. Sipahioğlu Konutu restorasyon sonrası dış cephe fotoğrafları (a) Batı cephesi; (b) Güney cephesi	126
Şekil 4.58. Sipahioğlu Konutu restorasyon sonrası birinci kat yemek salonu mekanından fotoğraflar (a) Batı duvarı; (b) Güney duvarı	126
Şekil 4.59. 393 Ada 4 Parselde bulunan geleneksel konutun konumu	128
Şekil 4.60. 393 Ada 4 Parselde bulunan geleneksel konutun 1900’lü yılların başından fotoğrafı	128
Şekil 4.61. Dim Konutu-Zemin kat planı (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon	129
Şekil 4.62. Dim Konutu- Birinci kat planı (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon	130
Şekil 4.63. Dim Konutu- Ön cephe (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon	130

Şekil 4.64. Dim Konutu yol cephesinden fotoğrafı (a) Restorasyon öncesi; (b) Restorasyon sonrası.....	131
Şekil 4.65. Dim Konutu giriş cephesinden fotoğrafı (a) Restorasyon öncesi; (b) Restorasyon sonrası.....	131
Şekil 4.66. Dim Konutu zemin kat iç mekan fotoğrafı (a) Restorasyon öncesi; (b) Restorasyon sonrası.....	132
Şekil 4.67. Dim Konutu zemin kat sergileme mekanı fotoğrafı (a) Restorasyon öncesi; (b) Restorasyon sonrası.....	132
Şekil 4.68. 263 Ada 70 Parselde bulunan geleneksel konutun konumu	134
Şekil 4.69. 263 Ada 70 Parselde bulunan geleneksel konutun 1988 yılından fotoğrafı.....	135
Şekil 4.70. Kayhanlar Konutu- Zemin kat planı (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon.....	136
Şekil 4.71. Kayhanlar Konutu- Birinci kat planı (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon	136
Şekil 4.72. Kayhanlar Konutu- Ön cephe (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon.....	137
Şekil 4.73. Kayhanlar Konutu Kuzeydoğu cephesinden fotoğrafı (a) Restorasyon öncesi; (b) Restorasyon sonrası	138
Şekil 4.74. Kayhanlar Konutu ön cepheden fotoğrafı (a) Restorasyon öncesi; (b) Restorasyon sonrası.....	138
Şekil 4.75. Kayhanlar Konutu restorasyon öncesi fotoğrafları (a) Kuzey cephe; (b) Doğu cephe.....	138
Şekil 4.76. Kayhanlar Konutu restorasyon sonrası iç mekan fotoğrafları (a) Üst kat hayat mekanı; (b) Zemin kat gedey mekanı.....	139
Şekil 4.77. 295 Ada 3 Parselde bulunan geleneksel konutun konumu	141
Şekil 4.78. 295 Ada 3 Parselde bulunan geleneksel konutun 1930'lu yıllardan fotoğrafı	141
Şekil 4.79. Koçak Konutu- Bodrum kat planı (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon	142
Şekil 4.80. Koçak Konutu- Zemin kat planı (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon.....	142
Şekil 4.81. Koçak Konutu- Birinci kat planı (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon	143
Şekil 4.82. Koçak Konutu- Ön cephe (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon	143
Şekil 4.83. Koçak Konutu güneydoğu cepheden fotoğrafı (a) Restorasyon öncesi; (b) Restorasyon sonrası.....	145

Şekil 4.84. Koçak Konutu kuzey cepheden fotoğrafı (a) Restorasyon öncesi; (b) Restorasyon sonrası.....	145
Şekil 4.85. Koçak Konutu hayat mekanından pencere fotoğrafı (a) Restorasyon öncesi; (b) Restorasyon sonrası.....	146
Şekil 4.86. Koçak Konutu çağnişir mekanından fotoğraf (a) Restorasyon öncesi; (b) Restorasyon sonrası.....	146
Şekil 4.87. Koçak Konutu hayat mekanından merdiven fotoğrafı (a) Restorasyon öncesi; (b) Restorasyon sonrası	147
Şekil 4.88. 263 Ada 70 Parselde bulunan geleneksel konutun konumu	149
Şekil 4.89. Kök Konutu- Zemin kat planı (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon	150
Şekil 4.90. Kök Konutu- Birinci kat planı (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon.....	150
Şekil 4.91. Kök Konutu- Ön cephe (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon.....	151
Şekil 4.92. Kök Konutu batı cepheden fotoğrafı (a) Restorasyon öncesi; (b) Restorasyon sonrası.....	152
Şekil 4.93. Kök Konutu doğu cepheden fotoğrafı (a) Onarım öncesi; (b) Onarım sonrası	152
Şekil 4.94. Kök Konutu çardak fotoğrafı (a) Restorasyon öncesi; (b) Restorasyon sonrası	152
Şekil 4.95. Kök Konutu hayat mekanı ocaklık fotoğrafı (a) Restorasyon öncesi; (b) Restorasyon sonrası.....	153
Şekil 4.96. Kök Konutu içeri mekanı yüklük fotoğrafı (a) Restorasyon öncesi; (b) Restorasyon sonrası.....	153
Şekil 4.97. Kök Konutu içeri mekanı ocaklık fotoğrafı (a) Restorasyon öncesi; (b) Restorasyon sonrası.....	154
Şekil 5.1. Özgünlük analiz sonuçlarının karşılaştırılması.....	159

ÇİZELGELER DİZİNİ

Çizelge 3.1. AHP yönteminde ikili kıyaslamalarda kullanılan önem dereceleri tablosu (Saaty 1990)	54
Çizelge 3.2. AHP yönteminde ikili kıyaslamalarda kullanılan önem dereceleri tablosu (Saaty 1994)	55
Çizelge 3.3. UNESCO Dünya Miras Sözleşmesi Uygulama Rehberi'nde ortaya koyulan özgünlük kriterlerinin Özgünlük Analiz Sistemine uyarlanması	57
Çizelge 3.4. Çevre kriteri ve üyelik fonksiyonları açıklamaları	60
Çizelge 3.5. Biçim kriteri, alt kriterleri ve üyelik fonksiyonları açıklamaları	60
Çizelge 3.6. Malzeme kriteri ve üyelik fonksiyonları açıklamaları	61
Çizelge 3.7. Teknik kriteri ve üyelik fonksiyonları açıklamaları	62
Çizelge 3.8. İşlev kriteri ve üyelik fonksiyonları açıklamaları	62
Çizelge 3.9. Yapının Ruhu kriteri ve üyelik fonksiyonları açıklamaları	63
Çizelge 3.10. Somut Olmayan Kültürel Miras kriteri ve üyelik fonksiyonları açıklamaları	64
Çizelge 3.11. Uzmanların ana kriterlerin özgünlük üzerindeki etkisini değerlendirdiği, ikili karşılaştırma puanlamaları	67
Çizelge 3.12. Uzmanların alt kriterlerin biçim kriteri üzerindeki etkisini değerlendirdiği, ikili karşılaştırma puanlamaları	68
Çizelge 3.13. Özgünlük ana kriterleri için oluşturulan karşılaştırma matrisi	69
Çizelge 3.14. Özgünlük ana kriterleri için oluşturulan nolmalize edilmiş matris	70
Çizelge 3.15. Özgünlük ana kriterleri için hesaplanan kriter ağırlıkları	70
Çizelge 3.16. 7 boyutlu karşılaştırma matrisi için RI değeri	71
Çizelge 3.17. Özgünlük kriterlerinin karşılaştırma matrisinin tutarlılığının hesaplanması	71
Çizelge 3.18. Biçim kriterinin alt kriterleri için oluşturulan karşılaştırma matrisi	72
Çizelge 3.19. Biçim kriterinin alt kriterleri için oluşturulan nolmalize edilmiş matris ..	72
Çizelge 3.20. Biçim kriterinin alt kriterleri için hesaplanan kriter ağırlıkları	72
Çizelge 3.21. 3 boyutlu karşılaştırma matrisi için RI değeri	73

Çizelge 3.22. Biçim kriterinin alt kriterleri karşılaştırma matrisinin tutarlılığının hesaplanması	73
Çizelge 3.23. Özgünlük kriterlerinin kriter ağırlıkları	73
Çizelge 3.24. Girdilerin üyelik fonksiyonları ve sayısal aralıkları	76
Çizelge 3.25. Çıktının üyelik fonksiyonları ve sayısal aralıkları.....	76
Çizelge 3.26. Girdi üyelik fonksiyonlarının kural oluşturulurken kullanılan değer karşılığı.....	80
Çizelge 3.27. Çıktı üyelik fonksiyonlarının kural oluşturulurken kullanılan değer aralığı karşılığı.....	80
Çizelge 4.1. Hasanağalar Konağı'nın uzmanlar tarafından değerlendirilen özgünlük kriterlerinin değerleri ve Özgünlük Analiz Sisteminden elde edilen özgünlük değerleri	96
Çizelge 4.2. Çırpanlı Konutu'nun uzmanlar tarafından değerlendirilen özgünlük kriterlerinin değerleri ve Özgünlük Analiz Sisteminden elde edilen özgünlük değerleri	103
Çizelge 4.3. Sezer Konutu'nun uzmanlar tarafından değerlendirilen özgünlük kriterlerinin değerleri ve Özgünlük Analiz Sisteminden elde edilen özgünlük değerleri	109
Çizelge 4.4. Şimşek Konutu'nun uzmanlar tarafından değerlendirilen özgünlük kriterlerinin değerleri ve Özgünlük Analiz Sisteminden elde edilen özgünlük değerleri	115
Çizelge 4.5. Durusoy Konutu'nun uzmanlar tarafından değerlendirilen özgünlük kriterlerinin değerleri ve Özgünlük Analiz Sisteminden elde edilen özgünlük değerleri	121
Çizelge 4.6. Sipahioğlu Konutu'nun uzmanlar tarafından değerlendirilen özgünlük kriterlerinin değerleri ve Özgünlük Analiz Sisteminden elde edilen özgünlük değerleri	127
Çizelge 4.7. Dim Konutu'nun uzmanlar tarafından değerlendirilen özgünlük kriterlerinin değerleri ve Özgünlük Analiz Sisteminden elde edilen özgünlük değerleri	133
Çizelge 4.8. Kayhanlar Konutu'nun uzmanlar tarafından değerlendirilen özgünlük kriterlerinin değerleri ve Özgünlük Analiz Sisteminden elde edilen özgünlük değerleri	140
Çizelge 4.9. Koçak Konutu'nun uzmanlar tarafından değerlendirilen özgünlük kriterlerinin değerleri ve Özgünlük Analiz Sisteminden elde edilen özgünlük değerleri	148

Çizelge 4.10. Kök Konutu’nun uzmanlar tarafından değerlendirilen özgünlük kriterlerinin değerleri ve Özgünlük Analiz Sisteminden elde edilen özgünlük değerleri	155
Çizelge 5.1. 1. Grup özgünlük değerlendirme sisteminden elde edilen sonuçlar	157
Çizelge 5.2. 2. Grup özgünlük değerlendirme sisteminden elde edilen sonuçlar	158
Çizelge 5.3. Nihai özgünlük değerlendirme sisteminden elde edilen sonuçlar	158

1. GİRİŞ

Geleneksel yapılar bir toplumun geçmişini, kültürünü ve kimliğini yansıtan kültürel mirasının önemli bir parçasıdır. Bu yapılar, geçmiş nesillerin yaşam biçimini, inançlarını ve sanat anlayışını günümüze taşıyan somut kanıtlardır. Tarih, sanat, mimari ve kültür üzerine yapılan araştırmalar için önemli kaynaklardır. Bu yapılar geçmişteki yaşam biçimleri, sosyal yapılar ve teknolojik gelişmeler hakkında bilgi sağlar. Toplumların estetik anlayışını mimari ve sanatsal gelişimleri üzerinden tarifler. Toplumun birlik ve dayanışma duygusunu güçlendirir. Bazı geleneksel yapılar, o dönemdeki teknik bilgi ve beceriyi göstererek geçmişteki mühendislik gelişmelerinin belgeler. Ayrıca bu yapılar, turizm açısından cazibe merkezleri olarak ziyaretçilerin bu yapıları görüp tarihi ve kültürel bir deneyim yaşamalarına olanak tanır. Bu yönüyle elde edilen gelir, geleneksel yapıların restorasyonu ve korunması için ekonomik bir kaynak sağlayabilir. Geleneksel yapılar kültürel mirasın korunmasında, turizm ve ekonomik kalkınmada, toplumsal kimlik oluşumunda ve eğitimde önemli bir rol oynarlar. Bu nedenle geleneksel yapıların korunması ve değerinin anlaşılması büyük önem taşımaktadır.

Geleneksel yapılar, hem kamusal hem de sivil mimari yapıları içerir. Ancak mimari çeşitliliğin sayısal çoklukla birlikte en çok görüldüğü alan konut mimarisidir. Konutlardaki bu farklı biçimler iklim, coğrafya ve mevcut malzemeler gibi fiziksel; günlük yaşam ve aile yapısı gibi sosyal; gelenek, inanç ve görenekler gibi kültürel; dokumacılık, tarım, hayvancılık gibi sosyo-ekonomik faktörlerin etkisi altında gelişmiştir (Zeybekoğlu 2005). Dolayısıyla geleneksel evler, sanayi öncesi yaşamın ve kültürün bir aynası olarak işlev görmektedir. Bu yapılar, toplumun yaşam tarzını, değerlerini, geleneklerini ve sosyal yapılarını yansıtmaktadırlar. Dolayısıyla geleneksel konutlar, toplumsal ve kültürel mirasın bir parçasıdır.

Geleneksel konutlar genellikle o bölgenin coğrafi ve iklimsel özelliklerine uygun olarak tasarlanmışlardır. Yerel malzemelerin kullanımı ve geleneksel inşaat teknikleri, bu yapıların mimari ve teknik açıdan değerli olmalarını sağlamaktadır. Geleneksel konutlar genellikle çevreye duyarlı malzemeler kullanılarak inşa edilmişlerdir. Yerel malzemelerin kullanımı ve yerel iklim koşullarına uygun tasarımı sayesinde, bu yapılar ekolojik açıdan sürdürülebilir bir yaşam tarzını yansıtmaktadırlar.

Geleneksel konutların korunması, kültürel mirasın ve toplumun geçmişinin yaşatılması açısından büyük öneme sahiptir. Bu yapıların korunması geçmişin izlerini gelecek kuşaklara aktarmakla kalmaz, aynı zamanda toplumsal kimliğin korunmasına, ekonomik kalkınmanın desteklenmesine ve sürdürülebilir yaşamın teşvik edilmesine de katkıda bulunmaktadır.

Geleneksel konutların fiziksel olarak korunması için yapılan restorasyon çalışmaları, yapısal hasarların onarılması, çürümüş veya zarar görmüş malzemelerin yenilenmesi ve orijinal mimari detayların korunması üzerine odaklanmaktadır. Geleneksel konutları korumak için bulunan yasal düzenlemeler ile tarihi yapıların restorasyon projeleri ve uygulamaları koruma kuruluşları tarafından denetlenerek yapıların durumu takip edilmektedir. Geleneksel konutların korunması sadece yapıların fiziksel olarak restorasyonunun yapılmasını değil, aynı zamanda işlevsel olarak da kullanılmasını içermektedir. Bu nedenle, yapıların yeniden kullanımı ve yenileme

projeleri geliştirilmektedir.

Yapıların özgün fonksiyonları haricinde kullanılması, antik dönemlerden bugüne kadar uygulanmakta olan bir methodtur (Eroğlu ve Yıldız 2006). Özgün işleviyle kullanılması mümkün olmayan bir yapı başka bir işlev için kullanılarak yıkılmamış ve günümüze kadar ulaşmıştır. (Aydın ve Yıldız 2010). Geleneksel konutların yeniden işlevlendirilerek modern yaşamın gereksinimlerine cevap verecek şekilde kullanımını mümkün kılmaktadır. Bu yapıların yeniden işlevlendirilmesi, tarihî dokunun canlandırılmasına ve kentsel peyzajın zenginleştirilmesine yardımcı olarak, bir şehrin karakterini ve cazibesini artırmaktadır. Geleneksel konutların yeniden işlevlendirilmesi ile yapılar turizm, konaklama, ticaret veya kültürel etkinlikler gibi çeşitli sektörlerde iş fırsatları yaratmakta ve yerel ekonomiye katkı sağlamaktadır. Yeniden kullanılan geleneksel konutlar, sürdürülebilir kalkınma ilkelerini destekleyerek doğal kaynakların korunmasına ve enerji verimliliğine yönelik uygulamaları teşvik etmektedir. Ayrıca toplumda tarihi yapı ile bağ oluşturularak, koruma bilincinin gelişmesi sağlanmaktadır.

Geleneksel konutların modern yaşamın gereksinimlerine uygun hale getirilmesi sırasında zorluklarla karşılaşılabilir. Tarihi binaların restorasyonu sırasında, orijinal detayların korunması ve koruma kurallarına uygunluk konuları hassasiyet gerektirdiğinden, teknik ve idari açıdan sınırlılıklar mevcuttur. Bazı durumlarda, geleneksel konutların yeniden kullanımı veya işlevlendirilmesiyle ilgili tartışmalı projeler ortaya çıkabilmektedir. Geleneksel konutların yeniden işlevlendirilmesi sırasında, orijinal yapı özellikleri veya kültürel dokusu kaybolabilmektedir. Bu durum, yapıların özgünlüğünü ve karakterini zayıflatabilmektedir. Bu tür projelerin planlanması ve uygulanması sırasında oluşabilecek özgünlük kayıplarının ortaya konması önem arz etmektedir. Geleneksel konut yapıları koruma mevzuatının esnekliği, çok sayıda olmaları ve özel mülkiyete tabi olmaları nedeniyle kullanıcıları tarafından bir dizi yapısal müdahaleye maruz kalmaktadır. Bu müdahalelerin yapıların özgünlüğünü bozması sonucunda, geleneksel konutlar kültür varlığı olarak yasal korumadan yararlanamayabilir veya bu statüden çıkarılabilir. Bu nedenlerle, geleneksel konut yapılarının özgünlüğünün korunamaması günümüzde çok önemli bir sorundur.

Çağdaş koruma kuramına göre, yeniden işlevlendirmenin temel amacı binayı özgün biçim ve işlevinde korumaktır ve binanın özgünlüğünü tehlikeye atacak müdahalelerden kaçınılmalıdır. Korunacak bir binanın yeni işlevine karar verirken, binanın mimari kimliği, kütleli bütünlüğü, çevresi ve etkileşim içinde olduğu diğer kentsel alanlarla ilişkisi detaylı bir şekilde analiz edilmeli ve değerlendirilmelidir; böylece binanın özgün yapı teknikleri ve unsurları tarafından yaratılan mimari değeri olumsuz etkilenmez. Yeni özellikler, sürdürülebilirlik ve kullanılabilirlik açısından korumaya katkıda bulunmalıdır (Urak 2002).

1.1 Çalışmanın Amacı

Alanya, tarih boyunca birçok medeniyetin egemenliğinde kalmıştır. Antik çağlarda Seleukoslar, Romalılar, Bizanslılar ve daha sonra Araplar tarafından kontrol edilmiştir. Bu dönemde stratejik konumu nedeniyle ticaret yolları üzerinde önemli bir liman görevi görmüştür. Selçuklu Türkleri tarafından fethinden sonra Sultan I. Alaeddin Keykubat döneminde Alanya, önemli bir kale ve liman şehri olarak gelişmiştir. Bu dönemde Alanya Kalesi'nin yapımı gerçekleştirilmiştir. Ayrıca Alanya, Selçuklu

İmparatorluğu'nun Akdeniz'e açılan kapısı olmuştur. 13. yüzyılda Osmanlılar tarafından fethedilen Alanya, Osmanlı İmparatorluğu'nun önemli bir limanı ve kale şehri olarak kalmıştır. Osmanlı döneminde de ticaretin canlı olduğu bir yer olmaya devam etmiştir.

20. yüzyılın ortalarından itibaren Alanya, turizm alanında önemli bir merkez haline gelmiştir. Sahip olduğu doğal güzellikler, tarihi yapılar ve Akdeniz iklimi turistleri çekmektedir. Özellikle plajları, Alanya Kalesi ve Kızıl Kule gibi tarihi yapıları turistlerin ilgisini çekmektedir. Alanya, zengin tarihi ve kültürel mirasıyla bilinir. Alanya Kalesi, Kızıl Kule, Tersane, Dim Mağarası gibi tarihi ve doğal yapılar şehrin tarihi önemini korumaktadır. Ayrıca Alanya'da bulunan arkeolojik kalıntılar, geçmiş medeniyetlerin izlerini taşımaktadır. Tüm bunların yanında Tarihi Kentler Birliğine üye olan Alanya kentinde bulunan, bölgenin topografik, iklimsel ve sosyo-kültürel yapısına göre şekillenmiş geleneksel Alanya konutları tarihi araştırmalar için önemli bir kaynaktır.

Alanya'da bulunan geleneksel konutlar, bölgedeki kira marjları yükselmeye devam ettikçe ev sahiplerinin ve yatırımcıların gözdesi haline gelmiştir. Birçok ev yeniden işlevlendirilerek turistik ve ticari binalara dönüştürülmüş, yeni işlevler için gerekli olduğu düşünülen, günümüzün konfor koşullarını sağlayan mekan ve tesislerle müdahalede bulunulmuştur. Ancak, yeni işlevlerin ne olması gerektiğine çok fazla odaklanılmış ve bu da konutlarda önemli bir özgünlük kaybına yol açmıştır.

Geleneksel konutların korunması, sadece fiziksel yapıların muhafaza edilmesiyle değil, aynı zamanda bu yapıların içerdiği kültürel ve tarihi değerlerin korunmasıyla da ilgilidir. Bu nedenle, koruma çabaları sırasında özgünlük kavramı büyük önem taşır. Özgünlük, bir yapının orijinal karakterini ve kimliğini koruma çabasıdır. Ancak, geleneksel konutların yeniden işlevlendirilmesi sürecinde, modern gereksinimlerle uyum sağlamak amacıyla yapılan değişiklikler, orijinal yapının özelliklerini değiştirebilir ve bu da özgünlük kayıplarına yol açabilir. Dolayısıyla, geleneksel konutların yeniden işlevlendirilmesi sürecinde özgünlüğün korunması ve kayıpların minimize edilmesi önemlidir.

Geleneksel konutların yeniden işlevlendirilmesi, bu yapıların korunması ve kullanımının sürdürülmesi için bir çözüm olarak ortaya çıkmıştır. Yeniden işlevlendirme süreci, bir yapının orijinal işlevinden farklı bir amaç için kullanılmasını içerir. Bu süreçte, geleneksel konutların özgünlüğünü korumak ve kullanımını artırmak için çeşitli yöntemler ve stratejiler geliştirilmektedir.

Bu çalışmada, geleneksel Alanya konutlarının özgün mekânsal ve yapısal niteliklerinin analiz edilmesi, yeniden işlevlendirme uygulamaları sonucunda ortaya çıkan özgünlük kayıplarının sayısal olarak belirlenebilmesini amaçlamaktadır. Bu bağlamda, bulanık mantık ve analitik hiyerarşi yöntemi gibi modern analiz araçları kullanılarak bir analiz sistemi geliştirilmiştir. Böylece geleneksel konutların özgünlük değerlerinin yok edilmeden gelecek nesillere aktarılmasını sağlamayı ve sosyo-kültürel sürdürülebilirliklerinin sağlanmasına katkıda bulunmayı amaçlamaktadır. Çalışma, geleneksel konutların korunmasına ve kültürel mirasın sürdürülebilirliğine önemli bir katkı sağlamaktadır. Aynı zamanda geliştirilen özgünlük analiz sisteminin farklı bölgelerde bulunan farklı türdeki geleneksel yapıların yeniden işlevlendirilmesinde de kullanılması amaçlanmıştır.

1.2 Çalışmanın Kapsamı

Bu araştırmanın konusu geleneksel konutların yeniden işlevlendirilmesi pratiğindeki özgünlük kaybını araştırmak olduğundan, veriler gerçek uygulamalar üzerinden toplanmıştır. Geleneksel konutların yeniden işlevlendirilmesi genelde turizmin yaygın olduğu yerleşim yerlerinde görüldüğünden, seçilen çalışma alanının da turistik bir bölge olması gerekmektedir. Uygulamanın bağlı olduğu koşulların dengeli bir çerçevede değerlendirilebilmesi için seçilen örneklerin aynı yerde olması gerekliliği nedeniyle araştırmada turistik kent olan Antalya'nın Alanya bölgesinin tarihi dokusundaki yeniden işlevlendirilmiş geleneksel konutlar ele alınmıştır.

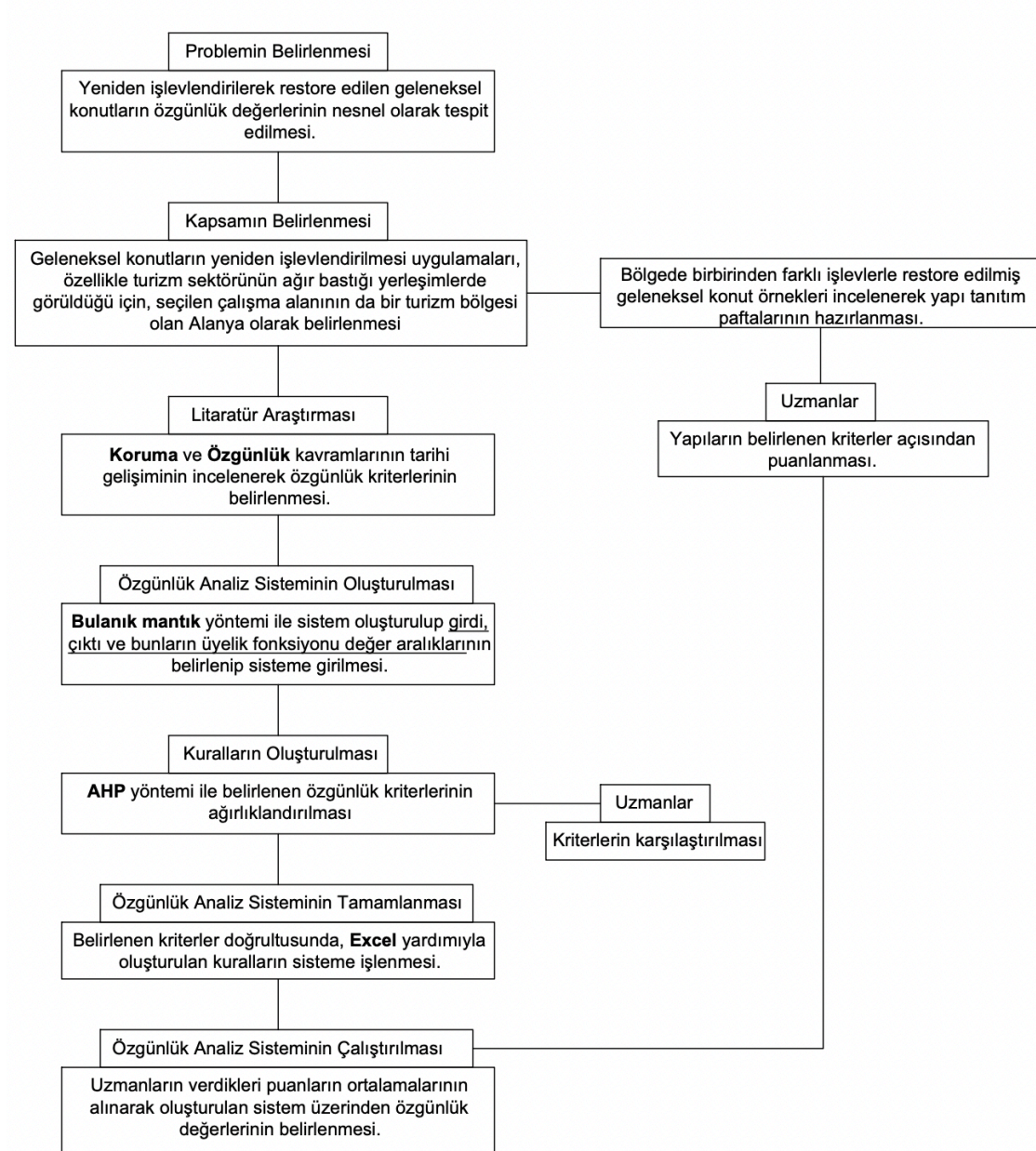
1.3 Çalışmanın Yöntemi

Çalışma kapsamında yapılan nitel ve nicel araştırmalar ve kaynak taraması sonucunda geleneksel konutların özgünlüklerini değerlendirmek için sayısal sonuçlar elde edilebilecek Bulanık Mantık ve Analitik Hiyerarşi Prosesi yöntemleri kullanılarak özgünlük analiz sistemi modellenmiştir. Alanya'da yeniden işlevlendirme yöntemi kullanılarak 5 farklı işleve uyarlanarak restorasyonu yapılan 10 adet geleneksel konut yapısı belirlenmiştir. Seçilen geleneksel konut örneklerinin birbirinden farklı işlevlerle restorasyonunun yapılmış olmasına özen gösterilmiştir. Bu nedenle, hangi işlevlerin hangi değişikliklere neden olduğunu gözlemlemek de amaçlanmıştır. Bu kriterler ışığında 2 adet ofis işlevli, 2 adet konaklama işlevli, 2 adet kafe/restoran işlevli, 2 adet sergileme işlevli geleneksel konut ve 2 adet işlevi değiştirilmemiş geleneksel konut modellenen özgünlük analiz sisteminde değerlendirilmiştir.

Çalışmanın yöntemini oluşturarak Özgünlük Analiz Sisteminin modellenmesi aşamaları şöyledir:

- i) Problem, yeniden işlevlendirilerek restore edilen geleneksel konutların özgünlük değerlerinin nesnel olarak tespit edilmesi olarak belirlenmiştir.
- ii) Kapsam, yeniden işlevlendirilerek kullanılan geleneksel konutların özellikle turizm sektörünün güçlü olduğu yerleşim yerlerinde görülmesinden dolayı çalışma alanı turizm bölgesi ve tarihi bir kent olan Alanya olarak belirlenmiştir.
- iii) Geleneksel Türk Evleri üzerinden geleneksel Alanya konutları hakkında genel bilgiler verilmiştir.
- iv) Belirlenen kapsam doğrultusunda, geleneksel Alanya konutlarının özelliklerini yansıtan, birbirinden farklı işlevlerle restorasyonu yapılan geleneksel konut örnekleri incelenerek yapı tanıtım paftaları hazırlanmıştır.
- v) Koruma kavramının tarihi gelişimi sürecinde yeniden işlevlendirme ve özgünlük kavramları araştırılmıştır. Yapılan araştırmalar sonucunda özgünlük kriterleri belirlenmiştir.
- vi) Bulanık mantık yöntemi ile Özgünlük Analiz Sistemi modellenerek girdi, çıktı ve bunların üyelik fonksiyonu değer aralıkları belirlenerek sisteme girilmiştir.
- vii) Uzmanlar tarafından Özgünlük Analiz Sisteminin girdilerini oluşturan özgünlük kriterleri karşılaştırılmış, sonuçlar AHP yöntemi ile ağırlıklandırılmıştır.

- viii) Kriter ağırlıkları doğrultusunda Excel yardımıyla kurallar oluşturularak Özgünlük Analiz Sistemine işlenmiştir ve Özgünlük Analiz Sisteminin modellenmesi tamamlanmıştır.
- ix) Yapı tanıtım paftaları ve yerinde incelemeler sonucunda yapılar, uzmanlar tarafından belirlenen kriterler açısından puanlandırılmıştır.
- x) Uzmanların verdikleri puanların aritmetik ortalamaları modellenen Özgünlük Analiz Sistemi üzerinden özgünlük değerleri belirlenmiştir.
- xi) Uzmanlar ile birlikte çalışma alanında yeniden işlevlendirilerek restore edilen yapıların özgünlükleri ortaya konmuş ve değerlendirilmeler yapılmıştır.
- xii) Yapılan değerlendirme sonucunda, oluşturulan Özgünlük Analiz Sistemi hakkında ve çalışma alanındaki geleneksel konutların yeni yeniden işlevlendirilerek restorasyonunun yapılması süreci ve seçilen yeni işlevlerin özgünlükten ödün vermeyecek şekilde belirlenmesi için önerilerde bulunulmuştur.

Şekil 1.1. Yöntem akış şeması

2. KAYNAK TARAMASI

Literatür taramasında öncelikle Alanya kentindeki geleneksel yapılar ile ilgili yayınlanmış çalışmalar incelenmiştir. Sonrasında genel olarak tarihi yapıların korunması konusunda yapılan çalışmalardan özellikle tezin yöntemini oluşturan bulanık mantık ve AHP uygulamalarına yer verilen örneklere öncelik verilmiştir. Yapılan tarama çalışmasından sonra tarihi yapıların korunması olgusu ile ilgili ortaya konulan uluslararası ilkeler, bu alanda yapılan toplantı, bildiriler ve tüzükler doğrultusunda incelenerek bu olgunun tarihsel gelişim süreci içerisinde yeniden işlevlendirme ve özgünlük kavramları araştırılmıştır.

Çalışma alanı olarak belirlenen Alanya bölgesi günümüze ulaşabilmiş geleneksel mimari eserleri ve birçok medeniyete ev sahipliği yapmış olan Alanya Kalesi ile zengin bir kültürel mirasa sahiptir. Bu nedenle bölgedeki mimari yapıların özgün olarak korunması ve gelecek kuşaklara aktarılması önemlidir. Alanya Kalesi'yle, Kale dışında bulunan evlerde yapı tipi, malzeme, plan hatta yerel döşemelerle “Türk Evi” diyebileceğimiz, yerel mimari özelliklerini taşıyan geleneksel konut tipinin örnekleri görülmektedir (Türkmen 1992; Kapancı 2008). Geleneksel Alanya konutları mekan kurgusu, iklimsel ve topoğrafik etkenler ve yapı malzemesi gibi özelliklerin yanı sıra sosyo-kültürel özelliklerin de araştırılmasında ön plana çıkmıştır.

Alanya Geleneksel konutları ile ilgili çalışmalara bakıldığında: Şener (1984) yaptığı çalışmada Tophane mahallesinde yer alan 13 adet geleneksel konutun mevcut durumunu belgeleyerek Alanya Geleneksel konut tipinin oluşturulması esnasında mekan yönelişi ya da malzeme seçiminde mevsimsel ayırım gözetildiğini ortaya koymuştur. Koçak'ın (1996) yaptığı çalışmada temel konu olarak Alanya'daki geleneksel yayla evlerini ele almıştır. Öncelikle Alanya'daki yaylacılık geleneği ve yaylalardaki yaşam üzerinde durulmuş, yerleşimin ve evlerin oluşumunda fiziksel ve sosyo-kültürel etkenler asıl belirleyici olarak irdelenmiştir. Ev ve bahçe birimi bir bütün olarak ele alınarak mekanların mimari özellikleri; geleneksel ailenin yaşantısı ve doğal çevrenin etkisi göz önünde bulundurularak 10 adet geleneksel yayla evi incelenmiş; mimari özellikleri, geçmişteki kullanımları ve yerleşimin geneli ile olan ilişkileri üzerinde durulmuştur. Hacıkura'nın (2002) hazırladığı yüksek lisans tezinde, Alanya Kalesi Tophane bölgesi 295 Ada 3 Parselde yer alan geleneksel evler analiz edilmiştir. Çalışmada Alanya bölgesinin coğrafi konumu ve tarihsel gelişimine değinilmiş, bölgenin el sanatları ve mimari özellikleri hakkında bilgi verilmiştir. Evlerin bulunduğu Tophane bölgesinin konumu ve topoğrafik özellikleri anlatılarak, bölgedeki geleneksel evlerin planları, cepheleri, süsleme özellikleri ve yapım teknikleri hakkında bilgi verildi. Çalışma kapsamında yapının tarihsel gelişimi, genel yerleşim ve genel mekânsal özelliklerinin ardından yapının her bir mekânı detaylı olarak betimlenmiş, cephe ve özgün yapı bileşenleri tarif edilmiş, strüktür, yapım teknikleri ve malzemeler hakkında bilgi verilmiştir. Restorasyon projesi, yapının konut olarak yeniden kullanılması kararı doğrultusunda, yapının özgün mimari özelliklerini bozmadan uygulanabilecek şekilde hazırlanmıştır. Kapancı'nın (2008) yaptığı çalışmada Alanya Kaleiçi Bölgesindeki halen ayakta kalabilmiş tarihi konut dokusunun bir parçası olan 8 adet konut seçilerek, coğrafi ve kültürel yapıları, mekânsal ve yapısal özellikler analiz edilmiştir. Ayrıca çalışma, gelecekte planlanan veya planlanacak olan tarihi konutların dokularının korunması için bir kaynak oluşturmayı amaçlamaktadır. Bu amaçla, Alanya Kaleiçi bölgesinin kültürel, coğrafi ve sosyal şekillenışı anlatılmış, Kaleiçi bölgesinin Tophane

alanındaki konut örnekleri seçilerek, fotoğraflar ve mimari çizimler kullanılmıştır. Alanya ve çalışma alanındaki planlama ve uygulamaların bütün yönleri ile alınmıştır. Göncü'nün (2012) hazırladığı yüksek lisans tezinin konusu, Antalya'nın Alanya ilçesinde bulunan Hasanağlar Evi, erken cumhuriyet döneminde inşa edilmiştir. Yapı, Alanya ovasındaki geleneksel evlerin seçkin örneklerinden biridir ve Alanya'daki geleneksel konut stokunun önemli bir bölümünü oluşturmaktadır. Bu çalışmanın amacı, bu yapının değerini, sorunlarını ve potansiyelini belirlemek ve geleceğe daha özgün bir şekilde aktarılması için bir koruma modeli geliştirmektir. Çalışma kapsamında yapıyı anlamak için detaylı dokümantasyon ve araştırma yapılmış, yapının yaşı üzerine bir çalışma gerçekleştirilmiş ve geçmiş dönemdeki özgün özellikleri tespit edilmiştir. Son olarak, Düz Geleneksel Ev ve Hasanağalar Evi kapsamında yapılar değerlendirilmiş ve bir koruma önerisi hazırlanmıştır. Arı (2016) çalışmasında Alanya İlçesi'nde yer alan Mithat Tokuş Konağı'nın restorasyon önerilerinin hazırlanması Bu çalışmanın amacı, Alanya bölgesinde yok olmaya yüz tutmuş diğer geleneksel evlere örnek teşkil edecek bu çalışmanın belgelenmesi ve sürdürülebilir korumanın sağlanmasına yönelik restorasyon önerilerinin hazırlanması yoluyla Alanya bölgesinde koruma bilincinin güçlendirilmesine katkıda bulunacak bilimsel araştırmaların yapılmasıdır. Aksoy (2021) çalışmasında Alanya'nın kırsal mimari karakteri belirlenmiş ve bunun korunması için kararlar alınmıştır. Bu çalışmanın temel sorunu, bölgenin kırsal mimari mirasının turizmin etkisi altında diğer bölgelere kıyasla önemli ölçüde bozulmuş olmasıdır. Mevcut geleneksel konut stokunun sorunlarını ve özelliklerini belirlemek amacıyla 68 köyde saha araştırmaları gerçekleştirilmiştir. Bu çalışmada izlenecek yolu keşfetmek için kırsal mimari alanındaki önceki çalışmalar da analiz edilmiştir. Ayrıca bölgede yaşayan insanlarla görüşmeler yapılmıştır. Çalışma, geleneksel evlerin sayısının hızla azaldığını ortaya koymuştur. Buna ek olarak, mevcut birçok geleneksel ev de bozulmaktadır. Buna bağlı olarak yerleşim yerlerinin dokusu büyük ölçüde kaybolmuştur. Elde edilen bulgular, Alanya bölgesindeki geleneksel dokulu ve uygun evlerin hayatta kalmasına zemin hazırlamıştır. Aynı zamanda bu veriler yeni mimarinin belirlenmesinde de kullanılmıştır. Bunlar, kırsal mimarinin yaşatılması, gelecek nesillere doğru aktarılması ve geleneksel doku ve yapının korunması için önerilen karar ve yöntemlerin geliştirilmesiyle sonuçlanmıştır. Temiz (2022) hazırlamış olduğu yüksek lisans tezi kapsamında öncelikle; Tophane Mahallesi incelenmiş, bölgenin yerleşim karakteristiğini oluşturan etkenlerin ortaya çıkarılmaya çalışılmıştır. Tophane Mahallesi'nin bugünkü potansiyelini oluşturan etkenler çalışma kapsamında yapılan analizlerle ortaya konmaya çalışılmıştır. Çalışma yönteminde izlenen adımlar sırasıyla, mevcut literatür taranması, ilgili kurumlarla iletişime geçip görüşmelerin yapılması, Alanya Koruma Amaçlı İmar Planı'nın incelenmesi, farklı zaman dilimlerinde yerinde yapılan tespit ve belgeleme çalışmaları, Tophane Mahallesi sakinleriyle yapılan sözlü tarih çalışmaları oluşturmaktadır.

Alanya şehri hakkında genel çalışmalara bakıldığında: İ.H. Konyalı'nın Alanya kitabı (1946), Alanya ile ilgili az sayıdaki tarihi kaynaktan biridir. Kitapta Alanya'nın antik, Selçuklu, Cumhuriyet öncesi ve sonrası dönemlerine ait bilgi ve bulgular yer almaktadır. Bazı mimari eserler hakkında da bilgi verilmekte ve fotoğraflarla belgelenmektedir. S. Lloyd ve D.S. Rice tarafından yazılan Ala'yya (1989) Alanya ile ilgili bir diğer kaynak eserdir. Bu kitap Ala'yya'nın tarihi hakkında genel bilgiler içermektedir. Kitap, mimari çizimler, kesitler, görünüşler ve fotoğraflarla birlikte kale kentteki yapı çalışmalarını belgelemesi açısından önemli bir kaynaktır.

Tarihi yapıların korunmasına yönelik çalışmalara bakıldığında: Ahunbay (2014) koruma ve restorasyon konusunda ayrıntılı bilgi vermektedir. Koruma kavramının gelişimi, doğal ve kültürel mirasa ne ölçüde değer verildiği ve korunduğu, anıtların ne tür bozulmalarla karşı karşıya olduğu ve restorasyon öncesinde yapılan araştırma ve restorasyon projeleri hakkında ayrıntılı bilgi verilmektedir. Restorasyon teknikleri, tarihi çevre koruma olgusu ve kültürel mirasın korunması için yapılan anlaşmalar ve oluşturulan organizasyonlar da detaylandırılmıştır. Ahunbay (2019) tarafından yapılan çalışmada, kültürel mirasın korunması için geliştirilen uluslararası ilkeler, bu alandaki konferanslar, bildirgeler ve mevzuat detaylandırılmıştır. Ayrıca çağdaş koruma teknikleri, tespit ve uygulama yöntemleri örneklerle incelenmektedir.

Koruma yöntemleri arasında yer alan yeniden işlevlendirme konusunda yapılan çalışmalara bakıldığında; Uğursal'ın (2011) hazırladığı yüksek lisans tezinde, yeniden işlevlendirilme açısından tarihi bir sanayi alanı olan, İzmir "Sümerbank Basma Sanayi Yerleşkesi" incelenmiştir. İncelemeden önce tarihi yapıların korunmasında yeniden işlevlendirmenin rolü detaylıca araştırılmıştır. Yeniden işlevlendirmenin koruma mevzuatındaki yeri ve yeniden işlevlendirmeyi gerektiren kavramlar, müdahaleler, nedenler açıklanmış, yeni işlevin belirlenmesinde dikkat edilecek faktörler ve ilkeler aktarılmıştır. Ergin Doğan (2022) çalışmasında amacı, tarihi çevrede yapı üretim ve yeniden işlevlendirme süreçlerinin yönetsel açıdan değerlendirilmesini sağlamaktır. Süreçleri, işleyişi, katılımcıları, projelendirilmeleri, proje uygulamasını nelerin etkilediği ve projelerde ne gibi sorunların ortaya çıktığı gibi sorulara cevap vermektedir. Arabacıoğlu (2007) çalışmasında tarihi yeniden değerlendirmenin ve tarihi çevrenin yaşam alanına dönüştürülmesinin önemi ve meşruiyeti vurgulanmaktadır. İslamoğlu'nun (2020) hazırladığı tezde, restoran olarak işlevlendirilen Eski Hamam'ın örnek kullanım süreci için bir değerlendirme çalışması seçilmiştir. Çalışmada, binanın işlevsel, çevresel, mekânsal algısal ve kültürel algısal performansını değerlendirmeyi amaçlamış ve performans düzeylerini belirlemek için literatür taraması yapmıştır. Veri toplama için gözlem, görüşme ve anket yöntemleri kullanılmıştır. Sonuç olarak, binanın yeni kullanımdan gördüğü zararları tespit etmiş ve kalite bozulmasını önlemek ve performansı iyileştirmek için bir dizi öneri ortaya konulmuştur.

Korumada özgünlük kavramına dikkat çeken çalışmalar incelendiğinde; Avşin (2020) tarafından yapılan bir çalışmada, Türkiye'de farklı medeniyetlere ait dört tarihi köprünün mimari özellikleri ve yapım süreçlerindeki değişimler analiz edilmiştir. Özgünlük analizi yöntemi, günümüze kadar yapılan koruma ve restorasyon çalışmaları nedeniyle bu yapıların özgünlüğünde meydana gelen değişiklikleri ortaya koymuştur. Ayrıca tarihi köprülerin süreç içerisinde geçirdiği müdahalelerin özgünlük temelinde başarılı olup olmadığı tartışılmış ve daha nitelikli koruma için önerilerde bulunulmuştur. Şahin (2021) çalışmasında Malatya'da kentsel alanda bulunan, geleneksel doku parçalarının içerisinde konumlanmış sivil mimari örneklerin özgünlüğünü değerlendirebilmek ve bu yapıları koruyabilmek için Bulanık Mantık ve AHP sistemi kullanılarak bir yöntem geliştirmeyi amaçlanmıştır. Sistemati bir kurguyla geliştirilen özgünlük değerlendirme modeli ile yapıların özgünlüklerini sayısal ve oransal olarak belirlenmesi hedeflenmiştir. Geliştirilen yöntem Malatya geleneksel konutları üzerinde denenmiştir. Malatya'nın merkezinde ve ilçelerinde bulunan 17 adet geleneksel konut özgünlük değerlendirme model eşliğinde özgünlükleri analiz edilerek değerlendirilmiştir. Bülbül (2016) araştırmasında kültürel miras ve özgünlük değerleri

hakkında detaylı bilgi vermektedir. Çalışmasında Nara özgünlük kriterlerini (tasarım/biçim, malzeme, yapı teknolojisi, işlev, konum ve çevre, yapı kimliği ve ruhu) kullanarak Konya İnce Minareli Medrese üzerinden yapıların özgünlüğünü değerlendirmeyi amaçlamıştır. Bu kriterlere yüzdelik değerler verilmiş ve özgünlük kriterlerini analiz etmek için bir yöntem geliştirilmiştir. Medrese özelinde yapılan grafik, dokümantasyon ve gözlemler sonucunda yapının duvar, döşeme ve tavanları da dahil olmak üzere tüm mimari unsur ve mekanlarının özgünlüğü ortaya çıkarılmış ve değerlendirilmiştir. Özorhon (2008) mimari özgünlük, modernlik ve çağdaşlık kavramlarının kurumsal çerçevesi hakkında ayrıntılı bilivermektedir. Çalışmanın kapsamı olarak, Türk mimarlık sektöründe modernleşme açısından önemli bir aralık olan 1950-1960 arası dönem ele alınmıştır. Çağdaşlık bağlamında özgünlük anlayışının gelişimi anlatılmıştır. Yazar, çalışmada yer alan altı yapıyı plan, kesit, cephe çizimleri ve diğer kaynaklarla belirlenen özgünlük kriterleri (yere özgünlük, mekânsal kurgusallık, biçim ve malzeme teknolojisi) bağlamında değerlendirmiştir. Ayrıca bu dönemde Türkiye'de inşa edilen modern binaların değerini vurgulamaya çalışmıştır. Ulukan (2014) çalışmasında özgünlük kavramı çeşitli yönleriyle incelenmiş, anlamın evrimi ve tarihsel süreçte aldığı kapsamın gelişimi değerlendirilmiştir. Mimari korumada özgünlük kavramına özgü oluşturulan modeller için entelektüel altyapı oluşturulmaktadır. Dilsel yargıları matematikselleştirmek için "bulanık mantık" yöntemi kullanılarak, zarar görmüş tarihi yapıların özgünlüğü bir değişim oranında değerlendirilir ve oluşturulan model tekke yapısı üzerinde test edilir. Bu şekilde artık "orijinal" veya "orijinal değil" seçeneği dışında ancak kanunla ifade edilebilecek bir değerlendirme yapmak mümkün. Konunun uzman değerlendirmesi yöntemi, istatistiksel yöntemlerine alternatif olarak geliştirilebilir ve esnek olma, sözlü kurgu yoluyla oldukça basit ve anlaşılır bir kurguda sonuç çıkarabilme ve sözlü mantığı sayısal olarak ifade edebilme avantajlarına sahiptir. Makale sonucunda, önerilen modelin çıktısı örnek bir model olarak yorumlanmakta ve uzman değerlendirmesi ışığında kriterin özgünlük üzerindeki etkisi tartışılmaktadır. Bir yapının özgünlüğünü ara değerle ifade edebilen bu yöntem kullanılarak, bir kültürel varlığın özgünlüğünün derecelendirilmesine örnek olarak bir katlı ev yapısına bir model uygulanır. Restorasyon uygulaması elde edilen dereceye göre değerlendirilmiş ve restorasyonda özgünlüğün korunmasını sağlamak için gerekli adımlar belirlenmiştir. Bu bağlamda tez çalışması, mimaride özgünlük değerlerini korumaya odaklanmakta ve özgünlüğü göreceli özgünlükte tamamen yok edilmemiş yapıların korunması için değerlendirme ve değerlendirme yöntemleri önermektedir. Zeyrek (2019) tarafından yapılan bir çalışmada, Zeyrek Camii ve çevresini kapsayan alanda 37 geleneksel konut üzerinde araştırma yapılmıştır. Bu yapıları özgünlük bağlamında analiz etmiş ve yapıların geçirdiği değişim ve dönüşümleri strüktürel Sistemler, planlar, cephe formları, malzemeler, işlevler ve çevresel özgünlük bağlamında inceleyerek değerlendirmelerde bulunmuştur.

Tezin yöntemi olarak belirlenen bulanık mantık ve analitik hiyerarşi prosesi yöntemlerinin kullanıldığı, birçok farklı alan ve konuda çalışmalar bulunmaktadır. Bu yöntemlerden bulanık mantık araştırılırken yöntemi ilk ortaya koyan Zadeh'in 1965 yılında yöntemi açıkladığı Fuzzy sets makalesi ve yine Zadeh'e ait (1992) Knowledge representation in fuzzy logic ve (1994) Soft computing and fuzzy logic makalelerinden faydalanılmıştır. Bunların yanında Von Altrock'un (1995) Fuzzy logic and neurofuzzy applications explained isimli, Zimmermann'ın (1994) Soft computing and fuzzy logic isimli makaleleri gibi değerli çalışmalar kaynak olarak kullanılmıştır. Ayrıca Şen'in

(2001) Bulanık Mantık İlkeleri ve Modelleme adlı kitabı yöntemin anlaşılması için önemli bir Türkçe kaynaktır. AHP yöntemi ile ilgili olarak yöntemin geliştiricisi Saaty'nin (1986) Axiomatic Foundation of the Analytic Hierarchy Process, (1990) How to make a decision: The Analytic Hierarchy Process, (1994) How to make a decision: the analytic hierarchy process, (2008) Decision making with the analytic hierarchy process makaleleri ile (1989) Multicriteria Decision Making-The Analytic Hierarchy Process kitabından faydalanılmıştır. Bunların yanısıra bu yöntemleri kullanan farklı alanlarda yapılmış tez ve makaleler de incelenerek yöntemlerin işleyişi hakkında detaylı bilgiler edinilmiştir.

2.1 Geleneksel Türk Evi ve Geleneksel Alanya Konutlarının Genel Özellikleri

Geçmişteki konut tasarım anlayışını yansıtan ve mimari miras olarak günümüze kadar ulaşan birçok yapı, korunması gereken varlıklar olarak belgelenmiş ve analiz edilmiştir. Geleneksel Türk evleri bu yapılar arasında özgün nitelikleriyle öne çıkmaktadır. Anadolu'nun farklı bölgelerindeki geleneksel konutlar, yapı malzemeleri, mekânsal kurguları ve yapım teknikleri açısından bölgeden bölgeye farklılık göstermektedir. Bu bağlamda, bulundukları çevreye ve kültüre göre şekillenen, modern popüler yenilikler karşısında her zaman geride kalan ve yok olan geleneksel evler, tarihi ve mimari mirası en iyi yansıtan maddi kültür malzemeleri olarak incelenmeye değerdir (Köse 2005). Bu amaçla Geleneksel Türk Evi ve geleneksel Alanya konutları ile ilgili yazılı kaynaklar incelenmiş ve yerinde araştırmalar yapılmış ve bu konularda ayrıntılı bilgi elde edilmiştir.

2.1.1 Türk Evi ve oluşumu

Türk evi, yüzyıllar boyunca Türk toplumunun ve insanının ihtiyaç ve gereksinimlerini karşılamış, plan, mekân ve biçimsel yapısı zamanının kültür, toplum, örf ve adetlerine göre şekillenmiş bir konut tipidir (Kuban 1975). Türk evi, Osmanlı İmparatorluğu bünyesinde 500 yıl boyunca varlığını sürdürmüş ve kendine has özellikleri olan bir konut tipidir. Bu süre zarfında Türk evleri önemli bir gelişim göstermiş ve uzak ülkelerde iklim, doğa ve folklor açısından çeşitlenmiştir. Bu çeşitlilikten doğan farklılıklar, yerel malzeme ve iklim koşullarına uyum sağlama ihtiyacından ve geleneklerden kaynaklanmıştır. Türk evleri en büyük gelişimini 17. ve 18. yüzyıllarda yaşamıştır. Bu dönemde İstanbul ve Edirne konakları, Küçük Asya ve Doğu Avrupa'da taklit edilecek ideal modeller haline gelmiştir. Türk evinin gelişimi ve yayılması, Osmanlı İmparatorluğu'nun gerilemeye başladığı 19. yüzyılda sona ermemiştir. Ancak, 20. yüzyılda yavaş yavaş gerilemeye başlamış ve 20. yüzyılın sonunda büyük bir hızla azalmaya ve yok olmaya başlamıştır (Eldem 1984).

Türk evleri, Anadolu evleri ve Rumeli evleri farklı bölgelere ait çeşitli bölgesel tiplere ayrılabilir. Bölgeler arasındaki sınırlar bazen keskin bazen de karmaşıktır. Bazı bölgeler sıradağlarla ayrılır ve aralarında bir şerit bırakır (örneğin Toros Dağları), burada dağlara ve ormanlara özgü tipler yerleşir. Bazen aynı bölgede kıyı şeridinin karakteristik konut tipleri de bulunur (örneğin Ege yalıları). Bunlar şehir ve banliyölerini de etkileyebilir. Farklı konut tiplerinin oluşumu temel olarak topoğrafik koşullardaki farklılıklardan kaynaklanmaktadır. Ancak bazen karakteristik tiplerin oluşumunda başka faktörler de rol oynamaktadır. Bazı durumlarda bunun nedeni, geleneksel yapı tarzlarının arazide kök salmış ve gelişmiş olmasıdır. Bu durum, aynı

topoğrafik ve iklimsel koşullara sahip komşu şehir ve bölgelerde farklı konut tiplerinin ortaya çıkmasına neden olmuş olabilir (Eldem 1984). Konutların zaman içinde farklı biçimler almış olmalarının nedenleri karmaşık normlardan kaynaklanmaktadır ve bu biçimlerin nasıl oluştuğunu belirlemek oldukça zordur ancak genel anlamda farklı kültürlerden insanların tutum ve davranışlarından kaynaklanmaktadır. Konutun tasarlandığı bölgenin kültürel özellikleri, konutun formu üzerinde önemli bir etkiye sahiptir (Rapoport 1969). Geleneksel Türk evleri bu bağlamda ele alındığında, yerel halkın geçmiş yaşam tarzını ve kültürünü yansıttığı görülmektedir (Kıstır ve Kurtoglu 2018). Turgut, kültürel, davranışsal ve sosyo-ekonomik faktörlerin konutu şekillendirdiğini savunmuştur (Turgut 2001).

Kültürel normlara göre şekillenen geleneksel Türk evlerinin en dikkat çekici özelliği, içe dönük yaşama uygun mekânsal kurgulara göre şekillenmeleri ve planlanmalarıdır. Bu bağlamda mahremiyet duygusu vurgulanmış, evlerin mekânsal kurguları ve cephe tipolojisi buna göre şekillenmiştir. Türk konutunda erkekler için selamlık, kadınlar için haremlik adı verilen mekânlar, kadın ve erkeklerin ayrı ayrı yaşayabilecekleri şekilde tasarlanmıştır (Karpuz 1984). Türk evini oluşturan somut ve soyut verilere bakıldığında Bektaş (2001) geleneksel Türk evini oluşturan on farklı ilkeyi sıralamaktadır: 1. Yaşama, doğaya ve çevre koşullarına uyum; 2. Gerçekçilik, akılcılık; 3. İçten dışa çözümler; 4. İç ve dış uyum; 5. Tutumluluk; 6. Kolaylık ilkeleri; 7. insan bedeninden gelen ölçüler; 8. iklimsel uygunluk; 9. tanıdık kaynaklardan gelen malzemeler; 10. esneklik. Ayrıca bu ilkelerin 'modern mimarlık akımından' daha insani olduğunu vurgulamıştır (Bektaş 2001). İnsan eliyle yaratılan ve doğal çevre, coğrafi ve topoğrafik özellikler, iklim koşulları, doğal kaynaklar, doğal ulaşım yolları, mekânsal oluşum ve yaratılan mimari yapıların tasarımı arasındaki ilişki çok yönlüdür (Günay ve Selman 1994). Anadolu'da inşa edilen evlerin topografya ile ilişkisi ve mekânsal kompozisyonunun yapısı, mekân, yapıım teknikleri ve malzeme gibi fiziksel normların etkisi altında çeşitlenmiştir (Asatekin 1994).

Türkiye'de konut planları bölgeden bölgeye küçük farklılıklar gösterse de her tip konut planının birçok özelliği vardır. Bunlardan en önemlisi ev planıdır. Türk ev planlarında odalar bir sofa etrafında dizilmiştir. Odalar şekil, büyüklük ve nitelik bakımından küçük farklılıklar gösteren yaşam birimleridir. Sofa ise odalar arasındaki alan olarak adlandırılabilir ve her açıdan farklılık gösterir. Bu nedenle evin tipini sofa belirler (Günay 1999). Bu alan ev içinde sirkülasyonu ve toplanma alanını sağlar. Sirkülasyonun dış bölümleri oturma için ayrılmıştır. Bu bölümler daha da özelleşerek eyvan, sekilik, taht ve köşk gibi kavramları ortaya çıkarmıştır. Sofa, Türk evinin kompozisyonunda en önemli unsur haline gelmiştir (Küçükerman 1985).

Sedad Hakkı Erdem, Türk evi planlarının tipolojisini sofanın konumuna göre belirlemiştir. Buna göre plan tipolojileri aşağıdaki gibidir;

“Sofasız evler: Odalar hayat etrafında yan yana dizilir, hayattan odalara girilir, odalar arasında eyvan vardır.

Dış sofalı evler: Odalar dış sofaya, revaklı sofalar bahçeye açılır.

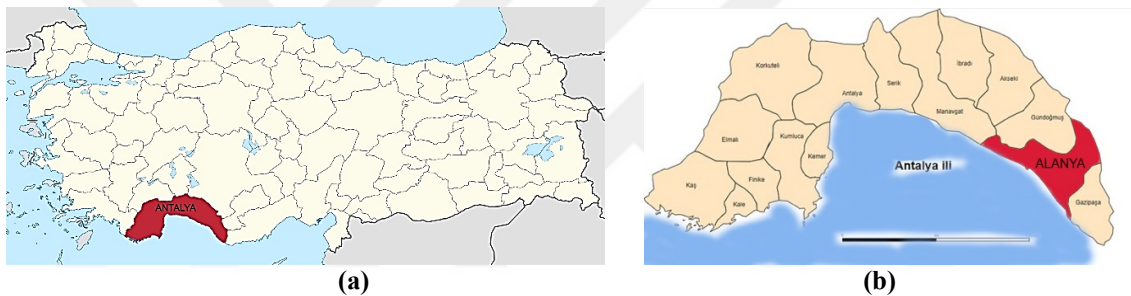
İç sofalı evler: Odalar sofanın iki yanına yerleşir.

Orta sofalı evler: Sofa evin ortasındadır, etrafında odalar sıralanır (Eldem 1984).”

Türkiye'deki geleneksel konutlar genellikle iki katlıdır, ancak bina sahibinin ve bölgenin ekonomik durumuna bağlı olarak iki veya daha fazla katlı örnekler de vardır; üç katlı evlerde orta kat genellikle asma kat şeklindedir. Orta katta küçük pencere ve alçak tavanlı, kolayca ısıtılabilen kış odaları bulunur (Sözen ve Eruzun 1992). Türk evlerinin cepheleri çıkma ve saçaklarla karakterize edilir. Bu unsurlar binanın manzaraya doğru yönlendirildiğini ve yağmur gibi dış etkenlerden korunduğunu göstermektedir. Ayrıca, bu elemanların binayı biçimlendirici değeri de göz ardı edilemez (Karpuz 1999).

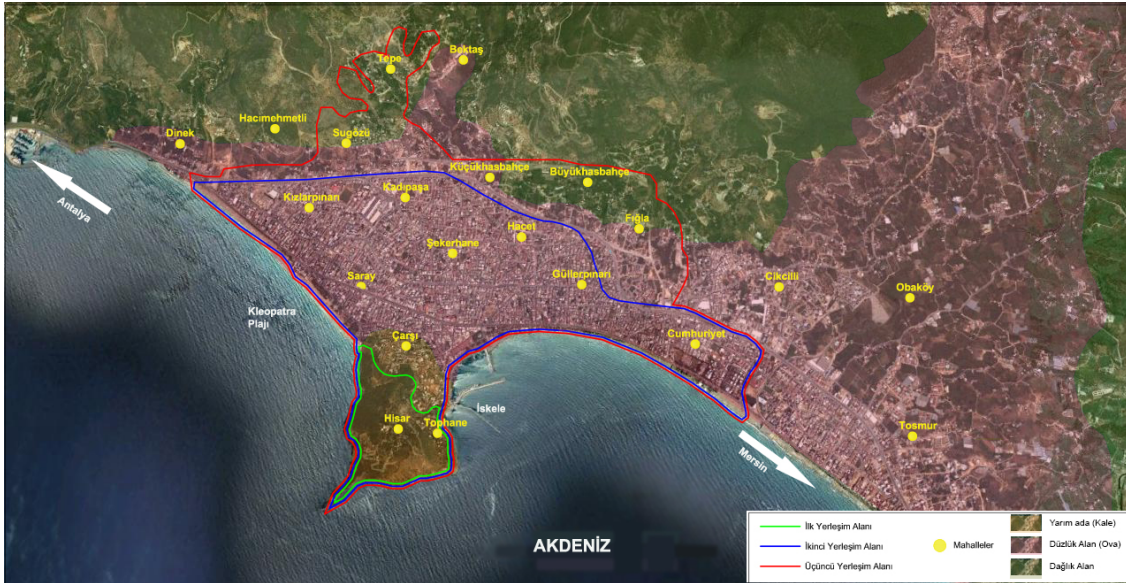
2.1.2 Alanya İlçesi'nin tarihi ve kentsel gelişimi

Alanya, Akdeniz bölgesinde Antalya ilinin ilçesidir. Gündoğmuş, Manavgat, Gazipaşa ve Konya ile komşu olan ilçe Akdeniz kıyısında, Antalya'nın yaklaşık 135 km doğusunda yer almaktadır (Atak 2019). Alanya İlçesi harita üzerinde Şekil 2.1.a ve Şekil 2.1.b'de gösterilmiştir. Alanya, Toros Dağları'nın eteklerindeki düzlük alanda kurulmuş ve sonrasında kuzeye doğru genişlemiştir. Alanya ilçe merkezi önceleri dağlar ve deniz arasında bir ovaya yayılmışken, şehir zamanla kuzey yamaçlara doğru gelişmiştir (Antalya Valiliği Çevre Ve Şehircilik İl Müdürlüğü 2018).

Şekil 2.1. (a) Türkiye’de Antalya ili (Atak 2019); **(b)** Antalya’da Alanya ilçesinin Konumu (Antalya Valiliği Çevre ve Şehircilik İl Müdürlüğü 2018)

Kentin gelişimi incelendiğinde, sosyo-ekonomik, kültürel ve tarihsel değişimler doğrultusunda, kentin surlardan kuzeydeki düzlük alanlara yayıldığı 1860 öncesi; turizmin gelişmesiyle birlikte kentin kuzey etekleri boyunca yayıldığı 1960'lı yıllar; kentin kuzeydeki düzlüklere yayıldığı 1960'lı yıllar, 1960'lardan günümüze kadar olan dönem olmak üzere üç dönüm noktası ortaya çıkmıştır. Alanya'nın tarihsel dönüm noktasında genişleyen üç bölgeyi 'ilk, ikinci ve üçüncü' yerleşim alanları olarak gruplandırmaktadır. Bu yerleşim alanları Şekil 2.2'de gösterilmektedir (Göncü 2012).

Şekil 2.2. Alanya tarihsel yerleşim paftası (Göncü 2012)

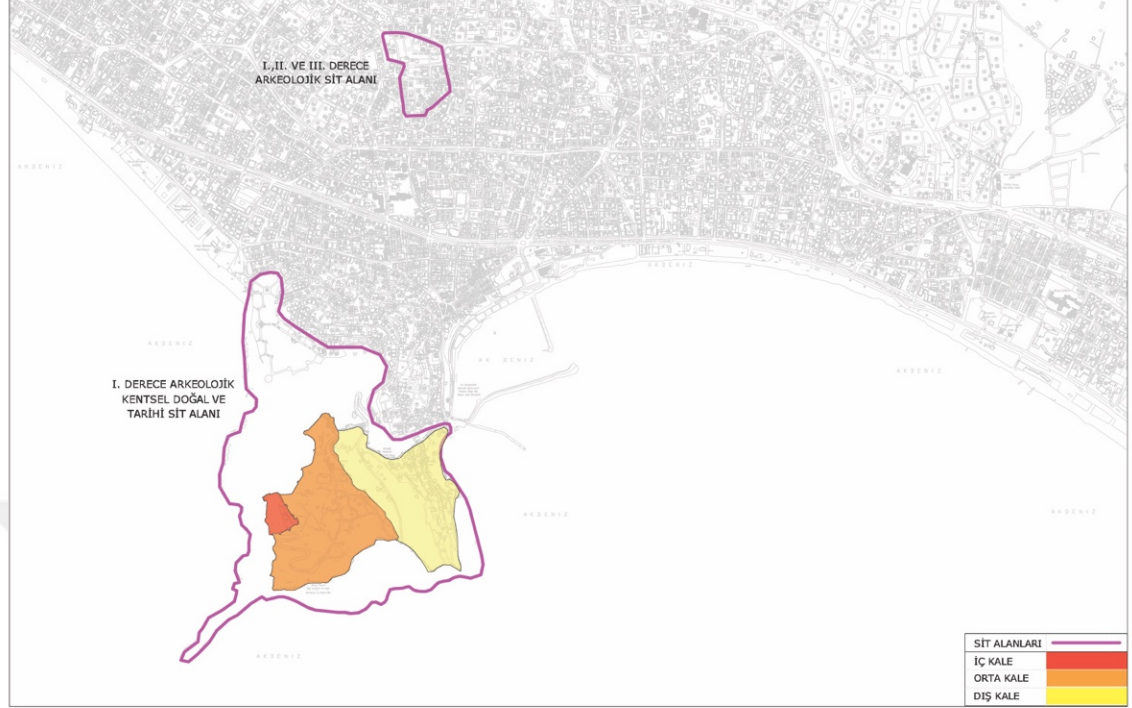
İlk yerleşim alanı

İlk yerleşim alanı surlarla çevrilidir. Bu alan Aranya'nın en eski yerleşim alanıdır. Alanda bugün Alanya Kalesi ve iki mahalle (Hisariçi ve Topane) bulunmaktadır. Şekil 2.2'de yeşil renk ile sınırlandırılarak gösterilmiştir. Birinci derece sit alanı olan Alanya Kalesi, 2000 yılında Dünya Miras Listesi'nin geçici listesine alınmıştır. Alanya Kalesi için yürütülen koruma çalışmaları tamamlanmıştır. Ayrıca, Kızılıkule-Tophane aksının bir marina ve gemi müzesine dönüştürülmesi için bir proje yürütülmektedir. Bölgedeki önemli sayıda anıt ve geleneksel konut restore edilmiş veya onarılmıştır. Bölgede kayıtlı 76 tescillenmiş yapı bulunmaktadır (39 anıtsal yapı, 27 konut ve 10 harabe). Bu alanda bulunan geleneksel konutların çoğu orijinal işlevleri için kullanılmaktadır. Bazıları kafe, restoran ve alışveriş mekânı olarak kullanılmaktadır. Kaledeki geleneksel evlerin çoğu onarılmış ya da restore edilmiştir (Göncü 2012).

İkinci yerleşim alanı

Kentin ikinci yerleşim alanı olan çevre yolu ile yarımada arasındaki düzlük alan 1860'lardan sonra yerleşime açılmıştır. Bölge yedi mahalleden oluşmaktadır. Şekil 2.2'de mavi renk ile sınırlandırılarak gösterilmiştir. Bölgede 73 adet tescilli kültür varlığı bulunmaktadır (5 anıt, 65 konut, 1 ticari yapı, 1 şelale, 1 mezarlık ve 1 mağara). Bölge, Şekil 2.2'de görüldüğü gibi, geç antik ve Roma mirasını içeren üçüncü derece bir arkeolojik sit alanına sahiptir (Alanya Kültür Envanteri 2003). Bölgedeki geleneksel konutlar genellikle 1890 ile 1930 yılları arasında inşa edilmiştir. Bu alan 1860 sonrası bir gelişme alanı olduğu için geleneksel konutları yeni binaların arasında kalmıştır. Bölgedeki geleneksel konutların üçte biri kullanım dışı kalmışken, kullanılan evlerin yarısının üst katları konut, alt katlar ticari amaçlı olacak şekilde çift işlevlidir. Bölgede çok az sayıdaki geleneksel konut orijinal işlevi için kullanılmaktadır: genellikle kafe, restoran ve mağaza olarak yeniden kullanılma eğilimindedirler. Diğer işlevler arasında eğitim, kültür ve kamu işlevleri yer almaktadır. Bu geleneksel konutların yaklaşık yarısı restore edilmiş ya da onarılmıştır. Bölgede sayıca çok az olan kullanım dışı kalmış az

kısmında yapısal sorunları vardır (Göncü 2012). Kıyı bölgesine yönelik bir kentsel tasarım çalışmaları devam etmektedir.

Şekil 2.3. Alanya sit alanları ve tarihi yapılar paftası (Göncü, 2012)

Üçüncü yerleşim alanı

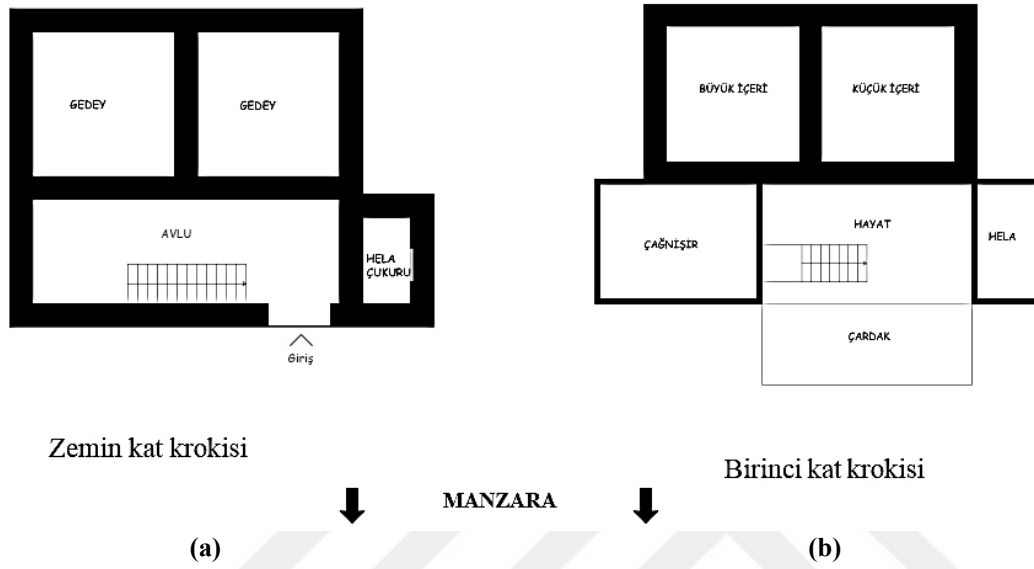
Çevre Yolu Caddesi ve şehrin mevcut kuzey sınırı içinde kalan alan Üçüncü yerleşim alanı olarak adlandırılmıştır ve bu alan dokuz mahalleden oluşmaktadır. Bölgede iki adet tescilli yapı (bir anıt ve bir konut) bulunmaktadır. Şekil 2.2’de kırmızı renk ile sınırlandırılarak gösterilmiştir. Bölgede tescilsiz başka geleneksel konutlar da bulunmaktadır (Göncü 2012).

2.1.3 Alanya geleneksel konutlarının mimari özellikleri

Alanya'nın Sultan I. Alaeddin Keykubad tarafından fethinden sonra, inşaat işleri için birçok yapı ustası Alanya'ya getirilmiş; 1221-1922 yılları arasında şehrin inşasında görev alan Rum ve Türk mimarlar tarafından Alanya'nın geleneksel konut mimarisi geliştirilmiştir. Yerleşim alanı olarak seçilen bölgenin topoğrafik yapısı, belirli konut tipolojisinin oluşmasına yol açmıştır.

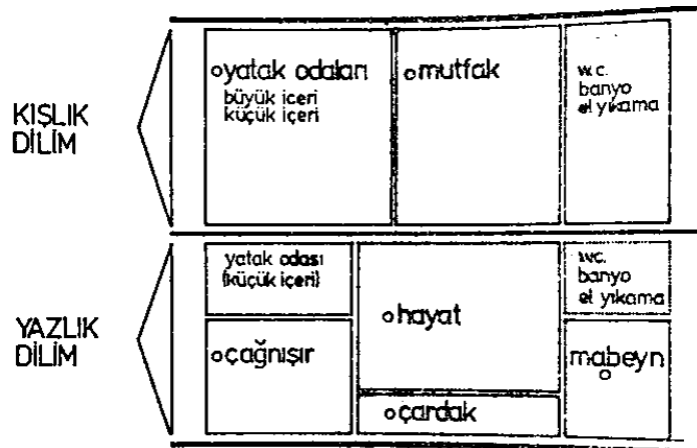
Geleneksel Alanya konutları genellikle iki katlıdır. Bölgenin eğimli yapısından kaynaklı ortaya çıkan kot farkı tek cephesi gömülü mekanlar oluşturmuş, bu mekânlar çoğunlukla hayvan barınağı ve fazla eşyaların depolandığı alanlar olarak kullanılmış ve 'gedey' olarak adlandırılmıştır. Üst katta ise aile yaşamının sürdürüldüğü mabeyn, hayat (sofa), içeri (küçük/büyük), çağnişir (şahnişin) ve mutfak mekânları bulunmaktadır. Çağnişir olarak adlandırılan ve bugünkü oturma odasına karşılık gelen mekân, evin en değerli bölümüdür. Konutta günlük faaliyetlerinin gerçekleştiği, hayat, çağnişir, mabeyn ve çardak en iyi manzaraya sahip dilimde yer alırken, ebeveyn yatak odası (büyük

içeri), mutfak ve bazen de küçük içeri bu dilimin arkasında kalan dilimde yer alır. Abdestlik ve hela gibi ıslak hacimler her iki dilimde de yer alabilir. Eylemsel dağılımdaki bu farklılık kütsel yapıya da yansımaktadır. Alanya ılıman bir iklime sahip olduğu için açık ve yarı açık alanlar çokça kullanılmıştır. Geleneksel Alanya konutlarında mekanların nasıl konumlandırıldığını gösteren kroki Şekil 2.4'te gösterilmiştir (Şener 1984).

Şekil 2.4. Geleneksel Alanya konutlarında mekan yerleşimini gösteren kroki (a) Zemin kat planı; (b) Üst kat planı

Mevsimsel ayırım göz önüne alındığında, hayat, çağnişır, mabeyn, küçük içeri ve çardağı içeren manzara yönündeki bi dilim 'yazlık dilim' ve ebeveyn yatak odası (büyük içeri), mutfak ve bazen de küçük içeri hacimlerini içeren bir dilim ise 'kışlık dilim' olarak tanımlanabilir (Şener 1984). Yazlık dilim- kışlık dilim ayırımında mekanların dağılımı gösteren şema Şekil 2.5'te gösterilmiştir.

Şekil 2.5. Alanya geleneksel konutlarının ortak özellikteki mekânsal dağılım şeması (Şener 1984)

Geleneksel Alanya konutlarında kullanılan yapı malzemeleri bölgede mevcut olan taş ve ahşaptır. Alt katlarda moloz taş duvarlar, üst katlarda bağdadi duvarlar kullanılmıştır. Bağdadi duvarlar kırıktı siva ile kaplanmışır. Manzaraya tarafındaki yazlık dilim genellikle zemin katta taşıyıcı ahşap dikmeler ve üst katlarda ahşap karkas üzerine ahşap kaplama veya kırık sıvalıdır. Yapıların üstü alaturka kiremit kaplı eğik çatı ile örtüldür. Yamaç tarafındaki kışık dilim ise zemin ve üst katlarda taşıyıcı taş duvarlar (ahşap hatılı, dıştan sıvasız ve sadece oturma katlarında içten sıvalı) ve sıkıştırılmış killi toprakla kaplı düz bir çatıdan (dam) oluşmaktadır (Şener 1984).

Konutların cephesi kullanılan geleneksel inşaat tekniklerini açıkça göstermektedir; zemin katta ahşap hatılı moloz duvar tekniğı, ikinci katta manzaraya bakan cephe ahşap bağdadi duvar ve yamaca bakan cephe ahşap hatılı moloz taş duvar tekniğı ile inşa edilmiştir. Zemin kat ahır ve depo olarak kullanıldığından pencereler az sayıda, küçük ve demir parmaklıdır. Bazı örneklerde hiç pencere yoktur. En gösterişli cephe, birinci katın manzaraya bakan kısmıdır. Binanın bu bölümünde ahşap pervazlı, dört parçalı ahşap panjurlu ya da kapaklı ve bölgenin tipik özelliğı olan demir parmaklı büyük pencereler bulunmaktadır. Bazı örneklerde bu cephedeki pencerelerin üzerinde küçük boyutlu ışıklıklar (tepe pencereleri) bulunmaktadır. Cephenin dekorasyonu yapı elemanları tarafından sağlanmaktadır. Çeşitli teknikler kullanılarak yapılan pencere kapakları da dikkat çekicidir (Göncü 2012).

Alanya'daki geleneksel konutlar, üzerinde bulundukları araziye ve kentin gelişimine bağılı olarak kaledaki geleneksel konutlar ve düzlük alandaki geleneksel konutlar olmak üzere iki farklı tipte incelenebilir. Bu iki farklı geleneksel konut tipi çeşitli özelliklerine göre karşılaştırılmışır.

Sokak- bahçe- yapı ilişkileri

Kaledaki geleneksel konutlar yamaçlarda yer almaktadır. Özellikle Tophane bölgesinde eğim yaklaşık %60'tır. Arsalar güney ve kuzey aksında yer almaktadır. Dar sokaklarla çevrili araziler neredeyse dikdörtgen şeklindedir. Arsa-bina oranı 2/1 ile 1/1 arasındadır. Yüksek yamaçlardaki binaların bahçesi yoktur. Arsaya giriş genellikle arsanın dar tarafından yapılmaktadır. Alçak yamaçlarda yer alan binalar manzaraya bakan bir bahçeye sahiptir ve giriş doğu tarafındadır. Eğim nedeniyle bahçe genellikle teraslıdır. Teraslı bahçeler 'maldanlar' olarak bilinir.

Düzlük alandaki geleneksel konutlar artık yeni konut yapıları olan apartmanlar arasına kalmış durumdadır. Arsa-bina oranları değışiklik göstermektedir. Bazı örneklere doğrudan sokaktan erişilirken, diğerlerine sokaktan bahçe yoluyla erişilmektedir. Bazı bina parselleri sokağı taşmaktadır. Çeşitli kaynaklar bölgedeki konutların eskiden büyük meyve bahçelerinin ortasında yer aldığını belirtmektedir. Bölge, 1976 yılında hazırlanan bir imar planı ile yeni bir gelişme alanı olarak belirlenmiş ve bu da yeni binaların yoğun olduğu bir yerleşim ile sonuçlanmıştır. Tüm bu gelişmelerin bir sonucu olarak, bölgedeki geleneksel konutlar orijinal sokak-bahçe-yapı ilişkisini kaybetmiştir.

Kütlesel özellikler

Kaledaki geleneksel konutlar iki katlıdır. Bununla birlikte, üç katlı binaların

birkaç örneği bulunmaktadır. Bu binalar çoğunlukla bir ana bina, bir servis binası, bir çıkma ve bir çardaktan oluşmaktadır. Ana kütle dikdörtgen planlıdır ve güneyden kuzeye, manzaraya doğru sıralanmıştır. Ana kütlelerin doğusunda, çoğunlukla ahşap sütunlarla desteklenen bir açık alan bulunmaktadır. Çıkmalar genellikle doğu cephesinde, cephe boyunca, cephenin bir yanında veya köşede açılı olarak yer alır. Çardaklar da ana kütlelerin doğu yönünde yer alan manzaraya doğru konumlandırılmıştır. Çardaklar ve çıkmalar kırma veya beşik çatılarla ana kütleyle bütünleştirilmiştir. Bazı örneklerde servis kütleleri görülebilir. Ahşaptan ve gelişigüzel inşa edilmiş olan bu kütleler, eğik çatılı olarak ana kütlelerin yan cephesinin üst katında yer almaktadır. Az eğimli arazideki evlere giriş doğu cephesinden sağlanmaktadır. Daha yüksek eğimli arazilerdeki binalara ise kentsel dokuya uygun olarak dar cepheden giriş verilmiştir.

Düzlükteki geleneksel konutlar genellikle iki ya da üç katlıdır ve bir ana bina, bir ya da iki servis kütleleri ve bir çıkmadan oluşur; çoğu dikdörtgen şeklindedir, ancak L şeklinde ya da karelerin birleşiminden oluşan bazı örnekler de vardır. Çıkmalar cephenin merkezinde, yanlarında veya köşelerinde yer almaktadır. Çıkmalar genellikle dikdörtgen şeklindedir ve binanın üst katlarında ve güney cephesinde yer alır. Yükseklikleri bulundukları katla aynıdır. Her binada genellikle bir çıkma bulunmaktadır. Çatılar kırma veya beşik çatıdır ve ana çatı ile bütünleşmiştir. Köşe çıkmaları güney, doğu veya batı cephesinde yer alır ve çatısı ana çatının devamı olarak şekillenir. Çardaklar düzlük alanda daha az yaygındır, birkaç örnekte rastlanmaktadır. Bu bölgedeki geleneksel konutlarda iki tip servis kütleleri bulunabilir. İlk tip, yan cephelerden birinde yer alır ve dikdörtgen bir planlıdır. Ana kütle ile aynı sayıda kata sahiptir. Çatı ya ana çatı ile bütünleşiktir ya da ana çatı yüksekliğinin bir kat altında kırma veya teraslı bir çatıya sahiptir. Daha çok arka cephede yer alan diğer tip servis kütlelerinde kat sayısı ana kütlelerden bir kat daha azdır ve çatı ana kütlelerin üst katından itibaren teras olarak kullanılır. Bu tip servis kütlelerine daha özenli ve büyük yapılarda rastlanır. Düzlük alandaki geleneksel konutların özenli örneklerinde, depolar ve servis kütleleri ana binadan ayrılmıştır. Geniş arazilere sahip örneklerde üretim, depolama ve yardımcıların ikamet etmesi için ikincil bir bina bulunmaktadır. İkincil yapılar dış sofalı plan tipindedir. Ancak kent geliştikçe, inşaat alanları küçüldükçe ve yaşam koşulları modernleştikçe, ikincil servis binalarının yıkılması ve ana cepheden ayrı bir cephede ana kütleyle ek olarak servis kütlelerinin oluşturulmasıyla sonuçlanmıştır. Ana girişler kat sayısına ve çıkma tarzına göre değişir: iki katlı binalarda zemin kattan sağlanır; üç katlı binalarda ise birinci kattan sağlanır ve bir dış merdivenle ulaşılır. Merkezi bir çıkmaya sahip konutlarda girişlerinin çoğu çıkıntının altında sağlanır. Köşe ve kenardan çıkmaya sahip binalarda giriş, zemin kata çıkma olan cepheden sağlanır.

Mekan organizasyonu ve plan tipolojisi

Kaledaki geleneksel konutlar zemin kat ve birinci kattan oluşmaktadır. Birinci kat yaşam alanları olan hayat, odalar, çardak ve servis mekanlarından oluşur. Zemin kat depolama ve hayvancılık amaçlı olarak bir avlu, gedey ve sarnıç bulunur. Bölgedeki geleneksel konutlar dış sofalı plan tipindedir. Sofanın bir veya iki yanında odalar sıralıdır. Alt katta sofanın yerinde avlu bulunur ve bu iki mekân manzaraya doğru yönlendirilmiştir. Birinci katta çağnişir ve mabeyn odaları manzaraya doğru yönelirken, ağnişir ve mabeyn mekanları manzaraya yönlendirilirken, içeri (yatak odası) mekanı, mutfak ve servis mekanları arka taraftadır. Zemin katta yer alan gedey ve sarnıç mekânları

birinci kat planına göre yerleştirilmiştir. Ana giriş zemin katta avluya bakan bir kapıdan sağlanmaktadır. Avlu ile sofa mekânı arasındaki merdiven iki kat arasında dolaşımı sağlar; birinci kattaki tüm mekânlara sofadan ulaşılır, zemin kattaki mekânlara avludan ya da doğrudan bahçeden ulaşılır.

Kaleiçi'ndeki geleneksel konutlar düşey ayırım yapıp, mekânsal özelliklerine göre yazlık ve kışlık olarak sınıflandırarak değerlendirilmiştir. Manzara yönündeki yaşama mekânları, hayat, çağnişir, mabeyn, küçük içeri ve çardak mekânları yazlık dilim olarak tanımlarken, dağ tarafındaki büyük içeri (ebeveyn yatak odası), mutfak ve bazen küçük içeri mekânları kışlık dilim olarak tanımlamıştır (Şener 1982).

Düzlük alanda iki farklı plan tipinde geleneksel konut bulunmaktadır; dış sofalı plan tipi ve iç sofalı plan tipi. Dış sofalı plan tipi, köşede bulunan sofanın iki veya üç tarafında yer alan odalar ile şekillenir. Aynı plan şemasına genellikle kalede de rastlanır. Düzlük alandaki örneklerin farkı tüm avlu ve sofa hacimlerinin kapalı ve güneye bakıyor olmasıdır. Bu alanda sarnıç hacimleri de bulunmamaktadır. Zemin kattaki ıslak hacim, kaledeki örneklerle benzer şekilde, bir tarafında planlanmıştır. Bu konutlar iki ya da üç katlıdır; üç katlı örneklerde yaşam katları birinci ve ikinci kattadır. Zemin kat depolama veya hayvancılık için kullanılırken, iki katlı örneklerde her iki kat da yaşam katıdır. Yaşam katları (birinci ve ikinci katlar) sofa, odalar, mutfak ve ıslak hacimlerden; zemin kat ise genellikle gedey ve avludan oluşmaktadır. Bu tip örneklerde sofanın her iki yanında iki oda bulunan iç sofalı plan tipi kullanılmıştır. Bütün katlar aynı plana tipindedir. Çağnişir ve mabeyn gibi günlük yaşamın geçtiği odalar güneyde konumlandırılırken, içeri mekanları ise kuzey taraftadır. Yaşam katında kuzey taraftaki odalardan biri mutfak olarak kullanıldığı örnekler vardır. Daha özenli örneklerde mutfak hacmi servis kütesi olarak kuzey cephede yer almaktadır. Islak hacimler bağımsız bir servis kütesi içinde yer alır. Buraya odalar arasındaki sofadan, sofanın kuzey tarafından ve eyvanlı örneklerde eyvandan ulaşılır. Zemin kat planı yaşam katlarıyla benzerlik gösterir. Bu kattaki en sık görülen mekân avludur. Bazı örneklerde zemin katta bulunan mekânlara doğrudan bahçeden ulaşılırken bazı örneklerde ise avlu karakterini kaybederek bir gedeye dönüşmüştür. Üç katlı geleneksel konutlarda ana giriş birinci katta cumbanın hemen altında yer alır ve dış merdivenle çıkılır. İki katlı geleneksel konutlarda ise giriş zemin kattadır; bazı üç katlı örneklerde de zemin katta yan cephelerden giriş sağlanmıştır. Katlar arası düşey dolaşım sofanın bir yanında, iki oda arasında ya da eyvanlı bazı örneklerde eyvanın içinde yer alan bir iç merdivenden sağlanmaktadır.

Kaledeki geleneksel konutlarda bulunan mekânsal ayırım, düzlükteki geleneksel konutlarda da mevcuttur. Bu bölgedeki geleneksel konutlardaki mevsimsel ayırım yatay olarak yapılmıştır ve katlar arasındadır. Üst yaşam katı yazlık, alt yaşam katı ise kışlık kattır. Yazlık katlar kışlık katlara göre daha yüksek kat yüksekliğine sahiptir. Bu ayırım farklı duvar kalınlıklarında olan yapıım tekniğinden de anlaşılabilir.

Cephe düzeni

Kaledeki geleneksel konutların ana cephesi yazlık bölümdür. Yazlık bölümdeki mekânlar genellikle açık ya da yarı açık mekanlardır. Bu nedenle yapı ahşap dikmeler üzerinde taşınır. Avlulu konutlarda zemin kat ve bahçe bütünleşmiştir. Bu ev tipinde üst kattaki yaşamı bahçeye bağlayan ahşap bir merdiven cepheden görülebilmektedir. Ön

cephede, zemin kattan çıkıntı yapan bir Çağnişir mekânı bulunmaktadır. Yazlık dilimdeki kapı/pencere açıklıklarının sayısı ve boyutları kışlık dilimdekilere göre daha fazladır. Bazı durumlarda çağnişirin cephesi, pencereler, yapım teknikleri ve yükseklik açısından binanın geri kalanından farklılık gösterir. Bu bölgede genellikle 1/2 oranına sahip dikey dikdörtgen pencereler kullanılır. Bazı durumlarda, hayat ahşap bölme duvarlarla çevrenir ve pencereli alan çağnişir işlevi görür. Ön cephede bulunan bir diğer mekânsal unsur ise çardaktır. Diğer cephelerde ve zemin kat cephesinde küçük, belli bir düzeni olmayan pencereler bulunmaktadır. Servis mekânları ön cephe dışında herhangi bir cephede bulunabilir. Bu mekânlar ahşaptan gelişigüzel inşa edilmiştir ve cephelerinde göz adı verilen küçük açıklıkları bulunur.

Düzlük alandaki geleneksel konutlar güneye bakmaktadır. Cephedeki açıklıklar kattan kata değişiklik gösterir. Üst katlar diğer katlara göre daha büyük ve çok sayıda açıklığa sahiptir. Yaşam katlarındaki pencereler 1/2 düşey dörtgen pencerelerdir. Kemerli pencerelere nadiren rastlanır. Cephe pencere grupları vardır. Bu pencere grupları iki, üç veya dört pencereden oluşur ve binanın plan tipini yansıtmaktadır. Servis pencereleri sabit bir düzen bulunmamaktadır. Şekil ve boyut olarak değişiklik gösterirler. Cepheler plan şemasına göre simetrik ya da asimetrik bir düzene sahiptir. Kenar çıkmalı bir geleneksel konut asimetrik cepheye sahiptir. Bu tip binaların ana girişi, çıkmanın bulunduğu cephede bulunan geniş, çift kanatlı ahşap bir kapı ile sağlanır. Servis kütlesi çıkma olmayan herhangi bir cephede yer alabilir. Simetrik cephe evler üç eşit parçadan oluşur. Dikdörtgen veya eğrisel şekle sahip geniş, çift kanatlı ahşap giriş kapısı merkezi çıkmanın altında yer alır. Giriş kapısının önünde cepheye dik veya paralel olarak yönelmiş merdiven ve sahanlık bulunmaktadır. Sahanlığın altı bir depolama alanı olarak kullanılır. Ön cephenin her iki tarafındaki pencere sayısı aynıdır. Asimetrik arka cephede üstü teras olarak kullanılan ve pencerelerin şekli ve boyutu ana kütledekilerden farklı olan bir servis kütlesi bulunmaktadır. Yan cephelerdeki pencerelerde sabit bir düzen yoktur. Genellikle, yan cephelerden birinde farklı boyut ve şekillerde pencerelere sahip bir servis kütlesi bulunur.

Yapım tekniği ve malzeme kullanımı

Geleneksel Alanya konutlarında kullanılan ahşap hatıllı moloz taş yığma ve ahşap karkas olmak üzere iki tip yapım tekniği vardır. Ahşap karkas teknikte boşluklar tuğla ile doldurulabilir ya da bağdadi çita ile kaplanabilir. Kaledeki evlerin taşıyıcı sistemi yazlık ve kışlık dilimlere göre farklılık göstermektedir; zemin kat ve üst katta yamaca bakan kışlık dilim ahşap hatıllı moloz taş yığma teknikle inşa edilirken, yazlık dilim ahşap karkas teknik kullanılarak inşa edilmiştir. Yazlık dilim her iki dolgu tekniğinde de sıvanmıştır. Kaledeki geleneksel konutlarda kullanılan yapım teknikleri düzlük alandaki geleneksel konutlarda da kullanılmıştır. Bu alanda alt katlar ahşap hatıllı moloz taş yığma olarak inşa edilirken, üst katlar genellikle ahşap karkas yapı ile inşa edilmiştir. Yığma duvarlar genellikle sıvasızken, ahşap iskeletli duvarlar genelde sıvalıdır.

Alanya, tarih boyunca birçok medeniyete ev sahipliği yapmış çok katmanlı bir yerleşim yeridir. Bu katmanlaşma turizm için çok önemli olmuş ve olmaya devam etmektedir. Geleneksel konut mimarisi bu katmanlaşmanın önemli bir unsurudur. Alanya'da Kaledeki geleneksel konutlar ve düzlük alandaki geleneksel konutlar olmak

üzere iki tip geleneksel konut bulunmaktadır. Şehir surları içinde ise 1860'ların topografyasına, savunma ihtiyaçlarına ve ulaşım koşullarına göre şekillenmiş geleneksel konutlar bulunmaktadır. 1860 yılı modernleşme döneminin başlangıcı olmuştur ve kentin yerleşim alanı kuzeydeki düz arazilere doğru genişlemiştir. Bölgeye ilk yerleşenler, modernleşmeden etkilenmeye başlayan varlıklı ailelerdir. Bu aileler kalabalık yerleşim alanlarını terk ederek düzlük alandaki geleneksel konutları inşa etmişlerdir (Göncü 2012).

2.2 Mimaride Koruma Anlayışının Tarihi Gelişimi Sürecinde Yeniden İşlevlendirme ve Özgünlük Kavramları

Koruma, yeniden işlevlendirme ve özgünlük kavramlarının tanımı ve tarihsel gelişimi için UNESCO, ICCROM, ICOMOS, ICOM, T.C. Kültür Bakanlığı ve Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Yüksek Kurulu gibi ulusal ve uluslararası kurum ve kuruluşlar tarafından sunulan materyaller incelenmiştir. Ayrıca, alanla ilgili uzmanların çalışmaları da ayrıntılı olarak incelenmiştir.

2.2.1 Mimaride koruma kavramının uluslararası çalışmalar çerçevesinde tarihsel gelişimi

Mimari anlamda koruma, tarihi ya da sanatsal değeri olan bir yapının ya da kent parçasının yaşamasını sağlamak için gerekli önlemlerin alınması anlamına gelmektedir (Hasol 1979). Mimaride koruma, bir yapıyı anlamaya, tarihini ve anlamını tanımaya ve gerektiği şekilde restore edilip kullanmaya ve değerlendirmeye yönelik tüm işlevleri içerir (ICOMOS 2014). 2863 sayılı Kültür Varlıklarını Koruma Kanunu 'korunma' ve 'koruma' taşınmaz kültür varlıklarının ve doğal mirasın muhafazası, bakımı, onarımı, restorasyonu ve işlevsel olarak değiştirilmesi, taşınır kültür varlıklarının ise muhafazası, bakımı, onarımı ve restorasyon çalışmaları olarak tanımlanmaktadır (Büyükaşahin 2019).

Koruma, geçmiş yaşamımıza ait izlerin, tarihi ve kültürel değerlerin, ihtiyaçlarımızı karşılayan her türlü kaynağın, gelenek, görenek ve alışkanlıklarımızın devamı ve gelecek nesillere aktarılması için önemlidir (Ömeroğlu 2006). Korumanın nesnesi olan kültürel miras, insanlık tarihi boyunca edinilen deneyimlerin gelecek nesillere aktarılmasında en büyük araçlardan biridir ve geçmiş ile bugün arasında bir bağ kurar. Bu nedenle kültürel miras, toplum için kültürün, tarihin ve kimliğin somut ve somut olmayan bir değeri olarak konumlandırılmaktadır (Jokiletho 2006). Gazi Mustafa Kemal Atatürk, kültürün anlam ve önemi üzerine yaptığı konuşmada, varlığını kanıtlamak ve sürdürmek için çabalayan milletlerin, köklerini kültür mirası eserlerine dayandırmaları gerektiğini belirterek, 'Türkiye Cumhuriyeti'nin temeli kültürdür.' demiştir (İnan, 1956). Bu durumda, kültürel mirasın anlaşılması, yorumlanması, korunması ve gelecek nesillere aktarılmasına yönelik tüm çabalar Türkiye Cumhuriyeti için esastır (Avşin, 2020). Kültürel mirasın bileşenleri olan binalar ve bina grupları, taşıdıkları izler ve mesajlarla geçmiş, bugün ve gelecek arasındaki sürekliliği sağlamakla yükümlüdür. Bu nedenle bu yapıların korunması esastır.

Bilinçsiz Dönem

Kültür varlıklarını koruma fikri, insanlık tarihinin erken dönemlerinde, toplum hayatında önemli bir yer tutan anıtlar, tapınaklar, mezarlıklar ve diğer eserlerin bir

sonraki nesle aktarılmasıyla başlamıştır. Eski zamanlarda, tek tanrılı dine geçişe kadar, insanlar doğal mülkiyetin tanrıların koruması altında olduğuna inanmışlardır ve onları gücendirmekten korkmaları sebebiyle bilinçsiz koruma dini inançlara ve geleneklere dayandırılmıştır (Pekgözlü Karakuş 2011). Milattan önce 1. yüzyılda, İmparator Augustus döneminde yazılan Vitruvius'un On Mimarlık Kitabı, Roma İmparatorluğu'nda yeni binalar inşa edilirken eski yapılara saygı ve anlayış gösterilerek uyulması gereken kuralları içermektedir. Milattan sonra 3. yüzyıldan itibaren Hristiyanlığın yayılmasıyla birlikte diğer dinlere ait binalar yıkılmaya başlanmıştır. 4. yüzyılda kötüleşen ekonomik koşullar ve savaşlar nedeniyle eski yapıların malzemeleri sökülme ve yeni binalar için kullanılmaya başlamıştır. 15. yüzyılda İtalya'da başlayan arkeolojik alanları koruma çabaları 17. yüzyılda tüm Avrupa'ya yayılmıştır. Bilinçsiz koruma sürecinde birçok eser tahrip olmuş ya da özgünlüğünü yitirmiştir. 19. yüzyıldan önce, idari ve dini baskılar sonucunda dini yapıların korunması daha önemli hale gelmiştir (Erder 1975).

Kuramlar Dönemi

19. yüzyıldan önce, idari ve dini yaptırımlar dini yapıların korunmasına verilen önemin artmasına yol açmıştır. Anıtların korunması, çevrelerinin değerlendirilmesi ve planlanması, kutsal alanların, binaların ve dini motiflerle geliştirilen yerleşimlerin örüntüsüne dikkat edilmesi ilkelerinin ilk örneğini Mısırlılar vermiştir (Yılmaz 2004). Roma, özellikle 15. ve 16. yüzyıllarda Helenistik ve Roma uygarlıklarının mirasına sahip çıkarak ve bunların tarihsel çevreyle ilişkisini kurarak Orta Çağ'ın karanlığını aşmış ve kendi entelektüel ve sanatsal çevresine dair bir aydınlanma ve farkındalık elde etmiştir. Batı Avrupa'ya yayılan Rönesans hareketi ve Sanayi Devrimi ile ulus devletlerin ortaya çıkışı, kültürel miras kavramının doğuşunu ve gelişimini belirlemiştir (Pekgözlü Karakuş 2011). Rönesans döneminde, özellikle Helenistik ve Roma kültürünün estetik güzelliğine duyulan bağlılık nedeniyle bir koruma anlayışı gelişmeye başlamıştır (Erder 1971). Bu süreçte, ilk olarak Batı Avrupa'da eski eserlerin ve anıtların korunmasına yönelik bir anlayış ortaya çıkmaya başlamıştır. Bu bağlamda İtalya, tarihi yapıların korunması konusunda aktif olmuştur (Erder 1975). 1442'de Floransa'da kurulan "Accademia Platonica" ve 1498'de Roma'da kurulan "Romana i di Storia i Archeologia", Rönesans Avrupası'nda koruma ile ilgili tüm sosyal ve politik süreçleri açıklayan ilk kurumlar olarak rasyonalizm ve aydınlanma felsefesi için altyapı sağlamışlardır (İnalçık 2002). Roma döneminde anıtlar ve binalar kültürlerinin etkisi nedeniyle önemli kabul edilirken, Hristiyanlığın toplum üzerindeki etkisi arttıkça bu algı ve tutumlar değişmeye başlamıştır. Özellikle din adamlarının etkisiyle tarihi yapılara ve objelere zarar verilmiş ve yok edilmeye çalışılmıştır. Bu dönemde birkaç aydın dışında bu tutumlara karşı tepki gösterilmemiştir (Erder, 1975). 16. yüzyılın ortalarında mimar Leon Battista Alberti, eski anıtlar tahrip edilip yıkıldığında bu yapıları korumaya ve muhafaza etmeye çalışmıştır (Erder 1971).

İtalya'da Rönesans ile, Fransa'da ise İhtilalde eski eserlerin yağmalanmasıyla bu konuya olan ilgi artmıştır. Fransız Devrimi (1789) sırasında birçok anıt ve bina halk tarafından tahrip edilmiş ve uzun süre terk edilmiş halde kalmıştır (Avşın 2020). 19. yüzyıldan itibaren, tarihi binaların ve eserlerin korunmasının önemli olduğu ve bu konuda ilkeler belirlenmesi gerektiği fikri mevzuata dahil edilmeye başlanmıştır. Fransız Devrimi ile birlikte tarihi eserler önem kazanmaya başlamış ve korumaya ilişkin birçok algı ve fikir değişmiştir. İngiltere, Fransa ve İtalya gibi Avrupa ülkeleri

haricinde, günümüz dünyasında koruma anlayışı 18. ve 19. yüzyıllarda başlamıştır (Ahunbay 2014). Viollet Le Duc (1814-1879), bir binayı restore etmenin, onu korumak, onarmak ya da yeniden inşa etmek değil, belirli bir dönemde var olmayan bir şekiliyle kusurlarını tamamlamak, onu eksiksiz ve bitmiş bir bina haline getirmek olduğunu ifade etmiştir. Viollet le Duc'e göre bir anıtın korunması yeniden inşa edilmesi değil, yapının inşa edildiği döneme uygun olarak tamamlanması anlamına gelmektedir (Erder 1975). İngiltere'de, Sir Gilbert Scott (1811-1878) aynı fikrin temsilcisi olmuştur. Bu yaklaşım, tarihi bir yapıya farklı zamanlarda eklenen eklentilerin yıkılarak yapının orijinal, katkısız halinin ortaya çıkarılması fikrini benimsemektedir ve Avrupa'nın birçok yerinde kabul görmüştür. Bu düşünce ve anlayış biçimi, üslup birliği sağlama çabalarının bir sonucudur (Canitez 2010).

Üslup birliği arayışının bazı sanat eserlerine verdiği zarar, Romantik Görüş olarak tanımlanan bir akımın doğmasına yol açmıştır. Romantik Görüş'ün önderleri John Ruskin (1819-1900) ve William Morris, restorasyon alanında 'üslup birliği sağlamak' amacıyla yapılan restorasyon çalışmalarını kabul etmemiş, binaları inşa edildikleri döneme geri döndürmektense hiçbir şey yapmamanın daha iyi olduğunu savunmuşlardır Ruskin, restorasyonu bir binanın başına gelebilecek en büyük felaket olduğunu ve hiçbir şeyin ondan kurtarılamayarak, yıkılanların yerine sahte paralellerin getirildiğini iddia etmiştir (Erder 1975). Ruskin, yapılara her dönemde eklenen unsurlarla iyi bakılması gerektiğini, restorasyona gerek olmadığını ve restorasyonun bir yapı için olası en kötü seçenek olduğunu savunmuştur (Beşkonaklı ve Ersen 2011). William Morris manifestosunda, restorasyonda kişisel yargıların anıtlara zarar verdiğini ve restorasyon yerine konservasyon kavramının vurgulanması gerektiğini savunmuştur (Erder 1975). William Morris, bu alanda restorasyon ve konservasyon ilkelerine dayalı olarak çalışan Tarihi Binaları Koruma Derneği'ni (SPAB) kurmuştur. Kuruluşun temel amacı, önleyici tedbirler ve rutin bakım yoluyla tarihi mirasın korunmasını savunmak ve bu kavramın benimsenmesi için çalışmaktır (Jokilehto 1999). Bu akıma göre restorasyonda önemli olan özgünlük ve en az müdahaledir (Erder 1975).

Romantik Görüş'te korumanın pasif kalmasıyla ve üslup birliğinde ise tamamlamanın ön plana çıkmasıyla 1880 ile 1890 yılları arasında Tarihi Restorasyon ve Çağdaş Restorasyon kuramları ortaya çıkmıştır. İtalyan Luca Beltrami (1854-1933) tarafından önerilen tarihi restorasyon teorisi, anıtların restorasyonunun mimarın kendi bilgisine veya üslup tekdüzeliğine değil, eski belgeler, tarihi kitaplar, damgalar, fotoğraflar gibi tarihi kaynakların araştırılmasıyla elde edilen somut verilere dayanması gerektiğini savunmuştur (Avşin 2020). Tarihçi, arşivci, restoratör kavramlarını ortaya koyarak, anıtların restorasyonunun tarihi belgelere dayanan somut verilerden faydalanılarak yapılması gerektiğini vurgulamıştır (Şahin 2021). Bu görüşe göre, verilere dayanılsa bile, aşırı rekonstrüksiyon kabul edilemez. İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra bu yaklaşım, savaştan etkilenen şehirlerin ve anıtların restorasyonunda etkili olmuştur (Avşin 2020). Kendinden önceki tüm görüşleri birleştiren çağdaş restorasyon kuramında Camillo Boito (1836-1914) tarafından onarım yerine sağlamlaştırma, restorasyon yerine onarım, bina onarımları zorunlu ise somut verilere dayanması gerekliliği ortaya konulmuştur. Gustavo Giovannoni (1873-1947) bu teoriyi geliştirmiş ve anıtların orijinal kısımları korunarak çevreleriyle birlikte restore edilmesini önermiştir. Bu ilkeler 1931 yılında Atina Kongresi'ne konu olmuş ve burada ayrıntılı olarak tartışılmıştır (Erder 1975).

Uluslararası Çalışmaların Başladığı Dönem

1931 yılında Atina, Tarihi Anıtların Korunması için Uluslararası Mimarlar ve Mühendisler Kongresi'ne ev sahipliği yapmıştır. Aynı sene İtalya'da "Eski Eserler ve Güzel Sanatlar Yüksek Kurulu" tarafından restorasyonda uygulanacak ilkelerin ana hatlarını belirleyen Carta del Restauro kabul edilmiştir. Benimsenen restorasyon teorisi, tarihi binaları güçlendirmek için sadece az sayıda ekleme yapılması gerektiği, binalardaki dönem eklemelerinin ancak binanın bütünlüğüne zarar vermediği takdirde korunması gerektiği ve yıkılan anıtların bütünleştirilmesinin varsayımlardan ziyade somut belgelere dayandırılması gerektiği yönündedir. Ayrıca eski yapıların izlerinin geçmişten geleceğe en doğru şekilde aktarılması ve tüm ülkelerin ortak mirası olarak tanınması için tavsiyelerde bulunulmuştur (ICOMOS 1931).

Uzun bir zaman diliminde bu alanda birçok kurum ve kuruluş tarafından konferanslar ve toplantılar düzenlenmiş, kararlar alınmış ve günümüzün koruma kavram ve anlayışı şekillendirilmiştir. Tarih boyunca insanlar ve toplumlar tarafından yaratılan ve tasarlanan değerler kültürel ve doğal miras olarak adlandırılmaktadır. Günümüzde bu kültürel miras alanlarının korunması ve gelecek nesillere aktarılması kavramı giderek önem kazanmaktadır. Bu amaçla, konunun uzmanları ve paydaşları bir araya gelerek belirli değerlendirmeler yapmakta, kültürel ve doğal mirasın korunması için gerekli düzenlemelere yönelik yasal anlaşmaları ve düzenlemeleri savunmaktadır (Sert 2012).

UNESCO, Birleşmiş Milletler ve Avrupa Konseyi gibi uluslararası örgüt ve organizasyonlar siyasi, kültürel ve sosyal alanlarda uluslararası iş birliği ve anlaşmalar oluşturmıştır. Bu iş birliklerinde kültürel mirasın sadece bulunduğu ülkeye değil, tüm insanlığa ait olduğu ve bu ölçüde korunması gerekliliği temel kabul edilmiştir. "Birleşmiş Milletler Eğitim, Bilim ve Kültür Kurumu" olan UNESCO 1946 yılında kurulmuş eğitim, bilim ve kültür ile ilgili yaptığı çalışma ve anlaşmalarla kültürel mirası korumada ön plana çıkmıştır. 1956'da Türkiye ve diğer 66 ülkenin katılmış olduğu UNESCO öncülüğünde ICCROM kurulmuştur (Binan 1999).

20. Yüzyılın İkinci Yarısında Yapılan Çalışmalar

1964 yılında Venedik'te İkinci Uluslararası Tarihi Yapılar ve Mühendisler Kongresi düzenlenmiş ve burada Venedik Tüzüğü sunulmuştur. Tüzük, koruma anlayışı konusunda uluslararası kabul görmüş bir sözleşme olarak ortaya çıkmıştır (Binan, 1999). Venedik Tüzüğü (1964) ile tarihi binaların korunması bağlamında çeşitli kararlar almıştır. Onarımın uzmanlık gerektiren bir iş olduğu vurgulanmıştır. Güvenilir belgeler ışığında ve belgelere sadık kalınarak, onarımlarda orijinal malzemelerin kullanılması gerektiğine karar verilmiştir. Koruma, onarım ve güçlendirme gibi süreçlerde geleneksel yöntemlere öncelik verilmesi gerektiği, yetersiz kalınan durumlarda ise bilimsel yöntemler ışığında modern yöntemlere öncelik verilebileceği belirtilmiştir (Şahin 2021). Tarihi anıt ve sitlerin korunması ve değerlendirilmesine yönelik yöntem ve tekniklerin belirlenmesi ve araştırmaların desteklenmesi amacıyla 1964 tarihli Venedik Tüzüğü'nde uluslararası bir konsey kurulması kararlaştırılmış ve 1965 yılında Varşova'da Uluslararası Anıtlar ve Sitler Konseyi (ICOMOS) kurulmuştur (Avşin, 2020).

UNESCO'ya Üye Devletler 1972 yılında Dünya Kültürel ve Doğal Mirasının Korunmasına ilişkin Sözleşmeyi kabul etmişlerdir. Sözleşmede, Üstün Evrensel Değer (ÜED) kavramı oluşturulmuştur. Üstün evrensel değer olan kültürel miras ve doğal mirasın, sadece bir ulusa değil, tüm insanlığa ait paha biçilemez ve yeri doldurulamaz varlıkları olduğu vurgulanmıştır (UNESCO 1972). Kültürel mirasın süreç içinde bozulmaya uğraması nedeniyle korunmasında iş birliğinin gerekliliğini ortaya koymuştur. Bu nedenle 'Dünya Mirası Komitesi' kurularak 'Dünya Kültür Mirası Listesi' oluşturulmuş ve kültürel mirasların isimlerinin bu listede yayınlanması hedeflenmiştir (Akıncı, 2000). 1975 yılında Amsterdam Deklarasyonu ile koruma politikalarına giren bütünlük koruma kavramı, farklı tarihsel dönemlerin ve sosyal, kültürel, antropolojik, coğrafi ve ekonomik ilişkilerin oluşturduğu bütünün korunmasıdır. Bu yaklaşım, kültürel ve tarihi değerlerin, ekonomik ve sosyal niteliklerle birlikte korunması gerektiğini ortaya koymuştur. Koruma, yapı merkezli olmaktan çıkıp çevre merkezli olarak ele alınmaya başlanmıştır (ICOMOS 1975). 1978 yılında UNESCO Dünya Miras Sözleşmesinin Yürütülmesi İçin Uygulama Rehberinde Dünya Miras Listesinin nasıl oluşturulması gerektiği, doğal ve kültürel varlıkların Dünya Mirası Listesine dahil edilmesine ilişkin kriterlerin neler olduğu, Dünya Miras Fonundan uluslararası yardım taleplerinin biçimi ve içeriği ile ilgili bilgi verilmiştir (UNESCO 1978). Güney Avustralya'nın Burra kentinde kabul edilen 1979 tarihli Burra Tüzüğü'ne göre, tarihi binaların korunması, mevcut durumlarının zaman içinde bozulmasının önlenmesi ve kültürel karakterlerinin muhafaza edilmesinin sağlanması gerekmektedir. Restorasyon ise tarihi binaların hasar gören kısımlarının yeni malzeme kullanılmadan orijinal haline döndürülerek onarılması ve bakımı olarak tanımlanmaktadır. Dönem eklemeleri binanın tarihinin sembolü olarak görülmüş ve bu kısımların da kültürel değere sahip olduğu ön plana çıkarılmıştır (ICOMOS 1979).

1982 yılında ICOMOS tarafından kabul edilen Tarihi Bahçelerin Korunmasına ilişkin Floransa Tüzüğü, tarihi bahçelerde yürütülen koruma çalışmalarının başarılı dönem eklerine saygı göstermesi gerektiğini belirtmektedir (ICOMOS 1982). ICOMOS aynı yıl Quebec Kültür Mirasının Korunmasına Yönelik (Deschambault Bildirgesi) Tüzük yayınlamıştır. Bu bildirmede miras kavramının tanımının mimariden fazlasını kapsadığı ve zaman ile sınırlanamayacağı, kültür ile sürekli yenilenip zenginleşeceği belirtilmiştir. Bu bağlamda, her bir miras varlığını mümkün olan en iyi şekilde korumak için araştırma, uzman incelemesi ve fiziksel müdahale açısından analiz edilmesinin önemi vurgulanmıştır (ICOMOS 1982). 1987 yılında Washington'da ICOMOS Genel Kurulu'nda "Tarihi Kentlerin ve Kentsel Alanların Korunmasına İlişkin Tüzük" kabul edilmiştir. Tüzük, tarihi kentlerin ve sit alanlarının korunmasına yönelik ilke, hedef ve yöntemleri belirlemiştir. Tüzük, tarihi kentlerde ve bölgelerde özel ve kamusal yaşamı uyumlaştırmayı ve bu alanlarda var olan ve insanlığın belleğini oluşturan kültürel değerlerin mütevazı da olsa korunmasını teşvik etmeyi amaçlamıştır (ICOMOS 1987). ICOMOS, 1990 yılında Arkeolojik Mirasın Korunması ve Yönetimi Tüzüğü ile arkeolojik mirasın yönetiminin çeşitli yönlerine ilişkin ilkeleri ortaya koyulmuştur. Bunlar arasında yürütme ve yasama organlarının sorumluluklarına, kültürel miras envanteri, belgeleme, kazı, araştırma, kalıcı bakım, koruma, restorasyon, bilgilendirme, yayın ve kullanım süreçleri için gerekli profesyonel becerilere ve arkeolojik mirasın korunmasında görev alan profesyonellerin niteliklerine yer verilmiştir (ICOMOS 1990).

20. Yüzyıl Sonu ve Günümüze Yakın Dönemde Yapılan Çalışmalar

Japonya'da bir araya gelen uzmanlar, kültürel kimlik arayışının ve azınlık kültürlerinin göz ardı edildiği, küreselleşmiş örnekleme baskılarıyla karşı karşıya olan bir dünyada, kültürel mirası koruma uygulamalarında özgünlüğü dikkate almanın ortak insan belleğinin tüm yönlerine saygı duymak ve onları aydınlatmak olduğunu ortaya koymuş ve geleneksel kavramları tartışmaya açarak Nara Özgünlük Belgesini oluşturmuşlardır. Her kültürde, miras değerlerinin kendine özgü niteliklerinin farkındalığı ve ilgili bilgi kaynaklarının güvenilirliği ve doğruluğu, mirasın korunmasında en önemli ve acil zorluklar olarak tanımlanmaktadır. Anıtın veya arkeolojik alanın doğasına, kültürel bağlamına ve geçiş sürecine bağlı olarak, özgünlüğün belirlenmesi çeşitli kaynaklara dayandırılmış ve bu kaynaklar arasında tasarım ve biçim, malzemeler, işlev, gelenekler ve teknikler, yer, duygu ve diğer iç ve dış faktörlere yer verilmiştir. Bu kaynaklar kullanılarak, kültürel mirasın sanatsal, teknik, tarihi ve sosyal yönleri açısından tanımlanabileceği değerlendirilmiştir (ICOMOS 1994).

1996 yılında US/ICOMOS, Getty Koruma Enstitüsü ve (Getty Conservation Institute of America) ve San Antonio Koruma Topluluğu (San Antonio Conservation Society) tarafından San Antonio'da düzenlenen 'Kültürel Mirasın Korunması ve Yönetiminde Özgünlük' konulu sempozyumda, Bergen/ Norveç ve Nara/ Japonya'da kabul edilen belgeler değerlendirilmiştir. Sempozyumun sonuç bildirgesi olarak kabul edilen San Antonio Bildirgesi, ABD'deki mimari, kentsel, arkeolojik ve kültürel mirasa ilişkin özgünlük tanımlarını belirlemiş ve tavsiyelerde bulunmuştur. Bildirgede özgünlük kavramını etkileyen; tarih, malzeme, sosyal değer, dinamik ve durağan sitlerdeki özgünlük, yönetim ve ekonomi şeklinde çeşitli değerler tanımlanmıştır (ICOMOS 1996).

1999 yılında ICOMOS Geleneksel Mimari Miras Tüzüğü'nde bir toplumun kültürünün temel ifadesi olan sivil mimarinin, dünya genelindeki kültürlerin çeşitliliğini yansıtması ve aynı zamanda bu kültür ile yerel alan arasındaki ilişkiyi göstermesi açısından öneminden söz edilmiştir. Kültürel tekdüzelik ve sosyo-ekonomik değişimler sonucu terkedilme, iç denge ve sağlamlaştırma gibi ciddi sorunlarla karşı karşıya kalan geleneksel yapıların çok zor bir durumda olması nedeniyle, Venedik Tüzüğü'ne ek olarak, geleneksel mimari mirasın bakımı ve korunmasına yönelik kılavuz ilkeleri oluşturulmuştur (ICOMOS 1999). Tarihi ahşap yapıların korunması ve onarımı için kültürel önemlerine saygı gösteren temel ve evrensel ilke ve uygulamaları tanımlamak amacıyla 1999 yılının Ekim ayında Mexico'da yapılan ICOMOS 12. Genel Kurulu'nda Ahşap Tarihi Yapıların Korunması İçin İlkeler" başlıklı bildirme oluşturulmuştur. Bildirgede ahşap tarihi binaların dokusunun mümkün olan en az müdahale ile sağlam tutulması gerektiği ve restorasyon için en önemli önceliğin yapının taşıyıcı sistemini korumak olması gerektiği belirtilmiştir (ICOMOS 1999).

Yapılı mirasa ait binalar, doğaları ve tarihi özelliklerinin (örneğin malzemeler ve birleşim detayları) modern yönetmeliklerin ve bina standartlarının uygulanmasını sınırladığı durumlarda teşhis ve restorasyon sorunlarının ortaya çıkarmasından dolayı rasyonel ve kültürel açıdan uygun analiz ve restorasyon önerilerinin sağlanması için tavsiyelere ihtiyaç duyulmuştur. Bu amaçla 2003 yılında ICOMOS tarafından "Mimari Mirasın Analizi, Korunması ve Strüktürel Restorasyonu İçin İlkeler" metni kabul edilmiştir. Bu ilkelere göre, bir yapıdaki tarihi malzemeleri ve mimari unsurları kaldırılmadan veya değiştirilmeden yapının ayakta kalmasına çalışılmalıdır (ICOMOS

2003). ICOMOS Kültürel Rotalar Tüzüğü, Uluslararası Kültürel Rotalar Bilimsel Komitesi tarafından geliştirilmiş ve 4 Ekim 2008 tarihinde Quebec, Kanada'da düzenlenen 16. ICOMOS Genel Kurulu'nda kabul edilmiştir. Icomos Kültürel Rotalar Tüzüğü'nde, kültürel mirasın korunmasına ilişkin bilimsel araştırmaların gelişmesi sonucunda ortaya çıkan 'kültürel rotalar' kavramı, çevre ve bölgesel ölçeğe ilişkin değerlerin öneminin gelişmesiyle birlikte, kültürel mirasın farklı düzeylerde vizyonuna ilişkin düşünsel gelişmelere yol açmıştır Mirasın makro yapısını farklı düzeylerde ortaya koyduğu belirtilmektedir. Bu görüş, ortak miras kavramı aracılığıyla yeni bir ulus ötesi koruma kuramları ve ilkeleri modeli oluşturmaya yönelik bir adımdır (ICOMOS 2008). 2008 tarihli Kültürel Mirasın Algılanması ve Sunumu Tüzüğü, 'otantiklik' ve 'manevi değer' kavramlarını içermektedir. 'Quebec City Yerin Ruhunun Korunması Deklarasyonu' konferansın sonuç bildirgesi olarak sunulmuştur (Mitchell, Rössler, Tricaud 2009).

2011 yılında ICOMOS, devletler, tüm kuruluşlar ve yapıli miras uzmanları için tavsiyeler içeren Paris Deklarasyonu'nu kabul etmiştir. Bildirgenin 'Yapı Sanatına Dönüş' başlıklı bölümünde koruma kavramı, kentsel, kırsal ve anıtsal mimari mirasın, özgün malzemeler, yapı teknikleri ve işlevleri dikkate alınarak, fiziksel ve sosyo-kültürel çevrede günümüz koşullarına uyarlanması olarak tanımlanmaktadır (ICOMOS 2011). 28 Kasım 2011'de Paris'te yapılan 17. ICOMOS Genel Kurulunda Tarihi Kentlerin ve Kentsel Alanların Korunması Ve Yönetimiyle İlgili Valetta İlkeleri kabul edilmiştir. ICOMOS Uluslararası Tarihi Kentler ve Köyler Komisyonu (CIVVIH), Washington Tüzüğü (1987) ve Nairobi Tavsiyelerinin (1976) yaklaşım ve düşüncelerini güncellemiş, hedefler, eğilimler ve gerekli araçlar, tarihi kentlerin ve kentsel alanların korunmasına yönelik tanımların ve yöntemlerin geçirdiği önemli evrim dikkate alınarak, yeniden tanımlanmıştır. Bu belgenin temel amacı, tarihi kentlerde ve kentsel alanlarda her türlü müdahaleye uygulanabilecek ilke ve stratejiler önermektir. Bu ilke ve stratejiler, tarihi kentlerin ve çevrelerinin değerlerini korumayı ve onları günümüzün sosyal, kültürel ve ekonomik yaşamına entegre etmeyi hedeflemiştir. Müdahaleler, bölgenin hem somut hem de somut olmayan kültürel miras değerlerine ve bölge sakinlerinin yaşam kalitesine saygı göstermelidir (ICOMOS 2011). 28 Kasım 2011 tarihinde 17. ICOMOS Genel Konferansında kabul edilen ICOMOS-TICCIH Endüstriyel Mirasın Korunması için Ortak İlkeler (Dublin İlkeleri), binaların, anıtların, sitlerin, alanların ve bunların peyzajlarının, ilgili varlıkların, belgelerin, çizimlerin, arşivlerin veya somut olmayan mirasın bileşik bir envanterinin, listesinin hazırlanması ve bunların etkin yönetiminin, koruma politikasının ve koruma önlemlerinin bir parçası olarak kullanılması gerektiğini belirtmektedir (ICOMOS 2011). "Ulusal Mimari Koruma Uzmanları ve ICOMOS Türkiye Milli Komitesi'nin 2012 ve 2013 yılları arasında gerçekleştirdiği toplantılarında alınan kararlar bildirge olarak yayınlanmıştır. Türkiye Mimari Mirası Koruma Bildirgesi Türkiye'de koruma alanını düzenleyen yasa ve yönetmeliklerin, korumayı tehdit eden hükümler içermesi nedeniyle hazırlanmıştır. Belge, mimari mirasın tanımı, koruma süreçleri ve araçları, koruma eğitimi ve politikası ve korumanın sosyalleştirilmesi de dahil olmak üzere, koruma sürecine dahil olan tüm disiplinler ve toplumun farklı kesimleri için mimari mirasın korunmasına ilişkin temel ilkeleri tanımlamaktadır (ICOMOS 2013). ICOMOS 9-14 Kasım 2014 tarihlerinde Floransa Bildirgesi'ni ortaya koymuştur. Bildirge, ICOMOS'un Dünya Mirası alanlarıyla ilişkili somut ve somut olmayan değerleri inceleme hedefini ve UNESCO ile iş birliğini yansıtmaktadır. Floransa Sempozyumu'nda yapılan diğer tartışmalarda, 'yerin

ruhunu' ve insanların kimliğini korumak ve böylece yaşam kalitelerini arttırmak için, Dünya Mirası olarak alanların incelenmesi ve değerlendirilmesinin, insan 'değerlerini' korumak ve saygı göstermek için etik bir taahhüt olarak sayılması gerektiği öne sürülmüştür (ICOMOS 2014).

Uluslararası Anıtlar ve Sitler Konseyi'nin (ICOMOS) 11-15 Aralık 2017 tarihlerinde Hindistan'ın Delhi kentinde düzenlenen 19. Genel Kurulu, dünya çapında 113 ülkeden yaklaşık 1000 miras profesyoneli bir araya getirmiştir. Bu Deklarasyon, ICOMOS'un sürdürülebilir kalkınmaya yönelik insan temelli bir yaklaşımın kilit unsurları olarak Miras ve Demokrasiye olan bağlılığını yansıtmaktadır. Miras herkesin temel hakkı ve sorumluluğudur. Tüm kültürler için çeşitliliği, sosyal katılımı, eşitliği ve adaleti güvence altına alan ve kutlayan anlamlı ve adil bir gelecek için bir başlangıç noktasıdır (ICOMOS 2017). ICOMOS Danışma Komitesi, 5 Aralık 2018 tarihinde Buenos Aires'te toplanarak İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi'nin 70. yıldönümünü kutlamıştır. ICOMOS, kültürel mirastan yararlanma ve mirasa katılma hakkını desteklemekte ve Dünya Mirasına Hak Temelli Yaklaşımları destekleme taahhüdünü yinelemektedir. ICOMOS, 1972 Dünya Mirası Sözleşmesi'nde de belirtildiği üzere, son on yılda, Ortak Onurumuz Girişimi'nde olduğu gibi, Hak Temelli yaklaşımları çalışmalarına dahil ederek, bireylerin ve toplulukların kültür haklarına saygı gösterilmesi, korunması ve yerine getirilmesi için önemli girişimlerde bulunmuştur (ICOMOS 2018).

Koruma kavramı tarihsel gelişim süreci içinde bireysel korumadan bütüncül korumaya, sadece nesnenin korunmasından onu ortaya çıkaran faktör ve değerlerin korunmasına, tek başına koruma fikrinden sürdürülebilir korumaya doğru bir dönüşüm geçirerek günümüzdeki koruma anlayışına ulaşmıştır. Bu sürecin şekillenmesinde uluslararası kurum ve kuruluşların faaliyetleri etkili olmuş, Türkiye de bu süreçte aktif olarak yer almıştır (Alanyurt 2010).

2.2.2 Türkiye'de koruma çalışmaları ile ilgili yapılan düzenlemelerin tarihsel gelişimi

Kültürel ve doğal miras olarak çok çeşitli ve zengin bir konuma sahip olan Türkiye'de bu zengin kültürel değerlerin korunması bağlamında bugüne kadar, yeterli olmasa da bu alanda önemli kararlar alınmış, araştırma ve uygulamalar yapılmıştır. Türkiye'de koruma kavramı incelendiğinde, 1881 tarihli Birinci Asar-ı Atika Nizamnamesi, 1906 tarihli İkinci Asar-ı Atika Nizamnamesi, 1973 tarihli 1710 sayılı Eski Eserler Kanunu, 1983 tarihli 2863 sayılı Kültür Varlıklarını Koruma Kanunu, 1987 tarihli 3026 sayılı Kanun eki ve 2004 tarihli 5226 sayılı Kanun ekinin uygulandığı görülmektedir (Arabacıoğlu 2007).

Osmanlı döneminin sonuna kadar Türkiye'de koruma konusunda çok az yasal çalışma yapılmış, 19. Yüzyılda Avrupa'da olduğu gibi çeşitli yasal gelişmeler sağlanmaya çalışılmış ve sınırlı mevzuat çerçevesinde koruma ve restorasyon çalışmalarını yönlendirecek kurumlar açılmıştır (Avşin 2020). Avrupa'da ortaya çıkan ve gelişen modernleşme programı, Sanayi Devrimi'nin ardından 1840'lardan itibaren Osmanlı İmparatorluğu'nu da etkilemiştir. Osmanlı döneminde kent düzeni, kadınların önderliğinde, mimarlar, muhtesibin ve diğer idari görevlilerin eşliğinde oluşmaya başlamıştır. Sunulan hizmetlerin daha etkin hale getirilmesi ve ihtiyaçların karşılanması

amacıyla 1855 yılında 'Şelemaneti' adı verilen bir belediye kurumu kurulmuştur (Tekeli 1998). Bu süreçte 1864 yılında imara ilişkin 'Turuk ve Ebniye Nizamnamesi' imzalanmıştır (Bektaş, 1992). 19. Yüzyılda Anadolu'da müzecilik anlayışı gelişmeye başlamış ve birçok batılı gezgin ve arkeolog birçok alanda araştırma ve geziler yapmıştır. Bu süreçte, kazılar sırasında ortaya çıkarılan birçok eser ne yazık ki Avrupa müzelerine kaçırılmıştır. Arkeolojik eserlerin korunmasına ilişkin farkındalık ancak ilerleyen yıllarda artmaya başlamıştır (Kaderli 2014).

Devlet işlerini yönlendirmek için Batılılaşmış kamu binalarının inşası ön plana çıkmış ve taşınabilir kültürel mirasın korunması Asar-ı Atika Nizamnamesi ile yasal bir zemine oturtulmuştur. Bu kanunu uygulaması için “Muhafaza-i Asar-ı Atika Encümeni” kurulmuştur. Sivil mimarlık örnekleri Asar-ı Atika Nizamnameleri kapsamında olmadığı için günümüze çok azı ulaşabilmiştir (Pekgözlü Karakuş 2011). 1869 yılında çıkartılan Asar-ı Atika Nizamnamesi bu alanda yapılmış ilk kanundur. 1874 yılında çıkarılan 'İkinci Asar-ı Atika Nizamnamesi', arkeolojik kazılar ve taşınabilir alanların korunmasına ilişkin bir kanun içermektedir (Madran 2002). 1884'teki Üçüncü Asar-ı Atika Nizamnamesi ile, mimari yapıların yerinde korunması ve yıkılmaması gerektiğini belirterek daha geniş bir koruma anlayışı getirilmiştir; 1906'daki Dördüncü Asar-ı Atika Nizamnamesi ise tüm taşınır ve taşınmaz malları eski eser kapsamına almıştır devlet malı olarak kabul edilmiş ve İslam medeniyetine ait eserlerin 'tarihi eser' kavramı kullanılarak korunması yönünde önemli bir karar alınmıştır. Eski eserler kapsamında her bir yapı türü belirlenmiş ve geleneksel konutlar 'tarihi karakterli konutlar' olarak bu kapsama dahil edilmiştir (Şahin 2021). Nizamnameler yabancı araştırmacıların kazı yapmadan önce izin alması gerektiğini ve bulunan eserlerin yurt dışına çıkarılamayacağını ön görmektedir. Ancak, sivil mimarlık örnekleri arasında konutlarla ilgili herhangi bir hüküm bulunmamaktadır.

Restorasyon, konservasyon ve müzecilik konularında batıya uyum sağlamak amacıyla 20. Yüzyılda Avrupa ülkeleri tarafından onaylanan sözleşmeler imzalanmış ve kültürel mirasla ilgili koruma çalışmalarına hız verilmiştir (Avşin 2020). Cumhuriyet döneminde 1906 tarihli "Asar-ı Atika Nizamnamesi" 50 yıl boyunca kullanılmıştır (Çeçener 1992). 29 Ekim 1923'te Cumhuriyet'in kurulmasıyla birlikte korumada yeni modern ilkelerin ortaya çıkış süreci başlamıştır (Ekinci 1997). 1930'larda koruma anlayışında bir hızlanma yaşanmış ve koruma kapsamına eski eserler ve taşınmaz kültür varlıkları da eklenmiş böylece korumanın kapsamı genişletilmiştir (Tekeli 1998). Cumhuriyet kurulduktan sonra daha etkin ve kurumsallaşmış bir koruma çabası başlatılmıştır. 1930-1935 yılları arasında Osmanlı döneminden kalan yasalar iyileştirilmiş, daha planlı kentleşmeye gidilmiş, bazı binalar müze olarak kullanılmaya başlanmış ve müzeler için kurumsal temeller geliştirilmiştir (Kejanlı v.d. 2007). Erken Cumhuriyet döneminde, 1 Nisan 1924 tarihinde Topkapı Sarayı'nın müze olarak açılması kararı alınmış, Ayasofya Camii müzeye dönüştürülmüş ve Cumhuriyet döneminin ilk müze binası olan Ankara Etnografya Müzesi Atatürk'ün emriyle halka açılmıştır (Pekgözlü Karakuş 2011). 1946 yılında UNESCO tarafından düzenlenen Eğitim, Bilim ve Kültür Kurumları Sözleşmesi kabul edilerek uygulamaya konulmuş, 1950'li yıllardan itibaren dünyada yaşanan koruma alanındaki olumlu ve yoğun değişim ve dönüşümler Türkiye'yi de etkilemiş ve 1950 yılında Türkiye'de Uluslararası Müzeler Konseyi (ICOM) Türkiye Milli Komitesi kurulmuştur (Alanyurt 2010). Taşınır ve taşınmaz eski eserleri tespit edecek ve kayıt altına alacak bir organizasyon bulunmaması

nedeniyle 1951 yılına kadar tespit çalışmaları Milli Eğitim Bakanlığı uzmanları tarafından, kayıt çalışmaları ise İstanbul Eski Eserler Encümeni tarafından yürütülmüştür (Çeçener 1992). 1951'de 5805 sayılı yasayla Gayri Menkul Eski Eserler ve Anıtlar Yüksek Kurulu (GEEAYK) kurulmuştur (Pekgözlü Karakuş 2011).

Ülkemizde koruma ile ilgili önemli olaylardan birisi de 1961 Anayasası'nın kabulü olmuştur. Anayasa'nın 50. maddesinde "Devlet, tarihî ve kültürel değeri olan anıt ve alanları korumakla yükümlüdür." Bu anayasa önemli kurumsal yapıların oluşmasına sebep olmuştur (Kejanlı v.d. 2007). GEEAYK tarafından 1967 yılında Venedik Tüzüğü kabul edilmiş, ancak ilkeleri hemen ve tam olarak uygulanmamıştır (Pekgözlü Karakuş 2011).

Dünyada, sanatsal değeri olan anıtsal yapıların korunmasından kentsel koruma fikrine geçiş, yerleşimlerin dokusal bileşenlerinin biçimsel ve tarihi değerinin anlaşılmasını izlemiştir, ancak ülkemizde tarihi çevrenin bir bütün olarak korunması için gerekli yasal çerçeve 1970'lere kadar oluşturulmamıştır. Akademik yayınlar, Gayrimenkul Eski Eserler ve Anıtlar Yüksek Kurulu'nun kararları ve UNESCO, ICOMOS ve Avrupa Konseyi gibi kuruluşların kampanyaları, Türk kamuoyunun Avrupa'daki gelişmeler hakkında bilgilendirilmesinde ve tarihi çevrenin korunması konusunda bilinçlendirilmesinde etkili olmuştur. 8 Şubat 1973 tarihinde, uluslararası faaliyetlere katılmak üzere Avrupa Konseyi Ulusal Komitesi kurulmuştur (Pekgözlü Karakuş 2011). 1973 yılında, korunacak değerlere ilişkin yeni tanımlar ve kapsam belirleyen, sınırlar getiren, 'arkeolojik sit' koruması kavramını getiren, 'kentsel sit' kavramını tanımlayan, korunacak değerlerin bir bütün olarak ele alınması gibi kararları yürürlüğe koyan ve uygulayan Eski Eserler Kanunu çıkarılmıştır (Sargın 2005).

1710 sayılı 'Eski Eserler Kanunu' ülkemizdeki kültür varlıklarının korunması tarihinde önemli bir yere sahiptir. Bu 'Eski Eserler Kanunu' yaklaşık 10 yıl yürürlükte kalmış, ancak 1983 tarihinde yürürlükten kaldırılarak yerine 2863 sayılı 'Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu' getirilmiştir (Ahunbay 2014). 1983 yılında kabul edilen 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu ve bu kanunun bazı maddelerini değiştiren 1987 yılında çıkarılan 3386 sayılı Kanun günümüzde de devam etmektedir. GEEAYK'ın hem ilkeleri belirleyen hem de karar veren ikili yapısı yerine, 2863 sayılı kanun ilkelere ilişkin karar alma yetkisini en üst merkezi organ olan Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Yüksek Kurulu'na verirken, yerel düzeyde karar alma ve denetleme yetkisini yerel idari organların temsilcilerinin de yer aldığı bölgesel koruma kurullarına devretmiştir (Kültür ve Tabiat Varlıkları Mevzuatı 1983). Bu çerçevede, Türkiye bir dizi Avrupa Konseyi ve UNESCO kararını onaylamıştır. Bunlar arasında Venedik Tüzüğü (1964), Dünya Kültürel ve Doğal Mirasın Korunması Sözleşmesi (1972), Avrupa Mimari Mirasın Korunması Sözleşmesi (1985), Avrupa Arkeolojik Mirasın Korunması Sözleşmesi (1992) ve ICOMOS Türkiye Mimari Mirasın Korunması Deklarasyonu (2013) yer almaktadır (ICOMOS 2013).

2.2.3 Tarihi yapıların yeniden işlevlendirilerek korunması

Kültürel açıdan değerli çevrelerin kent yaşamına entegre edilmesi, sürdürülebilirliğin sağlanması ve değerlerinin korunması yolunda önemli bir adımdır. Kültür varlıklarının özgün halleriyle korunması ve çağdaş gereksinimlere uyarlanması koruma işlevinin ayrılmaz bir parçasıdır. Günümüze ulaşan anıtsal yapıların belirli

süreçlerden geçirilerek yeni işlevler üstlenebilecek şekilde yeniden düzenlenmesi, geçmiş ile gelecek arasında sürekliliğin sağlanmasında etkili olmasının yanı sıra ekonomiktir, kültürel ve tarihsel sürekliliği sağlar, daha fazla insan gücü ve el emeği kullanan emek yoğun bir süreç olması ile de çevresel olarak enerji tüketiminin azaltılmasına katkıda bulunur. Çeşitli nedenlerle mevcut işlevi için artık kullanışlı olmayan miras niteliğindeki bir binanın, kendine özgü karakterini koruyarak yeni bir kullanıma uyarlanması süreci olarak tanımlanabilir. Bu yaklaşım, bina kabuğu ve bazen iç mekan malzemeleri de dahil olmak üzere bina sistemlerinin tamamını veya çoğunu koruyarak bir binanın ömrünü uzatabilir. Yeniden işlevlendirme tarihi yapıların korunmasını teşvik etmek için etkili bir stratejidir (Bacon 2001). Tarihi yapıların yeni işlevler için kullanılması yoluyla koruma yaklaşımı, toplumun belleğinde önemli bir yere sahip olan anıtsal yapıların, önemsiz nesneler ya da harabeler haline gelmeden önce alınması gereken bir dizi önlem ve uygulamayı içermektedir (Akan vd. 2006). Yeniden işlevlendirme, tarihi bir varlığın eski değerini anlamak ve bu değeri kendisine yeniden yüklemek, 'tarihini' ortaya çıkarmak ve onu okunaklı, görünür ve algılanabilir hale getirmekle ilgilidir. Geleneksel mekanların değerinin, günümüz ihtiyaçlarını karşılayacak şekilde onarılması, sterilize edilmesi ve donatılması yoluyla yeniden tahsis edilmesidir (Toker 1991).

Doğal ve kültürel değerlerin korunması, bu değerleri koruyan ve gözeten ekonomik politikalar, tarihi çevre bilinci ve yeterli mali kaynak gerektirmektedir. Tarihsel birikim, bir kentin kimliğini oluşturan tüm bileşenlerde mevcuttur. Dolayısıyla bu tarihsel birikimi korumak ve doğru yansıtmak kalkınmanın bir parçasıdır. Bu da ancak çevresel ve sosyal sürdürülebilirliğin koruma bağlamında tüm yönleriyle ele alınmasıyla mümkün olabilir. Bu nedenle, tarihi çevrenin yeniden değerlendirilmesi bir program, kaynağı olan ve tanımlanmış hedefler doğrultusunda zamana yayılan bir dizi süreç olmalı ve soyut bir kavramdan uygulamayla somutlaştırılan bir gerçekliğe dönüşmelidir (Arabacıoğlu ve Aydemir 2007).

Sosyal ve ekonomik yapılardaki değişikliklere paralel olarak, yapıları çevrede kaçınılmaz olarak değişmektedir. Bu değişimler, o kenti eskisinden daha az kullanılabilir veya daha metruk hale getirebilir. Kentsel değişim ve genişleme ile birlikte kenti meydana getiren yapıları çevrenin kullanım etkinliği de değişmektedir. Binaların çevreleriyle olan etkileşimleri, işlevsel sürekliliğini etkileyen en önemli faktörlerden biridir (Altınoluk 2008). Ticari alanların ortasında kalan konutların ve artık üretim faaliyeti yürütmeyen fabrikalar çevresel nedenlerle işlevlerini yitirmesi bu duruma örnek verilebilir (Sıvacı 2017). Bazı durumlarda, binalar orijinal işlevlerini sürdürebilecek durumda olmalarına rağmen, teknolojik gelişmeler sonucunda yetersiz hale gelebilmektedir. Bunun nedeni, hem binanın işleviyle ilişkili çalışma biçimlerindeki (örneğin geleneksel ofislerden bilgisayarlı sistemlere geçiş) hem de binanın fiziksel koşullarındaki (örneğin doğal havalandırmadan klima sistemlerine geçiş) değişiklikler nedeniyle teknik ekipmanın binanın yapısından daha hızlı bozulmasıdır (Öter 1996). Fiziksel kullanım ömrünün sonuna gelmemiş bazı binalar işlevlerini kaybedebilir veya işlevsel olarak eskimiş olabilir. Örneğin, hanlar ve kervansaraylar gibi konaklama tesisleri, özgün işlevlerini kaybetmemiş olmalarına rağmen, konaklama ve turizm sektöründeki gelişmeler nedeniyle zamana ayak uyduramayan ve işlevsel olarak eskimiş binalar olarak kabul edilmektedir. Bu gibi

durumlarda, kullanılmaya devam edilebilmeleri için işlevlerinin değiştirilmesi ya da iyileştirilmesi gerekmektedir (Altınoluk 1998).

Binaların eski çağlardan beri yeniden kullanıldığı bilinmektedir. Başlangıçta koruma fikri, mevcut binaların ömrünü uzatmak için ekonomik kaygılara dayalı bir eylemken, daha sonra dini ve siyasi fikirlerin yönlendirdiği sembolik bir tutuma dönüşmüştür (Erder 1975). Günümüzde en çok tercih edilen koruma yaklaşımlarından biri, eski binaları ve çevrelerini günümüz koşullarına uyarlamak ve yeniden işlevlendirmektir. Bunun nedeni, yok olma tehlikesiyle karşı karşıya olan eski binaların çoğunun yerel kültürel miras envanterlerinde 'tarihsel açıdan önemli' olarak tanımlanmasıdır. Bu binalara yeni işlevler kazandırmak yıkıma iyi bir alternatiftir (Bacon 2001). Günümüzün sanat ve mimarlık anlayışına ters düşmeyen tarihi çevrelerin geçmişle kurduğu bağ, toplumsal bir ihtiyacı da karşılamaktadır. Bu ortamlar sürekliliği sağlamaları açısından önemlidir. Geçmişe ait göstergelerin bulunduğu ortamlarda yaşayarak sosyal becerilerini geliştiren insanlar, kültürel süreklilik bilinci ve tarih duygusunu kolaylıkla edinirler'. Burada varsayılan süreklilik, geçmişin yeniden canlandırılması için özlem duymaya değil, geçmişin sembollerini yeni hayata taşımaya yöneliktir (Tekeli 1988). Tarihi binaların yeniden işlevlendirilerek, erişilebilir ve kullanılabilir alanlara dönüştürülmesinin yanında, yıkım atıklarını önleyerek ve geri dönüşümü teşvik ederek alanların sürdürülebilir bir şekilde yenilenmesine de katma değer sağlarlar. Mevcut bina stokunu değerlendirmeden yeni binalar inşa etmek, küresel iklim değişikliğine yol açtığı için 'savurganlık ve sorumsuzluk' olarak görülmektedir (Love ve Bullen 2009). Yeniden kullanım, çevresel sürdürülebilirliğe katkıda bulunmaktadır ve iklim değişikliğini önlemek için önemli bir fırsattır (Conejos vd. 2019). Yeniden kullanımın ekonomik avantajları, inşaat süresinin genellikle yeni inşaatla göre daha kısa olmasıdır; bu da binanın daha erken ve yeni inşaat maliyetinden çok daha düşük bir maliyetle kullanıma sokulabileceği anlamına gelmektedir (Apaydın Başa 2007). Yeniden kullanımın faydaları, artan kaynak verimliliği (çevresel sürdürülebilirlik), azalan maliyetler (ekonomik sürdürülebilirlik) ve iyileştirilmiş koruma (sosyal sürdürülebilirlik) olarak özetlenmektedir (Conejos vd. 2019).

İşlevlendirme kavramı ilk olarak 1931 tarihli Carta Del Restauro'da ifade edilmiştir (Uğursal 2011). Bu bildirge, yeniden kullanım yoluyla korumaya ilişkin temel bir söylem içermekte ve yaşayan, yani mevcut bir anıta yeni bir kullanım verilmesine, ancak orijinal işlevinden çok fazla sapmaması ve binaya önemli bir zarar vermeden gerekli değişikliklerin yapılmasının mümkün olması halinde izin verilebileceği vurgulanmıştır (ICOMOS 1931). 1950'lerde ve 1960'larda kentsel çöküntü alanlarında yaygın olarak uygulanan yeniden geliştirme ve büyük ölçekli temizleme gibi müdahalelerin yerini, tarihi açıdan önemli alanları yeniden kentin yaşayan, canlı bir parçası haline getirmeyi amaçlayan yenileme yaklaşımları almıştır. Bu yaklaşım, eski şehir bölgelerini yaşamak, çalışmak, vakit geçirmek ve yatırım yapmak için cazip yerler haline getirmektedir (Arabacıoğlu ve Aydemir 2007). 1964 tarihli Venedik Tüzüğü, yeniden işlevlendirilecek ve kullanılacak anıtların bu amaçla plan veya bezemelerinde değişiklik yapılmaması gerektiğini, ancak bu sınır dahilinde yeni işlevin gerektirdiği değişikliklerin tasarlanabileceğini ve buna izin verilebileceğini belirtmektedir (ICOMOS 1964). 1975 yılında yayınlanan Amsterdam Deklarasyonu ile işlevlendirmeye ilişkin olarak binaların karakteristik özelliklerine saygı göstermeyi ihmal etmeden modern yaşamın taleplerini karşılayan işlevlerle canlandırılması

gerektiğini belirtilmiştir (ICOMOS 1975). 1979 ICOMOS Tarihi Kentlerin ve Kentsel Alanların Korunması Deklarasyonu, önerilen işlevlerin tarihi alanın karakterine uygun olması ve özellikle ölçek ve boyut açısından mevcut mekansal dokunun dikkate alınması gerektiğini vurgulamaktadır (ICOMOS 1979). 1999'da ICOMOS Geleneksel Mimari Miras Tüzüğü'nde, geleneksel binalar yeni kullanımlar için uyarlanırken ve yeniden kullanılırken, kabul edilebilir bir yaşam standardına getirilirken bütünlüklerine, karakterlerine ve biçimlerine saygı gösterilmesi, geleneksel mimari tarzların hala kullanımda olduğu yerlerde, müdahalelerin etik değerlere dayanması gerektiği aktarılmıştır (ICOMOS 1999).

Türkiye'de koruma, 16.06.2005 tarihli Tarihi ve Kültürel Varlıkların Yenilenerek Korunması ve Yaşatılarak Kullanılması Hakkında Kanun ile yasallaşmıştır. 1995 tarihli Onarım Esasları'nda, yeni işlev verilen yapılara yapılan eklemelerin niteliği ve tarihi yapılarla bütünleşmesi tasarım konusu olarak ele alınmış ve bölge kurullarının görüşü ile uygulanabileceğini belirtmektedir (Kültür ve Tabiat Varlıkları Mevzuatı 1987). 2013'te ICOMOS Türkiye Mimari Mirası Koruma Bildirgesinde, 'yeniden kullanım – yeni işleve uyarılama kavramları, restorasyon/ konservasyon projesi kapsamında bir kültür varlığının özgün işlevi dışında bir kullanım için değerlendirilmesine karar verilmesi ve gerekli müdahalelerin uygulanması' şeklinde tanımlanmıştır. Bu tür bir yeniden kullanım sırasında, yapının özgünlüğüne, bütünlüğüne ve anlamına saygı gösterilerek kabul edilebilir bir yaşam standardına getirilmesi gerektiği belirtilmiştir (ICOMOS 2013).

Tarihi yapıların işlevlendirme yoluyla korunmasında tüm mevzuatta ana kural, müdahalelerin geri döndürülebilir olmasıdır. Bu kural çerçevesinde, yapının plan ve cephe yapısına sadık kalınması, dekoratif detayların korunması ve yapının özgün işlevine ve tarihi alanın karakterine uygun bir işlev verilmesi öngörülmektedir. Yeniden işlevlendirme ilkeleri yasalarda iyi tanımlanmamış olsa da yeniden işlevlendirme uygulaması son yıllarda ulusal ve uluslararası düzeyde yaygınlaşmıştır (Uğursal 2011).

Yeniden kullanımın temel ilkelerinden biri geri döndürülebilirlik ilkesidir. Bu ilke, gelecekte koşulların değişmesi halinde bir binanın orijinal durumuna geri döndürülmesini gerektirir. Bu ilke, yapının estetik ve kültürel mesajlarının geleceğe aktarılmasını amaçlar (Kuban 2000). Yeniden kullanımı önerilen yapının özgün mekânsal karakterinin korunması ve yapının niteliklerini kaybetmeden gerekli müdahalelerin yapılması temel tasarım konuları olarak karşımıza çıkmaktadır. Tasarım için veri teşkil eden hususlardan en önemlisi, tarihi değere sahip yapının inşa edildiği dönemi yansıtan mimari dil olduğundan, yapının özgün mimari diline aşina olmak önemlidir (Tuğlu Karslı ve Aytıs 2018).

Yeniden kullanım, mevcut bir binanın iskeletini veya kabuğunu muhafaza etme meselesi değildir ve bu nedenle mevcut binanın, konumunun ve çevresinin ayrılmaz bir parçası olarak anlaşılması ve ele alınması gerekir. Bir binanın mekânsal oluşum planı, yeni verilen işlevle doğrudan ilişkilidir ve muhtemelen yeni işlevlerin seçiminde en önemli faktördür. Binanın hacmi, işlevsel ilişkisi ve konumu dikkate alınması gereken diğer faktörlerdir (Altınoluk 1998). Yeni işlevlerin seçiminde, özel kullanımlardan ziyade kamusal kültür ve sanat kullanımlarına öncelik verilmelidir. Yapının bulunduğu bölgenin kültürüne katkıda bulunan, yerel kullanıcıların ihtiyaçlarını ön planda tutan, çevreye hizmet eden ve tüm bunları yaparken yapıyı korumayı ve kültürel mirasın

sürekliliğini sağlamayı ihmal etmeyen işlevler seçilmelidir (Köksal 2005). Bir kültür varlığı olarak yapının eğitim yönü de göz önünde bulundurulmalı, halka ve öğrencilere her zaman açık işlevler belirlenmelidir (Ahunbay 2019).

2.2.4 Mimaride özgünlük ve mimari koruma tarihinde özgünlük kavramının değerlendirilmesi

Etimolojik olarak 'öz' ve 'özellik' kelimelerinden türetilen özgünlük, tarihi eserlerin doğasında var olan tüm özellikleri bünyesinde barındırarak, özgün olma durumu, kendine ve yapıldığı döneme ait özellikler taşımasıdır. Özgünlük kavramı, evrensel anlamda korumanın başarısının değerlendirilmesinde en önemli ölçüttür (Anonim 1).

Mimarlıkta 'özgünlük' iki anlamda değerlendirilebilir: mimari eserlerde 'keşif' ve 'yaratım'. Mimarlar özgünlüğü çeşitli yollarla elde etmişlerdir. 'Özgünlük hali', mimari eserlerdeki mekânsal kurgular, biçim, malzeme teknolojisi ve yere özgünlük gibi unsurların incelenmesini gerektirir. Mimaride en önemli dönemlerin mekân (boşluklar) göz önünde bulundurularak gerçekleştirildiği söylenebilir. Mimari tasarımda özgün tasarımın ortaya çıkması, mekânı oluşturan işlevlerin ya da mekânı belirleyen belirli bileşenlerin değil, mekânın dikkate alınmasıyla sağlanır. Bir tasarımcının yaklaşımının ya da eserinin özgünlüğü, görünüşünden ya da biçiminden açıkça anlaşılmayabilir. Özgünlük, bir üst gerçeklik olarak görünen gerçekliğin ardındaki 'çekirdek' fikir olan yapı ürününün mekânsal, işlevsel ya da biçimsel yönlerinde kendini gösterebilir. Bu durumda özgünlük anlayışı görsel algının ötesine geçmelidir (Özorhon 2008). Mimari korumada özgünlük kavramı 'doğru, hakiki, dürüst ve orijinal' anlamlarını ve eserin tarihsel süreçteki deneyiminin izlerini içerirken, otantiklik bir yapının malzeme, biçim, işçilik, işlev ve alan özellikleriyle birlikte tarihsel benliğini ve özünü tanımlar (Jokilehto 1999).

Özgünlük kavramı, 19. yüzyılda mimarlık alanında hem kavramsal hem de değer açısından çeşitlilik ve dönüşüm geçirmiştir. Bu süreçte mirası koruma anlayışı, Violletle Duc'un üslup birliği anlayışından John Ruskin'in Romantik müdahale etmeme hareketine, Luca Beltrami'nin tarihi belgelere dayalı restorasyon anlayışından Camillo Boito'nun günümüz restorasyon anlayışına yönelik ilkelerine doğru evrilmiştir. Camillo Boito, restorasyon yerine basit restorasyon, basit restorasyon yerinede entegrasyon önererek koruma yaklaşımında 'özgünlük' kavramını vurgulamıştır (Binan, 1999). Ahunbay'a göre, mimarlık alanında, bir bina veya sanat eseri, başka bir bina veya eserden ne kadar esinlenmiş veya ona ne kadar benziyor olursa olsun, tarihi bir kaynak niteliği taşıyorsa korunmaya değerdir (Ahunbay 2014). Özgünlük, yerden yere ve dönemden döneme değişmekle birlikte, tarihi eserlerin değerinin doğru ve anlaşılır bir ölçüsüdür (Stovel 2008).

1830 yılında Fransız İçişleri Bakanı ve tarihçi François-Pierre Guizot, Ludovic Vitet'yi Fransa'nın ilk Tarihi Anıtlar Genel Müfettişi olarak atamış ve ülke tarihinin her döneminin, ülkenin mimarisine katkıda bulunduğunu kabul etmiştir. Bu fikre dayanarak, tarihi binalar somut ve otantik belgeler olarak kabul edilmiş ve korunmuştur (Jokilehto, 1999). Mimaride özgünlük teriminin anlamının belli bir temele oturtulduğu 19. yüzyılda ve sonraki dönemlerde, tarihi yapıların korunmasına yönelik mimari yaklaşımların geliştirildiği ve birçok yapıya uygulandığı görülmüştür (Bülbül 2016).

Eugène Emmanuel Viollet le Duc'ün 19. yüzyıl ve sonrasında tarihi yapılar üzerindeki etkisi açıktır. Viollet le Duc, döneminin mimari gelişmelerini yakından takip ederek ve Orta çağ mimarisini inceleyerek kendini geliştirmiş olsada, tarihi yapıların korunması konusu, bu konunun genel olarak benimsendiği ve bilindiği dönemde açıkça hissedilmiş ve hem olumlu hem de olumsuz ciddi eleştirilere maruz kalmıştır (Erder 1975). Violette Le Duc restorasyonu, bir yapıyı korumak, onarmak ya da yeniden inşa etmek yerine orijinal bütünlüğüne kavuşturmak olarak tanımlamaktadır (Gazzola 1972). Üslup birliği ilkesi olarak bilinen 'Stilistik Rekompzasyon' teorisinin Orta çağ mimarisine uygulanması büyük bir yıkıma neden olmuştur. Orta çağ mimarisinde, ilk tasarımı yapan mimarın yaşamı boyunca tamamlanabilen bina sayısı oldukça azdır. Katedrallerin inşasının tamamlanması 100 yıldan fazla sürmüş, ilk tasarımı yapan mimarın zamanındaki sanatsal eğilimler değişmiş ve yapı farklı dönemlerin üsluplarını ve farklı dönemlerden sanatçıların değerli katkılarını miras alan bir yapı haline gelmiştir. 'Üslup birliği' ilkesinden hareketle, bir anıt ilk inşa edildiği dönemin üslubuna göre restore edildiğinde, o güne kadar süre gelen dönemin tüm eklentileri yok edilmiş, tek bir dönemi yansıtan bir yapıyla karşılaşılır (Ahunbay 1999). Viollet-le-Duc ve onu ilham alan mimarların restorasyon çalışmaları özgünlüğü tehdit etmiştir. Bununla birlikte, özgünlüğün belirlenmesine rehberlik ettiği, arşiv araştırmasının önemini vurguladığı ve bugünün koruma ve muhafaza ilkelerini şekillendirdiği söylenebilir.

John Ruskin'in öncülüğünü yaptığı Romantik Görüş'ün kökeninde yer alan 'restorasyon karşıtı hareket', anıtlara dokunmadan düzenli bakım yoluyla koruma ilkesinin, özgünlüğü ve özgün eserleri dokunmadan koruma felsefesinin benimsenmesine yol açmıştır. Ruskin'in Romantik kuramı, koruma amaçlı bakım, ihtiyati tedbirler, mevcut durumun en küçük ve en etkili araçlarla sağlamlaştırılması, patinanın korunması, restorasyonla özgünlüğün korunması, varsayımlara dayalı analogik yöntemler yerine güvenilir kaynaklara dayalı restorasyon araştırmaları gibi yaklaşımların temellerinin oluşmasında etkili olmuştur. Günümüzde korumanın temel ilkelerini etkilemiştir (Jokilehto 1999). Alois Riegl, Ruskin ile aynı görüşleri paylaşan bir başka restorasyon karşıtı hareket savunucusudur (Erder 1975). Alois Riegl, anıtları "yaş değeri" (age value), "tarihsel değer" (historical value), "anı değeri" (deliberate commemorative value), "işlevsel değer" (use value) ve "yenilik değeri" (newness value) açısından değerlendirmiştir. Riegl, çağdaş koruma anlayışında 'yaş değeri' ve 'tarihsel değer' özelliklerinin zaman içinde değişebildiğini, sanat iradesi tarafından üretilen 'sanat değeri'ni ise 'Kunstwollen' olarak adlandırıp, zaman ve yaştan bağımsız olduğunu belirtmektedir (Jokilehto 1999). Riegl, anıtların tarihsel değerinin diğer değerlerle (yaş değeri, anı değeri, sanat değeri, işlev değeri ve yenilik değeri) doğrudan ilişkili olduğunu ve yapı üzerinde oluşan patinanın 'yaşanmışlık değeri'ne işaret ettiğini ve bunun yapının özgünlüğünü oluşturduğunu belirtmektedir (Ulukan 2014). Riegl, günümüz koruma ilke ve kuramlarının temel bileşenlerinden biri olan 'değer' ölçütünü, kendinden önceki yaklaşımların etkisinde kalmadan ve uç görüşlere yönelmeden detaylı bir şekilde savunmuş, yapıya yapılan her müdahaleyi detaylı bir şekilde inceleyerek yapıların özgünlüğünü teknik ve bilimsel olarak tespit etmiştir. Riegl'in anıtsal yapıların patinasını yaşam deneyiminin bir ifadesi olarak koruma, yapının özgün kullanımına yönelik 'işlevsel değerini' vurgulama ve 'Kunstwollen' adını verdiği bir kavramla sanata ve sanatçıya dikkat çekmesi anlayışı günümüz koruma anlayışında da geçerliliğini korumuştur (Ulukan 2014).

İtalyan Luca Beltrami (1854-1933) tarafından önerilen ve uygulanan 'tarihi restorasyon' teorisine göre, anıtlar hayal gücüne değil somut verilere dayanılarak restore edilmelidir. Beltrami, orijinaline ulaşmanın çok zor olduğu ancak, anıtları analiz edenlerin, saygı sınırları içinde, iyi sonuçlar elde etmek için izlenecek yöntemleri incelemeleri ve araçları benimsemeleri gerektiğini düşünmekteydi (Jokilehto 1999). Luca Beltrami'nin restorasyonun somut verilere ve kanıtlara dayanması gerektiği yönündeki teorisi, günümüzde koruma uygulamalarında ve özgünlük tespitinde tavsiye edilen yöntemlerden biri haline gelmiştir (Bülbül 2016).

Camillo Boito'nun yaklaşımı, üslup birliği ve romantik görüş kuramlarının bütünleştirilmesidir. Boito'nun savunduğu bilimsel dil kullanımında, tarihi planlar ve müdahaleler yapının özgün malzemesinden hareketle analiz edilir. Boito'nun teorisinde, herhangi bir döneme ait eklemeler ve müdahaleler değer yargılarına dayanır. Boito, resmi İtalyan koruma uygulamasının temelini oluşturan ilkeleri içeren Carta Italiana del Restauro'nun (1883) yazarlarından olup, etkisi iki önemli koruma belgesinde de görülebilir: Atina Tüzüğü (1931) ve Venedik Tüzüğü (1964) (Boito ve Birignani 2009). Boito'nun koruma ilkelerinin bugünkülerle büyük ölçüde örtüşmesi, Camillo Boito'nun anıtlara yönelik pragmatik yaklaşımının başarısını ortaya koymaktadır. Orijinal formun, bütünlüğün ve orijinal malzemenin korunması ve anlaşılması gerektiği belirtilerek özgünlüğü belirleme yöntemleri vurgulanır. Açıklamada ayrıca, orijinal anıt ve parçalarına hangi müdahalelerin yapılması gerektiği belirtilerek saygı gösterilmesi gerektiği vurgulanmaktadır (Bülbül 2016).

İtalyan restoratör Gustavo Giovannoni, estetik bakış açısından ziyade bilimsel verilere dayanan 19. Yüzyıl restorasyonunun temsilcilerindendir. Giovannoni'ye göre anıtlara teorik olarak yaklaşmak yerine, her anıtın sorununu özel olarak ele almak ve analiz etmek gerekir (Binan 1999). Giovannoni anıtları iki kategoriye ayırmıştır: kullanılamayanlar ölü olarak ve kullanılabilenler canlı olarak sınıflandırılmıştır. Canlı anıtlar için önerilen yeni işlevlerin orijinal işlevleriyle uyumlu olması gerektiğini öne sürmüştür. Ayrıca anıtların bazı bölümlerinin müzelere devredilmesine de şiddetle karşı çıkmıştır. Restorasyonda beş farklı yöntemin (Sağlamlaştırma, Rekompozisyon ya da Anastilosis, Temizleme, Bütünleme, Yenileme) uygulanabilirliğine değinmiştir. Bu yöntemler günümüz restorasyon tekniklerinin ana akımını oluşturmaktadır (Kuban 2000).

Dünya Savaşlarının yarattığı büyük şokun ardından eleştirel restorasyon adı verilen bir yaklaşım ortaya çıkmıştır. Cesare Brandi bu yaklaşımın savunucusu ve temsilcisidir. Kültürel nesnelerin eleştirel bir tarihsel değerlendirmesine dayanan bu teori, tüm tarihsel dönemlerin varlığını ve önemini vurgulayan ciddi bir koruma yaklaşımını temsil eder (Bülbül 2016). Brandi'nin restorasyon kuramları ve yaklaşımları, ICCROM'un Roma'daki uluslararası kurslarının özel eğitim programında ve Venedik Tüzüğü (1964) ile 1972'de İtalyan Restorasyon Tüzüğü'nün yenilenmiş versiyonu (Carta del Restauro) gibi uluslararası belgelerde temel olarak ele alınmaktadır. ICCROM'un kuruluşuna (1959) kadar usta-çırak ilişkisi içinde devam eden restorasyon çalışmaları, Brandi'nin ilkeleriyle bilimsel bir nitelik kazanmış, restorasyon uygulamalarında özgünlük kavramına vurgu yapan Brandi, form ve malzemenin bir bütünün ayrılmaz iki parçası olduğunu ve korumanın özünün doğrudan orijinal malzemeyle ilgili olduğunu belirtmiştir (Bülbül 2016). Bütünlemenin gerekli olduğu durumlarda, yeni malzemenin orijinal malzemeden rengi ve dokusuyla ayırt

edilebilecek şekilde uygulanması ve orijinal malzemeyi vurgulaması ve uyumlaştırması önerilmiştir (Ulukan 2014). Brandi restorasyonu 'bir sanat veya mimarlık eserini koruma, yönetsel olarak tanıma ve anlama, gelecek nesiller için tarihi ve estetik boyutlarını ve fiziksel bütünlüğünü sağlama süreci' olarak görmektedir (Ersen 2010). Brandi ayrıca anıtların tarihi kent dokusundan koparılmaması veya tamamen izole edilmemesi gerektiğini savunmuş, mimari eserlerin çevreleriyle ve orijinal kent dokusuyla bağlantılı olduğunu vurgulamıştır (Ulukan 2014).

Küresel koruma bilincinin meşruiyetinin sağlanmasında önemli bir adım olan Venedik Tüzüğü'nün giriş bölümünde özgünlük kavramından doğrudan şu şekilde bahsedildiği görülmektedir: "...Anıtları özgünlükleriyle, tam bir zenginlik içerisinde gelecek nesillere teslim etmek görevimizdir...". Tüzüğün Onarım bölümünün, 9. Madde'sinde onarımın temelini özgün malzeme ve güvenilir belge olduğu, 12. Madde'sinde tamamlama müdahalelerinde ileride sanatsal ve tarihi olarak yanlışlığa sebep olmamak için yeni malzemenin özgün malzemeden ayırt edilecek şekilde uygulama yapılması konusu aktarılırken özgünlük kavramından bahsedilmiştir (ICOMOS 1964).

1972 yılında kurulan Dünya Mirası Komitesi'nin temel görevi, Dünya Kültürel ve Doğal Mirasının Korunmasına İlişkin Sözleşme'nin üyeleri tarafından belirlenen kriterlere göre "üstün evrensel değere" sahip kültürel ve doğal miras alanlarını seçmektir. Sözleşmenin 1. ve 2. maddeleri alanların nasıl belirleneceğini ve Dünya Mirası Listesinin nasıl oluşturulacağını açıklamaktadır. Bu toplantı sonunda imzalanan sözleşmede "özgünlük" ibaresi yer almamasına rağmen yöntem ve çalışma esasları açısından 1. Ve 2. maddelerde belirtilen "üstün evrensel değer" olarak kabul edilen kültürel ve doğal mirası oluşturan kriterlerinin tanımlanması özgünlük standartlarının oluşturulması konusunda oldukça önemlidir (Bülbul 2016).

"Özgünlük" kelimesi ilk olarak Dünya Mirası Komitesi'nin 1977 yılında UNESCO tarafından yayınlanan "Dünya Miras Sözleşmesinin Yürütülmesi İçin Uygulama Rehberi" olarak bilinen ana belgesinin ilk şeklinde karşımıza çıkmaktadır. Komite bu kılavuzu düzenli olarak gözden geçirmektedir. Bu, 1977 Uygulama Rehberi'nde, kültürel varlığın Dünya Mirası olarak tanımlanmasının şartlarından biri olarak görünmektedir (Cameron 2008). 1979 yılında Kültürel Öneme Sahip Yerlerin Korunması Amaçlı Burra Tüzüğü oluşturulmuş, 1981, 1988 ve 1999 yıllarında tüzük üzerinde düzenlemeler yapılmıştır. Her ne kadar tüzükte "özgünlük" kavramı doğrudan geçmese de özgünlüğün korunması ve özgünlüğün aranması gereken unsurların bileşimi ile ilgili hususlar ayrıntılı olarak tartışılmaktadır. 1980 yılında UNESCO tarafından yayınlanan "Dünya Miras Sözleşmesinin Yürütülmesi İçin Uygulama Rehberi"nde "test of authenticity" şeklindeki bir söylemle özgünlük testinden bahsedilmiş, üstün evrensel varlığın tasarımı, malzeme, işçilik ve konumda özgünlük testini karşılaması gerektiği anlatılmıştır. "...özgünlük, orijinal biçim ve yapıyı sınırlandırmaz fakat sonradan zamanla üzerlerinde bulundurdıkları sanatsal veya tarihi değerlere sahip bütün değişiklikleri ve ekleri içerir." denilmektedir (UNESCO 1980). 21 Mayıs 1981 tarihli Floransa Konferansı'ndan sonra, Aralık 1982'de Uluslararası Anıtlar ve Sitler Konseyi tarafından kabul edilen Tarihi Parklara İlişkin Floransa Tüzüğü'nün 9. ve 21. maddeleri, 'authenticity' kelimesini kullanarak özgünlük kavramının önemini vurgulamıştır. 9. Madde'de, tarihi bir bahçenin özgünlüğünün, farklı bölümlerinin boyutuna ve tasarımına, ayrıca dekoratif unsurlarına ve her bölümde kullanılan bitki veya inorganik

malzemelerin seçimine bağlı olduğu, 21. Madde’de bahçelerin özgün görünümünü yeniden kazandırmayı amaçlayan kısa vadeli çalışmalar ve mevsimlere göre özel restorasyon ve koruma çalışmalarının zamanlaması, kamu kullanımından daha öncelikli olması gerekliliği vurgulanmıştır. (ICOMOS 1982). Tarihi Kentlerin ve Kentsel Alanların Korunmasına Dair Yönetmelik, Ekim 1987’de Washington’daki ICOMOS Genel Kurulunda kabul edilmiştir. Yönetmeliğin "İlkeler ve Amaçlar" bölümünün 2(e) maddesinde "özgünlük" ifadesi kullanılarak tarihi kentsel alanın özelliklerini tehdit eden durumların, tarihi kentin özgünlüğüne zarar verebileceğinden bahsedilmiştir (ICOMOS 1987). Lozan’da 1990 yılında Arkeolojik Mirasın Yönetimi Uluslararası Komitesi tarafından hazırlanan, ICOMOS 9. Genel Kurulu’nda kabul edilen Arkeolojik Mirasın Korunması ve Yönetimi Tüzüğü’nde, özgünlüğe saygı ve özgün çevrenin ve konumun korunması özgünlüğün bileşenleri olarak vurgulanmaktadır (ICOMOS 1990).

1-6 Kasım 1994 tarihlerinde Nara’da düzenlenen Nara Özgünlük Konferansı, özgünlüğü tanımlayan ve belirleyen unsurlarla ilgili konuları tartışmak üzere 28 ülkeden 45 katılımcıyı bir araya getirmiştir. 'Özgünlük' terimi birçok dünya dilinde telaffuz edilmektedir, ancak hiçbir kelime bu terimi tam olarak tanımlayamamaktadır (UNESCO 1994). 'Değerler ve özgünlük' başlıklı 9. Madde, bir esere doğru yaklaşımın temelini özgünlük yargısı olduğunu ve özgünlük yargısının doğru kaynaklardan gelen doğru bilgiye ve bu bilginin doğru anlaşılıp yorumlanmasına bağlı olduğunu vurgulamaktadır. Özgünlük biçim ve aynı zamanda malzeme ile ilgili bir kavramdır. Madde 11 ve 12, özgünlük değerlendirmesini tek ve değişmez bir kritere dayandırmanın yanlış olduğunu ve özgünlük yargısına varmak için elde edilecek malzemenin güvenilirliği ve doğruluğunun kültürden kültüre değiştiğini belirtmektedir. Madde 13, özgünlük yargısına varmak için tasarım, biçim, malzeme, nesne, kullanım, işlev, gelenek, teknik, yer, yerleşim, ruh, ifade ve ilk tasarımdan bu yana tarihsel evrim incelenerek kaynak araştırması yapılması gerektiğini vurgulamaktadır (ICOMOS 1994).

San Antonio Bildirgesi olarak bilinen bildirge, özgünlüğü yedi faktör üzerinden analiz etmiş ve değerlendirmiştir. 'Özgünlük ve Kimlik' başlığı altında, ABD'nin kültürel mirasının kültürel kimliğiyle doğrudan bağlantılı olduğu; kültürün ve Amerikan mirasının diğer kıtalardan farklı geliştiği; aynı kıta içinde bile dillerin, sosyal yapıların, ekonomik varlığın ve dini inançların çeşitlilik gösterdiği ve bu farklılıkların Çoğulcu ve çeşitli kültürel yapıların bu dinamik kıtanın kimliğini zenginleştirdiği belirtilmiştir. 'Özgünlük ve tarih' başlığı altında, bir alanın öneminin ve tarihinin anlaşılmasının özgünlüğün belirlenmesinde önemli bir faktör olduğu ve özgünlüğün, alanın tarihin bir parçası olarak öneminin bileşenleriyle birlikte kapsamlı bir şekilde değerlendirilmesiyle belirlenebileceği belirtilmektedir. 'Özgünlük ve malzemeler' başlığı altında, bir arkeolojik alanın mimari malzemelerinin özgünlüğün ana bileşeni olabileceği ve Venedik Tüzüğü’nde de belirtildiği üzere, kültürel mirasın malzemelerinin kimlik ve geçmişe dair bilginin taşıyıcısı olduğu vurgulanmaktadır. 'Özgünlük ve Sosyal Değer' başlığı altında, korunan alanların maddi kanıt niteliğinin ötesinde derin bir manevi mesaj taşıdığı ve bu manevi anlamın yerleşim şekilleri, arazi kullanım uygulamaları ve dini inançlar gibi gelenekler aracılığıyla keşfedilebileceği belirtilmektedir. 'Dinamik ve Statik Sitelerde Özgünlük' başlığı altında, Amerikan mirasının toplum tarafından aktif olarak kullanılan dinamik sitelerden ve kurucularının torunları tarafından kullanılmaya devam eden statik sitelerden oluştuğu ve bu sitelerin özgünlüğünün farklı şekilde yorumlanması ve değerlendirilmesi gerektiği vurgulanmıştır. 'Özgünlük ve yönetim'

başlığı altında, Amerikan mirasının mülkiyet ve yönetim açısından heterojen yapısı nedeniyle çok çeşitli koruma faaliyetleri olduğu, bunların bir kısmının uygun ve yeterli, bir kısmının ise mirası koruma uygulamaları açısından yetersiz olduğu belirtilmektedir. 'Özgünlük ve ekonomi' başlığı altında, korunan alan otantikliğinin sürdürülmesinin, korunan alanın fiziksel yapısına verilen değer ve korunan alandan yararlanabilecek toplulukların verdiği değerle ilgili olduğu ve bu değerın önemini belirleyen faktörlerden birinin de turist grubu olduğu belirtilmektedir (ICOMOS 1996).

San Antonio Bildirgesi'nde özgünlüğü saptamak için gerekli özellikler 'Genel Tavsiyeler' başlığında aşağıdaki gibi açıklanmıştır:

- “1. Gerçek Değerin (özgünün) Yansıması: Kaynağın yaratılıştaki durumunu koruyup korumadığını ve tüm tarihi önemini yansıtır yansıtmadığı,
2. Bütünlük: Kültürel mirasın parçalanmışlık durumu ne kadarının kayıp ne kadarının son eklemeler olduğu,
3. Bağlam: Bu bağlamın veya çevrenin, özgün durumuna veya diğer önemli dönemlere uygun olup olmadığı, önemini artırıp artırmadığı veya azaltıp azaltmadığı,
4. Kimlik: Yerel halkın o sitle kendilerini tanımlayıp tanımlamadıkları ve sitin kimin kimliğini yansıttığı,
5. Kullanım ve İşlev: Sit alanını karakterize eden geleneksel kullanım şekilleri (ICOMOS, 1996).”

Ekim 1999'da Meksika'da düzenlenen 12. ICOMOS Genel Konferansı'nda kabul edilen Ahşap Tarihi Yapıların Korunması İlkeleri, tarihi özgünlük, malzemelerde özgünlük, yapıım teknikleri ve yüzey dokuları ile özgün tasarımı vurgulamakta ve uygulanacak yöntemleri belirleyerek, ahşap tarihi binaların özgünlüğünün korunması için öneriler sunması açısından önemlidir (ICOMOS 1999). Aynı Genel Konferansta kabul edilen Geleneksel Mimari Miras Tüzüğü'nün giriş bölümünde, geleneksel mimarinin bir örneği olan sivil mimarinin dünya kültürlerinin zenginliğini yansıttığı ve aynı zamanda yerel topluluklarla aralarındaki bağı ortaya koyduğu vurgulanmaktadır. Koruma İlkeleri, özgünlük unsurları olarak geleneksel çevre ve kültürel peyzaj, kültürel kimlik, kültürel değerler, geleneksel karakter, geleneksel karakter ve geleneksel mirasın dayandığı somut ve somut olmayan kavramları vurgulamaktadır (ICOMOS 1999).

Mimari Mirasın Analizi, Korunması ve Strüktürel Restorasyonu için 2003 yılında kabul edilen İlkeler, mimari mirasa ait yapıların korunması ve yapısal müdahalesinde karşılaşılan sorunların yanı sıra özgün yapı ve malzemelerin belirlenmesi, sorunların teşhis edilmesi, kalıntıların bugüne kadar uygulanan müdahale yöntemlerine verdiği tepkinin ölçülmesi ve yapı teknolojisinin özgünlüğü doğrultusunda belirlenebilecek uygulama yöntemlerinin önerilmesi açısından büyük önem taşımaktadır (ICOMOS 2003). UNESCO tarafından yayınlanan 'Dünya Miras Sözleşmesinin Yürütülmesi İçin Uygulama Rehberi'nin 2005 yılında yayınlanan versiyonunda, eserin ÜED (Üstün Evrensel Değer) özelliğine sahip olması için form ve tasarım, malzeme, kullanım ve işlev, gelenek, teknik ve yönetim sistemleri, yer ve ortam, dil ve somut olmayan kültürel miras, ruh ve duygu, iç ve dış faktörler açısından özgünlük durumu değerlendirilmesi gerektiği belirtilmiştir (UNESCO 2005).

2008 yılında kabul edilen ICOMOS Kültürel Rotalar Tüzüğü'nde kurallar, kültürel rota özgünlük kriterlerinin karşılanmasında ve özgünlük araştırmalarında rotaların belirlenmesi için tarihsel gelişim, anlam ve önem, somut ve somut olmayan miras, somut ve somut olmayan bilgi kaynakları, rota bileşenleri ve kalıntıların önemini vurgulayarak özgünlük konusuna detaylı bir şekilde değinmektedir. Böylece, özgünlüğün belirlenmesi için bir dizi yöntem sunulmaktadır (ICOMOS 2008). Kültürel Miras Alanlarının Algılanması ve Sunumu Tüzüğü'nün yedi ilkeden oluşan amaçlarından 4. Madde özgünlükle ilgilidir ve "kültürel mirasın özgünlüğüne saygı, tarihi yapıların öneminin ve kültürel değerinin anlatılması ve bunların müdahaleci ve olumsuz altyapı etkilerinden, ziyaretçi baskısından ve yanlış ve uygunsuz yorumlardan korunması yoluyla sağlanır" ilkesini benimser (ICOMOS 2008). 2008 yılında yapılan konferansın sonuç bildirgesi olarak ortaya konulan Mekânın Ruhunun Korunması üzerine Québec Şehri Deklarasyonu'nda yerin ruhunun yerler, binalar, manzaralar, rotalar ve varlıklar gibi somut unsurlar ile anılar, hikayeler, belgeler, festivaller, yıldönümleri, ritüeller, geleneksel bilgi, değerler, dokular, renkler ve kokular gibi somut olmayan unsurlardan oluştuğu vurgulanmaktadır (UNESCO 2008).

2011 yılında Tarihi Kent ve Kentsel Alanların Korunması ve Yönetimi için Valetta İlkeleri hazırlanmış, bu belgede tarihi kentlerin bütünlüğü ve özgünlüğünün değerlendirilmesinde ve korunmasında, soyut ve somut öğelerin uyumu ve doğallığı, karakterini yansıtan değerler; sokakların bütünlüğünü sağlayan kentsel doku, parseller, yeşil alanlar ve açık alanlar ile binalar arasındaki ilişki; binaların biçimi ve görünümü ile anlaşıldığı belirtilmektedir. İç ve dış karakter, hacim, stil, ölçek, malzeme, renk, dekorasyon, kentsel alan ve kent merkezi arasındaki ilişki, zaman içinde gelişen işlevler, kültürel gelenekler, geleneksel teknikler ve yerin ruhunu belirleyen faktörlerin önemi belirtilmiştir (ICOMOS 2011). ICOMOS Türkiye Mimari Mirası Koruma Bildirgesi, koruma değerlerini belirlemiştir. Mimari mirasın korunması ile özgünlük ve kimlik oluşturan niteliklerin korunması arasındaki bağlantıyı vurgulayan belge, uygulayıcılara yol göstermek amacıyla sürekli olarak güncellenmekte ve geliştirilmektedir (ICOMOS 2013). 2014 tarihlerinde Floransa'da kabul edilen İnsani Değer Olarak Miras ve Peyzaj, Floransa Bildirgesi'nde 'koruma çalışmalarında özgünlüğün korunması için teorik ve metodolojik hedefler ve uygulamalar için yol gösterici ilkeler ve ilişkiler ağı kurulmalı ve paylaşılmalıdır' denilerek özgünlüğün korunması için oluşturulan tüm ilkeler ve bunlar arasında kurulması gereken bağlar vurgulanmaktadır (ICOMOS 2014).

Özgünlük, 1994'ten bu yana çok fazla çalışmaya konu olmuştur. UNESCO Dünya Mirası Sözleşmesi Uygulama Rehberi'nin 2005'te yayınlanan versiyonundan önce, 'özgünlük testinde' somut mirasın temeli olan dört parametre uygulanırken, 1994'te Bergen'de ve daha sonra Nara'da düzenlenen özgünlük üzerine uzman toplantılarının sonucunda gözden geçirilmiş çalışma kılavuzlarında 'kültürel değerlerin nitelikleri ne kadar güvenilir ve inandırıcı ise (önerilen adaylık kriterlerinde tanındığı gibi), bu özellikler kültürel miras türü ve kültürel durumu bağlamında o kadar iyi anlaşılmalı ve özgünlük koşullarını karşılamalıdır' denilerek yeni bir 'özgünlük koşulu' tanımı getirmiştir. Gelenekler, teknikler ve yönetim sistemleri, Dil ve soyut mirasın diğer formları, ruh ve his gibi parametreler eklenerek önceki parametrelerin tanımları genişletilmiştir. (Jokilehto 2006).

UNESCO tarafından 1977 yılından bu yana düzenli olarak yayınlanan UNESCO Dünya Mirası Sözleşmesi Uygulama Rehberi, kültürel varlıklara müdahalenin sınırlarını

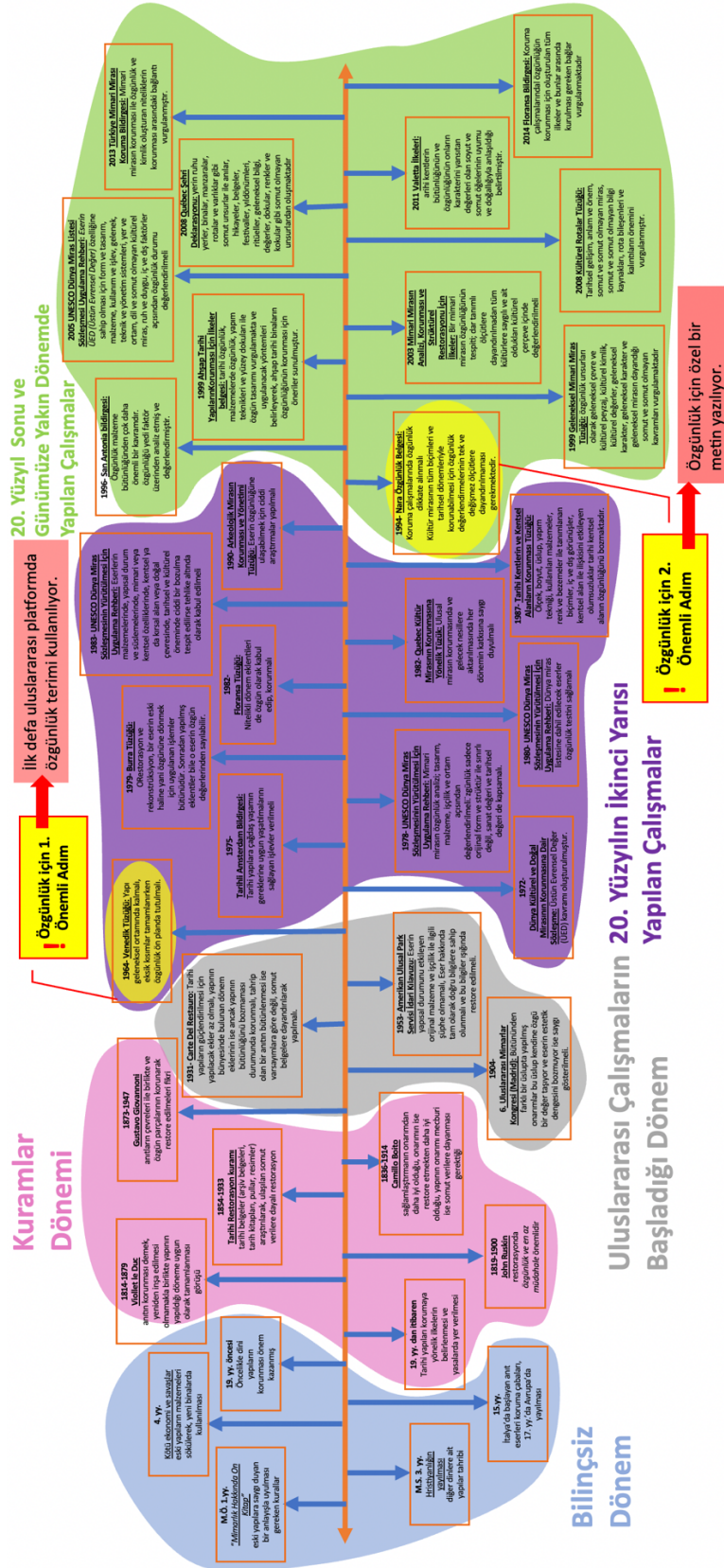
tanımlamakta ve teorik temelleri ortaya koymaktadır. Uygulama Rehberi, Dünya Miras Komitesinin kararlarını yansıtmak üzere periyodik olarak güncellenmektedir. Uygulama Rehberinin en son versiyonu 24 Eylül 2023 tarihinde yayınlanmıştır. Bu rehberde ilk yayınlanmasından bu yana bahsedilen 'özgünlük testi' (test of authenticity) giderek daha önemli hale gelmiştir. Listelenmek üzere aday gösterilen kültür varlıkları özgünlük koşullarını karşılamalıdır. UNESCO'nun Uygulama Rehberi, özgünlük ve bütünlük kriterlerini metin içinde düzenli aralıklarla ve ayrı bölümler halinde açıklamaktadır. Nara Belgesi, pratik bilgiler içerdiği için Uygulama Kılavuzları için bir referans olarak kabul edilmektedir (UNESCO 2023).

82. Madde'sinde özgünlüğün aranması gerektiği unsurlar belirtilmiştir (UNESCO 2023):

“Kültürel mirasın türüne ve durumuna bağlı olarak, niteliklerin bir çeşidi dahil olmak üzere kültürel mirasın kültürel değerlerinin özgünlük koşulları aşağıdaki özelliklerde sağlanabilirse, önerilen adaylık kriterinde tanımlandığı gibi doğru ve güvenilir bir belirleme yapılabilecektir:

- Form ve tasarım
- Malzeme ve madde
- Kullanım ve fonksiyon
- Gelenekler, teknikler ve yönetim sistemleri
- Konum ve yerleşim
- Dil ve soyut mirasın diğer formları
- Ruh ve his
- Diğer dahili ve harici faktörler”

Koruma tarihinde özgünlük ile ilgili yapılan çalışmalar oluşturulan tarih şeridi üzerinde gösterilmiş ve mimari korumanın tarihsel gelişiminin incelendiği başlıkta yapılan sınıflandırma doğrultusunda gruplandırılmıştır.

Şekil 2.6. Koruma tarihinde özgünlük ile ilgili yapılan çalışmaların tarih şeridi üzerinde gösterimi

Stovel ‘Origins and influence of the nara document on authenticity’ isimli çalışmasında, UNESCO tarafından düzenlenen konferanslarla üye devletlere özgünlüğün sadece orijinallikle ilgili olmadığını açıklandığını, ancak Üye Devletler arasında yeterince anlaşılmadığını ve özgünlük anlayışındaki temel karışıklık kaynağının insanlar arasında farklılık gösteren anlayış, algı ve yargıların değişmesi olduğunu belirtmektedir. Stovel’e göre eğer bir eser orijinal malzemelere sahipse ancak işlevi değiştirilmişse, özgünlük kısmen kaybolur ve bunu çözmek için belirli bir eşiğin belirlenmesi gerekir (Stovel 2008).

UNESCO, ICCROM, ICOMOS, ICOM, IUCN, Avrupa Konseyi ve Europa Nostra gibi çeşitli konsey ve kuruluşlar, kültür varlıklarının korunması ve değerlendirilmesine yönelik yöntem ve teknikleri belirlemek, uluslararası kabul görmüş mevzuatı yürürlüğe koymak, ulusal koruma yaklaşımlarını ve kültür varlıklarının tüm dünyaya ait olduğu fikrini desteklemek amacıyla kurulmuştur ve bu fikrin kabulüne ilişkin araştırmaları desteklemektedirler. Tez araştırması kapsamında uluslararası ve ulusal koruma yaklaşımları incelenmiş, koruma yöntemlerinden biri olan yeniden işlevlendirme yöntemine dair özellikle turizm bölgelerinde ortaya çıkan sakıncalar belirlenmiş ve özgünlüğün evrensel değer koşullarından biri olduğu ve koruma başarısını değerlendirmek için gerekli kriterlerden biri olduğu tespit edilmiştir. Bu doğrultuda, yeniden işlevlendirilerek korunan bir eserin koruma başarısını belirlemek için özgünlüğü analiz eden bir yöntem geliştirilmesi amaçlanmıştır.

Tez kapsamında tasarlanmak istenen özgünlük analiz sistemi için ülkemizde yapılan özgünlük konulu araştırmalar incelenmiş bir önceki bölümde detaylı olarak açıklanmıştır. Yapılan çalışmalarda daha çok anıtsal eserler ele alınmıştır. Ancak yapılan uluslararası çalışmalarda toplumun kültürünün temel ifadesi olan sivil mimarinin, dünya genelindeki kültürlerin çeşitliliğini yansıtmayı ve aynı zamanda bu kültür ile yerel alan arasındaki ilişkiyi göstermesi açısından öneminden söz edilmiştir (ICOMOS 1999). Bu bakımdan sivil mimarlık örneklerinin araştırılması önem arz etmektedir. Daha önce yapılan çalışmalarda bulanık mantık yöntemleri, özgünlük kriterlerini analiz etmek ve sonuçları değerlendirmek için kullanılmıştır. Bulanık mantık yöntemleri, net yargılarda bulunmanın mümkün olmadığı durumlarda tercih edilen bir yöntemdir. Bu çalışmanın diğerlerinden farkı, çalışmanın daha objektif olması için bulanık mantık ve analitik hiyerarşi prosesi (AHP) yöntemlerinin birlikte kullanılmış olmasıdır. Çalışmada tasarlanan özgünlük analiz sistemi için kural tablosu oluşturulurken, uzmanların görüşleri alınarak kriterlerin özgünlük etki ağırlıklarını belirlemek için AHP yönteminden faydalanılmıştır. Böylece tasarlanan özgünlük analiz sisteminin daha nesnel olması sağlanmaya çalışılmıştır. Bu çalışma kapsamında geleneksel evlerin özgünlüğünü karşılaştırmak ve ölçmek amacıyla uzman saha değerlendirmeleri gerçekleştirilmiştir. Çalışmada aynı zamanda sivil mimarlık örneklerinin korunması için özellikle turizm bölgelerinde sıkça başvurulmuş bir yöntem olan yeniden işlevlendirme yöntemini de irdelemektedir. Özgünlük analizi için değerlendirme kriterleri belirlenirken ruh ve duygu ile somut olmayan kültürel miras gibi daha öznel değerlendirmeleri kapsayan kriterler dikkate alınmamıştır. Oysa UNESCO'nun Uygulama Rehberi'nde ruh ve duygu gibi kriterlerin bir eserde kolayca belirlenememesine rağmen önemli bir gösterge olduğu vurgulanmıştır (UNESCO 2017). Bu kapsamda çalışma alanı olarak; tarihi bir turizm kenti olan Alanya özelinde yeniden işlevlendirilerek restorasyonu yapılmış geleneksel konutların özgünlüğünü

değerlendirmek için ve her bölgede uygulanabilecek bir analiz sistemi geliştirilerek, yapıların korunması için önerilerde bulunulması hedeflenmiştir.

3. MATERYAL VE METOT

“Ölçmek bilmektir. Ölçülebileni ölçün, ölçülemeyeni ise ölçülebilir hale getirin”.

Galileo Galilei

Araştırmanın materyali Alanya'nın yeniden işlevlendirilen geleneksel konut yapılarıdır. Araştırmanın amacı yeniden işlevlendirilen geleneksel konut yapılarındaki özgünlük kayıplarını ölçmektir. Galileo Galilei'nin de belirttiği gibi ölçmek, bir bilinmeyi matematikselleştirerek bilimsel anlamda bilinir hale getirmektir. Ancak mimarlık bilimindeki “özgünlük” gibi soyut ifadeleri matematikselleştirmek ve ölçülebilir hale getirmek oldukça zor bir işlemdir. Ancak zorluklarına rağmen soyut kavramları ölçülebilir hale getirmek mimari projeleri özellikle geri dönüşü genelde mümkün olmayan restorasyon projelerini, projelendirme esnasında daha doğru karar verme sürecine yönlendirir. Karar verme sürecinde öncelikle karar verilmesi gereken kriterlerin neler olması gerektiği önemlidir. Bu araştırma da karar verme kriterlerini belirlemek için mimari koruma kuramlarındaki ve mimari korumada uluslararası öncü bir rol üstlenerek çok sayıda tüzükler yayınlayan ICOMOS yayınlarındaki özgünlük ile ilgili kavramlardan faydalanılmıştır.

ICOMOS'un Geleneksel Mimari Miras Tüzüğü kararlarında, geleneksel konut mimarisinin günümüz koşul ve şartlarına ayak uyduramaması sonucu ortadan kalktığı belirtilmektedir. Tüzükte anıtsal yapıların her zaman geleneksel mimarinin mükemmel bir temsili olamadığı, geleneksel konutların ise yapım teknikleri, işçilik ve dönemin gelenek ve görenekleri de dahil olmak üzere her yönüyle sivil mimariyi daha iyi yansıttığı vurgulanmıştır (ICOMOS 1999). Geleneksel binaların yeni kullanımlar için uyarlanırken bütünlüklerine, karakterlerine ve biçimlerine saygı gösterilmesi gerektiği de belirtilmiştir (ICOMOS 1999). Türkiye Mimari Mirası Koruma Bildirgesinde de yeniden kullanım sırasında tarihi yapının özgünlüğüne, bütünlüğüne ve anlamına saygı gösterilerek kabul edilebilir bir yaşam standardına getirilmesi gerektiği belirtilmiştir (ICOMOS 2013).

Yapılan kaynak tarama çalışması sonrasında hazırlanan tarih şeridi incelendiğinde özgünlük teriminin kullanıldığı ilk uluslararası çalışma Venedik Tüzüğünü baz almış olması, özgünlük kavramı için hazırlanmış ilk çalışma olma özelliğini taşıyan Nara belgesi doğrultusunda geliştirilmiş olması, ‘Üstün Evrensel Değer’ kavramını oluşturmuş ve “test of authenticity” söylemi ile bir mirasın üstün evrensel değer olabilmesi için sağlaması gereken özgünlük kriterlerini güncel ve detaylı olarak açıklamış olması nedenleriyle UNESCO Dünya Mirası Sözleşmesi Uygulama Rehberinde yer verilen özgünlük kriterleri tez çalışmasında oluşturulan Özgünlük Analiz Sisteminin girdilerine uyarlanmıştır. Dünya Miras Sözleşmesi Uygulama Rehberi'nde belirtilen kriterlerin geleneksel konutları değerlendirmek için kullanılacağı ve değerlendirmenin pratikte uygulanabilirliği göz önüne alındığında özgünlük kriterleri aşağıdaki şekilde oluşturulmuştur:

Şekil 3.1. Çalışma kapsamında Dünya Miras Sözleşmesi Uygulama Rehberi (2005-2023) referans alınarak belirlenen özgünlük kriterleri

Özgünlük durumu incelenirken birçok değişken dikkate alınarak yapılan detaylı incelenmeler sonucunda kesin olmayan, ölçülemeyen veya karmaşık değerlerle karşılaşmaktadır. Çok sayıda değişken girdi ile ölçülemeyen sonuçlarla karşılaşıldığı için özgünlük analizinde basit mantık kuralları ile çözüme ulaşılması mümkün değildir. Bu nedenle özgünlük analizinde; verilerin değerlendirilebilmesi basit mantık kuralları yerine Bulanık Mantık Yönteminin kullanılmasının daha uygun olduğu düşünülmektedir. Bulanık mantık yönteminin anlaşılması güç, yoruma dayalı, karmaşık, bilginin yetersiz kaldığı, algı seçiciliğine göre değişen, karar verme gerekliliği olan süreçlerde kullanılmaktadır. Özgünlük analiz sisteminin bulanık mantık yöntemiyle oluşturulabilmesi için özgünlük kriterlerinin durumlarına göre nasıl bir özgünlük sonucu alınacağını gösteren kuralların belirlenmesi gerekmektedir. Özgünlük analizi göreceli bir kavramdır ve sonuç kültür, algı ve yargı anlayışına bağlı olarak değişebilir. Bileşenler değişmese bile eserin işlevi değişmişse özgünlük kısmen tehlikeye girer (Stovel 2008). Bu nedenle kurallar belirlenirken kriterlere göreceli önem değerleri atanarak yönetsel karar verme mekanizmasının çalıştırılması esasına dayalı çok amaçlı karar verme yöntemi olan Analitik Hiyerarşi Prosesi yöntemi kullanılmıştır. Kültürel miras değerleri arasında özgünlüğe ilişkin değer ölçütlerinin tek ve değişmez olamayacağı, toplumdan topluma ve bölgeden bölgeye farklılık gösterebileceği savunulmuştur (ICOMOS 1994). AHP tekniğinin kullanılmasında yapılacak kriter karşılaştırmalarında bu durum göz önünde bulundurularak çalışma bölgesini iyi tanıyan, çalışma bölgesindeki geleneksel konut mimarisine hakim, tarihi yapıların korunması konusunda çalışmaları olan uzmanlardan görüş alınmıştır. Böylelikle özgünlük analiz sisteminin ve tez çalışmasının objektifliği artırılmıştır.

Bu bölümde çalışmada kullanılan yöntemler olan bulanık mantık ve AHP yöntemleri anlatılmış, yeniden işlevlendirilerek restore edilen geleneksel konutlar için özgünlük analiz kriterleri ve değer aralıkları tanımlanmış ve yeniden işlevlendirilerek

restore edilen geleneksel konutların özgünlüğünü değerlendirmek için oluşturulan özgünlük analiz sisteminin tasarım aşamaları detaylı olarak açıklanmıştır.

3.1 Bulanık Mantık Yöntemi

Günlük hayatımızın birçok alanında konfor sağlayan teknik ekipmanların çalışma temelinde bulanık mantık modellerine dayalı yazılımlar kullanılmaktadır. Bunun yanında sayısal mühendislik disiplinlerinin pek çok alanında da sayısal verilerden dilsel muhakemeye ya da dilsel verilerden sayısal muhakemeye yönelik yöntemler kullanılmaktadır. Bulanık mantık ilk olarak 1965 yılında Azerbaycanlı bilim adamı Lotfi A. Zadeh tarafından Journal of Information and Control dergisinde yayınlanan 'Fuzzy Sets' adlı makalesinde tanıtılmıştır (Zadeh 1965). Zadeh araştırmasında insan düşüncesinin bulanıklığından bahsetmiş ve 0'lar ve 1'lerle temsil edilen ikili bir mantık sisteminin bu düşünceleri açıklamakta yetersiz kaldığını belirtmiştir (Elmas 2003). Bulanık mantık, bir bireyin düşünce ve sözlerindeki belirsizliği modellemenin matematiksel bir yoludur. Bir bireyin karar verme ve değerlendirme süreçlerini algoritmik bir şekilde temsil etmek için kullanılabilir. Bununla birlikte, bulanık mantığın sınırlamaları vardır. İnsanın hayal gücü ve yaratıcılığı bulanık mantık tarafından tam olarak taklit edilemez (Von Altrock 1995). Bulanık mantık, doğal konuşma dilinin dilsel değişkenlerine odaklanır ve belirsiz önermelerle yaklaşık akıl yürütme için bir altyapı sağlamayı amaçlar (Bojadziev ve Bojadziev 1995). Günlük konuşmada birçok belirsiz kelime vardır. Örneğin, birisi 'sıcak' dediğinde, herkes şüphesiz günlük hayatta 'hava' kelimesinin kullanıldığını anlayacaktır. Ancak 'sıcak' kelimesinin anlamı göreceli olarak farklı olabilir. Kutup bölgelerindeki bir kişi 15°C'yi sıcak olarak algılamakla, ekvatora yakın bir kişi 35°C'yi sıcak olarak algılayabilir. Dolayısıyla, 'sıcak' kelimesinin altında insanların ne anlama geldiğine dair sayısal anlayışlarının bir sonucu olarak belirsizlik vardır. Bu rastgele değildir, ancak belirsizdir ve kelimenin ima ettiği bu muğlaklık bulanıklık olarak adlandırılır (Şen, 2001). Bulanık mantık teorisi, Zadeh'in Aristoteles mantığının siyah/beyaz ikileminin aksine çeşitli gri derecelerinin varlığının bilimsel ifadesidir. Bulanık mantık, adının aksine, belirsiz temsillere sahip belirsiz bir işlem ya da sofistike bir olasılık hesaplama yöntemi değildir. Modelleme aşamasında değişkenlerin ve kuralların rastgelelik veya belirsizlik içermeyen esnek yaklaşımlarla belirlenmesidir (Mercan 2013).

Şekil 3.2. (a) Aristo mantığının siyah beyaz ikilemi; **(b)** Zadeh'in grinin çeşitli derecelerinin varlığını bilimsel olarak ifade eden bulanık mantık yöntemi

Bulanık mantığın temel özellikleri şunlardır:

1. Bulanık mantık, kesin verilere dayanan kesin kararlardan ziyade belirsiz verilere dayanan yaklaşık kararları içerir (Zadeh 1992).

2. Herhangi bir mantıksal sistemde ortaya çıkan bulanıklık, bulanık mantık kullanılarak ifade edilebilir (Zadeh 1992).

3. Bulanık mantıkta, her ifade $[0,1]$ aralığında belirli bir derece ile temsil edilir (Elmas 2003).

4. Bulanık mantıkta kullanılan bilgiler büyük, küçük, fazla, az gibi dilsel ifadeler şeklindedir (Elmas 2003).

5. Bulanık muhakeme, dilsel ifadeler arasında tanımlanan kurallarla gerçekleştirilir (Elmas 2003).

6. Bulanık mantık, matematiksel model olarak elde edilmesi zor olan sistemler için uygundur (Elmas 2003).

7. Bulanık mantık, tam bilinmeyen veya eksik bilgiler üzerinde çalışabilir. Bulanık mantıkta, belirsiz verilere karşı toleranslı bir yaklaşım bulunmaktadır (Elmas 2003).

8. Bulanık mantık kavramsal olarak anlaşılabilir. Bulanık düşünce kapsamındaki matematiksel kapsamın anlaşılması sanıldığından daha kolaydır. Bulanık mantığı kullanılabilir kılan da bu yaklaşımın doğasıdır (Jang and Gulley 1997).

9. Bulanık mantık uzmanların deneyimlerine dayanır. Bulanık mantık, durumun işleyişini anlayan kişilerin sürece aktif olarak dahil olmasını sağlar (Jang and Gulley 1997).

10. Bulanık mantık geleneksel yöntemlerle bütünleştirilmiştir. Bulanık mantık kullanmanın amacı geleneksel yöntemlerin yerini almak değil, geleneksel yöntemlerin uygulanmasını basitleştirmek ve etkinliğini artırmaktır (Jang and Gulley 1997).

11. Bulanık mantık doğal konuşma diline dayanır. Bulanık mantığın ana ilkeleri insan ilişkilerine benzemektedir (Jang and Gulley 1997).

12. Bulanık mantık, gereksiz ayrıntılar nedeniyle oluşan güçlüğü önler. Uygulamada kullanılan sistemler oldukça karmaşık olduğu için bu önemli bir bakış açısı sağlar (Jang and Gulley 1997).

Bulanık mantık, bulanık küme teorisini kullanır ve amacı kesin olmayan önermelerde yaklaşık olarak yargıya varabilmek için esaslar ortaya koymaktır. Cengiz Kahraman (1995) bulanık mantık yönteminin “bulanık ifadelerin (pahalı, eski, nadir, tehlikeli, bol, uzun, genellikle v.b.), bulanık sayısal ifadelerin (çok, az, hemen hemen hepsi, genellikle vb), bulanık doğruluk değerlerinin (oldukça doğru, çok doğru, az doğru, çoğunlukla yanlış, v.b.) bulanık niteleyicilerin (muhtemelen, hemen hemen imkansız vb.) bulanık değerlerle sayısal olarak ölçülmesine imkan tanıdığını” belirtir.

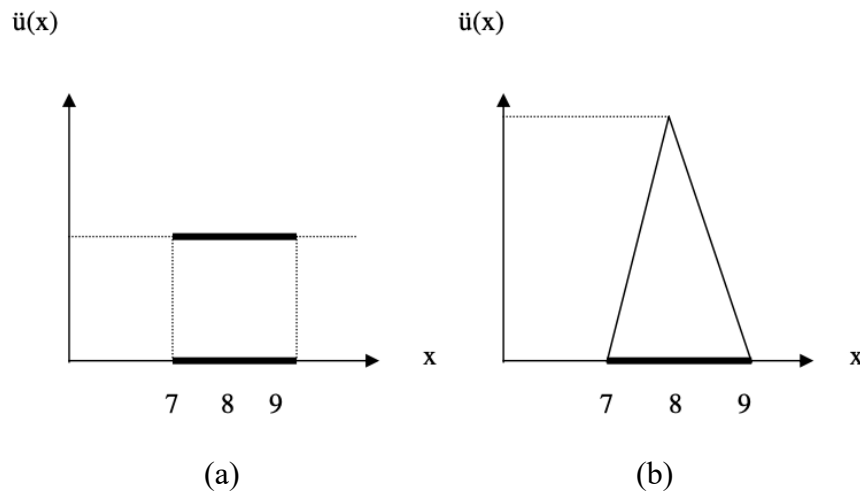
3.1.1 Bulanık kümeler teorisi

İlk olarak L.A. Zadeh (1965) tarafından geliştirilen bulanık küme teorisi, temel olarak insan düşüncesi ve algısındaki belirsizlikle ilgilenir ve bu belirsizliği ölçmeye

çalışır. Fiziksel olaylara ilişkin insan bilgisi ve yorumu genellikle kişisel görüş şeklini alır. Bu bakımdan insan düşüncesinde, sayısal olmasa bile, yararlı bir bilgi kaynağı olan belirsizlik vardır. Bulanık kümeler teorisi, bu tür bilgi kaynaklarının çeşitli olguların analizinde kullanılmasına olanak sağlar (Şen 2001). Bulanık küme teorisinin temel gücü ve önemi, kesin olmayan kavramları temsil etmek için sayısal değişkenler yerine dilsel değişkenlerin ve dilsel ifadelerin kullanılmasında yatmaktadır (Ross 1995). Bu bakış açısından da anlaşılacağı üzere bulanık küme teorisi, sayısal değerlerden ziyade dilsel terimlere ve dilsel değişkenlere dayanmaktadır.

Dilsel temsiller genellikle bilgi içeriği açısından yaklaşıklıklar ve bulanıklıklar içerdiğinden, kümeler ve bu kümelere atıf derecesi bu belirsizlik durumunda tanımlanır. Klasik kümelerde, elemanların üyeliği iki gruba ayrılır: üyeler (bir kümeye kesinlikle ait olanlar) ve üye olmayanlar (bir kümeye kesinlikle ait olmayanlar). Klasik kümeler tarafından temsil edilen sınıfların üyeleri ve üye olmayanları arasında keskin bir ayrım yapılır. Klasik kümelerde, elemanların bir kümeye üyelikleri iki gruba ayrılır. Birinci grup 'kesinlikle kümeye ait olanlar', ikinci grup ise 'kesinlikle kümeye ait olmayanlar'dır. Klasik kümeler tarafından temsil edilen sınıfların üyeleri ve üye olmayanları arasında kesin sınırlar vardır. Ancak, yaygın olarak kullanılan birçok sınır (örneğin uzun boylu insanlar, pahalı arabalar, güneşli günler) bu özelliği göstermez. Bunun nedeni, bu sınıfların sınırlarının belirsiz olması ve üyeliklerinin keskin olmaktan ziyade kademeli olmasıdır (Kahraman 1995).

Öznel ifadeler karar verme sürecinde önemli bir rol oynar. Bu tür ifadelerin nicel bir içeriği yoktur, ancak bazı durumlarda karmaşık kararlar almak için kullanılmalıdır. Belirsizlik bazı açılardan kullanılan dilin algılanmasındaki farklılıklardan kaynaklanmaktadır. Örneğin, sendikalar ve sektör temsilcileri arasındaki yıllık ücret müzakerelerinde her iki tarafın da amacı 'uygun' bir ücret artışı sağlamaktır. Buradaki sorun 'uygun' kelimesinin taraflar için ne anlama geldiğidir.

Şekil 3.3. (a) Klasik küme için üyelik fonksiyonu; (b) bulanık küme için üyelik fonksiyonu

Klasik kümelerde, elemanların bir kümeye üyelikleri iki gruba ayrılır. Birinci grup 'kesinlikle kümeye ait olanlar', ikinci grup ise 'kesinlikle kümeye ait

olmayanlar'dır. Klasik kümeler tarafından temsil edilen sınıfların üyeleri ve üye olmayanları arasında kesin sınırlar vardır. Ancak, yaygın olarak kullanılan birçok sınır (örneğin uzun boylu insanlar, pahalı arabalar, güneşli günler) bu özelliği göstermez. Bunun nedeni, bu sınıfların sınırlarının belirsiz olması ve üyeliklerinin keskin olmaktan ziyade kademeli olmasıdır (Kahraman 1995). Klasik kümeler tüm üyelik özelliklerini güvenilir bir şekilde içeren elemanlar içerirken, bulanık kümeler üyelik özelliklerini yanlış sağlayan elemanlar içerir. Bu nedenle, bir bulanık kümenin elemanlarının üyeliği yaklaşıktır (Ross 1995).

Bulanık küme, sürekli üyelik derecelerine sahip elemanlar topluluğudur (Chen ve Hwang 1992). Küme üyelerinin değerleriyle değişen bir eğriye üyelik fonksiyonu (önem eğrisi) denir. En önemli özelliği, alt küme sınırının değerinin ara elemanların değerinden daha düşük olmasıdır. Böylece her bir öge için 0'dan 1'e değişim değerine üyelik derecesi, bir alt küme içindeki değişime ise üyelik fonksiyonu denir (Şen 2001). Uygulamalarda kullanılan en yaygın düzgün şekilli üyelik fonksiyonları üçgen ve yamuk üyelik fonksiyonlarıdır (Ross 1995; Zimmermann 1991).

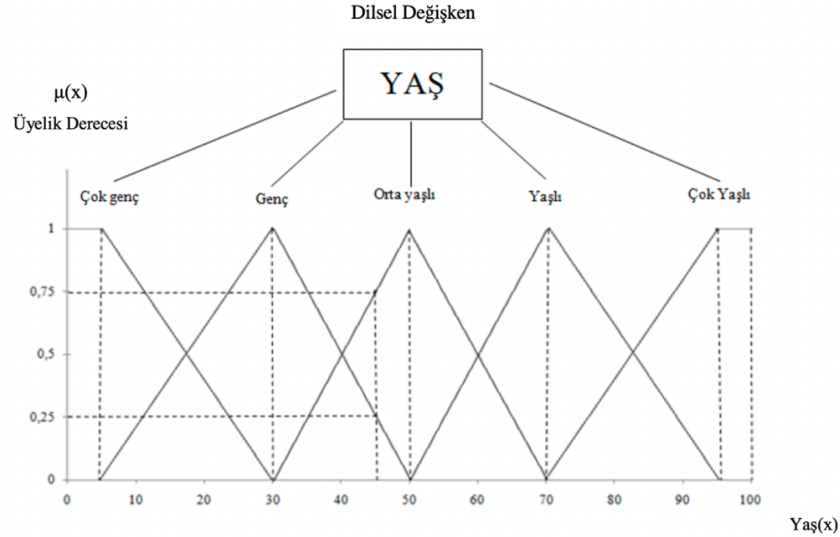
Öznel ifadeler karar verme sürecinde önemli bir rol oynar. Bu tür ifadelerin nicel bir içeriği yoktur, ancak bazı durumlarda karmaşık kararlar almak için kullanılmalıdır. Belirsizlik bazı açılardan kullanılan dilin algılanmasındaki farklılıklardan kaynaklanmaktadır. Örneğin, sendikalar ve sektör temsilcileri arasındaki yıllık ücret müzakerelerinde her iki tarafın da amacı 'uygun' bir ücret artışı sağlamaktır. Buradaki sorun 'uygun' kelimesinin taraflar için ne anlama geldiğidir. Klasik ve bulanık önermeler arasındaki temel fark doğruluk değerlerinden kaynaklanmaktadır. Klasik bir önermeye verilen doğruluk değeri sadece doğru veya yanlış olabilirken, bulanık önermelerde doğruluk ve yanlışlık derecelendirilerek ölçülür. Mükemmel doğrunun doğruluk değeri 1 ve mükemmel yanlışın doğruluk değeri 0 olduğundan, her bulanık önermenin doğruluk değeri $[0,1]$ aralığında bir sayı ile temsil edilir. (Klir ve Juan 1995).

Dilsel değişken, doğruluk değeri doğal konuşma dilindeki bir kelimenin veya cümlenin bulanıklığı tarafından belirlenen bir değişkendir (Zadeh 1994). Bulanık mantığın en önemli özelliklerinden biri, doğruluk değerlerinin doğru, çok doğru, çok doğru değil gibi dilsel değişkenler tarafından tanımlanmasıdır. Dilsel değişkenler genellikle $(x, T(x), E)$ formülü ile temsil edilir Burada x dilsel değişken, $T(x)$, x dilsel değişkeninin dilsel terimlerinin kümesi ve E dilsel değişkenin tanımlandığı evrensel küme anlamında kullanılmaktadır (Bellman ve Zadeh 1996).

Dilsel değişkenler kavramı, konuşma dilinde kullanılan yaş kelimesi örneği ile gösterilebilir. Bulanık kümeler ve dilsel değerlendirmeler kullanılarak yaş için bulanık kümeler oluşturulabilir. Böyle bir örnek için dilsel değişken, x : Yaş; dilsel değişkeninin dilsel terimlerinin kümesi, $T(x)$: {çok genç, genç, orta yaşlı, yaşlı, çok yaşlı} ve dilsel değişkenin tanımlandığı evrensel küme $E = \{0, 1, \dots, 100\}$ şeklinde oluşturulmuştur (Bojadziev ve Bojadziev 1995).

Yaş değişkenleri, "çok genç", "genç", "orta yaşlı", "yaşlı" ve "çok yaşlı" gibi dilsel ifadeler kullanılarak bulanık dilsel değişkenler olarak temsil edilebilir. Yaş dilsel değişkeni, $E \subset R_+$ evrensel kümesi için tanımlanan bir bulanık küme ile temsil edilebilir. Dilsel yaş değişkeninin ölçüsü yıllardır. Her bir bulanık yaş kümesi uygun bir üyelik fonksiyonu ile tanımlanır. Dilsel yaş değişkeni, $E = [0,100]$ evrensel kümesinde x

yıl cinsinden yaş değerini ifade eden x temel değişkeni ile tanımlanır. Bu tanım için, çok genç, genç, orta yaş, yaşlı ve çok yaşlı bulanık kümelerini temsil etmek üzere üçgen ve trapez bulanık sayılar kullanılmıştır (Bojadziev ve Bojadziev 1995).

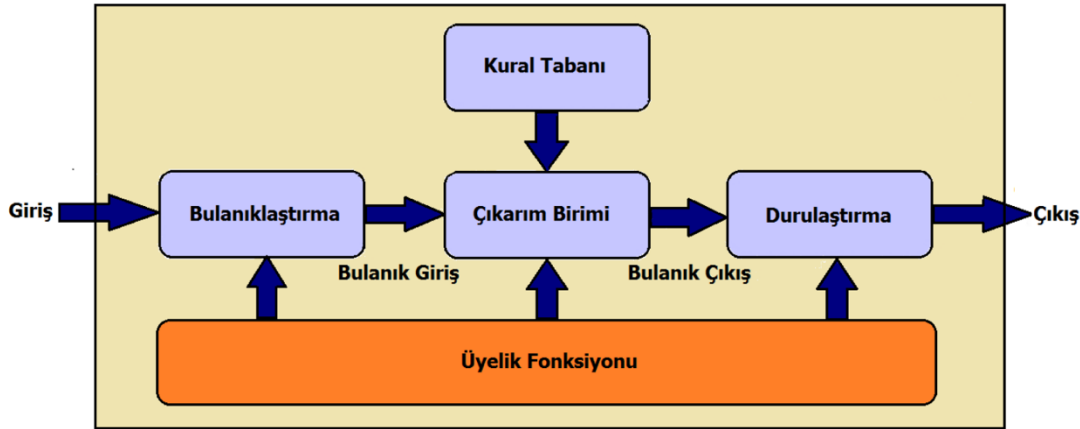
Şekil 3.4. Yaş dilsel değişkeni belirlenen terimler ve üyelik fonksiyonları (Bojadziev ve Bojadziev 1995)

Yaş değişkeni kullanılarak oluşturulan bulanık kümeler için kısmi üyelik fonksiyonları Şekil 3.3'te gösterilmektedir. Şekil 3.3'teki üyelik fonksiyonlarının her biri bir bulanık kümeyi temsil etmektedir. Örneğin, 45 yaşındaki bir kişinin genç ve orta yaşlı kümelerine ne derece ait olduğu belirlenebilir. Söz konusu kişi 0,25 üyelik derecesi ile genç bulanık kümenin ve 0,75 üyelik derecesi ile orta yaşlı bulanık kümenin bir üyesidir. 45 yaşındaki bir kişi daha az genç ve daha fazla orta yaşlı olarak ifade edilebilir (Bojadziev ve Bojadziev 1995).

3.1.2 Bulanık mantık yönteminin çalışma sistemi

Bulanık sistemlerdeki anahtar kavramlardan biri bulanık kurallardır. Bulanık kurallar, kontrolü gerçekleştirmek için tasarlanmış bilgi kurallarından oluşur. Bir bulanık mantık işleme sisteminin süreçleri ve aşamaları; kural tabanı, bulanıklaştırma (fuzzifier), çıkarım ve durulaştırma (defuzzifier) olarak sıralanabilir. Bulanık çıkarım sürecinin çalışma sistemi şematik olarak Şekil 3.4'te gösterilmiştir.

Kural tabanı, bulanık sistem tarafından çıkarım yapmak için kullanılan bulanık kurallar kümesidir. Bulanıklaştırma, bir üyelik fonksiyonu kullanarak giriş değerlerini bulanık değerlere (0 ile 1 arasında) dönüştüren bir birimdir. Başka bir deyişle, her bir girdi değerinin bulanık kümeye ait olma derecesi hesaplanır. Çıkarım birimi, bilgi tabanı ile iş birliği içinde, alınan bulanık değerlerden sonuçlar çıkarmaya çalışır. Çıkarım biriminde, kural tabanında tanımlanan bir dizi [IF-THEN] kuralı çıkarım sistemine gönderilir ve sırasıyla işlenir. Bu sonuçların nasıl ve neye göre çıkarıldığı bilgisi bilgi tabanında tutulur (Yılmaz ve Şahin 2023).

Şekil 3.5. Bulanık çıkarım sürecinin çalışma sistemi (Gündoğdu ve Yücedağ 2016).

Çıkarım biriminde Takagi-Sugeno-Kang yöntemi, Mamdani yöntemi, Larsen yöntemi, Tsukamoto yöntemi gibi farklı yöntemler kullanılabilir. Mamdani yöntemi en yaygın kullanılan bulanık mantık muhakeme yöntemidir. Bunun temel nedeni insan algısına daha çok hitap etmesi ve nispeten basit ve yorumlanmasının kolay olmasıdır. Bu sistemde girdiler ve çıktılar bulanık değerlerdir. Mamdani çıkarım sisteminde üye değerler, girdi değerleri ile oluşturulan kurallara göre hesaplanır. Kural ve/veya mantıksal birleşimi daha sonra hesaplanan değeri maksimum veya minimum yapar. Kuraldaki girdi değerleri 've' ile bağlarsa, hesaplanan üyelik değerleri minimum operatörüne, 'veya' ile bağlarsa maksimum operatörüne verilir. Açıklığa kavuşturulmuş ve gerekçelendirilmiş veriler bir dizi bulanık değer şeklinde gelir. Bir bulanık sistemde, bulanık çıkarım mekanizması tarafından üretilen bulanık değerlerin gerçek değerli değerlere dönüştürülmesi gerekir. Durulaştırma işlemi, ortaya çıkan bulanık değerleri sistem tarafından gerçek değerlere dönüştürür (Yılmaz ve Şahin 2023).

İnsan doğasında her zaman çoklu ve kesin olmayan bulanık mantık vardır. Bir şey hakkında %100 emin olmak neredeyse imkansızdır. Bulanık mantık, farklı belirsizlik ve bulanıklık türlerini modellemeye yardımcı olur. Sürekli değişen koşullar altında farklı sonuçlar elde edilebileceği gerçeğinden yola çıkarak bulanık mantık, 'matematiğin gerçek dünyaya uygulanması' olarak tanımlanabilir (Driankov and Saffiotti 2001).

3.2 Analitik Hiyerarşi Prosesi (AHP) Yöntemi

Tez kapsamında tasarlanan Özgünlük Analiz Sistemi için kullanılan bulanık mantık yönteminin çalışma sürecinde bulunan çıkarım biriminin bağlı olduğu kural tabanı oluşturulurken Analitik Hiyerarşi Prosesi (AHP) yöntemi kullanılmıştır. Bu yöntem, karmaşık karar verme problemlerinde karar seçeneklerinin ve kriterlerinin göreceli önemini belirleyerek karar verme mekanizmasının çalışmasını sağlar; AHP yöntemi hem nesnel hem de öznel faktörleri içermesi açısından sıkça tercih edilen bir yöntemdir (Timor 2011).

Thomas L. Saaty tarafından 1977 yılında ortaya atılan Analitik Hiyerarşi Prosesi (AHP) yöntemi, çok kriterli karar verme problemlerinde kullanılmaktadır (Saaty 2008).

AHP, grupların ve bireylerin karar verme sürecinde nitel ve nicel faktörleri birleştirmelerine olanak tanıyan güçlü ve kolay anlaşılır bir metodolojidir (Saaty 1989). Çok sayıda karar vericinin kesinlik veya belirsizlik altında bir dizi seçenek arasından seçim yaptığı çok kriterli, çok amaçlı karar verme durumlarında kullanılır. AHP, rasyonel ve irrasyonel tercihleri ve sezgileri karar verme sürecine dahil etmek için kapsamlı bir çerçeve sağlar (Harker and Vargas 1987). Uygulamada, analitik hiyerarşi süreci insanların tamamen içgüdüsel olarak benimsediği bir karar verme mekanizmasını yansıtmaktadır. Birbiriyle ilişkili çok sayıda öge ile karşı karşıya kalındığında ve bunların yalnızca küçük bir kısmının kontrol edebilir olduğu fark edildiğinde, genellikle içgüdüsel olarak bunlar, belirli ortak özellikleri paylaşarak paylaşılmadıklarına göre bir araya getirilmeye çalışılır. Analitik hiyerarşi sürecinin temelde yapmayı amaçladığı şey, insanın doğuştan gelen bu bilişsel gruplama sürecini taklit etmek ve bu grupları sistemin belirli bir seviyesinin unsurları olarak yansıtmaktır. Bu gruplar daha sonra sistemin daha üst seviyelerini oluşturmak üzere farklı özelliklere göre gruplandırılır. Bu süreç, sistemin en üst seviyesine, yani karar verme sürecinin ana hedefini oluşturan unsura ulaşılan kadar devam eder. Bundan sonraki süreç, hiyerarşinin en alt seviyesindeki öğelerin ana hedef olan en üst seviyedeki öğeler üzerindeki göreceli etkisini belirlemektir (Evren ve Ülengin 1992). Analitik Hiyerarşi Süreci (AHP) tekniği, karmaşık karar verme problemlerinde kararlara, alternatiflere ve kriterlere göreceli önem değerleri atayarak yönetsel karar verme mekanizmalarını işlevsel hale getirme esasına dayanan çok amaçlı bir karar verme yöntemidir (Timor 1997). AHP'nin en önemli özelliği karar vericinin hem objektif hem de subjektif düşüncesini karar verme sürecine dahil edebilmesidir (Kuruüzüm ve Atsan 2001).

AHP karar verme sürecinde öncelikle karmaşık ve düzensiz bir problem parçalara ayrılır yani, problemin temel unsurlarını ve bu unsurlar arasındaki ilişkileri gösteren bir model oluşturulur. İlgili alt unsurlar gruplandırılarak ve düzenlenerek hiyerarşik bir yapı oluşturulur. Burada oluşturulan hiyerarşik yapı, unsurlar arasındaki işlevsel bağımlılıkları yansıtmalıdır. Bu ilişkiler oluşturulurken değerlendirme, konu hakkında elde edilen bilgileri ve karar vericilerin duygularını yansıtmalıdır. Her bir alt ögeye, aynı gruptaki diğer alt öğelerle ilişkili olarak, yani alt ögenin önemine göre bir değer atanır. Bu değerleri hiyerarşideki alt maddelerin önceliğini belirlemek için kullanılır. Aday kararları belirlemek için bu önceliklerin birleştirilir ve genel bir sonuç elde etmek için önceki aşamalarda elde edilen değerlerin sentezlenir. Daha önce alt faktörlere atanan değerleri değiştirerek nihai kararın duyarlılığının analiz edilir. Böylece AHP ile karar verme sürecinin aşamaları tamamlanmış olur (Saaty 1994).

AHP, büyük ölçüde öznel olan bir karar verme sürecini şematik ve sistematik hale getirilerek doğru kararların alınmasını sağlar. Bu yöntemin kullanılmasının bir diğer etkisi olarak yönetim, değerlendirme kriterlerinin örtük ağırlıkları hakkında bilgi edinebilir. Bilgisayar programlarının kullanılması, sonuçların hassasiyet analizinin yapılmasını sağlar (Narasimhan 1983).

AHP ayrıca genel karar verme süreci ile hiyerarşi arasındaki tutarlılık derecesini de hesaplayabilir. Bu oran aynı zamanda genel karar verme sürecinin tutarlılığının da bir ölçüsünü verir. Bu oran hiyerarşinin uygunluğu hakkında bilgi verir; AHP'nin en önemli avantajlarından biri tutarlılık derecesini bire bir karşılaştırma ile ölçebilmesidir. Tutarlılık oranının 0.10 olması (TO için kabul edilebilir üst sınır), kabaca, öğelerin tamamen rastgele bir şekilde karşılaştırılmış olma ihtimalinin %10 olduğu anlamına

gelir (Partovi ve Hopton 1994).

3.2.1 Analitik hiyerarşi prosesi (AHP) yönteminin uygulama aşamaları

AHP metodolojisi kullanılarak bir problem çözülürken izlenecek yol kısaca aşağıdaki gibidir;

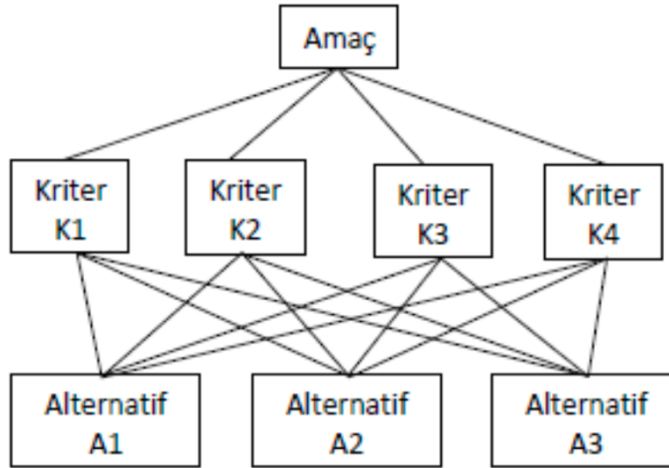
Modelin oluşturulma aşaması

AHP yöntemini kullanan karar verme süreci, öncelikle araştırmalara ve ilgili alanlardaki uzmanların görüşlerine dayanarak tüm nicel ve nitel faktörleri belirler. Ardından, elde edilen veriler hedeflerin, kriterlerin, alt kriterlerin ve nihai seçeneklerin belirlenmesi ve hiyerarşik bir yapı oluşturulması için kullanılır. Verilen problem ve hedefler tanımlanır. Hiyerarşik bir yapı kurulur. Hiyerarşik yapının en üst seviyesinde ana amaç, orta seviyesinde kriterler ve alt kriterler, en alt seviyesinde ise alternatifler yer alır. AHP yönteminde problem ya da hedef için kurulacak hiyerarşik şema Şekil 3.5'te gösterilmiştir.

Düzey 1: AMAÇ

Düzey 2: KRİTERLER

Düzey 3: ALTERNATİFLER

Şekil 3.6. AHP yönteminde problem ya da hedef için kurulacak hiyerarşik şema (Deniz 1999)

İkili karşılaştırma matrisinin oluşturulma aşaması

Hiyerarşik yapı oluşturulduktan sonra, hiyerarşik yapının en üst seviyesinden başlayarak, her bir kriter ve alt kriter için bir karşılaştırma matrisi oluşturulur. İkili karşılaştırma matrisi elde etmek için Çizelge 3.1'deki ikili karşılaştırma ölçeği kullanılarak bilgi toplanır.

Çizelge 3.1. AHP yönteminde ikili kıyaslamalarda kullanılan önem dereceleri tablosu (Saaty 1990)

Derecesi	Değer Tanımları	Açıklama
1	Eşit Önemli	Her iki seçenekte eşit değerde öneme sahiptir.
3	Orta Önemli (Az Üstünlük)	Bir ölçüt diğerine göre biraz daha önemli sayılmıştır.
5	Güçlü Önemde (Fazla Üstünlük)	Bir ölçüt diğerine göre çok daha önemli sayılmıştır.
7	Çok Güçlü Önemde (Çok Üstünlük)	Ölçüt diğer ölçüte göre kesinlikle çok daha önemli sayılmıştır.
9	Son Derece Önemli (Kesin Üstünlük)	Bir ölçütün diğerine göre son derece önemli olduğu çeşitli bilgilere dayandırılmıştır.
2,4,6,8	Ara Değerler (Uzlaşma Değerleri)	Bir değerlendirmeyi yapmakta sözler yetersiz kalıyorsa sayısal değerlerin ortasındaki bir değer verilir.

Bu karşılaştırma yöntemi, tüm kriterleri her seferinde aynı düzeyde karşılaştırmayı ve tüm kriterlerin birbirleri üzerindeki etkisini hesaplamayı amaçlamaktadır. Kriter sayısı arttıkça ikili karşılaştırma sayısı da artar; n sayıda kriterin ağırlıklarını değerlendirmek için toplam $n(n-1)/2$ karar gerekir (Yau 2008).

Kriterler için ağırlıkların ve alternatifler için puanların belirlenme aşaması

Her bir karar alternatifinin ağırlığı ikili karşılaştırma matrisi kullanılarak hesaplanır. Bu yöntemde, ikili karşılaştırma matrisinin her bir sütununun değeri sütunların toplamına bölünerek matris normalize edilir. Normalleştirilmiş matrisin her bir sütununun toplamı 1'dir. Normalleştirilmiş matrisin her satırının toplamı matrisin boyutuna bölünür ve ortalaması alınır. Bu değerler her bir kriter için hesaplanan önem ağırlıklarıdır. Bu ağırlıklar bir öncelik vektörü oluşturur. Böylece kriterlerin göreceli önem değerlerini gösteren bir yüzde önem dağılımı elde edilir (Timor 1997).

Tutarlılık oranlarının hesaplanma aşaması

Tutarlılık oranını hesaplamak için, elde edilen matrisin elemanları öncelik vektörünün elemanlarına bölünür ve elde edilen değerlerin ortalaması alınarak $\lambda_{\max}$ elde edilir. $\lambda_{\max}$ değerinden, $CI = (\lambda_{\max} - n)/(n-1)$ formülü kullanılarak tutarlılık indeksi hesaplanır. Tutarlılık oranını hesaplamak için kriter sayısına göre Çizelge 3.2'deki rassal indeks tablosuna bakılarak RI seçilir (Timor 1997).

Çizelge 3.2. AHP yönteminde ikili kıyaslamalarda kullanılan önem dereceleri tablosu (Saaty 1994)

n	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
RI	0	0	0.58	0.90	1.12	1.24	1.32	1.41	1.45	1.49	1.51	1.53	1.56	1.57	1.59

Tutarlılık oranı (CR), tutarlılık indeksinin aynı boyuttaki bir matrise karşılık

gelen rassal indekse (RI) oranlanmasıyla $CR=CI/RI$ formülü ile elde edilir. Elde edilen $CR<0,1$ olması gerekmektedir. Eğer bulunan oran $CR>0,1$ ise karşılaştırma matrisinin elemanları tekrar gözden geçirilir ve gerekli düzeltmeler yapılır (Timor 1997).

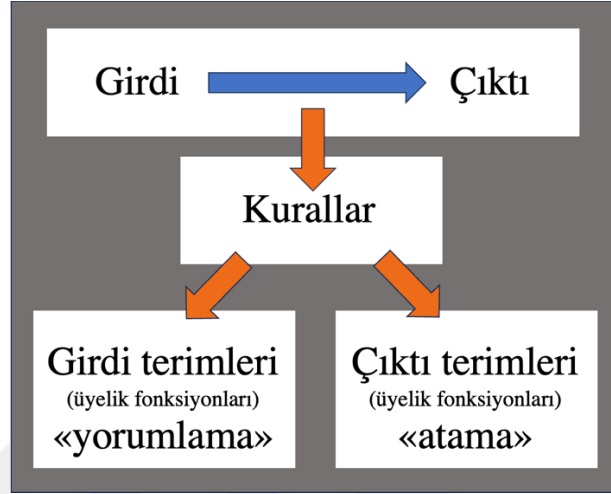
3.3 Özgünlük Analiz Sisteminin Tasarımı

Mimari mirasımızda aile yapısını ve yaşamını mimari değeri olan geleneksel konut kadar detaylı yansıtan başka bir yapı yoktur. İnsanın ve ailenin koruyucu kültürel çevresini oluşturan konutlar dünyadaki yapı çevrenin %80-85'ini meydana gelmektedir. Bu nedenle bilgi öncelikle konut alanında savunulmalıdır (Cansever 1994). 1970'li yıllardan itibaren Avrupa'daki gelişmelerin etkisiyle başlayan kültürel mirasın korunması ve gelecek kuşaklara aktarılması kavramı çerçevesinde geleneksel konutlarla ilgili araştırmalar ilgi görmeye başlamış ve akademik çalışma sayısı gün geçtikçe artmaktadır. Artan bu ilgiye rağmen, kent dokusunun önemli bir ögesi olan konutlar, zamanın ve doğanın olumsuz etkileri, yapı malzemelerinin dayanıksızlığı, hızlı ve yanlış kentleşme ve tarihi koruma bilincinin oluşturulamaması gibi nedenlerle hızla yok olmaya başlamaktadır (Demirci 2011). Geleneksel yapıların korunması, gelecek nesillere aktarılması ve kültürel süreklilik için tarihi mirasın mimari, tarihi, çevresel, görsel ve estetik özelliklerini değerlendirerek korunması ve yeniden canlandırılması gerekmektedir (Semerci ve Gümüş 2017). Bu amaçla geleneksel konutların yeniden işlevlendirilmesi özellikle turizm bölgelerinde sıkça kullanılan bir korunma yöntemidir. Ancak yeni işlevin belirlenmesi sırasında yapıyı özgün kılan değerlerden taviz verildiği düşünülmektedir. Bu nedenle yeniden işlevlendirilerek korunan geleneksel konutların özgünlük durumları ölçülmek istenmiştir.

Geleneksel konutların özgünlüğü incelenirken değişken girdilerin çokluğu ve sonucun ölçülememesi nedeniyle basit mantık kuralları ile çözülememektedir. Bu nedenle özgünlük analizlerinde verilerin değerlendirilmesi için basit mantık kuralları yerine bulanık mantık yönteminin kullanılmıştır. Bulanık mantık alanındaki birçok uygulama, MATLAB'daki (MATrix LABoratory) fuzzy logic araç kutusu kullanılarak kolayca gerçekleştirilebilmektedir. Matlab, Mathworks, Inc. tarafından geliştirilen dördüncü nesil bir programlama dilidir Matlab'ın açılımı Matrix Laboratory'dir Matlab için simülasyon aracı Simulink'tir Matlab'da bulanık mantık işlemleri gerçekleştirmek için Fuzzy Logic Toolbox Matlab'da yüklü olmalıdır (Anonymous 1). Matlab iki farklı modelleme yapısına sahiptir: Sugeno ve Mamdani. Aralarındaki fark, Sugeno'nun girdilere göre sabit veya doğrusal modelleme yapmasıdır. Öte yandan Mamdani yönteminde çıktı doğrusal olmayan bir fonksiyondur. Memdani tipindeki bulanık modellerin oluşturulması çok kolaydır ve insan davranışına çok uygundur. Bu nedenle çok yaygın olarak kullanılır ve diğer bulanık mantık modellerinin temelini oluşturur (Yılmaz ve Arslan 2005). Bulanık Karar Sistemi Editörü (Fuzzy inference System -FIS) sistemin en üst seviyesindeki işlemleri yapar. Girdi ve çıktı değişkenlerinin sayısı ve isimleri burada belirlenir; Bulanık Mantık Araç Kutusu girdi sayısını sınırlamaz. Ancak girdi sayısı kullanılan bilgisayarın bellek kapasitesi ile sınırlı olabilir. Girdi veya üyelik fonksiyonlarının sayısı çok fazla ise FIS'in analiz edilmesi zorlaşır (Alcı ve Karatepe 2002). Özgünlük Analiz Sistemi tasarımı uygulaması Matlab R2023a versiyonunda yapılmıştır.

Fuzzy logic araç kutusunun amacı, bir girdi alanını bir çıktı alanına eşlemektir ve bunu yapmak için birincil mekanizma, kural adı verilen bir 'if-then' (eğer-o zaman)

ifadeleri listesidir. Tüm kurallar paralel olarak değerlendirilir ve kuralların sırası önemsizdir. Kuralların kendileri kullanışlıdır çünkü değişkenlere ve bu değişkenleri tanımlayan sıfatlara atıfta bulunurlar. Kuralları yorumlayan bir sistem oluşturmadan önce, kullanılması planlanan tüm terimleri (girdi-çıkı) ve bunları tanımlayan sıfatları (üyelik fonksiyonu) tanımlamak gereklidir. Şekil 3.6'daki diyagram bulanık çıkarım süreci için bir yol haritası sunmaktadır.

Şekil 3.7. Bulanık çıkarım sürecini gösteren diyagram.

Bu şekilde gösterilen bulanık çıkarım kavramını özetlemek gerekirse, bulanık çıkarım, girdi vektöründeki değerleri yorumlayan ve bazı kurallar kümesine dayanarak çıkı vektörüne değerler atayan bir yöntemdir.

3.3.1 Girdi, çıkı ve üyelik fonksiyonu açıklamaları

Tasarlanacak 'Özgünlük Analiz Sistemi'nde kullanılan unsurlar, bir yapıyı özgün kılan kriterlerdir. Özgünlük ölçütü olarak tanımlanacak unsurların belirlenmesi kapsamında öncelikle koruma, kültür, kimlik, kültürel mirasın sürdürülebilirliği, üstün evrensel değerin nitelikleri, özgünlük kavramı ve koruma yaklaşımları konularında araştırma yapılmıştır. Araştırmadan elde edilen bilgiler ışığında, korumanın başarı ya da başarısızlığını belirleyen niteliklerden biri olan özgünlük kavramı detaylandırılmıştır. Özgünlük kavramının tarihsel süreç içerisindeki gelişimi incelenmiş ve mevcut durum günümüz varsayımları, bakış açıları ve mevzuatı çerçevesinde değerlendirilmiştir. UNESCO, ICOMOS ve ICCROM tarafından kabul edilen bildirge, sözleşme ve tüzüklerin yanı sıra akademik çalışmalar ve makaleler ışığında kültür varlıklarının özgünlüğünün ölçülmesine yönelik kriterler belirlenmiştir. Bu kapsamda UNESCO Dünya Mirası Sözleşmesi Uygulama Rehberinde yer verilen özgünlük kriterleri tez çalışmasında oluşturulan Özgünlük Analiz Sisteminin girdilerine uyarlanmış, Çizelge 3.3'te gösterilmiştir.

Çizelge 3.3. UNESCO Dünya Miras Sözleşmesi Uygulama Rehberi'nde ortaya koyulan özgünlük kriterlerinin Özgünlük Analiz Sistemine uyarlanması

Rehberi	
Konum ve Mekan	Çevre
Form ve Tasarım	Biçim
Malzeme ve Madde	Malzeme
Gelenekler, Teknikler ve Yönetim Sistemleri	Teknik
Kullanım ve Fonksiyon	İşlev
Dil ve Diğer Somut Olmayan Miras Biçimleri	Somut Olmayan Kültürel Miras
Ruh ve Duygu	Yapının Ruhu

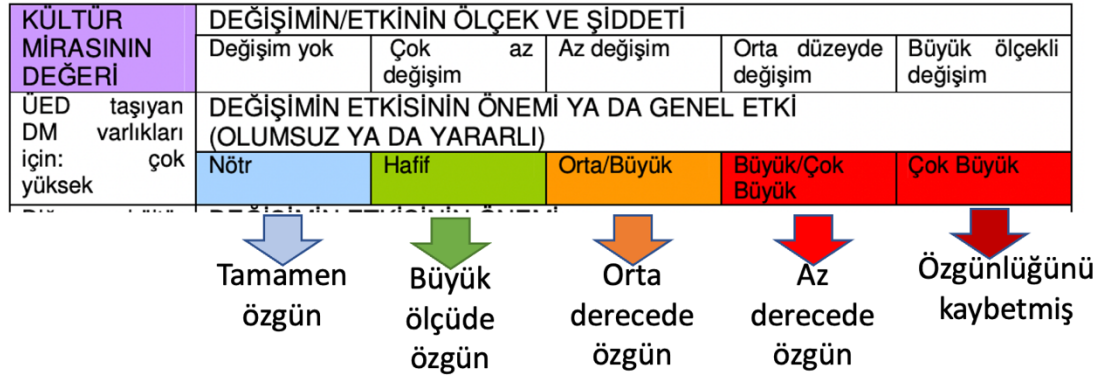
Şekil 3.8. Özgünlük analiz sistemi için belirlenen ana kriterler ve alt kriterler

Faktörlerin bulanık puanlarının ölçülmesinde kullanılacak sözel terimlerin ve bunların bulanık sayı karşılıklarının bulunabilmesi için üyelik fonksiyonlarının belirlenmesi gerekmektedir. Bir üyelik fonksiyonunun gerçekten sağlaması gereken tek koşul, 0 ile 1 arasında değişmesidir. Fonksiyonun kendisi, şekli basitlik, kolaylık, hız ve verimlilik açısından sisteme uygun bir fonksiyon olarak tanımlanabilecek keyfi bir eğri olabilir. Belirlemiş olduğumuz faktörler için üyelik fonksiyonlarını tanımlarken bulanık mantık yönteminin gerektirdiği gibi özgünlüğünü korumuştur ya da özgünlüğünü koruyamamıştır gibi kesin yanıtlar yerine daha dar aralıkların tanımlanması gerekmektedir. Bu aralıklar belirlenirken ICOMOS tarafından 2011’de yayınlanan Dünya Mirası Kültür Varlıkları için Etki Değerlendirmesi Rehberinden faydalanılmıştır (ICOMOS 2011).

“Etkilerin veya değişimlerin boyutu veya şiddeti, yarattıkları doğrudan veya dolaylı etkiler, geçici veya kalıcı olmaları, geriye dönüştürülebilir veya dönüştürülemez olmaları dikkate alınarak değerlendirilebilir. Değişik etkenlerin birleştiklerinde yarattıkları toplam etki de dikkate alınmalıdır. Etkinin ölçek ve şiddeti -kültür varlığının değerine bakılmaksızın şöyle derecelendirilebilir:

- Değişim yok
- Çok az değişim
- Az değişim
- Orta düzeyde değişim
- Büyük ölçekli değişim”

Geliştirmek istenen Özgünlük Analizi Modelinde kullanılacak bulanık mantık yöntemini çalıştırmak için kullanılacak Matlab yazılımından almak istenen sorunun cevabı olarak tanımlayabileceğimiz ‘çıktı’ kavramını çalışmamız için şöyle tanımlayabiliriz; Yeniden işlevlendirme tekniği ile restore edilen geleneksel konutlar özgünlüğünü koruyabilmiş midir? Elde etmek istenen çıktı için üyelik fonksiyonlarını tanımlanırken, yine girdi üyelik fonksiyonları için faydalanılan Dünya Mirası Kültür Varlıkları için Etki Değerlendirmesi Rehberinde bulunan değişiklikler doğrultusundaki etki aralıkları çalışma için belirlenen çıktı konusuna uyarlanmıştır ve Şekil 3.8’de gösterilmiştir.

Şekil 3.9. Dünya Mirası Kültür Varlıkları için Etki Değerlendirmesi Rehberinden faydalanılarak oluşturulmuş çıktı üyelik fonksiyonları (ICOMOS 2011)

Analiz sisteminin girdilerini oluşturan kriterlerin içeriği ve anlaşılabilirliği için açıklanması gerekmektedir;

Çevre

Venedik Tüzüğü'nde tarihi anıtların çevrelerinde bulunan kırsal ve kentsel yerleşimleri içermesi gerektiği belirtilmektedir (ICOMOS, 1964). Tarihi yapıların çevresi bozuldukça, kendi dokusundan ve kimliğinden farklı bir çevre yarattıkça, yapıların genel olarak özgünlüklerini korudukları, ancak estetik ve otantik belgesel karakterlerinde bir azalma olduğu görülmektedir. Tarihi yapılar, dönemin sosyal, kültürel, estetik gibi unsurlarını içeren dokusal çevreleriyle birlikte daha özgün bir genel etki yaratırken, tek bir yapı ölçeğinde bu unsurların azaldığı gözlemlenmektedir. Tarih boyunca insanların ihtiyaçları ve istekleri değiştikçe, yaşamları, kültürleri ve bunların şekillendirdiği çevreler de değişmiştir. Tarihi yapıların, özellikle de geleneksel konutların çevreleriyle birlikte korunduğu örnekler günümüzde sayıca oldukça azdır.

Geleneksel konutların ilk yapıldığı dönemde inşa edileceği arsa ve yakın çevresi düşünülerek planlanması ve yapının çevresi ile birlikte dokuyu oluşturmamasından dolayı özgünlük değerlendirilirken yapının çevresi ile birlikte korunmuş olmasına dikkat edilmelidir. Sadece yapının değil, geleneksel konutun dokusunun da çevreyle uyum içinde korunması ve gelecek nesillere aktarılması büyük önem taşımaktadır. Çevre kriteri geleneksel konutun bulunduğu sokak ile ilişkisini, arsadaki konumunu ve yakın yapıların durumunu kapsamaktadır. Çevre kriteri için üyelik fonksiyonunun aralıkları Çizelge 3.4'te gösterilmiştir.

Çizelge 3.4. Çevre kriteri ve üyelik fonksiyonları açıklamaları

ÇEVRE	Geleneksel konutların ilk yapıldığı dönemde inşa edileceği arsa ve yakın çevresi düşünülerek planlanması ve yapının çevresi ile birlikte dokuyu oluşturmamasından dolayı özgünlük değerlendirilirken yapının çevresi ile birlikte korunmuş olmasına dikkat edilmelidir. Çevre kriteri puanlanırken, yapının bulunduğu sokak ile ilişkisi, arsadaki konumu, arsa-yapı oranı, yakın yapıların durumu değerlendirilmelidir.	Büyük ölçekli değişim (0-12,5)	Yapının ilk yapıldığı bölge ve yakın çevresindeki yapılar tamamen değişmiştir.
		Orta düzeyde değişim (12,5-37,5)	Yapının ilk yapıldığı bölge ve yakın çevresindeki yapılar büyük ölçüde değişmiştir.
		Az değişim (37,5-62,5)	Yapının ilk yapıldığı bölge ve yakın çevresindeki yapılar kısmen değişmiştir.
		Çok az değişim (62,5-87,5)	Yapının ilk yapıldığı bölge yakın çevresindeki yapılar ile birlikte büyük ölçüde korunmuştur.
		Değişim yok (87,5-100)	Yapının ilk yapıldığı bölge, yakın çevresindeki yapılar ile birlikte, yapıldığı dönemi yansıtacak şekilde korunmuştur.

Biçim

Geleneksel konutların biçimleniş dönemin mimari üslubunu ve özelliklerini yansıtmaktadır. Mimari eserler, dönemlerinin mimari formlarını ve şekillerini korudukları için değerli ve kültürel miras niteliğindedir (Ulukan, 2014). Dönemin tasarımcıları tarihi binaları tasarlarırken, aynı zamanda bulundukları ortamın fiziksel ve sosyo-kültürel çevresine yanıt olarak binalar yaratmışlardır. Bu binalar, dönemlerinin tasarım özelliklerini yansıtmış ve gelecek nesillere güvenilir bir şekilde aktarılacak ve belgelenecek mimari yapılar sunmuştur. Ortaya çıkan formlar sadece sanatçılardan izler bırakmakla kalmamış, tarihi belge niteliğinin yanı sıra dönemin sosyal, kültürel, estetik ve tarihi verilerini de bizlere sunmuştur. Biçim özgünlüğü irdelenirken, yapının kütsel özellikleri (çıkma tipi ve yönelişi), mekan organizasyonu (plan şeması), cephe düzeni, kat sayısı, çatı tipi, kapalı alan- açık alan dağılımı değerlendirilerek karar verilmelidir. Biçim kriteri ve alt kriterleri için üyelik fonksiyonunun aralıkları Çizelge 3.5'te gösterilmiştir.

Çizelge 3.5. Biçim kriteri, alt kriterleri ve üyelik fonksiyonları açıklamaları

BİÇİM	Geleneksel konutların biçimleniş dönemin mimari üslubunu ve özelliklerini yansıtmaktadır. Biçim özgünlüğü irdelenirken, yapının kütsel özellikleri (çıkma tipi ve yönelişi), mekan organizasyonu (plan şeması), cephe düzeni, kat sayısı, çatı tipi, kapalı alan- açık alan dağılımı değerlendirilerek karar verilmelidir.	KÜTSEL ÖZELLİKLER	Büyük ölçekli değişim (0-12,5)	Yapının kütsel özellikleri yok olmuştur.
			Orta düzeyde değişim (12,5-37,5)	Yapının kütsel özellikleri kısmen korunmuştur.
			Az değişim (37,5-62,5)	Yapının kütsel özellikleri orta derecede korunmuştur.
			Çok az değişim (62,5-87,5)	Yapının kütsel özellikleri büyük ölçüde korunmuştur.
			Değişim yok (87,5-100)	Yapının kütsel özellikleri korunmuştur.
		MEKAN ORGANİZASYONU	Büyük ölçekli değişim (0-12,5)	Yapının plan şeması yok olmuştur.
			Orta düzeyde değişim (12,5-37,5)	Yapının plan şeması kısmen korunmuştur.
			Az değişim (37,5-62,5)	Yapının plan şeması orta derecede korunmuştur.
			Çok az değişim (62,5-87,5)	Yapının plan şeması büyük ölçüde korunmuştur.
			Değişim yok (87,5-100)	Yapının plan şeması korunmuştur.
		CEPHE DÜZENİ	Büyük ölçekli değişim (0-12,5)	Yapının cephe düzeni yok olmuştur.
			Orta düzeyde değişim (12,5-37,5)	Yapının cephe düzeni kısmen korunmuştur.
			Az değişim (37,5-62,5)	Yapının cephe düzeni orta derecede korunmuştur.
			Çok az değişim (62,5-87,5)	Yapının cephe düzeni büyük ölçüde korunmuştur.
			Değişim yok (87,5-100)	Yapının cephe düzeni korunmuştur.

Malzeme

Geleneksel konutların yapımında kullanılacak malzemeler yörenin ulaşabildiği malzeme çeşitlerini, dönemin mimari tarzını, kullanıcıların sosyo-kültürel ve ekonomik durumu göstermektedir. Malzeme, bir eserin özgünlüğünün değerlendirilmesinde en önemli veriler arasındadır. İnşa edildikleri dönemin izlerini fiziksel olarak geleceğe aktarmaları anlamında tarihi, sosyal, kültürel ve belgesel özelliklere sahiptirler. Yapıldığı dönemde bölgede kolaylıkla bulunabilen ve değeri az olan taş, tuğla, kereste gibi malzemeler, geçmiş bir dönemin kültürel, sosyal, toplumsal ve fiziksel izlerini taşımaları, belli bir döneme ve zamana tanıklık etmeleri açısından önem kazanırlar. Görsel olarak da bir yapının özgünlüğünü kolayca ortaya koyması ve özgünlüğün en önemli verisi olması açısından önem kazanmaktadır. Malzeme özgünlüğü kriteri, yapının bütününe oluşturan tüm duvarları, tavanları, döşemeleri, süslemeleri ve yapı elemanlarını kapsar. Malzeme kriterinde, yapıyı oluşturan taşıyıcı elemanlar ve iç mekan elemanlarında kullanılan malzemeler değerlendirilmelidir. Malzeme kriteri için üyelik fonksiyonunun aralıkları Çizelge 3.6’da gösterilmiştir.

Çizelge 3.6. Malzeme kriteri ve üyelik fonksiyonları açıklamaları

MALZEME	Geleneksel konutların yapımında kullanılacak malzemeler yörenin ulaşabildiği malzeme çeşitlerini, dönemin mimari tarzını, kullanıcıların sosyo-kültürel ve ekonomik durumu göstermektedir. Malzeme kriteri puanlanırken, yapıyı oluşturan taşıyıcı elemanlar ve iç mekan elemanlarında kullanılan malzemeler değerlendirilmelidir.	Büyük ölçekli değişim (0-12,5)	Yapının varlığını sürdürmesiyle ilgili herhangi bir dayanak olmaksızın ya da yeni işlevin gerekliliği olmamasına rağmen modern malzeme ile onarım yapılmışsa.
		Orta düzeyde değişim (12,5-37,5)	Yeni işlev ya da güncel yaşamın gereklerini sağlayabilmek için gerekli olan, modern malzeme ile onarılmışsa.
		Az değişim (37,5-62,5)	Yapısal sorunların giderilmesi ve yeni işlev ya da güncel yaşamın gereklerini sağlayabilmek için muhakkak gerekli olan, modern malzemelerden az oranda faydalanılmışsa.
		Çok az değişim (62,5-87,5)	Yalnızca yapısal sorunların giderilebilmesi için muhakkak gerekli olan, modern malzemelerden oldukça az oranda faydalanılmışsa.
		Değişim yok (87,5-100)	Yapı ilk yapıldığı kullanılan malzeme ve teknikle onarılmışsa.

Teknik

Geleneksel konutların yapımında kullanılacak yapım tekniği, dönemin teknik şartları, yapıda çalışan ustaların işçilik değerlerini, kullanıcıların sosyo-kültürel ve ekonomik imkanları göstermektedir. Bir binanın teknik özgünlüğü, malzemeleriyle ilgilidir ve özgün malzemeler, özgün teknolojinin korunmasıyla ortaya çıkar (Jokilehto 1998). Yapı teknikleri tarih boyunca nesilden nesile aktarılmış ve tarihi binalar sayesinde bu tekniklerin örnekleri günümüze kadar ulaşmıştır. Bu nedenle, tarihi yapıların inşa tekniklerine bakmak, dönemin sosyal, kültürel ve ekonomik özelliklerini ve işçiliğini ortaya koyması açısından büyük değer taşımaktadır. Yapı teknikleri ve işçiliği, sadece yapının bağlamını değil, dönemin sosyal yapılarını ve inançlarını da içeren, etki değeri ve tarihsel maddi değeri çok geniş olan kültürel mirasın önemli bir parçasıdır (Ulukan 2014). Bu bağlamda, dönemin ekonomisini, gelişmişliğini, imkânlarını ve kültürel ortamını yansıtan tarihi yapıların yapım teknikleri, özgünlük değeri açısından önemli bir kriterdir. Teknik kriteri puanlanırken, yapıyı oluşturan yapıyı ayakta tutan, yük taşıma ve aktarma kapasitesi olan düşey, yatay ve örtü elemanlarından oluşan taşıyıcı sistem ve sistem elemanları değerlendirilmelidir. Teknik kriteri için üyelik fonksiyonunun aralıkları Çizelge 3.7’de gösterilmiştir.

Çizelge 3.7. Teknik kriteri ve üyelik fonksiyonları açıklamaları

TEKNİK	Geleneksel konutların yapımında kullanılacak yapıım tekniği, dönemin teknik şartları, yapıda çalışan ustaların işçilik değerlerini, kullanıcıların sosyo-kültürel ve ekonomik imkanları göstermektedir. Teknik kriteri puanlanırken, yapıyı oluşturan yapıyı ayakta tutan, yük taşıma ve aktarma kapasitesi olan düzey, yatay ve dikey elemanlarından oluşan taşıyıcı sistem ve sistem elemanları değerlendirilmelidir.	Büyük ölçekli değişim (0-12,5)	Yapının varlığını sürdürmesiyle ilgili herhangi bir dayanak olmaksızın ya da yeni işlevin gerekliliği olmamasına rağmen modern tekniklerle onarım yapılmışsa.
		Orta düzeyde değişim (12,5-37,5)	Yeni işlev ya da güncel yaşamın gereklerini sağlayabilmek için gerekli olan, modern tekniklerle onarılmışsa.
		Az değişim (37,5-62,5)	Yapısal sorunların giderilmesi ve yeni işlev ya da güncel yaşamın gereklerini sağlayabilmek için muhakkak gerekli olan, modern tekniklerden az oranda faydalanılmışsa.
		Çok az değişim (62,5-87,5)	Yalnızca yapısal sorunların giderilebilmesi için muhakkak gerekli olan, modern tekniklerden oldukça az oranda faydalanılmışsa.
		Değişim yok (87,5-100)	Yapı ilk yapıldığı kullanılan malzeme ve teknikle onarılmışsa.

İşlev

Geleneksel konutların yeniden işlevlendirilerek restore edilmesi sonucunda özgünlük kayıpları meydana gelebilmektedir. Bazı uzmanlar, tarihi yapıların gelecek nesillere aktarılmasını sürdürülebilirlik açısından olumlu bulurken, bazıları ise tarihi yapıların özgün malzeme, yapıım tekniği ve biçimlerinin yeniden işlevlendirmeye zarar gördüğü gerekçesiyle konuya olumlu bakmamaktadır (Kuban, 2000). Genel anlamda, yeniden işlevlendirilen tarihi binalarda, yapı teknikleri, formları ve malzemeleri gibi mimari unsurların kaybolduğu ve binaya ne kadar çok müdahale ve değişiklik yapılırsa, binanın özgünlüğünün o kadar çok kaybolduğu söylenebilir. Bu nedenle, bir binayı yeniden işlevlendirirken, yeniden kullanılabilmesi için en az müdahale ve değişiklikle binanın ruhuna ve kimliğine en uygun işlevi vermek gerekir. Venedik Tüzüğü, tarihi bir yapının daha iyi korunması için yeniden işlevlendirmenin gerekli olduğu durumlarda, yapının orijinal izlerinin ve mimari unsurlarının değiştirilmemesi ve üzerlerinin kapatılmaması koşuluyla yeniden işlevlendirilebileceğini belirtmektedir (ICOMOS, 2004) Burra Konferansı, tarihi yapılara işlev verilmesinin Tarihi bir yapıya işlev verilirken orijinal işlevine en yakın ve en uygun işlevin seçilmesi gerektiği vurgulanmıştır (ICOMOS 1979). Ulukan ise yeniden işlevlendirmenin yapının ruhu üzerinde olumsuz bir etkisi olduğunu ve tarihi yapının genel özgünlüğünü zedelediğini savunmaktadır (Ulukan, 2014). İşlev kriteri puanlanırken, özgün işlevin kullanılıp kullanılmaması durumu değerlendirilmelidir. Bu nedenle üyelik fonksiyon aralığı özgün ye da özgün değil olarak iki kısımda değerlendirilmiştir. İşlev kriteri için üyelik fonksiyonunun aralıkları Çizelge 3.8’de gösterilmiştir.

Çizelge 3.8. İşlev kriteri ve üyelik fonksiyonları açıklamaları

İŞLEV	Geleneksel konutların yeniden işlevlendirilerek restore edilmesi sonucunda özgünlük kayıpları meydana gelebilmektedir. İşlev kriteri puanlanırken, özgün işlevin kullanılıp kullanılmaması durumu değerlendirilmelidir.	Yeni işlev (0)	Yapı yeni bir işlev ile kullanılıyorsa.
		Özgün işlev (100)	Yapı özgün işlevi ile kullanılıyorsa.

Yapının Ruhu

Kültür temelli insan müdahaleleri ve deneyimleri, fiziksel çevre üzerinde sürekli bir uyumlaştırıcı ve uyarlayıcı etkiye sahiptir (Hegel, 2001; Gadamer, 1976). Bu uyum ve adaptasyon etkisi sonucunda ruhun özünün fiziksel çevreyi dönüştürebilmesi, aidiyet duygusunun oluşmasını sağlar (Koca 2015). Mimar ve fenomenolog Norberg-Schulz

(1974), bir yerde yaşayanların aidiyet duygularının, deneyimlerinin ve pratiklerinin o yeri oluşturduğunu ve yerleşimlerin sosyal ve kültürel varlıklardan meydana geldiğini vurgulamaktadır. Her yerin bir ruhu (genius loci) ve anlamı olduğunu belirtir. Bu ruh, toplum ve yer arasındaki kültürel etkileşimin bir ifadesidir. Yerler, insanların ortak deneyimleri, istekleri ve uygulamaları sonucunda karakter ve sembolik anlam kazanır. Geleneksel yerleşim şekilleri bir yerin ayırt edici sembolik anlamını oluşturur ve kültürel süreçler ile fiziksel çevre arasındaki ilişkiyi ortaya koyar (Jivén ve Larkham, 2003). Müdahale sonucunda özgünlükten ödün verilmesi halinde, yapının aurası (ruhu) ve kimliği yok olur ve sonuçta tarihi yapı geçmişten gelen öznel ve özgünlük değerini kaybeder (Petzet 1994).

Geleneksel konutlar, yapıldığı dönemin yaşayışını, inanışını, gelenek göreneklerini, kültürünü, sanata bakış açısını üzerinde taşımaktadır. Yapının ruhu kriteri puanlanırken, konutun ve bu konutu inşa eden ustanın, içinde yaşayan insanların katkılarının, ev – aile yapısı ruhunun ne kadar korunduğu puanlanmalıdır. Yapının Ruh kriteri için üyelik fonksiyonunun aralıkları Çizelge 3.9’da gösterilmiştir.

Çizelge 3.9. Yapının Ruh kriteri ve üyelik fonksiyonları açıklamaları

YAPININ RUHU	Geleneksel konutlar, yapıldığı dönemin yaşayışını, inanışını, gelenek göreneklerini, kültürünü, sanata bakış açısını üzerinde taşımaktadır. Yapının ruhu kriteri puanlanırken, onutun ve bu konutu inşa eden ustanın, içinde yaşayan insanların katkılarının, ev – aile yapısı ruhunun ne kadar korunduğu puanlanmalıdır.	Büyük ölçekli değişim (0-12,5)	Yapının ruhunu yansıtan özellikleri yok olmuşa.
		Orta düzeyde değişim (12,5-37,5)	Yapının ruhunu yansıtan özellikleri kısmen korunmuşa.
		Az değişim (37,5-62,5)	Yapının ruhunu yansıtan özellikleri orta derecede korunmuşa.
		Çok az değişim (62,5-87,5)	Yapının ruhunu yansıtan özellikleri büyük ölçüde korunmuşa.
		Değişim yok (87,5-100)	Yapının ruhunu yansıtan özellikleri korunmuşa.

Somut Olmayan Kültürel Miras

Somut olmayan kültürel değerler işaretler ve peyzajlarla ya da jeolojik oluşumlar veya bina grupları gibi somut unsurlarla ifade edilebilir. Somut kültürel mirasın sahip olduğu anlamların bütünü somut olmayan kültürel mirastır. Bu bağlamda, somut kültürel miras olarak tanımlanan yapı çevre, bu aktarım ağında somut olmayan kültürel mirasın korunması ve aktarılması için bir araç olarak öne çıkmaktadır. Somut olmayan kültürel değerler analiz edilirken elde edilen temel kavramlar; toplumsal hafıza, inanç sistemleri, gelenekler, fikirler ve idealler, sanat tarihi, sözlü ve yazılı anlatım, keşif ve bilim, tarihi olaylar, yazılı ve dilsel tarih, insanların ve insanlığın tarihidir (Değirmenci ve Kaya 2020).

Toplumsal hafıza kavramı üzerinden değer kazanan miras alanları, toplumsal mücadelelerin yansıması ve ifadesi olan hafıza mekânları olarak varlıklarını sürdürür. Yerleşim tarihindeki önemli dönüm noktalarına tanıklık eden somut unsurlar hem bilimsel kanıt olmaları hem de insan nesillerinin gelişimine ve farklı bölgelerin yerleşimine dair önemli anları ve anıları sembolize etmeleri nedeniyle korunması gereken bir mirastır. Somut olmayan kültürel miras alanları, ortak bellek ve paylaşılan deneyim boyutlarını vurguladığı ve yere özgü korunması gerekli değerleri temsil etmesi nedenleriyle toplumsal değerlerin bir ifadesi olarak önemli hafıza mekanlarıdır.

Geleneksel konutlar, yapıldığı dönemin, insanların özelliklerini üzerinde taşımaktadır. Yapının üstün evrensel öneme sahip olaylarla doğrudan veya dolaylı olarak ilgili sanat veya edebiyat eserleri, inançlar, fikirler, yaşam gelenekleri barındırması. Somut olmayan kültürel miras kriteri puanlanırken, bu özellikleri yansıtan bütünleşmiş bilgiler, anlatımlar ve ritüeller dikkate alınmalıdır. Somut Olmayan Kültürel Miras kriteri için üyelik fonksiyonunun aralıkları Çizelge 3.10'da gösterilmiştir.

Çizelge 3.10. Somut Olmayan Kültürel Miras kriteri ve üyelik fonksiyonları açıklamaları

S. OLM. KÜLTÜREL MİRAS	Geleneksel konutlar, yapıldığı dönemin, insanların özelliklerini üzerinde taşımaktadır, Somut olmayan kültürel miras kriteri puanlanırken, bu özellikleri yansıtan bütünleşmiş bilgiler, anlatımlar ve ritüeller dikkate alınmalıdır.	Büyük ölçekli değişim (0-12,5)	Yapıda var olan somut olmayan kültürel miras öğeleri yok olmuştur.
		Orta düzeyde değişim (12,5-37,5)	Yapıda var olan somut olmayan kültürel miras öğeleri kısmen korunmuştur.
		Az değişim (37,5-62,5)	Yapıda var olan somut olmayan kültürel miras öğeleri orta derecede korunmuştur.
		Çok az değişim (62,5-87,5)	Yapıda var olan somut olmayan kültürel miras öğeleri büyük ölçüde korunmuştur.
		Değişim yok (87,5-100)	Yapıda var olan somut olmayan kültürel miras öğeleri korunmuştur.

3.3.2 Kural oluşturma yöntemi

Bulanık kümeler ve bulanık operatörler, bulanık mantığın öznelere ve fiilleridir. Bu if-then kural ifadeleri, bulanık mantığı oluşturan koşullu ifadeleri formüle etmek için kullanılır. Tek bir bulanık 'if- then' kuralı, eğer x A ise, y B'dir biçimini alır; burada A ve B, sırasıyla X ve Y aralıkları (söylem evrenleri) üzerindeki bulanık kümeler tarafından tanımlanan dilsel değerlerdir. " x A'dır" kuralının eğer kısmı öncül olarak adlandırılırken, " y B'dir" kuralın o zaman kısmı sonuç olarak adlandırılır. Genel olarak, bir kural tek başına etkili değildir. Birbirini etkileyebilen iki veya daha fazla kurala ihtiyaç vardır. Sistemin doğru çalışabilmesi için girdi, çıktı ve girdi ve çıktıların üyelik fonksiyonu sayısına bağlı olarak hesaplanan sayıda kural belirlenmesi gerekir. Her kuralın çıktısı bir bulanık kümedir. Her bir kural için çıktı bulanık kümeleri daha sonra tek bir çıktı bulanık kümesinde toplanır. Son olarak ortaya çıkan küme bulanıklaştırılır veya tek bir sayıya indirgenir.

Çalışma kapsamında tasarlanacak sistemden belirlenen faktörler doğrultusunda doğru sonucu alabilmemiz için sisteme, girdilerin farklı üyelik fonksiyonu aralığına sahip olmaları durumunda hangi sonuç üyelik fonksiyonuna ulaşması gerektiğine dair kuralların oluşturulması gereklidir. Örneğin incelen yapı;

'Çevre' faktörü açısından orta düzeyde değişim gösterirken, 'Yapının Ruhu' faktörü açısından çok az değişim gösteriyor ise,

'Biçim' faktörü açısından büyük ölçekli değişim gösterirken, 'Malzeme' faktörü açısından az değişim gösteriyor ise,

'Somut Olmayan Kültürel Miras' faktörü açısından büyük ölçekli değişim gösterirken, 'Teknik' faktörü açısından değişim yok ise, yapı hangi derecede özgün sayılacak?

Kuralları oluştururken faktörlerin birbiriyle çakıştırmasının yapılması gerekmektedir ancak bu çakıştırma sırasında alt faktörlerin ana faktörler üzerindeki etkisi ve faktörlerin özgünlük üzerindeki etkisinin eşit olup olmadığı sorgulanmalıdır. Bu sorgulama için ise Analitik Hiyerarşi Prosesi yönteminin kullanılması düşünülmüştür.

Uzman görüşlerinin alınması

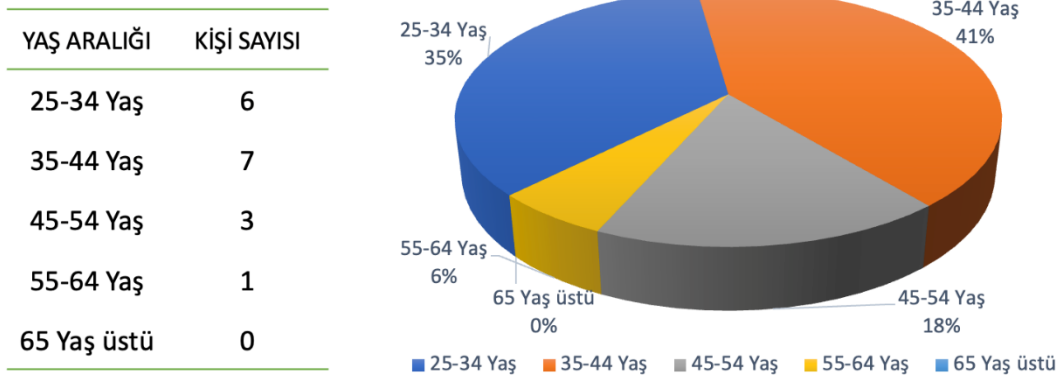
AHP, çok sayıda kriter kullanarak uygulanır. AHP yönteminin uygulanabilmesi için öncelikle kriterler belirlenir, belirlenen kriterler arasında hiyerarşi düzeni oluşturulur. Hiyerarşinin ve ikili karşılaştırma matrislerinin oluşturulabilmesi için deneyimli uzmanların görüşleri alınır. Kriterler 1-9 puan aralığında karşılıklı olarak kıyaslanarak ikili karşılaştırma matrisleri oluşturulur. Hiyerarşinin farklı seviyelerine göre kriterlerin ağırlıkları belirlenir. Duyarlılık analizi ile sonuçların tutarlılığı tespit edilir. Son olarak geleneksel konutların özgünlüğünü etkileyen toplam AHP puanı elde edilir.

Oluşturulan uzman grupları, çalışmanın belirlediği hedefler doğrultusunda dengeli bir uzmanlık dağılımına sahip olmalıdır. Araştırmanın sağlıklı ve gerçekçi bir şekilde uygulanabilmesi için katılımcıların alanlarında uzman olmaları veya araştırmaya katkıda bulunabilecek nitelikte olmaları önemlidir. Koruma profesyonelleri, farklı disiplinlerden uzmanlar, araştırmacılar, kullanıcılar, yerel yönetimler ve siyasi ve mali destek sağlayan ilgili idareler de dahil olmak üzere geniş bir paydaş yelpazesi koruma sürecinde söz sahibidir. Farklı disiplinlerden kişi ve kuruluşların koruma sürecine dahil edilmesi karar alma süreci açısından önemlidir.

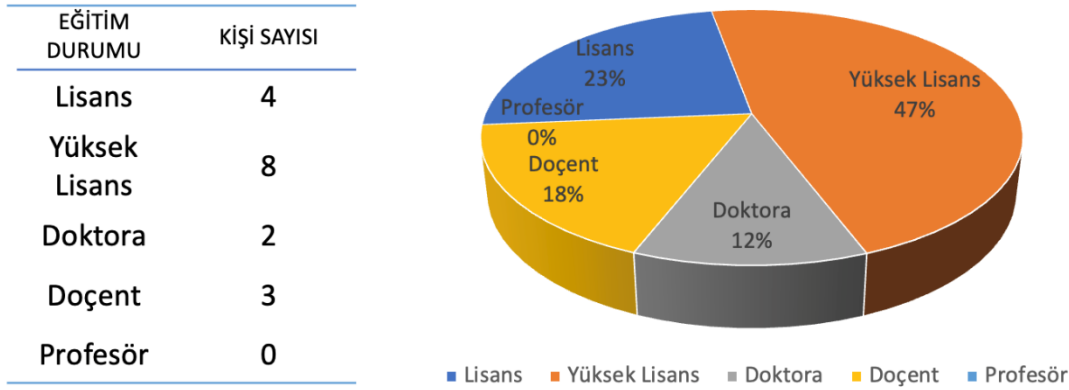
Uzman görüşüne başvuru çalışmalarda, genellikle kişi sayısının çalışmanın amacına ve hedef kitlenin çeşitliliğine bağlı olacağı kabul edilmektedir (Williams & Webb, 1994). Katılımcı gruplarının uzmanlık kriterlerine göre homojen olduğu çalışmalar için 10-15 katılımcının yeterli olduğu (Delbecq ve diğerleri, 1975), daha heterojen grupların ise yüzlerce hatta binlerce katılımcıyı içerebileceği belirtilmiştir (Gordon, 1994). Çok sayıda katılımcı, daha fazla bilgi ve bakış açısı sağlayarak bazı açılardan bir avantaj olabilirken, konuyla ilgisi olmayan tartışmalara ve anlaşmazlıklara yol açabileceğinden bir dezavantaj da olabilir. Bu gibi durumlarda, yönetilebilir sayıda uzmanın bir araya getirilmesi ve kişi sayısının sınırlandırılması tavsiye edilir (Armstrong, 2001; Okoli & Pawlowski, 2004). Çalışmanın doğru sonuçlar vermesi ve nitel faktörlerin matematikselleştirilmesinde, uzman grubunun bilgi birikimi ve deneyimlerinden faydalanılır. Subjektifliği en aza indirmek için karar vericiler olarak 17 uzmanın görüşlerine başvurulmuştur. Uzman grubunda mimaride özgünlük konularında çalışan mimar, mühendis ve sanat tarihçileri yer almaktadır.

AHP metodolojisi kullanılarak bir şablon geliştirilerek (Ek-1) ve özgünlük kriterlerinin uzmanlar tarafından değerlendirilmesi sağlanmıştır. Bu karşılaştırma yöntemi, tüm kriterleri her seferinde aynı seviyede karşılaştırmayı ve tüm unsurların birbirleri üzerindeki üstünlüğünü hesaplamayı amaçlamaktadır. İkili karşılaştırmaların sayısı, kriter sayısına bağlıdır. Kriter sayısı n olması durumunda kriterin ağırlığını değerlendirmek için $n(n - 1)/2$ formülünden faydalanılarak hesaplanan sonuç değeri kadar karar gerekir (Yau 2008). Bu bağlamda, özgünlük ana kriterleri için $(7 \times 6)/2$ formülüne göre 21 adet ikili karşılaştırma yapılması gerekmektedir. Biçim ana kriterinin

alt kriterleri için ise $(3 \times 2)/2$ formülüne göre 3 adet ikili karşılaştırma yapılması gerekmektedir (Ek-1). Hiyerarşi boyunca kriterler ikili olarak karşılaştırılır. Karşılaştırmanın sonunda değerler ikili karşılaştırma matrisi olarak düzenlenir. Örneğin, iki kriter eşit öneme sahipse 1, bir kriter diğerinden güçlü derecede önemliyse 5 verilir. Hazırlanan şablon iki bölümden oluşmaktadır. Öncelikle çalışma ve oluşturulan hiyerarşik sistem hakkında bilgilendirme yapılmıştır. İlk bölümde uzmanlar hakkında demografik bilgiler alınmış ve uzmanların konuyla ilgisi tespit edilmek istenmiştir. İlk bölümden alınan sonuçlar Şekil 3.9, Şekil 3.10, Şekil 3.11 Şekil 3.12 ve Şekil 3.13'te gösterilmiştir.

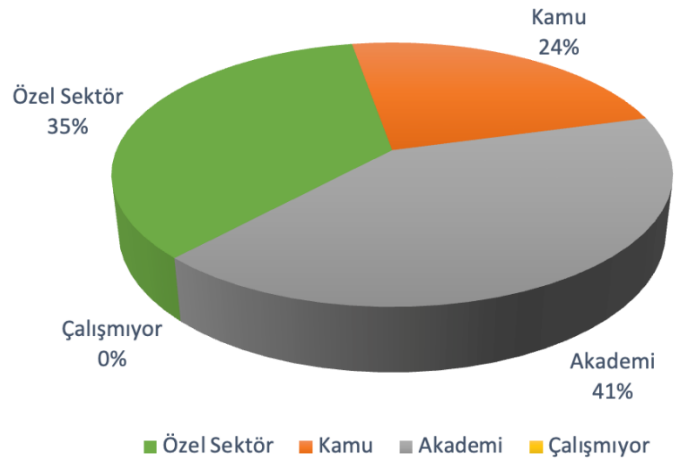

Şekil 3.10. Görüş bildiren uzmanların yaş dağılımını gösteren grafik

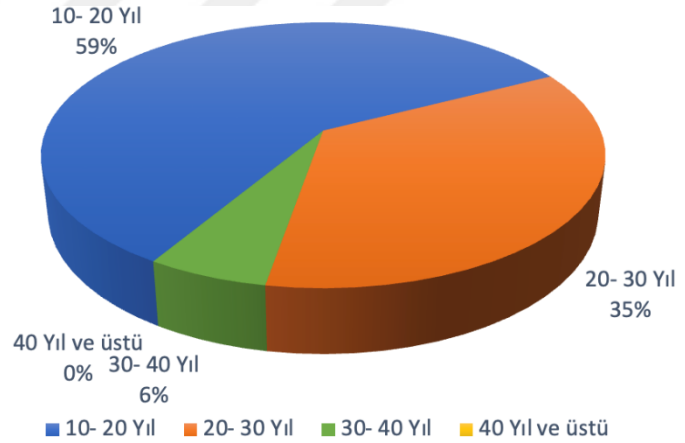
Şekil 3.11. Görüş bildiren uzmanların eğitim durumu dağılımını gösteren grafik

Çalışma durumu	Kişi Sayısı
Özel Sektör	6
Kamu	4
Akademi	7
Çalışmıyor	0

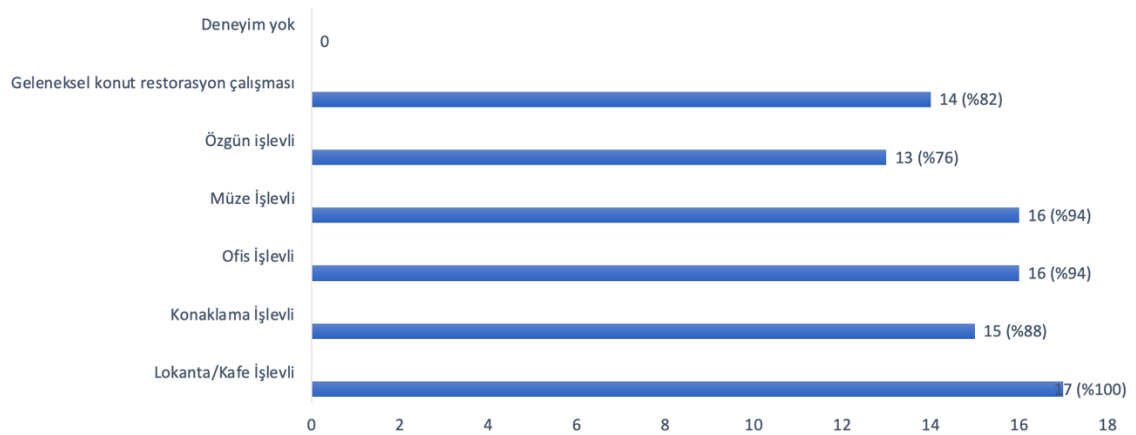

Şekil 3.12. Görüş bildiren uzmanların çalışma durumu dağılımını gösteren grafik

Aktif Çalışma Süresi	Kişi Sayısı
10- 20 Yıl	10
20- 30 Yıl	6
30- 40 Yıl	1
40 Yıl ve üstü	0

Şekil 3.13. Görüş bildiren uzmanların aktif çalışma süresi dağılımını gösteren grafik

Şekil 3.14. Görüş bildiren uzmanların farklı işlevlerle korunan geleneksel konutlar ile ilgili deneyim/deneyimlerini gösteren grafik

Şablonun ikinci kısmında uzmanlardan, ana kriterlerin 'özgünlük' üzerindeki etkisi ve alt kriterlerin ana kriterler üzerindeki etkisinin kıyaslanması istenmiştir. Bunun öncesinde puanlamada kullanılan Saaty tarafından önerilmiş olan 1-9 karşılaştırma ölçeği açıklanmıştır. 2. bölümde ilk olarak ana kriterlerin 'özgünlük' üzerindeki etkisinin değerlendirilmesi istenmiştir. Ana kriterler karşılaştırıldıktan sonra alt kriterlerin ana kriterler üzerindeki etkisinin kıyaslanması istenmiştir. Sonuçlar Çizelge 3.11 ve Çizelge 3.12'de gösterilmiştir.

Çizelge 3.11. Uzmanların ana kriterlerin özgünlük üzerindeki etkisini değerlendirdiği, ikili karşılaştırma puanlamaları

KRİTERLER	U1	U2	U3	U4	U5	U6	U7	U8	U9	U10	U11	U12	U13	U14	U15	U16	U17	G.O.
C1-C2	1/3	1/5	1/7	1/9	1/9	1/5	1	1/9	1/7	1	1/5	1/3	1/9	1/9	5	1/5	1/5	0,25
C1-C3	1/3	1	1	1/7	1/9	1	1	1/5	1/7	1	1/5	1/5	1/9	1/7	1	1/7	1/3	0,32
C1-C4	1/3	1	1/5	1/7	1/3	1/9	1	1/3	1/7	1	1/5	1/5	1/7	1/7	1/3	1/5	1/7	0,26
C1-C5	1/3	1/5	1	1/3	1/5	1	3	1	5	9	1/7	1/7	1/7	1/7	5	3	1/9	0,63
C1-C6	1/3	1	1	1/5	1/7	1	1	7	1/5	1	1/3	5	1/3	5	1	5	5	1,00
C1-C7	3	1/5	1	1/5	9	1/5	1	1/7	1/5	1	1/5	5	5	5	1/5	5	5	0,98
C2-C3	1	1	3	3	7	1	1	1	5	1	5	1	5	3	5	1/5	1/3	1,70
C2-C4	1	3	1/3	3	1/7	1	1	5	5	1	5	1	5	3	1/3	1/5	1	1,26
C2-C5	3	1/5	1/5	7	9	5	1	5	5	7	1	1	5	3	1	1/3	1/9	1,62
C2-C6	3	3	5	5	5	5	1	1	5	1/5	1	5	3	7	1/5	7	3	2,38
C2-C7	3	5	1	5	1	5	3	1/7	5	1/5	7	5	5	7	1/5	7	1/3	1,96
C3-C4	3	1	1	3	1	1	1	1	5	1	5	1	1/9	1/7	1/5	1	3	1,05
C3-C5	3	1/3	1/5	5	9	5	3	5	5	1	1/5	1/5	1/7	1/5	3	5	1/5	1,15
C3-C6	3	3	1	1/3	1	5	1	1	5	1/3	1/5	5	7	7	1/3	9	1/3	1,52
C3-C7	3	5	1	1/3	1/3	5	3	1/7	5	1	1	5	7	7	1/5	7	3	1,78
C4-C5	3	1	1/3	5	5	7	3	1	5	7	1/3	1	1/9	1/7	3	5	1/9	1,35
C4-C6	3	5	1	1/3	1	7	1	1	5	1	1	5	7	7	1/5	7	3	2,04
C4-C7	3	5	1	1/3	1	7	3	1/7	5	1	5	5	7	7	1/5	7	3	2,13
C5-C6	3	5	5	1/5	1	1	1/3	1	5	1/3	1	5	7	7	1	5	7	1,93
C5-C7	3	7	1	1/5	1	1	1	1	5	1/3	1	5	7	7	1/5	5	7	1,74
C6-C7	1	1/3	1	1/3	1	1/3	3	1	1/7	1	1	1	1/3	1/5	1/7	1/3	1	0,56

Çizelge 3.12. Uzmanların alt kriterlerin biçim kriteri üzerindeki etkisini değerlendirdiği, ikili karşılaştırma puanlamaları

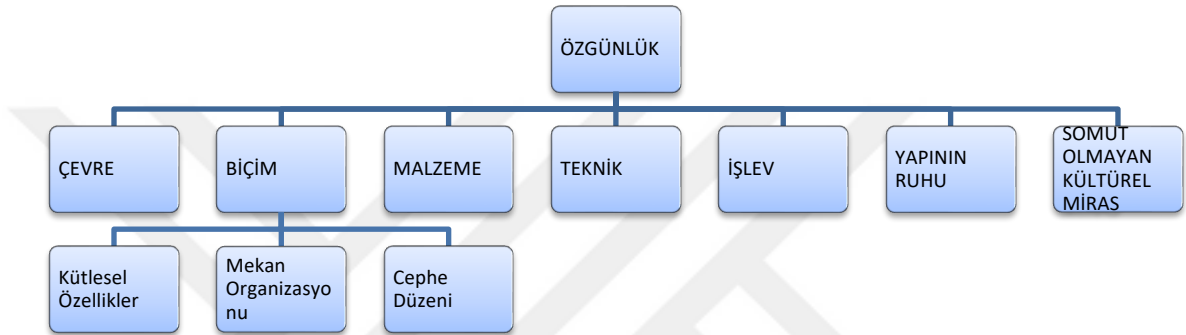
KRİTERLER	U1	U2	U3	U4	U5	U6	U7	U8	U9	U10	U11	U12	U13	U14	U15	U16	U17	G.O.
C2 ₁ -C2 ₂	3	1/3	1	5	1/7	1	1	5	7	3	1/7	1/3	1/3	1/3	1/7	1/3	1/3	0,74
C2 ₁ -C2 ₃	1	1	1	3	1/9	5	1	1/5	7	3	7	1	1	1	1/5	3	3	1,30
C2 ₂ -C2 ₃	1/3	1	1	1/3	1/3	7	1	1/5	1/7	5	1	3	1/3	3	1/5	3	3	0,91

Bu çalışmada karar verici olarak 17 uzman ile çalışılmış ve karar vericilerin bütün kriterleri ikili karşılaştırma yaparak ve 1-9 arasında puanlamaları istenmiştir. Ancak sonuçta her bir kriter için tek bir puan elde etme amacı olduğundan, Saaty tarafından önerilen geometrik ortalama alma yöntemi uygulanmıştır. Bu yöntemde kriter puanlarının çarpımının 17. dereceden kökü alınarak tek bir değer elde edilmiştir.

Kriterlerin ağırlıklandırılması

AHP yönteminin algoritmik adımları aşağıdaki gibidir.

1. **Adım:** Problem tanımlanır, kriterler ve öncelik sırası belirlenir.
2. **Adım:** Hiyerarşik bir yapı oluşturulur. En üstte ulaşılması gereken ana hedefler, altında ana ve alt kriterler yer alır.

Şekil 3.15. Çalışmada kullanılan hiyerarşik yapıyı gösteren ana kriterler ve alt kriterler

3. **Adım:** İkili karşılaştırma matrisi oluşturulur. 1-9 arası bir önem skalası kullanılarak önce ana kriterler, sonra varsa alt kriterler ve son olarak da tüm kriterler göz önünde bulundurularak karar seçeneklerinin kriterlere göre karşılaştırıldığı bir matris oluşturulur. Karşılaştırma matrisi, köşegen elemanları 1 olan kare bir matristir. Saaty tarafından önerilen geometrik ortalama yöntemiyle birden fazla karar vericinin puanları tek bir değere indirgenerek ortak bir karar matrisi oluşturulur.

Çizelge 3.13. Özgünlük ana kriterleri için oluşturulan karşılaştırma matrisi

	Çevre	Biçim	Malzeme	Teknik	İşlev	Yapının Ruhu	S. Olm. K.M.
	C1	C2	C3	C4	C5	C6	C7
C1	1,00	0,25	0,32	0,26	0,63	1,00	0,98
C2	4,00	1,00	1,70	1,26	1,62	2,38	1,96
C3	3,13	0,59	1,00	1,05	1,15	1,52	1,78
C4	3,85	0,79	0,95	1,00	1,35	2,04	2,13
C5	1,59	0,62	0,87	0,74	1,00	1,93	1,74
C6	1,00	0,42	0,66	0,49	0,52	1,00	0,56
C7	1,02	0,51	0,56	0,47	0,57	1,79	1,00
Toplam	15,58	4,18	6,06	5,27	6,84	11,66	10,15

4. **Adım:** Bu adımda İkili karşılaştırma matrisi normalize edilir. Normalize etme işlemi için matrisin her bir elemanı, bulunduğu sütunun toplamına bölünerek normalleştirilir. Normalize edilen matrisin her sütununun toplamı 1'e eşittir.

Çizelge 3.14. Özgünlük ana kriterleri için oluşturulan normalize edilmiş matris

	Çevre	Biçim	Malzeme	Teknik	İşlev	Yapının Ruhu	S. Olm. K.M.
	C1	C2	C3	C4	C5	C6	C7
C1	0,06	0,06	0,05	0,05	0,09	0,09	0,10
C2	0,26	0,24	0,28	0,24	0,24	0,20	0,19
C3	0,20	0,14	0,16	0,20	0,17	0,13	0,18
C4	0,25	0,19	0,16	0,19	0,20	0,18	0,21
C5	0,10	0,15	0,14	0,14	0,15	0,17	0,17
C6	0,06	0,10	0,11	0,09	0,08	0,09	0,06
C7	0,07	0,12	0,09	0,09	0,08	0,15	0,10

5. **Adım:** Öncelik vektörünü hesaplamak için normalize edilmiş matrisin her satırının toplamı matrisin boyutuna bölünür ve ortalaması alınır. Bu değerler her bir kriter için hesaplanan önem ağırlıklarıdır. Bu ağırlıklar öncelik vektörünü oluşturur. Böylece kriterlerin göreceli önem değerlerini gösteren bir yüzde önem dağılımı elde edilir.

Çizelge 3.15. Özgünlük ana kriterleri için hesaplanan kriter ağırlıkları

Kriter	Kriter Ağırlığı
Çevre	0,07
Biçim	0,24
Malzeme	0,17
Teknik	0,195
İşlev	0,145
Yapının Ruhu	0,08
S.O. Kültürel Miras	0,10

- 6. Adım:** Tutarlılık oranı hesaplanır. İkili karşılaştırmalar yapıldıktan ve öncelikler belirlendikten sonra karşılaştırma matrislerinin tutarlılığı hesaplanır. İkili karşılaştırma kararı sonucunda oluşan A matrisinin tutarlı olup olmadığını belirlemek için 'tutarlılık endeksi (CI)' adı verilen bir katsayının hesaplanması gerekir. CI katsayısı $CI = (\lambda_{\max} - n) / (n - 1)$ eşitliği ile hesaplanır. Tutarlılığı değerlendirebilmek için “Rassal İndeks (Random Index-RI)” değerinin bilinmesi gerekir. Yapılan çalışmada özgünlük analizi için 7 boyutlu karşılaştırma matrisi hazırlanmıştır. 7 kriter için tanımlanan RI değerleri aşağıda verilmiştir.

Çizelge 3.16. 7 boyutlu karşılaştırma matrisi için RI değeri

n	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
RI	0	0	0.58	0.90	1.12	1.24	1.32	1.41	1.45	1.49	1.51	1.53	1.56	1.57	1.59

CI ve RI değerleri belirlendikten sonra “Tutarlılık Oranı (Consistency Ratio-CR)” hesaplanır. CR’nin 0,10’dan küçük çıkması durumunda karşılaştırma matrisinin tutarlı olduğuna karar verilir.

Çizelge 3.17. Özgünlük kriterlerinin karşılaştırma matrisinin tutarlılığının hesaplanması

Normalize matris satır toplamları (t)	Kriter Ağırlıkları (c)	t/c
0,51	0,07	7,11
1,68	0,24	7,15
1,21	0,17	7,17
1,40	0,20	7,17
1,03	0,15	7,10
0,59	0,08	7,11
0,71	0,10	7,07
Ortalama ($\lambda_{\max}$)		7,13
CI		0,02
CR		0,015621

Yapılan çalışma kapsamında Özgünlük kriterleri için hazırlanan karşılaştırma matrisinin tutarlılığının hesap tablosu Çizelge 3.17’de gösterilmiştir. CR değeri 0,015621 olarak hesaplanmıştır ve 0,10 değerinden küçük olduğu için yapılan ağırlıklandırma işlemi tutarlıdır. Ana kriterler için uygulanan AHP adımları ‘Biçim’ kriterinin alt kriterleri içinde takip edilmiştir. Elde edilen sonuçlar Çizelge 3.18, Çizelge 3.19, Çizelge 3.20, Çizelge 3.21, Çizelge 3.22’de gösterilmiştir.

Çizelge 3.18. Biçim kriterinin alt kriterleri için oluşturulan karşılaştırma matrisi

	Kütlesel Özellikler	Mekan Organizasyonu	Cephe Düzeni
	C2 ₁	C2 ₂	C2 ₃
C2 ₁	1,00	0,74	1,30
C2 ₂	1,35	1,00	0,91
C2 ₃	0,77	1,10	1,00
Toplam	3,12	2,84	3,21

Çizelge 3.19. Biçim kriterinin alt kriterleri için oluşturulan normalize edilmiş matris

	Kütlesel Özellikler	Mekan Organizasyonu	Cephe Düzeni
	C2 ₁	C2 ₂	C2 ₃
C2 ₁	0,32	0,26	0,40
C2 ₂	0,43	0,35	0,28
C2 ₃	0,25	0,39	0,31

Çizelge 3.20. Biçim kriterinin alt kriterleri için hesaplanan kriter ağırlıkları

Kriter	Kriter Ağırlığı
Kütlesel Özellikler	0,07
Mekan Organizasyonu	0,24
Cephe Düzeni	0,17

Çizelge 3.21. 3 boyutlu karşılaştırma matrisi için RI değeri

<i>n</i>	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
<i>RI</i>	0	0	0.58	0.90	1.12	1.24	1.32	1.41	1.45	1.49	1.51	1.53	1.56	1.57	1.59

Çizelge 3.22. Biçim kriterinin alt kriterleri karşılaştırma matrisinin tutarlılığının hesaplanması

Normalize matris satır toplamları (t)	Kriter Ağırlıkları (c)	t/c
1,00	0,33	3,05
1,09	0,36	3,05
0,96	0,32	3,05
	Ortalama (λ_{max})	3,05
	CI	0,02
	CR	0,041612

Biçim kriterinin alt kriterleri için CR değeri 0, 041612 olarak hesaplanmıştır ve 0,10 değerinden küçük olduğu için yapılan ağırlıklandırma işlemi tutarlıdır. Bulunan alt kriter ağırlıkları ana kriter değeriyle çarpılmak suretiyle dağıtılır. Bu işlemler sonucunda oluşturulan kriter ağırlıkları tablosu Çizelge 3.23’de gösterilmiştir.

Çizelge 3.23. Özgünlük kriterlerinin kriter ağırlıkları

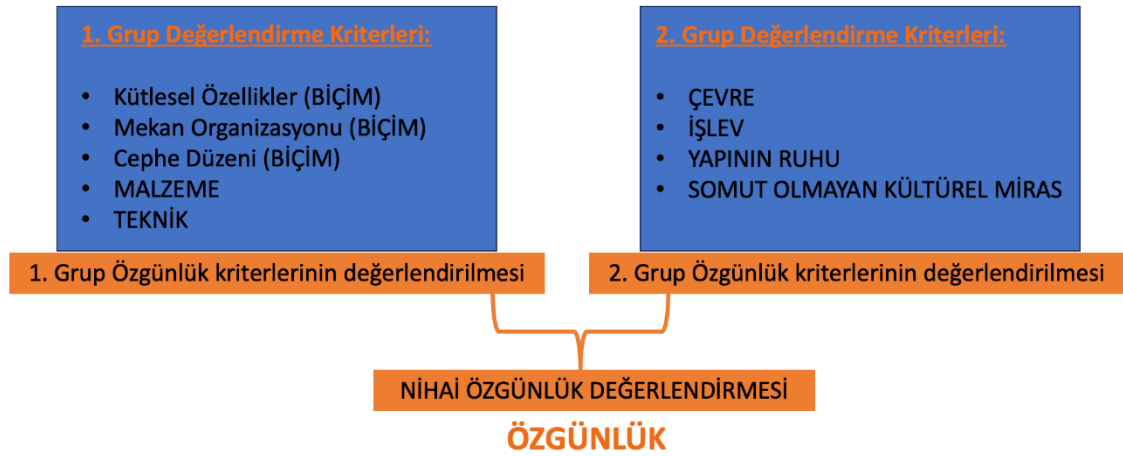
Çevre	Biçim			Malzeme	Teknik	İşlev	Yapının Ruhunu	S. O. Kültürel Miras
	Kütlesel Özellikler	Mekan Organizasyonu	Cephe Düzeni					
0,07	0,08	0,09	0,07	0,17	0,195	0,145	0,08	0,1

Özgünlük kriterlerinin kriter ağırlıkları Bulanık Mantık sisteminde kural tablosunun oluşum evresinde kullanılmıştır. Bulanık mantık sistemi için oluşturulan her kural için girdilerin üyelik fonksiyonu aralığının ortadaki değeri kriter ağırlığı ile çarpılarak ağırlıklı ortalama hesaplanması ile çıktı değeri elde edilmiştir. Bu şekilde özgünlük değerlendirme modelindeki kural veri tabanı oluşturulmuştur.

3.3.3 Sistemin oluşturulması

Bu başlık kapsamında, geleneksel evlerin özgünlüğünü değerlendirmek için oluşturulan sistemin ana yöntemi olan bulanık mantığın çalıştırıldığı Matlab programı işleyişi ve sistemin oluşumunun kronolojisi anlatılmaktadır.

Akademik araştırmalarda malzeme, biçim ve yapı teknolojisi kriterlerini özgünlüğün ana kriterleri olarak tanımlanmış, işlev ve kentsel çevrenin özgünlüğü kriterleri takviye edici unsurlar olarak tanımlarken, yapının aura ve manevi özgünlük değeri tamamlayıcı kriterler olarak vurgulanmıştır (Ulukan, 2014). Buradan yola çıkılarak yapılan çalışma kapsamında belirlenen özgünlük kriterleri 2 gruba ayrılmıştır. Böylelikle yapılan uygulamalarda da önceli verilen ve önceki çalışmalarda ana kriterler olarak adlandırılan Biçim (Kütlesel Özellikler, Mekan Organizasyonu, Cephe Düzeni), Malzeme ve Teknik kriterleri 1. Grup Özgünlük Değerlendirmesi; takviye edici kriterler olarak adlandırılan çevre ve işlev kriterleri ile tamamlayıcı kriterler olarak adlandırılan Yapının Ruhunu ve Somut Olmayan Kültürel Miras kriterleri 2. Grup Özgünlük Değerlendirmesi olarak 2 etapta incelenecektir. Bu etaplardan elde edilen sonuçlar ise Nihai özgünlük değerlendirmesi ile yeniden işlevlendirilen geleneksel konutların özgünlük değerleri belirlenecektir.

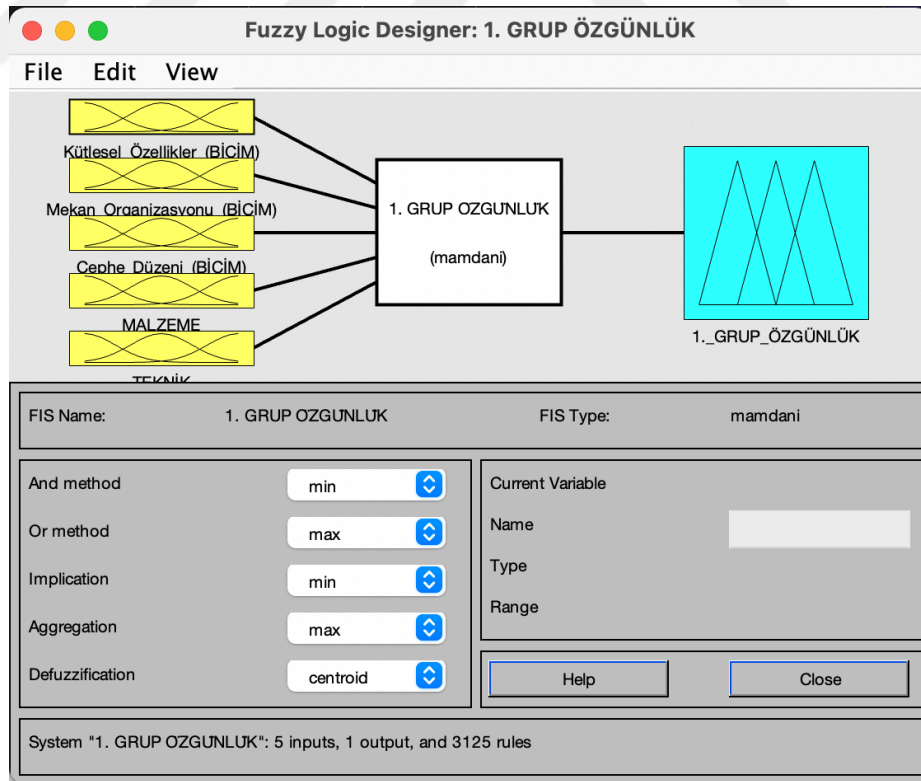

Şekil 3.16. Özgünlük Analiz Sistemi'nin değerlendirme etaplarının şematik gösterimi

Özgünlük Analiz Sistemi'nin değerlendirme etaplarının Matlab Fuzzy Logic araç kutusunda nasıl modellendiği aşağıda anlatılmıştır.

1. Grup Özgünlük Analizi

Matlab Fuzzy Logic açılış sayfasında komut satırına 'fuzzy' yazılarak Fuzzy Logic araç kutusuna ulaşılır. Şekil 3.16'da gösterildiği gibi girdi bölümüne 1. Grup değerlendirme kriterleri, çıktı bölümüne ise 1. Grup özgünlük sonucu tanımlanır.

Şekil 3.17. Matlab Fuzzy logic araç kutusunda 1. Grup özgünlük değerlendirmesinin girdi ve çıktı bölümü

Bu işlem yapıldıktan sonra Çizelge 3.24 ve Çizelge 3.25’de belirtilen kriterlerin, üyelik fonksiyonları ve aralıkları sistemde belirtilmiştir.

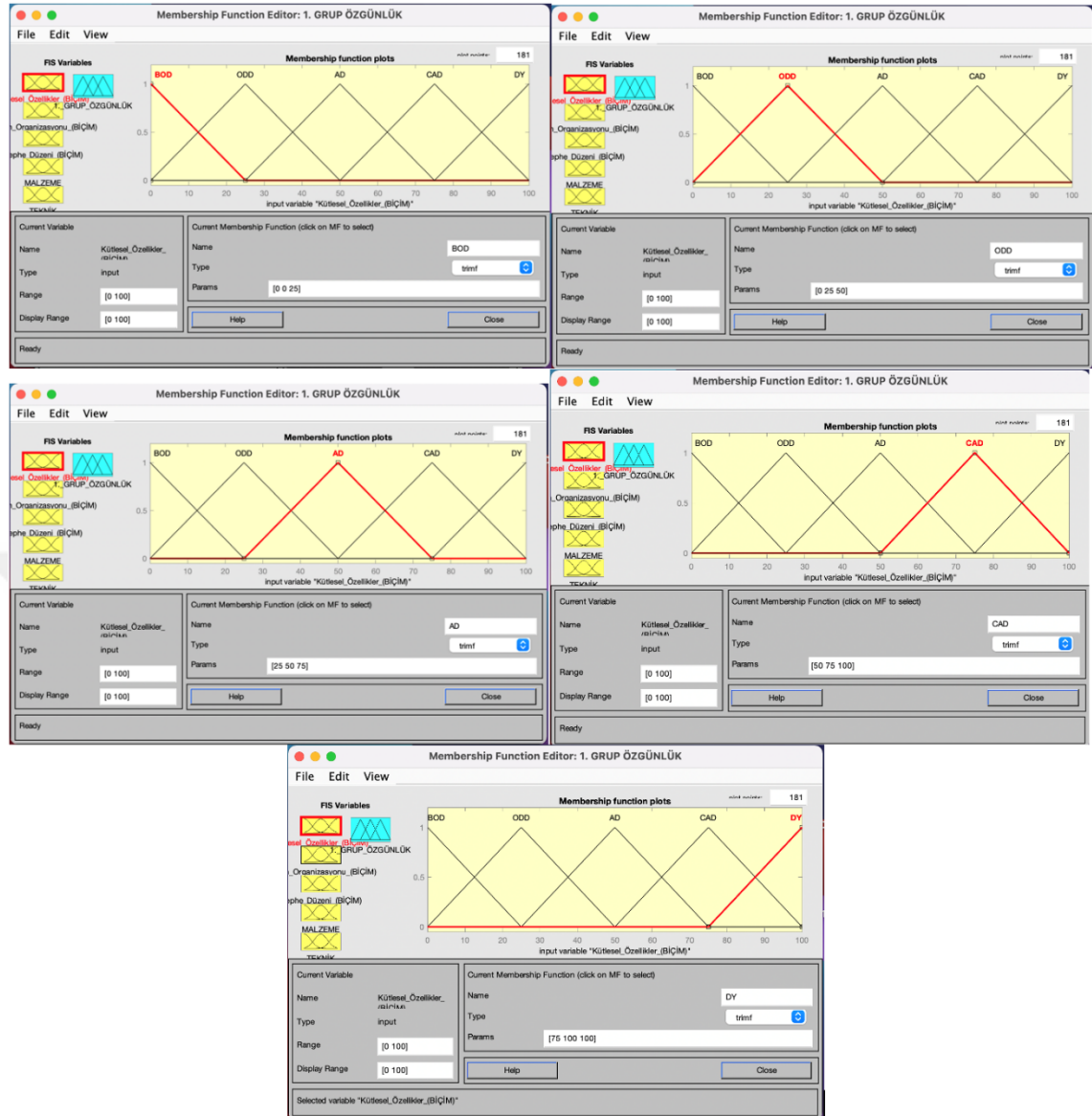
Çizelge 3.24. Girdilerin üyelik fonksiyonları ve sayısal aralıkları

Girdilerin üyelik fonksiyonları	
Değişim yok (DY)	[75 100 100]
Çok az değişim (ÇAD)	[50 75 100]
Az değişim (AD)	[25 50 75]
Orta düzeyde değişim (ODD)	[0 25 50]
Büyük ölçekli değişim (BÖD)	[0 0 25]

Çizelge 3.25. Çıktının üyelik fonksiyonları ve sayısal aralıkları

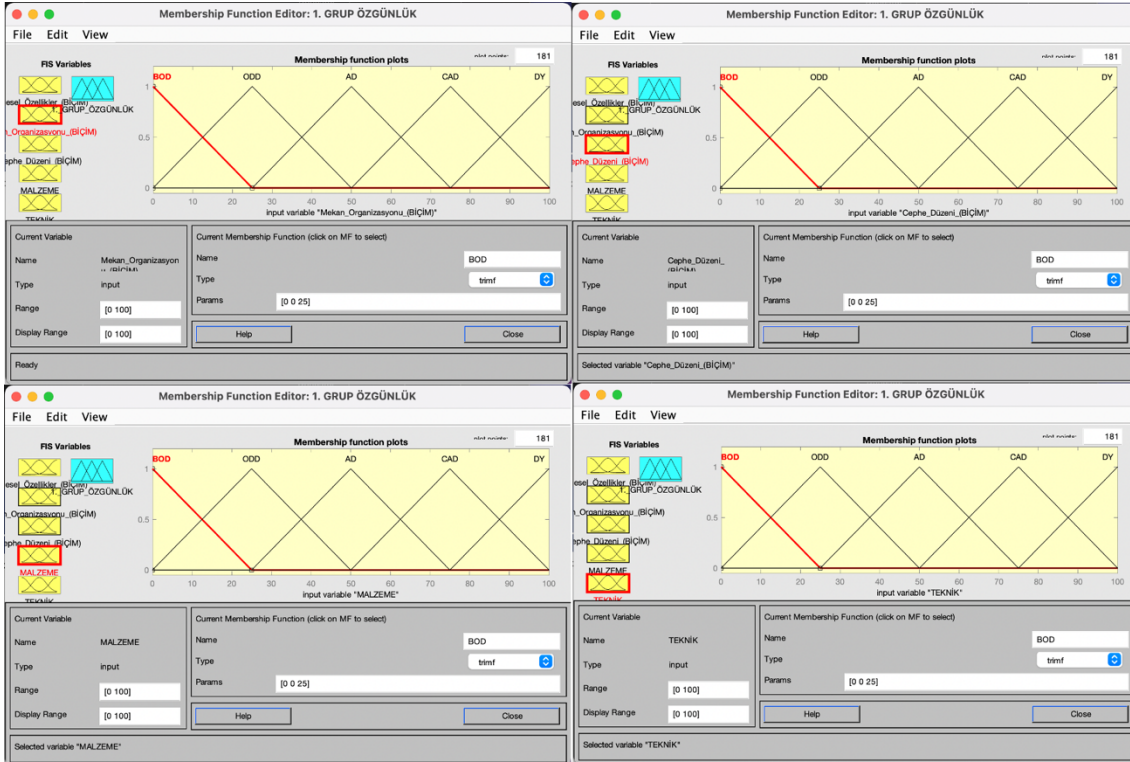
Çıktıların üyelik fonksiyonları	
Tamamen özgün (TÖ)	[75 100 100]
Büyük ölçüde özgün (BÖÖ)	[50 75 100]
Orta derecede özgün (ODÖ)	[25 50 75]
Az derecede özgün (ADÖ)	[0 25 50]
Özgünlüğünü kaybetmiş (ÖK)	[0 0 25]

Bu işlem girdi ve çıktı bölümünde yer alan bütün kriterler için yapılmıştır. Her bir kriter için üyelik fonksiyonu aralıkları bulanık mantık sistemine işlenerek tamamlanmıştır. Bu aşama bulanık mantık yönteminin bulanıklaştırma ve durulaştırma aşamasına karşılık gelmektedir. Bu da modelin girdi-çıktı kriterlerinin ve değer aralıklarının sisteme işlenmesi anlamına gelmektedir. Yapılan işlemlere örnek olarak Kütleli Özellikler (BİÇİM) kriterinin üyelik fonksiyonlarının programa işlenmiş hali Şekil 3.17’de gösterilmiştir.

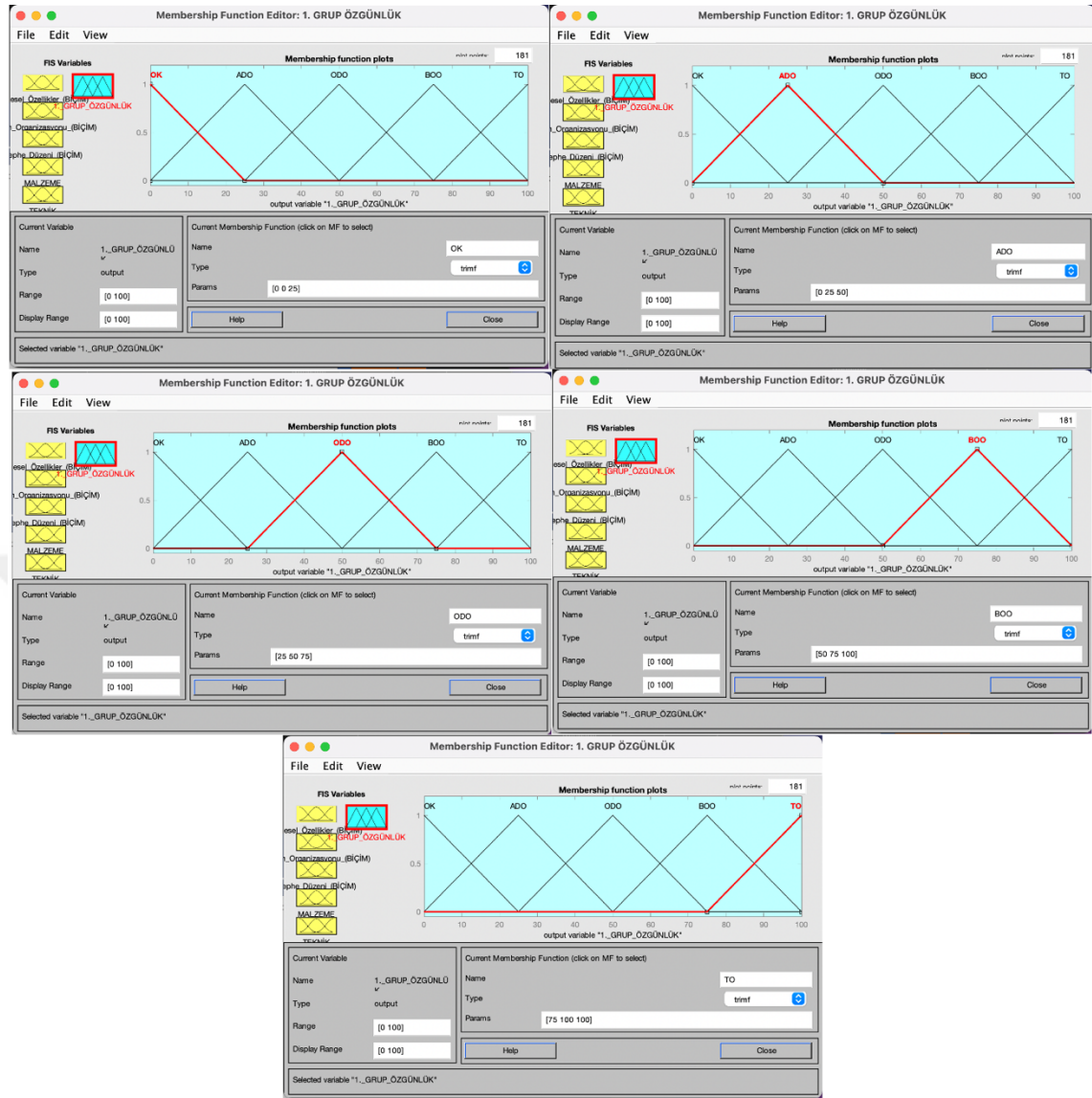
Şekil 3.18. Kütlesel Özellikler (BİÇİM) kriterinin üyelik fonksiyonlarının programa işlenişi

Kütlesel Özellikler kriteri için yapılan üyelik fonksiyonu ayarları Mekan Organizasyonu (BİÇİM), Cephe Düzeni (BİÇİM), MALZEME ve TEKNİK kriterleri için de yapılmıştır. Geriye kalan kriterler için yapılan üyelik fonksiyonlarının programa işlenişi Şekil 3.18’de gösterilmiştir.

Şekil 3.19. Geriye kalan 1. Grup özgünlük kriterinin üyelik fonksiyonlarının programa işlenişi

Bir sonraki aşamada, bulanık mantık sisteminin giriş kriterleri işlendikten sonra, çıkış bölümündeki kriterlerin değer aralıkları ve verileri girilir. Bu etaptaki çıktı olan 1. Grup Özgünlük için üyelik fonksiyonlarının programa işlenmiş hali Şekil 3.19’da gösterilmiştir.

Şekil 3.20. 1. Grup Özgünlük için çıktı üyelik fonksiyonlarının programa işlenişi

Girdi ve Çıktı bölümüne kriterler ve üyelik fonksiyonu aralıkları işlendikten sonra her bir kriter ve üyelik fonksiyonu aralığı için kural tablosunun işlenmesi gerekmektedir. Sistemin bu aşamasında belirlenen kriterler üzerinden yapılan gruplandırmalar için ayrı kural tabloları oluşturulmuştur. Kurallar, hazırlanan anket aracılığıyla uzmanlardan alınan görüşler doğrultusunda ulaşılan verilerden, Analitik Hiyerarşi Prosesi yöntemi kullanılarak elde edilen kriter ağırlıklarının kural değerlerine yansıtılması ile oluşturulmuştur. Bu sayede tasarlanan sistemden daha objektif ve doğru özgünlük değerleri elde etmek amaçlanmıştır. Her bir kritere ait üyelik fonksiyonlarının kombinasyonu hesaplandığında 1. Grup özgünlük değerlendirmesi için; $5^5 = 3125$ farklı olasılık olduğu görülmektedir.

Her bir olasılığa ait kural her bir kriterin üyelik fonksiyonu aralığının orta değeri ile kriter ağırlıkları çarpılarak ortalama değeri hesaplanmış ve sonuç kural değeri elde edilmiştir. Bu sayede özgünlük değerlendirme modelinde kural veri tabanı oluşturulmuştur. Kurallar oluşturulurken girdilerin üyelik fonksiyonu aralıkları ve bu

aralıkların orta değerlerinden elde edilen kural değerleri Çizelge 3.26'da, elde edilen sonuç değer aralığına karşılık gelen çıktı üyelik fonksiyonları ise Çizelge 3.27'de gösterilmiştir.

Çizelge 3.26. Girdi üyelik fonksiyonlarının kural oluşturulurken kullanılan değer karşılığı

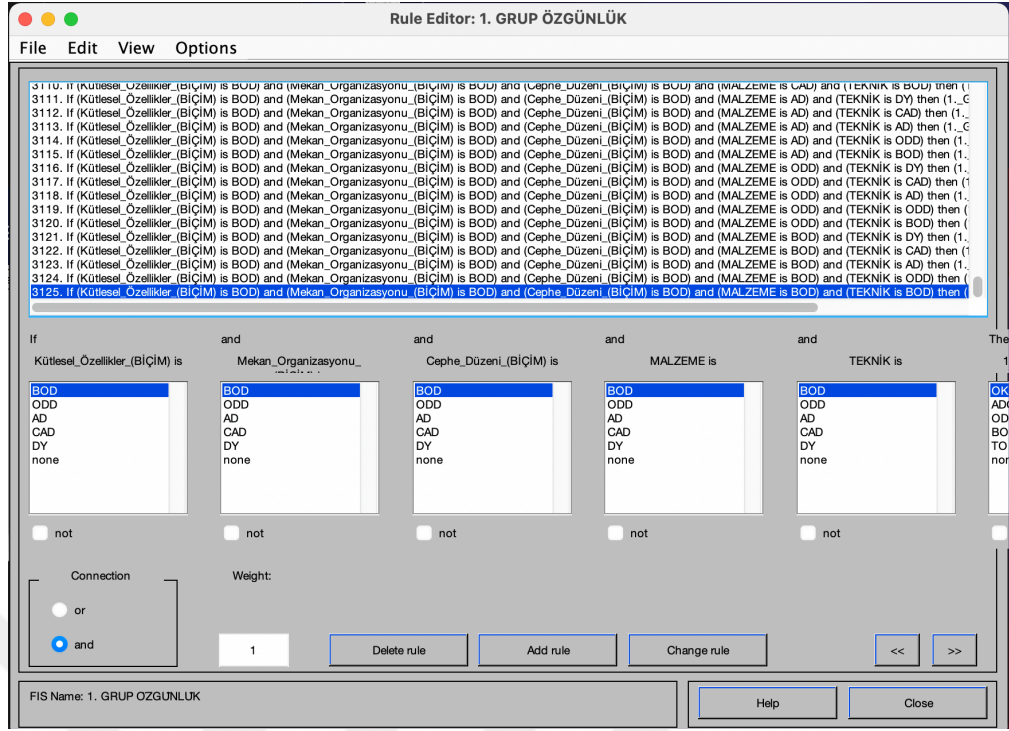
Girdilerin üyelik fonksiyonları	KURAL DEĞERİ
Değişim yok (DY)	100
Çok az değişim (ÇAD)	75
Az değişim (AD)	50
Orta düzeyde değişim (ODD)	25
Büyük ölçekli değişim (BÖD)	0

Çizelge 3.27. Çıktı üyelik fonksiyonlarının kural oluşturulurken kullanılan değer aralığı karşılığı

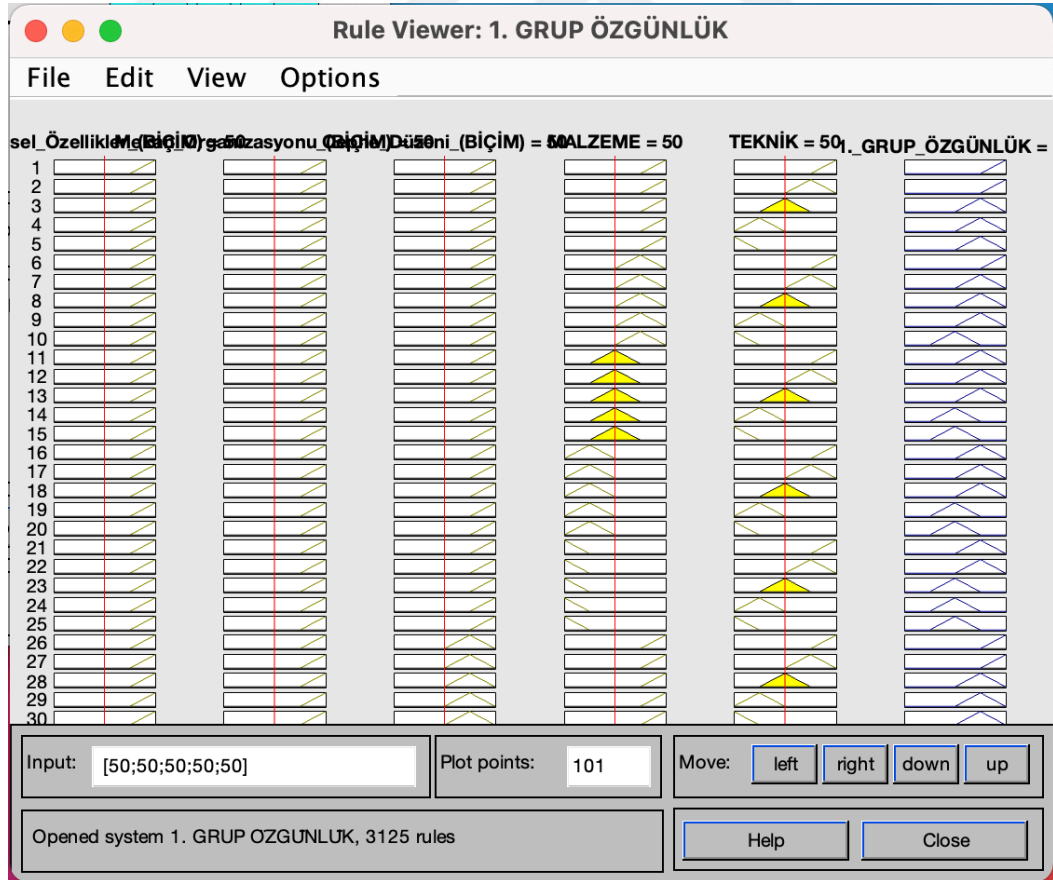
Çıktının üyelik fonksiyonları	KURAL DEĞERİ ARALIĞI
Tamamen özgün (TÖ)	87,5-100
Büyük ölçüde özgün (BÖÖ)	62,5-87,5
Orta derecede özgün (ODÖ)	37,5-62,5
Az derecede özgün (ADÖ)	12,5-37,5
Özgünlüğünü kaybetmiş (ÖK)	0- 12,5

Örneğin; 1. Grup özgünlük değerlendirme sisteminde kriterlerden Kütleli Özellikler (BİÇİM)'de çok az değişim, Mekan Organizasyonu (BİÇİM)'de orta düzeyde değişim, Cephe Düzeni (BİÇİM)'de çok az değişim, MALZEME'de az değişim ve TEKNİK'te orta düzeyde değişim içeren bir kuralı hesaplamak için; ((Kütleli Özellikler (BİÇİM) kriter ağırlığı x Kütleli Özellikler (BİÇİM) kural değeri) + (Mekan Organizasyonu (BİÇİM) kriter ağırlığı x Mekan Organizasyonu (BİÇİM) kural değeri) + (Cephe Düzeni (BİÇİM) kriter ağırlığı x Cephe Düzeni (BİÇİM) kural değeri) + (MALZEME kriter ağırlığı x MALZEME kural değeri) + (TEKNİK kriter ağırlığı x TEKNİK kural değeri)) / (kriterler ağırlıkları toplamı) = ((0,08x75) + (0,09x25) + (0,07x75) + (0,17x50) + (0,195x25) / ((0,08+0,09+0,07+0,17+0,195)) = 44,421 olarak hesaplanmıştır. Bu durumda çıktı değerimiz orta derecede özgün olacaktır.

Bu kapsamda oluşturulan 1. Grup özgünlük değerlendirmesi için hesaplanan 3125 farklı olasılık için işlemler uygulanarak kural tablosu oluşturulmuştur (Ek-2). Bu kuralların bir sisteme işlenmesi sonucunda kural veri tabanı tamamlanmış ve sistem çalışmaya hazır hale getirilmiştir. Kuralların sisteme işlenmiş hali ve çalışmaya hazır durumu Şekil 3.20 ve Şekil 3.21'de gösterilmiştir.

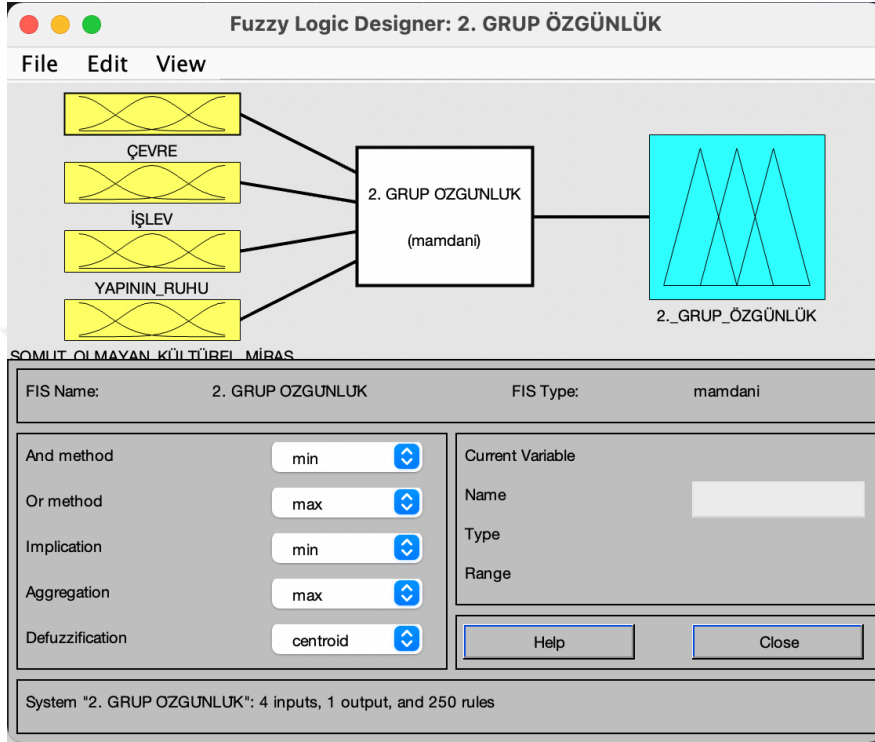
Şekil 3.21. 1. Grup Özgünlük değeri için kuralların sisteme işlenmiş hali

Şekil 3.22. 1. Grup Özgünlük Analiz Sistemi'nin çalışmaya hazır durumu

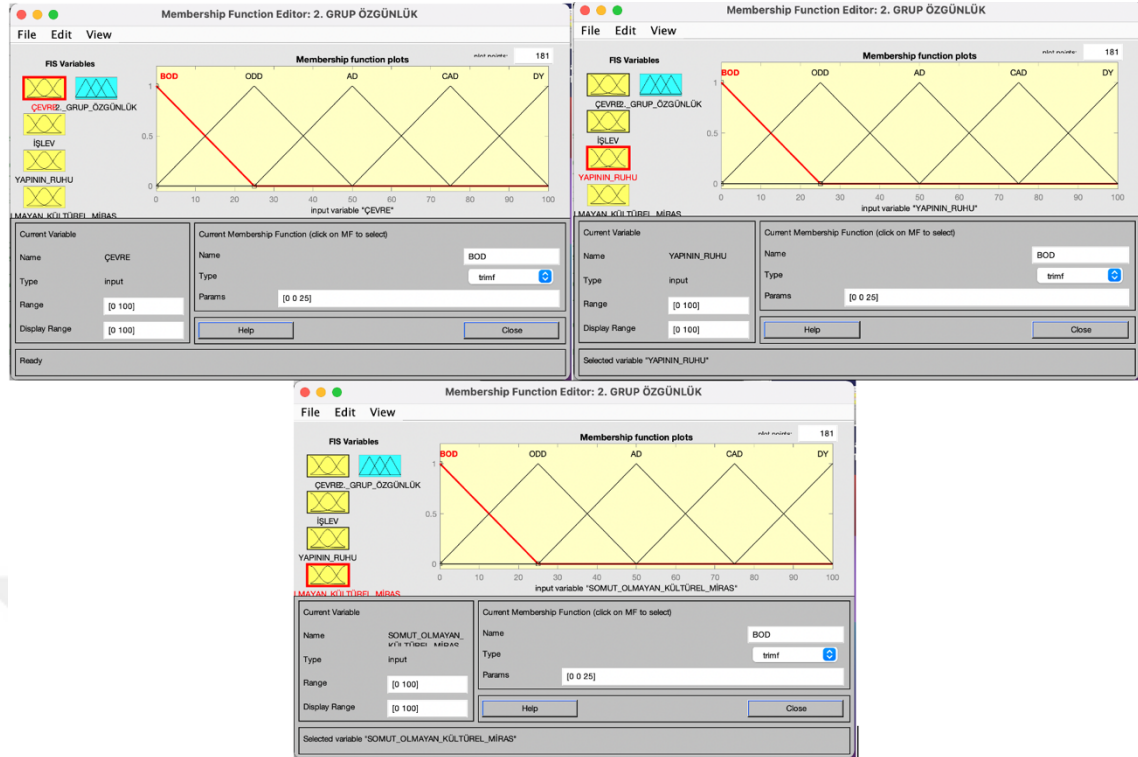
2.Grup Özgünlük Analizi

2. Grupta bulunan kriterleri değerlendirmek için hazırlanan 2. Grup Analiz Sisteminde de 1. Grup için izlenen yol geçerlidir. Şekil 3.22’de gösterildiği gibi girdi bölümüne 2. Grup değerlendirme kriterleri, çıktı bölümüne ise 2. Grup özgünlük sonucu tanımlanır.

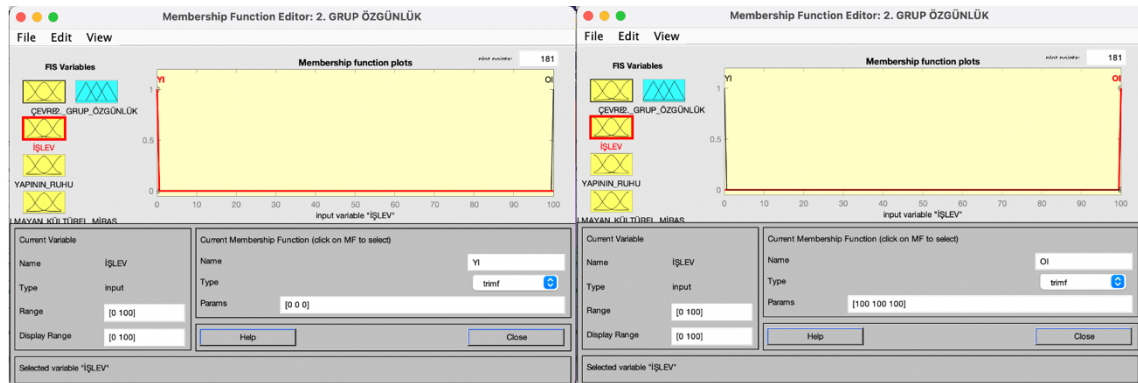
Şekil 3.23. Matlab Fuzzy logic araç kutusunda 2. Grup özgünlük değerlendirmesinin girdi ve çıktı bölümü

Bu işlem yapıldıktan sonra Çizelge 3.19 ve Çizelge 3.20’de belirtilen kriterlerin, üyelik fonksiyonları ve aralıkları sistemde belirtilmiştir. Bu işlem girdi ve çıktı bölümünde yer alan bütün kriterler için yapılmıştır. Her bir kriter için üyelik fonksiyonu aralıkları bulanık mantık sistemine işlenerek tamamlanmıştır. 1. Grup özgünlük kriterlerinden Kütsel Özellikler kriteri için yapılan üyelik fonksiyonu ayarları ÇEVRE, YAPININ RUHU ve SOMUT OLMAYAN KÜLTÜREL MİRAS kriterleri için de yapılmıştır. Bu kriterler için yapılan üyelik fonksiyonu ayarları Şekil 3.23’te gösterilmiştir.

Şekil 3.24. 2. Grup özgünlük kriterinden Çevre, Yapının Ruhu ve Somut Olmayan Kültürel Miras kriterlerinin üyelik fonksiyonlarının programa işlenişi

İşlev kriteri için üyelik fonksiyonları ÖZGÜN İŞLEV (100) ve YENİ İŞLEV (0) şeklinde tanımlanmıştır. Çünkü restorasyon projesi ya yeni işleve göre tasarlanmıştır ya da özgün işleve göre tasarlanmıştır. Sisteme işlenmiş hali Şekil 3.24'te gösterilmiştir.

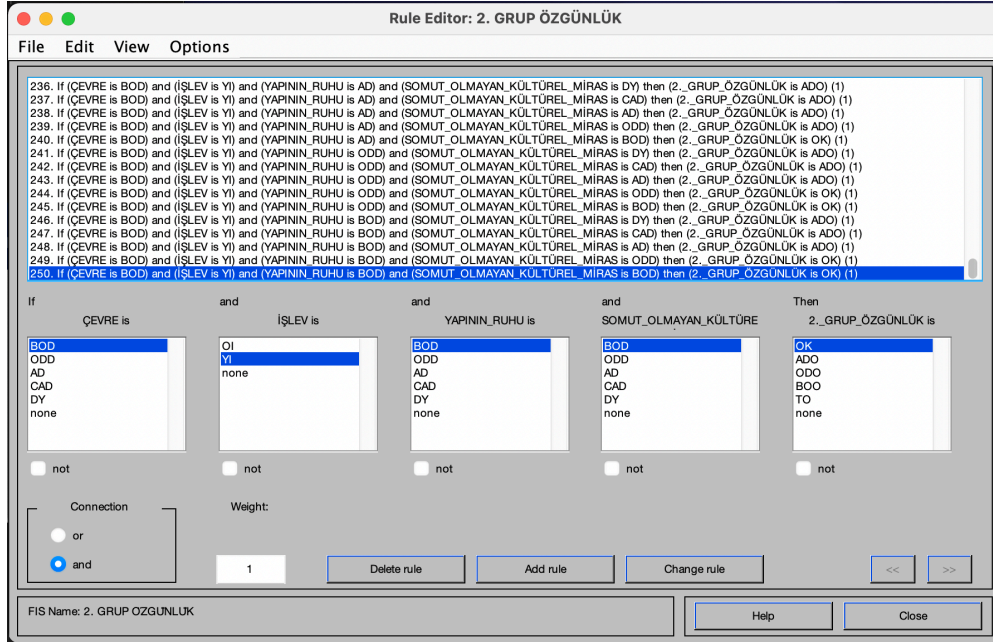

Şekil 3.25. 2. Grup özgünlük kriterinden İşlev kriterlerinin üyelik fonksiyonlarının programa işlenişi

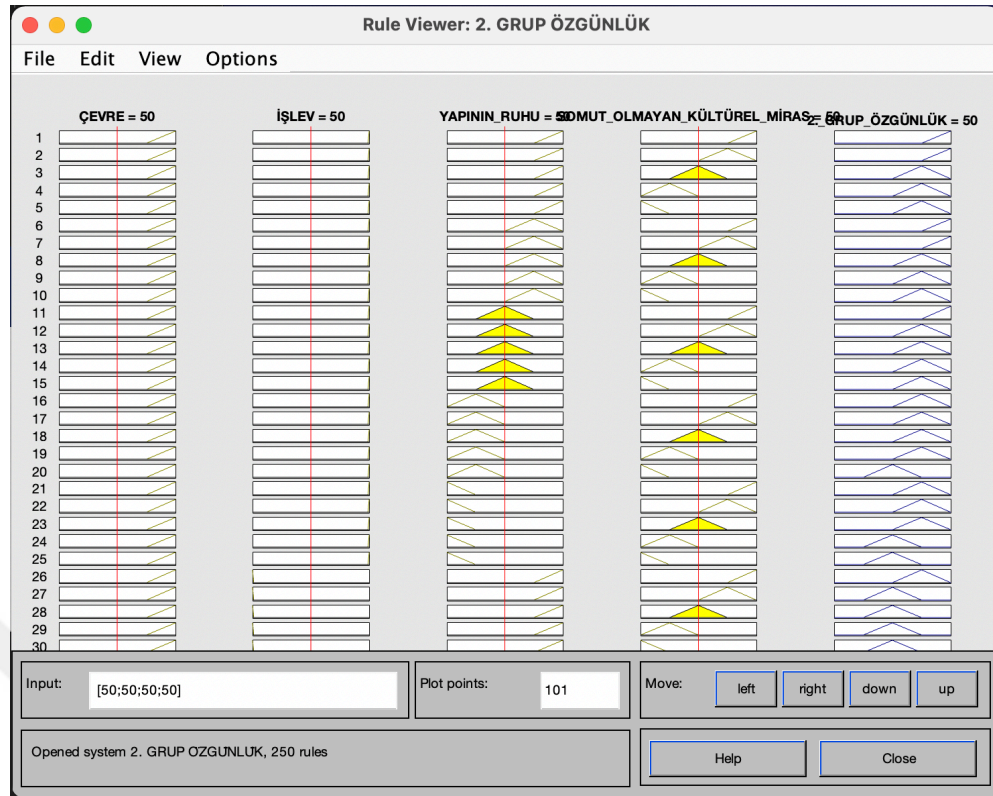
Bulanık mantık sisteminin girdi kriterleri işlendikten sonra, çıktı bölümündeki üyelik fonksiyonlarının değer aralıkları girilir. Bu etapdaki çıktı olan 2. Grup Özgünlük için üyelik fonksiyonlarının programa işlenişi 1. Grup Özgünlük için üyelik fonksiyonlarının programa işlenişi ile aynı şekildedir.

Kuralların oluşturulması yöntemi 1. Grup için yapılan işlemler ile aynıdır.

Ancak bu gruptaki kriter sayısı ve üyelik fonksiyonu sayıları aynı olmadığı için, her bir kritere ait üyelik fonksiyonlarının kombinasyonu hesaplandığında; $5^3 \times 2 = 250$ farklı olasılık olduğu görülmektedir. Bu kapsamda oluşturulan 2. Grup özgünlük değerlendirmesi için hesaplanan 250 farklı olasılık için 1. Grup için izlenen yöntem uygulanarak kural tablosu oluşturulmuştur (Ek-3). Bu kuralların sisteme işlenmesi sonucunda kural veri tabanı tamamlanmış ve sistem çalışmaya hazır hale getirilmiştir. Kuralların sisteme işlenmiş hali ve çalışmaya hazır durumu Şekil 3.25 ve Şekil 3.26'da gösterilmiştir.

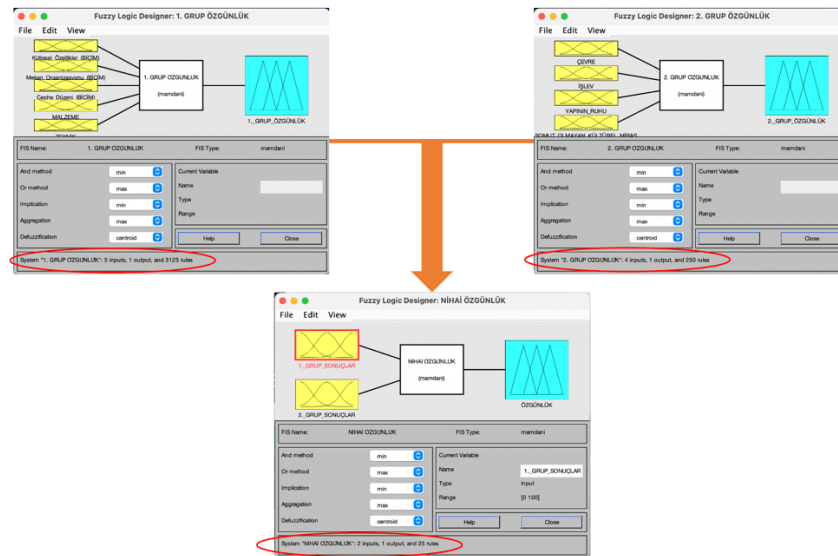
Şekil 3.26. 2. Grup Özgünlük değeri için kuralların sisteme işlenmiş hali

Şekil 3.27. 2. Grup Özgünlük Analiz Sistemi'nin çalışmaya hazır durumu

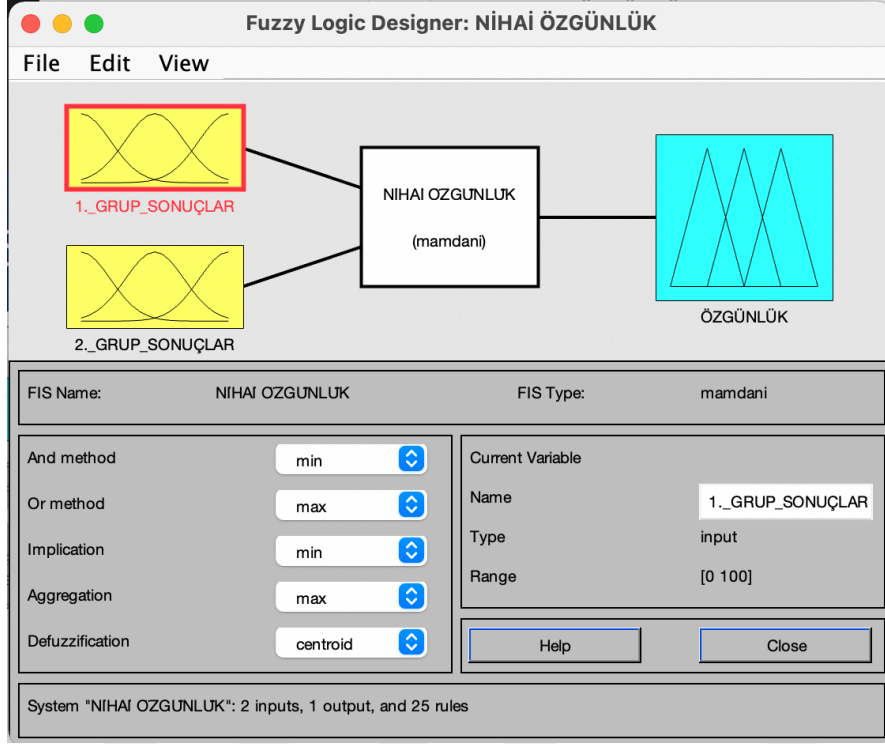
Nihai Özgünlük Analizi

Oluşturulan 1. Grup Özgünlük Analiz Sistemi ve 2. Grup Özgünlük Analiz Sisteminden elde edilen sonuçların girdi olarak işlenip nihai sonuca ulaşmayı sağlayan sistemin genel işleyişi Şekil 3.27'de gösterilmiştir.

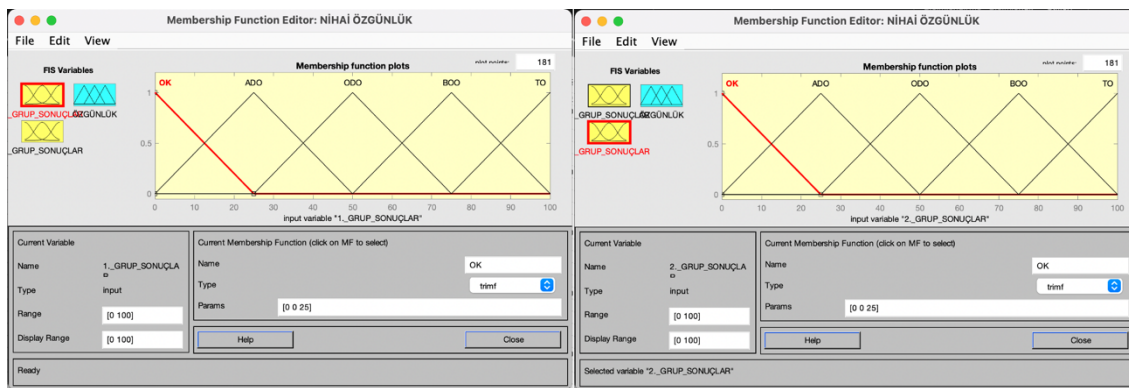
Şekil 3.28. Sistemin genel işleyişi

Nihai özgünlük analizi için hazırlanan sistem de 1. Grup ve 2. Grup için hazırlanan sistem ile aynı şekilde işlemektedir. Şekil 3.28’de gösterildiği gibi girdi bölümüne 1. Grup ve 2. Gruptan elde edilen sonuçlar girdi olarak işlenir çıktı bölümüne ise Nihai özgünlük üyelik fonksiyonları tanımlanır.

Şekil 3.29. Matlab Fuzzy logic araç kutusunda 2. Grup özgünlük değerlendirmesinin girdi ve çıktı bölümü

Üyelik fonksiyonu ayarları 1. Grup ve 2. Grup çıktı üyelik fonksiyonu değer aralıklarına göre yapılmıştır. Bu ayarlar Şekil 3.29’da gösterilmiştir.

Şekil 3.30. Nihai özgünlük değerlendirmesi için girdilerin üyelik fonksiyonlarının programa işlenişi

Girdi kriterleri işlendikten sonra, çıktı bölümündeki üyelik fonksiyonlarının değer aralıkları girilir. Önceki etaplarla aynı şekilde üyelik fonksiyonu ayarları yapılır.

Önceki etaplardaki kural oluşturma yöntemini nihai özgünlük analizi için de kullanabilmek için girdi sayısı ve üyelik fonksiyonu sayıları doğrultusunda işlemler yapılmıştır. Her bir kritere ait üyelik fonksiyonlarının kombinasyonu hesaplandığında; $5^2 = 25$ farklı olasılık olduğu görülmektedir. Bu kapsamda oluşturulan nihai özgünlük değerlendirmesi için hesaplanan 25 farklı olasılık için önceki etaplarda izlenen yöntem uygulanarak kural tablosu oluşturulmuştur (Ek-4). Bu kuralların sisteme işlenmesi sonucunda kural veri tabanı tamamlanmış ve sistem çalışmaya hazır hale getirilmiştir. Kuralların sisteme işlenmiş hali ve çalışmaya hazır durumu Şekil 3.30 ve Şekil 3.31’de gösterilmiştir.

Rule Editor: NİHAİ ÖZGÜNLÜK

File Edit View Options

14. If (1._GRUP_SONUÇLAR is ODO) and (2._GRUP_SONUÇLAR is ADO) then (ÖZGÜNLÜK is ADO) (1)
 15. If (1._GRUP_SONUÇLAR is ODO) and (2._GRUP_SONUÇLAR is OK) then (ÖZGÜNLÜK is ADO) (1)
 16. If (1._GRUP_SONUÇLAR is ADO) and (2._GRUP_SONUÇLAR is TO) then (ÖZGÜNLÜK is BOO) (1)
 17. If (1._GRUP_SONUÇLAR is ADO) and (2._GRUP_SONUÇLAR is BOO) then (ÖZGÜNLÜK is ODO) (1)
 18. If (1._GRUP_SONUÇLAR is ADO) and (2._GRUP_SONUÇLAR is ODO) then (ÖZGÜNLÜK is ODO) (1)
 19. If (1._GRUP_SONUÇLAR is ADO) and (2._GRUP_SONUÇLAR is ADO) then (ÖZGÜNLÜK is ADO) (1)
 20. If (1._GRUP_SONUÇLAR is ADO) and (2._GRUP_SONUÇLAR is OK) then (ÖZGÜNLÜK is OK) (1)
 21. If (1._GRUP_SONUÇLAR is OK) and (2._GRUP_SONUÇLAR is TO) then (ÖZGÜNLÜK is ODO) (1)
 22. If (1._GRUP_SONUÇLAR is OK) and (2._GRUP_SONUÇLAR is BOO) then (ÖZGÜNLÜK is ODO) (1)
 23. If (1._GRUP_SONUÇLAR is OK) and (2._GRUP_SONUÇLAR is ODO) then (ÖZGÜNLÜK is ADO) (1)
 24. If (1._GRUP_SONUÇLAR is OK) and (2._GRUP_SONUÇLAR is ADO) then (ÖZGÜNLÜK is ADO) (1)
 25. If (1._GRUP_SONUÇLAR is OK) and (2._GRUP_SONUÇLAR is OK) then (ÖZGÜNLÜK is OK) (1)

If 1._GRUP_SONUÇ and 2._GRUP_SONUÇ

OK
ADO
ODO
BOO
TO
none

OK
ADO
ODO
BOO
TO
none

Then ÖZGÜNLÜK is

OK
ADO
ODO
BOO
TO
none

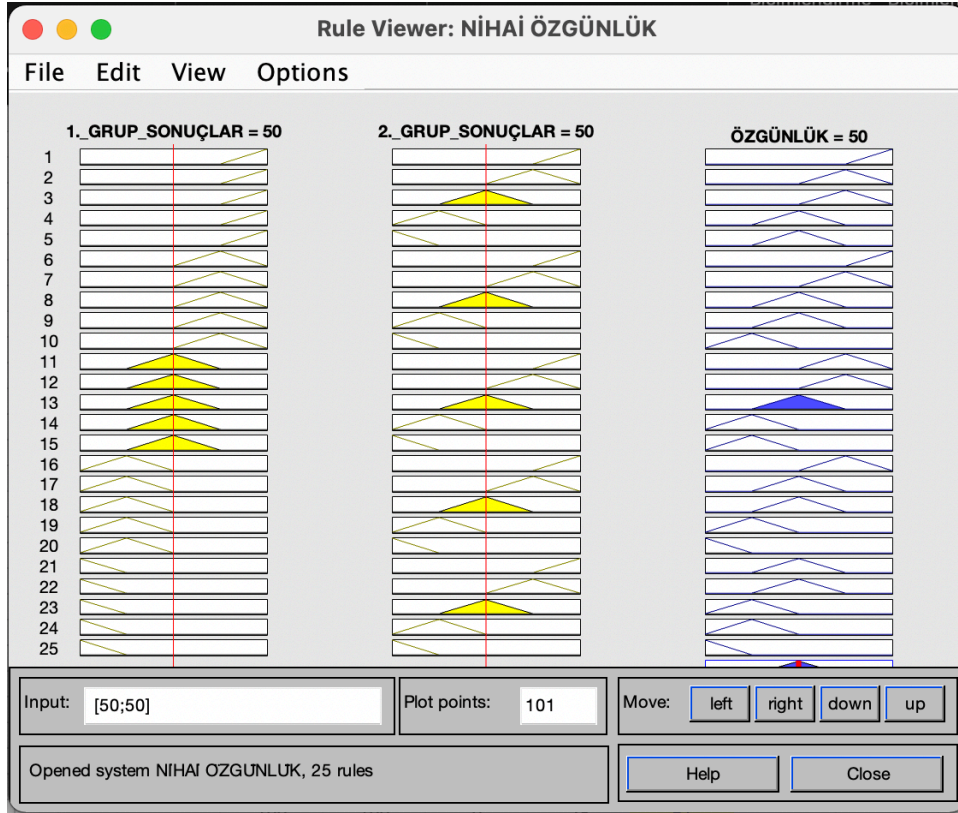
☐ not ☐ not ☐ not

Connection: ☐ or ☒ and Weight: 1

Delete rule Add rule Change rule << >>

FIS Name: NİHAİ ÖZGÜNLÜK Help Close

Şekil 3.31. Nihai özgünlük değeri için kuralların sisteme işlenmiş hali

Şekil 3.32. Nihai Özgünlük Analiz Sistemi'nin çalışmaya hazır durumu

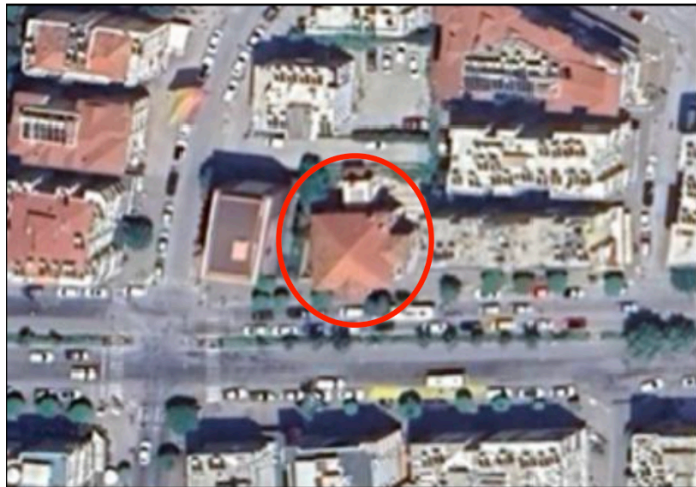
Bulanık Mantık sisteminde Özgünlük Analiz Sistemi, 3 etap olarak tamamlanmıştır. Değerlendirilecek olan yeniden işlevlendirilerek restore edilmiş geleneksel konutların belirlenen kriterler doğrultusunda özgünlük değerleri hesaplanmıştır. Bu bağlamda her evin uzmanlar tarafından yapıları yerinde incelenerek belirlenen özgünlük kriterlerinin değerleri sisteme işlenerek, yapıların nihai özgünlük değerleri hesaplanmıştır.

4. BULGULAR

Bu bölümde, çalışma alanı olarak seçilen Alanya'da yer alan ve çalışmada değerlendirmeye alınan 5 farklı işlev ile restore edilmiş 10 adet geleneksel konutun yapı tanıtım tabloları oluşturulmuştur. Oluşturulan yapı tanıtım tabloları; geleneksel konutun diğer yapılarla olan ilişkisini gösteren konumu restitüsyon ve restorasyon için hazırlanmış kat planları ve ön cephe çizimleri yer almaktadır. Ayrıca katalogda yapılara ait bulunabilen en eski görsel ile onarım öncesi- sonrasını gösteren iç mekan ve mimari cephe resimleri, yapının genel bilgileri ve yapının bölge halkının belleğinde nasıl yer ettiğini gösteren kısa hikayesi bulunmaktadır. Çalışmada belirlenen bölgede geleneksel konutları temsil edecek 10 adet geleneksel konut, genel mimari özellikleri anlatılarak konunun uzmanları tarafından değerlendirmeye alınmıştır. Çalışma kapsamında değerlendirilen geleneksel konutların; AHP ve Bulanık Mantık analiz yöntemi kullanılarak oluşturulan Özgünlük Analiz Sistemi ile özgünlükleri tablolar oluşturularak ortaya konulmuştur.

4.1 Hasanağalar Konağı (256 Ada 56 Parsel)- Alanya Kültür Müdürlüğü

Alanya'nın yoğun trafiğine sahip Şevket Tokuş Caddesi üzerinde bulunan Hasanağalar Konağı, 1860'lardan sonra sur dışında düzlük alanda kurulan yeni kentin sahip olduğu en gösterişli geleneksel Alanya evlerindendir. Yapının yapıldığı tarih net olarak bilinmemekle beraber kentte ikinci yerleşim alanı olarak belirlenen düzlük alana yerleşimin başladığı 1800'lü yılların sonu olarak düşünülmektedir. Dönemin varlıklı ailelerinden olan Alaydın ailesi tarafından inşa edilen yapının bulunduğu büyük arazi Şevket Tokuş Caddesi'nin 1980'li yıllarda faaliyete geçmesinden sonra 6 parsel bölünmüştür. 1989'den itibaren içinde oturulmayan ve bugünlere dek nispeten iyi durumda kalmış olan yapı, malikleri ve Alanya Belediyesi arasında yapılan protokolle, ticaret yapılmamak şartıyla ve Belediye dışında bir kurum ya da kuruluşa devredilmemesi koşuluyla, bedelsiz olarak 30 yıllığına Alanya Belediyesi'ne tahsis edilmiştir. Antalya Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu'nun kararı ile fonksiyonu Alanya Kültür Müdürlüğü ofisi olarak uygun bulunan tescilli taşınmaza ait rölöve restitüsyon ve restorasyon projeleri ile raporları Antalya Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu tarafından onaylanmıştır.

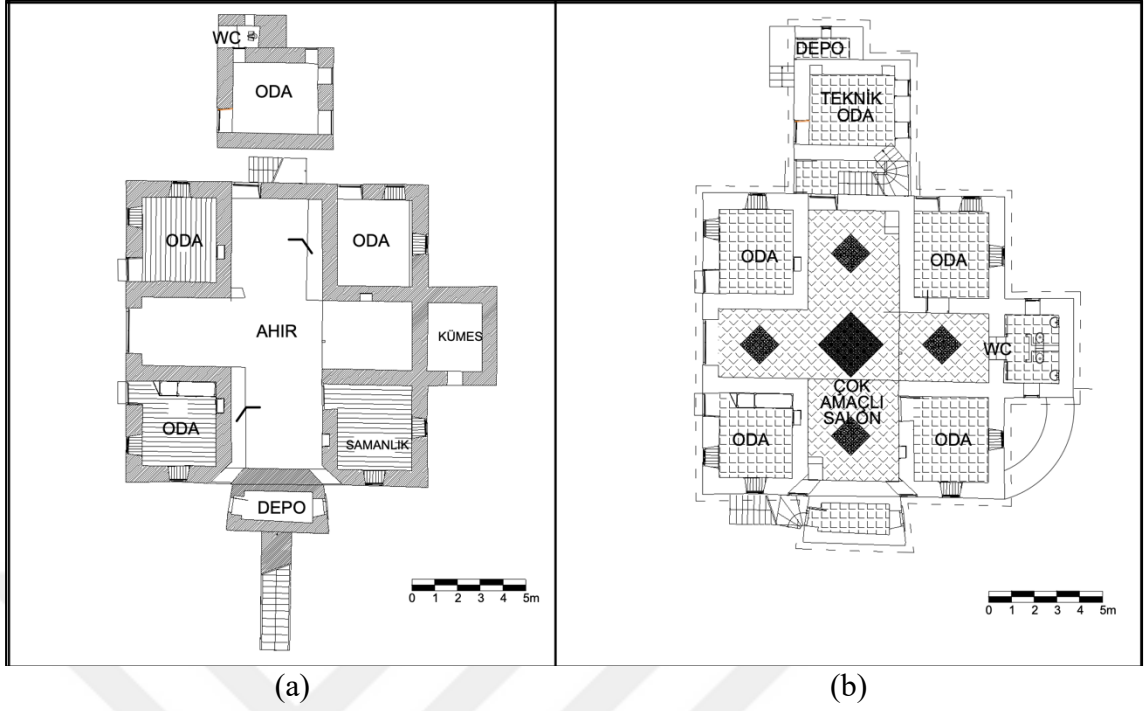

Şekil 4.1. 256 Ada 56 Parselde bulunan geleneksel konutun konumu

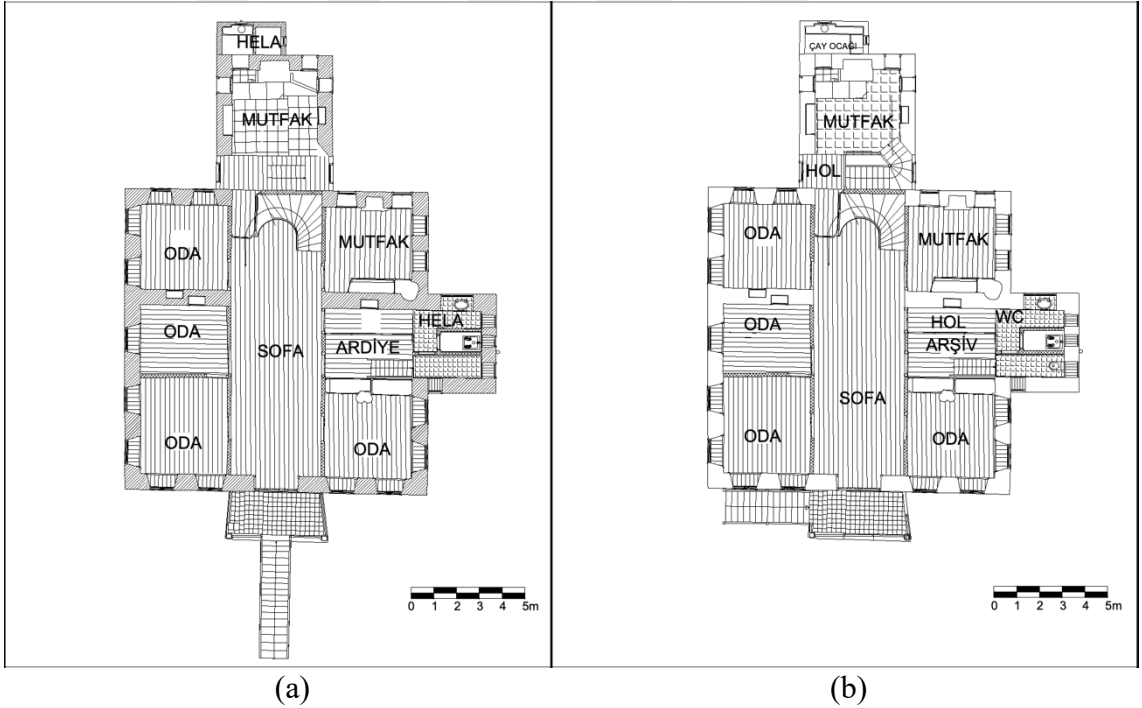

Şekil 4.2. 256 Ada 56 Parselde bulunan geleneksel konutun 1900'lü yılların başından bir fotoğrafı

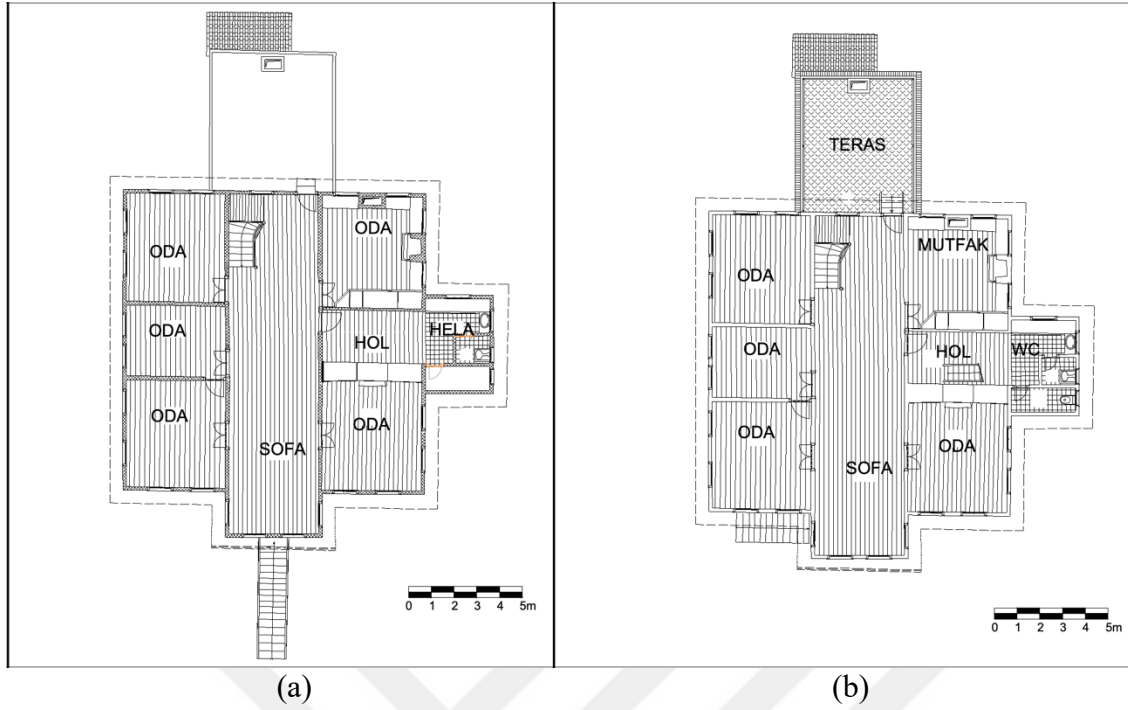
İç sofalı plan tipinde bir plan şemasına sahip olan yapının iç duvarları restorasyon çalışmalarında korunmuştur. Böylelikle iç sofalı plan şeması günümüzde de okunmaktadır. Yapının zemin katı, üst katlardan bağımsız bir bölüm olarak inşa edilmiştir. Zemin kattaki girişler sokak kotu ile aynı seviyededir. Bazı mekanların sokağa açılan kendi girişleri vardır, bu mekanların hayvanlar için olduğu düşünülmektedir. Aile yaşamının geçtiği bölüm birinci ve ikinci katlardır. Birinci kata g hem ön hem arka cepheden tek kollu bir merdivenler ile giriş sağlanmıştır. Birinci katın sofasında bulunan iki kollu bir merdiven ile ikinci kata çıkılmaktadır. Arka bahçede ayrıık nizamda bir oda ve wc'nin bulunduğu bir kütle vardır. Yapı üç ayrı dönemde ele alınabilmektedir. 1.dönemde mevcut olan kuzeydeki müstemilat yapısının bir bölümü 2.dönem olan Hasanağalar Konağı'nın yapımı sırasında yıkılmış, diğer kısmı konağa ilave edilmiştir. 3.dönemde varisler tarafından kullanılan yapı ihtiyaçlara göre yeniden tasarımılanmış, giriş katında ilave edilen ahşap bölme duvar, beton merdiven ve müstemilat yapısının toprak damının betonarme teras olarak değiştirilmesinin dışında yeni yol yapımı nedeniyle güney cephedeki giriş merdiveninin yeri değiştirilerek sahanlığın yan tarafına alınmıştır.

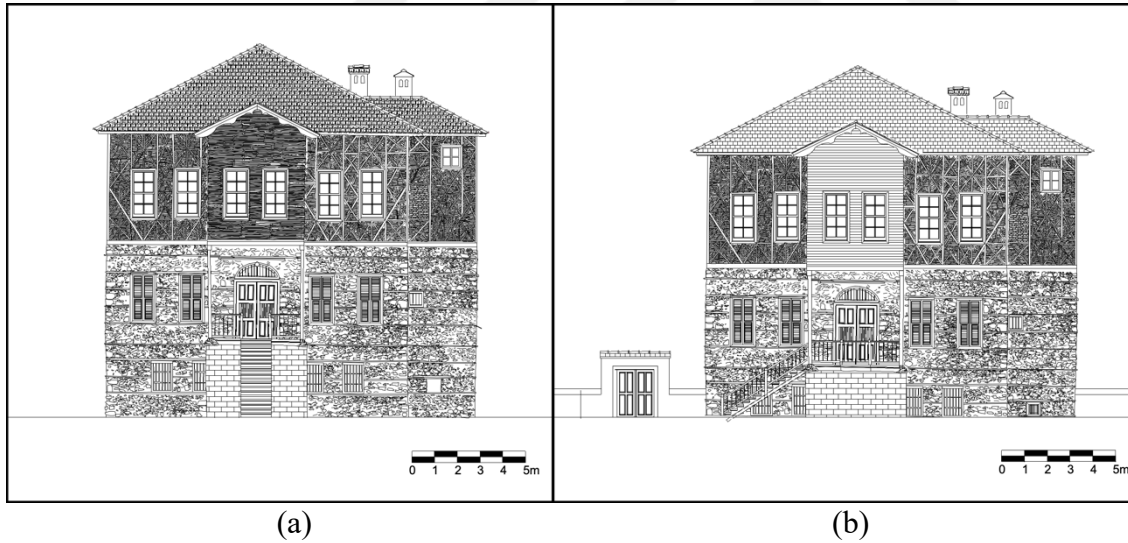
Şekil 4.3. Hasanağalar Konağı- Zemin kat planları (a) Restitüsyon (b) Restorasyon

Şekil 4.4. Hasanağalar Konağı- Birinci kat planı (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon- Birinci kat planı

Şekil 4.5. Hasanağalar Konağı-İkinci kat planı **(a)** Restitüsyon; **(b)** Restorasyon

Şekil 4.6. Hasanağalar Konağı-Ön cephe **(a)** Restitüsyon; **(b)** Restorasyon

Zemin ve birinci katlarda ahşap hatıllı moloz taş duvar, ikinci katta ahşap çatkı tuğla dolgu duvar, çıkmada ise ahşap bağdadi duvar tekniği kullanılmıştır. Restorasyon esnasında yenileyici müdahalelerde özgün yapım teknikleri ve özgün malzemeler kullanılmıştır. Duvarların tuğla ve ahşap çatkıları sökülerek kötü durumda olan ahşap parçalar yenilenecek duvarlar özgününe uygun olarak yeniden inşa edilmiştir. Döşemelerde statik açıdan kötü durumda olan kirişler değiştirilmiştir. Çatı askıya alınarak tavan kaplamaları, konstrüksiyon ve ahşap çatkılar elden geçirilmiştir. Onarım işleminden sonra sökülen özgün kiremitler sağlamlaştırılarak yeniden kullanılmıştır. Cumbanın dış cephesi özgün mimarisinde sıvanmamıştır ancak malzeme ve strüktürü

korumak amacıyla restorasyon sırasında cumbanın dış cephesi sıvanmıştır. Cumbayı taşıyan demir kolonların yerine orijinalinde ahşap olduğu düşünülen kolonlar yapılmıştır. Konağın özgün kapıları elden geçirilerek ahşap tüm detaylar orijinal renklerinde korunmuştur. Eksik kapılar orijinaline uygun olarak yeniden üretilmiştir. Tavan kaplamasının bulunmadığı mekanlarda diğer mekan tavanları örnek alınarak düz kaplama tahtası kullanılmıştır. Kötü durumda olan pencere doğramaları, kapaklar ve panjurlar özgününe uygun şekilde yeniden yapılmıştır. Bodrum katında yeni işlev nedeniyle mekan düzenlemelerine gidilmiş, ıslak mekanlar eklenmiştir. Özgününde toprak zemin olan mekanlar günümüz konfor koşullarını sağlamak amacıyla yapının kalanında ıslak hacimlerde kullanılan çini karolarla kaplanmıştır. Islak mekanlardaki orijinal mermer eviyeler sadece temizlenmiştir, mevcut Suriye (Halep) işi çini karolar benzer görünümde çini karolarla tamamlanmıştır. Çalışır durumda olan kapı kilitleri, kapı menteşeleri, pencere panjur ve kanatlarındaki demir kısımlar elden geçirilmiştir. Alanya'nın ilk doktorlarından olan Sabri Erkin'in muayene amaçlı kullanılmak üzere bir beton merdiven ilavesiyle pencerenin iptal edilerek kapıya dönüştürüldüğü ve giriş katını üst katla bağlayan merdivenin önüne ahşap bölme duvarını yapıldığı binanın kuzey bölümündeki değişiklikler giderilmiş, bina eski haline döndürülmüştür.

(a)

(b)

Şekil 4.7. Hasanağalar Konağı ön cephe fotoğrafı (a) Restorasyon öncesi; (b) Restorasyon sonrası

(a)

(b)

Şekil 4.8. Hasanağalar Konağı ikinci kat oda mekanından fotoğrafı; (a) Restorasyon öncesi (b) Restorasyon sonrası

Şekil 4.9. Hasanağalar Konağı birinci kat mutfak mekanından fotoğraf; **(a)** Restorasyon öncesi **(b)** Restorasyon sonrası

Şekil 4.10. Hasanağalar Konağı birinci kat sofa mekanından fotoğraf; **(a)** Restorasyon öncesi **(b)** Restorasyon sonrası

Şekil 4.11. Hasanağalar Konağı zemin kat ahır/çok amaçlı salon mekanından fotoğraf; **(a)** Restorasyon öncesi **(b)** Restorasyon sonrası

Konağın ilk inşa edilışinde ikinci kat duvarlarının dış cephesinin ekonomik sebeplerden ötürü sıvanamadığı bilinmektedir. Sonraki yıllarda sıvasız kalan konak kent

sakinlerinin belleğinde bu sıvasız görünüşü ile yer etmiştir. Bu nedenle restorasyon çalışmaları sırasında üst kattaki çıplak tuğla görünümünü korunmuştur. Ancak ahşap bağdadi teknikle yapılmış ön cephedeki çıkma sıvanmış ve boyanmıştır.

Hasanağalar Konağı'nın özgünlüğünü değerlendirmek için uzmanlar eşliğinde, oluşturulan yapı değerlendirme tablosu (Ek-5) ve yapı tanıtım tablosu (Ek-6) ile yapının iç mekan ve mimari cepheleri, yerinde gözlemler yapılarak detaylı bir şekilde incelenmiştir. Uzmanların değerlendirmeleri aşağıdaki tabloda detaylı bir şekilde ifade edilmiştir.

Çizelge 4.1. Hasanağalar Konağı'nın uzmanlar tarafından değerlendirilen özgünlük kriterlerinin değerleri ve Özgünlük Analiz Sisteminden elde edilen özgünlük değerleri

	1. GRUP					2. GRUP			
	Biçim			Malzeme	Teknik	Çevre	İşlev	Ruh ve Duygu	S. O. Kültür V.
	Kütlesel Özl.	Mekan Org.	Cephe Düzeni						
1. Uzman	90	90	90	90	90	0	0	90	90
2. Uzman	90	90	85	60	95	15	0	50	90
3. Uzman	95	95	80	60	95	20	0	50	90
4. Uzman	85	95	75	60	95	25	0	50	90
5. Uzman	90	90	85	75	90	10	0	70	85
6. Uzman	90	85	85	70	90	15	0	50	90
7. Uzman	95	95	80	70	90	15	0	70	90
8. Uzman	90	95	85	65	90	10	0	65	90
ORTALAMA	90,6	91,8	83,1	68,7	91,8	13,7	0	61,8	89,3
İLK DEĞERLENDİRME SONUÇLARI	85					38,4			
NİHAİ ÖZGÜNLÜK DEĞERİ	56,5								

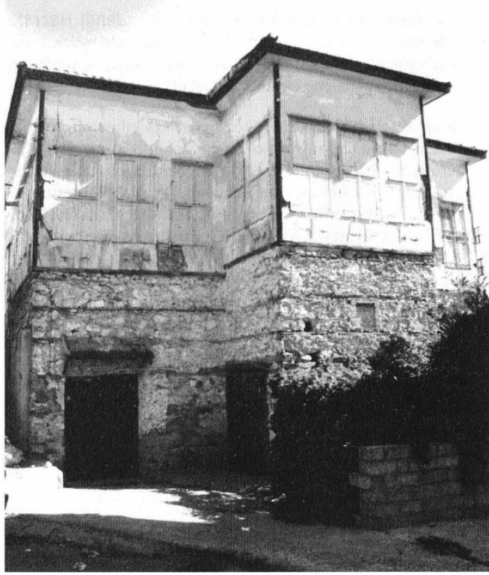
4.2 Çırpanlı Konutu (244 Ada- 207 Parsel)- Dernek Ofisi

Konut, Atatürk anıtına 400 metre mesafede, Şekerhane Mahallesi, Hacet Mevkiinin alt bölümünde Taş Sokak ile Şirin Sokak arasındaki parsel içinde, 1860'lardan sonra kentin sur dışında gelişmeye başladığı düzlük alanı kapsayan ikinci yerleşim alanında bulunmaktadır.

Şekil 4.12. 244 Ada 207 Parselde bulunan geleneksel konutun konumu

Yapı Alanya için önemli bir kişi olan Mustafa Çırpanlının babası Abdülkerim Çırpanlı tarafından 1910 yılında yaptırılmıştır. Mustafa Çırpanlı 23-24 yaşlarında ilim öğrenmekle meşgul olmuş, bunun için İstanbul'a gitmiş ve dini ilimleri ve Arapça ilimlerinin tamamını öğrenmiş, geriye kalan ömrünü talebe yetiştirmek için adamıştır. Genç yaşlı birçok insana Kur'anı Kerim öğretip, dini ilimleri okutmuş ve binlerce talebe yetiştirmiştir. Bu sayede Alanyalıların büyük sevgisini kazanmış ve Alanya'nın Çırpanlı Hoca efendisi olmuştur. Mustafa Çırpanlı Hoca Efendinin bu evde birçok talebe okuttuğu sözlü kaynaklardan öğrenilmiştir. Yapı yeni işlevinde yine öğrencileri desteklemek amacı ile kurulan bir dernek ofisi olarak kullanılmaktadır.

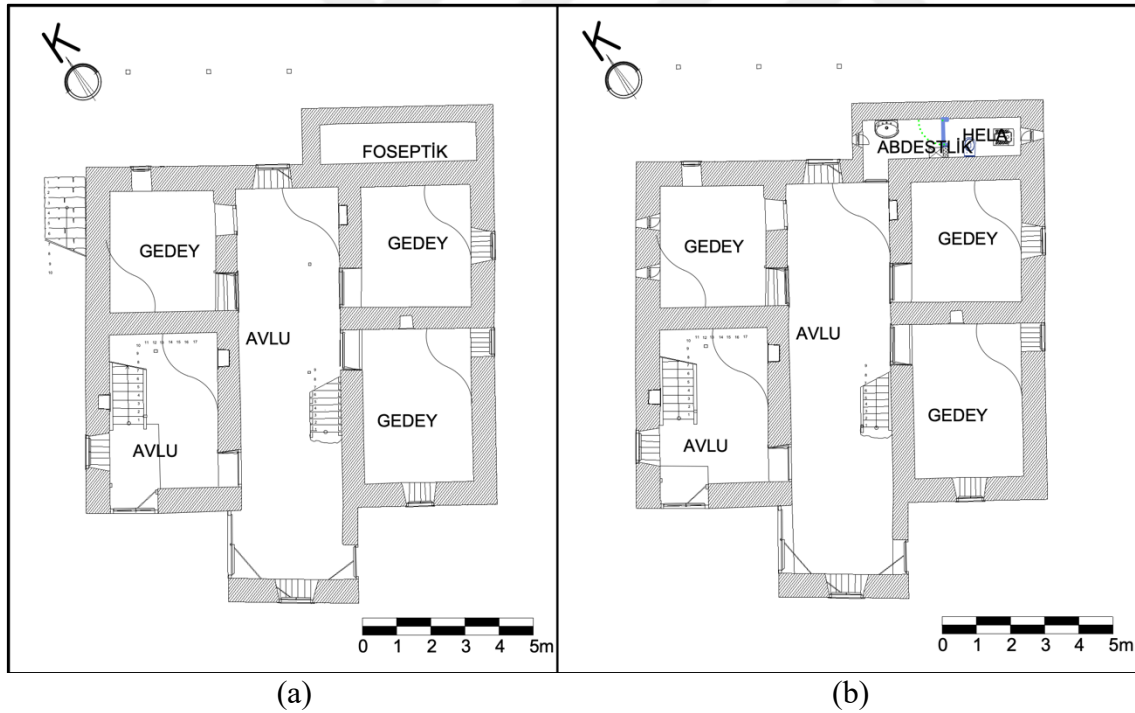
(a)

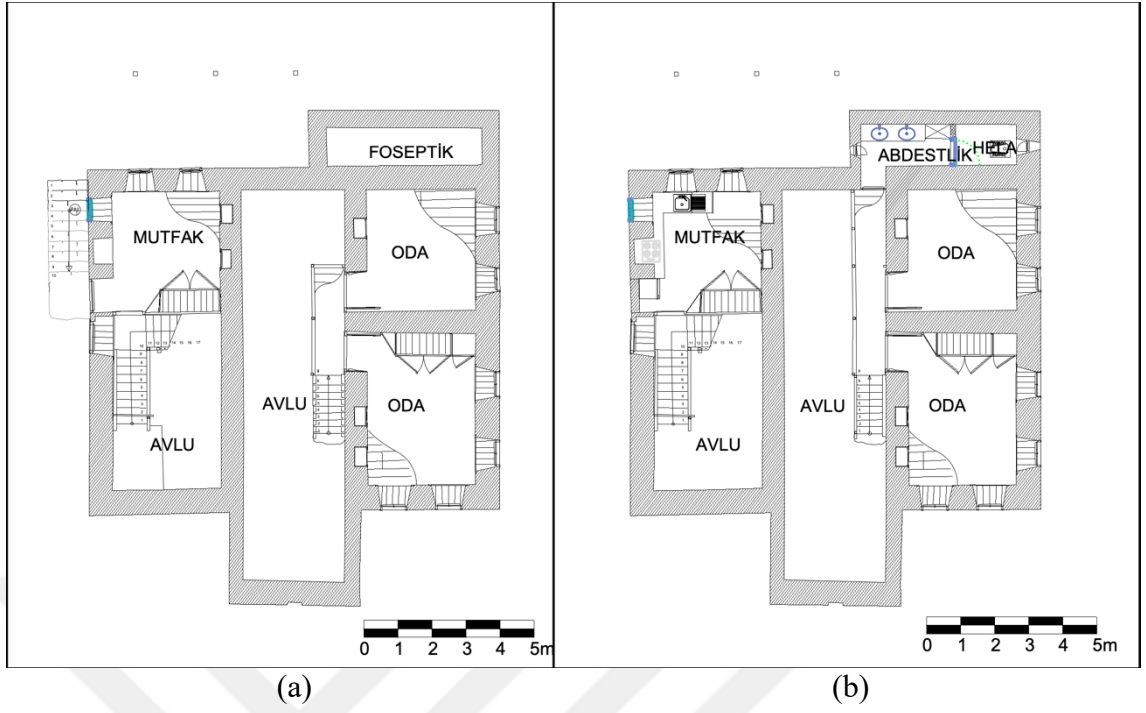
(b)

Şekil 4.13. 256 Ada 56 Parselde bulunan geleneksel konutun 1990'lı yıllardan fotoğrafları (a) Ön cephe; (b) Arka cephe

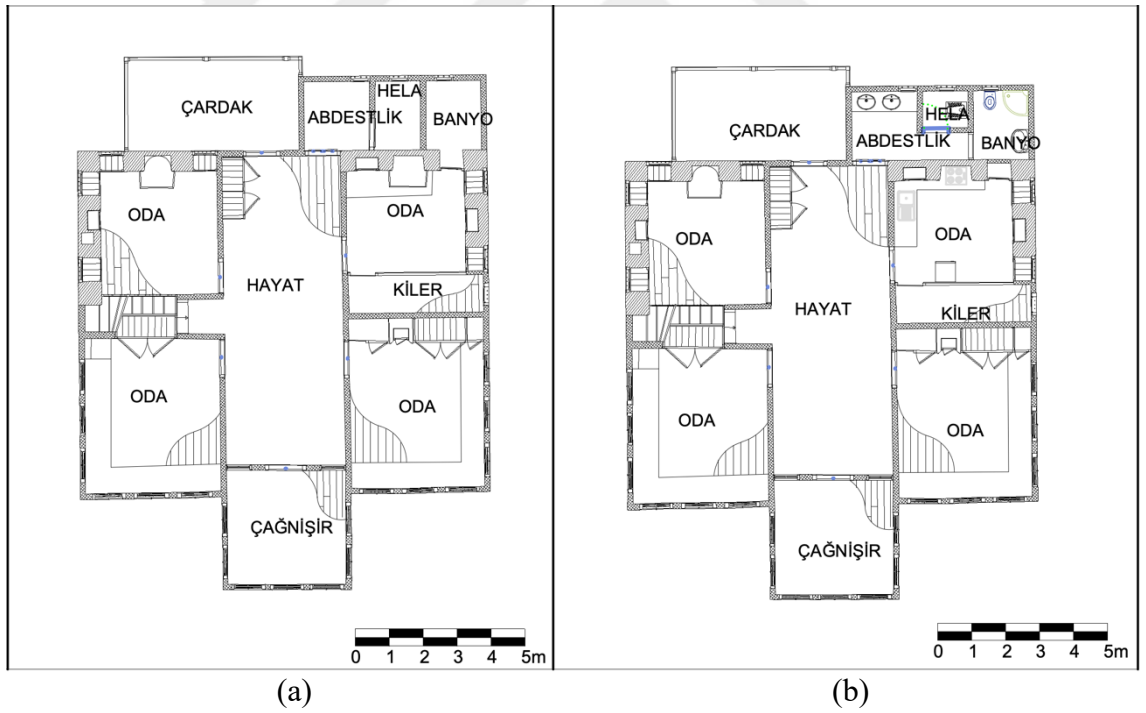
İç sofalı plan tipindeki geleneksel konut zemin kat ve üstündeki iki kattan meydana gelmektedir. Zemin kat, hayvanların barınması ve depolama amaçlarıyla kullanılmıştır. Aile yaşamının geçtiği katlar birinci ve ikinci katlardır. Bu konutta zemin kattaki avludan ikinci avluya geçilmektedir. Özgün işlevde bu avludan merdivenle çıkılan iki adet oda köyden, yayladan gelen misafirlerin, akrabaların kaldığı misafir odası olarak kullanıldığı sözlü kaynaklardan öğrenilmiştir. Boş olduğu zamanlarda ise Mustafa Çırpanlı Hoca Efendi bu odalarda zaman zaman talebe okutmuştur. Misafir odalarının içinde yüklük ve dolaplar vardır fakat ocaklık bulunmamaktadır. Restorasyon esnasında misafir odalarına ulaşılan tek kollu ahşap merdivenin sahanlığı karşı duvara uzatılarak burada bir kapı boşluğu açılmış ve özgün durumdaki fosseptik hacmi wc-lavabo olarak kullanılmıştır. Zemin katta büyük eşyaların depoya direkt taşınabilmesi amacıyla ikinci avludan bahçeye açılan bir kapı vardır. Özgün durumda zemin kattaki diğer odalar ambar olarak kullanılmış, buğday gibi kuru gıdalar buralarda depolanmıştır. Üst kata ahşap özgün merdivenden çıkılmaktadır. Merdivenin orta sahanlığında ara katta, misafir odalarıyla aynı kotta bulunan mutfak vardır. Arka cephesindeki banyo, wc, abdestlik, mutfak işlevli kütlelerin sonradan eklendiği düşünülmektedir. Restorasyon çalışmaları sırasında plan şeması büyük ölçüde korunan konuttaki en önemli değişiklik arka cephedeki servis kütesinin fosseptik olan kısımlarının zemin ve birinci katlara wc olarak düzenlenmesi ile ikinci kattaki bir odanın mutfığa dönüştürülmesidir.

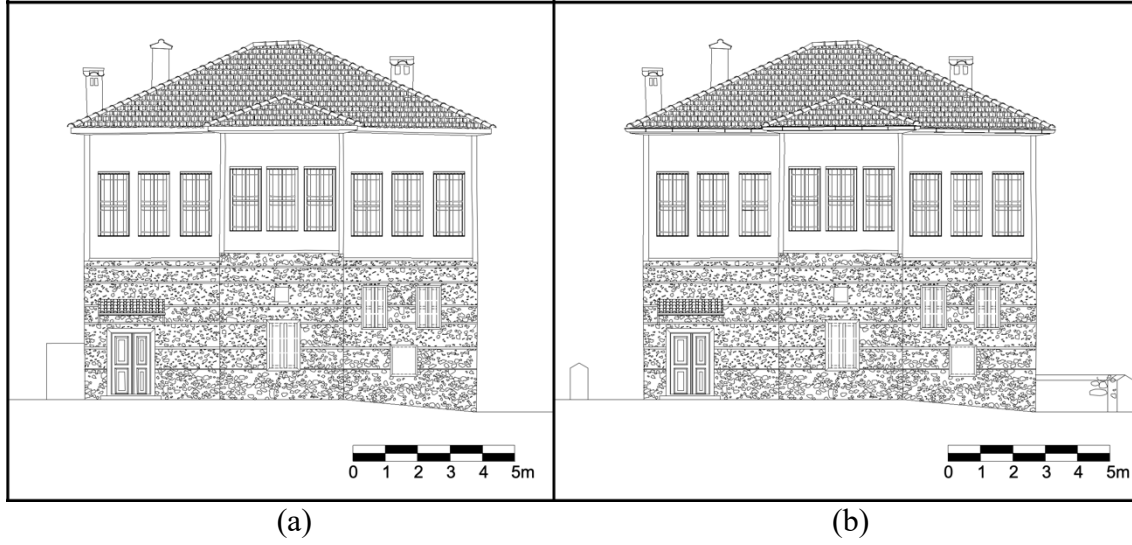
Şekil 4.14. Çırpanlı Konutu-Zemin kat planı (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon

Şekil 4.15. Çırpanlı Konutu-Ara kat planı (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon

Şekil 4.16. Çırpanlı Konutu-Birinci kat planı (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon

Şekil 4.17. Çırpanlı Konutu-Ön cephe **(a)** Restitüsyon; **(b)** Restorasyon

Binanın restorasyonu yapılmadan önce tüm cepheler sıvalı ve boyalıdır. Yapının içte ve dışta zemin katı sıvasız üst kat sıvalıdır. Sonraki dönemlerde dış cephe çimentolu ince sıva ile sıvanmıştır. Orijinal sıva; kabası samanlı, incesi kıtıklı geleneksel kireçli sıva ile yapılmaktadır ancak yapının onarımı öncesindeki sıva ve boyasının niteliğinden, özgün mimariye özgü olmadığı ve günümüze yakın bir dönemde yapıldığı görülmektedir. Restorasyon uygulamalarında özgün olmayan bu sıva ve boyalar sökülerek, yapının özgün cephesi ortaya çıkarılmıştır. Özgününde sıkıştırılmış toprak olan zeminler restorasyon esnasında ahşap rabıta zemine dönüştürülmüştür. Restorasyon uygulamalarında çoğu yapı elemanının özgün malzeme ile yeniden imal edildiği görülmektedir. Bu müdahaleler sırasında özgününde ahşap kafesli pencerelerde kafes detayı yapılmamıştır. Günümüzde bu detay çok kullanılsa da zamanında konut yaşamında mahremiyet olgusunu ifade eden bir öge olarak önemli bir öğedir.

Şekil 4.18. Çırpanlı Konutu ön cephe fotoğrafı **(a)** Restorasyon öncesi; **(b)** Restorasyon sonrası

(a)

(b)

Şekil 4.19. Çırpanlı Konutu zemin kat birinci avlu mekanından fotoğraf (a) Restorasyon öncesi; (b) Restorasyon sonrası

(a)

(b)

Şekil 4.20. Çırpanlı Konutu zemin kat ikinci avlu mekanından fotoğraf (a) Restorasyon öncesi; (b) Restorasyon sonrası

Şekil 4.21. Çırpanlı Konutu birinci kat birinci hayat mekanından fotoğraf **(a)** Restorasyon öncesi; **(b)** Restorasyon sonrası

Çırpanlı Konutu'nun özgünlüğünü değerlendirmek için uzmanlar eşliğinde, oluşturulan yapı değerlendirme tablosu (Ek-5) ve yapı tanıtım tablosu (Ek-7) ile yapının iç mekan ve mimari cepheleri, yerinde gözlemler yapılarak detaylı bir şekilde incelenmiştir. Uzmanların değerlendirmeleri aşağıdaki tabloda detaylı bir şekilde ifade edilmiştir.

,Çizelge 4.2. Çırpanlı Konutu'nun uzmanlar tarafından değerlendirilen özgünlük kriterlerinin değerleri ve Özgünlük Analiz Sisteminden elde edilen özgünlük değerleri

	1. GRUP					2. GRUP			
	Biçim			Malzeme	Teknik	Çevre	İşlev	Ruh ve Duygu	S. O. Kültür V.
	Kütlesel Özl.	Mekan Org.	Cephe Düzeni						
1. Uzman	60	60	60	80	80	0	0	80	80
2. Uzman	90	70	70	85	80	10	0	70	70
3. Uzman	80	70	75	80	90	0	0	80	80
4. Uzman	85	80	75	75	85	10	0	90	70
5. Uzman	95	80	80	85	90	15	0	85	50
6. Uzman	75	75	75	85	90	10	0	80	75
7. Uzman	85	75	77	76	85	6	0	75	65
8. Uzman	86	66	64	80	80	5	0	86	70
ORTALAMA	82	72	72	81	85	7	0	81	70
İLK DEĞERLENDİRME SONUÇLARI	80					32,9			
NİHAİ ÖZGÜNLÜK DEĞERİ	51,5								

4.3 Sezer Konutu (401 Ada-1 Parsel)- Butik Otel

Yapı şehrin en eski yerleşik alanı olan 1. Derece Sit Alanında Kalan ilk yerleşim alanındaki Tophane mahallesinde bulunmaktadır. Kültür Varlığı Yapı (KV) grubundaki konut yapısı hakkında bu kapsamda koruma kararları bulunmaktadır.

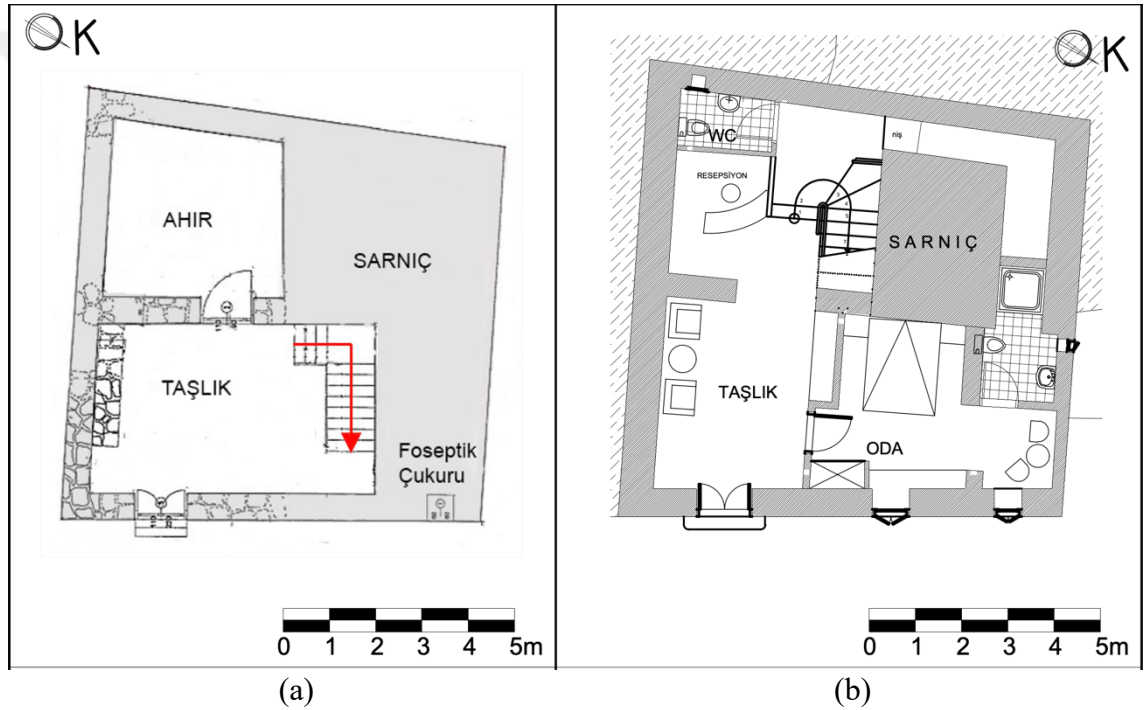
Şekil 4.22. 401 Ada 1 Parselde bulunan geleneksel konutun konumu

Yapı sözlü kaynaklardan alınan bilgilere göre 1916 yılında yapılmıştır. Bina Girit göçmeni bir aile tarafından yapılmıştır. Aile Alanya'ya göçünce içerisinde önu ahşap kaplamalı hayat arkada toprak damlı iki odalı plana sahip harabe halde bir Alanya evi bulunan bir arazi satın almışlardır. Savaş koşullarından dolayı kısıtlı malzeme ve işçilikle harabe onarılmıştır. 1955li yıllarda evin nüfusunun çoğalmasıyla oda sayısını arttırmaya yönelik müdahalelerde bulunulmuştur. 2005 yılı öncesinde 10 yıl boyunca ev kullanılmamış ve yıkılma tehlikesi ile karşılaşmıştır. 2005 itibarı ile restorasyon çalışmaları başlamış ve otel işlevi verilerek tekrar kullanıma sunulmuştur. Günümüzde hala otel işlevi ile kullanılmaktadır.

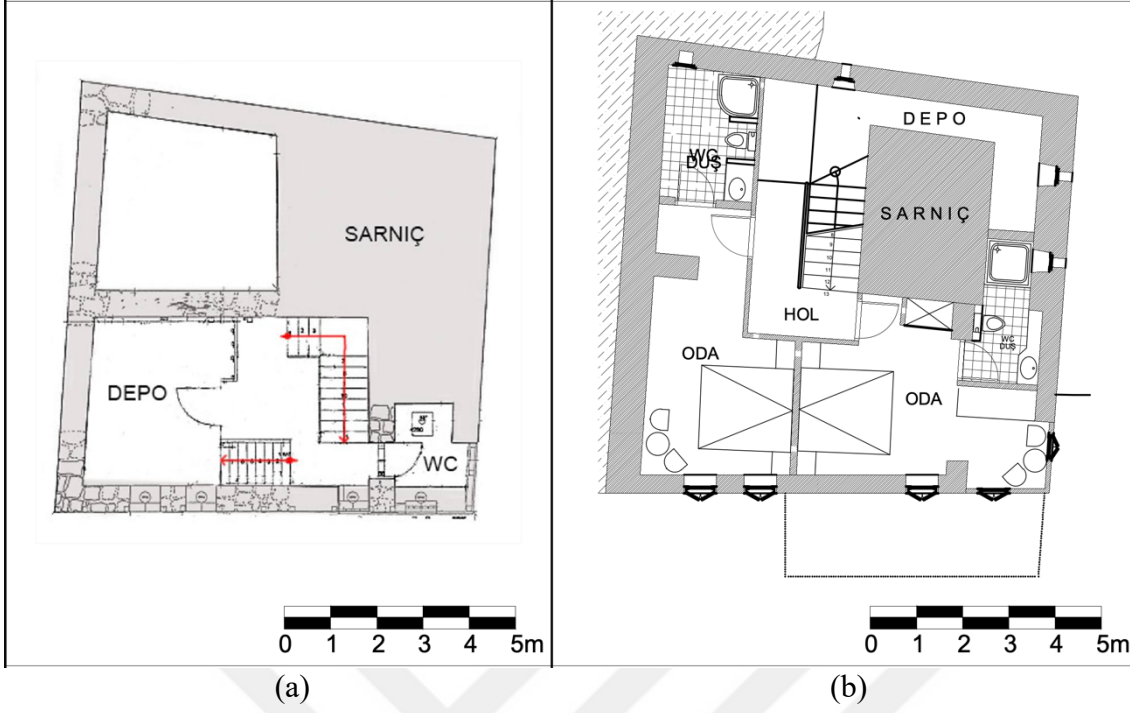

Şekil 4.23. 401 Ada 1 Parselde bulunan geleneksel konutun 1900'li yılların ortalarından bir fotoğrafı

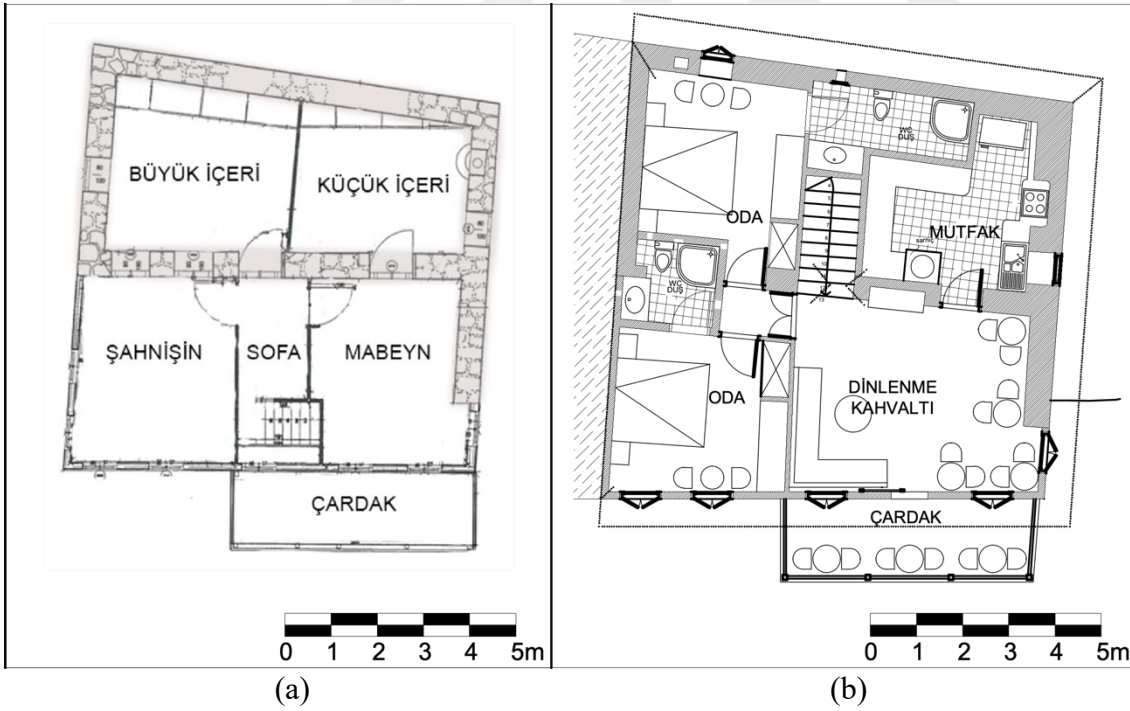
Özgün plan şeması dış sofalı plan tipinde olan yapı zemin + iki kattan oluşmaktadır. Yapının özgün plan şemasında zemin katta avlu, ahır ve sarnıç mekanları bulunmaktadır. L planlı bir merdiven ile avludan üst kata ulaşılmaktadır. Birinci katta depo ve wc mekanları bulunmaktadır. Birinci kattaki tek kollu merdiven ikinci kata çıkışı sağlamaktadır. İkinci katta oda, mutfak, mabeyn, sofa ve yerel adı ile çağnişir mekanları yer almaktadır. Yapının restorasyonu ile konutun özgün plan şeması tamamen bozulmuştur. Giriş kattaki ahırın iç duvarları yıkılarak resepsiyon, wc ve U planlı bir merdiven bu alanda konumlandırılmıştır. Yapının özgün merdiveni kaldırılmış yerine içerisinde banyosu olan bir oda yapılmıştır. İkinci katta da tüm iç duvarlar kaldırılarak, özgün sofalı plan tipi yok edilmiştir. Bu katta içerisinde banyosu olan iki modern oda planlanmıştır. Üçüncü katta da özgün plandaki 2 oda, mabeyn ve çağnişirin yok edilerek bu alana mutfak, 2 adet banyolu oda, 1 oturma salonu olacak şekilde tasarlanmıştır. Ayrıca giriş cephesine bakan kısmında oturma salonundan çıkılan bir teras çıkması eklenmiştir.

Şekil 4.24. Sezer Konutu-Zemin kat planı **(a)** Restitüsyon; **(b)** Restorasyon

Şekil 4.25. Sezer Konutu-Birinci kat planı (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon

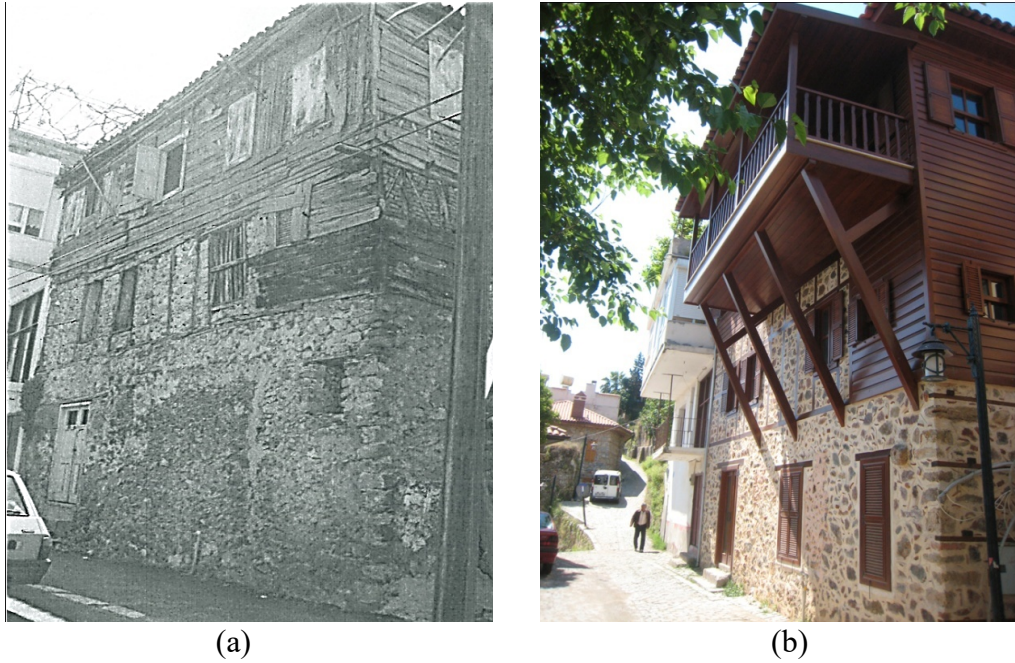

Şekil 4.26. Sezer Konutu-ikinci kat planı (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon

Şekil 4.27. Sezer Konutu- Ön cephe (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon

Özgün yapıda alt katlarda ahşap hatıllı moloz taş duvar, manzaraya bakan üst katta ahşap bağdadi duvar tekniği uygulanmıştır. Ancak restorasyon müdahaleleri esnasında yapının modern malzeme ve tekniklerle yeniden yapılmış, cephelerin özgün malzeme ve teknik taklidi bir görünümle kaplanmıştır. İç duvarların kaldırılmış olması konutun özgün plan şemasının tamamen yok etmiş ve özgün strüktür ve malzemeden ciddi kayıplara neden olmuştur. Yapıyı otel işlevine uyarlamak için düzenlenen yeni plan şemasında dış sofalı plan tipini okuyabilmek artık mümkün değildir. Yapının cepheleri de bu doğrultuda yeni bir görünüm kazanmış malzeme ve teknik açısından sadece görünüşün benzetilmeye çalışıldığı anlaşılmaktadır.

Şekil 4.28. Sezer Konutu ön-yan cephe fotoğrafı (a) Restorasyon öncesi; (b) Restorasyon sonrası

(a)

(b)

Şekil 4.29. Sezer Konutu ön cephe fotoğrafı (a) Restorasyon öncesi; (b) Restorasyon sonrası

(a)

(b)

Şekil 4.30. Sezer Konutu zemin kat fotoğrafı (a) Restorasyon öncesi; (b) Restorasyon sonrası

(a)

(b)

Şekil 4.31. Sezer Konutu ikinci kat fotoğrafı (a) Restorasyon öncesi; (b) Restorasyon sonrası

Sezer Konutu'nun özgünlüğünü değerlendirmek için uzmanlar eşliğinde, oluşturulan yapı değerlendirme tablosu (Ek-5) ve yapı tanıtım tablosu (Ek-8) ile yapının iç mekan ve mimari cepheleri, yerinde gözlemler yapılarak detaylı bir şekilde incelenmiştir. Uzmanların değerlendirmeleri aşağıdaki tabloda detaylı bir şekilde ifade edilmiştir.

Çizelge 4.3. Sezer Konutu'nun uzmanlar tarafından değerlendirilen özgünlük kriterlerinin değerleri ve Özgünlük Analiz Sisteminden elde edilen özgünlük değerleri

	1. GRUP					2. GRUP			
	Biçim			Malzeme	Teknik	Çevre	İşlev	Ruh ve Duygu	S. O. Kültür V.
	Kütesel Özl.	Mekan Org.	Cephe Düzeni						
1. Uzman	70	70	70	40	40	90	0	0	0
2. Uzman	70	10	80	20	20	100	0	0	0
3. Uzman	75	5	60	30	20	95	0	10	10
4. Uzman	65	10	70	10	10	85	0	0	10
5. Uzman	70	0	70	15	10	80	0	10	20
6. Uzman	75	5	70	10	10	75	0	0	0
7. Uzman	70	0	60	5	5	70	0	0	0
8. Uzman	80	10	80	10	10	80	0	5	10
ORTALAMA	71,9	13,7	70	17,5	15,6	84,4	0	3,1	6,2
İLK DEĞERLENDİRME SONUÇLARI	30					25			
NİHAİ ÖZGÜNLÜK DEĞERİ	27								

4.4 Şimşek Konutu (406 Ada- 9 Parsel)- Butik Otel

Yapı şehrin en eski yerleşik alanı olan 1. Derece Sit Alanında Kalan ilk yerleşim alanındaki Tophane mahallesinde bulunmaktadır. Kültür Varlığı Yapı (KV) grubundaki konut yapısı hakkında bu kapsamda koruma kararları bulunmaktadır.

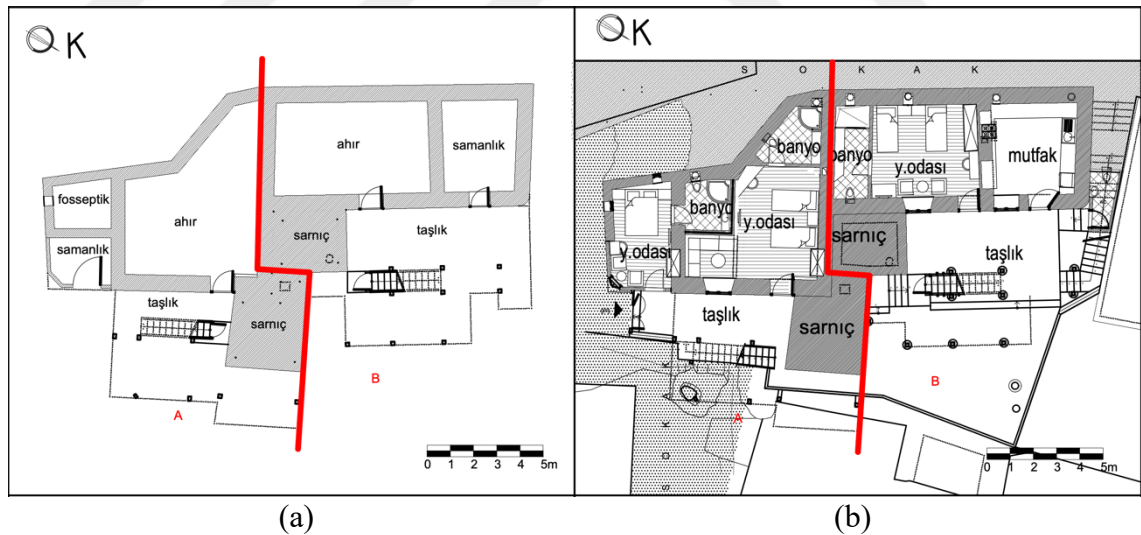
Şekil 4.32. 406 Ada 9 Parselde bulunan geleneksel konutun konumu

Yapım tarihi ve yaptıran kişi ile ilgili günümüze ulaşan herhangi bir veriye ulaşılamamıştır. Bölgeye özgü plan özellikleri, yapım tekniği ve malzeme kullanımı göz önüne alınarak yapının yapıldığı dönemini 19. yüzyılın sonlarına tarihlemek mümkündür. Yapı bitişik nizamda inşa edilmiş, iki adet konuttan oluşmaktadır. Onarım sonrasında bitişigindeki 9 numaralı parseldeki yapı ile toplam 8 odalı butik otel olarak kullanılmıştır.

Şekil 4.33. 407 Ada 9 Parselde bulunan geleneksel konutun 1900'lü yılların ortalarından bir fotoğrafı

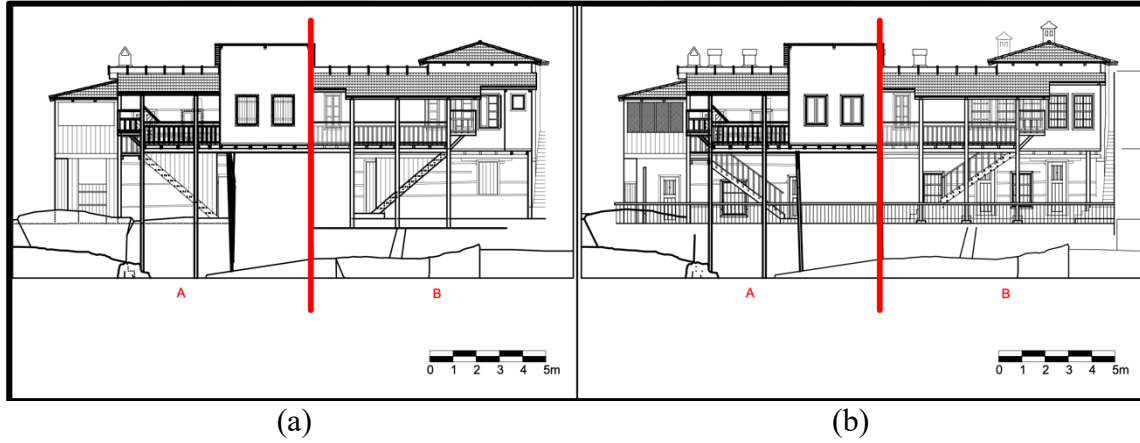
Özgün plan şeması, dış sofalı plan tipinde olan konut zemin kat ile üstündeki bir kattan oluşmaktadır. Yapı iki adet dış sofalı konutun bitişik nizam olarak inşaa edilmesinden oluşmaktadır. Yapı bu nizam şekli ile bölgedeki birkaç birleşik ev örneğinden birisidir. İki evin arakesiti aşağıda verilen planlarda kırmızı bir hat ile gösterilmiştir. Her iki evin zemin katında da özgün planda avlu, sarnıç, ahır, samanlık ve foseptik mekanları bulunmaktadır. Özgün planlara göre üst katlarda hayat, çardak, mutfak, büyük içeri, küçük içeri, gusülhane, wc mekanları bulunmaktadır. Evlerden birinde diğerinden farklı olarak çağnişir mekanı bulunur. Konutun restorasyonundan sonra B konutunun zemin katındaki avlu ve sarnıç mekanları korunurken ahır, içinde banyosu olan odaya; samanlık ise mutfak mekanına çevrilmiştir. Bu değışiklikler plan şeması korunarak yapılmıştır. A konutunda zemin katta bulunan avlu ve sarnıç korunurken, ahır, içinde banyosu olan odaya, samanlık ve foseptik mekanları, banyolu odaya, küçük içeri mekanı ise yatak holü ve banyoya çevrilmiştir. Bu değışiklikler esnasında plan şeması yok olmuştur. B konutunun üst katında bulunan küçük içeri ve büyük içeri mekanları içerilerinde banyoları bulunan tek kişilik ve iki kişilik odalara dönüştürölmüştür. Büyük içerideki gusülhane tamamen kaldırılırken, mutfak mekanı içindeki özgün ocak kaldırılarak korunmuştur. Tuvaletlerin bulunduğu cepheye yansıyan servis kütleli tamamen kaldırılırken çardak ve hayat mekanları korunmuştur. Yeniden işlevlendirilerek retorasyonu yapılan konutta iç duvarlar yıkılmamış ve plan şeması kısmen korunmuştur. Ancak odalara eklenen banyo mekanları ile özgün yapı elemanları ve malzemelerden kayıplar verilmiştir. A konutunun üst katındaki büyük içeri, çağnişir ile mutfak ve lavabo, wc ile gusülhane, içerisinde banyo bulunan odalara, küçük içeri ise banyo ve yatak holüne çevrilmiştir. Çardak ve hayat mekanları korunmuş olsa da özgün plan şeması okunamamaktadır.

Şekil 4.34. Şimşek konutu-Zemin kat planı (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon

Şekil 4.35. Şimşek Konutu-Birinci kat planı (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon

Şekil 4.36. Şimşek Konutu- Ön cephe (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon

Büyük bir kısmı yıkılmış olan yapının yıkılan kısımları geleneksel yapım teknikleri ve malzemeler kullanılarak tamamlanmıştır. Yapının cephesinde tercih edilen malzeme ve teknik özgün mimariyi yansıtsa bile yeni işlevin gerektirdiği ekler ve bunların cepheye yansması ve oda sayısını arttırmak amacıyla bölgedeki geleneksel konutların kütsel özelliklerini gösteren servis kütlelerinin yok edilmesiyle yapıda bölgeye özgü cephesel özellikler kaybolmuştur.

(a)

(b)

Şekil 4.37. Şimşek Konutu ön-yan cephe fotoğrafı (a) Restorasyon öncesi; (b) Restorasyon sonrası

(a)

(b)

Şekil 4.38. Şimşek Konutu ön-yan cephe fotoğrafı (a) Restorasyon öncesi; (b) Restorasyon sonrası

(a)

(b)

Şekil 4.39. Şimşek Konutu taşlık mekanı fotoğrafı (a) Restorasyon öncesi; (b) Restorasyon sonrası

(a)

(b)

Şekil 4.40. Şimşek Konutu hayat mekanı fotoğrafı (a) Restorasyon öncesi; (b) Restorasyon sonrası

Şimşek Konutu'nun özgünlüğünü değerlendirmek için uzmanlar eşliğinde, oluşturulan yapı değerlendirme tablosu (Ek-5) ve yapı tanıtım tablosu (Ek-9) ile yapının iç mekan ve mimari cepheleri, yerinde gözlemler yapılarak detaylı bir şekilde incelenmiştir. Uzmanların değerlendirmeleri aşağıdaki tabloda detaylı bir şekilde ifade edilmiştir.

Çizelge 4.4. Şimşek Konutu'nun uzmanlar tarafından değerlendirilen özgünlük kriterlerinin değerleri ve Özgünlük Analiz Sisteminden elde edilen özgünlük değerleri

	1. GRUP					2. GRUP			
	Biçim			Malzeme	Teknik	Çevre	İşlev	Ruh ve Duygu	S. O. Kültür V.
	Kütlesel Özl.	Mekan Org.	Cephe Düzeni						
1. Uzman	90	90	90	90	90	90	0	10	10
2. Uzman	70	55	85	60	80	85	0	20	50
3. Uzman	60	70	80	70	60	95	0	30	40
4. Uzman	70	70	90	60	70	90	0	30	60
5. Uzman	50	70	90	50	60	90	0	40	70
6. Uzman	60	75	65	80	80	80	0	10	20
7. Uzman	50	70	50	75	70	50	0	0	5
8. Uzman	70	75	70	70	70	70	0	5	10
ORTALAMA	65	71,8	77,5	69,4	72,5	81,25	0	18,1	33,1
İLK DEĞERLENDİRME SONUÇLARI	71					26			
NİHAİ ÖZGÜNLÜK DEĞERİ	43								

4.5 Durusoy Konutu (263 Ada- 5 Parsel)- Kafeterya/ Restoran

Durusoy Konutu koruma alanında tescilli bir yapıdır. İlk yerleşim alanı ile ikinci yerleşim alanı arasında Sit Etkilenme Geçiş Alanında yer almaktadır. Hızlı kentleşme sonucu apartmanlar ve işlek caddeler arasında sıkışmış durumdadır. Ev Çarşı Mahallesiinde, Damlatış Caddesinin İskele yoluna bağlanan bölümünde bulunmaktadır.

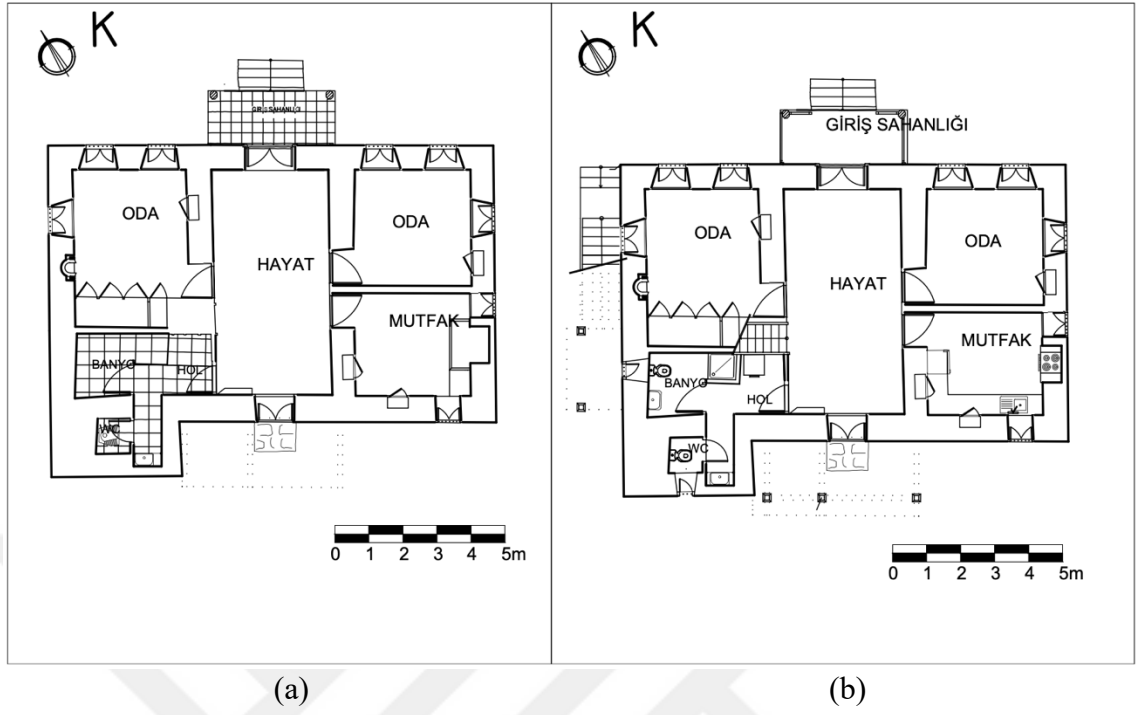
Bu cadde halk arasında Eski Ptt Caddesi diye de anılmaktadır. Ev Konum olarak Şehirdeki en eski İlköğretim Okulu olan Hayatehanım İlkokulunun yakınındadır.

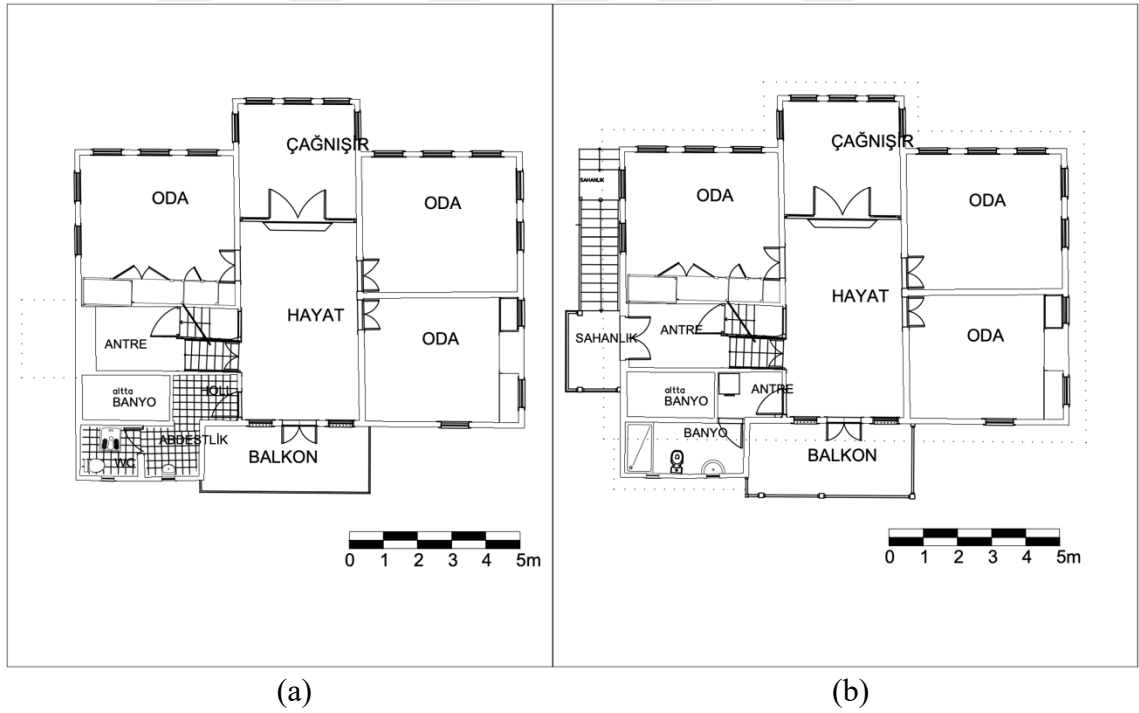
Şekil 4.41. 263 Ada 5 Parselde bulunan geleneksel konutun konumu

1870-80 yılları arasında Alanya’lı Fehmi Salur tarafından yaptırılmış ve eşi Aliye Hanım ile evlenip bu evde oturmuştur. Çiftin üç oğlu ve bir de kızı bu evde doğmuştur. Miras paylaşımında ev oğullarından Mehmet Salur ve eşi Müzeyyen Salur Hanımefendiye kalmıştır. Uzun yıllar boyu kullanılmayan konutun son mirasçıları Nurhayat- Erdoğan Durusoy çifti tarafından bir işletmeye kiraya verilmek üzere restore edilmiştir. Evin ilk sahiplerinden Müzeyyen Hanım çok güzel dikiş diken Alanya’nın en meşhur Terzilerinden biri olarak anılmaktadır. Bu nedenle ev daha çok Terzi Müzeyyen Hanımın evi olarak bilinmektedir. Ev o zamanlardan beri önündeki yasemin ağacı ile tanımlanmıştır. Koruma çalışmalarında bu ağacın korunmasına özen gösterilmiştir.

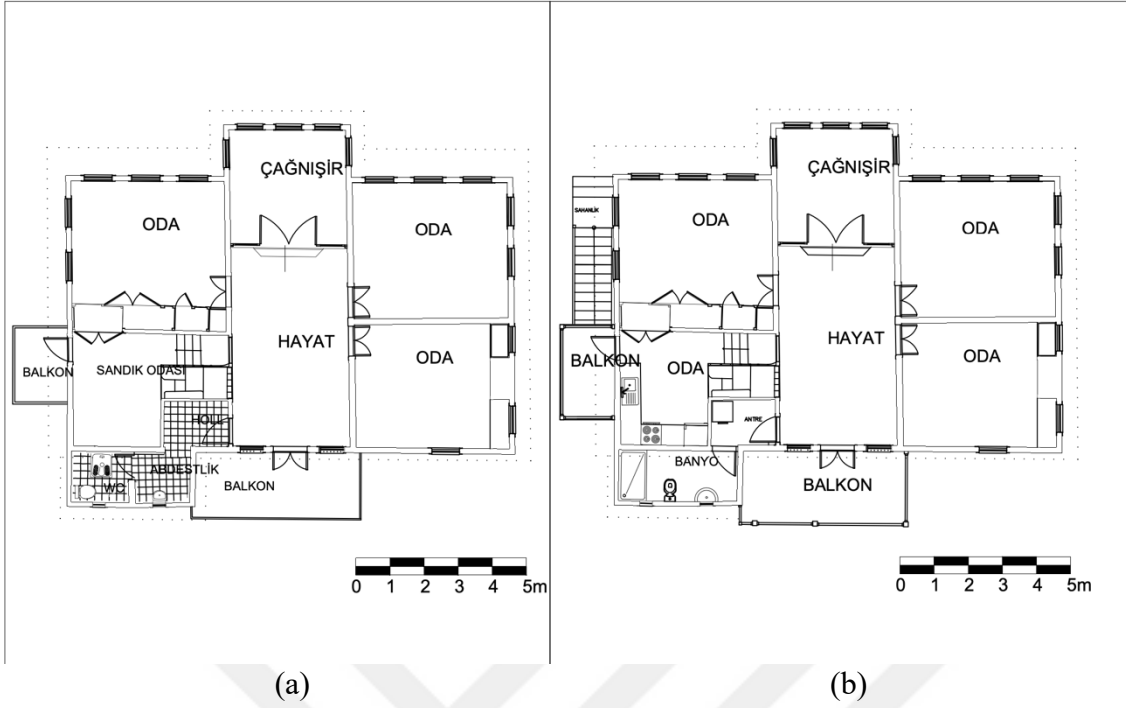
Özgün plan şeması, iç sofalı plan tipinde olan yapı zemin kat ile üstündeki bir kattan oluşmaktadır. Yapının özgün plan şemasında zemin katın avlu, mutfak, 2 oda ve wc mekanlarından oluştuğu görülmektedir. Üst katta ise 3 oda, sofa, çağnişir, çardak ve banyo mekanları, ayrıca merdiven sahanlığı kotunda bir sandık odası bulunmaktadır. 1970’li yıllarda evin iki katını ayrı ayrı kullanmaya karar veren mülk sahipleri tarafından evin batı yönündeki ara kata iki kanatlı bir kapı açarak iki sahanlıklı betonarme bir merdiven inşa edilmiştir. İlk sahanlık moloz taştan inşa edilmiştir. İkinci sahanlık ise iki adet betonarme kolon tarafından taşınmaktadır. Bir kenarı da evin taş duvarına bağlanmıştır. Kafe olarak yeniden işlevlendirilmiş durumda giriş kat düzeni korunurken üst kat plan şeması da küçük ölçüde değişiklikler yapılmıştır. 70’li yıllarda yapılan niteliksiz ek korunarak üst kata yan cepheden ayrı bir merdiven ile giriş verilmiştir. Böylece sandık odası bir giriş holüne dönüştürülerek alt ve üst kat bağlantısı olarak kesilmiştir.

Şekil 4.42. Durusoy Konutu-Zemin kat planı (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon

Şekil 4.43. Durusoy Konutu- Ara kat planı (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon

Şekil 4.44. Durusoy Konutu- Birinci kat planı (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon

Şekil 4.45. Durusoy Konutu- Ön cephe (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon

Restorasyon çalışmalarında yapının bulunduğu bölgedeki geleneksel konutlarda olduğu gibi yatay mevsimsel ayırım gözetilerek yörenin özgün malzemeleri ve tekniği tercih edilmiştir.

(a)

(b)

Şekil 4.46. Durusoy Konutu ön cephe fotoğrafı **(a)** Restorasyon öncesi; **(b)** Restorasyon sonrası

(a)

(b)

Şekil 4.47. Durusoy Konutu çıkma fotoğrafı **(a)** Restorasyon öncesi; **(b)** Restorasyon sonrası

(a)

(b)

Şekil 4.48. Durusoy Konutu birinci kat hayat mekanından fotoğraf **(a)** Restorasyon öncesi; **(b)** Restorasyon sonrası

(a)

(b)

Şekil 4.49. Durusoy Konutu birinci kat çağnişir mekanından fotoğraf **(a)** Restorasyon öncesi; **(b)** Restorasyon sonrası

Durusoy Konutu'nun özgünlüğünü değerlendirmek için uzmanlar eşliğinde, oluşturulan yapı değerlendirme tablosu (Ek-5) ve yapı tanıtım tablosu (Ek-10) ile yapının iç mekan ve mimari cepheleri, yerinde gözlemler yapılarak detaylı bir şekilde incelenmiştir. Uzmanların değerlendirmeleri aşağıdaki tabloda detaylı bir şekilde ifade edilmiştir.

Çizelge 4.5. Durusoy Konutu'nun uzmanlar tarafından değerlendirilen özgünlük kriterlerinin değerleri ve Özgünlük Analiz Sisteminden elde edilen özgünlük değerleri

	1. GRUP					2. GRUP			
	Biçim			Malzeme	Teknik	Çevre	İşlev	Ruh ve Duygu	S. O. Kültür V.
	Kütlesel Özl.	Mekan Org.	Cephe Düzeni						
1. Uzman	90	90	90	90	90	0	0	40	40
2. Uzman	70	85	85	70	80	40	0	0	0
3. Uzman	60	70	80	70	60	25	0	30	50
4. Uzman	70	70	90	60	70	10	0	10	10
5. Uzman	60	70	90	50	60	15	0	40	50
6. Uzman	70	75	80	60	70	10	0	40	20
7. Uzman	60	70	75	70	75	5	0	30	10
8. Uzman	60	70	70	65	70	20	0	50	15
ORTALAMA	67,5	75	82,5	66,8	71,8	15,6	0	30	24,3
İLK DEĞERLENDİRME SONUÇLARI	72					23,3			
NİHAİ ÖZGÜNLÜK DEĞERİ	42								

4.6 Sipahioğlu Konutu (308 Ada- 1 Parsel)- Restoran

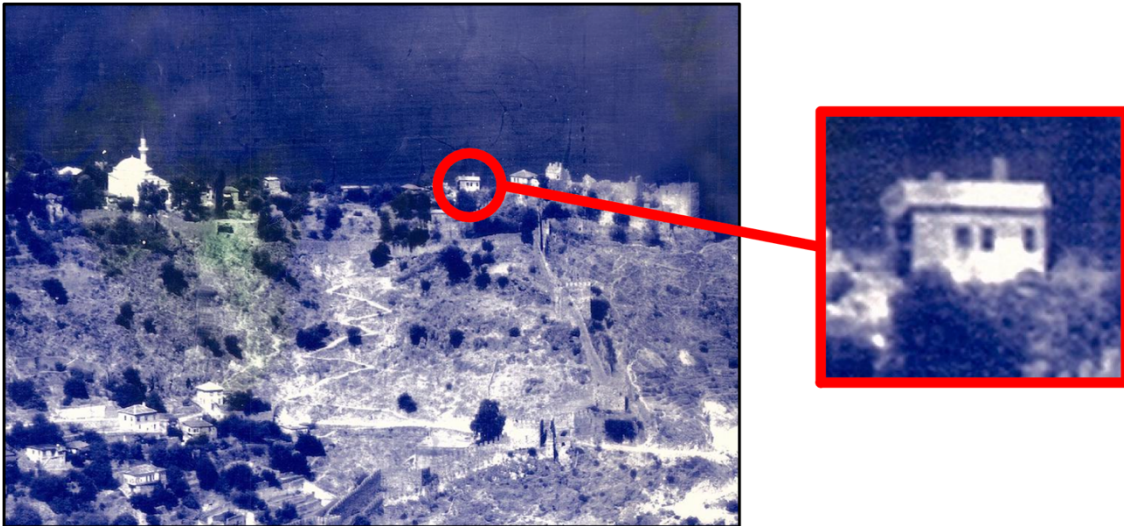
Yapı surlarla tanımlı ve şehrin en eski yerleşik alanı olan ilk yerleşim alanındaki Hisariçi Mahallesinde yer almaktadır. Yapı Geleneksel Yapı (GY) sınıfında ve bu doğrultuda koruma kararları bulunmaktadır. Ev Hisariçi Mahallesinin Ehmedek Mevkiinde ön cephesi güneye bakacak şekilde inşa edilmiştir. Manzara açısından Alanya Kalesinde şehrin hem doğu sahilini hem de batı sahilini ve hem de güneyde İç

Kale’yi ve Tarihi Süleymaniye Camisini gören ender sivil mimarlık örneklerinden biridir. Burası Mahallenin hem tarihi hem doğal ve hem de ticari yönden büyük değer taşıyan merkezi bir bölgesidir.

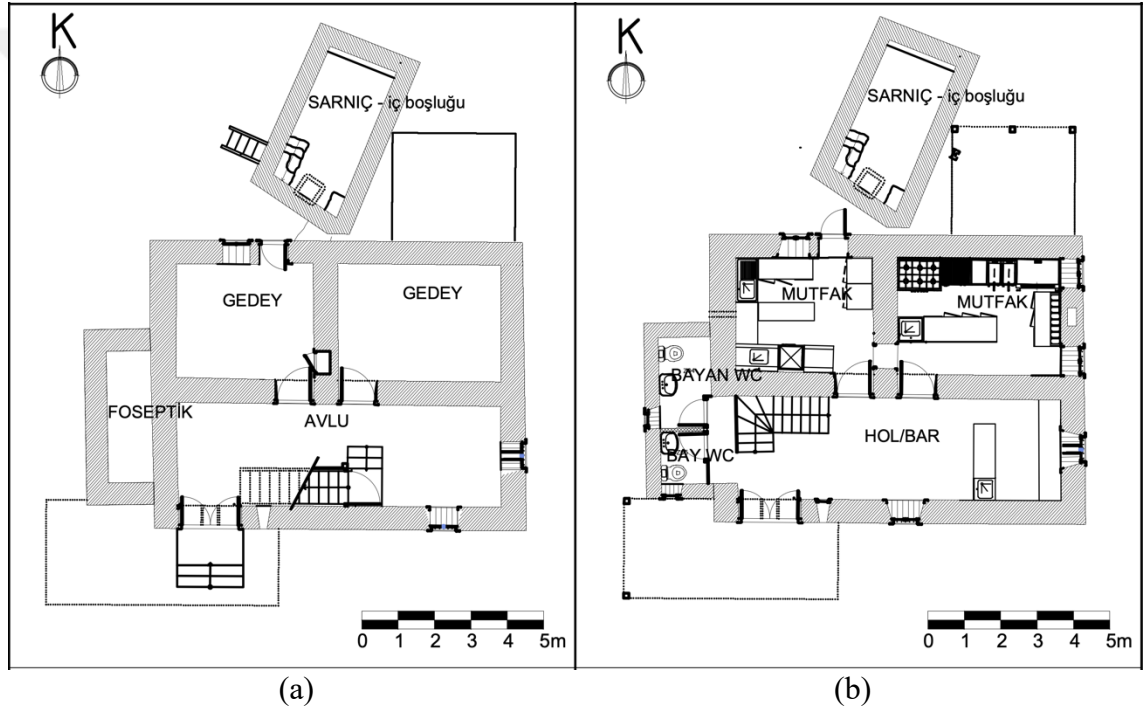
Şekil 4.50. 308 Ada 1 Parselde bulunan geleneksel konutun konumu

Yapı ilk sahiplerinden alınan bilgilere göre 1900’lü yılların başında yapılmıştır. Sözlü kaynaklardan edinilen bilgilere göre 1960’lı yıllara kadar çok fazla değişikliğe uğramayan ev 1970’li yıllardan itibaren sürekli müdahale görmüş; bunun sonucunda özgün yapı önemli ölçüde değişikliğe uğramış olarak günümüze ulaşmıştır. 2011 yılında ev Sayın Ülfet Sipahioğlu tarafından satın alınır. Ülfet Hanım bu evi restore ederek oturmayı planlamaktadır.

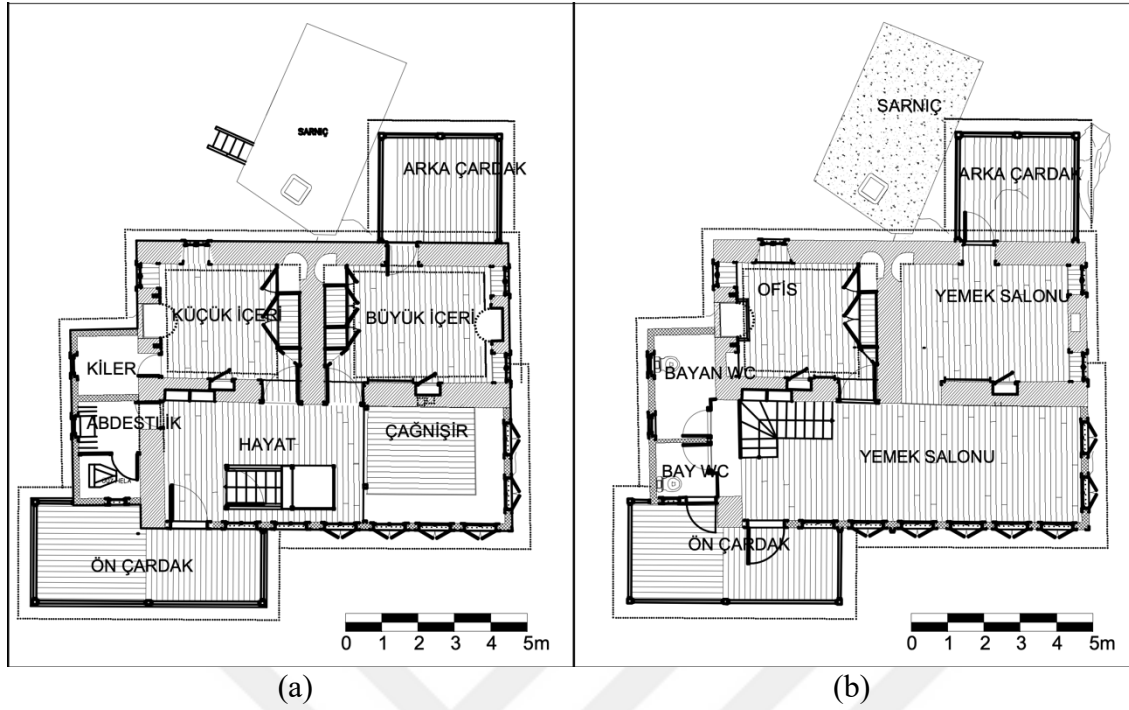

Şekil 4.51. 308 Ada 1 Parselde bulunan geleneksel konutun eski durumu (1958 yılında Alanya’lı pilot Zeki Uçak tarafından çekilen hava fotoğrafından alınmıştır)

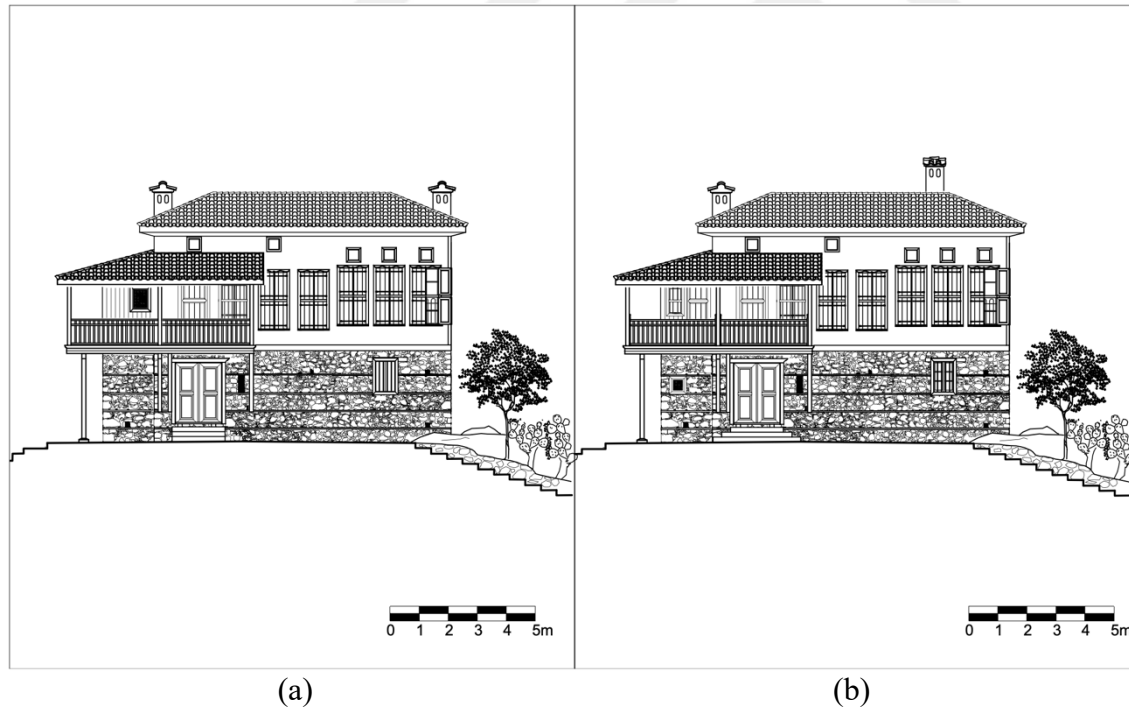
Yapının özgün plan şeması, Alanya Kalesindeki sivil mimarlık örneklerinin tamamına yakınında olduğu gibi dış sofalı plan tipindedir. Zemin kat + bir kattan oluşan konutun özgün planında zemin katta avlu ve 2 gedey mekanı vardır. Bunun yanında yapıya yan cepheden bitişik bir fosseptik ve ayrıık nizamda bir sarnıç bulunmaktadır. Üst katta büyük içeri, buradan çıkılan bir çardak, küçük içeri ve içerisinde bir kiler, sofa (hayat), çağnişir, çardak, hela ve abdestlik mekanları vardır. Restoran olarak işlevlendirilmiş durumda gedeyler, mutfak, avlu, bar, fosseptik, wc mekanlarına çevrilmiş ve bu esnada iç duvarlar kaldırılmamış ya da ekleme yapılmamıştır. Dolayısıyla zemin kat plan şeması bozulmamıştır. Ayrıca sarnıç yapısında herhangi bir müdahale yoktur. Üst katta küçük içeri, ofise dönüştürülürken kiler mekânı ile arasındaki kapı boşluğu kapatılmıştır. Kiler, bayan wc mekanına, büyük içeri ve sofa, yemek salonuna dönüştürülmüş, çağnişir bölümü kaldırılmış, sofaya bağlı çardak küçültülmüştür. Sonuç olarak üst kat planında her ne kadar halen dış sofalı plan tipi olarak okunsa da mekanların büyüklükleri ve bağlantıları ile oynanmıştır.

Şekil 4.52. Sipahioğlu Konutu-Zemin kat planı **(a)** Restitüsyon; **(b)** Restorasyon

Şekil 4.53. Sipahioğlu Konutu- Birinci kat planı (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon

Şekil 4.54. Sipahioğlu Konutu- Ön cephe (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon

Restorasyon esnasında konutta mevcut taş duvarlar gerekli müdahaleler yapılarak sağlamlaştırılmış, konutun arkasında yer alan sarnıcın önce mevcut taş duvarları sağlamlaştırılarak ardından da eksik bölümleri projesine göre bütünlenmiştir. Zemin kattan üst kata çıkmak için geleneksel Alanya konutlarında yer alan iç merdivenlerden çok yeni bir ahşap merdiven yapılmıştır. Üst katta yapının projesine

göre bağdadi duvarları, ahşap duvarları, döşeme ve tavanları yeniden yapılmıştır. Zemin katta gedey mekanları mutfak olarak düzenlenmiştir. Geçmişte serin ve kuru depolama alanları olarak düşünülen bu mekanların yemek buharı nedeniyle oldukça nemli olacak mutfak mekanına dönüştürülmesi yeni işlevin zorlama müdahalelerindendir. Zemin katta mutfak mekanının doğu duvarına üst kattakilerle aynı hizada iki pencere açılmıştır. Zemin katta da özgün foseptik mekanının olduğu bölüm iki adet kafe için hizmet verecek wc-lavabo mekanına dönüştürülmüştür. geleneksel doku ile devamlılık yapım tekniği ve malzeme açısından sağlanmaya çalışılmıştır ancak yeni işlevin gerekleri için planda zorlama müdahaleler yapılmıştır. Bu müdahalelerin cepheye yansması sonucu yapı geleneksel konut görünümünden uzaklaşmıştır.

Şekil 4.55. Sipahioğlu Konutu ön cephe fotoğrafı (a) Restorasyon öncesi; (b) Restorasyon sonrası

Şekil 4.56. Sipahioğlu Konutu restorasyon öncesi dış cephe fotoğrafları; (a) Güneybatı cephesi (b) Kuzey cephesi

Şekil 4.57. Sipahioğlu Konutu restorasyon sonrası dış cephe fotoğrafları **(a)** Batı cephesi; **(b)** Güney cephesi

Şekil 4.58. Sipahioğlu Konutu restorasyon sonrası birinci kat yemek salonu mekanından fotoğraflar **(a)** Batı duvarı; **(b)** Güney duvarı

Sipahioğlu Konutu'nun özgünlüğünü değerlendirmek için uzmanlar eşliğinde, oluşturulan yapı değerlendirme tablosu (Ek-5) ve yapı tanıtım tablosu (Ek-11) ile yapının iç mekan ve mimari cepheleri, yerinde gözlemler yapılarak detaylı bir şekilde incelenmiştir. Uzmanların değerlendirmeleri aşağıdaki tabloda detaylı bir şekilde ifade edilmiştir.

Çizelge 4.6. Sipahioğlu Konutu'nun uzmanlar tarafından değerlendirilen özgünlük kriterlerinin değerleri ve Özgünlük Analiz Sisteminden elde edilen özgünlük değerleri

	1. GRUP					2. GRUP			
	Biçim			Malzeme	Teknik	Çevre	İşlev	Ruh ve Duygu	S. O. Kültür V.
	Kütlesel Özl.	Mekan Org.	Cephe Düzeni						
1. Uzman	70	70	70	80	80	90	0	0	0
2. Uzman	60	50	50	50	80	95	0	0	10
3. Uzman	50	50	60	70	80	90	0	15	15
4. Uzman	50	50	50	60	70	95	0	20	20
5. Uzman	40	30	30	60	65	90	0	10	15
6. Uzman	60	60	60	70	75	85	0	0	10
7. Uzman	50	50	50	60	65	85	0	10	20
8. Uzman	40	40	40	70	75	95	0	10	10
ORTALAMA	52,5	50	51,2	65	73,7	90,6	0	8,1	12,5
İLK DEĞERLENDİRME SONUÇLARI	62					25			
NİHAİ ÖZGÜNLÜK DEĞERİ	40,8								

4.7. Dim Konutu (393 Ada- 4 Parsel)- Kent Arşivi

Kızıl Kule'nin kuzeyinde, İskele Caddesi üzerinde bulunan bu tescilli yapı, şehrin en eski yerleşik alanı olan ilk yerleşim alanındaki 1. derece sit alanında yer almaktadır.

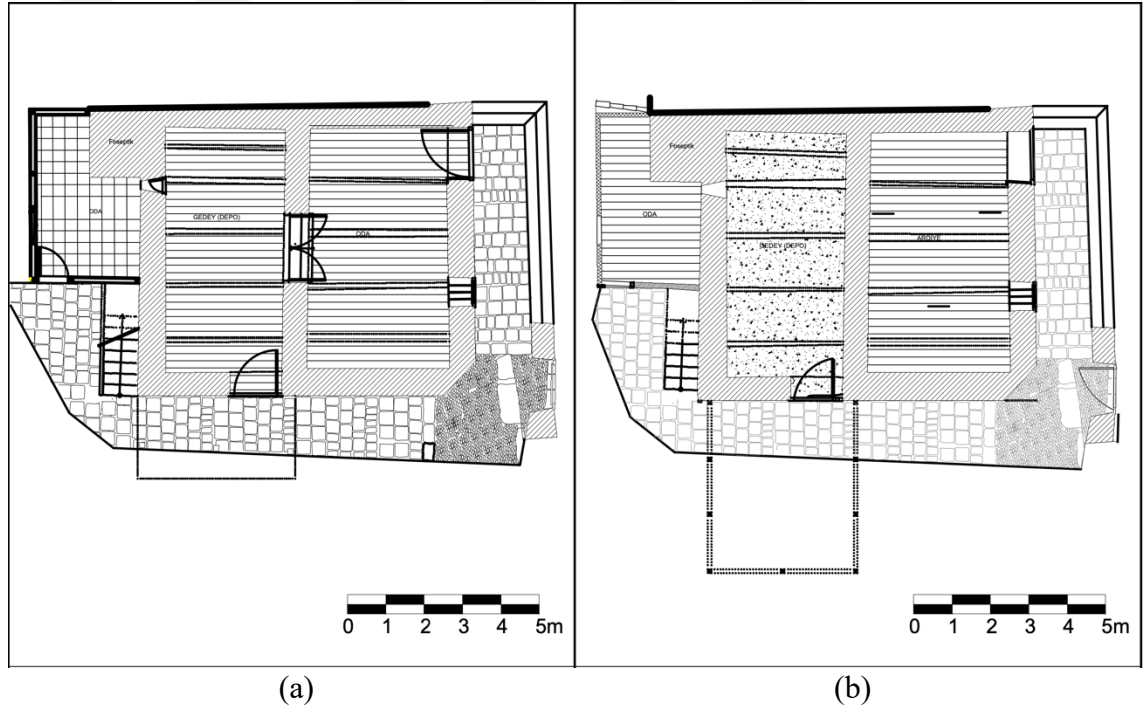
Şekil 4.59. 393 Ada 4 Parselde bulunan geleneksel konutun konumu

Yapı 1860'lı yıllarda Mülazım Mehmet Bey tarafından yaptırılmıştır. Mülazım Mehmet Bey projeye konu olan ev ve yanındaki evi (Bugün liman başkanlığı olan bina) bir arada yaptırmıştır. Fakat kendisi ev tamamlanmak üzere iken vefat etmiş ve ev ailesi tarafından tamamlanmıştır. Daha sonra Mehmet Bey'in oğlu Ali Bey bu evde oturmaya devam etmiştir. Ali Bey'in altı evladından birisi de 1990'lı yıllarda Alanya Belediye Başkanı olan Müstakbel Dim'dir. Ev sahiplerinin 1990 yılında taşınmasıyla ev metruk kalmıştır. 2010 yılında ev Alanya Belediyesi tarafından restore edilerek, alt katı Herbarium, Üst katı "Alanya Kent Arşivi", merkezi olarak yeniden işlevlendirilmiştir.

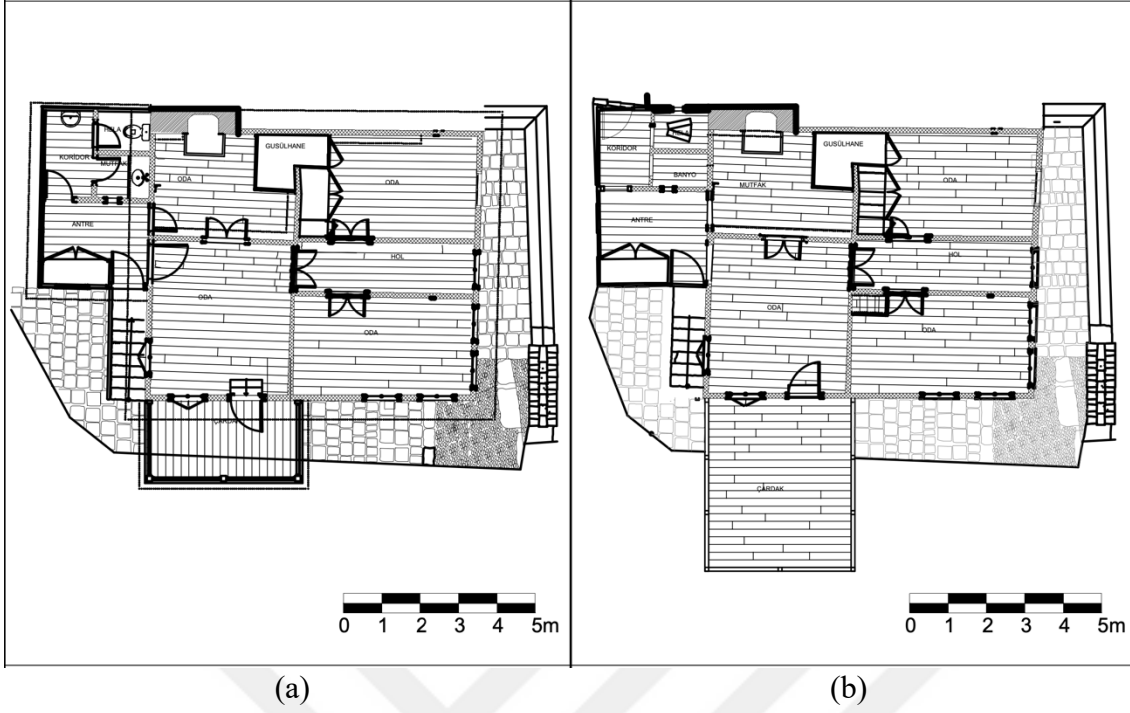

Şekil 4.60. 393 Ada 4 Parselde bulunan geleneksel konutun 1900'lü yılların başından fotoğrafı

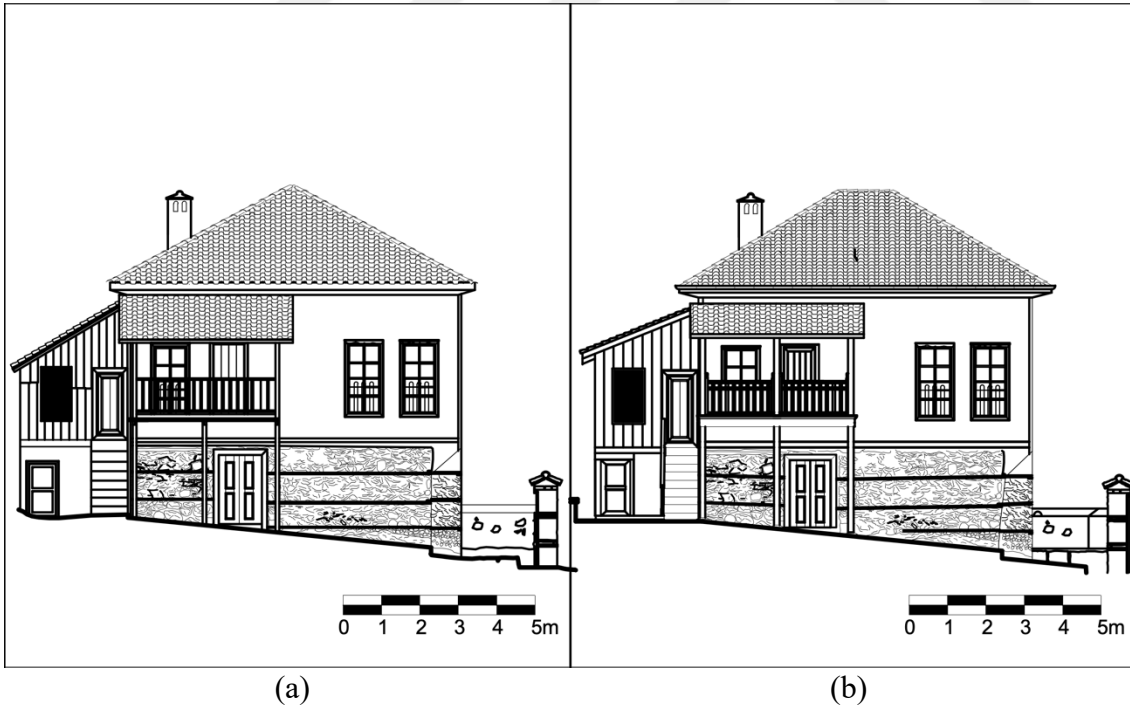
İki katlı bir yapı olan Dim Evi, restitüsyon ve restorasyon çizimlerinde orta sofalı plân tipine sahiptir. Zemin katta 3 adet mekân yer almaktadır. Bu mekânlar geçmişte ardiye, ahır ve oda olarak kullanılmıştır. Bahçeden yedi basamaklı bir merdiven ile evin giriş mekanına ulaşılır. Giriş mekanı ve yanındaki tuvalet ve banyo mekanları batı cephesinde eve bitişik kendi çatısı olan ayrı bir kütle halindedir. Bu kütle ve Giriş mekanından evin ortasında yer alan koridora ulaşılır. Bu koridorun iki yanında sağlı sollu dört adet mekan yer alır. Birkaç ailenin bir arada yaşamasından doğan gereklilikler bu katta yer alan tüm odaların aynı zamanda yatak odası olarak kullanılmasında etkili olmuştur. Aile içi sohbetlerin yapıldığı, yemeklerin yenildiği ortak yaşam mekanı, zemin kattaki oda mekanıdır. Ayrıca bu oda evin reisinin yatak odasıdır. Üst katta ocaklık bulunan oda mutfak olarak kullanılmıştır. Üst katta çardağa açılan oda ve yanında bulunan hol ve oda, bölgedeki benzer yapılarda bulunan dış sofalı plan tipindeki dış sofa mekanına benzemektedir. Ortada, bu holü ayıran özgün detaylara sahip bir kapı bulunması aslında dış sofa olan bu mekanların çok erken dönemde özgün malzeme, teknik ve detaylarla oluşturulduğunu düşündürmektedir. Girişin yanındaki, benzer örneklerle göre daha geniş ve özenli olan servis kütesinin de aynı dönemde genişletilmiş olabileceği düşünülmektedir.

Şekil 4.61. Dim Konutu-Zemin kat planı (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon

Şekil 4.62. Dim Konutu- Birinci kat planı (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon

Şekil 4.63. Dim Konutu- Ön cephe (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon

Tescilli yapının, alt kat duvarları ahşap hatıllı moloz taş duvar, üst kat duvarları ise ahşap bağdadi sistemde olup iç duvarlar samanlı kırıktı siva ile sıvanmıştır. Yapının zemin ve üst katında Geleneksel Alanya konutlarına özgü ahşap pencere, kapı ve tavan

detayları görülmektedir. Restorasyon müdahalelerinde özgün taş ve bağdadi duvarların ve kapı, pencere, dolap gibi ahşap mimari elemanların sağlam kısımları korunmuş, yıkılmış ya da çürümüş kısımları özgününe uygun şekilde yeniden üretilmiştir. Çardak mekanı büyütülerek yeniden inşa edilmiştir.

(a)

(b)

Şekil 4.64. Dim Konutu yol cephesinden fotoğrafı (a) Restorasyon öncesi; (b) Restorasyon sonrası

(a)

(b)

Şekil 4.65. Dim Konutu giriş cephesinden fotoğrafı (a) Restorasyon öncesi; (b) Restorasyon sonrası

(a)

(b)

Şekil 4.66. Dim Konutu zemin kat iç mekan fotoğrafı (a) Restorasyon öncesi; (b) Restorasyon sonrası

(a)

(b)

Şekil 4.67. Dim Konutu zemin kat sergileme mekanı fotoğrafı (a) Restorasyon öncesi; (b) Restorasyon sonrası

Dim Konutu'nun özgünlüğünü değerlendirmek için uzmanlar eşliğinde, oluşturulan yapı değerlendirme tablosu (Ek-5) ve yapı tanıtım tablosu (Ek-12) ile yapının iç mekan ve mimari cepheleri, yerinde gözlemler yapılarak detaylı bir şekilde incelenmiştir. Uzmanların değerlendirmeleri aşağıdaki tabloda detaylı bir şekilde ifade edilmiştir.

Çizelge 4.7. Dim Konutu'nun uzmanlar tarafından değerlendirilen özgünlük kriterlerinin değerleri ve Özgünlük Analiz Sisteminden elde edilen özgünlük değerleri

	1. GRUP					2. GRUP			
	Biçim			Malzeme	Teknik	Çevre	İşlev	Ruh ve Duygu	S. O. Kültür V.
	Kütlesel Özl.	Mekan Org.	Cephe Düzeni						
1. Uzman	80	80	80	80	90	60	0	20	20
2. Uzman	85	80	75	85	75	50	0	15	50
3. Uzman	80	75	85	80	80	40	0	10	60
4. Uzman	70	85	75	75	80	30	0	30	30
5. Uzman	70	80	80	80	85	50	0	20	80
6. Uzman	75	85	75	80	80	60	0	20	40
7. Uzman	65	80	70	85	85	50	0	15	50
8. Uzman	70	80	70	80	85	55	0	10	20
ORTALAMA	71,7	81,2	73,5	81,2	83	52,5	0	16	39,5
İLK DEĞERLENDİRME SONUÇLARI	80					25			
NİHAİ ÖZGÜNLÜK DEĞERİ	46,7								

4.8 Sandık Emmini Kayhanlar Konutu (263 Ada- 70 Parsel)- Kültür Evi

Surlarla tanımlı olan ve şehrin en eski yerleşik alanı olan ilk yerleşim alanındaki Hisariçi Mahallesinde yer alan yapı hakkında Kültür Varlığı Yapı (KV) koruma kararları bulunmaktadır. Yapı Alanya Kalesine çıkarken Süleymaniye Camii yolu, Bedesten Otel arkasında, Akşebe Sultan Türbesinin yanında bulunmaktadır. Yapıya ulaşımında hem yürünerek hem de arabayla konutun önüne kadar gidilebilir durumdadır.

Yapı, kalenin patika yollarından yapılan yürüyüşlerle de kolay ulaşılmaya elverişlidir. Etrafında bulunan anıtsal mimari yapılar sayesinde daha da dikkat çeken ev yerli yabancı turistlerce de fark edilmektedir.

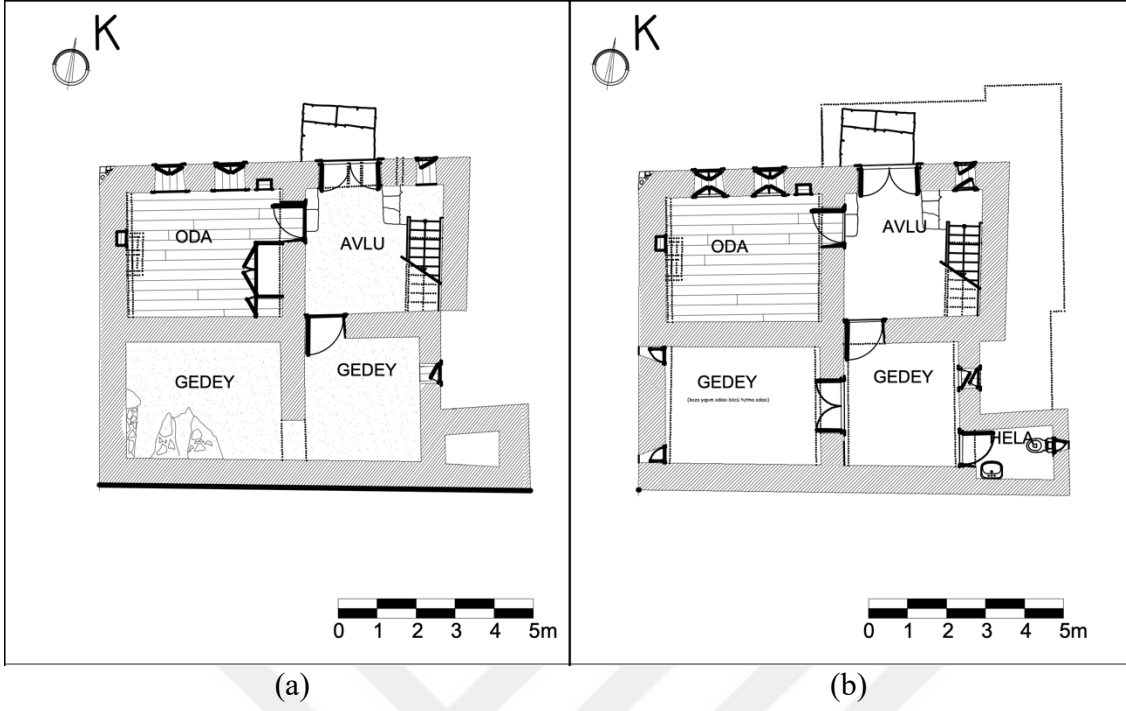
Şekil 4.68. 263 Ada 70 Parselde bulunan geleneksel konutun konumu

Yapının üst kısmında bulunan kitabeden yapının 1889 yılında yapılmış olduğu anlaşılmaktadır. Evi yaptıran kişi bu gün yaşayan Kayhan ailesi fertlerinin büyük dedesi Latif Çavuştur. Latif Çavuş o devirde kereste ticareti ile uğraşan Şerif Ali Ailesinin katipliğini yapmaktadır. Eve daha sonra Latif Çavuş Oğullarına gelinler almış ve aile nesiller boyunca hep bu evde oturmuştur. 1990'lı yıllarda aile yine kale içinde yeni evlere göçmüş, bu şekilde ev uzun süre boş kalmış, yıkılmış ve harap olmuştur. Restitüsyonunun hazırlanmasında daha çok eski fotoğraflardan faydalanılmıştır. İç mekanlar için ise sözlü kaynakların verdiği bilgiler kullanılmıştır. Alanya Kalesi Hisariçi Mahallesi'nde bulunan geleneksel Alanya konutu, "Sandık Emni Kayhanlar Evi" ismi ile Belediye'ye ücretsiz olarak tahsis edilmiştir. Türkiye'de haute couture akımının duayen isimlerinden ünlü modacı Vural Gökçaylı'nın 2017'te tarihi Bedesten'de düzenlediği 'Anadolu Medeniyetlerinden İzler' koleksiyonunda yer alan, muz lifinden ve Alanya ipeğinden özel üretilmiş 3 adet tasarım kıyafet yine bu merkezde sergilenmektedir.

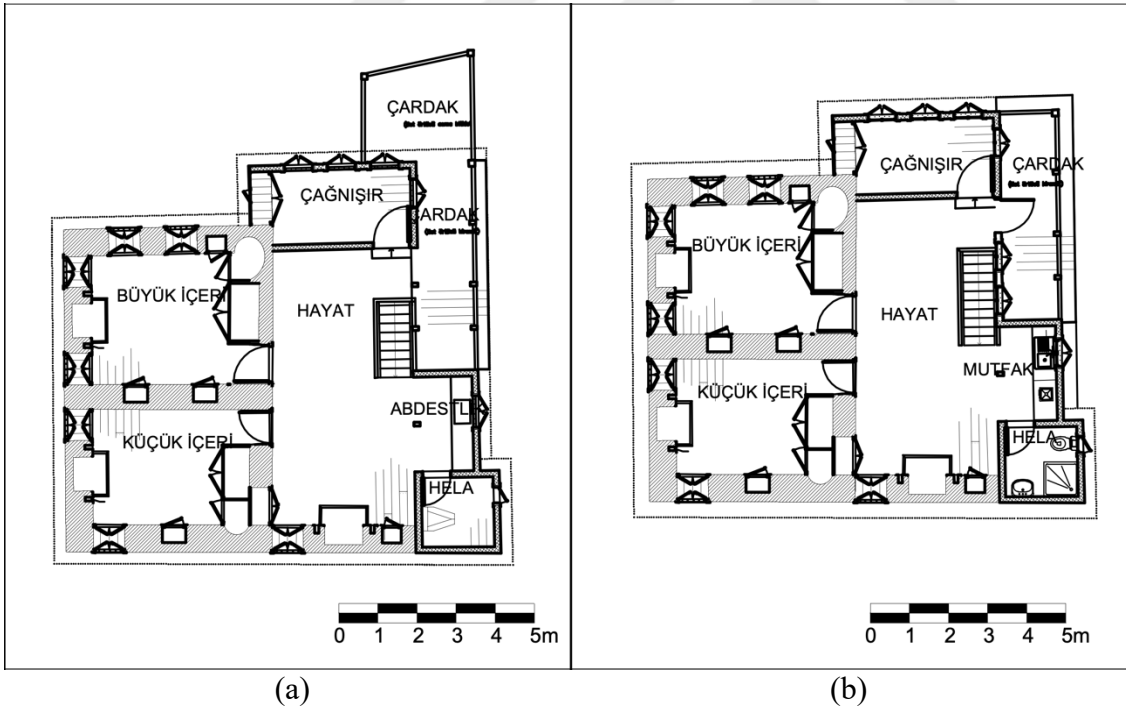

Şekil 4.69. 263 Ada 70 Parselde bulunan geleneksel konutun 1988 yılından fotoğrafı

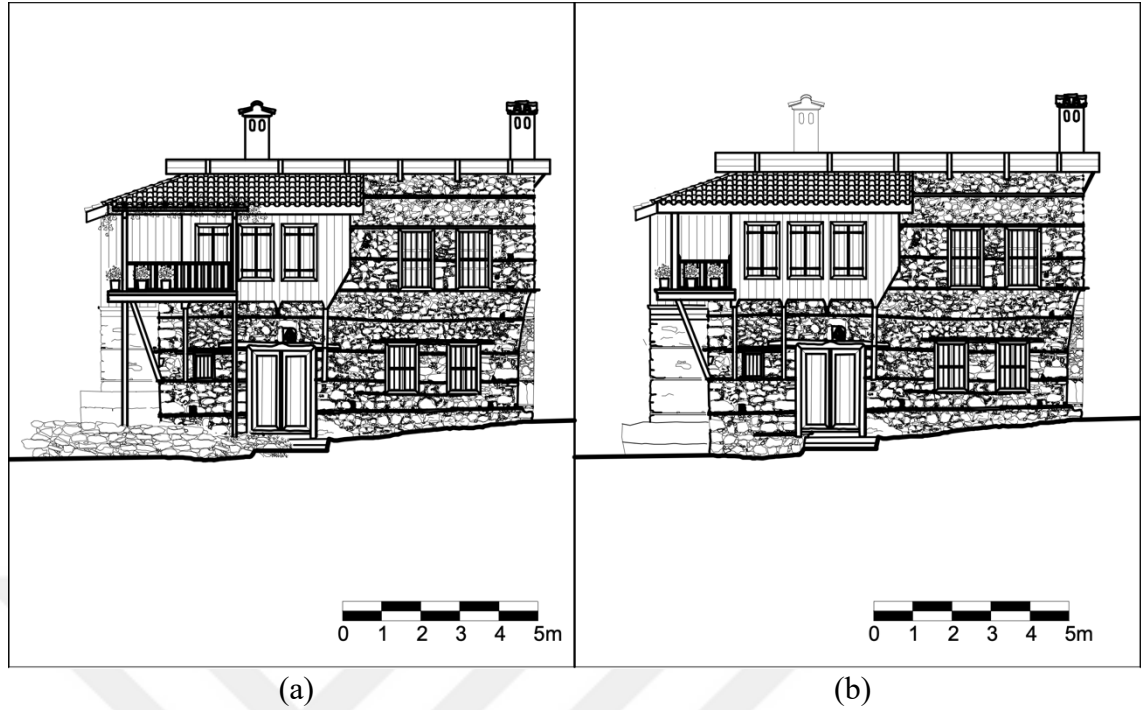
Yapının özgününde dış sofalı bir plan tipine sahip olduğu yapıda geriye kalan izlerden anlaşılmıştır. İki katlı bir yapı olan Kayhanlar konutunun zemin katta beş adet kapalı mekânı bulunmaktadır. Üst katta ise yarı açık ve kapalı mekanlar bir aradadır. Zemin kattaki avlu mekanına giriş, evin kuzey cephesinde bulunan ahşap ve çift kanatlı kapıdan, iki basamakla çıkılarak sağlanır. İki odanın giriş kapısı ve üst kata çıkışta kullanılan merdiven bu alanda bulunur. Avlu ve etrafında yer alan mekanlar, ağıl ve depolardır. Üst katta hayat, çağnişir, büyük içeri ve küçük içeri mekanları vardır.

Şekil 4.70. Kayhanlar Konutu- Zemin kat planı (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon

Şekil 4.71. Kayhanlar Konutu- Birinci kat planı (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon

Şekil 4.72. Kayhanlar Konutu- Ön cephe (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon

İki katlı yapının zemin katı ahşap hatıllı moloz taş duvardır. Taşların çevresi yöreye özgü “çivileme” tekniği olarak adlandırılan tuğla-kiremit kırıkları ile derzlenmiştir. Yapının üst katında iki farklı yapım sistemi bir arada görülebilmektedir. Manzara yönündeki mekanlar dış cephede ahşap karkas üzeri ahşap kaplama olarak inşa edilmiş iken yapının arka kısmında kalan bölümlerinde zemin kattan gelen moloz taş duvar devam etmiştir. Yapıda toprak dam ve tek yönde eğimli alaturka kiremitli olmak üzere iki farklı çatı sistemi kullanılmıştır. Yapı özel mülkiyet olup, Uzun süreli kiralayıp yap işlet devret yöntemi ile Alanya belediyesi tarafından kiralanmıştır. Belediye bu binayı geleneksel el sanatları merkezi olarak kullanacaktır Restitüsyon projesine göre yalnızca zemin katta foseptik mekanına bir kapı açılarak buranın alt katta tuvalet olarak kullanılmasına karar verilmiş, Üst katta ise abdestlik mekanının fonksiyonu mutfak olarak değiştirilmiştir. Restorasyon müdahaleleri esnasında yapının sağlam taş duvarları sağlamlaştırılıp muhafaza edilmiştir. Yapının duvarlarının büyük kısmı taşıyıcılık kabiliyetini kaybetmiş ve hatta çevre için tehlike arz eder durumda olduğundan tamamen yıkılıp temizlenmiş ve yeniden inşa edilmiştir. Yok olmuş tüm mimari elemanlar yapının geri kalanına ve yakın çevredeki örneklere uygun şekilde özgün malzeme ve tekniklerle yeniden üretilmiştir.

Şekil 4.73. Kayhanlar Konutu Kuzeydoğu cephesinden fotoğrafı **(a)** Restorasyon öncesi; **(b)** Restorasyon sonrası

Şekil 4.74. Kayhanlar Konutu ön cephenden fotoğrafı **(a)** Restorasyon öncesi; **(b)** Restorasyon sonrası

Şekil 4.75. Kayhanlar Konutu restorasyon öncesi fotoğrafları **(a)** Kuzey cephe; **(b)** Doğu cephe

(a)

(b)

Şekil 4.76. Kayhanlar Konutu restorasyon sonrası iç mekan fotoğrafları **(a)** Üst kat hayat mekanı; **(b)** Zemin kat gedey mekanı

Kayhanlar Konutu'nun özgünlüğünü değerlendirmek için uzmanlar eşliğinde, oluşturulan yapı değerlendirme tablosu (Ek-5) ve yapı tanıtım tablosu (Ek-13) ile yapının iç mekan ve mimari cepheleri, yerinde gözlemler yapılarak detaylı bir şekilde incelenmiştir. Uzmanların değerlendirmeleri aşağıdaki tabloda detaylı bir şekilde ifade edilmiştir.

Çizelge 4.8. Kayhanlar Konutu’nun uzmanlar tarafından değerlendirilen özgünlük kriterlerinin değerleri ve Özgünlük Analiz Sisteminden elde edilen özgünlük değerleri

	1. GRUP					2. GRUP			
	Biçim			Malzeme	Teknik	Çevre	İşlev	Ruh ve Duygu	S. O. Kültür V.
	Kütlesel Özl.	Mekan Org.	Cephe Düzeni						
1. Uzman	100	100	90	100	100	100	0	90	90
2. Uzman	90	90	85	95	95	95	0	80	85
3. Uzman	95	95	80	90	90	100	0	100	95
4. Uzman	85	85	85	85	90	95	0	90	90
5. Uzman	70	80	80	80	95	100	0	90	90
6. Uzman	90	90	90	95	95	90	0	70	85
7. Uzman	85	95	80	90	90	95	0	50	90
8. Uzman	80	85	75	85	90	90	0	65	95
ORTALAMA	85,1	90	82,1	90	92,1	93,2	0	73,7	90
İLK DEĞERLENDİRME SONUÇLARI	89					50			
NİHAİ ÖZGÜNLÜK DEĞERİ	65,4								

4.9 Koçak Konutu (295 Ada- 3 Parsel)

Şehrin en eski yerleşik alanı olan ilk yerleşim alanındaki Tophane Mahallesinde yer alan yapı hakkında Kültür Varlığı Yapı (KV) koruma kararları bulunmaktadır.

Şekil 4.77. 295 Ada 3 Parselde bulunan geleneksel konutun konumu

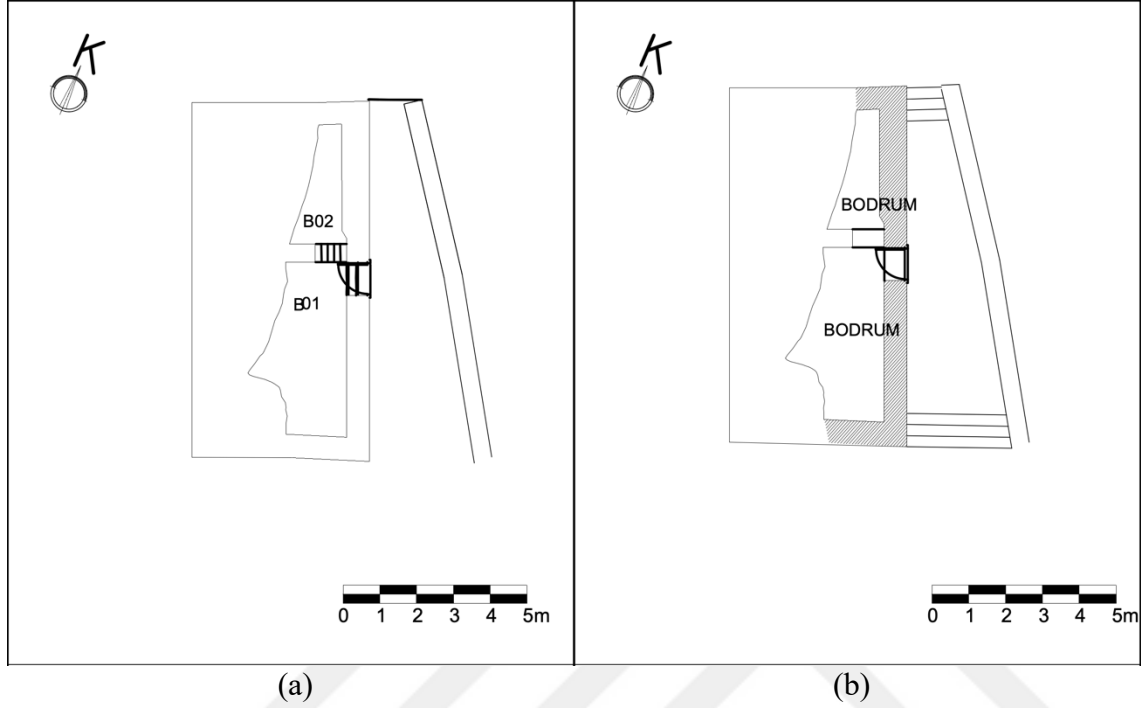
19. yüzyıla tarihlenen yapı, Cumhuriyetin ilanından önce bölgede yaşamış Rumlara ait evlerden birisidir. Evle ilgili ulaşılabilen en eski belge, Alanya Tapu müdürlüğü kayıtlarına göre, Kıbrıslı Mustafa oğlu Salih Usta'dan Telgrafçıoğullarından İbrahim oğlu Şükrü'ye satıldığını gösterir tapu senedidir. Bu belgeden yapının 1930 senesinde Kıbrıslı Salih Usta adına kaydının yapıldığı, 1935 yılında da daha sonra Kozan soyadını alan İbrahim oğlu Şükrü'ye satıldığı anlaşılmaktadır. Şükrü Kozan'ın iki oğlu bu evde 1993 tarihine kadar yaşamış fakat daha sonra bazı miras problemleri ve mal sahiplerinin şehir içinde yeni bir evde oturma isteklerinin ağır basmasıyla ev, Kuddusi Müftüoğlu'na daha sonra da bu şahıs tarafından eski halter federasyonu başkanı Kenan Nuhut'a satılmıştır. En son 2003 yılında ev Emine-Murat Koçak çifti tarafından satın alınmıştır. Çift bu evi restore etmiş, günümüzde konut olarak kullanmaya devam etmektedir.

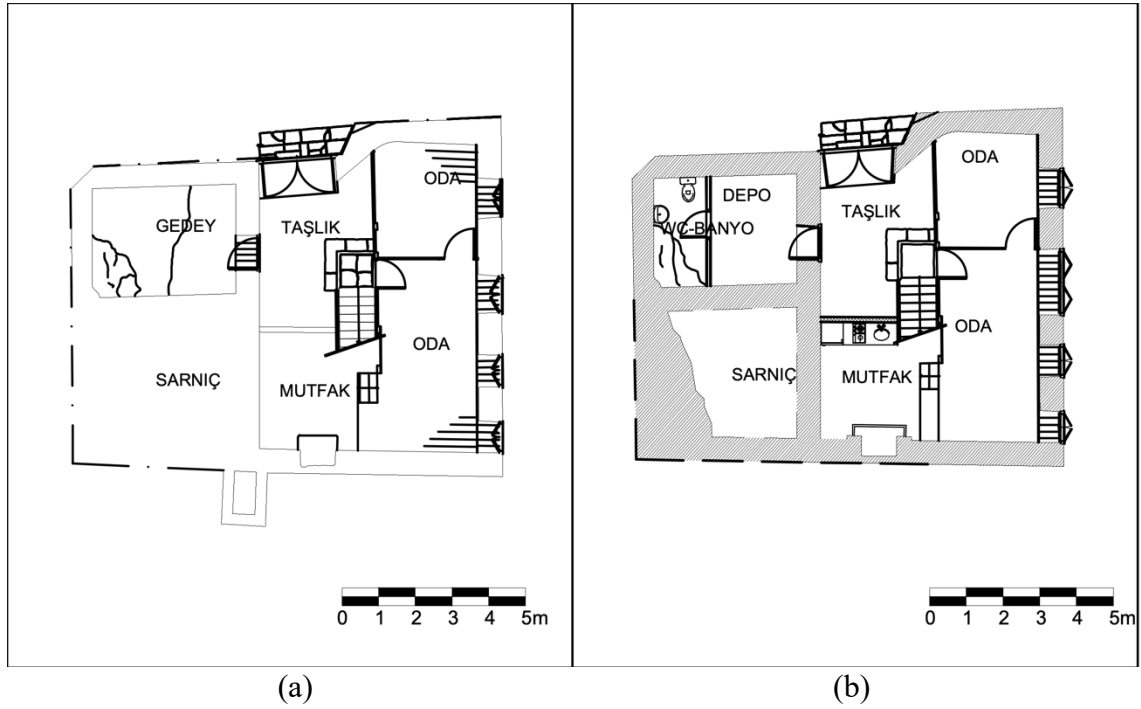
Şekil 4.78. 295 Ada 3 Parselde bulunan geleneksel konutun 1930'lu yıllardan fotoğrafı

Yapının özgün plan şeması, dış sofalı plan tipindedir. Üç katlı yapının bodrum katında evin üzerinde yer aldığı arazinin eğiminden dolayı ortaya çıkmış mekanlar yer

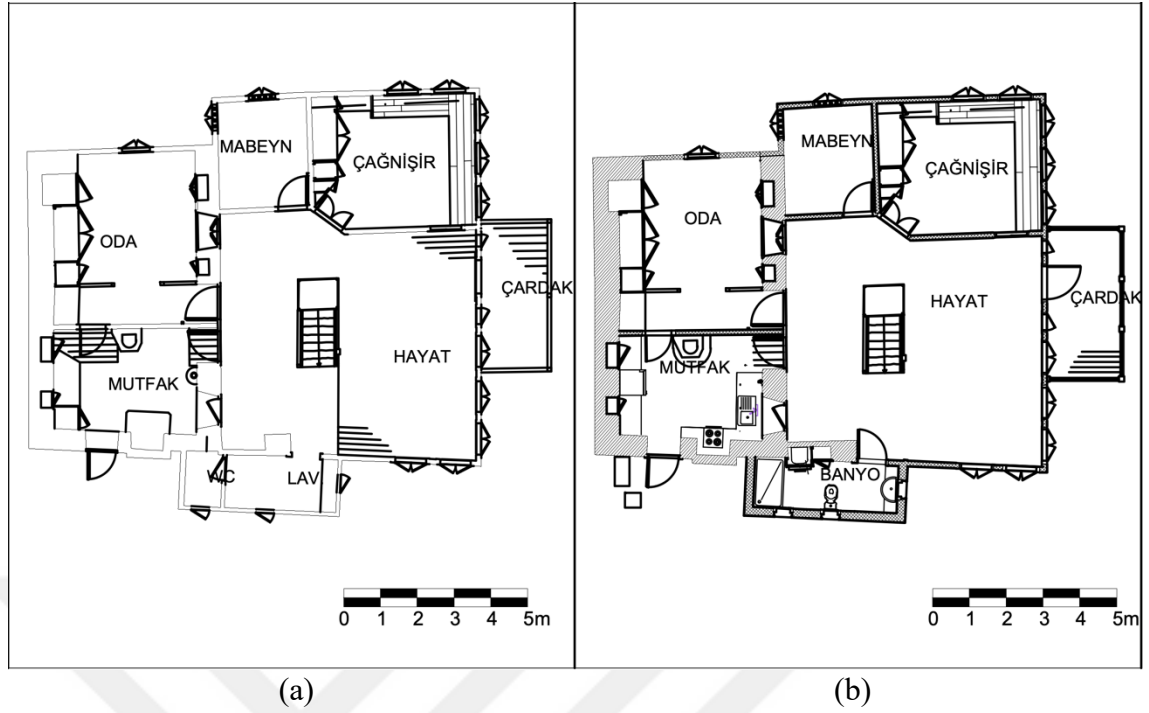
alır. Bu mekanlar geçmişte tavuk kümesi ve ahır olarak kullanılmıştır. Zemin kat geleneksel yaşamda evin kadınlarının el tezgahında ipek dokuma, fırın-ocakta ekmek yapma gibi günlük olağan faaliyetlerini de yürüttükleri bir tür harem dairesidir. Üst katta evin ana dolaşım mekanı ve asıl yaşama mekanları yer alır.

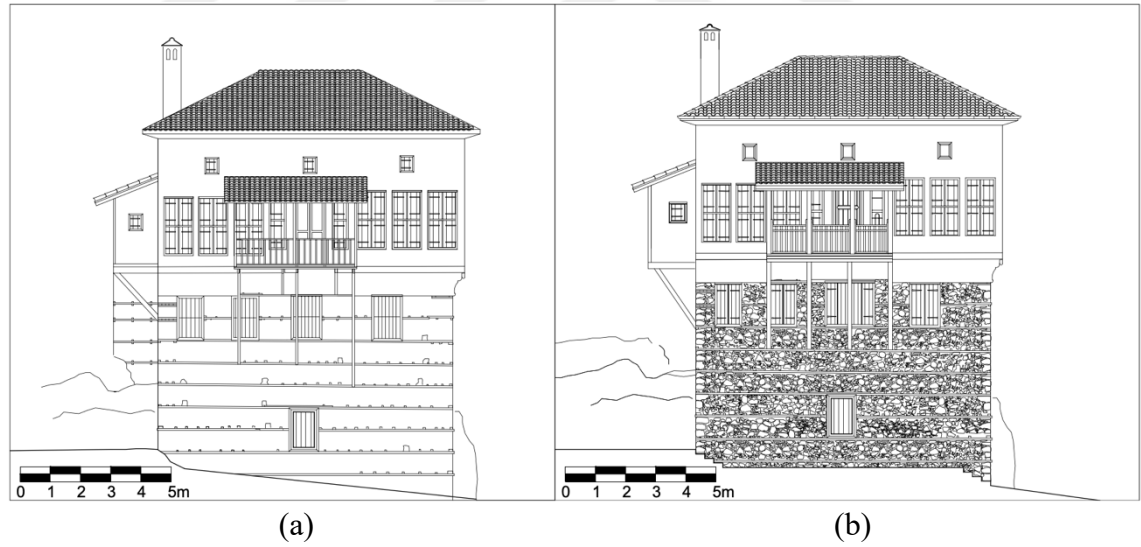
Şekil 4.79. Koçak Konutu- Bodrum kat planı (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon

Şekil 4.80. Koçak Konutu- Zemin kat planı (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon

Şekil 4.81. Koçak Konutu- Birinci kat planı (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon

Şekil 4.82. Koçak Konutu- Ön cephe (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon

Yapının alt katları ahşap hatıllı moloztaş duvarlar ile inşa edilmiş mekanlardan oluşur. Üst katta ise ahşap malzeme ile inşa edilmiş mekanlar (yazlık dilim) yer alır. Üst katın batısında moloz taş duvarlar ile inşa edilmiş, açıklıkları az olan mekanlar (kışlık dilim) bulunur. 2007 yılı içinde evin rölöve, restorasyon ve restitüsyon projelerini tamamlanmış, aynı yıl içinde Antalya Kültür Varlıklarını Koruma Kurumu tarafından kabul edilmiş ve inşaat ruhsatı alınmıştır. Onarım sırasında bu değerli yapının özgün bölümlerini mümkün olduğunca korumak en temel ilkesi ile bütün onarımlarının aslına uygun yapılmasına, mümkün olduğunca yeniden yapım değil, onarım yapılmasına,

tamamen eski tekniklerin kullanılmasına ve evde kullanılmış olan bütün eski ahşap profillerinin bıçaklarının yaptırılıp onarımda da aynı ahşap profillerinin kullanılmasına dikkat edilmiştir. Ayrıca el frezesi, köpük gibi günümüzde sık kullanılan alet ve malzemelerin kullanılmamasına özen gösterilmiştir. Kapı, pencere gibi ahşap mimari elemanların tüm parçalarının profilleri geleneksel sistemde olduğu gibi tek tek açılmış bu parçalar gönyeli olarak ayrı ayrı kesilip sonra birleştirilmiştir. Geleneksel konutun en çok yapısal bozulma ve malzeme bozulmalarının olduğu güney ve güneydoğu bölümündeki mekanlarının döşeme ve tavanları askıya alınarak güney cephesinin yapısal açıdan bozulmuş olan taş duvarlarını ve ahşap bağdadi duvarı ve doğu cephesinin ise üst kat bağdadi duvarlarının güney bölümündeki kısmı sökülüştür. Yani hayat mekanının tavanını korumak için maksimum çaba harcanmıştır. Sökülen duvarlar aslına uygun olarak yeniden yapılmıştır. Alanya'nın geleneksel sivil mimarisinde bir yapının önce taş duvar işleri bitirildiği, ardından marangozluk işleri tamamlandığı ve en sonunda da sıva yapıldığı bilinmektedir. Koçak konutu restorasyon çalışmalarında da aynı sıra izlenmiştir. Kaba sıvada yörenin geleneklerinde ve evin özgününde olduğu gibi saman, kum ve kireç karışımını kullanılmış, ince sıvada ise kıtık bitkisinin liflerini ince ince kıyılmış, kireç ile karıştırılmış ve kaba sıvanın üzerine ince bir tabaka olarak yayılmıştır. Sıva aşamasının ardından sıvalı yüzeyleri kireç badana ile boyanmıştır. Özgün ahşap yüzeyler ise yine özgün renkle-rinde toz boya, sirke ve yumurta karışımı ile boyanmıştır. Taş duvarların özgün derzleri mümkün olduğunca korunmuştur çünkü bu derzler kiremit kırığı ile yapılan yöre- ye özgü "çivileme" tekniğinin güzel bir örneğidir. Eksik derzler kireç, taş kırığı, taş tozu, kiremit kırığı, kiremit tozu ve su karışımı kullanılarak tamamlanmıştır. Konutun en özgün detaylarından biri de zemin katta bulunan ve ağzı mutfak (küçük içeri) mekanına açılan su sarnıcıdır. Restorasyon uygulamaları esnasında, genel olarak iyi durumda olan sarnica çatıdan su taşıyan hasarlı sistem onarılıp sarnıç tekrar yağmur suyunu toplar hale getirilmiştir. Sarnıç günümüzde hala mutfağın içinden bir kuyu gibi kullanılmaktadır. Bütün onarım işleri yerli ustalar, yerel malzeme ve özgün yerel teknikler ile yapılmıştır. Yapının özgünün korunması için yapılan tüm bu çabanın yanında mimarın birtakım pişmanlıkları mevcuttur. Toprak dama killi toprak yerine harç dökülmüş ve izolasyon yapılmıştır. Günümüzde bu yapının sürekli yuvak taşı (lov taşı) ile yuvama ve bakım işlerini yapacak bilgi ve zamana sahip olunmadığı için bu yöntem tercih edilmiştir. Ayrıca yeniden yapılan ahşap çatkı duvarların içine daha iyi izolasyon sağlamak için eps köpük konulmuştur. Aslında özgününde arası boş bırakılan bu duvarların içinde kalan hava da iyi bir izolasyon sağlamaktadır.

(a)

(b)

Şekil 4.83. Koçak Konutu güneydoğu cepheden fotoğrafı **(a)** Restorasyon öncesi; **(b)** Restorasyon sonrası

(a)

(b)

Şekil 4.84. Koçak Konutu kuzey cepheden fotoğrafı **(a)** Restorasyon öncesi; **(b)** Restorasyon sonrası

(a)

(b)

Şekil 4.85. Koçak Konutu hayat mekanından pencere fotoğrafı (a) Restorasyon öncesi; (b) Restorasyon sonrası

(a)

(b)

Şekil 4.86. Koçak Konutu çağnişir mekanından fotoğraf (a) Restorasyon öncesi; (b) Restorasyon sonrası

(a)

(b)

Şekil 4.87. Koçak Konutu hayat mekanından merdiven fotoğrafı **(a)** Restorasyon öncesi; **(b)** Restorasyon sonrası

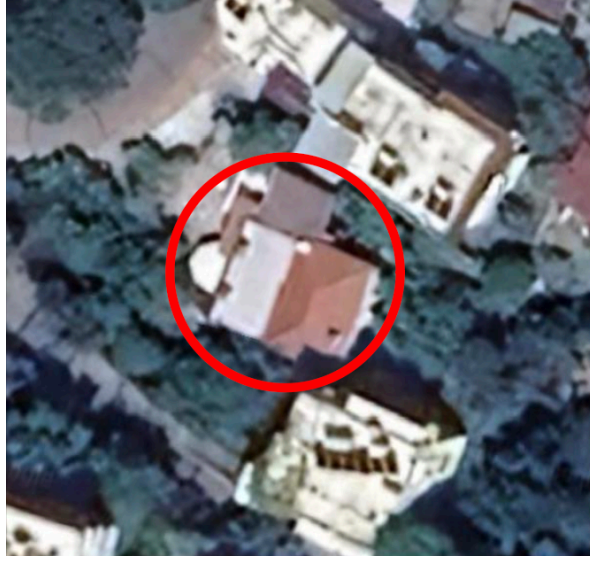
Koçak Konutu'nun özgünlüğünü değerlendirmek için uzmanlar eşliğinde, oluşturulan yapı değerlendirme tablosu (Ek-5) ve yapı tanıtım tablosu (Ek-14) ile yapının iç mekan ve mimari cepheleri, yerinde gözlemler yapılarak detaylı bir şekilde incelenmiştir. Uzmanların değerlendirmeleri aşağıdaki tabloda detaylı bir şekilde ifade edilmiştir.

Çizelge 4.9. Koçak Konutu'nun uzmanlar tarafından değerlendirilen özgünlük kriterlerinin değerleri ve Özgünlük Analiz Sisteminden elde edilen özgünlük değerleri

	1. GRUP					2. GRUP			
	Biçim			Malzeme	Teknik	Çevre	İşlev	Ruh ve Duygu	S. O. Kültür V.
	Kütlesel Özl.	Mekan Org.	Cephe Düzeni						
1. Uzman	100	100	100	90	90	100	100	90	90
2. Uzman	95	90	100	90	95	100	100	95	95
3. Uzman	95	95	95	95	90	95	100	85	85
4. Uzman	95	95	95	90	95	90	100	90	90
5. Uzman	100	90	100	90	95	90	100	90	90
6. Uzman	95	95	95	90	90	100	100	95	95
7. Uzman	90	85	90	85	85	90	100	85	85
8. Uzman	90	90	90	85	85	95	100	90	90
ORTALAMA	93	92	93,2	87,7	88,2	95	100	90	90
İLK DEĞERLENDİRME SONUÇLARI	90					82,8			
NİHAİ ÖZGÜNLÜK DEĞERİ	86								

4.10 Kök Konutu (263 Ada- 70 Parsel)

Kök Konutu ilk yerleşim alanı ile ikinci yerleşim alanı arasında, Koruma Alanında yer alan tescilli bir yapıdır. Hızlı kentleşme sonucu apartmanlar ve işlek caddeler arasında sıkışmış durumdadır.

Şekil 4.88. 263 Ada 70 Parselde bulunan geleneksel konutun konumu

Nazif Kök yaşamını eşi Münire Hanım ile birlikte bu evde sürdürmüştür. Çiftin bu evde üç evlatları dünyaya gelmiştir. Nazif bey genç yaşta 1940 yılında hayatını kaybetmiştir. Ölümünün ardından eşi ve çocukları bu evde oturmaya devam etmiştir. Daha sonra 1928 yılında doğmuş olan oğlu Nail evlenip bu evde yaşamıştır. Nail Bey kahvehane işletmeciliği ile uğraşmıştır. Eşi Rabia Hanım ise terziilik yapmıştır. Bu çiftin de Nazif, Mehmet ve Ahmet adında üç çocukları olmuştur. 1989 senesinde Nail Bey, ardından da 2005 senesinde Rabia Hanım vefat etmiştir. Ev Nail beyin ölümünden itibaren başka bir deyişle 1990'lı yıllardan itibaren boş kalmıştır. Miras paylaşımında ev torun inşaat mühendisi Nazif Kök'e miras olarak kalmıştır. Nazif Kök evi onarımını yaptırmıştır ve ailesi ile burada yaşamaktadır.

İki katlı konut dış sofalı plan tipindedir. Üst kata çıkış yapılan ahşap açık merdivenin başlangıcındaki avludan iki gözlü depolama alanlarına ve diğer iki odaya geçiş sağlanmaktadır. Üst katta merdivenin devamında antreye ulaşılır. Antreden ıslak hacimleri barındıran servis kütlesine, çardağa ve hayat mekanına dağılım sağlanır. Hayat mekanı geçmişte ailenin zamanının çoğunluğunun geçtiği ana yaşam mekanıdır. Hayattan yörenin misafir odası olan çağnişir mekanı ve yine yörede İçeri olarak anılan yatak odalarına geçiş sağlanır. Üst kat mekanlarında yüklük, ocaklık, dolap ve niş gibi özgün dönemsel mimari elemanlar bulunmaktadır.

Şekil 4.89. Kök Konutu- Zemin kat planı (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon

Şekil 4.90. Kök Konutu- Birinci kat planı (a) Restitüsyon; (b) Restorasyon

Şekil 4.91. Kök Konutu- Ön cephe **(a)** Restitüsyon; **(b)** Restorasyon

Yapının alt katları ahşap hatıllı moloz taş duvarlar ile inşa edilmiştir. Üst katta ahşap ile inşa edilmiş açık-serin mekanlar yer alır. Üst katın güneyinde moloz taş duvarlar ile inşa edilmiş, açıklıkları az olan mekanlar vardır.

Dış sofalı plan şemasında olan özgün mimaride zemin katta bulunan ve günümüzde çok ihtiyaç duyulmayan gedeyler yerine güncel konfor şartları ve yaşayış tarzına uygun olarak yatak odaları, banyolar, mutfak ve oturma bölümü oluşturulmuştur. Bu yeni mekanlar oluşturulurken bazı iç duvarların kaldırıldığı ve mekanların ışık alabilmesi adına dış duvarlarda mazgal pencerelerin açıldığı görülmektedir. Üst katta, tuvalet bölümü depoya dönüştürülmüş küçük içeri ve büyük içeri mekanlarının ortak duvarları kaldırılarak bu duvarda bulunan yüklüklerin dış görünüşü korunarak içerisinde bir banyo oluşturulmuştur. Restorasyon uygulamaları esnasında kötü durumdaki taş duvarlar sökülüp yeniden yapılmıştır. Alt katta antrenin doğu ve batısında yer alan iç duvarlar yeni düzenleme gereği kaldırılmıştır. Duvarlardaki ahşap hatılların iyi durumda olanları yerinde emprenye edilmiş, kötü durumda olanları ise mevcut duruma zarar vermeden sökülerek ve özgününe uygun ölçülerde ve emprenye edilmiş ahşaplarla değiştirilmiştir. Üst katın ahşap duvarları, büyük içeri mekanının kapısı dışındaki kapılar, tüm pencere doğramaları tüm döşeme ve tavanlar özgün malzeme ve teknikler kullanılarak yeniden yapılmıştır. Hayat ve mutfak mekanlarının üzerini örten toprak dam ve servis mekanlarının üzerini örten sundurma şeklindeki eğimli ahşap çatı da yeniden yapılmıştır. Kullanıcı istekleri doğrultusunda yapılan tüm değişiklik ve onarımlar esnasında özgün teknik ve yapı malzemesi kullanılmış, özgününde ve bu plan tipinde olan tüm geleneksel konutlarda bulunan çardak mekânı eklenmiş böylelikle cephede geleneksel dokunun devamlılığı sağlanmıştır.

(a)

(b)

Şekil 4.92. Kök Konutu batı cepheden fotoğrafı (a) Restorasyon öncesi; (b) Restorasyon sonrası

(a)

(b)

Şekil 4.93. Kök Konutu doğu cepheden fotoğrafı (a) Onarım öncesi; (b) Onarım sonrası

(a)

(b)

Şekil 4.94. Kök Konutu çardak fotoğrafı (a) Restorasyon öncesi; (b) Restorasyon sonrası

(a)

(b)

Şekil 4.95. Kök Konutu hayat mekanı ocaklık fotoğrafı **(a)** Restorasyon  ncesi; **(b)** Restorasyon sonrası

(a)

(b)

Şekil 4.96. Kök Konutu içeri mekanı yüklük fotoğrafı **(a)** Restorasyon  ncesi; **(b)** Restorasyon sonrası

Şekil 4.97. Kök Konutu içeri mekanı ocaklık fotoğrafı **(a)** Restorasyon öncesi; **(b)** Restorasyon sonrası

Kök Konutu'nun özgünlüğünü değerlendirmek için uzmanlar eşliğinde, oluşturulan yapı değerlendirme tablosu (Ek-5) ve yapı tanıtım tablosu (Ek-15) ile yapının iç mekan ve mimari cepheleri, yerinde gözlemler yapılarak detaylı bir şekilde incelenmiştir. Uzmanların değerlendirmeleri aşağıdaki tabloda detaylı bir şekilde ifade edilmiştir.

Çizelge 4.10. Kök Konutu'nun uzmanlar tarafından değerlendirilen özgünlük kriterlerinin değerleri ve Özgünlük Analiz Sisteminden elde edilen özgünlük değerleri

	1. GRUP					2. GRUP			
	Biçim			Malzeme	Teknik	Çevre	İşlev	Ruh ve Duygu	S. O. Kültür V.
	Kütlesel Özl.	Mekan Org.	Cephe Düzeni						
1. Uzman	90	90	90	90	90	60	100	90	90
2. Uzman	95	85	85	95	95	40	100	85	80
3. Uzman	85	80	95	90	90	30	100	90	85
4. Uzman	90	90	90	85	85	50	100	80	70
5. Uzman	90	85	90	85	90	50	100	90	70
6. Uzman	95	70	95	85	85	20	100	85	60
7. Uzman	85	80	85	75	80	30	100	80	50
8. Uzman	90	80	90	80	80	10	100	90	55
ORTALAMA	90	79	90	82,1	83,7	26,5	100	86	67
İLK DEĞERLENDİRME SONUÇLARI	84					75			
NİHAİ ÖZGÜNLÜK DEĞERİ	78,5								

5. TARTIŞMA

Çalışma kapsamında tasarlanan ‘Özgünlük Analiz Sistemi’ ile Alanya’da bulunan, yeniden işlevlendirilerek restore edilmiş geleneksel konutlar değerlendirilmiştir. Alınan sonuçlar Çizelge 5.1, Çizelge 5.2 ve Çizelge 5.3’te gösterilmiştir. Ulukan’ın çalışmasında yapmış olduğu özgünlük kriterleri sınıflandırılmasına göre 1. Grup değerlendirme sisteminde incelenen kriterler ‘ana kriterler’, 2. Grup değerlendirme sisteminde incelenen kriterler ise ‘takviye edici ve tamamlayıcı kriterler’ olarak adlandırılmıştır. 1. ve 2. Grup analizlerden elde edilen sonuçlar ise nihai analiz sisteminde değerlendirilerek sonuç özgünlük değerlerine ulaşılmıştır. 1. Grup değerlendirme sisteminin sonuçları Çizelge 5.1’de gösterilmiştir.

Çizelge 5.1. 1. Grup özgünlük değerlendirme sisteminden elde edilen sonuçlar

	Geleneksel Konut	1.Grup Özgünlük Analizi Sonucu
1	Koçak Konutu	90
2	Sandık Emni Kayhanlar Konutu- Kültür Evi	89
3	Hasanağalar Konağı- Alanya Kültür Müdürlüğü	85
4	Kök Konutu	84
5	Dim Konutu- Kent Arşivi	80
6	Çırpanlı Konutu- Dernek Ofisi	80
7	Durusoy Konutu- Kafeterya/ Restoran	72
8	Şimşek Konutu- Butik Otel	71
9	Sipahioğlu Konutu- Restoran	62
10	Sezer Konutu- Butik Otel	30

1. Grup özgünlük analizi sonuçlarına göre konut işlevi ile restore edilmiş Koçak Konutu 90 puanla incelenen konutlar arasında en yüksek skora sahiptir. Müze işlevi ile yeniden işlevlendirilerek restore edilmiş Sandık Emni Kayhanlar Konutu 89 puanla ikinci sırada yer alır. Bu iki konut da belirlenen değer aralığına göre tamamen özgün sınıfındadır. Üçüncü sırada 85 puanla ofis olarak yeniden işlevlendirilmiş Hasanağalar konağı, ardından sırasıyla 84 puanla konut olarak restore edilmiş Kök Konutu, 80 puanla müze işleviyle restore edilmiş Dim Konutu, 80 puanla ofis olarak işlevlendirilmiş Çırpanlı Konutu, 72 puanla kafe-restoran olarak işlevlendirilmiş Durusoy Konutu, 71 puanla butik otel olarak işlevlendirilmiş Şimşek konutu ve 65 puanla restoran olarak işlevlendirilmiş Sipahioğlu Konağı gelmektedir. Bu konutlar ise büyük ölçüde özgün değer aralığında yer almaktadır. Butik otel işlevi ile restore edilen sezer konutu 1. Grup özgünlük analizinde 30 puan alarak az derecede özgün sonucu almış ve incelenen konutlar arasında sonuncu olmuştur. Geleneksel konutların 1. Grup değerlendirmesinden aldığı sonuçlara bakıldığında çoğunluğunun büyük ölçüde özgün olduğu görülmektedir.

Takviye edici ve tamamlayıcı kriterler olarak adlandırılan çevre, işlev, yapının ruhu ve somut olmayan kültürel miras kriterlerinin değerlendirildiği 2. Grup analizinden elde edilen sonuçlar Çizelge 5.2’de gösterilmiştir.

Çizelge 5.2. 2. Grup özgünlük değerlendirme sisteminden elde edilen sonuçlar

	Geleneksel Konut	2.Grup Özgünlük Analizi Sonucu
1	Koçak Konutu	82,8
2	Kök Konutu	75
3	Sandık Emimi Kayhanlar Konutu- Kültür Evi	50
4	Hasanağalar Konağı- Alanya Kültür Müdürlüğü	38,4
5	Çırpanlı Konutu- Dernek Ofisi	32,9
6	Şimşek Konutu- Butik Otel	26
7	Dim Konutu- Kent Arşivi	25
8	Sipahioğlu Konutu- Restoran	25
9	Sezer Konutu- Butik Otel	25
10	Durusoy Konutu- Kafeterya/ Restoran	23,3

2. Grup özgünlük analizi sonuçlarına göre konut işlevi ile restore edilmiş Koçak Konutu 82,8 puanla incelenen konutlar arasında en yüksek skora sahiptir. Bunu yine konut olarak işlevlendirilmiş Kök Konutu 75 puanla izlemektedir. Bu iki geleneksel konut da belirlenen değer aralığına göre büyük ölçüde özgün sınıfındadır. Üçüncü sırada 50 puanla müze olarak yeniden işlevlendirilmiş Sandık Emimi Kayhanlar Konutu gelmektedir ve orta derecede özgün sınıfındadır. Sonrasında sırasıyla 38,4 puanla ofis olarak restore edilmiş Hasanağalar Konağı, 32,8 puanla ofis işleviyle restore edilmiş Çırpanlı Konutu, 26 puanla otel olarak işlevlendirilmiş Şimşek Konutu, 25 puan alan müze işlevli Dim Konutu, butik otel olarak işlevlendirilmiş Sezer konutu, restoran olarak işlevlendirilmiş Sipahioğlu Konutu gelmektedir. Son sırada ise 23,3 puanla kafe-restoran olarak işlevlendirilmiş Durusoy Konutu bulunmaktadır. Bu konutlar ise az derecede özgün değer aralığında yer almaktadır. Geleneksel konutların 2. Grup değerlendirmesinden aldığı sonuçlara bakıldığında çoğunluğunun az derecede özgün olduğu görülmektedir. Bunun sebebi ise çoğunluğunun işlevinin değiştirilmiş olması nedeniyle işlev kriterinden 0 puan almaları ve kentleşmenin etkisiyle birçoğunun kent merkezinde kalmasının sonucunda çevre kriterinden düşük puan almalarıdır.

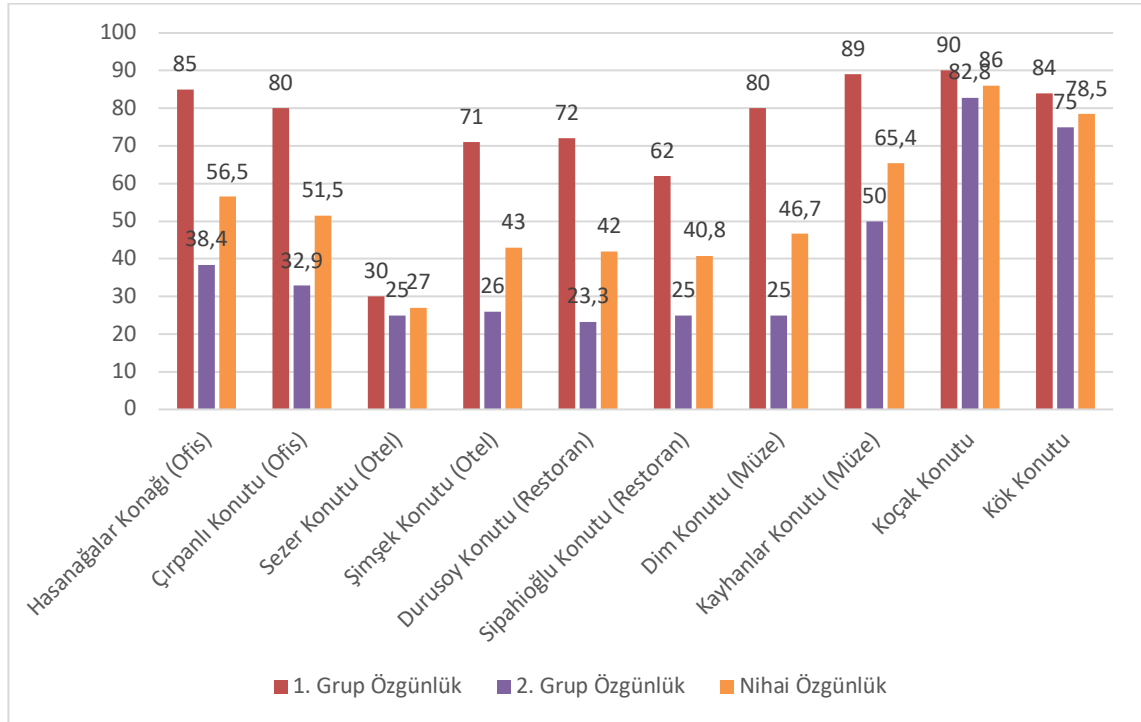
1. Grup ve 2. Grup özgünlük analizi sonuçları karşılaştırıldığında bütün geleneksel konutların puanlarında düşüş olduğu gözlenmektedir. Hatta bazı geleneksel konutların özgünlük değer aralığı bu düşüş ile bir alt sınıfa gerilemiştir. Ancak asıl sonuç nihai özgünlük analizinden elde edilmiştir. İki analiz sonuçlarının değerlendirildiği nihai özgünlük analizin elde edilen sonuçlar Çizelge 5.3'te gösterilmiştir.

Çizelge 5.3. Nihai özgünlük değerlendirme sisteminden elde edilen sonuçlar

	Geleneksel Konut	Nihai Özgünlük Analizi Sonucu
1	Koçak Konutu	86
2	Kök Konutu	78,5
3	Sandık Emmini Kayhanlar Konutu- Kültür Evi	65,4
4	Hasanağalar Konağı- Alanya Kültür Müdürlüğü	56,6
5	Çırpanlı Konutu- Dernek Ofisi	51,5
6	Dim Konutu- Kent Arşivi	46,7
7	Şimşek Konutu- Butik Otel	43
8	Durusoy Konutu- Kafeterya/ Restoran	42
9	Sipahioğlu Konutu- Restoran	40,8
10	Sezer Konutu- Butik Otel	27

Nihai sonuçlar incelendiğinde özgün işlevi ile restore edilen geleneksel konut örneklerinden Koçak Konutu ve Kök Konutu ile Müze işlevi verilerek restore edilen Kayhanlar Konutu büyük ölçüde özgün çıkmıştır. Araştırma kapsamında incelen geleneksel konutların çoğunluğu orta derecede özgün, butik otel olarak işlevlendirilen Sezer Konutu ise az derecede özgündür.

Çalışma için seçilen geleneksel konutların 1. Grup, 2. Grup ve nihai özgünlük analizi sonuçları ve aralarındaki ilişki Şekil 5.1’de gösterilen grafikte ortaya konulmuştur.

Şekil 5.1. Özgünlük analiz sonuçlarının karşılaştırılması

Sonuçlar incelendiğinde ofis işlevi ile restore edilen konutların 1. Grup özgünlük analizinden olumlu sonuçlar aldığı ve büyük derecede özgün oldukları görülmektedir. 2. Grup özgünlük analizi sonuçları 1. Grup özgünlük analizi sonuçlarına göre oldukça düşüktür. 2. Grup özgünlük analizi sonuçlarına göre bu konutlar az derecede özgündür. Bu durumun seçilen ofis işlevli geleneksel konutların her ikisinin de şehir merkezinde kalmasından dolayı 2. grupta değerlendirilen çevre kriterinin negatif etkisinden kaynaklandığı söylenebilir. Nihai özgünlük analizi sonuçlarını da etkileyen bu durum neticesinde ofis işlevli geleneksel konutlar orta derecede özgündür.

Butik otel olarak yeniden işlevlendirilen geleneksel konut örneklerinden biri 1. Grup özgünlük analizine göre büyük ölçüde özgünken, diğeri az derecede özgündür. 2. Grup özgünlük analiz sonuçlarına göre ise her ikisi de az derecede özgündür. Seçilen geleneksel konut örneklerinin her ikisi de koruma alanında yer almasına rağmen 2. Grup özgünlük analizinden daha düşük sonuçlar alınmasının sebebi 2. grup kriterlerinden tamamlayıcı kriterler niteliğinde olan yapının ruhu ve somut olmayan kültürel miras kriterlerinin olumsuz etkisinden kaynaklanmaktadır. Nihai özgünlük analizinden de bu doğrultuda bir konut az derecede özgündür, diğeri ise orta derecede özgündür sonucu elde edilmiştir.

Çalışma kapsamında incelenen restoran işlevi ile restore edilmiş geleneksel konutlardan biri, 1. Grup özgünlük analizine göre büyük ölçüde özgünken, 2. Grup özgünlük analizine göre az derecede özgündür. Diğer örnek ise 1. Grup özgünlük analizine göre orta ölçüde özgünken, 2. Grup özgünlük analizine göre az derecede özgündür. Nihai özgünlük analizi sonuçlarına bakıldığında her ikisi de orta derecede özgündürler.

Müze olarak işlevlendirilerek restore edilen geleneksel konut örnekleri incelendiğinde biri 1. Grup özgünlük analizine göre tamamen özgünken diğeri büyük ölçüde özgündür. 2. Grup özgünlük analizine göre geleneksel konutlardan biri orta derecede özgün, diğeri az derecede özgündür. Nihai özgünlük analizinde ise geleneksel konutlardan biri büyük ölçüde özgün sonucu olarak yeniden işlevlendirilmiş olan geleneksel konutlar arasında en yüksek skoru elde etmiştir. Diğer geleneksel konut ise ise orta derecede özgün aralığında kalmıştır.

Özgün işleviyle restore edilen geleneksel konut örnekleri incelendiğinde 1. Grup özgünlük analizine göre geleneksel konutlardan biri tamamen özgün, diğeri büyük ölçüde özgündür. 2. Grup özgünlük analizine göre geleneksel konutların her ikisi de büyük ölçüde özgündür. Nihai özgünlük analizine göre ise her iki konut da büyük ölçüde özgündür ve incelenen tüm konutlar arasında en özgün iki konut olmuşlardır.

Mimaride koruma ile ilgili yapılan araştırmalarda, tarihi yapıların özgünlüklerinin değerlendirildiği çalışmalar bulunmasına rağmen yeniden işlevlendirilerek korunan geleneksel konutların özgünlüğünü ve bu işlevlerin geleneksel konutlar üzerindeki etkilerini araştıran bir çalışmaya rastlanmamıştır. Özgünlüğün araştırıldığı çalışmalarla ilgili detaylı bilgi kaynak tarama bölümünde değinilmiştir. Bu çalışmalardan özgünlük kriterlerinin belirlenmesi aşamasında faydalanılmıştır.

6. SONUÇLAR

Geleneksel yapılar, bir toplumun geçmişini, kültürünü ve tarihini yansıtan kültürel mirasının önemli bir unsurudur. Bu binalar, geçmiş nesillerin günümüzdeki yaşam tarzları, inançları ve sanat anlayışlarının somut kanıtlarıdır. Ayrıca tarih, sanat, mimari ve kültür çalışmaları için de önemli kaynaklardır. Geleneksel yapılar kültürel mirasın korunmasında, mimari gelişimin yansıtılmasında, turizm ve ekonomik kalkınmada, sosyal kimlik oluşumunda ve eğitimde önemli bir rol oynamaktadır. Bu nedenle geleneksel binaların korunması ve değerlendirilmesi büyük önem taşımaktadır. Geleneksel yapılar hem kamu hem de özel binaları kapsamaktadır. Ancak konut mimarisi, sayısal çeşitliliğin yanı sıra mimari çeşitliliğin de en görünür olduğu alandır. Geleneksel konut mimarisi örnekleri, kültürü mekâna yansıtmanın güçlü bir aracıdır ve Türkiye sahip olduğu özgün geleneksel konut örnekleri ile kültürel miras anlamındaki zenginliğini göstermektedir. Geleneksel konutların korunması, bir toplumun geçmişinin ve kültürel mirasının korunmasında büyük önem taşımaktadır. Bu binaların korunması sadece gelecek nesiller için geçmişin izlerini korumakla kalmaz, aynı zamanda sosyal kimliğin korunmasına, ekonomik kalkınmanın desteklenmesine ve sürdürülebilir geçim kaynaklarının teşvik edilmesine de katkıda bulunur. Ancak koruma yöntemlerinin esnekliği, çok sayıda olmaları ve özel mülkiyete tabi olmaları nedeniyle, geleneksel konut yapıları, kullanıcıları tarafından çeşitli yapısal müdahalelere maruz kalmaktadır. Geleneksel konutları koruma yöntemlerinden biri yeniden işlevlendirerek kullanmamaktır. Yeniden işlevlendirme bir koruma yöntemi olmasının yanında, geleneksel konutların modern yaşamın gereksinimlerine uygun hale getirilmesi sırasında zorluklarla karşılaşılabilir. Geleneksel konutların yeniden işlevlendirilmesi sırasında, orijinal yapı özellikleri veya kültürel dokusu kaybolabilmektedir. Bu durum, yapıların özgünlüğünü ve karakterini zayıflatabilmektedir.

Çalışma alanı olarak seçilen Alanya'da yapılan çalışmalar bölge tarihinin üst paleolitik döneme kadar uzandığını göstermektedir. Dolayısıyla bölgede var olmuş çok önemli uygarlıklara ait eserler bulunmaktadır. 20. yüzyıldan itibaren bölge turizm açısından gelişmeye başlamış, o dönemdeki tarihi koruma bilincinin eksikliği ile ilçede bulunan tarihi yapılar özellikle de geleneksel konutlar tahrip edilmiştir. Alanya'da 19. yüzyılın başlarında çok sayıda geleneksel ev bulunmaktayken günümüze sadece birkaç tanesi ulaşabilmiştir. Bu evlerin birçoğu modern yaşam koşullarına uymadığı için terk edilmiş ya da yanlış imar veya rant gibi nedenlerle yıkılmıştır. Ayakta kalabilenler ise, turizm sektörü üzerindeki çekici etkilerinin farkına varılarak, önce tescil edilmek, ardından da turizm ve ticari işlevlerle donatılmak suretiyle restore edilmeye başlanmıştır. Ancak geleneksel evlerin inşa edildikleri dönemin sosyo-ekonomik koşullarını ve yaşam tarzlarını yansıtan tarihi belgeler olduğu hala tam olarak anlaşılamamıştır. Yeniden işlevlendirme adına yapılan değişiklikler nedeniyle geleneksel evler özgünlüklerini kaybetmektedir.

Yeniden işlevlendirilerek restore edilen geleneksel konutların özgünlük durumları tarihi bir turizm şehri olan Alanya'da yeniden işlevlendirilmiş geleneksel konutlar üzerinden irdelenmeye çalışılmıştır. Kültürel mirasın önemli bir bölümünü oluşturan geleneksel konutlar için bölgede yapılan koruma çalışmaları ile ortaya çıkan özgünlük değerleri ve kayıplar, belirlenen özgünlük kriterleri üzerinden bir analiz sistemi tasarlanarak yapıların özgünlükleri değerlendirilmiştir. Çalışmada, geleneksel konutların yeniden işlevlendirilerek korunması esnasında değişen özgünlükleri

açısından kültürel miras değerini belirlemek amacıyla AHP ve bulanık mantık yöntemleri kullanılarak Matlab- Fuzzy logic araç kutusu ile bir özgünlük analiz sistemi tasarlanmıştır. Geliştirilen özgünlük analiz sistemi, çalışma alanındaki yeniden işlevlendirilmiş geleneksel konutların özgünlüklerini sayısal bir değer olarak belirlemek ve korunmaları için önerilerde bulunmak için kullanılmıştır. Bu kapsamda çalışma alanı içerisinde Alanya geleneksel konutlarının mekan, cephe, yapım tekniği, konumlanma, süsleme gibi bütün mimari kimliği ve özelliklerini kapsayacak şekilde 5 farklı işlevle restore edilmiş 10 adet geleneksel konutun yapı tanıtım tabloları oluşturularak irdelenmiştir. Bu geleneksel konutların özgünlükleri uzmanlar eşliğinde yerinde değerlendirilerek, tasarlanan özgünlük analiz sisteminde belirlenmiştir.

Geliştirilen özgünlük analiz sistemi sayesinde yapı özgünlüğü, ‘özgündür’ ya da ‘özgün değildir’ gibi kesin ifadelerle değil, sayısal olarak değerlere bölünerek ortaya çıkar. Bu sayede geleneksel konutları özgünlüğün değeri bağlamında karşılaştırmak ve değerlendirmek mümkün olmaktadır. Özgünlük analiz sistemi tasarımı, özgünlük değeri kriterleri, aralık değerleri, tanımları, etki değerleri ve sistemin ana iskeletini oluşturan bir kural veri tabanı geliştirmiştir. Çalışma konusu, bölge ve aralık gibi değişkenler sonucunda uzmanlar tarafından belirlenen faktörler değiştirilerek sistem yeniden oluşturulabilir. Dolayısıyla her türlü geleneksel ve anıtsal yapının bu sistem kullanılarak özgünlüğü değerlendirilebilir. Bu anlamda tasarlanan özgünlük analiz sistemi, aydınlatıcı ve gelecekteki araştırmalar için faydalı olması açısından değerlendirilebilir.

Tasarlanan özgünlük analiz sistemin yardımıyla Alanya’da yeniden işlevlendirilerek kullanılan geleneksel konutlar incelendiğinde aşağıdaki sonuçlara ulaşılmıştır:

- **Ofis** amaçlı yeniden işlevlendirilerek kullanılan konutlarda plan şemasının ve cepheleri korunurken hayvanlar için ayrılan barınak bölümlerinde bulunan özgün iç mekân donatılarının kaldırılmıştır. İncelenen örnekler ikinci yerleşim alanında bulunmaktadır. Bu konutlar ana kriterler olarak anılan ve daha somut ve genel geçer kriterler açısından büyük ölçüde özgünken, takviye edici ve tamamlayıcı kriterler olarak anılan daha soyut ve çok dikkate alınmadığı görülen kriterler açısından az derecede özgündür. Sonuç olarak tüm özgünlük kriterleri birlikte değerlendirildiğinde orta derecede özgün oldukları görülmüştür.
- Konaklama amaçlı yani **butik otel** olarak yeniden işlevlendirilerek kullanılan konutlarda plan şeması tamamen değiştirilmiştir. Bunun nedeni içerisinde banyo bulunan çok sayıda oda oluşturulmaya çalışılmasıdır. Bütün odaların gün ışığı ve doğal hava alabilmesi amacıyla cephelerdeki sağır duvarlarda pencere boşlukları açılmıştır. Bu müdahale ile cephe düzenlerinin değiştirilmiş olması özgünlüğün kaybolmasına neden olmuştur. Geleneksel konutlardan oluşan tarihi dokunun cazibesi nedeniyle bu yapılarda konaklayan turistlerin, plan ve cephe özgünlüğü tamamen bozulmuş konaklarda misafir edilmesi ülkemiz açısından koruma ve turizm ikilemi arasında çelişkili bir durumdur. Plan şeması yok edilirken kaldırılan taşıyıcı iç duvarlar ile geleneksel konutlar strüktürel açıdan da zayıflatılmıştır. Tüm bu tespitler ışığında uzmanlardan edinilen puanlar doğrultusunda özgünlük açısından en zayıf olan yani az derecede özgün sınıfında yer alan örnek butik otel olarak kullanılan örnektir.

- **Restoran-kafe** olarak yeniden işlevlendirilen geleneksel konutlarda, yeni işlevin doğru çalışabilmesi adına mevcut mutfak mekanları genişletilmiş ve üst katlarda da bazı odalar mutfığa dönüştürülerek mutfak sayısı artırılmıştır. Dönüştürülen mutfak mekanları yoğun nem ve ısıya maruz kalarak geleneksel yapıım malzemeleri çeşitli bozulmalara açık hale gelmektedir. Ayrıca yapıım sisteminin önemli bir bölümünü ahşap oluşturduğu bu yapılarda yangına karşı ciddi önlemlerin alınması gereklidir. Daha fazla müşteriye ağırlamak amacı ile daha geniş yemek salonu elde edilmek istenmiştir. Oda, sofa ve merdiven boşluğu birleştirilmiş, merdivenin yeri değiştirilmiş ve yemek salonunun önüne teras eklenmiştir. Plan organizasyonunda yapılan bu değişimler cephe düzenine yansyarak, biçim açısından özgünlük kayıpları gözlemlenmiştir. Uzmanlardan alınan puanların neticesinde bu örneklerin orta derece özgün oldukları ve incelenen örnekler arasında son sıralarda yer aldıkları görülmektedir.
- **Sergileme- müze** işlevi ile restore edilen örnekler incelendiğinde biçim, malzeme ve teknik açısından özgüne uygun onarıldığı, özellikle geleneksel Alanya konutu özelliklerinin sergilendiği kültür evi olarak kullanılan yapıımın mekanları yine bu işlevleri sergilediği için oldukça iyi korunmuştur. Yalnızca çağdaş teknolojinin gereklerini sağlayabilmek adına ufak modern dokunuşlar yapılmıştır. Tüm bunların sonucu olarak işlevi değiştirilen konutlar arasında en yüksek puanı alarak büyük ölçüde özgün aralığında olan geleneksel konut müze amacıyla işlevlendirilmiştir.
- Özgün işlevi değiştirilmeden yine **konut** işlevinde kullanılmak üzere restore edilmiş yapılar incelendiğinde ise örneklerden birinde bütün odalara banyo eklenerek plan şeması bozulmuştur. Cephelerde özgünlük kısmen korunmuş, yıkık kısımlarda geleneksele benzetilen yeni tasarımlar yapılmıştır. Ancak tüm müdahaleler değerlendirildiğinde özgün işlevi ile kullanılacağı beyan edilen konut örneklerinden birinde plan şeması ve cephe özgünlüğü tam olarak korunmamıştır. Bu bilgiler ışığında ve uzmanlardan alınan puanlar neticesinde ana kriterler olarak anılan ve daha somut ve genel geçer kriterler açısından yapılan 1. Grup özgünlük analizinde işlevi özgün olmasına rağmen bu konuttan daha özgün çıkan işlevi özgün olmayan geleneksel konutlar bulunmaktadır.
- Aynı işlevlerle restore edilmiş bazı örnekler farklı derecelerde özgünlük değerlerinde olabilmektedir. Bu da özgünlüğü korumada işlev dışındaki kriterlerin de önemini ortaya koymaktadır.
- İncelenen tüm örneklerde ana kriterler olarak anılan ve daha somut ve genel geçer kriterlerin değerlendirildiği 1. Grup özgünlük analiz sisteminden alınan sonuçlar, takviye edici ve tamamlayıcı kriterler olarak anılan daha soyut ve geri planda kalan kriterlerin değerlendirildiği 2. Grup özgünlük analiz sisteminden alınan sonuçlara göre daha yüksektir. Bu da 2. Grupta değerlendirilen kriterlerin yapılan yeni işlev belirleme ve restorasyon çalışmaları sırasında göz ardı edildiğini göstermektedir.

2863 sayılı Kanun ve Yüksek Kurul ilkeleri, geleneksel konut yapıları, kütleli organizasyon, plan tipi, cephe, taşıyıcı sistem, teknik, malzeme, renkler, peyzaj, yakın çevre, içinde bulunduğu genel doku, kentle ilişkiler gibi birçok yönden, özgünlüğü ile korunmasını sağlamak için düzenlenmesi gerekir. Yeni verilen işlev ne olursa olsun, yapıımın özgünlüğü bozulmamalıdır. Unutulmamalıdır ki, Venedik Tüzüğünde de belirtildiği gibi yeniden işlevlendirme bir amaç değil, tarihi binaları yıkımdan kurtarmak

için bir araç olmalıdır. Özellikle otel, restoran gibi çok farklı planlama düzenlemeleri gerektiren işlevler söz konusu olduğunda uygun alanlarda yeni binaların tasarımlarına yönelilmelidir. Aslında, tarihi ortamda yeni binaların tasarımı konusu, dünya çapında birçok tasarımcı ve korumacı mimarın üzerinde çalışmalar yaptığı kilit konulardan biridir. Günümüzde, mimari koruma alanındaki tarihi doku analizi, fiziksel analizin ötesine geçmeli ve kültürel mirası bağlamı içinde ele alarak bütüncül bir koruma perspektifi geliştirmelidir. Somut ve somut olmayan bağlantılar özümsemeli ve yerele özgü çözümler geliştirilmelidir. Kültürel miras, yaratıcıları ve yaratıldığı bağlam içinde ele alınmalı ve değeri buna göre korunmalıdır. Kültürel mirasın korunmasına bu anlayışla yaklaşmak, alana yeni ve sağlam bir yaklaşım getirecektir.

7. KAYNAKLAR

- Ahunbay, Z. 2014. Tarihi Çevre Koruma ve Restorasyon. YEM yayınları, İstanbul, 210 s.
- Ahunbay, Z. 2019. Kültür Mirasını Koruma İlke Ve Teknikleri. YEM Yayınları, İstanbul, 255 s.
- Akan, A.E., Selçuk, S.A., ve Çakıcı, F.Z. 2006. Kültür turizmi açısından Kırkgöz Han'ın yeniden işlevlendirilmesi olanakları üzerine bir çalışma. Turizm ve Mimarlık Sempozyumu, ss.132-137, 28- 29 Nisan, Antalya.
- Akıncı, F.N. 2000. Geleneksel sivil mimarinin sosyo-kültürel ve işlevsellik bağlamında tarihsel sürekliliği için planlama/finans modeli. Doktora tezi, Yıldız Teknik Üniversitesi, İstanbul, 232s.
- Alanyurt, U. 2009. Türkiye'de Koruma ve Onarım Üzerine Analiz. *Masrop*, (4): 1-36.
- Alcı, M. ve Karatepe, E. 2002. Bulanık mantık ve matlab uygulamaları. https://egefuzzylogic.weebly.com/uploads/4/9/1/9/49194479/fuzzy_matlab_uygulamaları.pdf [Son erişim tarihi: 04.04.2024].
- Altınoluk, Ü. 2008. Binaların Yeniden Kullanılması. YEM Yayınları, İstanbul, 144 s.
- Anonim 1: <http://www.tdk.gov.tr> [Son erişim tarihi, 20.03.2024].
- Anonymous 1: MATLAB, <http://www.mathworks.com/products/matlab> [Son erişim tarihi: 04.04.2024].
- Antalya Valiliği Çevre Ve Şehircilik İl Müdürlüğü. 2018. Jeolojik - jeoteknik etüt çalışmaları. <http://antalya.csb.gov.tr/jeolojik---jeoteknik-etut-calismalari-i-85709> [Son erişim tarihi: 02.03.2024].
- Apaydın Başa, B. 2007. Yapıların otel olarak yeniden kullanımı bağlamında mekânsal dönüşümlerinin kavramsal ve kuramsal analizi. Sanatta Yeterlik Tezi. Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi, İstanbul, 245 s.
- Arabacıoğlu, F.P. 2007. Sur-kent ilişkisinin çevre düzenleme kriterleri açısından değerlendirilmesi. Doktora Tezi, Yıldız Teknik Üniversitesi, İstanbul, 148 s.
- Arabacıoğlu, F.P. ve Aydemir, I. 2007. Tarihi Çevrelerde Yeniden Değerlendirme Kavramı. *Megaron*, 2(4): 204-212.
- Armstrong, J.S. 2001. Principles of Forecasting: A Handbook for Researchers and Practitioners. Springer New York, NY, 850 p.
- Asatekin, G. 1994. Anadolu'daki Geleneksel Konut Mimarisinin Biçimlenmesinde Aile-Konut Karşılıklı İlişkilerin Rolü. Kent, Planlama, Politika, Sanat Tarık Okyay Anısına Yazılar içinde, ODTÜ Mimarlık Fakültesi Yayınları, Ankara, ss. 65-88.
- Atak, O. ve Atak, A. 2019. Antalya İli, Alanya İlçesi, Dim Çayı, kıyı koruma yapıları (mahmuz) 1/5000 ölçekli nazım imar planı plan açıklama raporu https://webdosya.csb.gov.tr/db/antalya/duyurular/rapor_5000-20191002154230.pdf [Son erişim tarihi: 02.03.2024].
- Avşın, A. 2020. Tarihi köprülerin korunmasında özgünlük ölçütünün değerlendirilmesi.

- Doktora tezi, Gazi Üniversitesi, Ankara, 278 s.
- Aydin, D. ve Yaldiz, E. 2010. Yeniden kullanıma adaptasyonda bina performansının kullanıcılar üzerinden değerlendirilmesi. *METU Journal of the Faculty of Architecture*, 27(1):1-22.
- Bacon, K. 2001. The adaptive re-use of heritage buildings. Master's thesis, University of Calgary, Calgary, Canada, 102 p.
- Bektaş, C. 1992. Koruma Onarım. YEM Yayınları, İstanbul, 320 s.
- Bektaş, C. 2001. Halk Yapı Sanatı, Literatür Yayınları, İstanbul, 160s.
- Bellman, R.E. and Zadeh, L.A. 1977. Local and Fuzzy Logics. In: Dunn, J.M., Epstein, G. (eds) *Modern Uses of Multiple-Valued Logic*. Episteme, vol 2. Springer, Dordrecht, pp. 103-165.
- Beşkonaklı, J. ve Ersen, A. 2011. Tarihi mirasın korunmasında endirekt-önleyici koruma ve önleyici bakım Dolmabahçe Sarayı'nda endirekt-önleyici koruma. *Restorasyon ve Konservasyon Çalışmaları Dergisi*, (8):3-19.
- Binan, C. 1999. Mimari Koruma Alanında Venedik Tüzüğü'nden Günümüze Düşünsel Gelişimin Uluslararası Evrim Süreci, Yıldız Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesi Basım-Yayın Merkezi Matbaası, İstanbul, 116 s.
- Boito, C., and Birignani, C. 2009. Restoration in architecture: first dialogue. *Future Anterior: Journal of Historic Preservation History, Theory, and Criticism*, 6(1): 68-83.
- Bojadziev, G. and Bojadziev, M. 1995. Fuzzy Sets, Fuzzy Logic, Applications. World Scientific Publishing Co. Pte. Ltd., London, 275 p.
- Bülbül, U.Z. 2016. Anadolu Selçuklu dönemi yapılarının restorasyonunda özgünlük ölçütü- Konya İnce Minareli Medrese örneği. Doktora tezi, Gazi Üniversitesi, Ankara, 353s.
- Büyükhahin, S., Yaldız, E. ve Aydın, D. 2019. Kültürel Mirasın Yeniden Kullanımında Özgünlük Sorunsalı; Konya (Sivil Mimarlık Yapıları) Örneği. III. Uluslararası Bilimsel ve Mesleki Çalışmalar Kongresi- Mühendislik, ss. 215-223, 27-29 Haziran, Kapadokya.
- Cameron, C. 2008. From Warsaw to Mostar: The World Heritage Committee and Authenticity. *APT Bulletin*, 39(2/3):19-24.
- Canitez, T. 2010. Trakya bölgesi ortak tarihsel kültürel gelişim süreci ve Türkiye Trakya'sı koruma yaklaşımları üzerine bir araştırma. Doktora tezi, Trakya Üniversitesi, Edirne, 309 s.
- Cansever, T. 1994. Ev ve Şehir. İnsan Yayınları, İstanbul, 192 s.
- Çeçener, B. 1992. Ülkemizde taşınmaz kültür ve doğa varlıklarını koruma olayı ve bu konuda bazı eleştirel görüşler. *Ege Mimarlık Dergisi*, (2):46-48.
- Chen, S.J. and Hwang, C.L. 1992. Fuzzy Multiple Attribute Decision Making. Springer, NY, 540 p.
- Conejos, S., Langston, C., Chan, E. H. and Chew, M. Y. 2019. Governance of heritage buildings: Australian regulatory barriers to adaptive reuse. In *Building*

- Governance and Climate Change, Routledge, pp. 160-171.
- Değirmenci, T. ve Kaya N.K. 2020. Somut ve somut olmayan değerler ve bir yerin miras niteliğine katkısı: UNESCO Dünya Miras Alan örnekleri. *IBAD Sosyal Bilimler Dergisi*, 6 (1): 20-34.
- Delbecq, A.L., Van de Ven, A.H. and Gustafson, D.H. 1975. Group Techniques for Program Planning: A Guide to Nominal Group and Delphi Processes. Scott Foresman, US, 174 p.
- Demirci, D. 2011. Isparta Evleri. Isparta Valiliği İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü Yayınları, Isparta, 514 s.
- Deniz, Ö.Ş. 1999. Çok katlı konut tasarımında kullanıcıların esneklik taleplerini karşılayacak yapı elemanlarının seçimine yönelik bir karar verme yaklaşımı. Doktora tezi, İstanbul Teknik Üniversitesi, İstanbul, 310 s.
- Driankov, D. and Saffiotti, A. (Eds.). (2001). Fuzzy logic techniques for autonomous vehicle navigation. Physica Heidelberg, Berlin, 393 p.
- Ekinci, O. 1997. Sanayileşme Sürecinde Kentsel Koruma ve Aydınlanma. Sanayi ve Sanat Sempozyumu, ss. 15-17, 14-16 Mayıs, Ankara.
- Eldem, S.H. 1984, Türk Evi Osmanlı Dönemi. Türkiye Anıt Çevre Turizm Değerlerini Koruma Vakfı, İstanbul, 871 s.
- Elmas, Ç. 2003. Bulanık Mantık Denetleyiciler. Seçkin Yayıncılık, Ankara, 230 s.
- Erder, C. 1971. Tarihi Çevre Kaygısı, ODTÜ, Ankara, 122 s.
- Erder, C. 1975. Tarihi Çevre Bilinci. ODTÜ, Ankara, 328 s.
- Eroğlu, B. ve Yıldız, E. 2006. Kültür mirasının sürekliliği için anıtsal binaların yeniden kullanılması bağlamında Ermenek Tol Medrese. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, (15):315-340.
- Ersen, A. 2010. Cesare Brandi (1906- 1988) ve restorasyon teorisi. *İBB KUDEB Restorasyon Konservasyon Çalışmaları Dergisi*, (7):03-11.
- Evren, R. ve Ülengin, F. 1992. Yönetimde Karar verme. İTÜ Yayınları, İstanbul, 248 s.
- Feilden, B. M. and J. Jokilehto. 1998. Management Guidelines: For Cultural Heritage Sites. ICCROM, Rome, 137 p.
- Gadamer, H.G. 1976. Hegel's Dialectic: Five Hermeneutic Studies, çeviri: P.C. Smith, Yale University Press, New Haven and London, 117 p.
- Gazzola, P. 1972. Restoring monuments: historical background. In Preserving and Restoring Monuments and Historic Buildings, UNESCO, Paris, pp. 27-28.
- Gordon, T.J. 1994. The Delphi method. AC/UNU Millennium Project: Futures Research Methodology, 2(3):1-30.
- Göncü, Ö. 2012. Alanya Hasanağalar konağı restorasyon önerisi. Yüksek lisans tezi, ODTÜ, Ankara, 253 s.
- Günay, B. ve Selman, M.S. 1994. Kentsel Görüntü ve Kentsel Estetik Örnek Kent: Ankara. Kent, Planlama Politika, Sanat Tarık Okyay Anısına Yazılar içinde, ODTÜ Mimarlık Fakültesi Yayınları, Ankara, ss. 277-319.

- Günay, R. 1999. Türk Ev Geleneği ve Safranbolu Evleri. YEM Yayınları, İstanbul, 366 s.
- Gündoğdu, K., Gündoğdu, E., ve Yücedağ, İ. 2016. Bulanık mantık ile akıllı fırının modellenmesi. *Düzce Üniversitesi Bilim ve Teknoloji Dergisi*, 4(2):574-580.
- Harker, P.T. and Vargas, L.G. 1987. Theory of ratio scale estimation: Saaty's AHP, *Management Science*, 33(11):1383-1403.
- Hasol, D. 1979. Mimarlık Cep Sözlüğü, Remzi Kitabevi, İstanbul, 224 s.
- Hegel, G.W.F. 2001. The Philosophy of History, Çeviri: J. Sibree, M.A., Batoche Books Kitchener, Ontario, 485 p.
- ICOMOS. 1931. 'Carta del Restauro', Atina Tüzüğü http://www.icomos.org.tr/Dosyalar/ICOMOSTR_tr0660878001536681682.pdf [Son erişim tarihi: 02.03.2024].
- ICOMOS. 1964. Venedik Tüzüğü. http://www.icomos.org.tr/Dosyalar/ICOMOSTR_tr0243603001536681730.pdf [Son erişim tarihi: 02.03.2024].
- ICOMOS. 1975. Amsterdam Bildirgesi. https://www.icomos.org.tr/Dosyalar/ICOMOSTR_tr0458320001536681780.pdf [Son erişim tarihi: 02.03.2024].
- ICOMOS. 1979. Burra Tüzüğü. https://drive.google.com/file/d/1EHTZRP10LG_aBVnLNnL008Ivyi28d42z/view [Son erişim tarihi: 02.03.2024].
- ICOMOS. 1982. Floransa Tüzüğü: Tarihi Bahçeler <https://kumid.net/euproject/admin/userfiles/dokumanlar/cevreilave03.pdf> [Son erişim tarihi: 02.03.2024].
- ICOMOS. 1982. Quebec Kültür Mđrasının Korunmasına Yönelđk Tüzük. <http://www.alanbaskanligi.gov.tr/evrak/turkce/1982-ICOMOS-Deschambault-Deklarasyonu-Canada.pdf> [Son erişim tarihi: 02.03.2024].
- ICOMOS. 1987. Tarihi Kentlerin Ve Kentsel Alanların Korunması Tüzüğü. http://www.icomos.org.tr/Dosyalar/ICOMOSTR_tr0627604001536681570.pdf [Son erişim tarihi: 02.03.2024].
- ICOMOS. 1990. Arkeolojik Mirasın Korunması ve Yönetimi Tüzüğü. http://www.icomos.org.tr/Dosyalar/ICOMOSTR_tr0574229001536913919.pdf [Son erişim tarihi: 02.03.2024].
- ICOMOS. 1994. Nara Özgünlük Belgesi. http://www.icomos.org.tr/Dosyalar/ICOMOSTR_tr0756646001536913861.pdf [Son erişim tarihi: 02.03.2024].
- ICOMOS. 1996. San Antonio Bildirgesi. <https://kumid.net/euproject/admin/userfiles/dokumanlar/K-San-Antonio-Bildirgesi%2C-ICOMOS-1996.pdf> [Son erişim tarihi: 02.03.2024].
- ICOMOS. 1999. Geleneksel Mimari Miras Tüzüğü. http://www.icomos.org.tr/Dosyalar/ICOMOSTR_tr0464062001536913566.pdf [Son erişim tarihi: 02.03.2024].

- ICOMOS. 1999. Ahşap Tarihi Yapıların Korunması İçin İlkeler. http://www.icomos.org.tr/Dosyalar/ICOMOSTR_tr0596659001587378959.pdf [Son erişim tarihi: 02.03.2024].
- ICOMOS. 2003. Mimari Mirasın Analizi, Korunması ve Strüktürel Restorasyonu İçin İlkeler. http://www.icomos.org.tr/Dosyalar/ICOMOSTR_tr0033791001536913477.pdf [Son erişim tarihi: 02.03.2024].
- ICOMOS. 2008. Kültürel Rotalar Tüzüğü. http://www.icomos.org.tr/Dosyalar/ICOMOSTR_en0623812001536913379.pdf [Son erişim tarihi: 02.03.2024].
- ICOMOS. 2011. The Paris Declaration https://www.icomos.org/images/DOCUMENTS/Charters/GA2011_Declaration_de_Paris_EN_20120109.pdf [Son erişim tarihi: 02.03.2024].
- ICOMOS. 2011. Tarihi Kentlerin ve Kentsel Alanların Korunması Ve Yönetimiyle İlgili Valetta İlkeleri. http://www.icomos.org.tr/Dosyalar/ICOMOSTR_tr0592931001536912260.pdf [Son erişim tarihi: 02.03.2024].
- ICOMOS. 2011. Endüstriyel Mirasın Korunması için Ortak İlkeler (Dublin İlkeleri). http://www.icomos.org.tr/Dosyalar/ICOMOSTR_tr0914779001536912340.pdf [Son erişim tarihi: 02.03.2024].
- ICOMOS. 2013. Türkiye Mimari Mirası Koruma Bildirgesi. http://www.icomos.org.tr/Dosyalar/ICOMOSTR_tr0784192001542192602.pdf [Son erişim tarihi: 02.03.2024].
- ICOMOS. 2014. İnsani Değer Olarak Miras ve Peyzaj Floransa Bildirgesi https://www.icomos.org.tr/Dosyalar/ICOMOSTR_tr0034808001536912096.pdf [Son erişim tarihi: 02.03.2024].
- ICOMOS. 2017. Delhi Declaration on Heritage and Democracy https://www.icomos.org/images/DOCUMENTS/Charters/GA2017_Delhi-Declaration_20180117_EN.pdf [Son erişim tarihi: 02.03.2024].
- ICOMOS. 2018. Buenos Aires Declaration marking the 70th anniversary of the Universal Declaration of Human Rights. http://www.icomos.org.tr/Dosyalar/ICOMOSTR_en0791019001587380995.pdf [Son erişim tarihi: 02.03.2024].
- İnalçık, H. 2002. Tarih ve Akademi. Tübitak Matbaası, Ankara, 72 s.
- İnan, A. 1956. Gazi M. Kemal. *Kültür Dünyası Dergisi*, 20(28-29):3-6.
- Jang, J. and Gulley, N. 1997. MATLAB: Fuzzy Logic Toolbox User's Guide. The Math-Works, Inc., Natick, 127 p.
- Jive'n, G. and Larkham, P.J. 2003. Sense of place, authenticity and character: A commentary. *Journal of Urban Design*, 8(1):67-81.
- Jokilehto, J. 1994, Authenticity: A General Framework for the Concept, in Nara Conference on Authenticity in Relation to the World Heritage Convention, çev. Deniz Mazlum, Nara, Japan, pp.17-35.

- Jokilehto, J. 1999. A History of Architectural Conservation. Butterworth-Heinemann, London. 466 p.
- Jokilehto, J. 2006. World Heritage: Defining the outstanding universal value. *City & Time*, 2 (2):1-10.
- Kaderli, L. 2014 kültürel miras koruma yaklaşımlarının tarihsel gelişimi. *TÜBA- KED* (12):29-41.
- Kahraman, C. 1995. İleri imalat teknolojilerinin ekonomik analizi ve esneklik faktörünün sayısallaştırılmasına bulanık kümeler yaklaşımı. Doktora Tezi, İstanbul Teknik Üniversitesi, İstanbul, s.152.
- Kapancı, M. 2008. Alanya Kaleiçi evleri. Yüksek lisans tezi, Selçuk Üniversitesi, Konya, 168 s.
- Karpuz, H., 1984, Türk İslam Mesken Mimarisinde Erzurum Evleri, Kültür Bakanlığı Yayınları, Ankara, 184 s.
- Karpuz, H. 1999. ‘Serander’ ve ‘loft’: Türk ve Norveç halk mimarisinde eşdeğerli iki yapı. *METU Journal of the Faculty of Architecture*, 19(1-2):71-82.
- Kejanli, D.T. 2007. Türkiye’de koruma yasalarının tarihsel gelişimi üzerine bir inceleme. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, 6(19):179-196.
- Kıstır, M. ve Kurtoğlu, D., 2018, Geleneksel Konut Mimarisini Sürdürülebilirlik Bağlamında İncelenmesi; Ayvalık Ve Oxford Evleri Örneği, *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Dergisi*, 9(1):83-90.
- Klir, G.J. and Juan, B. 1995. Fuzzy Sets And Fuzzy Logic Theory And Applications. Prentice Hall Inc., New Jersey, 220 p.
- Koca, F. 2015. Türkiye’de geleneksel yerleşim örüntülerinin özgün karakter ve kültürel mirasını koruma anlayışına ontolojik bir yaklaşım. *Planlama*, 25(1):32-43.
- Köksal, T.G. 2005. İstanbul’daki endüstri mirası için koruma ve yeniden kullanım önerileri. Doktora Tezi, İstanbul Teknik Üniversitesi, İstanbul, 387 s.
- Köse, A. 2005. Türkiye’de geleneksel kırsal konut planlarında göçebe Türk kültürü izleri, *Sosyal Bilimler Dergisi*, 7(2):158-191.
- Kuban, D. 1975. Sanat Tarihimizin Sorunları, Çağdaş Yayınları, İstanbul, 217 s.
- Kuban, D. 2000. Tarihi Çevre Korumanın Mimarlık Boyutu Kuram ve Uygulama. YEM Yayınları, İstanbul, 207 s.
- Kuruüzüm, A. ve Atsan, N. 2001. Analitik hiyerarşi yöntemi ve işletmecilik alanındaki uygulamaları. *Akdeniz IIBF dergisi*, 1(1):83-105.
- Küçükerman, Ö. 1985. Kendi Mekanının Arayışı İçinde Türk Evi. Türkiye Turing ve Otomobil Kurumu Yayını, İstanbul, 206 s.
- Kültür ve Tabiat Varlıkları Mevzuatı. 1983. <https://www.mevzuat.gov.tr/mevzuat?MevzuatNo=2863&MevzuatTur=1&MevzuatTertip=5> [Son erişim tarihi: 02.03.2024].
- Love, P. and Arthur Bullen, P. 2009. Toward the sustainable adaptation of existing facilities. *Facilities*, 27(9/10):357-367.

- Madran, E. 2009. Taşınmaz Kültür Varlıklarının Korunması ve Onarımına İlişkin Temel İlkeler El Kitabı, Mimarlar Odası Antalya Şubesi Yayınları, Antalya, 41 s.
- Mercan, E. İnsan- Makine Sistemlerinin Değerlendirilmesinde Bulanık Modelleme. Doktora Tezi, İstanbul Teknik Üniversitesi, İstanbul, 460 s.
- Mitchell, N., Rössler, M. and Tricaud, P.M. 2009. World Heritage Cultural Landscapes, A Handbook for Conservation and Management. UNESCO, France, 135 p.
- Narasimhan, R. 1983. An analytical approach to supplier selection. *Journal of Purchasing and Materials management*, 19(4):27-32.
- Okoli, C. and Pawlowski, S.D. 2004. The Delphi method as a research tool: an example, design considerations and applications. *Information & management*, 42(1):15-29.
- Ömeroğlu, C. 2006. Antakya kentinin özgünlüğü ve günümüz koruma sorunlarının Antakya kentsel sit alanında irdelenmesi. Yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi, Ankara, 215 s.
- Öter, A.H. 1996. Kullanım dışı kalmış binaların dönüştürülmesi sorununa ilişkin bir deneme. Yüksek lisans tezi, İstanbul Teknik Üniversitesi, İstanbul, 120 s.
- Özorhon, F.İ. 2008. Mimarlıkta özgünlük arayışları: 1950-1960 arası Türkiye modernliği. Doktora tezi, İstanbul Teknik Üniversitesi, İstanbul, 138s.
- Partovi, F. Y. and Hopton, W. E. 1994. The analytic hierarchy process as applied to two types of inventory problems. *Production and Inventory Management Journal*, 35(1):14-15.
- Pekgözlü Karakuş, D. 2011. Taşınmaz kültür varlıklarının müze olarak yeniden işlevlendirilmesi: Alanya Kızıl Kule örneği. Yüksek lisans tezi, Akdeniz Üniversitesi, Antalya, 156 s.
- Petzet, M. 1995. In the full richness of their authenticity: the test of authenticity and the new cult of monuments. In Proceedings: Nara Conference on Authenticity in Relation to the World Heritage Convention., 1-6 November 1994, Nara, Japan, pp.85-101.
- Rapoport, A. 1969. A House Form and Culture, Prentice-Hall International, INC., London, 146s.
- Ross, T.J. 1995. Fuzzy Logic with Engineering Applications. Mc-Graww Hill, New York, 608 p.
- Saaty, T.L. 1986. Axiomatic Foundation of the Analytic Hierarchy Process. *Management Science*. 32(7):841-855.
- Saaty, T.L. 1989. Multicriteria Decision Making-The Analytic Hierarchy Process, RWS Publications, Pittsburgh, 287 p.
- Saaty, T.L. 1990. How to make a decision: The Analytic Hierarchy Process. *European Journal of Operational Research*, (48):9-26.
- Saaty, T.L. 1994. How to make a decision: the analytic hierarchy process. *Interfaces*, 24(6):19-43.
- Saaty, T.L. 2008. Decision making with the analytic hierarchy process. *Int. J. Services*

- Sciences*, 1(1):83-98.
- Sargın, S. 2005. Isparta’da kentsel koruma. *Doğu Coğrafya Dergisi*, (14):251- 282.
- Semerci, F. ve Gümüş, B. 2017. Sivil mimarlık örneklerine bir değerlendirme önerisi: Afyonkarahisar örneği. *Uluslararası Hakemli Mimarlık ve Tasarım Dergisi*, 11: 91-113.
- Sert, Ö.F. 2012. Türkiye’de restorasyon sürecinin haritalanması ve proje, ihale ve uygulama aşamalarında karşılaşılan sorunların belirlenmesi üzerine saha çalışması. Yüksek lisans tezi, İstanbul Teknik Üniversitesi, İstanbul, 141s.
- Sıvacı, F.U. 2017. Doğal aydınlatmanın nitelik ve nicelik bağlamında çağdaş işlevli tarihi medrese yapılarında incelenmesi. Yüksek lisans tezi, Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi, İstanbul, 200 s.
- Sözen, M. ve Eruzun, C. 1992. Anadolu’da Ev ve İnsan, Emlak Bankası Yayınları, İstanbul, 311 s.
- Stovel, H. 2008. Origins and influence of the nara document on authenticity. *APT Bulletin: Journal of Preservation Technology*, 39(2):9-17.
- Şahin, M. 2021. Sivil mimari örneklerinin özgünlüğünün değerlendirilmesi için yöntem araştırması: Malatya örneği. Doktora tezi, Konya Teknik Üniversitesi, Konya, 294 s.
- Şen, Z. 2001. Bulanık Mantık İlkeleri ve Modelleme. Su Vakfı Yayınları, İstanbul, 176 s.
- Şener, H. 1984. Alanya’da Geleneksel Konutlar, İTÜ Mimarlık Fakültesi Baskı Atölyesi, İstanbul, 153 s.
- Tekeli, İ. 1988. Kentsel korumada değişik yaklaşımlar üzerine düşünceler. *Planlama*, (1):19-22.
- Tekeli, İ. 1998. Türkiye’de Cumhuriyet Döneminde Kentsel Gelişme ve Kent Planlaması, 75 Yılda Değişen Kent ve Mimarlık Bilanço 98. Tarih Vakfı Yayınları, İstanbul, 353 s.
- Timor, M. 1997. Rehine Kurtarma Operasyonunun Analitik Hiyerarşi Prosesi ile Analizi. *Yönetim*, (28):35-36.
- Timor, M. 2011. Analitik Hiyerarşi Prosesi. Türkmen Kitabevi, İstanbul, 303 s.
- Toker, B. 1991. Politika, İdeoloji ve Teknolojik Evrim Açısından Geçiş Süreçlerinin Kentse Tasarımı ve Kitle İletişimi Boyutu. 1. Kentsel Tasarım ve Uygulamalar Sempozyumu, ss. 113-117, 26-28 Mayıs, Mimar Sinan Üniversitesi Mimarlık Fakültesi Şehir ve Bölge Planlama Bölümü, İstanbul.
- Tuğlu Karşlı, U. ve Aytıs, S. 2018. Eski Kabuk, Yeni İşlev: Yeniden Kullanıma Adaptasyon. *Yapı Dergisi*, (435):46-51.
- Turgut, H., 2001, Culture, Continuity and Change: Structural Analyses of the Housing Pattern in Squatter Settlement, Global Built Environment Review (GBER), *International Centre for Development and Environmental Studies*, 1(1):17-25.
- Türkmen, S. 1992. Alanya Evleri, Alanya Tarih ve Kültür Seminerleri 1992, 1993, 1994, 1995. ALSAV, Alanya, 478 s.

- Uğursal, S. 2011. Tarihi yapıların yeniden işlevlendirilmesi: İzmir Sümerbank basma sanayi yerleşkesi örneği. Yüksek lisans tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi, İzmir, 221 s.
- Ulukan, M. 2014. Mimari korumada otantiklik üzerine yöntem araştırması ve İstanbul tekkelerinde uygulama örnekleri. Doktora tezi, İstanbul Teknik Üniversitesi, İstanbul, 360 s.
- UNESCO, 1972. Dünya Kültürel ve Doğal Mirası Koruma Kurultay. <http://kumid.net/euproject/admin/userfiles/dokumanlar/Dogal-miras.pdf> [Son erişim tarihi: 02.03.2024].
- UNESCO. 1978. Operational guidelines for the implementation of the world heritage convention. Intergovernmental Committee for the Protection of the World Cultural and Natural Heritage. <https://whc.unesco.org/archive/opguide78.pdf> [Son erişim tarihi: 02.03.2024].
- UNESCO. 1980. Operational guidelines for the implementation of the world heritage convention. Intergovernmental Committee for the Protection of the World Cultural and Natural Heritage. <https://whc.unesco.org/archive/opguide80.pdf> [Son erişim tarihi: 02.03.2024].
- UNESCO. 2005. Operational guidelines for the implementation of the world heritage convention. Intergovernmental Committee for the Protection of the World Cultural and Natural Heritage. <https://whc.unesco.org/archive/opguide05-en.pdf> [Son erişim tarihi: 02.03.2024].
- UNESCO. 2008. Operational guidelines for the implementation of the world heritage convention. Intergovernmental Committee for the Protection of the World Cultural and Natural Heritage. <https://whc.unesco.org/archive/opguide08-en.pdf> [Son erişim tarihi: 02.03.2024].
- UNESCO. 2017. Operational guidelines for the implementation of the world heritage convention. Intergovernmental Committee for the Protection of the World Cultural and Natural Heritage. <https://whc.unesco.org/archive/opguide17.pdf> [Son erişim tarihi: 02.03.2024].
- UNESCO. 2023. Operational guidelines for the implementation of the world heritage convention. Intergovernmental Committee for the Protection of the World Cultural and Natural Heritage. <https://whc.unesco.org/archive/opguide23.pdf> [Son erişim tarihi: 02.03.2024].
- Urak, Z.G. 2002. Kullanımda değerlendirme: Ankara Kaleiçi restorasyon/işlevsel dönüşüm uygulamaları ve Ankara halkı. *Hacettepe Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi*, 19(1):45-62.
- Von Altrock, C. 1995. Fuzzy logic and neurofuzzy applications explained. University of California Publications, New Jersey, 350 p.
- Williams, P.L. and Webb, C. 1994. The Delphi technique: A methodological discussion. *Journal of Advanced Nursing*, 19(1):180-186.
- Yau, Y. 2008. Multi-Criteria Decision Making for Urban Built Heritage Conservation: Application of the Analytic Hierarchy Process. *Journal of Building Appraisal*, (4):191-205.

- Yılmaz, H. ve Şahin, M.E. 2023. Bulanık mantık kavramına genel bir bakış. *Takvim-i Vekayi*. 11(1): 94-129.
- Yılmaz, M. Ve Arslan, E. 2005. Bulanık Mantığın Jeodezik Problemlerin Çözümünde Kullanılması. Harita ve Kadastro Mühendisleri Odası, Mühendislik Ölçmeleri STB Komisyonu 2. Mühendislik Ölçmeleri Sempozyumu, ss. 512-522, 23-25 Kasım, İTÜ, İstanbul.
- Yılmaz, P. 2004. Türkiye'deki koruma yasaları, uygulamaları, sorunları ve bunların Avrupa'daki örnekler ile karşılaştırılması; çözüme yönelik öneriler. Doktora tezi, Akdeniz Üniversitesi, Antalya, 185 s.
- Zadeh, L.A. 1965. Fuzzy sets. *Information and Control*, 8(3):338-353.
- Zadeh, L.A. 1992. Knowledge representation in fuzzy logic. In *An Introduction To Fuzzy Logic Applications in Intelligent Systems*, Boston, MA: Springer US, pp. 1-25.
- Zadeh, L.A. 1994. Soft computing and fuzzy logic. *IEEE Software*, 11(6):48-56.
- Zeybekoğlu, D. 2005. Edirne geleneksel konut mimarlığını etkileyen sosyo-kültürel faktörlerin incelenmesi. Yüksek lisans tezi, Trakya Üniversitesi, Edirne, 201 s.
- Zimmermann, H.J. 1991. *Fuzzy Sets Theory and Its Applications*. Kluwer Academic Publishers, Boston, 514 p.

8. EKLER

EK-1. Özgünlük analizi için kriter kıyaslama şablonu

ÖZGÜNLÜK ANALİZİ İÇİN KRİTER KİYASLAMALARI		1. BÖLÜM																			
İlk bölümünde anketi dolduran uzmanla ilgili demografik bilgiler ve uzmanın konu ile ilgisi belirlenmek istenmektedir. Lütfen aşağıda yer alan soruları yanlarındaki kutucukları işaretleyerek yanıtlandırınız.																					
1. Yaşınız: <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr><td>25-34</td><td style="width: 50px;"></td></tr> <tr><td>35-44</td><td></td></tr> <tr><td>45-54</td><td></td></tr> <tr><td>55-64</td><td></td></tr> <tr><td>65 ve üstü</td><td></td></tr> </table>	25-34		35-44		45-54		55-64		65 ve üstü		2. Eğitim durumunuz: <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr><td>Lisans</td><td style="width: 50px;"></td></tr> <tr><td>Yüksek Lisans</td><td></td></tr> <tr><td>Doktora</td><td></td></tr> <tr><td>Doçent</td><td></td></tr> <tr><td>Profesör</td><td></td></tr> </table>	Lisans		Yüksek Lisans		Doktora		Doçent		Profesör	
25-34																					
35-44																					
45-54																					
55-64																					
65 ve üstü																					
Lisans																					
Yüksek Lisans																					
Doktora																					
Doçent																					
Profesör																					
3. Çalışma durumunuz: <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr><td>Özel sektör</td><td style="width: 50px;"></td></tr> <tr><td>Kamu</td><td></td></tr> <tr><td>Akademi</td><td></td></tr> <tr><td>Çalışmıyor</td><td></td></tr> </table>	Özel sektör		Kamu		Akademi		Çalışmıyor		4. İş hayatındaki aktif çalışma süreniz: <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr><td>10- 20 yıl</td><td style="width: 50px;"></td></tr> <tr><td>20- 30 yıl</td><td></td></tr> <tr><td>30- 40 yıl</td><td></td></tr> <tr><td>40 yıl ve üstü</td><td></td></tr> </table>	10- 20 yıl		20- 30 yıl		30- 40 yıl		40 yıl ve üstü					
Özel sektör																					
Kamu																					
Akademi																					
Çalışmıyor																					
10- 20 yıl																					
20- 30 yıl																					
30- 40 yıl																					
40 yıl ve üstü																					
4. Yeniden İşlevlendirilerek kullanılan bir geleneksel konut ile ilgili deneyim/deneyimleriniz: (Birden fazla seçenek işaretlenebilir.)																					
Lokanta/Kafe işlevi ile restore edilmiş bir geleneksel evde bulundum.																					
Konaklama işlevi ile restore edilmiş bir geleneksel evde bulundum.																					
Ofis işlevi ile restore edilmiş bir geleneksel evde bulundum.																					
Müze işlevi ile restore edilmiş bir geleneksel evde bulundum.																					
Özgün işlevi ile restore edilmiş bir geleneksel evde bulundum.																					
Bir geleneksel konutun restorasyonunda bizzat çalıştım.																					
Hepsi.																					
Herhangi bir deneyimim yok.																					

EK-1.'in devamı

ÖZGÜNLÜK ANALİZİ İÇİN KRİTER KİYASLAMALARI	2. BÖLÜM
--	----------

KRİTER AÇIKLAMALARI		Standart Tercih Tablosu	
ÇEVRE	Yapının bulunduğu sokak ile ilişkisi, arsadaki konumu, yakın yapıların durumu.	Önem Değeri	Değer Tanımları
BİÇİM	Yapının kütsel özellikleri, mekan organizasyonu ve cephe düzeni.	1	Eşit Önemde
MALZEME	Yapıyı oluşturan taşıyıcı ve iç mekan elemanlarında kullanılan malzemeler.	3	Biraz Daha Önemli (Az Üstünlük)
TEKNİK	Yapıyı ayakta tutan, yük taşıma ve aktarma kapasitesi olan düşey, yatay ve örtü elemanlarından oluşan taşıyıcı sistem ve sistem elemanları.	5	Oldukça Önemli (Fazla Üstünlük)
İŞLEV	Yapının özgün ve günümüzdeki kullanım durumu ve fonksiyonu.	7	Çok Önemli (Çok Üstünlük)
SOMUT OLMAYAN KÜLTÜREL MİRAS	Yapının yapıldığı dönemin, insanların özelliklerini üzerinde taşıyan, bütünleşmiş bilgiler, anlatımlar ve ritüeller.	9	Son Derece Önemli (Kesin Üstünlük)
YAPININ RUHU	Yapının yapıldığı dönemin yaşayışı, inancı, gelenek görenekları, kültürü, sanata bakış açısı, yapıyı inşa eden kişinin yaşantısı ve fikirleri.	2,4,6,8	Ara Değerler

Geleneksel konutların özgünlüğünde hangi kriter daha önemlidir ve ne kadar daha önemlidir?										
ÇEVRE	9	7	5	3	1	3	5	7	9	BİÇİM
ÇEVRE	9	7	5	3	1	3	5	7	9	MALZEME
ÇEVRE	9	7	5	3	1	3	5	7	9	TEKNİK
ÇEVRE	9	7	5	3	1	3	5	7	9	İŞLEV
ÇEVRE	9	7	5	3	1	3	5	7	9	SOMUT OLMAYAN KÜLTÜREL MİRAS
ÇEVRE	9	7	5	3	1	3	5	7	9	YAPININ RUHU
BİÇİM	9	7	5	3	1	3	5	7	9	MALZEME
BİÇİM	9	7	5	3	1	3	5	7	9	TEKNİK
BİÇİM	9	7	5	3	1	3	5	7	9	İŞLEV
BİÇİM	9	7	5	3	1	3	5	7	9	SOMUT OLMAYAN KÜLTÜREL MİRAS
BİÇİM	9	7	5	3	1	3	5	7	9	YAPININ RUHU
MALZEME	9	7	5	3	1	3	5	7	9	TEKNİK
MALZEME	9	7	5	3	1	3	5	7	9	İŞLEV
MALZEME	9	7	5	3	1	3	5	7	9	SOMUT OLMAYAN KÜLTÜREL MİRAS
MALZEME	9	7	5	3	1	3	5	7	9	YAPININ RUHU
TEKNİK	9	7	5	3	1	3	5	7	9	İŞLEV
TEKNİK	9	7	5	3	1	3	5	7	9	SOMUT OLMAYAN KÜLTÜREL MİRAS
TEKNİK	9	7	5	3	1	3	5	7	9	YAPININ RUHU
İŞLEV	9	7	5	3	1	3	5	7	9	SOMUT OLMAYAN KÜLTÜREL MİRAS
İŞLEV	9	7	5	3	1	3	5	7	9	YAPININ RUHU
SOMUT OLMAYAN KÜLTÜREL MİRAS	9	7	5	3	1	3	5	7	9	YAPININ RUHU

BİÇİM kriterini oluşturan alt kriterlerden hangi kriter daha önemli ve ne kadar daha önemli?										
KÜTLESEL ÖZELLİKLER	9	7	5	3	1	3	5	7	9	MEKAN ORGANİZASYONU
KÜTLESEL ÖZELLİKLER	9	7	5	3	1	3	5	7	9	CEPHE DÜZENİ
MEKAN ORGANİZASYONU	9	7	5	3	1	3	5	7	9	CEPHE DÜZENİ

EK-2. 1. Grup analiz sistemi kural tablosu

1. Grup Analiz Sistemi Kural Tablosu										
Kriterlerin Sözel Değerleri					Kriterlerin Sayısal Değerleri					
Biçim			Malzeme	Teknik	Biçim			Malzeme	Teknik	
Kütleli Özellikler	Mekansal Organizasyon	Cephe Düzeni			Kütleli Özellikler	Mekansal Organizasyon	Cephe Düzeni			
0,08	0,09	0,07	0,17	0,195	0,08	0,09	0,07	0,17	0,195	
D.Y.	D.Y.	D.Y.	D.Y.	D.Y.	100	100	100	100	100	100
D.Y.	D.Y.	D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	100	100	100	100	75	92
D.Y.	D.Y.	D.Y.	D.Y.	A.D.	100	100	100	100	50	84
D.Y.	D.Y.	D.Y.	D.Y.	O.D.D.	100	100	100	100	25	76
D.Y.	D.Y.	D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	100	100	100	100	0	68
D.Y.	D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	100	100	100	75	100	93
D.Y.	D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	100	100	100	75	75	85
D.Y.	D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	100	100	100	75	50	77
D.Y.	D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	100	100	100	75	25	69
D.Y.	D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	100	100	100	75	0	61
D.Y.	D.Y.	D.Y.	A.D.	D.Y.	100	100	100	50	100	86
D.Y.	D.Y.	D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	100	100	100	50	75	78
D.Y.	D.Y.	D.Y.	A.D.	A.D.	100	100	100	50	50	70
D.Y.	D.Y.	D.Y.	A.D.	O.D.D.	100	100	100	50	25	62
D.Y.	D.Y.	D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	100	100	100	50	0	54
D.Y.	D.Y.	D.Y.	O.D.D.	D.Y.	100	100	100	25	100	79
D.Y.	D.Y.	D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	100	100	100	25	75	71
D.Y.	D.Y.	D.Y.	O.D.D.	A.D.	100	100	100	25	50	63
D.Y.	D.Y.	D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	100	100	100	25	25	55
D.Y.	D.Y.	D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	100	100	100	25	0	47
D.Y.	D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	100	100	100	0	100	72
D.Y.	D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	100	100	100	0	75	64
D.Y.	D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	100	100	100	0	50	56
D.Y.	D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	100	100	100	0	25	48
D.Y.	D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	100	100	100	0	0	40
D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	100	100	75	100	100	97
D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	100	100	75	100	75	89
D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	100	100	75	100	50	81
D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	100	100	75	100	25	73
D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	100	100	75	100	0	65
D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	100	100	75	75	100	90
D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	100	100	75	75	75	82
D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	100	100	75	75	50	74
D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	100	100	75	75	25	66
D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	100	100	75	75	0	58
D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	100	100	75	50	100	83
D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	100	100	75	50	75	75
D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	A.D.	100	100	75	50	50	67
D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	100	100	75	50	25	59
D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	100	100	75	50	0	51
D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	100	100	75	25	100	76
D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	100	100	75	25	75	68
D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	100	100	75	25	50	60
D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	100	100	75	25	25	52
D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	100	100	75	25	0	44

EK-2.'nin devamı

D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	100	100	75	0	100	69
D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	100	100	75	0	75	61
D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	100	100	75	0	50	53
D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	100	100	75	0	25	45
D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	100	100	75	0	0	37
D.Y.	D.Y.	A.D.	D.Y.	D.Y.	100	100	50	100	100	94
D.Y.	D.Y.	A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	100	100	50	100	75	86
D.Y.	D.Y.	A.D.	D.Y.	A.D.	100	100	50	100	50	78
D.Y.	D.Y.	A.D.	D.Y.	O.D.D.	100	100	50	100	25	70
D.Y.	D.Y.	A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	100	100	50	100	0	62
D.Y.	D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	100	100	50	75	100	87
D.Y.	D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	100	100	50	75	75	79
D.Y.	D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	A.D.	100	100	50	75	50	71
D.Y.	D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	100	100	50	75	25	63
D.Y.	D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	100	100	50	75	0	55
D.Y.	D.Y.	A.D.	A.D.	D.Y.	100	100	50	50	100	80
D.Y.	D.Y.	A.D.	A.D.	Ç.A.D.	100	100	50	50	75	72
D.Y.	D.Y.	A.D.	A.D.	A.D.	100	100	50	50	50	64
D.Y.	D.Y.	A.D.	A.D.	O.D.D.	100	100	50	50	25	56
D.Y.	D.Y.	A.D.	A.D.	B.Ö.D.	100	100	50	50	0	48
D.Y.	D.Y.	A.D.	O.D.D.	D.Y.	100	100	50	25	100	73
D.Y.	D.Y.	A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	100	100	50	25	75	65
D.Y.	D.Y.	A.D.	O.D.D.	A.D.	100	100	50	25	50	57
D.Y.	D.Y.	A.D.	O.D.D.	O.D.D.	100	100	50	25	25	49
D.Y.	D.Y.	A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	100	100	50	25	0	41
D.Y.	D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	100	100	50	0	100	66
D.Y.	D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	100	100	50	0	75	58
D.Y.	D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	A.D.	100	100	50	0	50	50
D.Y.	D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	100	100	50	0	25	42
D.Y.	D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	100	100	50	0	0	34
D.Y.	D.Y.	O.D.D.	D.Y.	D.Y.	100	100	25	100	100	91
D.Y.	D.Y.	O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	100	100	25	100	75	83
D.Y.	D.Y.	O.D.D.	D.Y.	A.D.	100	100	25	100	50	75
D.Y.	D.Y.	O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	100	100	25	100	25	67
D.Y.	D.Y.	O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	100	100	25	100	0	59
D.Y.	D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	100	100	25	75	100	84
D.Y.	D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	100	100	25	75	75	76
D.Y.	D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	100	100	25	75	50	68
D.Y.	D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	100	100	25	75	25	60
D.Y.	D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	100	100	25	75	0	52
D.Y.	D.Y.	O.D.D.	A.D.	D.Y.	100	100	25	50	100	77
D.Y.	D.Y.	O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	100	100	25	50	75	69
D.Y.	D.Y.	O.D.D.	A.D.	A.D.	100	100	25	50	50	61
D.Y.	D.Y.	O.D.D.	A.D.	O.D.D.	100	100	25	50	25	53
D.Y.	D.Y.	O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	100	100	25	50	0	45
D.Y.	D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	100	100	25	25	100	70
D.Y.	D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	100	100	25	25	75	62
D.Y.	D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	A.D.	100	100	25	25	50	54
D.Y.	D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	100	100	25	25	25	46
D.Y.	D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	100	100	25	25	0	38
D.Y.	D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	100	100	25	0	100	63
D.Y.	D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	100	100	25	0	75	55
D.Y.	D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	100	100	25	0	50	47
D.Y.	D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	100	100	25	0	25	39

EK-2.'nin devamı

D.Y.	D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	100	100	25	0	0	31
D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	100	100	0	100	100	88
D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	100	100	0	100	75	80
D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	100	100	0	100	50	72
D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	100	100	0	100	25	64
D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	100	100	0	100	0	56
D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	100	100	0	75	100	81
D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	100	100	0	75	75	73
D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	100	100	0	75	50	65
D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	100	100	0	75	25	57
D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	100	100	0	75	0	49
D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	100	100	0	50	100	74
D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	100	100	0	50	75	66
D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	A.D.	100	100	0	50	50	58
D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	100	100	0	50	25	50
D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	100	100	0	50	0	42
D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	100	100	0	25	100	67
D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	100	100	0	25	75	59
D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	100	100	0	25	50	51
D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	100	100	0	25	25	43
D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	100	100	0	25	0	35
D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	100	100	0	0	100	60
D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	100	100	0	0	75	52
D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	100	100	0	0	50	44
D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	100	100	0	0	25	36
D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	100	100	0	0	0	28
D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	D.Y.	100	75	100	100	100	96
D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	100	75	100	100	75	88
D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	A.D.	100	75	100	100	50	80
D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	O.D.D.	100	75	100	100	25	72
D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	100	75	100	100	0	64
D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	100	75	100	75	100	89
D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	100	75	100	75	75	81
D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	100	75	100	75	50	73
D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	100	75	100	75	25	65
D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	100	75	100	75	0	57
D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	D.Y.	100	75	100	50	100	82
D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	100	75	100	50	75	74
D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	A.D.	100	75	100	50	50	66
D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	O.D.D.	100	75	100	50	25	58
D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	100	75	100	50	0	50
D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	D.Y.	100	75	100	25	100	75
D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	100	75	100	25	75	67
D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	A.D.	100	75	100	25	50	59
D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	100	75	100	25	25	51
D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	100	75	100	25	0	43
D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	100	75	100	0	100	68
D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	100	75	100	0	75	60
D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	100	75	100	0	50	52
D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	100	75	100	0	25	44
D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	100	75	100	0	0	36
D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	100	75	75	100	100	93
D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	100	75	75	100	75	85
D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	100	75	75	100	50	77

EK-2.'nin devamı

D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	100	75	75	100	25	69
D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	100	75	75	100	0	61
D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	100	75	75	75	100	86
D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	100	75	75	75	75	78
D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	100	75	75	75	50	70
D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	100	75	75	75	25	62
D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	100	75	75	75	0	54
D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	100	75	75	50	100	79
D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	100	75	75	50	75	71
D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	A.D.	100	75	75	50	50	63
D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	100	75	75	50	25	55
D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	100	75	75	50	0	47
D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	100	75	75	25	100	72
D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	100	75	75	25	75	64
D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	100	75	75	25	50	56
D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	100	75	75	25	25	48
D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	100	75	75	25	0	40
D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	100	75	75	0	100	65
D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	100	75	75	0	75	57
D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	100	75	75	0	50	49
D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	100	75	75	0	25	41
D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	100	75	75	0	0	33
D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	D.Y.	100	75	50	100	100	90
D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	100	75	50	100	75	82
D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	A.D.	100	75	50	100	50	74
D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	O.D.D.	100	75	50	100	25	66
D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	100	75	50	100	0	58
D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	100	75	50	75	100	83
D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	100	75	50	75	75	75
D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	A.D.	100	75	50	75	50	67
D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	100	75	50	75	25	59
D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	100	75	50	75	0	51
D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	A.D.	D.Y.	100	75	50	50	100	76
D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	A.D.	Ç.A.D.	100	75	50	50	75	68
D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	A.D.	A.D.	100	75	50	50	50	60
D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	A.D.	O.D.D.	100	75	50	50	25	52
D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	A.D.	B.Ö.D.	100	75	50	50	0	44
D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	D.Y.	100	75	50	25	100	69
D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	100	75	50	25	75	61
D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	A.D.	100	75	50	25	50	53
D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	O.D.D.	100	75	50	25	25	45
D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	100	75	50	25	0	37
D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	100	75	50	0	100	62
D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	100	75	50	0	75	54
D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	A.D.	100	75	50	0	50	46
D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	100	75	50	0	25	38
D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	100	75	50	0	0	30
D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	D.Y.	100	75	25	100	100	88
D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	100	75	25	100	75	80
D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	A.D.	100	75	25	100	50	71
D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	100	75	25	100	25	63
D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	100	75	25	100	0	55
D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	100	75	25	75	100	81
D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	100	75	25	75	75	73

EK-2.'nin devamı

D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	100	75	25	75	50	64
D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	100	75	25	75	25	56
D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	100	75	25	75	0	48
D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	D.Y.	100	75	25	50	100	74
D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	100	75	25	50	75	65
D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	A.D.	100	75	25	50	50	57
D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	O.D.D.	100	75	25	50	25	49
D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	100	75	25	50	0	41
D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	100	75	25	25	100	67
D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	100	75	25	25	75	58
D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	A.D.	100	75	25	25	50	50
D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	100	75	25	25	25	42
D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	100	75	25	25	0	34
D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	100	75	25	0	100	60
D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	100	75	25	0	75	51
D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	100	75	25	0	50	43
D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	100	75	25	0	25	35
D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	100	75	25	0	0	27
D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	100	75	0	100	100	85
D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	100	75	0	100	75	77
D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	100	75	0	100	50	69
D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	100	75	0	100	25	61
D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	100	75	0	100	0	52
D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	100	75	0	75	100	78
D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	100	75	0	75	75	70
D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	100	75	0	75	50	62
D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	100	75	0	75	25	54
D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	100	75	0	75	0	45
D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	100	75	0	50	100	71
D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	100	75	0	50	75	63
D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	A.D.	100	75	0	50	50	55
D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	100	75	0	50	25	46
D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	100	75	0	50	0	38
D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	100	75	0	25	100	64
D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	100	75	0	25	75	56
D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	100	75	0	25	50	48
D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	100	75	0	25	25	39
D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	100	75	0	25	0	31
D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	100	75	0	0	100	57
D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	100	75	0	0	75	49
D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	100	75	0	0	50	40
D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	100	75	0	0	25	32
D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	100	75	0	0	0	24
D.Y.	A.D.	D.Y.	D.Y.	D.Y.	100	50	100	100	100	93
D.Y.	A.D.	D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	100	50	100	100	75	85
D.Y.	A.D.	D.Y.	D.Y.	A.D.	100	50	100	100	50	76
D.Y.	A.D.	D.Y.	D.Y.	O.D.D.	100	50	100	100	25	68
D.Y.	A.D.	D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	100	50	100	100	0	60
D.Y.	A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	100	50	100	75	100	86
D.Y.	A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	100	50	100	75	75	77
D.Y.	A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	100	50	100	75	50	69
D.Y.	A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	100	50	100	75	25	61
D.Y.	A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	100	50	100	75	0	53
D.Y.	A.D.	D.Y.	A.D.	D.Y.	100	50	100	50	100	79

EK-2.'nin devamı

D.Y.	A.D.	D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	100	50	100	50	75	70
D.Y.	A.D.	D.Y.	A.D.	A.D.	100	50	100	50	50	62
D.Y.	A.D.	D.Y.	A.D.	O.D.D.	100	50	100	50	25	54
D.Y.	A.D.	D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	100	50	100	50	0	46
D.Y.	A.D.	D.Y.	O.D.D.	D.Y.	100	50	100	25	100	71
D.Y.	A.D.	D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	100	50	100	25	75	63
D.Y.	A.D.	D.Y.	O.D.D.	A.D.	100	50	100	25	50	55
D.Y.	A.D.	D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	100	50	100	25	25	47
D.Y.	A.D.	D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	100	50	100	25	0	39
D.Y.	A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	100	50	100	0	100	64
D.Y.	A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	100	50	100	0	75	56
D.Y.	A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	100	50	100	0	50	48
D.Y.	A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	100	50	100	0	25	40
D.Y.	A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	100	50	100	0	0	32
D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	100	50	75	100	100	90
D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	100	50	75	100	75	82
D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	100	50	75	100	50	74
D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	100	50	75	100	25	65
D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	100	50	75	100	0	57
D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	100	50	75	75	100	83
D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	100	50	75	75	75	75
D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	100	50	75	75	50	67
D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	100	50	75	75	25	58
D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	100	50	75	75	0	50
D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	100	50	75	50	100	76
D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	100	50	75	50	75	68
D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	A.D.	A.D.	100	50	75	50	50	60
D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	100	50	75	50	25	51
D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	100	50	75	50	0	43
D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	100	50	75	25	100	69
D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	100	50	75	25	75	61
D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	100	50	75	25	50	52
D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	100	50	75	25	25	44
D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	100	50	75	25	0	36
D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	100	50	75	0	100	62
D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	100	50	75	0	75	54
D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	100	50	75	0	50	45
D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	100	50	75	0	25	37
D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	100	50	75	0	0	29
D.Y.	A.D.	A.D.	D.Y.	D.Y.	100	50	50	100	100	87
D.Y.	A.D.	A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	100	50	50	100	75	79
D.Y.	A.D.	A.D.	D.Y.	A.D.	100	50	50	100	50	71
D.Y.	A.D.	A.D.	D.Y.	O.D.D.	100	50	50	100	25	63
D.Y.	A.D.	A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	100	50	50	100	0	55
D.Y.	A.D.	A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	100	50	50	75	100	80
D.Y.	A.D.	A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	100	50	50	75	75	72
D.Y.	A.D.	A.D.	Ç.A.D.	A.D.	100	50	50	75	50	64
D.Y.	A.D.	A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	100	50	50	75	25	56
D.Y.	A.D.	A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	100	50	50	75	0	48
D.Y.	A.D.	A.D.	A.D.	D.Y.	100	50	50	50	100	73
D.Y.	A.D.	A.D.	A.D.	Ç.A.D.	100	50	50	50	75	65
D.Y.	A.D.	A.D.	A.D.	A.D.	100	50	50	50	50	57
D.Y.	A.D.	A.D.	A.D.	O.D.D.	100	50	50	50	25	49
D.Y.	A.D.	A.D.	A.D.	B.Ö.D.	100	50	50	50	0	40

EK-2.'nin devamı

D.Y.	A.D.	A.D.	O.D.D.	D.Y.	100	50	50	25	100	66
D.Y.	A.D.	A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	100	50	50	25	75	58
D.Y.	A.D.	A.D.	O.D.D.	A.D.	100	50	50	25	50	50
D.Y.	A.D.	A.D.	O.D.D.	O.D.D.	100	50	50	25	25	42
D.Y.	A.D.	A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	100	50	50	25	0	33
D.Y.	A.D.	A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	100	50	50	0	100	59
D.Y.	A.D.	A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	100	50	50	0	75	51
D.Y.	A.D.	A.D.	B.Ö.D.	A.D.	100	50	50	0	50	43
D.Y.	A.D.	A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	100	50	50	0	25	35
D.Y.	A.D.	A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	100	50	50	0	0	26
D.Y.	A.D.	O.D.D.	D.Y.	D.Y.	100	50	25	100	100	84
D.Y.	A.D.	O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	100	50	25	100	75	76
D.Y.	A.D.	O.D.D.	D.Y.	A.D.	100	50	25	100	50	68
D.Y.	A.D.	O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	100	50	25	100	25	60
D.Y.	A.D.	O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	100	50	25	100	0	52
D.Y.	A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	100	50	25	75	100	77
D.Y.	A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	100	50	25	75	75	69
D.Y.	A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	100	50	25	75	50	61
D.Y.	A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	100	50	25	75	25	53
D.Y.	A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	100	50	25	75	0	45
D.Y.	A.D.	O.D.D.	A.D.	D.Y.	100	50	25	50	100	70
D.Y.	A.D.	O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	100	50	25	50	75	62
D.Y.	A.D.	O.D.D.	A.D.	A.D.	100	50	25	50	50	54
D.Y.	A.D.	O.D.D.	A.D.	O.D.D.	100	50	25	50	25	46
D.Y.	A.D.	O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	100	50	25	50	0	38
D.Y.	A.D.	O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	100	50	25	25	100	63
D.Y.	A.D.	O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	100	50	25	25	75	55
D.Y.	A.D.	O.D.D.	O.D.D.	A.D.	100	50	25	25	50	47
D.Y.	A.D.	O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	100	50	25	25	25	39
D.Y.	A.D.	O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	100	50	25	25	0	31
D.Y.	A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	100	50	25	0	100	56
D.Y.	A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	100	50	25	0	75	48
D.Y.	A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	100	50	25	0	50	40
D.Y.	A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	100	50	25	0	25	32
D.Y.	A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	100	50	25	0	0	24
D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	100	50	0	100	100	81
D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	100	50	0	100	75	73
D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	100	50	0	100	50	65
D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	100	50	0	100	25	57
D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	100	50	0	100	0	49
D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	100	50	0	75	100	74
D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	100	50	0	75	75	66
D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	100	50	0	75	50	58
D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	100	50	0	75	25	50
D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	100	50	0	75	0	42
D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	100	50	0	50	100	67
D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	100	50	0	50	75	59
D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	A.D.	A.D.	100	50	0	50	50	51
D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	100	50	0	50	25	43
D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	100	50	0	50	0	35
D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	100	50	0	25	100	60
D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	100	50	0	25	75	52
D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	100	50	0	25	50	44
D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	100	50	0	25	25	36

EK-2.'nin devamı

D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	100	50	0	25	0	28
D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	100	50	0	0	100	53
D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	100	50	0	0	75	45
D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	100	50	0	0	50	37
D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	100	50	0	0	25	29
D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	100	50	0	0	0	21
D.Y.	O.D.D.	D.Y.	D.Y.	D.Y.	100	25	100	100	100	89
D.Y.	O.D.D.	D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	100	25	100	100	75	81
D.Y.	O.D.D.	D.Y.	D.Y.	A.D.	100	25	100	100	50	73
D.Y.	O.D.D.	D.Y.	D.Y.	O.D.D.	100	25	100	100	25	65
D.Y.	O.D.D.	D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	100	25	100	100	0	57
D.Y.	O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	100	25	100	75	100	82
D.Y.	O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	100	25	100	75	75	74
D.Y.	O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	100	25	100	75	50	66
D.Y.	O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	100	25	100	75	25	58
D.Y.	O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	100	25	100	75	0	50
D.Y.	O.D.D.	D.Y.	A.D.	D.Y.	100	25	100	50	100	75
D.Y.	O.D.D.	D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	100	25	100	50	75	67
D.Y.	O.D.D.	D.Y.	A.D.	A.D.	100	25	100	50	50	59
D.Y.	O.D.D.	D.Y.	A.D.	O.D.D.	100	25	100	50	25	51
D.Y.	O.D.D.	D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	100	25	100	50	0	43
D.Y.	O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	D.Y.	100	25	100	25	100	68
D.Y.	O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	100	25	100	25	75	60
D.Y.	O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	A.D.	100	25	100	25	50	52
D.Y.	O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	100	25	100	25	25	44
D.Y.	O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	100	25	100	25	0	36
D.Y.	O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	100	25	100	0	100	61
D.Y.	O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	100	25	100	0	75	53
D.Y.	O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	100	25	100	0	50	45
D.Y.	O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	100	25	100	0	25	37
D.Y.	O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	100	25	100	0	0	29
D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	100	25	75	100	100	86
D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	100	25	75	100	75	78
D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	100	25	75	100	50	70
D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	100	25	75	100	25	62
D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	100	25	75	100	0	54
D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	100	25	75	75	100	79
D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	100	25	75	75	75	71
D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	100	25	75	75	50	63
D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	100	25	75	75	25	55
D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	100	25	75	75	0	47
D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	100	25	75	50	100	72
D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	100	25	75	50	75	64
D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	A.D.	100	25	75	50	50	56
D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	100	25	75	50	25	48
D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	100	25	75	50	0	40
D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	100	25	75	25	100	65
D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	100	25	75	25	75	57
D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	100	25	75	25	50	49
D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	100	25	75	25	25	41
D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	100	25	75	25	0	33
D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	100	25	75	0	100	58
D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	100	25	75	0	75	50
D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	100	25	75	0	50	42

EK-2.'nin devamı

D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	100	25	75	0	25	34
D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	100	25	75	0	0	26
D.Y.	O.D.D.	A.D.	D.Y.	D.Y.	100	25	50	100	100	83
D.Y.	O.D.D.	A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	100	25	50	100	75	75
D.Y.	O.D.D.	A.D.	D.Y.	A.D.	100	25	50	100	50	67
D.Y.	O.D.D.	A.D.	D.Y.	O.D.D.	100	25	50	100	25	59
D.Y.	O.D.D.	A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	100	25	50	100	0	51
D.Y.	O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	100	25	50	75	100	76
D.Y.	O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	100	25	50	75	75	68
D.Y.	O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	A.D.	100	25	50	75	50	60
D.Y.	O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	100	25	50	75	25	52
D.Y.	O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	100	25	50	75	0	44
D.Y.	O.D.D.	A.D.	A.D.	D.Y.	100	25	50	50	100	69
D.Y.	O.D.D.	A.D.	A.D.	Ç.A.D.	100	25	50	50	75	61
D.Y.	O.D.D.	A.D.	A.D.	A.D.	100	25	50	50	50	53
D.Y.	O.D.D.	A.D.	A.D.	O.D.D.	100	25	50	50	25	45
D.Y.	O.D.D.	A.D.	A.D.	B.Ö.D.	100	25	50	50	0	37
D.Y.	O.D.D.	A.D.	O.D.D.	D.Y.	100	25	50	25	100	62
D.Y.	O.D.D.	A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	100	25	50	25	75	54
D.Y.	O.D.D.	A.D.	O.D.D.	A.D.	100	25	50	25	50	46
D.Y.	O.D.D.	A.D.	O.D.D.	O.D.D.	100	25	50	25	25	38
D.Y.	O.D.D.	A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	100	25	50	25	0	30
D.Y.	O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	100	25	50	0	100	55
D.Y.	O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	100	25	50	0	75	47
D.Y.	O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	A.D.	100	25	50	0	50	39
D.Y.	O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	100	25	50	0	25	31
D.Y.	O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	100	25	50	0	0	23
D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	D.Y.	100	25	25	100	100	80
D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	100	25	25	100	75	72
D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	A.D.	100	25	25	100	50	64
D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	100	25	25	100	25	56
D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	100	25	25	100	0	48
D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	100	25	25	75	100	73
D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	100	25	25	75	75	65
D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	100	25	25	75	50	57
D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	100	25	25	75	25	49
D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	100	25	25	75	0	41
D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	A.D.	D.Y.	100	25	25	50	100	66
D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	100	25	25	50	75	58
D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	A.D.	A.D.	100	25	25	50	50	50
D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	A.D.	O.D.D.	100	25	25	50	25	42
D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	100	25	25	50	0	34
D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	100	25	25	25	100	59
D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	100	25	25	25	75	51
D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	A.D.	100	25	25	25	50	43
D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	100	25	25	25	25	35
D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	100	25	25	25	0	27
D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	100	25	25	0	100	52
D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	100	25	25	0	75	44
D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	100	25	25	0	50	36
D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	100	25	25	0	25	28
D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	100	25	25	0	0	20
D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	100	25	0	100	100	77
D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	100	25	0	100	75	69

EK-2.'nin devamı

D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	100	25	0	100	50	61
D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	100	25	0	100	25	53
D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	100	25	0	100	0	45
D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	100	25	0	75	100	70
D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	100	25	0	75	75	62
D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	100	25	0	75	50	54
D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	100	25	0	75	25	46
D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	100	25	0	75	0	38
D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	100	25	0	50	100	63
D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	100	25	0	50	75	55
D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	A.D.	100	25	0	50	50	47
D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	100	25	0	50	25	39
D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	100	25	0	50	0	31
D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	100	25	0	25	100	56
D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	100	25	0	25	75	48
D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	100	25	0	25	50	40
D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	100	25	0	25	25	32
D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	100	25	0	25	0	24
D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	100	25	0	0	100	49
D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	100	25	0	0	75	41
D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	100	25	0	0	50	33
D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	100	25	0	0	25	25
D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	100	25	0	0	0	17
D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	D.Y.	100	0	100	100	100	85
D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	100	0	100	100	75	77
D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	A.D.	100	0	100	100	50	69
D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	O.D.D.	100	0	100	100	25	61
D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	100	0	100	100	0	53
D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	100	0	100	75	100	78
D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	100	0	100	75	75	70
D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	100	0	100	75	50	62
D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	100	0	100	75	25	54
D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	100	0	100	75	0	46
D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	D.Y.	100	0	100	50	100	71
D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	100	0	100	50	75	63
D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	A.D.	100	0	100	50	50	55
D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	O.D.D.	100	0	100	50	25	47
D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	100	0	100	50	0	39
D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	D.Y.	100	0	100	25	100	64
D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	100	0	100	25	75	56
D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	A.D.	100	0	100	25	50	48
D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	100	0	100	25	25	40
D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	100	0	100	25	0	32
D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	100	0	100	0	100	57
D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	100	0	100	0	75	49
D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	100	0	100	0	50	41
D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	100	0	100	0	25	33
D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	100	0	100	0	0	25
D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	100	0	75	100	100	82
D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	100	0	75	100	75	74
D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	100	0	75	100	50	66
D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	100	0	75	100	25	58
D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	100	0	75	100	0	50
D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	100	0	75	75	100	75

EK-2.'nin devamı

D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	100	0	75	75	75	67
D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	100	0	75	75	50	59
D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	100	0	75	75	25	51
D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	100	0	75	75	0	43
D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	100	0	75	50	100	68
D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	100	0	75	50	75	60
D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	A.D.	100	0	75	50	50	52
D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	100	0	75	50	25	44
D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	100	0	75	50	0	36
D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	100	0	75	25	100	61
D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	100	0	75	25	75	53
D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	100	0	75	25	50	45
D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	100	0	75	25	25	37
D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	100	0	75	25	0	29
D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	100	0	75	0	100	54
D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	100	0	75	0	75	46
D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	100	0	75	0	50	38
D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	100	0	75	0	25	30
D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	100	0	75	0	0	22
D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	D.Y.	100	0	50	100	100	79
D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	100	0	50	100	75	71
D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	A.D.	100	0	50	100	50	63
D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	O.D.D.	100	0	50	100	25	55
D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	100	0	50	100	0	47
D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	100	0	50	75	100	72
D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	100	0	50	75	75	64
D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	A.D.	100	0	50	75	50	56
D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	100	0	50	75	25	48
D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	100	0	50	75	0	40
D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	A.D.	D.Y.	100	0	50	50	100	65
D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	A.D.	Ç.A.D.	100	0	50	50	75	57
D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	A.D.	A.D.	100	0	50	50	50	49
D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	A.D.	O.D.D.	100	0	50	50	25	41
D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	A.D.	B.Ö.D.	100	0	50	50	0	33
D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	D.Y.	100	0	50	25	100	58
D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	100	0	50	25	75	50
D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	A.D.	100	0	50	25	50	42
D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	O.D.D.	100	0	50	25	25	34
D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	100	0	50	25	0	26
D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	100	0	50	0	100	51
D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	100	0	50	0	75	43
D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	A.D.	100	0	50	0	50	35
D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	100	0	50	0	25	27
D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	100	0	50	0	0	19
D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	D.Y.	100	0	25	100	100	76
D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	100	0	25	100	75	68
D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	A.D.	100	0	25	100	50	60
D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	100	0	25	100	25	52
D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	100	0	25	100	0	44
D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	100	0	25	75	100	69
D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	100	0	25	75	75	61
D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	100	0	25	75	50	53
D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	100	0	25	75	25	45
D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	100	0	25	75	0	37

EK-2.'nin devamı

D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	D.Y.	100	0	25	50	100	62
D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	100	0	25	50	75	54
D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	A.D.	100	0	25	50	50	46
D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	O.D.D.	100	0	25	50	25	38
D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	100	0	25	50	0	30
D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	100	0	25	25	100	55
D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	100	0	25	25	75	47
D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	A.D.	100	0	25	25	50	39
D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	100	0	25	25	25	31
D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	100	0	25	25	0	23
D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	100	0	25	0	100	48
D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	100	0	25	0	75	40
D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	100	0	25	0	50	32
D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	100	0	25	0	25	24
D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	100	0	25	0	0	16
D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	100	0	0	100	100	74
D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	100	0	0	100	75	65
D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	100	0	0	100	50	57
D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	100	0	0	100	25	49
D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	100	0	0	100	0	41
D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	100	0	0	75	100	67
D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	100	0	0	75	75	58
D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	100	0	0	75	50	50
D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	100	0	0	75	25	42
D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	100	0	0	75	0	34
D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	100	0	0	50	100	60
D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	100	0	0	50	75	51
D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	A.D.	100	0	0	50	50	43
D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	100	0	0	50	25	35
D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	100	0	0	50	0	27
D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	100	0	0	25	100	52
D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	100	0	0	25	75	44
D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	100	0	0	25	50	36
D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	100	0	0	25	25	28
D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	100	0	0	25	0	20
D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	100	0	0	0	100	45
D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	100	0	0	0	75	37
D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	100	0	0	0	50	29
D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	100	0	0	0	25	21
D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	100	0	0	0	0	13
Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	D.Y.	D.Y.	75	100	100	100	100	97
Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	75	100	100	100	75	89
Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	D.Y.	A.D.	75	100	100	100	50	81
Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	D.Y.	O.D.D.	75	100	100	100	25	73
Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	75	100	100	100	0	64
Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	75	100	100	75	100	90
Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	75	100	100	75	75	82
Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	75	100	100	75	50	74
Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	75	100	100	75	25	65
Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	75	100	100	75	0	57
Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	A.D.	D.Y.	75	100	100	50	100	83
Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	75	100	100	50	75	75
Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	A.D.	A.D.	75	100	100	50	50	67
Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	A.D.	O.D.D.	75	100	100	50	25	58

EK-2.'nin devamı

Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	75	100	100	50	0	50
Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	O.D.D.	D.Y.	75	100	100	25	100	76
Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	75	100	100	25	75	68
Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	O.D.D.	A.D.	75	100	100	25	50	60
Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	75	100	100	25	25	51
Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	75	100	100	25	0	43
Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	75	100	100	0	100	69
Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	75	100	100	0	75	61
Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	75	100	100	0	50	52
Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	75	100	100	0	25	44
Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	75	100	100	0	0	36
Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	75	100	75	100	100	94
Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	75	100	75	100	75	86
Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	75	100	75	100	50	78
Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	75	100	75	100	25	70
Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	75	100	75	100	0	62
Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	75	100	75	75	100	87
Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	75	100	75	75	75	79
Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	75	100	75	75	50	71
Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	75	100	75	75	25	63
Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	75	100	75	75	0	55
Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	75	100	75	50	100	80
Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	75	100	75	50	75	72
Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	A.D.	75	100	75	50	50	64
Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	75	100	75	50	25	56
Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	75	100	75	50	0	48
Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	75	100	75	25	100	73
Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	75	100	75	25	75	65
Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	75	100	75	25	50	57
Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	75	100	75	25	25	49
Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	75	100	75	25	0	40
Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	75	100	75	0	100	66
Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	75	100	75	0	75	58
Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	75	100	75	0	50	50
Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	75	100	75	0	25	42
Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	75	100	75	0	0	33
Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	D.Y.	D.Y.	75	100	50	100	100	91
Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	75	100	50	100	75	83
Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	D.Y.	A.D.	75	100	50	100	50	75
Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	D.Y.	O.D.D.	75	100	50	100	25	67
Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	75	100	50	100	0	59
Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	75	100	50	75	100	84
Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	75	100	50	75	75	76
Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	A.D.	75	100	50	75	50	68
Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	75	100	50	75	25	60
Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	75	100	50	75	0	52
Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	A.D.	D.Y.	75	100	50	50	100	77
Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	A.D.	Ç.A.D.	75	100	50	50	75	69
Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	A.D.	A.D.	75	100	50	50	50	61
Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	A.D.	O.D.D.	75	100	50	50	25	53
Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	A.D.	B.Ö.D.	75	100	50	50	0	45
Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	O.D.D.	D.Y.	75	100	50	25	100	70
Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	75	100	50	25	75	62
Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	O.D.D.	A.D.	75	100	50	25	50	54

EK-2.'nin devamı

Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	O.D.D.	O.D.D.	75	100	50	25	25	46
Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	75	100	50	25	0	38
Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	75	100	50	0	100	63
Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	75	100	50	0	75	55
Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	A.D.	75	100	50	0	50	47
Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	75	100	50	0	25	39
Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	75	100	50	0	0	31
Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	D.Y.	D.Y.	75	100	25	100	100	88
Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	75	100	25	100	75	80
Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	D.Y.	A.D.	75	100	25	100	50	72
Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	75	100	25	100	25	64
Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	75	100	25	100	0	56
Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	75	100	25	75	100	81
Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	75	100	25	75	75	73
Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	75	100	25	75	50	65
Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	75	100	25	75	25	57
Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	75	100	25	75	0	49
Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	A.D.	D.Y.	75	100	25	50	100	74
Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	75	100	25	50	75	66
Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	A.D.	A.D.	75	100	25	50	50	58
Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	A.D.	O.D.D.	75	100	25	50	25	50
Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	75	100	25	50	0	42
Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	75	100	25	25	100	67
Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	75	100	25	25	75	59
Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	A.D.	75	100	25	25	50	51
Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	75	100	25	25	25	43
Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	75	100	25	25	0	35
Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	75	100	25	0	100	60
Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	75	100	25	0	75	52
Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	75	100	25	0	50	44
Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	75	100	25	0	25	36
Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	75	100	25	0	0	28
Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	75	100	0	100	100	85
Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	75	100	0	100	75	77
Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	75	100	0	100	50	69
Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	75	100	0	100	25	61
Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	75	100	0	100	0	53
Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	75	100	0	75	100	78
Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	75	100	0	75	75	70
Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	75	100	0	75	50	62
Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	75	100	0	75	25	54
Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	75	100	0	75	0	46
Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	75	100	0	50	100	71
Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	75	100	0	50	75	63
Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	A.D.	75	100	0	50	50	55
Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	75	100	0	50	25	47
Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	75	100	0	50	0	39
Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	75	100	0	25	100	64
Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	75	100	0	25	75	56
Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	75	100	0	25	50	48
Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	75	100	0	25	25	40
Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	75	100	0	25	0	32
Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	75	100	0	0	100	57
Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	75	100	0	0	75	49

EK-2.'nin devamı

Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	75	100	0	0	50	41
Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	75	100	0	0	25	33
Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	75	100	0	0	0	25
Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	D.Y.	75	75	100	100	100	93
Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	75	75	100	100	75	85
Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	A.D.	75	75	100	100	50	77
Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	O.D.D.	75	75	100	100	25	69
Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	75	75	100	100	0	61
Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	75	75	100	75	100	86
Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	75	75	100	75	75	78
Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	75	75	100	75	50	70
Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	75	75	100	75	25	62
Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	75	75	100	75	0	54
Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	D.Y.	75	75	100	50	100	79
Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	75	75	100	50	75	71
Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	A.D.	75	75	100	50	50	63
Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	O.D.D.	75	75	100	50	25	55
Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	75	75	100	50	0	47
Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	D.Y.	75	75	100	25	100	72
Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	75	75	100	25	75	64
Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	A.D.	75	75	100	25	50	56
Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	75	75	100	25	25	48
Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	75	75	100	25	0	40
Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	75	75	100	0	100	65
Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	75	75	100	0	75	57
Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	75	75	100	0	50	49
Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	75	75	100	0	25	41
Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	75	75	100	0	0	33
Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	75	75	75	100	100	90
Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	75	75	75	100	75	82
Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	75	75	75	100	50	74
Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	75	75	75	100	25	66
Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	75	75	75	100	0	58
Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	75	75	75	75	100	83
Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	75	75	75	75	75	75
Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	75	75	75	75	50	67
Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	75	75	75	75	25	59
Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	75	75	75	75	0	51
Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	75	75	75	50	100	76
Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	75	75	75	50	75	68
Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	A.D.	75	75	75	50	50	60
Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	75	75	75	50	25	52
Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	75	75	75	50	0	44
Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	75	75	75	25	100	69
Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	75	75	75	25	75	61
Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	75	75	75	25	50	53
Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	75	75	75	25	25	45
Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	75	75	75	25	0	37
Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	75	75	75	0	100	62
Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	75	75	75	0	75	54
Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	75	75	75	0	50	46
Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	75	75	75	0	25	38
Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	75	75	75	0	0	30
Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	D.Y.	75	75	50	100	100	87

EK-2.'nin devamı

Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	75	75	50	100	75	79
Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	A.D.	75	75	50	100	50	71
Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	O.D.D.	75	75	50	100	25	63
Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	75	75	50	100	0	55
Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	75	75	50	75	100	80
Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	75	75	50	75	75	72
Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	A.D.	75	75	50	75	50	64
Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	75	75	50	75	25	56
Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	75	75	50	75	0	48
Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	A.D.	D.Y.	75	75	50	50	100	73
Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	A.D.	Ç.A.D.	75	75	50	50	75	65
Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	A.D.	A.D.	75	75	50	50	50	57
Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	A.D.	O.D.D.	75	75	50	50	25	49
Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	A.D.	B.Ö.D.	75	75	50	50	0	41
Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	D.Y.	75	75	50	25	100	66
Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	75	75	50	25	75	58
Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	A.D.	75	75	50	25	50	50
Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	O.D.D.	75	75	50	25	25	42
Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	75	75	50	25	0	34
Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	75	75	50	0	100	59
Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	75	75	50	0	75	51
Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	A.D.	75	75	50	0	50	43
Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	75	75	50	0	25	35
Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	75	75	50	0	0	27
Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	D.Y.	75	75	25	100	100	84
Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	75	75	25	100	75	76
Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	A.D.	75	75	25	100	50	68
Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	75	75	25	100	25	60
Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	75	75	25	100	0	52
Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	75	75	25	75	100	77
Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	75	75	25	75	75	69
Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	75	75	25	75	50	61
Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	75	75	25	75	25	53
Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	75	75	25	75	0	45
Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	D.Y.	75	75	25	50	100	70
Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	75	75	25	50	75	62
Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	A.D.	75	75	25	50	50	54
Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	O.D.D.	75	75	25	50	25	46
Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	75	75	25	50	0	38
Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	75	75	25	25	100	63
Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	75	75	25	25	75	55
Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	A.D.	75	75	25	25	50	47
Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	75	75	25	25	25	39
Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	75	75	25	25	0	31
Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	75	75	25	0	100	56
Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	75	75	25	0	75	48
Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	75	75	25	0	50	40
Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	75	75	25	0	25	32
Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	75	75	25	0	0	24
Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	75	75	0	100	100	81
Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	75	75	0	100	75	73
Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	75	75	0	100	50	65
Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	75	75	0	100	25	57
Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	75	75	0	100	0	49

EK-2.'nin devamı

Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	75	75	0	75	100	74
Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	75	75	0	75	75	66
Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	75	75	0	75	50	58
Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	75	75	0	75	25	50
Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	75	75	0	75	0	42
Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	75	75	0	50	100	67
Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	75	75	0	50	75	59
Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	A.D.	75	75	0	50	50	51
Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	75	75	0	50	25	43
Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	75	75	0	50	0	35
Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	75	75	0	25	100	60
Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	75	75	0	25	75	52
Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	75	75	0	25	50	44
Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	75	75	0	25	25	36
Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	75	75	0	25	0	28
Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	75	75	0	0	100	53
Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	75	75	0	0	75	45
Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	75	75	0	0	50	37
Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	75	75	0	0	25	29
Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	75	75	0	0	0	21
Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	D.Y.	D.Y.	75	50	100	100	100	89
Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	75	50	100	100	75	81
Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	D.Y.	A.D.	75	50	100	100	50	73
Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	D.Y.	O.D.D.	75	50	100	100	25	65
Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	75	50	100	100	0	57
Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	75	50	100	75	100	82
Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	75	50	100	75	75	74
Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	75	50	100	75	50	66
Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	75	50	100	75	25	58
Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	75	50	100	75	0	50
Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	A.D.	D.Y.	75	50	100	50	100	75
Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	75	50	100	50	75	67
Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	A.D.	A.D.	75	50	100	50	50	59
Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	A.D.	O.D.D.	75	50	100	50	25	51
Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	75	50	100	50	0	43
Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	O.D.D.	D.Y.	75	50	100	25	100	68
Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	75	50	100	25	75	60
Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	O.D.D.	A.D.	75	50	100	25	50	52
Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	75	50	100	25	25	44
Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	75	50	100	25	0	36
Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	75	50	100	0	100	61
Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	75	50	100	0	75	53
Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	75	50	100	0	50	45
Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	75	50	100	0	25	37
Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	75	50	100	0	0	29
Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	75	50	75	100	100	86
Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	75	50	75	100	75	78
Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	75	50	75	100	50	70
Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	75	50	75	100	25	62
Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	75	50	75	100	0	54
Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	75	50	75	75	100	79
Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	75	50	75	75	75	71
Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	75	50	75	75	50	63
Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	75	50	75	75	25	55

EK-2.'nin devamı

Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	75	50	75	75	0	47
Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	75	50	75	50	100	72
Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	75	50	75	50	75	64
Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	A.D.	A.D.	75	50	75	50	50	56
Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	75	50	75	50	25	48
Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	75	50	75	50	0	40
Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	75	50	75	25	100	65
Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	75	50	75	25	75	57
Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	75	50	75	25	50	49
Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	75	50	75	25	25	41
Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	75	50	75	25	0	33
Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	75	50	75	0	100	58
Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	75	50	75	0	75	50
Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	75	50	75	0	50	42
Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	75	50	75	0	25	34
Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	75	50	75	0	0	26
Ç.A.D.	A.D.	A.D.	D.Y.	D.Y.	75	50	50	100	100	83
Ç.A.D.	A.D.	A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	75	50	50	100	75	75
Ç.A.D.	A.D.	A.D.	D.Y.	A.D.	75	50	50	100	50	67
Ç.A.D.	A.D.	A.D.	D.Y.	O.D.D.	75	50	50	100	25	59
Ç.A.D.	A.D.	A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	75	50	50	100	0	51
Ç.A.D.	A.D.	A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	75	50	50	75	100	76
Ç.A.D.	A.D.	A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	75	50	50	75	75	68
Ç.A.D.	A.D.	A.D.	Ç.A.D.	A.D.	75	50	50	75	50	60
Ç.A.D.	A.D.	A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	75	50	50	75	25	52
Ç.A.D.	A.D.	A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	75	50	50	75	0	44
Ç.A.D.	A.D.	A.D.	A.D.	D.Y.	75	50	50	50	100	69
Ç.A.D.	A.D.	A.D.	A.D.	Ç.A.D.	75	50	50	50	75	61
Ç.A.D.	A.D.	A.D.	A.D.	A.D.	75	50	50	50	50	53
Ç.A.D.	A.D.	A.D.	A.D.	O.D.D.	75	50	50	50	25	45
Ç.A.D.	A.D.	A.D.	A.D.	B.Ö.D.	75	50	50	50	0	37
Ç.A.D.	A.D.	A.D.	O.D.D.	D.Y.	75	50	50	25	100	62
Ç.A.D.	A.D.	A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	75	50	50	25	75	54
Ç.A.D.	A.D.	A.D.	O.D.D.	A.D.	75	50	50	25	50	46
Ç.A.D.	A.D.	A.D.	O.D.D.	O.D.D.	75	50	50	25	25	38
Ç.A.D.	A.D.	A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	75	50	50	25	0	30
Ç.A.D.	A.D.	A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	75	50	50	0	100	55
Ç.A.D.	A.D.	A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	75	50	50	0	75	47
Ç.A.D.	A.D.	A.D.	B.Ö.D.	A.D.	75	50	50	0	50	39
Ç.A.D.	A.D.	A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	75	50	50	0	25	31
Ç.A.D.	A.D.	A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	75	50	50	0	0	23
Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	D.Y.	D.Y.	75	50	25	100	100	81
Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	75	50	25	100	75	73
Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	D.Y.	A.D.	75	50	25	100	50	64
Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	75	50	25	100	25	56
Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	75	50	25	100	0	48
Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	75	50	25	75	100	74
Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	75	50	25	75	75	65
Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	75	50	25	75	50	57
Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	75	50	25	75	25	49
Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	75	50	25	75	0	41
Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	A.D.	D.Y.	75	50	25	50	100	67
Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	75	50	25	50	75	58
Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	A.D.	A.D.	75	50	25	50	50	50

EK-2.'nin devamı

Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	A.D.	O.D.D.	75	50	25	50	25	42
Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	75	50	25	50	0	34
Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	75	50	25	25	100	60
Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	75	50	25	25	75	51
Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	O.D.D.	A.D.	75	50	25	25	50	43
Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	75	50	25	25	25	35
Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	75	50	25	25	0	27
Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	75	50	25	0	100	52
Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	75	50	25	0	75	44
Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	75	50	25	0	50	36
Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	75	50	25	0	25	28
Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	75	50	25	0	0	20
Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	75	50	0	100	100	78
Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	75	50	0	100	75	70
Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	75	50	0	100	50	62
Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	75	50	0	100	25	54
Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	75	50	0	100	0	45
Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	75	50	0	75	100	71
Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	75	50	0	75	75	63
Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	75	50	0	75	50	55
Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	75	50	0	75	25	46
Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	75	50	0	75	0	38
Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	75	50	0	50	100	64
Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	75	50	0	50	75	56
Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	A.D.	A.D.	75	50	0	50	50	48
Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	75	50	0	50	25	39
Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	75	50	0	50	0	31
Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	75	50	0	25	100	57
Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	75	50	0	25	75	49
Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	75	50	0	25	50	40
Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	75	50	0	25	25	32
Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	75	50	0	25	0	24
Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	75	50	0	0	100	50
Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	75	50	0	0	75	42
Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	75	50	0	0	50	33
Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	75	50	0	0	25	25
Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	75	50	0	0	0	17
Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	D.Y.	D.Y.	75	25	100	100	100	86
Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	75	25	100	100	75	77
Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	D.Y.	A.D.	75	25	100	100	50	69
Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	D.Y.	O.D.D.	75	25	100	100	25	61
Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	75	25	100	100	0	53
Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	75	25	100	75	100	79
Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	75	25	100	75	75	70
Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	75	25	100	75	50	62
Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	75	25	100	75	25	54
Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	75	25	100	75	0	46
Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	A.D.	D.Y.	75	25	100	50	100	71
Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	75	25	100	50	75	63
Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	A.D.	A.D.	75	25	100	50	50	55
Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	A.D.	O.D.D.	75	25	100	50	25	47
Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	75	25	100	50	0	39
Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	D.Y.	75	25	100	25	100	64
Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	75	25	100	25	75	56

EK-2.'nin devamı

Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	A.D.	75	25	100	25	50	48
Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	75	25	100	25	25	40
Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	75	25	100	25	0	32
Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	75	25	100	0	100	57
Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	75	25	100	0	75	49
Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	75	25	100	0	50	41
Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	75	25	100	0	25	33
Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	75	25	100	0	0	25
Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	75	25	75	100	100	83
Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	75	25	75	100	75	75
Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	75	25	75	100	50	67
Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	75	25	75	100	25	58
Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	75	25	75	100	0	50
Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	75	25	75	75	100	76
Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	75	25	75	75	75	68
Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	75	25	75	75	50	60
Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	75	25	75	75	25	51
Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	75	25	75	75	0	43
Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	75	25	75	50	100	69
Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	75	25	75	50	75	61
Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	A.D.	75	25	75	50	50	52
Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	75	25	75	50	25	44
Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	75	25	75	50	0	36
Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	75	25	75	25	100	62
Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	75	25	75	25	75	54
Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	75	25	75	25	50	45
Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	75	25	75	25	25	37
Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	75	25	75	25	0	29
Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	75	25	75	0	100	55
Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	75	25	75	0	75	46
Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	75	25	75	0	50	38
Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	75	25	75	0	25	30
Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	75	25	75	0	0	22
Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	D.Y.	D.Y.	75	25	50	100	100	80
Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	75	25	50	100	75	72
Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	D.Y.	A.D.	75	25	50	100	50	64
Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	D.Y.	O.D.D.	75	25	50	100	25	56
Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	75	25	50	100	0	48
Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	75	25	50	75	100	73
Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	75	25	50	75	75	65
Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	A.D.	75	25	50	75	50	57
Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	75	25	50	75	25	49
Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	75	25	50	75	0	40
Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	A.D.	D.Y.	75	25	50	50	100	66
Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	A.D.	Ç.A.D.	75	25	50	50	75	58
Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	A.D.	A.D.	75	25	50	50	50	50
Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	A.D.	O.D.D.	75	25	50	50	25	42
Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	A.D.	B.Ö.D.	75	25	50	50	0	33
Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	O.D.D.	D.Y.	75	25	50	25	100	59
Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	75	25	50	25	75	51
Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	O.D.D.	A.D.	75	25	50	25	50	43

EK-2.'nin devamı

Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	O.D.D.	O.D.D.	75	25	50	25	25	35
Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	75	25	50	25	0	26
Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	75	25	50	0	100	52
Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	75	25	50	0	75	44
Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	A.D.	75	25	50	0	50	36
Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	75	25	50	0	25	27
Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	75	25	50	0	0	19
Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	D.Y.	75	25	25	100	100	77
Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	75	25	25	100	75	69
Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	A.D.	75	25	25	100	50	61
Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	75	25	25	100	25	53
Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	75	25	25	100	0	45
Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	75	25	25	75	100	70
Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	75	25	25	75	75	62
Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	75	25	25	75	50	54
Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	75	25	25	75	25	46
Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	75	25	25	75	0	38
Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	A.D.	D.Y.	75	25	25	50	100	63
Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	75	25	25	50	75	55
Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	A.D.	A.D.	75	25	25	50	50	47
Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	A.D.	O.D.D.	75	25	25	50	25	39
Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	75	25	25	50	0	31
Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	75	25	25	25	100	56
Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	75	25	25	25	75	48
Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	A.D.	75	25	25	25	50	40
Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	75	25	25	25	25	32
Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	75	25	25	25	0	24
Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	75	25	25	0	100	49
Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	75	25	25	0	75	41
Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	75	25	25	0	50	33
Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	75	25	25	0	25	25
Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	75	25	25	0	0	17
Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	75	25	0	100	100	74
Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	75	25	0	100	75	66
Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	75	25	0	100	50	58
Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	75	25	0	100	25	50
Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	75	25	0	100	0	42
Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	75	25	0	75	100	67
Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	75	25	0	75	75	59
Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	75	25	0	75	50	51
Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	75	25	0	75	25	43
Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	75	25	0	75	0	35
Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	75	25	0	50	100	60
Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	75	25	0	50	75	52
Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	A.D.	75	25	0	50	50	44
Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	75	25	0	50	25	36
Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	75	25	0	50	0	28
Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	75	25	0	25	100	53
Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	75	25	0	25	75	45
Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	75	25	0	25	50	37
Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	75	25	0	25	25	29

EK-2.'nin devamı

Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	75	25	0	25	0	21
Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	75	25	0	0	100	46
Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	75	25	0	0	75	38
Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	75	25	0	0	50	30
Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	75	25	0	0	25	22
Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	75	25	0	0	0	14
Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	D.Y.	75	0	100	100	100	82
Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	75	0	100	100	75	74
Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	A.D.	75	0	100	100	50	66
Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	O.D.D.	75	0	100	100	25	58
Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	75	0	100	100	0	50
Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	75	0	100	75	100	75
Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	75	0	100	75	75	67
Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	75	0	100	75	50	59
Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	75	0	100	75	25	51
Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	75	0	100	75	0	43
Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	D.Y.	75	0	100	50	100	68
Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	75	0	100	50	75	60
Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	A.D.	75	0	100	50	50	52
Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	O.D.D.	75	0	100	50	25	44
Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	75	0	100	50	0	36
Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	D.Y.	75	0	100	25	100	61
Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	75	0	100	25	75	53
Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	A.D.	75	0	100	25	50	45
Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	75	0	100	25	25	37
Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	75	0	100	25	0	29
Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	75	0	100	0	100	54
Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	75	0	100	0	75	46
Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	75	0	100	0	50	38
Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	75	0	100	0	25	30
Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	75	0	100	0	0	21
Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	75	0	75	100	100	79
Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	75	0	75	100	75	71
Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	75	0	75	100	50	63
Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	75	0	75	100	25	55
Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	75	0	75	100	0	47
Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	75	0	75	75	100	72
Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	75	0	75	75	75	64
Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	75	0	75	75	50	56
Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	75	0	75	75	25	48
Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	75	0	75	75	0	40
Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	75	0	75	50	100	65
Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	75	0	75	50	75	57
Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	A.D.	75	0	75	50	50	49
Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	75	0	75	50	25	41
Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	75	0	75	50	0	33
Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	75	0	75	25	100	58
Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	75	0	75	25	75	50
Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	75	0	75	25	50	42
Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	75	0	75	25	25	34
Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	75	0	75	25	0	26
Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	75	0	75	0	100	51
Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	75	0	75	0	75	43

EK-2.'nin devamı

Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	75	0	75	0	50	35
Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	75	0	75	0	25	27
Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	75	0	75	0	0	19
Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	D.Y.	75	0	50	100	100	76
Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	75	0	50	100	75	68
Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	A.D.	75	0	50	100	50	60
Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	O.D.D.	75	0	50	100	25	52
Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	75	0	50	100	0	44
Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	75	0	50	75	100	69
Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	75	0	50	75	75	61
Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	A.D.	75	0	50	75	50	53
Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	75	0	50	75	25	45
Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	75	0	50	75	0	37
Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	A.D.	D.Y.	75	0	50	50	100	62
Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	A.D.	Ç.A.D.	75	0	50	50	75	54
Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	A.D.	A.D.	75	0	50	50	50	46
Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	A.D.	O.D.D.	75	0	50	50	25	38
Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	A.D.	B.Ö.D.	75	0	50	50	0	30
Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	D.Y.	75	0	50	25	100	55
Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	75	0	50	25	75	47
Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	A.D.	75	0	50	25	50	39
Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	O.D.D.	75	0	50	25	25	31
Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	75	0	50	25	0	23
Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	75	0	50	0	100	48
Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	75	0	50	0	75	40
Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	A.D.	75	0	50	0	50	32
Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	75	0	50	0	25	24
Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	75	0	50	0	0	16
Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	D.Y.	75	0	25	100	100	73
Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	75	0	25	100	75	65
Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	A.D.	75	0	25	100	50	57
Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	75	0	25	100	25	49
Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	75	0	25	100	0	41
Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	75	0	25	75	100	66
Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	75	0	25	75	75	58
Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	75	0	25	75	50	50
Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	75	0	25	75	25	42
Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	75	0	25	75	0	34
Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	D.Y.	75	0	25	50	100	59
Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	75	0	25	50	75	51
Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	A.D.	75	0	25	50	50	43
Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	O.D.D.	75	0	25	50	25	35
Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	75	0	25	50	0	27
Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	75	0	25	25	100	52
Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	75	0	25	25	75	44
Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	A.D.	75	0	25	25	50	36
Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	75	0	25	25	25	28
Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	75	0	25	25	0	20
Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	75	0	25	0	100	45
Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	75	0	25	0	75	37
Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	75	0	25	0	50	29
Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	75	0	25	0	25	21
Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	75	0	25	0	0	13

EK-2.'nin devamı

Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	75	0	0	100	100	70
Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	75	0	0	100	75	62
Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	75	0	0	100	50	54
Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	75	0	0	100	25	46
Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	75	0	0	100	0	38
Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	75	0	0	75	100	63
Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	75	0	0	75	75	55
Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	75	0	0	75	50	47
Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	75	0	0	75	25	39
Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	75	0	0	75	0	31
Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	75	0	0	50	100	56
Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	75	0	0	50	75	48
Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	A.D.	75	0	0	50	50	40
Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	75	0	0	50	25	32
Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	75	0	0	50	0	24
Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	75	0	0	25	100	49
Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	75	0	0	25	75	41
Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	75	0	0	25	50	33
Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	75	0	0	25	25	25
Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	75	0	0	25	0	17
Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	75	0	0	0	100	42
Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	75	0	0	0	75	34
Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	75	0	0	0	50	26
Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	75	0	0	0	25	18
Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	75	0	0	0	0	10
A.D.	D.Y.	D.Y.	D.Y.	D.Y.	50	100	100	100	100	93
A.D.	D.Y.	D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	50	100	100	100	75	85
A.D.	D.Y.	D.Y.	D.Y.	A.D.	50	100	100	100	50	77
A.D.	D.Y.	D.Y.	D.Y.	O.D.D.	50	100	100	100	25	69
A.D.	D.Y.	D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	50	100	100	100	0	61
A.D.	D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	50	100	100	75	100	86
A.D.	D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	50	100	100	75	75	78
A.D.	D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	50	100	100	75	50	70
A.D.	D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	50	100	100	75	25	62
A.D.	D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	50	100	100	75	0	54
A.D.	D.Y.	D.Y.	A.D.	D.Y.	50	100	100	50	100	79
A.D.	D.Y.	D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	50	100	100	50	75	71
A.D.	D.Y.	D.Y.	A.D.	A.D.	50	100	100	50	50	63
A.D.	D.Y.	D.Y.	A.D.	O.D.D.	50	100	100	50	25	55
A.D.	D.Y.	D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	50	100	100	50	0	47
A.D.	D.Y.	D.Y.	O.D.D.	D.Y.	50	100	100	25	100	72
A.D.	D.Y.	D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	50	100	100	25	75	64
A.D.	D.Y.	D.Y.	O.D.D.	A.D.	50	100	100	25	50	56
A.D.	D.Y.	D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	50	100	100	25	25	48
A.D.	D.Y.	D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	50	100	100	25	0	40
A.D.	D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	50	100	100	0	100	65
A.D.	D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	50	100	100	0	75	57
A.D.	D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	50	100	100	0	50	49
A.D.	D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	50	100	100	0	25	41
A.D.	D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	50	100	100	0	0	33
A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	50	100	75	100	100	90
A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	50	100	75	100	75	82
A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	50	100	75	100	50	74

EK-2.'nin devamı

A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	50	100	75	100	25	66
A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	50	100	75	100	0	58
A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	50	100	75	75	100	83
A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	50	100	75	75	75	75
A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	50	100	75	75	50	67
A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	50	100	75	75	25	59
A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	50	100	75	75	0	51
A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	50	100	75	50	100	76
A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	50	100	75	50	75	68
A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	A.D.	50	100	75	50	50	60
A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	50	100	75	50	25	52
A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	50	100	75	50	0	44
A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	50	100	75	25	100	69
A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	50	100	75	25	75	61
A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	50	100	75	25	50	53
A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	50	100	75	25	25	45
A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	50	100	75	25	0	37
A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	50	100	75	0	100	62
A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	50	100	75	0	75	54
A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	50	100	75	0	50	46
A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	50	100	75	0	25	38
A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	50	100	75	0	0	30
A.D.	D.Y.	A.D.	D.Y.	D.Y.	50	100	50	100	100	88
A.D.	D.Y.	A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	50	100	50	100	75	80
A.D.	D.Y.	A.D.	D.Y.	A.D.	50	100	50	100	50	71
A.D.	D.Y.	A.D.	D.Y.	O.D.D.	50	100	50	100	25	63
A.D.	D.Y.	A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	50	100	50	100	0	55
A.D.	D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	50	100	50	75	100	81
A.D.	D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	50	100	50	75	75	73
A.D.	D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	A.D.	50	100	50	75	50	64
A.D.	D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	50	100	50	75	25	56
A.D.	D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	50	100	50	75	0	48
A.D.	D.Y.	A.D.	A.D.	D.Y.	50	100	50	50	100	74
A.D.	D.Y.	A.D.	A.D.	Ç.A.D.	50	100	50	50	75	65
A.D.	D.Y.	A.D.	A.D.	A.D.	50	100	50	50	50	57
A.D.	D.Y.	A.D.	A.D.	O.D.D.	50	100	50	50	25	49
A.D.	D.Y.	A.D.	A.D.	B.Ö.D.	50	100	50	50	0	41
A.D.	D.Y.	A.D.	O.D.D.	D.Y.	50	100	50	25	100	67
A.D.	D.Y.	A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	50	100	50	25	75	58
A.D.	D.Y.	A.D.	O.D.D.	A.D.	50	100	50	25	50	50
A.D.	D.Y.	A.D.	O.D.D.	O.D.D.	50	100	50	25	25	42
A.D.	D.Y.	A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	50	100	50	25	0	34
A.D.	D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	50	100	50	0	100	60
A.D.	D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	50	100	50	0	75	51
A.D.	D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	A.D.	50	100	50	0	50	43
A.D.	D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	50	100	50	0	25	35
A.D.	D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	50	100	50	0	0	27
A.D.	D.Y.	O.D.D.	D.Y.	D.Y.	50	100	25	100	100	85
A.D.	D.Y.	O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	50	100	25	100	75	77
A.D.	D.Y.	O.D.D.	D.Y.	A.D.	50	100	25	100	50	69
A.D.	D.Y.	O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	50	100	25	100	25	61
A.D.	D.Y.	O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	50	100	25	100	0	52
A.D.	D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	50	100	25	75	100	78

EK-2.'nin devamı

A.D.	D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	50	100	25	75	75	70
A.D.	D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	50	100	25	75	50	62
A.D.	D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	50	100	25	75	25	54
A.D.	D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	50	100	25	75	0	45
A.D.	D.Y.	O.D.D.	A.D.	D.Y.	50	100	25	50	100	71
A.D.	D.Y.	O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	50	100	25	50	75	63
A.D.	D.Y.	O.D.D.	A.D.	A.D.	50	100	25	50	50	55
A.D.	D.Y.	O.D.D.	A.D.	O.D.D.	50	100	25	50	25	46
A.D.	D.Y.	O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	50	100	25	50	0	38
A.D.	D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	50	100	25	25	100	64
A.D.	D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	50	100	25	25	75	56
A.D.	D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	A.D.	50	100	25	25	50	48
A.D.	D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	50	100	25	25	25	39
A.D.	D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	50	100	25	25	0	31
A.D.	D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	50	100	25	0	100	57
A.D.	D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	50	100	25	0	75	49
A.D.	D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	50	100	25	0	50	40
A.D.	D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	50	100	25	0	25	32
A.D.	D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	50	100	25	0	0	24
A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	50	100	0	100	100	82
A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	50	100	0	100	75	74
A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	50	100	0	100	50	66
A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	50	100	0	100	25	58
A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	50	100	0	100	0	50
A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	50	100	0	75	100	75
A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	50	100	0	75	75	67
A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	50	100	0	75	50	59
A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	50	100	0	75	25	51
A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	50	100	0	75	0	43
A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	50	100	0	50	100	68
A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	50	100	0	50	75	60
A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	A.D.	50	100	0	50	50	52
A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	50	100	0	50	25	44
A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	50	100	0	50	0	36
A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	50	100	0	25	100	61
A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	50	100	0	25	75	53
A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	50	100	0	25	50	45
A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	50	100	0	25	25	37
A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	50	100	0	25	0	29
A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	50	100	0	0	100	54
A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	50	100	0	0	75	46
A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	50	100	0	0	50	38
A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	50	100	0	0	25	30
A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	50	100	0	0	0	21
A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	D.Y.	50	75	100	100	100	90
A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	50	75	100	100	75	82
A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	A.D.	50	75	100	100	50	74
A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	O.D.D.	50	75	100	100	25	65
A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	50	75	100	100	0	57
A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	50	75	100	75	100	83
A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	50	75	100	75	75	75
A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	50	75	100	75	50	67
A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	50	75	100	75	25	58

EK-2.'nin devamı

A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	50	75	100	75	0	50
A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	D.Y.	50	75	100	50	100	76
A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	50	75	100	50	75	68
A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	A.D.	50	75	100	50	50	60
A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	O.D.D.	50	75	100	50	25	51
A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	50	75	100	50	0	43
A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	D.Y.	50	75	100	25	100	69
A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	50	75	100	25	75	61
A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	A.D.	50	75	100	25	50	52
A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	50	75	100	25	25	44
A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	50	75	100	25	0	36
A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	50	75	100	0	100	62
A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	50	75	100	0	75	54
A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	50	75	100	0	50	45
A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	50	75	100	0	25	37
A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	50	75	100	0	0	29
A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	50	75	75	100	100	87
A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	50	75	75	100	75	79
A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	50	75	75	100	50	71
A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	50	75	75	100	25	63
A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	50	75	75	100	0	55
A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	50	75	75	75	100	80
A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	50	75	75	75	75	72
A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	50	75	75	75	50	64
A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	50	75	75	75	25	56
A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	50	75	75	75	0	48
A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	50	75	75	50	100	73
A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	50	75	75	50	75	65
A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	A.D.	50	75	75	50	50	57
A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	50	75	75	50	25	49
A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	50	75	75	50	0	40
A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	50	75	75	25	100	66
A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	50	75	75	25	75	58
A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	50	75	75	25	50	50
A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	50	75	75	25	25	42
A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	50	75	75	25	0	33
A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	50	75	75	0	100	59
A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	50	75	75	0	75	51
A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	50	75	75	0	50	43
A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	50	75	75	0	25	35
A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	50	75	75	0	0	26
A.D.	Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	D.Y.	50	75	50	100	100	84
A.D.	Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	50	75	50	100	75	76
A.D.	Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	A.D.	50	75	50	100	50	68
A.D.	Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	O.D.D.	50	75	50	100	25	60
A.D.	Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	50	75	50	100	0	52
A.D.	Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	50	75	50	75	100	77
A.D.	Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	50	75	50	75	75	69
A.D.	Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	A.D.	50	75	50	75	50	61
A.D.	Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	50	75	50	75	25	53
A.D.	Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	50	75	50	75	0	45
A.D.	Ç.A.D.	A.D.	A.D.	D.Y.	50	75	50	50	100	70
A.D.	Ç.A.D.	A.D.	A.D.	Ç.A.D.	50	75	50	50	75	62

EK-2.'nin devamı

A.D.	Ç.A.D.	A.D.	A.D.	A.D.	50	75	50	50	50	54
A.D.	Ç.A.D.	A.D.	A.D.	O.D.D.	50	75	50	50	25	46
A.D.	Ç.A.D.	A.D.	A.D.	B.Ö.D.	50	75	50	50	0	38
A.D.	Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	D.Y.	50	75	50	25	100	63
A.D.	Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	50	75	50	25	75	55
A.D.	Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	A.D.	50	75	50	25	50	47
A.D.	Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	O.D.D.	50	75	50	25	25	39
A.D.	Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	50	75	50	25	0	31
A.D.	Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	50	75	50	0	100	56
A.D.	Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	50	75	50	0	75	48
A.D.	Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	A.D.	50	75	50	0	50	40
A.D.	Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	50	75	50	0	25	32
A.D.	Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	50	75	50	0	0	24
A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	D.Y.	50	75	25	100	100	81
A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	50	75	25	100	75	73
A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	A.D.	50	75	25	100	50	65
A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	50	75	25	100	25	57
A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	50	75	25	100	0	49
A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	50	75	25	75	100	74
A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	50	75	25	75	75	66
A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	50	75	25	75	50	58
A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	50	75	25	75	25	50
A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	50	75	25	75	0	42
A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	D.Y.	50	75	25	50	100	67
A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	50	75	25	50	75	59
A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	A.D.	50	75	25	50	50	51
A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	O.D.D.	50	75	25	50	25	43
A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	50	75	25	50	0	35
A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	50	75	25	25	100	60
A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	50	75	25	25	75	52
A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	A.D.	50	75	25	25	50	44
A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	50	75	25	25	25	36
A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	50	75	25	25	0	28
A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	50	75	25	0	100	53
A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	50	75	25	0	75	45
A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	50	75	25	0	50	37
A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	50	75	25	0	25	29
A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	50	75	25	0	0	21
A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	50	75	0	100	100	78
A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	50	75	0	100	75	70
A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	50	75	0	100	50	62
A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	50	75	0	100	25	54
A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	50	75	0	100	0	46
A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	50	75	0	75	100	71
A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	50	75	0	75	75	63
A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	50	75	0	75	50	55
A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	50	75	0	75	25	47
A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	50	75	0	75	0	39
A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	50	75	0	50	100	64
A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	50	75	0	50	75	56
A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	A.D.	50	75	0	50	50	48
A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	50	75	0	50	25	40
A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	50	75	0	50	0	32

EK-2.'nin devamı

A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	50	75	0	25	100	57
A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	50	75	0	25	75	49
A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	50	75	0	25	50	41
A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	50	75	0	25	25	33
A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	50	75	0	25	0	25
A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	50	75	0	0	100	50
A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	50	75	0	0	75	42
A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	50	75	0	0	50	34
A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	50	75	0	0	25	26
A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	50	75	0	0	0	18
A.D.	A.D.	D.Y.	D.Y.	D.Y.	50	50	100	100	100	86
A.D.	A.D.	D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	50	50	100	100	75	78
A.D.	A.D.	D.Y.	D.Y.	A.D.	50	50	100	100	50	70
A.D.	A.D.	D.Y.	D.Y.	O.D.D.	50	50	100	100	25	62
A.D.	A.D.	D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	50	50	100	100	0	54
A.D.	A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	50	50	100	75	100	79
A.D.	A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	50	50	100	75	75	71
A.D.	A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	50	50	100	75	50	63
A.D.	A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	50	50	100	75	25	55
A.D.	A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	50	50	100	75	0	47
A.D.	A.D.	D.Y.	A.D.	D.Y.	50	50	100	50	100	72
A.D.	A.D.	D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	50	50	100	50	75	64
A.D.	A.D.	D.Y.	A.D.	A.D.	50	50	100	50	50	56
A.D.	A.D.	D.Y.	A.D.	O.D.D.	50	50	100	50	25	48
A.D.	A.D.	D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	50	50	100	50	0	40
A.D.	A.D.	D.Y.	O.D.D.	D.Y.	50	50	100	25	100	65
A.D.	A.D.	D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	50	50	100	25	75	57
A.D.	A.D.	D.Y.	O.D.D.	A.D.	50	50	100	25	50	49
A.D.	A.D.	D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	50	50	100	25	25	41
A.D.	A.D.	D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	50	50	100	25	0	33
A.D.	A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	50	50	100	0	100	58
A.D.	A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	50	50	100	0	75	50
A.D.	A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	50	50	100	0	50	42
A.D.	A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	50	50	100	0	25	34
A.D.	A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	50	50	100	0	0	26
A.D.	A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	50	50	75	100	100	83
A.D.	A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	50	50	75	100	75	75
A.D.	A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	50	50	75	100	50	67
A.D.	A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	50	50	75	100	25	59
A.D.	A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	50	50	75	100	0	51
A.D.	A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	50	50	75	75	100	76
A.D.	A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	50	50	75	75	75	68
A.D.	A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	50	50	75	75	50	60
A.D.	A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	50	50	75	75	25	52
A.D.	A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	50	50	75	75	0	44
A.D.	A.D.	Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	50	50	75	50	100	69
A.D.	A.D.	Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	50	50	75	50	75	61
A.D.	A.D.	Ç.A.D.	A.D.	A.D.	50	50	75	50	50	53
A.D.	A.D.	Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	50	50	75	50	25	45
A.D.	A.D.	Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	50	50	75	50	0	37
A.D.	A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	50	50	75	25	100	62
A.D.	A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	50	50	75	25	75	54
A.D.	A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	50	50	75	25	50	46

EK-2.'nin devamı

A.D.	A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	50	50	75	25	25	38
A.D.	A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	50	50	75	25	0	30
A.D.	A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	50	50	75	0	100	55
A.D.	A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	50	50	75	0	75	47
A.D.	A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	50	50	75	0	50	39
A.D.	A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	50	50	75	0	25	31
A.D.	A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	50	50	75	0	0	23
A.D.	A.D.	A.D.	D.Y.	D.Y.	50	50	50	100	100	80
A.D.	A.D.	A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	50	50	50	100	75	72
A.D.	A.D.	A.D.	D.Y.	A.D.	50	50	50	100	50	64
A.D.	A.D.	A.D.	D.Y.	O.D.D.	50	50	50	100	25	56
A.D.	A.D.	A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	50	50	50	100	0	48
A.D.	A.D.	A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	50	50	50	75	100	73
A.D.	A.D.	A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	50	50	50	75	75	65
A.D.	A.D.	A.D.	Ç.A.D.	A.D.	50	50	50	75	50	57
A.D.	A.D.	A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	50	50	50	75	25	49
A.D.	A.D.	A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	50	50	50	75	0	41
A.D.	A.D.	A.D.	A.D.	D.Y.	50	50	50	50	100	66
A.D.	A.D.	A.D.	A.D.	Ç.A.D.	50	50	50	50	75	58
A.D.	A.D.	A.D.	A.D.	A.D.	50	50	50	50	50	50
A.D.	A.D.	A.D.	A.D.	O.D.D.	50	50	50	50	25	42
A.D.	A.D.	A.D.	A.D.	B.Ö.D.	50	50	50	50	0	34
A.D.	A.D.	A.D.	O.D.D.	D.Y.	50	50	50	25	100	59
A.D.	A.D.	A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	50	50	50	25	75	51
A.D.	A.D.	A.D.	O.D.D.	A.D.	50	50	50	25	50	43
A.D.	A.D.	A.D.	O.D.D.	O.D.D.	50	50	50	25	25	35
A.D.	A.D.	A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	50	50	50	25	0	27
A.D.	A.D.	A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	50	50	50	0	100	52
A.D.	A.D.	A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	50	50	50	0	75	44
A.D.	A.D.	A.D.	B.Ö.D.	A.D.	50	50	50	0	50	36
A.D.	A.D.	A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	50	50	50	0	25	28
A.D.	A.D.	A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	50	50	50	0	0	20
A.D.	A.D.	O.D.D.	D.Y.	D.Y.	50	50	25	100	100	77
A.D.	A.D.	O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	50	50	25	100	75	69
A.D.	A.D.	O.D.D.	D.Y.	A.D.	50	50	25	100	50	61
A.D.	A.D.	O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	50	50	25	100	25	53
A.D.	A.D.	O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	50	50	25	100	0	45
A.D.	A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	50	50	25	75	100	70
A.D.	A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	50	50	25	75	75	62
A.D.	A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	50	50	25	75	50	54
A.D.	A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	50	50	25	75	25	46
A.D.	A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	50	50	25	75	0	38
A.D.	A.D.	O.D.D.	A.D.	D.Y.	50	50	25	50	100	63
A.D.	A.D.	O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	50	50	25	50	75	55
A.D.	A.D.	O.D.D.	A.D.	A.D.	50	50	25	50	50	47
A.D.	A.D.	O.D.D.	A.D.	O.D.D.	50	50	25	50	25	39
A.D.	A.D.	O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	50	50	25	50	0	31
A.D.	A.D.	O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	50	50	25	25	100	56
A.D.	A.D.	O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	50	50	25	25	75	48
A.D.	A.D.	O.D.D.	O.D.D.	A.D.	50	50	25	25	50	40
A.D.	A.D.	O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	50	50	25	25	25	32
A.D.	A.D.	O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	50	50	25	25	0	24
A.D.	A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	50	50	25	0	100	49

EK-2.'nin devamı

A.D.	A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	50	50	25	0	75	41
A.D.	A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	50	50	25	0	50	33
A.D.	A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	50	50	25	0	25	25
A.D.	A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	50	50	25	0	0	17
A.D.	A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	50	50	0	100	100	74
A.D.	A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	50	50	0	100	75	66
A.D.	A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	50	50	0	100	50	58
A.D.	A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	50	50	0	100	25	50
A.D.	A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	50	50	0	100	0	42
A.D.	A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	50	50	0	75	100	67
A.D.	A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	50	50	0	75	75	59
A.D.	A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	50	50	0	75	50	51
A.D.	A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	50	50	0	75	25	43
A.D.	A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	50	50	0	75	0	35
A.D.	A.D.	B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	50	50	0	50	100	60
A.D.	A.D.	B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	50	50	0	50	75	52
A.D.	A.D.	B.Ö.D.	A.D.	A.D.	50	50	0	50	50	44
A.D.	A.D.	B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	50	50	0	50	25	36
A.D.	A.D.	B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	50	50	0	50	0	28
A.D.	A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	50	50	0	25	100	53
A.D.	A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	50	50	0	25	75	45
A.D.	A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	50	50	0	25	50	37
A.D.	A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	50	50	0	25	25	29
A.D.	A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	50	50	0	25	0	21
A.D.	A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	50	50	0	0	100	46
A.D.	A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	50	50	0	0	75	38
A.D.	A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	50	50	0	0	50	30
A.D.	A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	50	50	0	0	25	22
A.D.	A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	50	50	0	0	0	14
A.D.	O.D.D.	D.Y.	D.Y.	D.Y.	50	25	100	100	100	82
A.D.	O.D.D.	D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	50	25	100	100	75	74
A.D.	O.D.D.	D.Y.	D.Y.	A.D.	50	25	100	100	50	66
A.D.	O.D.D.	D.Y.	D.Y.	O.D.D.	50	25	100	100	25	58
A.D.	O.D.D.	D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	50	25	100	100	0	50
A.D.	O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	50	25	100	75	100	75
A.D.	O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	50	25	100	75	75	67
A.D.	O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	50	25	100	75	50	59
A.D.	O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	50	25	100	75	25	51
A.D.	O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	50	25	100	75	0	43
A.D.	O.D.D.	D.Y.	A.D.	D.Y.	50	25	100	50	100	68
A.D.	O.D.D.	D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	50	25	100	50	75	60
A.D.	O.D.D.	D.Y.	A.D.	A.D.	50	25	100	50	50	52
A.D.	O.D.D.	D.Y.	A.D.	O.D.D.	50	25	100	50	25	44
A.D.	O.D.D.	D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	50	25	100	50	0	36
A.D.	O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	D.Y.	50	25	100	25	100	61
A.D.	O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	50	25	100	25	75	53
A.D.	O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	A.D.	50	25	100	25	50	45
A.D.	O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	50	25	100	25	25	37
A.D.	O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	50	25	100	25	0	29
A.D.	O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	50	25	100	0	100	54
A.D.	O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	50	25	100	0	75	46
A.D.	O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	50	25	100	0	50	38
A.D.	O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	50	25	100	0	25	30

EK-2.'nin devamı

A.D.	O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	50	25	100	0	0	22
A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	50	25	75	100	100	79
A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	50	25	75	100	75	71
A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	50	25	75	100	50	63
A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	50	25	75	100	25	55
A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	50	25	75	100	0	47
A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	50	25	75	75	100	72
A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	50	25	75	75	75	64
A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	50	25	75	75	50	56
A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	50	25	75	75	25	48
A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	50	25	75	75	0	40
A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	50	25	75	50	100	65
A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	50	25	75	50	75	57
A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	A.D.	50	25	75	50	50	49
A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	50	25	75	50	25	41
A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	50	25	75	50	0	33
A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	50	25	75	25	100	58
A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	50	25	75	25	75	50
A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	50	25	75	25	50	42
A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	50	25	75	25	25	34
A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	50	25	75	25	0	26
A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	50	25	75	0	100	51
A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	50	25	75	0	75	43
A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	50	25	75	0	50	35
A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	50	25	75	0	25	27
A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	50	25	75	0	0	19
A.D.	O.D.D.	A.D.	D.Y.	D.Y.	50	25	50	100	100	76
A.D.	O.D.D.	A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	50	25	50	100	75	68
A.D.	O.D.D.	A.D.	D.Y.	A.D.	50	25	50	100	50	60
A.D.	O.D.D.	A.D.	D.Y.	O.D.D.	50	25	50	100	25	52
A.D.	O.D.D.	A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	50	25	50	100	0	44
A.D.	O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	50	25	50	75	100	69
A.D.	O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	50	25	50	75	75	61
A.D.	O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	A.D.	50	25	50	75	50	53
A.D.	O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	50	25	50	75	25	45
A.D.	O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	50	25	50	75	0	37
A.D.	O.D.D.	A.D.	A.D.	D.Y.	50	25	50	50	100	62
A.D.	O.D.D.	A.D.	A.D.	Ç.A.D.	50	25	50	50	75	54
A.D.	O.D.D.	A.D.	A.D.	A.D.	50	25	50	50	50	46
A.D.	O.D.D.	A.D.	A.D.	O.D.D.	50	25	50	50	25	38
A.D.	O.D.D.	A.D.	A.D.	B.Ö.D.	50	25	50	50	0	30
A.D.	O.D.D.	A.D.	O.D.D.	D.Y.	50	25	50	25	100	55
A.D.	O.D.D.	A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	50	25	50	25	75	47
A.D.	O.D.D.	A.D.	O.D.D.	A.D.	50	25	50	25	50	39
A.D.	O.D.D.	A.D.	O.D.D.	O.D.D.	50	25	50	25	25	31
A.D.	O.D.D.	A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	50	25	50	25	0	23
A.D.	O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	50	25	50	0	100	48
A.D.	O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	50	25	50	0	75	40
A.D.	O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	A.D.	50	25	50	0	50	32
A.D.	O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	50	25	50	0	25	24
A.D.	O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	50	25	50	0	0	16
A.D.	O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	D.Y.	50	25	25	100	100	74
A.D.	O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	50	25	25	100	75	65

EK-2.'nin devamı

A.D.	O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	A.D.	50	25	25	100	50	57
A.D.	O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	50	25	25	100	25	49
A.D.	O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	50	25	25	100	0	41
A.D.	O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	50	25	25	75	100	67
A.D.	O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	50	25	25	75	75	58
A.D.	O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	50	25	25	75	50	50
A.D.	O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	50	25	25	75	25	42
A.D.	O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	50	25	25	75	0	34
A.D.	O.D.D.	O.D.D.	A.D.	D.Y.	50	25	25	50	100	60
A.D.	O.D.D.	O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	50	25	25	50	75	51
A.D.	O.D.D.	O.D.D.	A.D.	A.D.	50	25	25	50	50	43
A.D.	O.D.D.	O.D.D.	A.D.	O.D.D.	50	25	25	50	25	35
A.D.	O.D.D.	O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	50	25	25	50	0	27
A.D.	O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	50	25	25	25	100	52
A.D.	O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	50	25	25	25	75	44
A.D.	O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	A.D.	50	25	25	25	50	36
A.D.	O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	50	25	25	25	25	28
A.D.	O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	50	25	25	25	0	20
A.D.	O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	50	25	25	0	100	45
A.D.	O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	50	25	25	0	75	37
A.D.	O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	50	25	25	0	50	29
A.D.	O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	50	25	25	0	25	21
A.D.	O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	50	25	25	0	0	13
A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	50	25	0	100	100	71
A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	50	25	0	100	75	63
A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	50	25	0	100	50	55
A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	50	25	0	100	25	46
A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	50	25	0	100	0	38
A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	50	25	0	75	100	64
A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	50	25	0	75	75	56
A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	50	25	0	75	50	48
A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	50	25	0	75	25	39
A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	50	25	0	75	0	31
A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	50	25	0	50	100	57
A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	50	25	0	50	75	49
A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	A.D.	50	25	0	50	50	40
A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	50	25	0	50	25	32
A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	50	25	0	50	0	24
A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	50	25	0	25	100	50
A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	50	25	0	25	75	42
A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	50	25	0	25	50	33
A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	50	25	0	25	25	25
A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	50	25	0	25	0	17
A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	50	25	0	0	100	43
A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	50	25	0	0	75	35
A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	50	25	0	0	50	26
A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	50	25	0	0	25	18
A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	50	25	0	0	0	10
A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	D.Y.	50	0	100	100	100	79
A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	50	0	100	100	75	70
A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	A.D.	50	0	100	100	50	62
A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	O.D.D.	50	0	100	100	25	54
A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	50	0	100	100	0	46

EK-2.'nin devamı

A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	50	0	100	75	100	71
A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	50	0	100	75	75	63
A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	50	0	100	75	50	55
A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	50	0	100	75	25	47
A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	50	0	100	75	0	39
A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	D.Y.	50	0	100	50	100	64
A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	50	0	100	50	75	56
A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	A.D.	50	0	100	50	50	48
A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	O.D.D.	50	0	100	50	25	40
A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	50	0	100	50	0	32
A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	D.Y.	50	0	100	25	100	57
A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	50	0	100	25	75	49
A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	A.D.	50	0	100	25	50	41
A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	50	0	100	25	25	33
A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	50	0	100	25	0	25
A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	50	0	100	0	100	50
A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	50	0	100	0	75	42
A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	50	0	100	0	50	34
A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	50	0	100	0	25	26
A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	50	0	100	0	0	18
A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	50	0	75	100	100	76
A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	50	0	75	100	75	68
A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	50	0	75	100	50	60
A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	50	0	75	100	25	51
A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	50	0	75	100	0	43
A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	50	0	75	75	100	69
A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	50	0	75	75	75	61
A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	50	0	75	75	50	52
A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	50	0	75	75	25	44
A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	50	0	75	75	0	36
A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	50	0	75	50	100	62
A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	50	0	75	50	75	54
A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	A.D.	50	0	75	50	50	45
A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	50	0	75	50	25	37
A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	50	0	75	50	0	29
A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	50	0	75	25	100	55
A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	50	0	75	25	75	46
A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	50	0	75	25	50	38
A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	50	0	75	25	25	30
A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	50	0	75	25	0	22
A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	50	0	75	0	100	48
A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	50	0	75	0	75	39
A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	50	0	75	0	50	31
A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	50	0	75	0	25	23
A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	50	0	75	0	0	15
A.D.	B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	D.Y.	50	0	50	100	100	73
A.D.	B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	50	0	50	100	75	65
A.D.	B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	A.D.	50	0	50	100	50	57
A.D.	B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	O.D.D.	50	0	50	100	25	49
A.D.	B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	50	0	50	100	0	40
A.D.	B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	50	0	50	75	100	66
A.D.	B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	50	0	50	75	75	58
A.D.	B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	A.D.	50	0	50	75	50	50

EK-2.'nin devamı

A.D.	B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	50	0	50	75	25	42
A.D.	B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	50	0	50	75	0	33
A.D.	B.Ö.D.	A.D.	A.D.	D.Y.	50	0	50	50	100	59
A.D.	B.Ö.D.	A.D.	A.D.	Ç.A.D.	50	0	50	50	75	51
A.D.	B.Ö.D.	A.D.	A.D.	A.D.	50	0	50	50	50	43
A.D.	B.Ö.D.	A.D.	A.D.	O.D.D.	50	0	50	50	25	35
A.D.	B.Ö.D.	A.D.	A.D.	B.Ö.D.	50	0	50	50	0	26
A.D.	B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	D.Y.	50	0	50	25	100	52
A.D.	B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	50	0	50	25	75	44
A.D.	B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	A.D.	50	0	50	25	50	36
A.D.	B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	O.D.D.	50	0	50	25	25	27
A.D.	B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	50	0	50	25	0	19
A.D.	B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	50	0	50	0	100	45
A.D.	B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	50	0	50	0	75	37
A.D.	B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	A.D.	50	0	50	0	50	29
A.D.	B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	50	0	50	0	25	20
A.D.	B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	50	0	50	0	0	12
A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	D.Y.	50	0	25	100	100	70
A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	50	0	25	100	75	62
A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	A.D.	50	0	25	100	50	54
A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	50	0	25	100	25	46
A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	50	0	25	100	0	38
A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	50	0	25	75	100	63
A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	50	0	25	75	75	55
A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	50	0	25	75	50	47
A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	50	0	25	75	25	39
A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	50	0	25	75	0	31
A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	D.Y.	50	0	25	50	100	56
A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	50	0	25	50	75	48
A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	A.D.	50	0	25	50	50	40
A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	O.D.D.	50	0	25	50	25	32
A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	50	0	25	50	0	24
A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	50	0	25	25	100	49
A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	50	0	25	25	75	41
A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	A.D.	50	0	25	25	50	33
A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	50	0	25	25	25	25
A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	50	0	25	25	0	17
A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	50	0	25	0	100	42
A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	50	0	25	0	75	34
A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	50	0	25	0	50	26
A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	50	0	25	0	25	18
A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	50	0	25	0	0	10
A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	50	0	0	100	100	67
A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	50	0	0	100	75	59
A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	50	0	0	100	50	51
A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	50	0	0	100	25	43
A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	50	0	0	100	0	35
A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	50	0	0	75	100	60
A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	50	0	0	75	75	52
A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	50	0	0	75	50	44
A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	50	0	0	75	25	36
A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	50	0	0	75	0	28
A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	50	0	0	50	100	53

EK-2.'nin devamı

A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	50	0	0	50	75	45
A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	A.D.	50	0	0	50	50	37
A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	50	0	0	50	25	29
A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	50	0	0	50	0	21
A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	50	0	0	25	100	46
A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	50	0	0	25	75	38
A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	50	0	0	25	50	30
A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	50	0	0	25	25	22
A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	50	0	0	25	0	14
A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	50	0	0	0	100	39
A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	50	0	0	0	75	31
A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	50	0	0	0	50	23
A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	50	0	0	0	25	15
A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	50	0	0	0	0	7
O.D.D.	D.Y.	D.Y.	D.Y.	D.Y.	25	100	100	100	100	90
O.D.D.	D.Y.	D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	25	100	100	100	75	82
O.D.D.	D.Y.	D.Y.	D.Y.	A.D.	25	100	100	100	50	74
O.D.D.	D.Y.	D.Y.	D.Y.	O.D.D.	25	100	100	100	25	66
O.D.D.	D.Y.	D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	25	100	100	100	0	58
O.D.D.	D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	25	100	100	75	100	83
O.D.D.	D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	25	100	100	75	75	75
O.D.D.	D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	25	100	100	75	50	67
O.D.D.	D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	25	100	100	75	25	59
O.D.D.	D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	25	100	100	75	0	51
O.D.D.	D.Y.	D.Y.	A.D.	D.Y.	25	100	100	50	100	76
O.D.D.	D.Y.	D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	25	100	100	50	75	68
O.D.D.	D.Y.	D.Y.	A.D.	A.D.	25	100	100	50	50	60
O.D.D.	D.Y.	D.Y.	A.D.	O.D.D.	25	100	100	50	25	52
O.D.D.	D.Y.	D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	25	100	100	50	0	44
O.D.D.	D.Y.	D.Y.	O.D.D.	D.Y.	25	100	100	25	100	69
O.D.D.	D.Y.	D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	25	100	100	25	75	61
O.D.D.	D.Y.	D.Y.	O.D.D.	A.D.	25	100	100	25	50	53
O.D.D.	D.Y.	D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	25	100	100	25	25	45
O.D.D.	D.Y.	D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	25	100	100	25	0	37
O.D.D.	D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	25	100	100	0	100	62
O.D.D.	D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	25	100	100	0	75	54
O.D.D.	D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	25	100	100	0	50	46
O.D.D.	D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	25	100	100	0	25	38
O.D.D.	D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	25	100	100	0	0	30
O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	25	100	75	100	100	87
O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	25	100	75	100	75	79
O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	25	100	75	100	50	71
O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	25	100	75	100	25	63
O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	25	100	75	100	0	55
O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	25	100	75	75	100	80
O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	25	100	75	75	75	72
O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	25	100	75	75	50	64
O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	25	100	75	75	25	56
O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	25	100	75	75	0	48
O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	25	100	75	50	100	73
O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	25	100	75	50	75	65
O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	A.D.	25	100	75	50	50	57
O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	25	100	75	50	25	49

EK-2.'nin devamı

O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	25	100	75	50	0	41
O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	25	100	75	25	100	66
O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	25	100	75	25	75	58
O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	25	100	75	25	50	50
O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	25	100	75	25	25	42
O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	25	100	75	25	0	34
O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	25	100	75	0	100	59
O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	25	100	75	0	75	51
O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	25	100	75	0	50	43
O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	25	100	75	0	25	35
O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	25	100	75	0	0	27
O.D.D.	D.Y.	A.D.	D.Y.	D.Y.	25	100	50	100	100	84
O.D.D.	D.Y.	A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	25	100	50	100	75	76
O.D.D.	D.Y.	A.D.	D.Y.	A.D.	25	100	50	100	50	68
O.D.D.	D.Y.	A.D.	D.Y.	O.D.D.	25	100	50	100	25	60
O.D.D.	D.Y.	A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	25	100	50	100	0	52
O.D.D.	D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	25	100	50	75	100	77
O.D.D.	D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	25	100	50	75	75	69
O.D.D.	D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	A.D.	25	100	50	75	50	61
O.D.D.	D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	25	100	50	75	25	53
O.D.D.	D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	25	100	50	75	0	45
O.D.D.	D.Y.	A.D.	A.D.	D.Y.	25	100	50	50	100	70
O.D.D.	D.Y.	A.D.	A.D.	Ç.A.D.	25	100	50	50	75	62
O.D.D.	D.Y.	A.D.	A.D.	A.D.	25	100	50	50	50	54
O.D.D.	D.Y.	A.D.	A.D.	O.D.D.	25	100	50	50	25	46
O.D.D.	D.Y.	A.D.	A.D.	B.Ö.D.	25	100	50	50	0	38
O.D.D.	D.Y.	A.D.	O.D.D.	D.Y.	25	100	50	25	100	63
O.D.D.	D.Y.	A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	25	100	50	25	75	55
O.D.D.	D.Y.	A.D.	O.D.D.	A.D.	25	100	50	25	50	47
O.D.D.	D.Y.	A.D.	O.D.D.	O.D.D.	25	100	50	25	25	39
O.D.D.	D.Y.	A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	25	100	50	25	0	31
O.D.D.	D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	25	100	50	0	100	56
O.D.D.	D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	25	100	50	0	75	48
O.D.D.	D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	A.D.	25	100	50	0	50	40
O.D.D.	D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	25	100	50	0	25	32
O.D.D.	D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	25	100	50	0	0	24
O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	D.Y.	D.Y.	25	100	25	100	100	81
O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	25	100	25	100	75	73
O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	D.Y.	A.D.	25	100	25	100	50	65
O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	25	100	25	100	25	57
O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	25	100	25	100	0	49
O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	25	100	25	75	100	74
O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	25	100	25	75	75	66
O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	25	100	25	75	50	58
O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	25	100	25	75	25	50
O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	25	100	25	75	0	42
O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	A.D.	D.Y.	25	100	25	50	100	67
O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	25	100	25	50	75	59
O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	A.D.	A.D.	25	100	25	50	50	51
O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	A.D.	O.D.D.	25	100	25	50	25	43
O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	25	100	25	50	0	35
O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	25	100	25	25	100	60
O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	25	100	25	25	75	52

EK-2.'nin devamı

O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	A.D.	25	100	25	25	50	44
O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	25	100	25	25	25	36
O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	25	100	25	25	0	28
O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	25	100	25	0	100	53
O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	25	100	25	0	75	45
O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	25	100	25	0	50	37
O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	25	100	25	0	25	29
O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	25	100	25	0	0	21
O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	25	100	0	100	100	79
O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	25	100	0	100	75	70
O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	25	100	0	100	50	62
O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	25	100	0	100	25	54
O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	25	100	0	100	0	46
O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	25	100	0	75	100	71
O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	25	100	0	75	75	63
O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	25	100	0	75	50	55
O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	25	100	0	75	25	47
O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	25	100	0	75	0	39
O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	25	100	0	50	100	64
O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	25	100	0	50	75	56
O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	A.D.	25	100	0	50	50	48
O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	25	100	0	50	25	40
O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	25	100	0	50	0	32
O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	25	100	0	25	100	57
O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	25	100	0	25	75	49
O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	25	100	0	25	50	41
O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	25	100	0	25	25	33
O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	25	100	0	25	0	25
O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	25	100	0	0	100	50
O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	25	100	0	0	75	42
O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	25	100	0	0	50	34
O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	25	100	0	0	25	26
O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	25	100	0	0	0	18
O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	D.Y.	25	75	100	100	100	86
O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	25	75	100	100	75	78
O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	A.D.	25	75	100	100	50	70
O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	O.D.D.	25	75	100	100	25	62
O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	25	75	100	100	0	54
O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	25	75	100	75	100	79
O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	25	75	100	75	75	71
O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	25	75	100	75	50	63
O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	25	75	100	75	25	55
O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	25	75	100	75	0	47
O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	D.Y.	25	75	100	50	100	72
O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	25	75	100	50	75	64
O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	A.D.	25	75	100	50	50	56
O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	O.D.D.	25	75	100	50	25	48
O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	25	75	100	50	0	40
O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	D.Y.	25	75	100	25	100	65
O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	25	75	100	25	75	57
O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	A.D.	25	75	100	25	50	49
O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	25	75	100	25	25	41
O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	25	75	100	25	0	33

EK-2.'nin devamı

O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	25	75	100	0	100	58
O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	25	75	100	0	75	50
O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	25	75	100	0	50	42
O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	25	75	100	0	25	34
O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	25	75	100	0	0	26
O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	25	75	75	100	100	83
O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	25	75	75	100	75	75
O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	25	75	75	100	50	67
O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	25	75	75	100	25	59
O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	25	75	75	100	0	51
O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	25	75	75	75	100	76
O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	25	75	75	75	75	68
O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	25	75	75	75	50	60
O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	25	75	75	75	25	52
O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	25	75	75	75	0	44
O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	25	75	75	50	100	69
O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	25	75	75	50	75	61
O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	A.D.	25	75	75	50	50	53
O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	25	75	75	50	25	45
O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	25	75	75	50	0	37
O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	25	75	75	25	100	62
O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	25	75	75	25	75	54
O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	25	75	75	25	50	46
O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	25	75	75	25	25	38
O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	25	75	75	25	0	30
O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	25	75	75	0	100	55
O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	25	75	75	0	75	47
O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	25	75	75	0	50	39
O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	25	75	75	0	25	31
O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	25	75	75	0	0	23
O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	D.Y.	25	75	50	100	100	81
O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	25	75	50	100	75	73
O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	A.D.	25	75	50	100	50	64
O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	O.D.D.	25	75	50	100	25	56
O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	25	75	50	100	0	48
O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	25	75	50	75	100	74
O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	25	75	50	75	75	65
O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	A.D.	25	75	50	75	50	57
O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	25	75	50	75	25	49
O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	25	75	50	75	0	41
O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	A.D.	D.Y.	25	75	50	50	100	67
O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	A.D.	Ç.A.D.	25	75	50	50	75	58
O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	A.D.	A.D.	25	75	50	50	50	50
O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	A.D.	O.D.D.	25	75	50	50	25	42
O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	A.D.	B.Ö.D.	25	75	50	50	0	34
O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	D.Y.	25	75	50	25	100	60
O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	25	75	50	25	75	51
O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	A.D.	25	75	50	25	50	43
O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	O.D.D.	25	75	50	25	25	35
O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	25	75	50	25	0	27
O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	25	75	50	0	100	52
O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	25	75	50	0	75	44
O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	A.D.	25	75	50	0	50	36

EK-2.'nin devamı

O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	25	75	50	0	25	28
O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	25	75	50	0	0	20
O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	D.Y.	25	75	25	100	100	78
O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	25	75	25	100	75	70
O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	A.D.	25	75	25	100	50	62
O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	25	75	25	100	25	54
O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	25	75	25	100	0	45
O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	25	75	25	75	100	71
O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	25	75	25	75	75	63
O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	25	75	25	75	50	55
O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	25	75	25	75	25	46
O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	25	75	25	75	0	38
O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	D.Y.	25	75	25	50	100	64
O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	25	75	25	50	75	56
O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	A.D.	25	75	25	50	50	48
O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	O.D.D.	25	75	25	50	25	39
O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	25	75	25	50	0	31
O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	25	75	25	25	100	57
O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	25	75	25	25	75	49
O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	A.D.	25	75	25	25	50	40
O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	25	75	25	25	25	32
O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	25	75	25	25	0	24
O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	25	75	25	0	100	50
O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	25	75	25	0	75	42
O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	25	75	25	0	50	33
O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	25	75	25	0	25	25
O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	25	75	25	0	0	17
O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	25	75	0	100	100	75
O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	25	75	0	100	75	67
O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	25	75	0	100	50	59
O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	25	75	0	100	25	51
O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	25	75	0	100	0	43
O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	25	75	0	75	100	68
O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	25	75	0	75	75	60
O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	25	75	0	75	50	52
O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	25	75	0	75	25	44
O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	25	75	0	75	0	36
O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	25	75	0	50	100	61
O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	25	75	0	50	75	53
O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	A.D.	25	75	0	50	50	45
O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	25	75	0	50	25	37
O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	25	75	0	50	0	29
O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	25	75	0	25	100	54
O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	25	75	0	25	75	46
O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	25	75	0	25	50	38
O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	25	75	0	25	25	30
O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	25	75	0	25	0	21
O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	25	75	0	0	100	47
O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	25	75	0	0	75	39
O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	25	75	0	0	50	31
O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	25	75	0	0	25	23
O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	25	75	0	0	0	14
O.D.D.	A.D.	D.Y.	D.Y.	D.Y.	25	50	100	100	100	83

EK-2.'nin devamı

O.D.D.	A.D.	D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	25	50	100	100	75	75
O.D.D.	A.D.	D.Y.	D.Y.	A.D.	25	50	100	100	50	67
O.D.D.	A.D.	D.Y.	D.Y.	O.D.D.	25	50	100	100	25	58
O.D.D.	A.D.	D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	25	50	100	100	0	50
O.D.D.	A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	25	50	100	75	100	76
O.D.D.	A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	25	50	100	75	75	68
O.D.D.	A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	25	50	100	75	50	60
O.D.D.	A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	25	50	100	75	25	51
O.D.D.	A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	25	50	100	75	0	43
O.D.D.	A.D.	D.Y.	A.D.	D.Y.	25	50	100	50	100	69
O.D.D.	A.D.	D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	25	50	100	50	75	61
O.D.D.	A.D.	D.Y.	A.D.	A.D.	25	50	100	50	50	52
O.D.D.	A.D.	D.Y.	A.D.	O.D.D.	25	50	100	50	25	44
O.D.D.	A.D.	D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	25	50	100	50	0	36
O.D.D.	A.D.	D.Y.	O.D.D.	D.Y.	25	50	100	25	100	62
O.D.D.	A.D.	D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	25	50	100	25	75	54
O.D.D.	A.D.	D.Y.	O.D.D.	A.D.	25	50	100	25	50	45
O.D.D.	A.D.	D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	25	50	100	25	25	37
O.D.D.	A.D.	D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	25	50	100	25	0	29
O.D.D.	A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	25	50	100	0	100	55
O.D.D.	A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	25	50	100	0	75	46
O.D.D.	A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	25	50	100	0	50	38
O.D.D.	A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	25	50	100	0	25	30
O.D.D.	A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	25	50	100	0	0	22
O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	25	50	75	100	100	80
O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	25	50	75	100	75	72
O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	25	50	75	100	50	64
O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	25	50	75	100	25	56
O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	25	50	75	100	0	48
O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	25	50	75	75	100	73
O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	25	50	75	75	75	65
O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	25	50	75	75	50	57
O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	25	50	75	75	25	49
O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	25	50	75	75	0	40
O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	25	50	75	50	100	66
O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	25	50	75	50	75	58
O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	A.D.	A.D.	25	50	75	50	50	50
O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	25	50	75	50	25	42
O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	25	50	75	50	0	33
O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	25	50	75	25	100	59
O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	25	50	75	25	75	51
O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	25	50	75	25	50	43
O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	25	50	75	25	25	35
O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	25	50	75	25	0	26
O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	25	50	75	0	100	52
O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	25	50	75	0	75	44
O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	25	50	75	0	50	36
O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	25	50	75	0	25	27
O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	25	50	75	0	0	19
O.D.D.	A.D.	A.D.	D.Y.	D.Y.	25	50	50	100	100	77
O.D.D.	A.D.	A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	25	50	50	100	75	69
O.D.D.	A.D.	A.D.	D.Y.	A.D.	25	50	50	100	50	61
O.D.D.	A.D.	A.D.	D.Y.	O.D.D.	25	50	50	100	25	53

EK-2.'nin devamı

O.D.D.	A.D.	A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	25	50	50	100	0	45
O.D.D.	A.D.	A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	25	50	50	75	100	70
O.D.D.	A.D.	A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	25	50	50	75	75	62
O.D.D.	A.D.	A.D.	Ç.A.D.	A.D.	25	50	50	75	50	54
O.D.D.	A.D.	A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	25	50	50	75	25	46
O.D.D.	A.D.	A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	25	50	50	75	0	38
O.D.D.	A.D.	A.D.	A.D.	D.Y.	25	50	50	50	100	63
O.D.D.	A.D.	A.D.	A.D.	Ç.A.D.	25	50	50	50	75	55
O.D.D.	A.D.	A.D.	A.D.	A.D.	25	50	50	50	50	47
O.D.D.	A.D.	A.D.	A.D.	O.D.D.	25	50	50	50	25	39
O.D.D.	A.D.	A.D.	A.D.	B.Ö.D.	25	50	50	50	0	31
O.D.D.	A.D.	A.D.	O.D.D.	D.Y.	25	50	50	25	100	56
O.D.D.	A.D.	A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	25	50	50	25	75	48
O.D.D.	A.D.	A.D.	O.D.D.	A.D.	25	50	50	25	50	40
O.D.D.	A.D.	A.D.	O.D.D.	O.D.D.	25	50	50	25	25	32
O.D.D.	A.D.	A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	25	50	50	25	0	24
O.D.D.	A.D.	A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	25	50	50	0	100	49
O.D.D.	A.D.	A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	25	50	50	0	75	41
O.D.D.	A.D.	A.D.	B.Ö.D.	A.D.	25	50	50	0	50	33
O.D.D.	A.D.	A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	25	50	50	0	25	25
O.D.D.	A.D.	A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	25	50	50	0	0	17
O.D.D.	A.D.	O.D.D.	D.Y.	D.Y.	25	50	25	100	100	74
O.D.D.	A.D.	O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	25	50	25	100	75	66
O.D.D.	A.D.	O.D.D.	D.Y.	A.D.	25	50	25	100	50	58
O.D.D.	A.D.	O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	25	50	25	100	25	50
O.D.D.	A.D.	O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	25	50	25	100	0	42
O.D.D.	A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	25	50	25	75	100	67
O.D.D.	A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	25	50	25	75	75	59
O.D.D.	A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	25	50	25	75	50	51
O.D.D.	A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	25	50	25	75	25	43
O.D.D.	A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	25	50	25	75	0	35
O.D.D.	A.D.	O.D.D.	A.D.	D.Y.	25	50	25	50	100	60
O.D.D.	A.D.	O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	25	50	25	50	75	52
O.D.D.	A.D.	O.D.D.	A.D.	A.D.	25	50	25	50	50	44
O.D.D.	A.D.	O.D.D.	A.D.	O.D.D.	25	50	25	50	25	36
O.D.D.	A.D.	O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	25	50	25	50	0	28
O.D.D.	A.D.	O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	25	50	25	25	100	53
O.D.D.	A.D.	O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	25	50	25	25	75	45
O.D.D.	A.D.	O.D.D.	O.D.D.	A.D.	25	50	25	25	50	37
O.D.D.	A.D.	O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	25	50	25	25	25	29
O.D.D.	A.D.	O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	25	50	25	25	0	21
O.D.D.	A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	25	50	25	0	100	46
O.D.D.	A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	25	50	25	0	75	38
O.D.D.	A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	25	50	25	0	50	30
O.D.D.	A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	25	50	25	0	25	22
O.D.D.	A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	25	50	25	0	0	14
O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	25	50	0	100	100	71
O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	25	50	0	100	75	63
O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	25	50	0	100	50	55
O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	25	50	0	100	25	47
O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	25	50	0	100	0	39
O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	25	50	0	75	100	64
O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	25	50	0	75	75	56

EK-2.'nin devamı

O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	25	50	0	75	50	48
O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	25	50	0	75	25	40
O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	25	50	0	75	0	32
O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	25	50	0	50	100	57
O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	25	50	0	50	75	49
O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	A.D.	A.D.	25	50	0	50	50	41
O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	25	50	0	50	25	33
O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	25	50	0	50	0	25
O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	25	50	0	25	100	50
O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	25	50	0	25	75	42
O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	25	50	0	25	50	34
O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	25	50	0	25	25	26
O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	25	50	0	25	0	18
O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	25	50	0	0	100	43
O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	25	50	0	0	75	35
O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	25	50	0	0	50	27
O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	25	50	0	0	25	19
O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	25	50	0	0	0	11
O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	D.Y.	D.Y.	25	25	100	100	100	79
O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	25	25	100	100	75	71
O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	D.Y.	A.D.	25	25	100	100	50	63
O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	D.Y.	O.D.D.	25	25	100	100	25	55
O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	25	25	100	100	0	47
O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	25	25	100	75	100	72
O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	25	25	100	75	75	64
O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	25	25	100	75	50	56
O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	25	25	100	75	25	48
O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	25	25	100	75	0	40
O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	A.D.	D.Y.	25	25	100	50	100	65
O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	25	25	100	50	75	57
O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	A.D.	A.D.	25	25	100	50	50	49
O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	A.D.	O.D.D.	25	25	100	50	25	41
O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	25	25	100	50	0	33
O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	D.Y.	25	25	100	25	100	58
O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	25	25	100	25	75	50
O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	A.D.	25	25	100	25	50	42
O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	25	25	100	25	25	34
O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	25	25	100	25	0	26
O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	25	25	100	0	100	51
O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	25	25	100	0	75	43
O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	25	25	100	0	50	35
O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	25	25	100	0	25	27
O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	25	25	100	0	0	19
O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	25	25	75	100	100	76
O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	25	25	75	100	75	68
O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	25	25	75	100	50	60
O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	25	25	75	100	25	52
O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	25	25	75	100	0	44
O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	25	25	75	75	100	69
O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	25	25	75	75	75	61
O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	25	25	75	75	50	53
O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	25	25	75	75	25	45
O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	25	25	75	75	0	37

EK-2.'nin devamı

O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	25	25	75	50	100	62
O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	25	25	75	50	75	54
O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	A.D.	25	25	75	50	50	46
O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	25	25	75	50	25	38
O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	25	25	75	50	0	30
O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	25	25	75	25	100	55
O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	25	25	75	25	75	47
O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	25	25	75	25	50	39
O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	25	25	75	25	25	31
O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	25	25	75	25	0	23
O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	25	25	75	0	100	48
O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	25	25	75	0	75	40
O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	25	25	75	0	50	32
O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	25	25	75	0	25	24
O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	25	25	75	0	0	16
O.D.D.	O.D.D.	A.D.	D.Y.	D.Y.	25	25	50	100	100	73
O.D.D.	O.D.D.	A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	25	25	50	100	75	65
O.D.D.	O.D.D.	A.D.	D.Y.	A.D.	25	25	50	100	50	57
O.D.D.	O.D.D.	A.D.	D.Y.	O.D.D.	25	25	50	100	25	49
O.D.D.	O.D.D.	A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	25	25	50	100	0	41
O.D.D.	O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	25	25	50	75	100	66
O.D.D.	O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	25	25	50	75	75	58
O.D.D.	O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	A.D.	25	25	50	75	50	50
O.D.D.	O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	25	25	50	75	25	42
O.D.D.	O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	25	25	50	75	0	34
O.D.D.	O.D.D.	A.D.	A.D.	D.Y.	25	25	50	50	100	59
O.D.D.	O.D.D.	A.D.	A.D.	Ç.A.D.	25	25	50	50	75	51
O.D.D.	O.D.D.	A.D.	A.D.	A.D.	25	25	50	50	50	43
O.D.D.	O.D.D.	A.D.	A.D.	O.D.D.	25	25	50	50	25	35
O.D.D.	O.D.D.	A.D.	A.D.	B.Ö.D.	25	25	50	50	0	27
O.D.D.	O.D.D.	A.D.	O.D.D.	D.Y.	25	25	50	25	100	52
O.D.D.	O.D.D.	A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	25	25	50	25	75	44
O.D.D.	O.D.D.	A.D.	O.D.D.	A.D.	25	25	50	25	50	36
O.D.D.	O.D.D.	A.D.	O.D.D.	O.D.D.	25	25	50	25	25	28
O.D.D.	O.D.D.	A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	25	25	50	25	0	20
O.D.D.	O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	25	25	50	0	100	45
O.D.D.	O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	25	25	50	0	75	37
O.D.D.	O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	A.D.	25	25	50	0	50	29
O.D.D.	O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	25	25	50	0	25	21
O.D.D.	O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	25	25	50	0	0	13
O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	D.Y.	25	25	25	100	100	70
O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	25	25	25	100	75	62
O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	A.D.	25	25	25	100	50	54
O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	25	25	25	100	25	46
O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	25	25	25	100	0	38
O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	25	25	25	75	100	63
O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	25	25	25	75	75	55
O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	25	25	25	75	50	47
O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	25	25	25	75	25	39
O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	25	25	25	75	0	31
O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	A.D.	D.Y.	25	25	25	50	100	56
O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	25	25	25	50	75	48
O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	A.D.	A.D.	25	25	25	50	50	40

EK-2.'nin devamı

O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	A.D.	O.D.D.	25	25	25	50	25	32
O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	25	25	25	50	0	24
O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	25	25	25	25	100	49
O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	25	25	25	25	75	41
O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	A.D.	25	25	25	25	50	33
O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	25	25	25	25	25	25
O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	25	25	25	25	0	17
O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	25	25	25	0	100	42
O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	25	25	25	0	75	34
O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	25	25	25	0	50	26
O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	25	25	25	0	25	18
O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	25	25	25	0	0	10
O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	25	25	0	100	100	67
O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	25	25	0	100	75	59
O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	25	25	0	100	50	51
O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	25	25	0	100	25	43
O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	25	25	0	100	0	35
O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	25	25	0	75	100	60
O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	25	25	0	75	75	52
O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	25	25	0	75	50	44
O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	25	25	0	75	25	36
O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	25	25	0	75	0	28
O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	25	25	0	50	100	53
O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	25	25	0	50	75	45
O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	A.D.	25	25	0	50	50	37
O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	25	25	0	50	25	29
O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	25	25	0	50	0	21
O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	25	25	0	25	100	46
O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	25	25	0	25	75	38
O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	25	25	0	25	50	30
O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	25	25	0	25	25	22
O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	25	25	0	25	0	14
O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	25	25	0	0	100	39
O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	25	25	0	0	75	31
O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	25	25	0	0	50	23
O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	25	25	0	0	25	15
O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	25	25	0	0	0	7
O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	D.Y.	25	0	100	100	100	75
O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	25	0	100	100	75	67
O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	A.D.	25	0	100	100	50	59
O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	O.D.D.	25	0	100	100	25	51
O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	25	0	100	100	0	43
O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	25	0	100	75	100	68
O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	25	0	100	75	75	60
O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	25	0	100	75	50	52
O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	25	0	100	75	25	44
O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	25	0	100	75	0	36
O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	D.Y.	25	0	100	50	100	61
O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	25	0	100	50	75	53
O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	A.D.	25	0	100	50	50	45
O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	O.D.D.	25	0	100	50	25	37
O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	25	0	100	50	0	29
O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	D.Y.	25	0	100	25	100	54

EK-2.'nin devamı

O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	25	0	100	25	75	46
O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	A.D.	25	0	100	25	50	38
O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	25	0	100	25	25	30
O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	25	0	100	25	0	22
O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	25	0	100	0	100	47
O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	25	0	100	0	75	39
O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	25	0	100	0	50	31
O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	25	0	100	0	25	23
O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	25	0	100	0	0	15
O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	25	0	75	100	100	72
O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	25	0	75	100	75	64
O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	25	0	75	100	50	56
O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	25	0	75	100	25	48
O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	25	0	75	100	0	40
O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	25	0	75	75	100	65
O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	25	0	75	75	75	57
O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	25	0	75	75	50	49
O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	25	0	75	75	25	41
O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	25	0	75	75	0	33
O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	25	0	75	50	100	58
O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	25	0	75	50	75	50
O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	A.D.	25	0	75	50	50	42
O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	25	0	75	50	25	34
O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	25	0	75	50	0	26
O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	25	0	75	25	100	51
O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	25	0	75	25	75	43
O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	25	0	75	25	50	35
O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	25	0	75	25	25	27
O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	25	0	75	25	0	19
O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	25	0	75	0	100	44
O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	25	0	75	0	75	36
O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	25	0	75	0	50	28
O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	25	0	75	0	25	20
O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	25	0	75	0	0	12
O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	D.Y.	25	0	50	100	100	69
O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	25	0	50	100	75	61
O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	A.D.	25	0	50	100	50	53
O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	O.D.D.	25	0	50	100	25	45
O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	25	0	50	100	0	37
O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	25	0	50	75	100	62
O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	25	0	50	75	75	54
O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	A.D.	25	0	50	75	50	46
O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	25	0	50	75	25	38
O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	25	0	50	75	0	30
O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	A.D.	D.Y.	25	0	50	50	100	55
O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	A.D.	Ç.A.D.	25	0	50	50	75	47
O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	A.D.	A.D.	25	0	50	50	50	39
O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	A.D.	O.D.D.	25	0	50	50	25	31
O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	A.D.	B.Ö.D.	25	0	50	50	0	23
O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	D.Y.	25	0	50	25	100	48
O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	25	0	50	25	75	40
O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	A.D.	25	0	50	25	50	32
O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	O.D.D.	25	0	50	25	25	24

EK-2.'nin devamı

O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	25	0	50	25	0	16
O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	25	0	50	0	100	41
O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	25	0	50	0	75	33
O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	A.D.	25	0	50	0	50	25
O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	25	0	50	0	25	17
O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	25	0	50	0	0	9
O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	D.Y.	25	0	25	100	100	67
O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	25	0	25	100	75	58
O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	A.D.	25	0	25	100	50	50
O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	25	0	25	100	25	42
O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	25	0	25	100	0	34
O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	25	0	25	75	100	60
O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	25	0	25	75	75	51
O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	25	0	25	75	50	43
O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	25	0	25	75	25	35
O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	25	0	25	75	0	27
O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	D.Y.	25	0	25	50	100	52
O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	25	0	25	50	75	44
O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	A.D.	25	0	25	50	50	36
O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	O.D.D.	25	0	25	50	25	28
O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	25	0	25	50	0	20
O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	25	0	25	25	100	45
O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	25	0	25	25	75	37
O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	A.D.	25	0	25	25	50	29
O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	25	0	25	25	25	21
O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	25	0	25	25	0	13
O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	25	0	25	0	100	38
O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	25	0	25	0	75	30
O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	25	0	25	0	50	22
O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	25	0	25	0	25	14
O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	25	0	25	0	0	6
O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	25	0	0	100	100	64
O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	25	0	0	100	75	56
O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	25	0	0	100	50	48
O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	25	0	0	100	25	39
O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	25	0	0	100	0	31
O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	25	0	0	75	100	57
O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	25	0	0	75	75	49
O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	25	0	0	75	50	40
O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	25	0	0	75	25	32
O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	25	0	0	75	0	24
O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	25	0	0	50	100	50
O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	25	0	0	50	75	42
O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	A.D.	25	0	0	50	50	33
O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	25	0	0	50	25	25
O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	25	0	0	50	0	17
O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	25	0	0	25	100	43
O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	25	0	0	25	75	35
O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	25	0	0	25	50	26
O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	25	0	0	25	25	18
O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	25	0	0	25	0	10
O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	25	0	0	0	100	36
O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	25	0	0	0	75	27

EK-2.'nin devamı

O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	25	0	0	0	50	19
O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	25	0	0	0	25	11
O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	25	0	0	0	0	3
B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	D.Y.	D.Y.	0	100	100	100	100	87
B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	0	100	100	100	75	79
B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	D.Y.	A.D.	0	100	100	100	50	71
B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	D.Y.	O.D.D.	0	100	100	100	25	63
B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	0	100	100	100	0	55
B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	0	100	100	75	100	80
B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	0	100	100	75	75	72
B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	0	100	100	75	50	64
B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	0	100	100	75	25	56
B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	0	100	100	75	0	48
B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	A.D.	D.Y.	0	100	100	50	100	73
B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	0	100	100	50	75	65
B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	A.D.	A.D.	0	100	100	50	50	57
B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	A.D.	O.D.D.	0	100	100	50	25	49
B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	0	100	100	50	0	40
B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	O.D.D.	D.Y.	0	100	100	25	100	66
B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	0	100	100	25	75	58
B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	O.D.D.	A.D.	0	100	100	25	50	50
B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	0	100	100	25	25	42
B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	0	100	100	25	0	33
B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	0	100	100	0	100	59
B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	0	100	100	0	75	51
B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	0	100	100	0	50	43
B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	0	100	100	0	25	35
B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	0	100	100	0	0	26
B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	0	100	75	100	100	84
B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	0	100	75	100	75	76
B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	0	100	75	100	50	68
B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	0	100	75	100	25	60
B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	0	100	75	100	0	52
B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	0	100	75	75	100	77
B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	0	100	75	75	75	69
B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	0	100	75	75	50	61
B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	0	100	75	75	25	53
B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	0	100	75	75	0	45
B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	0	100	75	50	100	70
B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	0	100	75	50	75	62
B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	A.D.	0	100	75	50	50	54
B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	0	100	75	50	25	46
B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	0	100	75	50	0	38
B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	0	100	75	25	100	63
B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	0	100	75	25	75	55
B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	0	100	75	25	50	47
B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	0	100	75	25	25	39
B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	0	100	75	25	0	31
B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	0	100	75	0	100	56
B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	0	100	75	0	75	48
B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	0	100	75	0	50	40
B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	0	100	75	0	25	32
B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	0	100	75	0	0	24

EK-2.'nin devamı

B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	D.Y.	D.Y.	0	100	50	100	100	81
B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	0	100	50	100	75	73
B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	D.Y.	A.D.	0	100	50	100	50	65
B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	D.Y.	O.D.D.	0	100	50	100	25	57
B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	0	100	50	100	0	49
B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	0	100	50	75	100	74
B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	0	100	50	75	75	66
B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	A.D.	0	100	50	75	50	58
B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	0	100	50	75	25	50
B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	0	100	50	75	0	42
B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	A.D.	D.Y.	0	100	50	50	100	67
B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	A.D.	Ç.A.D.	0	100	50	50	75	59
B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	A.D.	A.D.	0	100	50	50	50	51
B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	A.D.	O.D.D.	0	100	50	50	25	43
B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	A.D.	B.Ö.D.	0	100	50	50	0	35
B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	O.D.D.	D.Y.	0	100	50	25	100	60
B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	0	100	50	25	75	52
B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	O.D.D.	A.D.	0	100	50	25	50	44
B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	O.D.D.	O.D.D.	0	100	50	25	25	36
B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	0	100	50	25	0	28
B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	0	100	50	0	100	53
B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	0	100	50	0	75	45
B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	A.D.	0	100	50	0	50	37
B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	0	100	50	0	25	29
B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	0	100	50	0	0	21
B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	D.Y.	D.Y.	0	100	25	100	100	78
B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	0	100	25	100	75	70
B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	D.Y.	A.D.	0	100	25	100	50	62
B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	0	100	25	100	25	54
B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	0	100	25	100	0	46
B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	0	100	25	75	100	71
B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	0	100	25	75	75	63
B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	0	100	25	75	50	55
B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	0	100	25	75	25	47
B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	0	100	25	75	0	39
B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	A.D.	D.Y.	0	100	25	50	100	64
B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	0	100	25	50	75	56
B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	A.D.	A.D.	0	100	25	50	50	48
B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	A.D.	O.D.D.	0	100	25	50	25	40
B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	0	100	25	50	0	32
B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	0	100	25	25	100	57
B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	0	100	25	25	75	49
B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	A.D.	0	100	25	25	50	41
B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	0	100	25	25	25	33
B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	0	100	25	25	0	25
B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	0	100	25	0	100	50
B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	0	100	25	0	75	42
B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	0	100	25	0	50	34
B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	0	100	25	0	25	26
B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	0	100	25	0	0	18
B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	0	100	0	100	100	75
B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	0	100	0	100	75	67
B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	0	100	0	100	50	59

EK-2.'nin devamı

B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	0	100	0	100	25	51
B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	0	100	0	100	0	43
B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	0	100	0	75	100	68
B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	0	100	0	75	75	60
B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	0	100	0	75	50	52
B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	0	100	0	75	25	44
B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	0	100	0	75	0	36
B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	0	100	0	50	100	61
B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	0	100	0	50	75	53
B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	A.D.	0	100	0	50	50	45
B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	0	100	0	50	25	37
B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	0	100	0	50	0	29
B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	0	100	0	25	100	54
B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	0	100	0	25	75	46
B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	0	100	0	25	50	38
B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	0	100	0	25	25	30
B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	0	100	0	25	0	22
B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	0	100	0	0	100	47
B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	0	100	0	0	75	39
B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	0	100	0	0	50	31
B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	0	100	0	0	25	23
B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	0	100	0	0	0	15
B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	D.Y.	0	75	100	100	100	83
B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	0	75	100	100	75	75
B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	A.D.	0	75	100	100	50	67
B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	O.D.D.	0	75	100	100	25	59
B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	0	75	100	100	0	51
B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	0	75	100	75	100	76
B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	0	75	100	75	75	68
B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	0	75	100	75	50	60
B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	0	75	100	75	25	52
B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	0	75	100	75	0	44
B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	D.Y.	0	75	100	50	100	69
B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	0	75	100	50	75	61
B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	A.D.	0	75	100	50	50	53
B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	O.D.D.	0	75	100	50	25	45
B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	0	75	100	50	0	37
B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	D.Y.	0	75	100	25	100	62
B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	0	75	100	25	75	54
B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	A.D.	0	75	100	25	50	46
B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	0	75	100	25	25	38
B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	0	75	100	25	0	30
B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	0	75	100	0	100	55
B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	0	75	100	0	75	47
B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	0	75	100	0	50	39
B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	0	75	100	0	25	31
B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	0	75	100	0	0	23
B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	0	75	75	100	100	80
B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	0	75	75	100	75	72
B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	0	75	75	100	50	64
B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	0	75	75	100	25	56
B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	0	75	75	100	0	48
B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	0	75	75	75	100	73

EK-2.'nin devamı

B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	0	75	75	75	75	65
B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	0	75	75	75	50	57
B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	0	75	75	75	25	49
B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	0	75	75	75	0	41
B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	0	75	75	50	100	66
B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	0	75	75	50	75	58
B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	A.D.	0	75	75	50	50	50
B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	0	75	75	50	25	42
B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	0	75	75	50	0	34
B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	0	75	75	25	100	59
B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	0	75	75	25	75	51
B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	0	75	75	25	50	43
B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	0	75	75	25	25	35
B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	0	75	75	25	0	27
B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	0	75	75	0	100	52
B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	0	75	75	0	75	44
B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	0	75	75	0	50	36
B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	0	75	75	0	25	28
B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	0	75	75	0	0	20
B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	D.Y.	0	75	50	100	100	77
B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	0	75	50	100	75	69
B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	A.D.	0	75	50	100	50	61
B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	O.D.D.	0	75	50	100	25	53
B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	0	75	50	100	0	45
B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	0	75	50	75	100	70
B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	0	75	50	75	75	62
B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	A.D.	0	75	50	75	50	54
B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	0	75	50	75	25	46
B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	0	75	50	75	0	38
B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	A.D.	D.Y.	0	75	50	50	100	63
B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	A.D.	Ç.A.D.	0	75	50	50	75	55
B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	A.D.	A.D.	0	75	50	50	50	47
B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	A.D.	O.D.D.	0	75	50	50	25	39
B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	A.D.	B.Ö.D.	0	75	50	50	0	31
B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	D.Y.	0	75	50	25	100	56
B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	0	75	50	25	75	48
B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	A.D.	0	75	50	25	50	40
B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	O.D.D.	0	75	50	25	25	32
B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	0	75	50	25	0	24
B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	0	75	50	0	100	49
B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	0	75	50	0	75	41
B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	A.D.	0	75	50	0	50	33
B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	0	75	50	0	25	25
B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	0	75	50	0	0	17
B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	D.Y.	0	75	25	100	100	74
B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	0	75	25	100	75	66
B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	A.D.	0	75	25	100	50	58
B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	0	75	25	100	25	50
B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	0	75	25	100	0	42
B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	0	75	25	75	100	67
B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	0	75	25	75	75	59
B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	0	75	25	75	50	51
B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	0	75	25	75	25	43

EK-2.'nin devamı

B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	0	75	25	75	0	35
B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	D.Y.	0	75	25	50	100	60
B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	0	75	25	50	75	52
B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	A.D.	0	75	25	50	50	44
B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	O.D.D.	0	75	25	50	25	36
B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	0	75	25	50	0	28
B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	0	75	25	25	100	53
B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	0	75	25	25	75	45
B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	A.D.	0	75	25	25	50	37
B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	0	75	25	25	25	29
B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	0	75	25	25	0	21
B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	0	75	25	0	100	46
B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	0	75	25	0	75	38
B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	0	75	25	0	50	30
B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	0	75	25	0	25	22
B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	0	75	25	0	0	14
B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	0	75	0	100	100	71
B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	0	75	0	100	75	63
B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	0	75	0	100	50	55
B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	0	75	0	100	25	47
B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	0	75	0	100	0	39
B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	0	75	0	75	100	64
B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	0	75	0	75	75	56
B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	0	75	0	75	50	48
B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	0	75	0	75	25	40
B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	0	75	0	75	0	32
B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	0	75	0	50	100	57
B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	0	75	0	50	75	49
B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	A.D.	0	75	0	50	50	41
B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	0	75	0	50	25	33
B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	0	75	0	50	0	25
B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	0	75	0	25	100	50
B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	0	75	0	25	75	42
B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	0	75	0	25	50	34
B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	0	75	0	25	25	26
B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	0	75	0	25	0	18
B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	0	75	0	0	100	43
B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	0	75	0	0	75	35
B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	0	75	0	0	50	27
B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	0	75	0	0	25	19
B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	0	75	0	0	0	11
B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	D.Y.	D.Y.	0	50	100	100	100	79
B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	0	50	100	100	75	71
B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	D.Y.	A.D.	0	50	100	100	50	63
B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	D.Y.	O.D.D.	0	50	100	100	25	55
B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	0	50	100	100	0	47
B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	0	50	100	75	100	72
B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	0	50	100	75	75	64
B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	0	50	100	75	50	56
B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	0	50	100	75	25	48
B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	0	50	100	75	0	40
B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	A.D.	D.Y.	0	50	100	50	100	65
B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	0	50	100	50	75	57

EK-2.'nin devamı

B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	A.D.	A.D.	0	50	100	50	50	49
B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	A.D.	O.D.D.	0	50	100	50	25	41
B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	0	50	100	50	0	33
B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	O.D.D.	D.Y.	0	50	100	25	100	58
B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	0	50	100	25	75	50
B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	O.D.D.	A.D.	0	50	100	25	50	42
B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	0	50	100	25	25	34
B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	0	50	100	25	0	26
B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	0	50	100	0	100	51
B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	0	50	100	0	75	43
B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	0	50	100	0	50	35
B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	0	50	100	0	25	27
B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	0	50	100	0	0	19
B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	0	50	75	100	100	76
B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	0	50	75	100	75	68
B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	0	50	75	100	50	60
B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	0	50	75	100	25	52
B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	0	50	75	100	0	44
B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	0	50	75	75	100	69
B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	0	50	75	75	75	61
B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	0	50	75	75	50	53
B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	0	50	75	75	25	45
B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	0	50	75	75	0	37
B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	0	50	75	50	100	62
B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	0	50	75	50	75	54
B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	A.D.	A.D.	0	50	75	50	50	46
B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	0	50	75	50	25	38
B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	0	50	75	50	0	30
B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	0	50	75	25	100	55
B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	0	50	75	25	75	47
B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	0	50	75	25	50	39
B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	0	50	75	25	25	31
B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	0	50	75	25	0	23
B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	0	50	75	0	100	48
B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	0	50	75	0	75	40
B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	0	50	75	0	50	32
B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	0	50	75	0	25	24
B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	0	50	75	0	0	16
B.Ö.D.	A.D.	A.D.	D.Y.	D.Y.	0	50	50	100	100	74
B.Ö.D.	A.D.	A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	0	50	50	100	75	65
B.Ö.D.	A.D.	A.D.	D.Y.	A.D.	0	50	50	100	50	57
B.Ö.D.	A.D.	A.D.	D.Y.	O.D.D.	0	50	50	100	25	49
B.Ö.D.	A.D.	A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	0	50	50	100	0	41
B.Ö.D.	A.D.	A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	0	50	50	75	100	67
B.Ö.D.	A.D.	A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	0	50	50	75	75	58
B.Ö.D.	A.D.	A.D.	Ç.A.D.	A.D.	0	50	50	75	50	50
B.Ö.D.	A.D.	A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	0	50	50	75	25	42
B.Ö.D.	A.D.	A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	0	50	50	75	0	34
B.Ö.D.	A.D.	A.D.	A.D.	D.Y.	0	50	50	50	100	60
B.Ö.D.	A.D.	A.D.	A.D.	Ç.A.D.	0	50	50	50	75	51
B.Ö.D.	A.D.	A.D.	A.D.	A.D.	0	50	50	50	50	43
B.Ö.D.	A.D.	A.D.	A.D.	O.D.D.	0	50	50	50	25	35
B.Ö.D.	A.D.	A.D.	A.D.	B.Ö.D.	0	50	50	50	0	27

EK-2.'nin devamı

B.Ö.D.	A.D.	A.D.	O.D.D.	D.Y.	0	50	50	25	100	52
B.Ö.D.	A.D.	A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	0	50	50	25	75	44
B.Ö.D.	A.D.	A.D.	O.D.D.	A.D.	0	50	50	25	50	36
B.Ö.D.	A.D.	A.D.	O.D.D.	O.D.D.	0	50	50	25	25	28
B.Ö.D.	A.D.	A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	0	50	50	25	0	20
B.Ö.D.	A.D.	A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	0	50	50	0	100	45
B.Ö.D.	A.D.	A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	0	50	50	0	75	37
B.Ö.D.	A.D.	A.D.	B.Ö.D.	A.D.	0	50	50	0	50	29
B.Ö.D.	A.D.	A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	0	50	50	0	25	21
B.Ö.D.	A.D.	A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	0	50	50	0	0	13
B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	D.Y.	D.Y.	0	50	25	100	100	71
B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	0	50	25	100	75	63
B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	D.Y.	A.D.	0	50	25	100	50	55
B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	0	50	25	100	25	46
B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	0	50	25	100	0	38
B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	0	50	25	75	100	64
B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	0	50	25	75	75	56
B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	0	50	25	75	50	48
B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	0	50	25	75	25	39
B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	0	50	25	75	0	31
B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	A.D.	D.Y.	0	50	25	50	100	57
B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	0	50	25	50	75	49
B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	A.D.	A.D.	0	50	25	50	50	40
B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	A.D.	O.D.D.	0	50	25	50	25	32
B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	0	50	25	50	0	24
B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	0	50	25	25	100	50
B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	0	50	25	25	75	42
B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	O.D.D.	A.D.	0	50	25	25	50	33
B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	0	50	25	25	25	25
B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	0	50	25	25	0	17
B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	0	50	25	0	100	43
B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	0	50	25	0	75	35
B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	0	50	25	0	50	26
B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	0	50	25	0	25	18
B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	0	50	25	0	0	10
B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	0	50	0	100	100	68
B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	0	50	0	100	75	60
B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	0	50	0	100	50	52
B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	0	50	0	100	25	44
B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	0	50	0	100	0	36
B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	0	50	0	75	100	61
B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	0	50	0	75	75	53
B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	0	50	0	75	50	45
B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	0	50	0	75	25	37
B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	0	50	0	75	0	29
B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	0	50	0	50	100	54
B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	0	50	0	50	75	46
B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	A.D.	A.D.	0	50	0	50	50	38
B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	0	50	0	50	25	30
B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	0	50	0	50	0	21
B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	0	50	0	25	100	47
B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	0	50	0	25	75	39
B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	0	50	0	25	50	31

EK-2.'nin devamı

B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	0	50	0	25	25	23
B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	0	50	0	25	0	14
B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	0	50	0	0	100	40
B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	0	50	0	0	75	32
B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	0	50	0	0	50	24
B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	0	50	0	0	25	15
B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	0	50	0	0	0	7
B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	D.Y.	D.Y.	0	25	100	100	100	76
B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	0	25	100	100	75	68
B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	D.Y.	A.D.	0	25	100	100	50	60
B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	D.Y.	O.D.D.	0	25	100	100	25	51
B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	0	25	100	100	0	43
B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	0	25	100	75	100	69
B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	0	25	100	75	75	61
B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	0	25	100	75	50	52
B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	0	25	100	75	25	44
B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	0	25	100	75	0	36
B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	A.D.	D.Y.	0	25	100	50	100	62
B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	0	25	100	50	75	54
B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	A.D.	A.D.	0	25	100	50	50	45
B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	A.D.	O.D.D.	0	25	100	50	25	37
B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	0	25	100	50	0	29
B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	D.Y.	0	25	100	25	100	55
B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	0	25	100	25	75	46
B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	A.D.	0	25	100	25	50	38
B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	0	25	100	25	25	30
B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	0	25	100	25	0	22
B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	0	25	100	0	100	48
B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	0	25	100	0	75	39
B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	0	25	100	0	50	31
B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	0	25	100	0	25	23
B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	0	25	100	0	0	15
B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	0	25	75	100	100	73
B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	0	25	75	100	75	65
B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	0	25	75	100	50	57
B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	0	25	75	100	25	49
B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	0	25	75	100	0	40
B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	0	25	75	75	100	66
B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	0	25	75	75	75	58
B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	0	25	75	75	50	50
B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	0	25	75	75	25	42
B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	0	25	75	75	0	33
B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	0	25	75	50	100	59
B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	0	25	75	50	75	51
B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	A.D.	0	25	75	50	50	43
B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	0	25	75	50	25	35
B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	0	25	75	50	0	26
B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	0	25	75	25	100	52
B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	0	25	75	25	75	44
B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	0	25	75	25	50	36
B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	0	25	75	25	25	27
B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	0	25	75	25	0	19
B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	0	25	75	0	100	45

EK-2.'nin devamı

B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	0	25	75	0	75	37
B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	0	25	75	0	50	29
B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	0	25	75	0	25	20
B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	0	25	75	0	0	12
B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	D.Y.	D.Y.	0	25	50	100	100	70
B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	0	25	50	100	75	62
B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	D.Y.	A.D.	0	25	50	100	50	54
B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	D.Y.	O.D.D.	0	25	50	100	25	46
B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	0	25	50	100	0	38
B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	0	25	50	75	100	63
B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	0	25	50	75	75	55
B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	A.D.	0	25	50	75	50	47
B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	0	25	50	75	25	39
B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	0	25	50	75	0	31
B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	A.D.	D.Y.	0	25	50	50	100	56
B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	A.D.	Ç.A.D.	0	25	50	50	75	48
B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	A.D.	A.D.	0	25	50	50	50	40
B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	A.D.	O.D.D.	0	25	50	50	25	32
B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	A.D.	B.Ö.D.	0	25	50	50	0	24
B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	O.D.D.	D.Y.	0	25	50	25	100	49
B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	0	25	50	25	75	41
B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	O.D.D.	A.D.	0	25	50	25	50	33
B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	O.D.D.	O.D.D.	0	25	50	25	25	25
B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	0	25	50	25	0	17
B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	0	25	50	0	100	42
B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	0	25	50	0	75	34
B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	A.D.	0	25	50	0	50	26
B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	0	25	50	0	25	18
B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	0	25	50	0	0	10
B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	D.Y.	0	25	25	100	100	67
B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	0	25	25	100	75	59
B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	A.D.	0	25	25	100	50	51
B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	0	25	25	100	25	43
B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	0	25	25	100	0	35
B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	0	25	25	75	100	60
B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	0	25	25	75	75	52
B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	0	25	25	75	50	44
B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	0	25	25	75	25	36
B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	0	25	25	75	0	28
B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	A.D.	D.Y.	0	25	25	50	100	53
B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	0	25	25	50	75	45
B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	A.D.	A.D.	0	25	25	50	50	37
B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	A.D.	O.D.D.	0	25	25	50	25	29
B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	0	25	25	50	0	21
B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	0	25	25	25	100	46
B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	0	25	25	25	75	38
B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	A.D.	0	25	25	25	50	30
B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	0	25	25	25	25	22
B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	0	25	25	25	0	14
B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	0	25	25	0	100	39
B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	0	25	25	0	75	31
B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	0	25	25	0	50	23
B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	0	25	25	0	25	15

EK-2.'nin devamı

B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	0	25	25	0	0	7
B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	0	25	0	100	100	64
B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	0	25	0	100	75	56
B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	0	25	0	100	50	48
B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	0	25	0	100	25	40
B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	0	25	0	100	0	32
B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	0	25	0	75	100	57
B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	0	25	0	75	75	49
B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	0	25	0	75	50	41
B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	0	25	0	75	25	33
B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	0	25	0	75	0	25
B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	0	25	0	50	100	50
B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	0	25	0	50	75	42
B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	A.D.	0	25	0	50	50	34
B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	0	25	0	50	25	26
B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	0	25	0	50	0	18
B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	0	25	0	25	100	43
B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	0	25	0	25	75	35
B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	0	25	0	25	50	27
B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	0	25	0	25	25	19
B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	0	25	0	25	0	11
B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	0	25	0	0	100	36
B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	0	25	0	0	75	28
B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	0	25	0	0	50	20
B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	0	25	0	0	25	12
B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	0	25	0	0	0	4
B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	D.Y.	0	0	100	100	100	72
B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	Ç.A.D.	0	0	100	100	75	64
B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	A.D.	0	0	100	100	50	56
B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	O.D.D.	0	0	100	100	25	48
B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	B.Ö.D.	0	0	100	100	0	40
B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	D.Y.	0	0	100	75	100	65
B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	0	0	100	75	75	57
B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	A.D.	0	0	100	75	50	49
B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	O.D.D.	0	0	100	75	25	41
B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	0	0	100	75	0	33
B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	D.Y.	0	0	100	50	100	58
B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	Ç.A.D.	0	0	100	50	75	50
B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	A.D.	0	0	100	50	50	42
B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	O.D.D.	0	0	100	50	25	34
B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	B.Ö.D.	0	0	100	50	0	26
B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	D.Y.	0	0	100	25	100	51
B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	Ç.A.D.	0	0	100	25	75	43
B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	A.D.	0	0	100	25	50	35
B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	O.D.D.	0	0	100	25	25	27
B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	B.Ö.D.	0	0	100	25	0	19
B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	D.Y.	0	0	100	0	100	44
B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	0	0	100	0	75	36
B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	A.D.	0	0	100	0	50	28
B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	O.D.D.	0	0	100	0	25	20
B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	0	0	100	0	0	12
B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	D.Y.	0	0	75	100	100	69
B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	0	0	75	100	75	61

EK-2.'nin devamı

B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	A.D.	0	0	75	100	50	53
B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	O.D.D.	0	0	75	100	25	45
B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	0	0	75	100	0	37
B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	0	0	75	75	100	62
B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	0	0	75	75	75	54
B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	A.D.	0	0	75	75	50	46
B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	0	0	75	75	25	38
B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	0	0	75	75	0	30
B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	D.Y.	0	0	75	50	100	55
B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	Ç.A.D.	0	0	75	50	75	47
B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	A.D.	0	0	75	50	50	39
B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	O.D.D.	0	0	75	50	25	31
B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	B.Ö.D.	0	0	75	50	0	23
B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	D.Y.	0	0	75	25	100	48
B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	0	0	75	25	75	40
B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	A.D.	0	0	75	25	50	32
B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	O.D.D.	0	0	75	25	25	24
B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	0	0	75	25	0	16
B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	0	0	75	0	100	41
B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	0	0	75	0	75	33
B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	A.D.	0	0	75	0	50	25
B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	0	0	75	0	25	17
B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	0	0	75	0	0	9
B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	D.Y.	0	0	50	100	100	66
B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	Ç.A.D.	0	0	50	100	75	58
B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	A.D.	0	0	50	100	50	50
B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	O.D.D.	0	0	50	100	25	42
B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	B.Ö.D.	0	0	50	100	0	34
B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	D.Y.	0	0	50	75	100	59
B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	0	0	50	75	75	51
B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	A.D.	0	0	50	75	50	43
B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	0	0	50	75	25	35
B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	0	0	50	75	0	27
B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	A.D.	D.Y.	0	0	50	50	100	52
B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	A.D.	Ç.A.D.	0	0	50	50	75	44
B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	A.D.	A.D.	0	0	50	50	50	36
B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	A.D.	O.D.D.	0	0	50	50	25	28
B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	A.D.	B.Ö.D.	0	0	50	50	0	20
B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	D.Y.	0	0	50	25	100	45
B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	0	0	50	25	75	37
B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	A.D.	0	0	50	25	50	29
B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	O.D.D.	0	0	50	25	25	21
B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	0	0	50	25	0	13
B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	D.Y.	0	0	50	0	100	38
B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	0	0	50	0	75	30
B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	A.D.	0	0	50	0	50	22
B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	0	0	50	0	25	14
B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	0	0	50	0	0	6
B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	D.Y.	0	0	25	100	100	63
B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	Ç.A.D.	0	0	25	100	75	55
B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	A.D.	0	0	25	100	50	47
B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	O.D.D.	0	0	25	100	25	39
B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	B.Ö.D.	0	0	25	100	0	31

EK-2.'nin devamı

B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	D.Y.	0	0	25	75	100	56
B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	0	0	25	75	75	48
B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	A.D.	0	0	25	75	50	40
B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	0	0	25	75	25	32
B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	0	0	25	75	0	24
B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	D.Y.	0	0	25	50	100	49
B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	Ç.A.D.	0	0	25	50	75	41
B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	A.D.	0	0	25	50	50	33
B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	O.D.D.	0	0	25	50	25	25
B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	B.Ö.D.	0	0	25	50	0	17
B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	D.Y.	0	0	25	25	100	42
B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	0	0	25	25	75	34
B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	A.D.	0	0	25	25	50	26
B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	O.D.D.	0	0	25	25	25	18
B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	0	0	25	25	0	10
B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	D.Y.	0	0	25	0	100	35
B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	0	0	25	0	75	27
B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	A.D.	0	0	25	0	50	19
B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	0	0	25	0	25	11
B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	0	0	25	0	0	3
B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	D.Y.	0	0	0	100	100	60
B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	Ç.A.D.	0	0	0	100	75	52
B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	A.D.	0	0	0	100	50	44
B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	O.D.D.	0	0	0	100	25	36
B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	B.Ö.D.	0	0	0	100	0	28
B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	D.Y.	0	0	0	75	100	53
B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	0	0	0	75	75	45
B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	A.D.	0	0	0	75	50	37
B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	O.D.D.	0	0	0	75	25	29
B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	0	0	0	75	0	21
B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	D.Y.	0	0	0	50	100	46
B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	Ç.A.D.	0	0	0	50	75	38
B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	A.D.	0	0	0	50	50	30
B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	O.D.D.	0	0	0	50	25	22
B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	B.Ö.D.	0	0	0	50	0	14
B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	D.Y.	0	0	0	25	100	39
B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	Ç.A.D.	0	0	0	25	75	31
B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	A.D.	0	0	0	25	50	23
B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	O.D.D.	0	0	0	25	25	15
B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	B.Ö.D.	0	0	0	25	0	7
B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	D.Y.	0	0	0	0	100	32
B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	0	0	0	0	75	24
B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	A.D.	0	0	0	0	50	16
B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	O.D.D.	0	0	0	0	25	8
B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	0	0	0	0	0	0

EK-3. 2. Grup analiz sistemi kural tablosu

2. Grup Analiz Sistemi Kural Tablosu								
Kriterlerin Sözel Değerleri				Kriterlerin Sayısal Değerleri				
Çevre	İşlev	Yapının Ruhu	S. Olm. Kült. Mir.	Çevre	İşlev	Yapının Ruhu	S. Olm. Kült. Mir.	
0,07	0,145	0,08	0,1	0,07	0,145	0,08	0,1	
D.Y.	Ö.İ.	D.Y.	D.Y.	100	100	100	100	100
D.Y.	Ö.İ.	D.Y.	Ç.A.D.	100	100	100	75	94
D.Y.	Ö.İ.	D.Y.	A.D.	100	100	100	50	87
D.Y.	Ö.İ.	D.Y.	O.D.D.	100	100	100	25	81
D.Y.	Ö.İ.	D.Y.	B.Ö.D.	100	100	100	0	75
D.Y.	Ö.İ.	Ç.A.D.	D.Y.	100	100	75	100	95
D.Y.	Ö.İ.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	100	100	75	75	89
D.Y.	Ö.İ.	Ç.A.D.	A.D.	100	100	75	50	82
D.Y.	Ö.İ.	Ç.A.D.	O.D.D.	100	100	75	25	76
D.Y.	Ö.İ.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	100	100	75	0	70
D.Y.	Ö.İ.	A.D.	D.Y.	100	100	50	100	90
D.Y.	Ö.İ.	A.D.	Ç.A.D.	100	100	50	75	84
D.Y.	Ö.İ.	A.D.	A.D.	100	100	50	50	77
D.Y.	Ö.İ.	A.D.	O.D.D.	100	100	50	25	71
D.Y.	Ö.İ.	A.D.	B.Ö.D.	100	100	50	0	65
D.Y.	Ö.İ.	O.D.D.	D.Y.	100	100	25	100	85
D.Y.	Ö.İ.	O.D.D.	Ç.A.D.	100	100	25	75	78
D.Y.	Ö.İ.	O.D.D.	A.D.	100	100	25	50	72
D.Y.	Ö.İ.	O.D.D.	O.D.D.	100	100	25	25	66
D.Y.	Ö.İ.	O.D.D.	B.Ö.D.	100	100	25	0	59
D.Y.	Ö.İ.	B.Ö.D.	D.Y.	100	100	0	100	80
D.Y.	Ö.İ.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	100	100	0	75	73
D.Y.	Ö.İ.	B.Ö.D.	A.D.	100	100	0	50	67
D.Y.	Ö.İ.	B.Ö.D.	O.D.D.	100	100	0	25	61
D.Y.	Ö.İ.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	100	100	0	0	54
D.Y.	Y.İ.	D.Y.	D.Y.	100	0	100	100	63
D.Y.	Y.İ.	D.Y.	Ç.A.D.	100	0	100	75	57
D.Y.	Y.İ.	D.Y.	A.D.	100	0	100	50	51
D.Y.	Y.İ.	D.Y.	O.D.D.	100	0	100	25	44
D.Y.	Y.İ.	D.Y.	B.Ö.D.	100	0	100	0	38
D.Y.	Y.İ.	Ç.A.D.	D.Y.	100	0	75	100	58
D.Y.	Y.İ.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	100	0	75	75	52
D.Y.	Y.İ.	Ç.A.D.	A.D.	100	0	75	50	46
D.Y.	Y.İ.	Ç.A.D.	O.D.D.	100	0	75	25	39
D.Y.	Y.İ.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	100	0	75	0	33
D.Y.	Y.İ.	A.D.	D.Y.	100	0	50	100	53
D.Y.	Y.İ.	A.D.	Ç.A.D.	100	0	50	75	47
D.Y.	Y.İ.	A.D.	A.D.	100	0	50	50	41
D.Y.	Y.İ.	A.D.	O.D.D.	100	0	50	25	34
D.Y.	Y.İ.	A.D.	B.Ö.D.	100	0	50	0	28
D.Y.	Y.İ.	O.D.D.	D.Y.	100	0	25	100	48
D.Y.	Y.İ.	O.D.D.	Ç.A.D.	100	0	25	75	42
D.Y.	Y.İ.	O.D.D.	A.D.	100	0	25	50	35
D.Y.	Y.İ.	O.D.D.	O.D.D.	100	0	25	25	29
D.Y.	Y.İ.	O.D.D.	B.Ö.D.	100	0	25	0	23
D.Y.	Y.İ.	B.Ö.D.	D.Y.	100	0	0	100	43
D.Y.	Y.İ.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	100	0	0	75	37
D.Y.	Y.İ.	B.Ö.D.	A.D.	100	0	0	50	30
D.Y.	Y.İ.	B.Ö.D.	O.D.D.	100	0	0	25	24

EK-3.'ün devamı

D.Y.	Y.İ.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	100	0	0	0	18
Ç.A.D.	Ö.İ.	D.Y.	D.Y.	75	100	100	100	96
Ç.A.D.	Ö.İ.	D.Y.	Ç.A.D.	75	100	100	75	89
Ç.A.D.	Ö.İ.	D.Y.	A.D.	75	100	100	50	83
Ç.A.D.	Ö.İ.	D.Y.	O.D.D.	75	100	100	25	77
Ç.A.D.	Ö.İ.	D.Y.	B.Ö.D.	75	100	100	0	70
Ç.A.D.	Ö.İ.	Ç.A.D.	D.Y.	75	100	75	100	91
Ç.A.D.	Ö.İ.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	75	100	75	75	84
Ç.A.D.	Ö.İ.	Ç.A.D.	A.D.	75	100	75	50	78
Ç.A.D.	Ö.İ.	Ç.A.D.	O.D.D.	75	100	75	25	72
Ç.A.D.	Ö.İ.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	75	100	75	0	65
Ç.A.D.	Ö.İ.	A.D.	D.Y.	75	100	50	100	85
Ç.A.D.	Ö.İ.	A.D.	Ç.A.D.	75	100	50	75	79
Ç.A.D.	Ö.İ.	A.D.	A.D.	75	100	50	50	73
Ç.A.D.	Ö.İ.	A.D.	O.D.D.	75	100	50	25	66
Ç.A.D.	Ö.İ.	A.D.	B.Ö.D.	75	100	50	0	60
Ç.A.D.	Ö.İ.	O.D.D.	D.Y.	75	100	25	100	80
Ç.A.D.	Ö.İ.	O.D.D.	Ç.A.D.	75	100	25	75	74
Ç.A.D.	Ö.İ.	O.D.D.	A.D.	75	100	25	50	68
Ç.A.D.	Ö.İ.	O.D.D.	O.D.D.	75	100	25	25	61
Ç.A.D.	Ö.İ.	O.D.D.	B.Ö.D.	75	100	25	0	55
Ç.A.D.	Ö.İ.	B.Ö.D.	D.Y.	75	100	0	100	75
Ç.A.D.	Ö.İ.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	75	100	0	75	69
Ç.A.D.	Ö.İ.	B.Ö.D.	A.D.	75	100	0	50	63
Ç.A.D.	Ö.İ.	B.Ö.D.	O.D.D.	75	100	0	25	56
Ç.A.D.	Ö.İ.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	75	100	0	0	50
Ç.A.D.	Y.İ.	D.Y.	D.Y.	75	0	100	100	59
Ç.A.D.	Y.İ.	D.Y.	Ç.A.D.	75	0	100	75	53
Ç.A.D.	Y.İ.	D.Y.	A.D.	75	0	100	50	46
Ç.A.D.	Y.İ.	D.Y.	O.D.D.	75	0	100	25	40
Ç.A.D.	Y.İ.	D.Y.	B.Ö.D.	75	0	100	0	34
Ç.A.D.	Y.İ.	Ç.A.D.	D.Y.	75	0	75	100	54
Ç.A.D.	Y.İ.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	75	0	75	75	47
Ç.A.D.	Y.İ.	Ç.A.D.	A.D.	75	0	75	50	41
Ç.A.D.	Y.İ.	Ç.A.D.	O.D.D.	75	0	75	25	35
Ç.A.D.	Y.İ.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	75	0	75	0	28
Ç.A.D.	Y.İ.	A.D.	D.Y.	75	0	50	100	49
Ç.A.D.	Y.İ.	A.D.	Ç.A.D.	75	0	50	75	42
Ç.A.D.	Y.İ.	A.D.	A.D.	75	0	50	50	36
Ç.A.D.	Y.İ.	A.D.	O.D.D.	75	0	50	25	30
Ç.A.D.	Y.İ.	A.D.	B.Ö.D.	75	0	50	0	23
Ç.A.D.	Y.İ.	O.D.D.	D.Y.	75	0	25	100	44
Ç.A.D.	Y.İ.	O.D.D.	Ç.A.D.	75	0	25	75	37
Ç.A.D.	Y.İ.	O.D.D.	A.D.	75	0	25	50	31
Ç.A.D.	Y.İ.	O.D.D.	O.D.D.	75	0	25	25	25
Ç.A.D.	Y.İ.	O.D.D.	B.Ö.D.	75	0	25	0	18
Ç.A.D.	Y.İ.	B.Ö.D.	D.Y.	75	0	0	100	39
Ç.A.D.	Y.İ.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	75	0	0	75	32
Ç.A.D.	Y.İ.	B.Ö.D.	A.D.	75	0	0	50	26
Ç.A.D.	Y.İ.	B.Ö.D.	O.D.D.	75	0	0	25	20
Ç.A.D.	Y.İ.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	75	0	0	0	13
A.D.	Ö.İ.	D.Y.	D.Y.	50	100	100	100	91
A.D.	Ö.İ.	D.Y.	Ç.A.D.	50	100	100	75	85
A.D.	Ö.İ.	D.Y.	A.D.	50	100	100	50	78

EK-3.'ün devamı

A.D.	Ö.İ.	D.Y.	O.D.D.	50	100	100	25	72
A.D.	Ö.İ.	D.Y.	B.Ö.D.	50	100	100	0	66
A.D.	Ö.İ.	Ç.A.D.	D.Y.	50	100	75	100	86
A.D.	Ö.İ.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	50	100	75	75	80
A.D.	Ö.İ.	Ç.A.D.	A.D.	50	100	75	50	73
A.D.	Ö.İ.	Ç.A.D.	O.D.D.	50	100	75	25	67
A.D.	Ö.İ.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	50	100	75	0	61
A.D.	Ö.İ.	A.D.	D.Y.	50	100	50	100	81
A.D.	Ö.İ.	A.D.	Ç.A.D.	50	100	50	75	75
A.D.	Ö.İ.	A.D.	A.D.	50	100	50	50	68
A.D.	Ö.İ.	A.D.	O.D.D.	50	100	50	25	62
A.D.	Ö.İ.	A.D.	B.Ö.D.	50	100	50	0	56
A.D.	Ö.İ.	O.D.D.	D.Y.	50	100	25	100	76
A.D.	Ö.İ.	O.D.D.	Ç.A.D.	50	100	25	75	70
A.D.	Ö.İ.	O.D.D.	A.D.	50	100	25	50	63
A.D.	Ö.İ.	O.D.D.	O.D.D.	50	100	25	25	57
A.D.	Ö.İ.	O.D.D.	B.Ö.D.	50	100	25	0	51
A.D.	Ö.İ.	B.Ö.D.	D.Y.	50	100	0	100	71
A.D.	Ö.İ.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	50	100	0	75	65
A.D.	Ö.İ.	B.Ö.D.	A.D.	50	100	0	50	58
A.D.	Ö.İ.	B.Ö.D.	O.D.D.	50	100	0	25	52
A.D.	Ö.İ.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	50	100	0	0	46
A.D.	Y.İ.	D.Y.	D.Y.	50	0	100	100	54
A.D.	Y.İ.	D.Y.	Ç.A.D.	50	0	100	75	48
A.D.	Y.İ.	D.Y.	A.D.	50	0	100	50	42
A.D.	Y.İ.	D.Y.	O.D.D.	50	0	100	25	35
A.D.	Y.İ.	D.Y.	B.Ö.D.	50	0	100	0	29
A.D.	Y.İ.	Ç.A.D.	D.Y.	50	0	75	100	49
A.D.	Y.İ.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	50	0	75	75	43
A.D.	Y.İ.	Ç.A.D.	A.D.	50	0	75	50	37
A.D.	Y.İ.	Ç.A.D.	O.D.D.	50	0	75	25	30
A.D.	Y.İ.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	50	0	75	0	24
A.D.	Y.İ.	A.D.	D.Y.	50	0	50	100	44
A.D.	Y.İ.	A.D.	Ç.A.D.	50	0	50	75	38
A.D.	Y.İ.	A.D.	A.D.	50	0	50	50	32
A.D.	Y.İ.	A.D.	O.D.D.	50	0	50	25	25
A.D.	Y.İ.	A.D.	B.Ö.D.	50	0	50	0	19
A.D.	Y.İ.	O.D.D.	D.Y.	50	0	25	100	39
A.D.	Y.İ.	O.D.D.	Ç.A.D.	50	0	25	75	33
A.D.	Y.İ.	O.D.D.	A.D.	50	0	25	50	27
A.D.	Y.İ.	O.D.D.	O.D.D.	50	0	25	25	20
A.D.	Y.İ.	O.D.D.	B.Ö.D.	50	0	25	0	14
A.D.	Y.İ.	B.Ö.D.	D.Y.	50	0	0	100	34
A.D.	Y.İ.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	50	0	0	75	28
A.D.	Y.İ.	B.Ö.D.	A.D.	50	0	0	50	22
A.D.	Y.İ.	B.Ö.D.	O.D.D.	50	0	0	25	15
A.D.	Y.İ.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	50	0	0	0	9
O.D.D.	Ö.İ.	D.Y.	D.Y.	25	100	100	100	87
O.D.D.	Ö.İ.	D.Y.	Ç.A.D.	25	100	100	75	80
O.D.D.	Ö.İ.	D.Y.	A.D.	25	100	100	50	74
O.D.D.	Ö.İ.	D.Y.	O.D.D.	25	100	100	25	68
O.D.D.	Ö.İ.	D.Y.	B.Ö.D.	25	100	100	0	61
O.D.D.	Ö.İ.	Ç.A.D.	D.Y.	25	100	75	100	82
O.D.D.	Ö.İ.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	25	100	75	75	75

EK-3.'ün devamı

O.D.D.	Ö.İ.	Ç.A.D.	A.D.	25	100	75	50	69
O.D.D.	Ö.İ.	Ç.A.D.	O.D.D.	25	100	75	25	63
O.D.D.	Ö.İ.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	25	100	75	0	56
O.D.D.	Ö.İ.	A.D.	D.Y.	25	100	50	100	77
O.D.D.	Ö.İ.	A.D.	Ç.A.D.	25	100	50	75	70
O.D.D.	Ö.İ.	A.D.	A.D.	25	100	50	50	64
O.D.D.	Ö.İ.	A.D.	O.D.D.	25	100	50	25	58
O.D.D.	Ö.İ.	A.D.	B.Ö.D.	25	100	50	0	51
O.D.D.	Ö.İ.	O.D.D.	D.Y.	25	100	25	100	72
O.D.D.	Ö.İ.	O.D.D.	Ç.A.D.	25	100	25	75	65
O.D.D.	Ö.İ.	O.D.D.	A.D.	25	100	25	50	59
O.D.D.	Ö.İ.	O.D.D.	O.D.D.	25	100	25	25	53
O.D.D.	Ö.İ.	O.D.D.	B.Ö.D.	25	100	25	0	46
O.D.D.	Ö.İ.	B.Ö.D.	D.Y.	25	100	0	100	66
O.D.D.	Ö.İ.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	25	100	0	75	60
O.D.D.	Ö.İ.	B.Ö.D.	A.D.	25	100	0	50	54
O.D.D.	Ö.İ.	B.Ö.D.	O.D.D.	25	100	0	25	47
O.D.D.	Ö.İ.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	25	100	0	0	41
O.D.D.	Y.İ.	D.Y.	D.Y.	25	0	100	100	50
O.D.D.	Y.İ.	D.Y.	Ç.A.D.	25	0	100	75	44
O.D.D.	Y.İ.	D.Y.	A.D.	25	0	100	50	37
O.D.D.	Y.İ.	D.Y.	O.D.D.	25	0	100	25	31
O.D.D.	Y.İ.	D.Y.	B.Ö.D.	25	0	100	0	25
O.D.D.	Y.İ.	Ç.A.D.	D.Y.	25	0	75	100	45
O.D.D.	Y.İ.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	25	0	75	75	39
O.D.D.	Y.İ.	Ç.A.D.	A.D.	25	0	75	50	32
O.D.D.	Y.İ.	Ç.A.D.	O.D.D.	25	0	75	25	26
O.D.D.	Y.İ.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	25	0	75	0	20
O.D.D.	Y.İ.	A.D.	D.Y.	25	0	50	100	40
O.D.D.	Y.İ.	A.D.	Ç.A.D.	25	0	50	75	34
O.D.D.	Y.İ.	A.D.	A.D.	25	0	50	50	27
O.D.D.	Y.İ.	A.D.	O.D.D.	25	0	50	25	21
O.D.D.	Y.İ.	A.D.	B.Ö.D.	25	0	50	0	15
O.D.D.	Y.İ.	O.D.D.	D.Y.	25	0	25	100	35
O.D.D.	Y.İ.	O.D.D.	Ç.A.D.	25	0	25	75	28
O.D.D.	Y.İ.	O.D.D.	A.D.	25	0	25	50	22
O.D.D.	Y.İ.	O.D.D.	O.D.D.	25	0	25	25	16
O.D.D.	Y.İ.	O.D.D.	B.Ö.D.	25	0	25	0	9
O.D.D.	Y.İ.	B.Ö.D.	D.Y.	25	0	0	100	30
O.D.D.	Y.İ.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	25	0	0	75	23
O.D.D.	Y.İ.	B.Ö.D.	A.D.	25	0	0	50	17
O.D.D.	Y.İ.	B.Ö.D.	O.D.D.	25	0	0	25	11
O.D.D.	Y.İ.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	25	0	0	0	4
B.Ö.D.	Ö.İ.	D.Y.	D.Y.	0	100	100	100	82
B.Ö.D.	Ö.İ.	D.Y.	Ç.A.D.	0	100	100	75	76
B.Ö.D.	Ö.İ.	D.Y.	A.D.	0	100	100	50	70
B.Ö.D.	Ö.İ.	D.Y.	O.D.D.	0	100	100	25	63
B.Ö.D.	Ö.İ.	D.Y.	B.Ö.D.	0	100	100	0	57
B.Ö.D.	Ö.İ.	Ç.A.D.	D.Y.	0	100	75	100	77
B.Ö.D.	Ö.İ.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	0	100	75	75	71
B.Ö.D.	Ö.İ.	Ç.A.D.	A.D.	0	100	75	50	65
B.Ö.D.	Ö.İ.	Ç.A.D.	O.D.D.	0	100	75	25	58
B.Ö.D.	Ö.İ.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	0	100	75	0	52
B.Ö.D.	Ö.İ.	A.D.	D.Y.	0	100	50	100	72

EK-3.'ün devamı

B.Ö.D.	Ö.İ.	A.D.	Ç.A.D.	0	100	50	75	66
B.Ö.D.	Ö.İ.	A.D.	A.D.	0	100	50	50	59
B.Ö.D.	Ö.İ.	A.D.	O.D.D.	0	100	50	25	53
B.Ö.D.	Ö.İ.	A.D.	B.Ö.D.	0	100	50	0	47
B.Ö.D.	Ö.İ.	O.D.D.	D.Y.	0	100	25	100	67
B.Ö.D.	Ö.İ.	O.D.D.	Ç.A.D.	0	100	25	75	61
B.Ö.D.	Ö.İ.	O.D.D.	A.D.	0	100	25	50	54
B.Ö.D.	Ö.İ.	O.D.D.	O.D.D.	0	100	25	25	48
B.Ö.D.	Ö.İ.	O.D.D.	B.Ö.D.	0	100	25	0	42
B.Ö.D.	Ö.İ.	B.Ö.D.	D.Y.	0	100	0	100	62
B.Ö.D.	Ö.İ.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	0	100	0	75	56
B.Ö.D.	Ö.İ.	B.Ö.D.	A.D.	0	100	0	50	49
B.Ö.D.	Ö.İ.	B.Ö.D.	O.D.D.	0	100	0	25	43
B.Ö.D.	Ö.İ.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	0	100	0	0	37
B.Ö.D.	Y.İ.	D.Y.	D.Y.	0	0	100	100	46
B.Ö.D.	Y.İ.	D.Y.	Ç.A.D.	0	0	100	75	39
B.Ö.D.	Y.İ.	D.Y.	A.D.	0	0	100	50	33
B.Ö.D.	Y.İ.	D.Y.	O.D.D.	0	0	100	25	27
B.Ö.D.	Y.İ.	D.Y.	B.Ö.D.	0	0	100	0	20
B.Ö.D.	Y.İ.	Ç.A.D.	D.Y.	0	0	75	100	41
B.Ö.D.	Y.İ.	Ç.A.D.	Ç.A.D.	0	0	75	75	34
B.Ö.D.	Y.İ.	Ç.A.D.	A.D.	0	0	75	50	28
B.Ö.D.	Y.İ.	Ç.A.D.	O.D.D.	0	0	75	25	22
B.Ö.D.	Y.İ.	Ç.A.D.	B.Ö.D.	0	0	75	0	15
B.Ö.D.	Y.İ.	A.D.	D.Y.	0	0	50	100	35
B.Ö.D.	Y.İ.	A.D.	Ç.A.D.	0	0	50	75	29
B.Ö.D.	Y.İ.	A.D.	A.D.	0	0	50	50	23
B.Ö.D.	Y.İ.	A.D.	O.D.D.	0	0	50	25	16
B.Ö.D.	Y.İ.	A.D.	B.Ö.D.	0	0	50	0	10
B.Ö.D.	Y.İ.	O.D.D.	D.Y.	0	0	25	100	30
B.Ö.D.	Y.İ.	O.D.D.	Ç.A.D.	0	0	25	75	24
B.Ö.D.	Y.İ.	O.D.D.	A.D.	0	0	25	50	18
B.Ö.D.	Y.İ.	O.D.D.	O.D.D.	0	0	25	25	11
B.Ö.D.	Y.İ.	O.D.D.	B.Ö.D.	0	0	25	0	5
B.Ö.D.	Y.İ.	B.Ö.D.	D.Y.	0	0	0	100	25
B.Ö.D.	Y.İ.	B.Ö.D.	Ç.A.D.	0	0	0	75	19
B.Ö.D.	Y.İ.	B.Ö.D.	A.D.	0	0	0	50	13
B.Ö.D.	Y.İ.	B.Ö.D.	O.D.D.	0	0	0	25	6
B.Ö.D.	Y.İ.	B.Ö.D.	B.Ö.D.	0	0	0	0	0

EK-4. Nihai özgünlük analiz sistemi kural tablosu

NİHAİ ÖZGÜNLÜK ANALİZ SİSTEMİ KURAL TABLOSU				
SÖZEL DEĞERLER		SAYISAL DEĞERLER		
1. Grup Kriterler Özgünlük Sonuçları	2. Grup Kriterler Özgünlük Sonuçları	1. Grup Kriterler Özgünlük Sonuçları	2. Grup Kriterler Özgünlük Sonuçları	
0,395	0,605	0,395	0,605	
T.Ö.	T.Ö.	100	100	100
T.Ö.	B.Ö.Ö.	100	75	85
T.Ö.	O.D.Ö.	100	50	70
T.Ö.	A.D.Ö.	100	25	55
T.Ö.	Ö.K.	100	0	40
B.Ö.Ö.	T.Ö.	75	100	90
B.Ö.Ö.	B.Ö.Ö.	75	75	75
B.Ö.Ö.	O.D.Ö.	75	50	60
B.Ö.Ö.	A.D.Ö.	75	25	45
B.Ö.Ö.	Ö.K.	75	0	30
O.D.Ö.	T.Ö.	50	100	80
O.D.Ö.	B.Ö.Ö.	50	75	65
O.D.Ö.	O.D.Ö.	50	50	50
O.D.Ö.	A.D.Ö.	50	25	35
O.D.Ö.	Ö.K.	50	0	20
A.D.Ö.	T.Ö.	25	100	70
A.D.Ö.	B.Ö.Ö.	25	75	55
A.D.Ö.	O.D.Ö.	25	50	40
A.D.Ö.	A.D.Ö.	25	25	25
A.D.Ö.	Ö.K.	25	0	10
Ö.K.	T.Ö.	0	100	61
Ö.K.	B.Ö.Ö.	0	75	45
Ö.K.	O.D.Ö.	0	50	30
Ö.K.	A.D.Ö.	0	25	15
Ö.K.	Ö.K.	0	0	0

EK-5. Yapı puanlama tablosu

YAPILARIN ÖZGÜNLÜK KRİTERLERİ ÜZERİNDEN PUANLANDIRMASI												
ÖZGÜNLÜK KRİTERLERİ	PUAN DEĞER ARALIKLARI	1. HASANAĞALAR KONAĞI (256 ADA 56 PARSEL)- ALANYA KÜLTÜR MÜDÜRLÜĞÜ	2. ÇIRPANLI KONUTU (244 ADA- 207 PARSEL)- DİRNENEK OFİSİ	3. SEZER KONUTU (401 ADA-1 PARSEL)- BUTİK OTEL	4. ŞİMŞEK KONUTU (406 ADA- 9 PARSEL)- BUTİK OTEL	5. DURUSOY KONUTU (263 ADA- 5 PARSEL)- CAFE RESTORAN	6. SİPAHIOĞLU KONUTU (108 ADA-1 PARSEL)- RESTORAN	7. DİM EVİ (91 ADA- 4 PARSEL)- KENT ARŞİVİ	8. SANDIK EMİNİ KAYHANLAR KONUTU (263 ADA- 70 PARSEL)- KÜLTÜR EVİ	9. KOÇAK KONUTU (255 ADA- 3 PARSEL)	10. KÖK KONUTU (263 ADA- 70 PARSEL)	
ÇEVRE	Büyük ölçekli değişim (0-12,5)											
	Orta düzeyde değişim (12,5-37,5)											
	Az değişim (37,5-62,5)											
	Çok az değişim (62,5-87,5)											
	Değişim yok (87,5-100)											
BİÇİM	KÜTLESEL ÖZELLİKLER	Büyük ölçekli değişim (0-12,5)										
		Orta düzeyde değişim (12,5-37,5)										
		Az değişim (37,5-62,5)										
		Çok az değişim (62,5-87,5)										
		Değişim yok (87,5-100)										
	MEKAN ORGANİZASYONU	Büyük ölçekli değişim (0-12,5)										
		Orta düzeyde değişim (12,5-37,5)										
		Az değişim (37,5-62,5)										
		Çok az değişim (62,5-87,5)										
		Değişim yok (87,5-100)										
	CEPHE DÜZENİ	Büyük ölçekli değişim (0-12,5)										
		Orta düzeyde değişim (12,5-37,5)										
		Az değişim (37,5-62,5)										
		Çok az değişim (62,5-87,5)										
		Değişim yok (87,5-100)										
MALZEME	Büyük ölçekli değişim (0-12,5)											
	Orta düzeyde değişim (12,5-37,5)											
	Az değişim (37,5-62,5)											
	Çok az değişim (62,5-87,5)											
	Değişim yok (87,5-100)											
TEKNİK	Büyük ölçekli değişim (0-12,5)											
	Orta düzeyde değişim (12,5-37,5)											
	Az değişim (37,5-62,5)											
	Çok az değişim (62,5-87,5)											
	Değişim yok (87,5-100)											
İŞLEV	Büyük ölçekli değişim (0)											
	Değişim yok (100)											
YAPININ RUHU	Büyük ölçekli değişim (0-12,5)											
	Orta düzeyde değişim (12,5-37,5)											
	Az değişim (37,5-62,5)											
	Çok az değişim (62,5-87,5)											
	Değişim yok (87,5-100)											
S. OLM. KÜLT. MİRAS	Büyük ölçekli değişim (0-12,5)											
	Orta düzeyde değişim (12,5-37,5)											
	Az değişim (37,5-62,5)											
	Çok az değişim (62,5-87,5)											
	Değişim yok (87,5-100)											

EK-5.'in devamı

PUANLAMA DEĞER ARALIKLARI VE AÇIKLAMALARI

ÇEVRE	Geleneksel konutların ilk yapıldığı dönemde inşa edileceği arsa ve yakın çevresi düşünülerek planlanması ve yapının çevresi ile birlikte dokuyu oluşturmasından dolayı özgünlük değerlendirilirken yapının çevresi ile birlikte korunmuş olmasına dikkat edilmelidir. Çevre kriteri puanlanırken, yapının bulunduğu sokak ile ilişkisi, arsadaki konumu, arsa-yapı oranı, yakın yapıların durumu değerlendirilmelidir.	Büyük ölçekli değişim (0-12,5)	Yapının ilk yapıldığı bölge ve yakın çevresindeki yapılar tamamen değişmişse.
		Orta düzeyde değişim (12,5-37,5)	Yapının ilk yapıldığı bölge ve yakın çevresindeki yapılar büyük ölçüde değişmişse.
		Az değişim (37,5-62,5)	Yapının ilk yapıldığı bölge ve yakın çevresindeki yapılar kısmen değişmişse.
		Çok az değişim (62,5-87,5)	Yapının ilk yapıldığı bölge yakın çevresindeki yapılar ile birlikte büyük ölçüde korunmuşsa.
		Değişim yok (87,5-100)	Yapının ilk yapıldığı bölge, yakın çevresindeki yapılar ile birlikte, yapıldığı dönemi yansıttak şekilde korunmuşsa.

BİÇİM	Geleneksel konutların biçimlenişi dönemin mimari üslubunu ve özelliklerini yansıtmaktadır. Biçim özgünlüğü irdelenirken, yapının kütlesele özellikleri (çıkma tipi ve yönelişi), mekan organizasyonu (plan şeması), cephe düzeni, kat sayısı, çatı tipi, kapalı alan- açık alan dağılımı değerlendirilerek karar verilmelidir.	KÜTLESEL ÖZELLİKLER	Büyük ölçekli değişim (0-12,5)	Yapının kütlesele özellikleri yok olmuşsa.
			Orta düzeyde değişim (12,5-37,5)	Yapının kütlesele özellikleri kısmen korunmuşsa.
			Az değişim (37,5-62,5)	Yapının kütlesele özellikleri orta derecede korunmuşsa.
			Çok az değişim (62,5-87,5)	Yapının kütlesele özellikleri büyük ölçüde korunmuşsa.
			Değişim yok (87,5-100)	Yapının kütlesele özellikleri korunmuşsa.
		MEKAN ORGANİZASYONU	Büyük ölçekli değişim (0-12,5)	Yapının plan şeması yok olmuşsa.
			Orta düzeyde değişim (12,5-37,5)	Yapının plan şeması kısmen korunmuşsa.
			Az değişim (37,5-62,5)	Yapının plan şeması orta derecede korunmuşsa.
			Çok az değişim (62,5-87,5)	Yapının plan şeması büyük ölçüde korunmuşsa.
			Değişim yok (87,5-100)	Yapının plan şeması korunmuşsa.
		CEPHE DÜZENİ	Büyük ölçekli değişim (0-12,5)	Yapının cephe düzeni yok olmuşsa.
			Orta düzeyde değişim (12,5-37,5)	Yapının cephe düzeni kısmen korunmuşsa.
			Az değişim (37,5-62,5)	Yapının cephe düzeni orta derecede korunmuşsa.
			Çok az değişim (62,5-87,5)	Yapının cephe düzeni büyük ölçüde korunmuşsa.
			Değişim yok (87,5-100)	Yapının cephe düzeni korunmuşsa.

MALZEME	Geleneksel konutların yapımında kullanılacak malzemeler yöre nin ulaşabildiği malzeme çeşitlerini, dönemin mimari tarzını, kullanıcıların sosyo-kültürel ve ekonomik durumu göstermektedir. Malzeme kriteri puanlanırken, yapıyı oluşturan taşıyıcı elemanlar ve iç mekan elemanlarında kullanılan malzemeler değerlendirilmelidir.	Büyük ölçekli değişim (0-12,5)	Yapının varlığını sürdürmesiyle ilgili herhangi bir dayanak olmaksızın ya da yeni işlevin gerekliliği olmamasına rağmen modern malzeme ile onarım yapılmışsa.
		Orta düzeyde değişim (12,5-37,5)	Yeni işlev ya da güncel yaşamışın gereklerini sağlayabilmek için gerekli olan, modern malzeme ile onarılmışsa.
		Az değişim (37,5-62,5)	Yapısal sorunların giderilmesi ve yeni işlev ya da güncel yaşamışın gereklerini sağlayabilmek için muhakkak gerekli olan, modern malzemelerden az oranda faydalanılmışsa.
		Çok az değişim (62,5-87,5)	Yalnızca yapısal sorunların giderilebilmesi için muhakkak gerekli olan, modern malzemelerden oldukça az oranda faydalanılmışsa.
		Değişim yok (87,5-100)	Yapı ilk yapıldığı kullanılan malzeme ve teknikle onarılmışsa.

EK-5.'in devamı

PUANLAMA DEĞER ARALIKLARI VE AÇIKLAMALARI			
TEKNİK	Geleneksel konutların yapımında kullanılacak yapım tekniği, dönemin teknik şartları, yapıda çalışan ustaların işçilik değerlerini, kullanıcıların sosyo-kültürel ve ekonomik imkanları göstermektedir. Teknik kriteri puanlanırken, yapıyı oluşturan yapıyı ayakta tutan, yük taşıma ve aktarma kapasitesi olan düşey, yatay ve örtü elemanlarından oluşan taşıyıcı sistem ve sistem elemanları değerlendirilmelidir.	Büyük ölçekli değişim (0-12,5)	Yapının varlığını sürdürmesiyle ilgili herhangi bir dayanak olmaksızın ya da yeni işlevin gerekliliği olmamasına rağmen modern tekniklerle onarım yapılmışsa.
		Orta düzeyde değişim (12,5-37,5)	Yeni işlev ya da güncel yaşayışın gereklerini sağlayabilmek için gerekli olan, modern tekniklerle onarılmışsa.
		Az değişim (37,5-62,5)	Yapısal sorunların giderilmesi ve yeni işlev ya da güncel yaşayışın gereklerini sağlayabilmek için muhakkak gerekli olan, modern tekniklerden az oranda faydalanılmışsa.
		Çok az değişim (62,5-87,5)	Yalnızca yapısal sorunların giderilebilmesi için muhakkak gerekli olan, modern tekniklerden oldukça az oranda faydalanılmışsa.
		Değişim yok (87,5-100)	Yapı ilk yapıldığı kullanılan malzeme ve teknikle onarılmışsa.
İŞLEV	Geleneksel konutların yeniden işlevlendirilerek restore edilmesi sonucunda özgünlük kayıpları meydana gelebilmektedir. İşlev kriteri puanlanırken, özgün işlevin kullanılıp kullanılmaması durumu değerlendirilmelidir.	Yeni işlev (0)	Yapı yeni bir işlev ile kullanılıyorsa.
		Özgün işlev (100)	Yapı özgün işlevi ile kullanılıyorsa.
YAPININ RUHU	Geleneksel konutlar, yapıldığı dönemin yaşayışını, inanışını, gelenek göreneklerini, kültürünü, sanata bakış açısını üzerinde taşımaktadır, Yapının ruhu kriteri puanlanırken, onutun ve bu konutu inşa eden ustanın, içinde yaşayan insanların katkılarının, ev – aile yapısı ruhunun ne kadar korunduğu puanlanmalıdır.	Büyük ölçekli değişim (0-12,5)	Yapının ruhunu yansıtan özellikleri yok olmuşsa.
		Orta düzeyde değişim (12,5-37,5)	Yapının ruhunu yansıtan özellikleri kısmen korunmuşsa.
		Az değişim (37,5-62,5)	Yapının ruhunu yansıtan özellikleri orta derecede korunmuşsa.
		Çok az değişim (62,5-87,5)	Yapının ruhunu yansıtan özellikleri büyük ölçüde korunmuşsa.
		Değişim yok (87,5-100)	Yapının ruhunu yansıtan özellikleri korunmuşsa.
S. OLM. KÜLTÜREL MİRAS	Geleneksel konutlar, yapıldığı dönemin insanların özelliklerini üzerinde taşımaktadır, Somut olmayan kültürel miras kriteri puanlanırken, bu özellikleri yansıtan bütünleşmiş bilgiler, anlatımlar ve ritüeller dikkate alınmalıdır.	Büyük ölçekli değişim (0-12,5)	Yapıda var olan somut olmayan kültürel miras öğeleri yok olmuşsa.
		Orta düzeyde değişim (12,5-37,5)	Yapıda var olan somut olmayan kültürel miras öğeleri kısmen korunmuşsa.
		Az değişim (37,5-62,5)	Yapıda var olan somut olmayan kültürel miras öğeleri orta derecede korunmuşsa.
		Çok az değişim (62,5-87,5)	Yapıda var olan somut olmayan kültürel miras öğeleri büyük ölçüde korunmuşsa.
		Değişim yok (87,5-100)	Yapıda var olan somut olmayan kültürel miras öğeleri korunmuşsa.

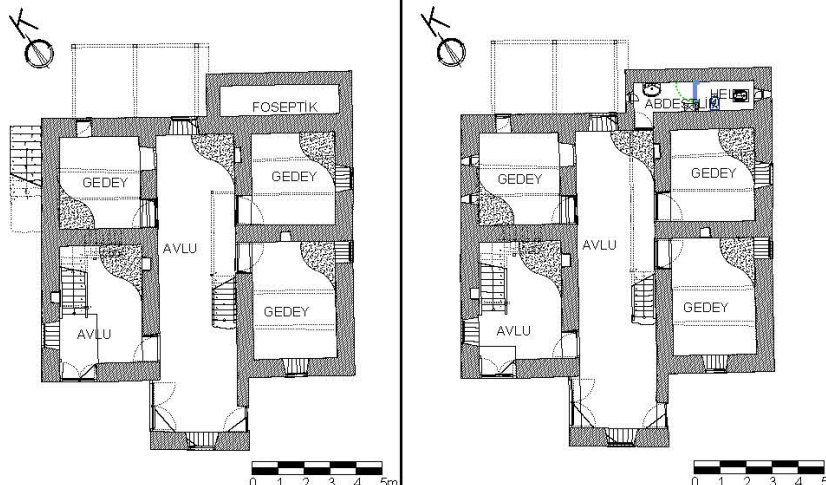
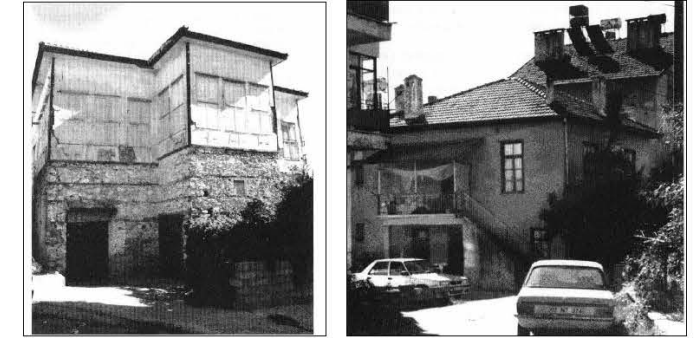
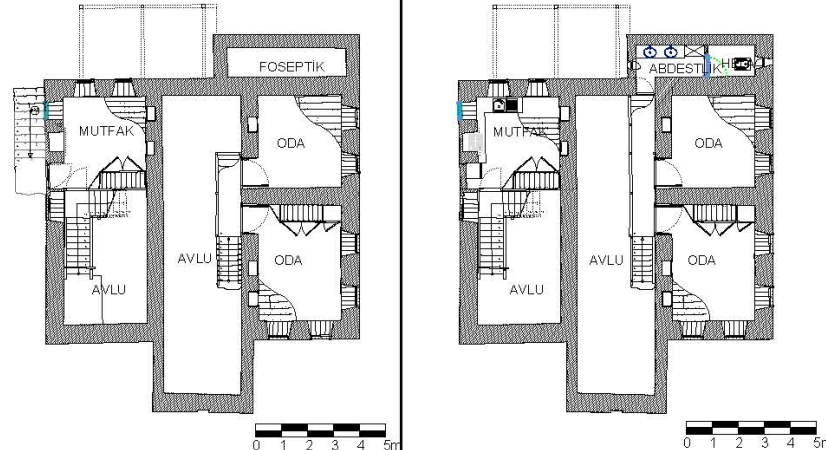
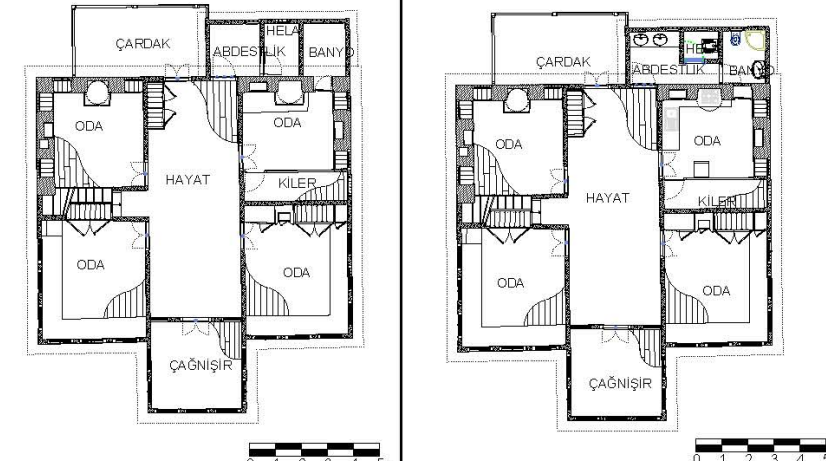
EK-6. Hasanağalar Konağı yapı tanıtım tablosu

1. HASANAĞALAR KONAĞI (256 ADA 56 PARSEL)- ALANYA KÜLTÜR MÜDÜRLÜĞÜ

GENEL BİLGİLER		RESTİTÜSYON		RESTORASYON		ESKİ FOTOĞRAFLAR	
YAPIM TARİHİ: Yapının yapıldığı tarih net olarak bilinmemekle beraber kentte ikinci yerleşim alanı olarak belirlenen düzlük alana yerleşimin başladığı 1800'lü yılların sonu olarak düşünülmektedir. TESCİL DURUMU: Tarihi yapı koruma alanında bulunan tescilli yapıdır. BULUNDUĞU BÖLGE: İkinci yerleşim alanında yer almaktadır. bu bölgede yaşanan hızlı kentleşme sonucu apartmanlar ve işlek cadeler arasında sıkışmış durumdadır. PLAN ŞEMASI: Yapı iç sofalı plan şemasındadır. Restorasyon çalışmalarında konutun iç duvarları korunmuş ve dolayısıyla iç sofalı plan şeması okunmaktadır. MALZEME VE TEKNİK: Zemin ve birinci katlarda ahşap hatıllı moloz taş duvar, ikinci katta ahşap çatkı tuğla dolgu duvar, çıkmada ise ahşap bağdadi duvar tekniği kullanılmıştır. Yapının bozulan ve yıkılan kısımları, özgün yapım tekniği ve malzeme ile tamamlanmıştır GÜNCEL İŞLEV: Ofis		ZEMİN KAT PLANI					

EK-7. Çırpanlı Konutu yapı tanıtım tablosu

2. ÇIRPANLI KONUTU (244 ADA- 207 PARSEL)- DERNEK OFİSİ

GENEL BİLGİLER		RESTİTÜSYON		RESTORASYON		ESKİ FOTOĞRAFLAR	
YAPIM TARİHİ: Yapıda var olan kitabeye göre yapı 1922 yılında yapılmıştır. TESCİL DURUMU: Tarihi yapı koruma alanında bulunan tescilli yapıdır. BULUNDUĞU BÖLGE: İkinci yerleşim alanında yer almaktadır. Bu bölgede yaşanan hızlı kentleşme sonucu apartmanlar ve işlek cadeler arasında sıkışmış durumdadır. PLAN ŞEMASI: Yapı iç sofalı plan şemasındadır. Restorasyon çalışmalarında konutun iç duvarları korunmuş ve dolayısıyla iç sofalı plan şeması okunmaktadır. MALZEME VE TEKNİK: Zemin ve birinci katlarda ahşap hatıllı moloz taş duvar, ikinci katta ahşap bağdadi duvar tekniği kullanılmıştır. Üzerine kabası samanlı incesi kutuklu sıva yapılmıştır. Yapının bozulan ve yıkılan kısımları, özgün yapım tekniği ve malzeme ile tamamlanmıştır GÜNCEL İŞLEV: Demek Ofisi		ZEMİN KAT PLANI 					
KONUM		ARA KAT PLANI		ONARIM ÖNCESİ FOTOĞRAFLAR		ONARIM SONRASI FOTOĞRAFLAR	
		ARA KAT PLANI 					
HİKAYESİ		BİRİNCİ KAT PLANI		ONARIM ÖNCESİ FOTOĞRAFLAR		ONARIM SONRASI FOTOĞRAFLAR	
Yapı Alanya için önemli bir kişi olan Mustafa Çırpanlının babası Abdülkerim Çırpanlı tarafından 1910 yılında yaptırılmıştır. Mustafa Çırpanlı 23-24 yaşlarında ilim öğrenmekle meşgul olmuş, bunun için İstanbul'a gitmiş ve dini ilimleri ve Arapça ilimlerinin tamamını öğrenmiş, geriye kalan ömrünü talebe yetiştirmek için adamıştır. Genç yaşlı birçok insana Kur'anı Kerim öğretip, dini ilimleri okutmuş ve binlerce talebe yetiştirmiştir. Bu sayede Alanyalıların büyük sevgisini kazanmış ve Alanya'nın Çırpanlı Hocaefendisi olmuştur. Mustafa Çırpanlı Hoca Efendinin bu evde bir çok talebe okuttuğu sözlü kaynaklardan öğrenilmiştir. Yapı yeni işlevinde yine öğrencileri desteklemek amacı ile kurulan bir dernek ofisi olarak kullanılmaktadır.		BİRİNCİ KAT PLANI 					
ÖN CEPHE		RESTİTÜSYON		RESTORASYON		ONARIM ÖNCESİ FOTOĞRAFLAR	
							

EK-8. Sezer Konutu yapı tanıtım tablosu

3. SEZER KONUTU (401 ADA-1 PARSEL)- CENTAUERA BUTİK OTEL

GENEL BİLGİLER		RESTİTÜSYON	RESTORASYON	ESKİ FOTOĞRAFLAR
YAPIM TARİHİ: Yapı sözlü kaynaklardan alınan bilgilere göre 1916 yılında yapılmıştır. TESCİL DURUMU: Kültür Varlığı Yapı (KV) koruma kararları bulunmaktadır. BULUNDUĞU BÖLGE: 1. Derece Sit Alanında Kalmaktadır. Yapı şehrin en eski yerleşik alanı olan ilk yerleşim alanındaki Tophane mahallesinde bulunmaktadır. PLAN ŞEMASI: Yapının özgün plan şeması, dış sofalı plan tipindedir. Otel olarak işlevlendirilen halinde konutun özgün plan şeması tamamen bozulmuştur. MALZEME VE TEKNİK: Alt katlarda ahşap hatıllı moloz taş kullanımı, manzaraya bakan üst katta ahşap bağdadi duvar tekniği uygulaması ile strüktür ve malzemede özgünlüğe saygı duyulmuştur. Ancak iç duvarların kaldırılması müdahaleleri ile, konutun özgün plan şemasının tamamen kaybedilmesine ve özgün strüktür – malzemeden büyük ölçüde kayıplara neden olduğu açıkça görülmektedir. GÜNCEL İŞLEV: Otel		ZEMİN KAT PLANI		
KONUM		BİRİNCİ KAT PLANI	ONARIM ÖNCESİ FOTOĞRAFLAR	ONARIM SONRASI FOTOĞRAFLAR
		BİRİNCİ KAT PLANI		
HİKAYESİ		İKİNCİ KAT PLANI	ONARIM ÖNCESİ FOTOĞRAFLAR	ONARIM SONRASI FOTOĞRAFLAR
Bina Girit göçmeni bir aile tarafından yapılmıştır. Aile Alanya'ya göçünce içerisinde önu ahşap kaplamalı hayat arkada toprak damlı iki odalı plana sahip harabe halde bir Alanya evi bulunan bi arazi satın almışlardır. Savaş koşullarından dolayı kısıtlı malzeme ve işçilikle harabe onarılmıştır. 1955li yıllarda evin nüfusunun çoğalmasıyla oda sayısını arttırmaya yönelik müdahalelerde bulunulmuştur. 2005 yılı öncesinde 10 yıl boyunca ev kullanılmamış ve yıkılma tehlikesi ile karşılaşmıştır. 2005 itibarı ile restorasyon çalışmaları başlamış ve otel işlevi verilerek tekrar kullanıma sunulmuştur. günümüzde hala otel işlevi ile kullanılmaktadır.		İKİNCİ KAT PLANI		
RESTİTÜSYON		İKİNCİ KAT PLANI	ONARIM ÖNCESİ FOTOĞRAFLAR	ONARIM SONRASI FOTOĞRAFLAR
ÖN CEPHE		İKİNCİ KAT PLANI		

EK-9. Şimşek Konutu yapı tanıtım tablosu

4. ŞİMŞEK KONUTU (406 ADA- 9 PARSEL)- VİLLA TURCA BUTİK OTEL

GENEL BİLGİLER	ZEMİN KAT PLANI	RESTORASYON	ESKİ FOTOĞRAFLAR
YAPIM TARİHİ: Yapım tarihi ve yaptıran kişi ile ilgili günümüze ulaşan herhangi bir veriye ulaşılamamıştır. TESCİL DURUMU: Kültür Varlığı Yapı (KV) koruma kararları bulunmaktadır. BULUNDUĞU BÖLGE: Yapı şehrin en eski yerleşik alanı olan ilk yerleşim alanındaki Tophane mahallesinde bulunmaktadır. PLAN ŞEMASI: Yapının özgün plan şeması, dış sofalı plan tipindedir. Zemin kat ile üstündeki bir kattan meydana gelmektedir. Yapı bölge de birkaç örneği daha bulunan birleşik ev şeklinde iki adet dış sofalı konutun bitişik nizam inşa edilmesiyle oluşturulmuştur. Güncel kullanımında özgün plan şeması bozulmuştur. MALZEME VE TEKNİK: Yapının büyük bir kısmı yıkılmış, yıkılan kısımlar geleneksel yapım teknikleri ve malzeme ile tamamlanmıştır. Cephe de kullanılan malzeme ve teknik özgün mimariyi yansıtsa da yeni işlev için tasarlanan ekler ve bu eklerin cepheye yansması sonucu yapıda bölgeye özgü cephesel özellikler görülememiştir. GÜNCEL İŞLEV: OTEL			
KONUM	BİRİNCİ KAT PLANI	RESTORASYON	ONARIM ÖNCESİ FOTOĞRAFLAR
HİKAYESİ	ÖN CEPHE	RESTORASYON	ONARIM SONRASI FOTOĞRAFLAR
Bölgeye özgü plan özellikleri, yapım tekniği ve malzeme kullanımı göz önüne alınarak yapının yapıldığı dönemini 19. yüzyılın sonlarına tarihlemek mümkündür. Yapı bitişik nizamda inşa edilmiş, iki adet konuttan oluşmaktadır. Onarım sonrasında bitişikindeki 09 no lu parseldeki yapı ile birlikte toplam 8 odalı butik otel olarak kullanılmıştır.			

EK-10. Durusoy Konutu yapı tanıtım tablosu

5. DURUSOY KONUTU (263 ADA- 5 PARSEL)- BİSTRO FLOYD CAFE

GENEL BİLGİLER		RESTİTÜSYON		RESTORASYON		ONARIM ÖNCESİ FOTOĞRAFLAR		ONARIM SONRASI FOTOĞRAFLAR	
YAPIM TARİHİ: 1870-80 yılları arasında Alanya'lı Fehmi Salur tarafından yaptırılmıştır. TESCİL DURUMU: Tarihi Yapı Koruma Alanında tescilli bir yapıdır. BULUNDUĞU BÖLGE: İlk yerleşim alanı ile ikinci yerleşim alanı arasında Sit Etkilenme Geçiş Alanında yer almaktadır. Hızlı kentleşme sonucu apartmanlar ve işlek cadeler arasında sıkışmış durumdadır. PLAN ŞEMASI: Orta sofalı plan şemasına sahip özgün mimari, bölgede rastlanan haremlik-selamlık ayrımının olduğu bir plan işleyişine sahiptir. Yeni işlevli mimaride özgün plan şeması ve haremlik ve selamlık girişler muhafaza edilmiştir. MALZEME VE TEKNİK: Yapım tekniği ve malzeme kullanımında yörenin özgün malzemeleri ve tekniği tercih edilerek mevsimsel ayırım gözetilmiştir. GÜNCEL İŞLEV: Restoran		ZEMİN KAT PLANI		ARA KAT PLANI					
KONUM		RESTİTÜSYON		RESTORASYON		ONARIM ÖNCESİ FOTOĞRAFLAR		ONARIM SONRASI FOTOĞRAFLAR	
		BİRİNCİ KAT PLANI		ÖN CEPHE					
HİKAYESİ		RESTİTÜSYON		RESTORASYON		ONARIM ÖNCESİ FOTOĞRAFLAR		ONARIM SONRASI FOTOĞRAFLAR	
1870-80 yılları arasında Alanya'lı Fehmi Salur tarafından yaptırılmış ve eşi Aliye hanım ile evlenip bu evde oturmuştur. Çiftin üç oğlu ve bir de kızı bu evde doğmuştur. Miras Paylaşımında Ev Oğullarından Mehmet Salur ve eşi Müzeyyen Salur Hanımefendiye kalmıştır. Ev sahibi Müzeyyen Hanım çok güzel dikiş dikermiş ve Alanya'nın en meşhur Terzilerinden biri imiş. Bu nedenle ev daha çok Terzi Müzeyyen Hanımın evi olarak bilinmektedir. Ev o zamanlardan beri önündeki yasemin ağacı ile tanınlanmıştır. koruma çalışmalarında bu ağacın korunmasına özen gösterilmiştir.		RESTİTÜSYON		RESTORASYON					

EK-11. Sipahioğlu Konutu yapı tanıtim tablosu

6. SİPAHİOĞLU KONUTU (308 ADA- 1 PARSEL)- GARDENIA RESTORAN

GENEL BİLGİLER

YAPIM TARİHİ: Yapı ilk sahiplerinden alınan bilgilere göre 1900'li yılların başında yapılmıştır.

TESCİL DURUMU: Geleneksel Yapı (GY) koruma kararları bulunmaktadır.

BULUNDUĞU BÖLGE: Surlarla tanımlı olan ve şehrin en eski yerleşik alanolan ilk yerleşim alanındaki Hisariçi Mahallesinde yer almaktadır.

PLAN ŞEMASI: Yapının röleve çizimindeki planları incelendiğinde zaman içerisinde özgün yapıyı örten nitelikte eklerle çevrili dış sofah plan şemasına sahip özgün durum okunabilmektedir. Yeni işlevli mimaride plan şemasının ilk duruma döndürüldüğü görülmektedir. Bu dönüşüm esnasında daha önce de belirtildiği gibi dönem eki sayılabilecek tuvalet kütesli korunmuştur. Bölgedeki dış sofah plan şemalarında sıkça görülen çapnışır mekânı yapı verilmiştir.

MALZEME VE TEKNİK:Yapım tekniği ve malzeme açısından geleneksel doku ile devamlılık sağlanmaya çalışılsa da yeni işlevin gerekleri için modern malzeme ve tekniklerden fadalanılmıştır.

GÜNCEL İŞLEV: Restoran

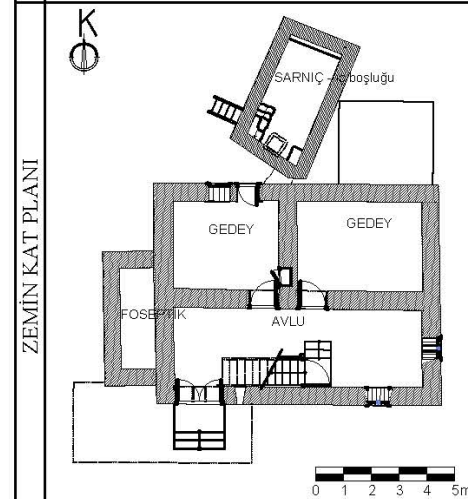
KONUM

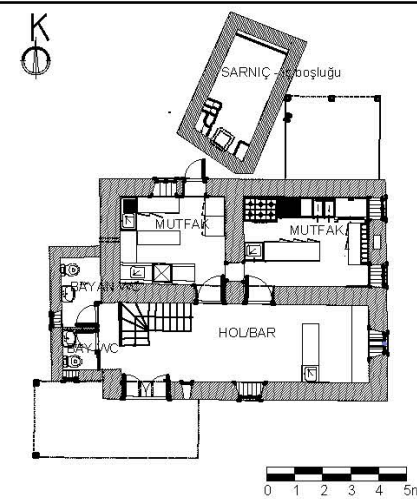
HİKA YESİ

Yapı yaklaşık 120 yıl önce Dindarların Dede Ustaların Ömer Efendi tarafından yaptırılmıştır. Ömer Efendi eşi ve çocuklarının ardından ve torunları da 2011 yılına kadar bu evde yaşamışlardır. 2011 yılında ev Üflet Sipahioglu tarafından satın alınmıştır. Ev Üflet Hanım tarafından restore ettirilmiş günümüzde hala restoran olarak işletilmektedir.

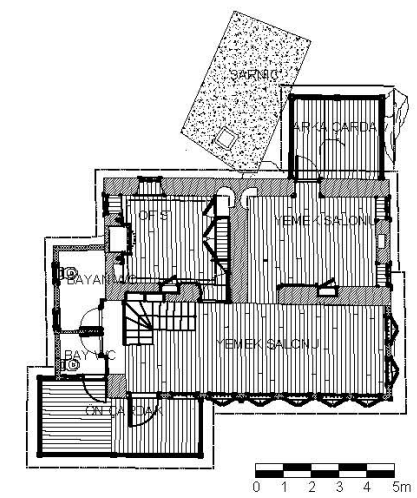
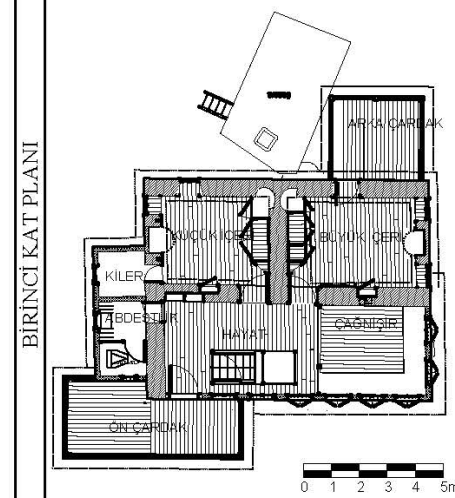
RESTİTÜSYON

RESTORASYON

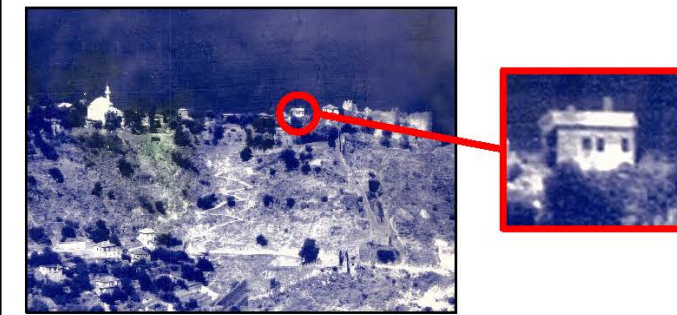
BİRİNCİ KAT PLANI

ÖN CEPHE

ESKİ FOTOĞRAFLAR

ONARIM ÖNCESİ FOTOĞRAFLAR

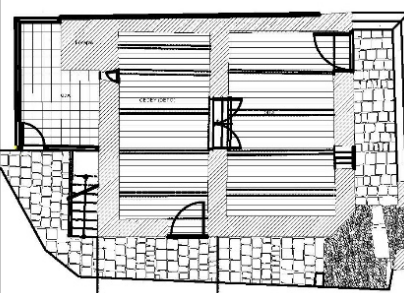
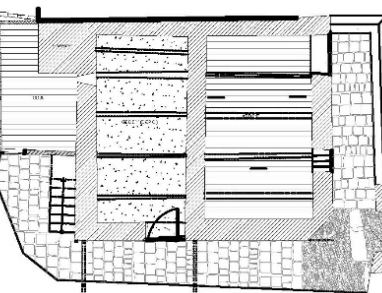
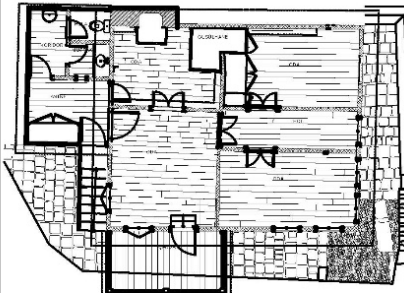
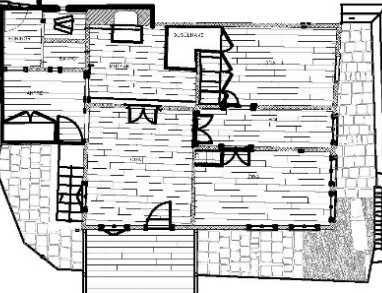
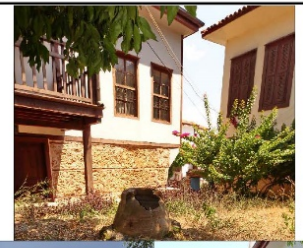
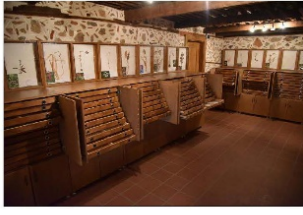

ONARIM SONRASI FOTOĞRAFLAR

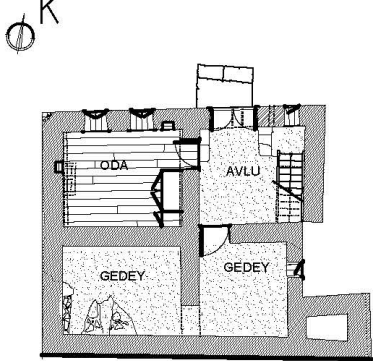
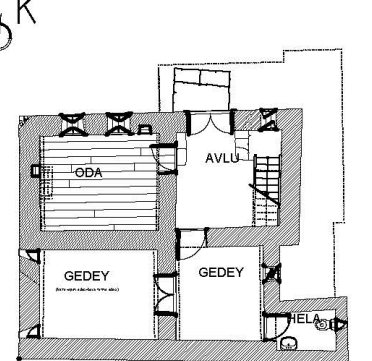
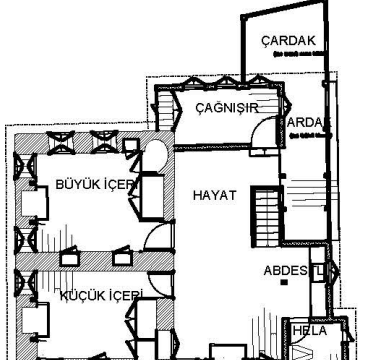
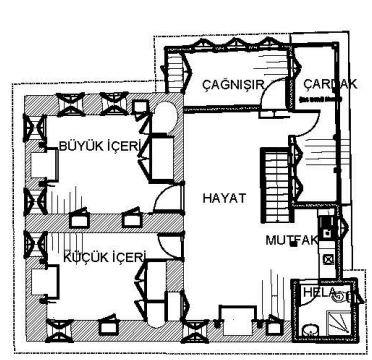
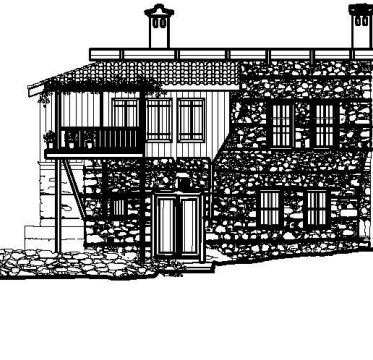
EK-12. Dim Konutu yapı tanıtım tablosu

7. DİM EVİ (393 ADA- 4 PARSEL)- KENT ARŞİVİ

GENEL BİLGİLER	RESTİTÜSYON	RESTORASYON	ESKİ FOTOĞRAFLAR	
YAPIM TARİHİ: Ev, sözlü kaynaklardan alınan bilgilere göre 1860'lı yıllarda yapılmıştır. TESCİL DURUMU: Kültür Varlığı Yapı (KV) koruma kararları bulunmaktadır. BULUNDUĞU BÖLGE: Yapı şehrin en eski yerleşik alanı olan ilk yerleşim alanındaki 1. derece sit alanında yer almaktadır. PLAN ŞEMASI: İki katlı bir yapı olan Dim Evi, orta sofalı plân tipine sahiptir. MALZEME VE TEKNİK: Alt katla ahşap hatıllı moloztaş duvar tekniği ile inşa edilmiş korunaklı mekanlar (kışlık dilim), üst katta ise ağırlıklı olarak ahşap malzeme ile inşa edilmiş daha ince duvarlı mekanlar (yazlık dilim) yer alır. Restorasyon çalışmalarında korunacak bölümler mevcut malzeme, form ve boyutları ile sağlıklılaştırılmış, yeni kullanımın getireceği bazı müdahaleler çağdaş teknikler ile yapılmıştır. GÜNCEL İŞLEV: Sergileme- Müze	ZEMİN KAT PLANI 0 1 2 3 4 5m	ZEMİN KAT PLANI 0 1 2 3 4 5m		
KONUM	BİRİNCİ KAT PLANI	BİRİNCİ KAT PLANI	ONARIM ÖNCESİ FOTOĞRAFLAR	ONARIM SONRASI FOTOĞRAFLAR
	BİRİNCİ KAT PLANI 0 1 2 3 4 5m	BİRİNCİ KAT PLANI 0 1 2 3 4 5m	 	
HİKAYESİ	ÖN CEPHE	ÖN CEPHE	ONARIM ÖNCESİ FOTOĞRAFLAR	ONARIM SONRASI FOTOĞRAFLAR
Ev 1860'lı yıllarda Mülazım Mehmet Bey tarafından yaptırılmıştır. Mülazım Mehmet Bey projeye konu olan ev ve yanındaki evi (Bu gün liman başkanlığı olan bina) bir arada yaptırmıştır. Fakat kendisi ev tamamlanmak üzere iken vefat etmiş ve ev ailesi tarafından tamamlanmıştır. Daha sonra Mehmet Beyin oğlu Ali Bey bu evde oturmaya devam etmiştir. Ali Beyin altı evladından birisi de 1990'lı yıllarda Alanya Belediye Başkanı olan Müstakbel Dim'dir. Ev sahiplerinin 1990 yılında taşınmasıyla ev metruk kalmıştır. 2010 yılında ev Alanya Belediyesi tarafından restore edilerek , Alanya Kalesi flora ve fauna türlerinin incelenmesi" çalışması kapsamında bugüne kadar Alanya Kalesi ve çevresinde tespit edilen 20 tanesi endemik olmak üzere 322 bitki ve 38 kelebek türünün sergilendiği Herbarium olarak kullanılmıştır. Günümüzde, Alanya Belediyesi ve Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi (ALKÜ) iş birliğinde, ilçenin kent tarihine ışık tutmak ve akademisyenler ile araştırmacıların faydalanması adına; binanın üst katı "Alanya Kent Arşivi" merkezi olarak düzenlenmiştir. Cumhurbaşkanlığı Osmanlı Arşivi'nden alınan ve 106 bin görüntüden oluşan belgeler ile defterler kataloğunun dijital ortamda bir araya getirilmesiyle oluşturulan kent arşivi, ilçe halkına, kurumlara, akademisyenlere ve araştırmacılara hizmet sunmaya devam etmektedir.	ÖN CEPHE 0 1 2 3 4 5m	ÖN CEPHE 0 1 2 3 4 5m	 	

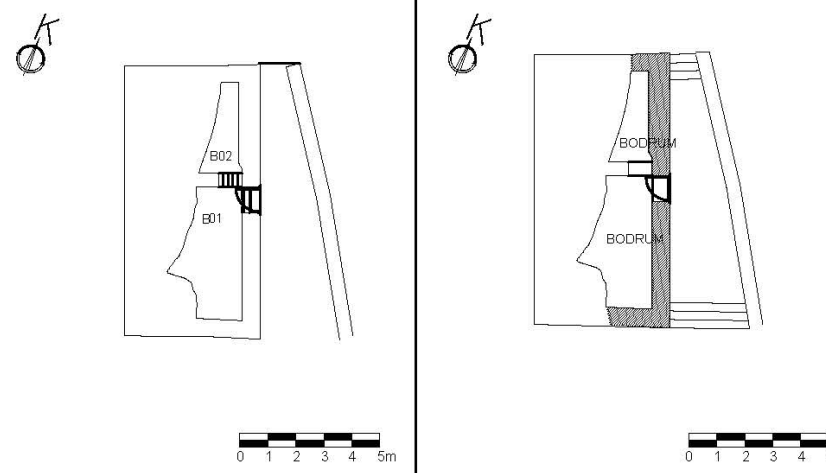
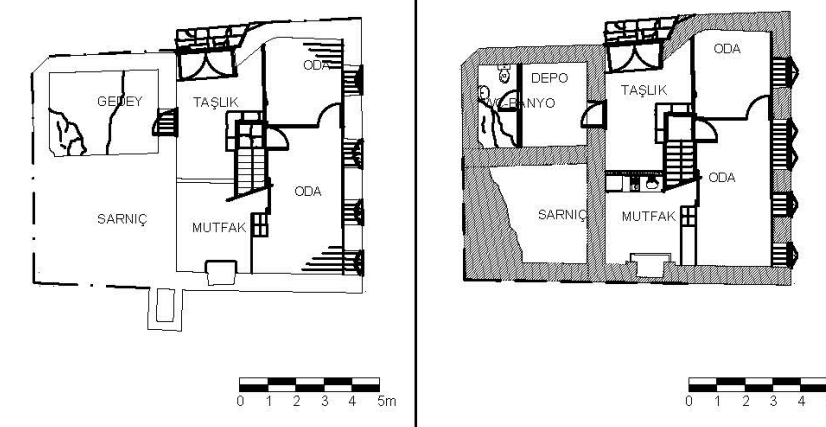
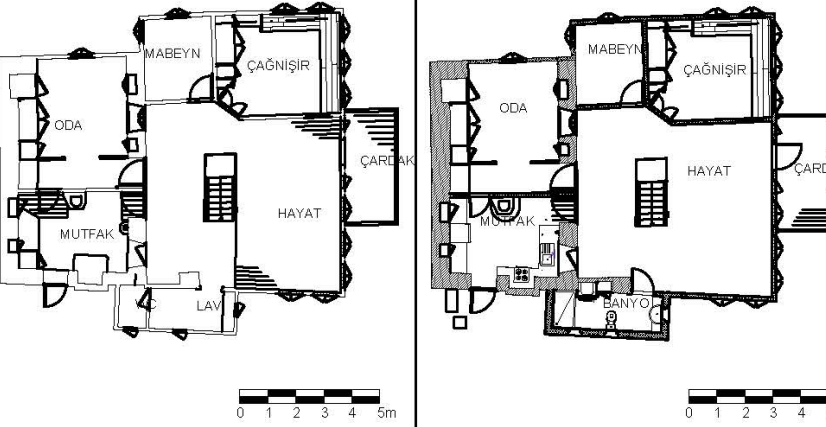
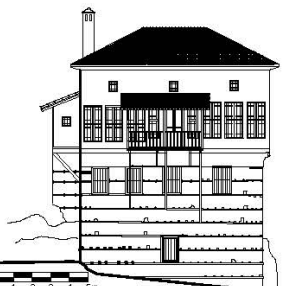
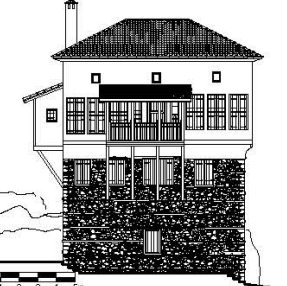
EK-13. Kayhanlar Konutu yapı tanıtım tablosu

8. SANDIK EMİNİ KAYHANLAR KONUTU (263 ADA- 70 PARSEL)- KÜLTÜR EVİ

GENEL BİLGİLER	RESTİTÜSYON	RESTORASYON	ESKİ FOTOĞRAFLAR	
YAPIM TARİHİ: Yapının dış cephe duvarında bulunan kitabeden 1889 yılında yapılmış olduğu anlaşılmaktadır. TESCİL DURUMU: Kültür Varlığı Yapı (KV) koruma kararları bulunmaktadır. BULUNDUĞU BÖLGE: Surlarla tanınmış olan ve şehrin en eski yerleşik alanı olan ilk yerleşim alanındaki Hisariçi Mahallesinde yer almaktadır. PLAN ŞEMASI: Yapı dış sofalı plan şemasındadır. Yeni kullanımında plan şeması korunmuştur. MALZEME VE TEKNİK: İki katlı yapının zemin katı ahşap hatıllı moloz taş duvardır. Taşların çevresi yöreye özgü “çivileme” tekniği olarak adlandırılan tuğla-kiremit kırıkları ile derzlenmiştir. Yapının üst katında iki farklı yapıım sistemi bir arada görülebilmektedir. Manzara yönündeki mekanlar dış cephede ahşap karkas üzeri ahşap kaplama olarak inşa edilmiş iken yapının arka kısmında kalan bölümlerinde zemin kattan gelen moloz taş duvar devam etmiştir. Yapıda toprak dam ve tek yönde eğimli alaturka kiremitli olmak üzere iki farklı çatı sistemi kullanılmıştır. GÜNCEL İŞLEV: Sergileme-Müze	ZEMİN KAT PLANI 0 1 2 3 4 5m	ZEMİN KAT PLANI 0 1 2 3 4 5m		
KONUM	BİRİNCİ KAT PLANI	BİRİNCİ KAT PLANI	ONARIM ÖNCESİ FOTOĞRAFLAR	
	BİRİNCİ KAT PLANI 0 1 2 3 4 5m	BİRİNCİ KAT PLANI 0 1 2 3 4 5m	 	
HİKAYESİ	ÖN CEPHE	ÖN CEPHE	ONARIM SONRASI FOTOĞRAFLAR	
Yapının üst kısmında bulunan kitabeden yapının 1889 yılında yapılmış olduğu anlaşılmaktadır. Evi yaptıran kişi bu gün yaşayan Kayhan ailesi fertlerinin büyük dedesi Latif Çavuştur. Latif Çavuş o devirde kereste ticareti ile uğraşan Şerif Ali Ailesinin katipliğini yapmaktadır. Eve daha sonra Latif Çavuş Oğullarına gelinler almış ve aile nesiller boyunca hep bu evde oturmuştur. 1990'lı yıllarda aile yine kale içinde yeni evlere göçmüş, bu şekilde ev uzun süre boş kalmış, yıkılmış ve harap olmuştur. Restitüsyonunun hazırlanmasında daha çok eski fotoğraflardan faydalanılmıştır. İç mekanlar için ise sözlü kaynakların verdiği bilgiler kullanılmıştır. Alanya Kalesi Hisariçi Mahallesinde bulunan bu geleneksel Alanya evi, Alanya Kalesi Geleneksel El Sanatları Merkezi olarak kullanılmak üzere “Sandık Emîni Kayhanlar Evi” ismi ile Belediye’ye ücretsiz olarak tahsis edilmiştir. Türkiye’de haute couture akımının duayen isimlerinden ünlü modacı Vural Gökçay’ın 2017’te tarihi Bedesten’de düzenlediği “Anadolu Medeniyetlerinden İzler” koleksiyonunda yer alan, muz lifinden ve Alanya ipeğinden özel üretilmiş 3 adet tasarım kıyafet yine bu merkezde sergilenmektedir.	ÖN CEPHE 0 1 2 3 4 5m	ÖN CEPHE 0 1 2 3 4 5m	 	

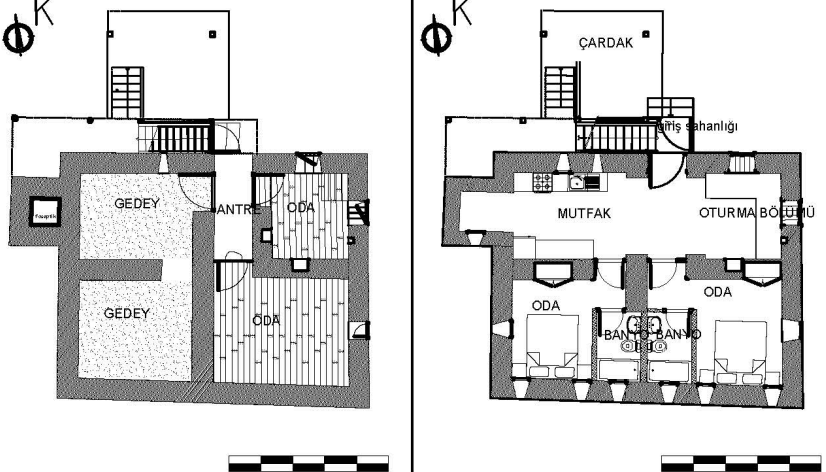
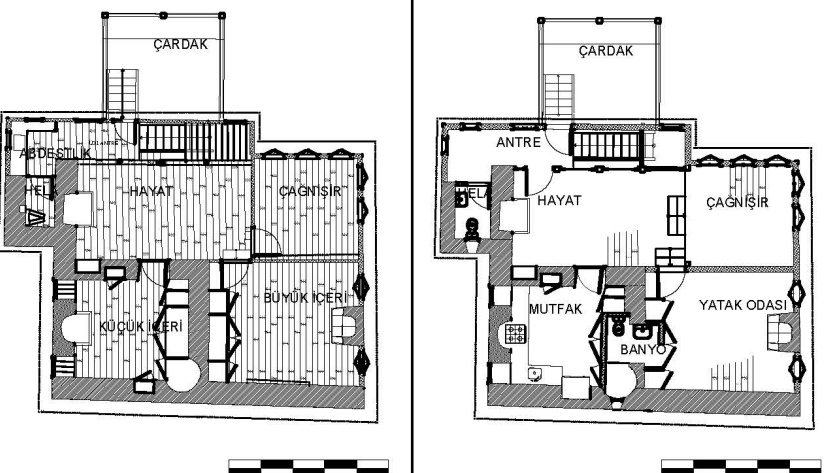
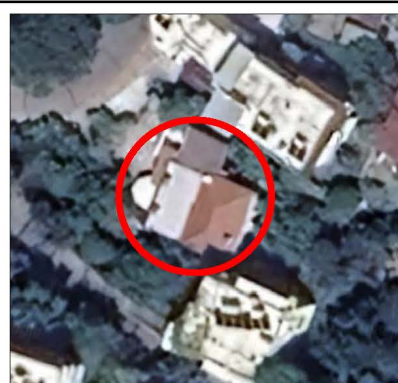
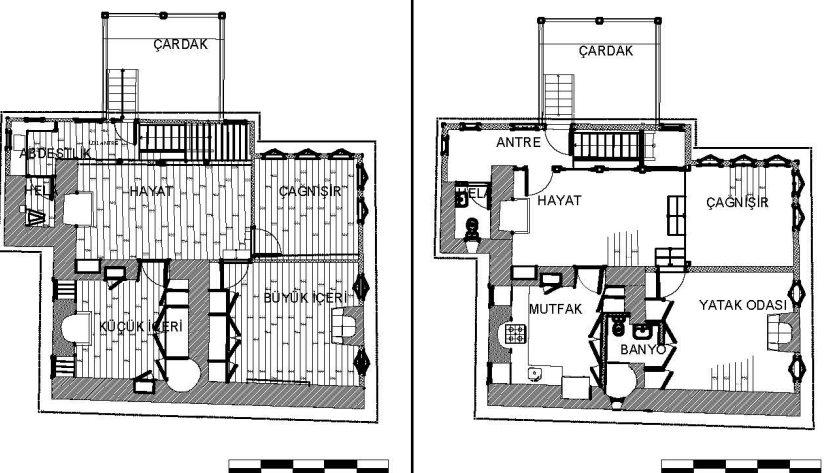
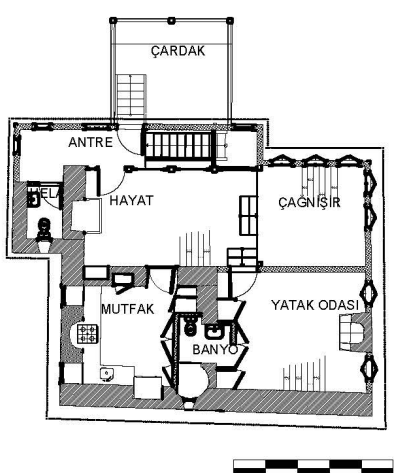
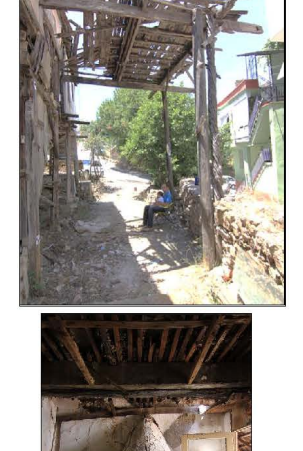
EK-14. Koçak Konutu yapı tanıtım tablosu

9. KOÇAK KONUTU (295 ADA- 3 PARSEL)

GENEL BİLGİLER		RESTİTÜSYON		RESTORASYON		ESKİ FOTOĞRAFLAR	
YAPIM TARİHİ: Yapı 19. yüzyıla tarihlenmektedir. TESCİL DURUMU: Kültür Varlığı Yapı (KV) koruma kararları bulunmaktadır. BULUNDUĞU BÖLGE: Yapı şehrin en eski yerleşik alanı olan ilk yerleşim alanındaki Tophane mahallesinde bulunmaktadır. PLAN ŞEMASI: Yapının özgün plan şeması, dış sofalı plan tipindedir.Üç katlı b yapının bodrum katında evin üzerinde yer aldığı arazinin eğiminden dolayı ortaya çıkmış mekanlar yer alır. Zemin kat geleneksel yaşamda evin kadınlarının el tezgahında ipek dokuma, fırın-ocakta ekmek yapma gibi günlük olağan faaliyetlerini de yürüttükleri bir tür harem dairesidir. Üst katta evin ana dolaşım mekanı ve asıl yaşama mekanları yer alır. MALZEME VE TEKNİK: Alt katlar çepeçevre ahşap hatıllı moloztaş duvarlar ile inşa edilmiş korunaklı mekanlardan oluşur. Üst katta ise manzara yönünde, ağırlıklı olarak ahşap malzeme ile inşa edilmiş mekanlar (yazlık dilim) yer alır. Bu bölümün gerisinde ise ahşap hatıllı moloz taş duvarlar ile inşa edilmiş, daha korunaklı ve açıklıkları daha az olan mekanlar (kışlık dilim) bulunur. GÜNCEL İŞLEV: Konut		BODRUM KAT PLANI 					
KONUM 		ZEMİN KAT PLANI 		ONARIM ÖNCESİ FOTOĞRAFLAR 			
HİKA YESİ 19. yüzyıla tarihlenen yapı, Cumhuriyetin ilanından önce bölgede yaşamış Rumlara ait evlerden birisidir. Evle ilgili ulaşılabilen en eski belge, Alanya Tapu müdürlüğü kayıtlarına göre, Kıbrıslı Mustafa oğlu Salih Usta'dan Telgrafçıoğullarından İbrahim oğlu Şükrü'ye satıldığını gösterir tapu senedir. Bu belgeden yapının 1930 senesinde Kıbrıslı Salih Usta adına kaydının yapıldığı, 1935 yılında da daha sonra Kozan soyadını alan İbrahim oğlu Şükrü'ye satıldığı anlaşılmaktadır. Şükrü Kozan'ın iki oğlu bu evde 1993 tarihine kadar yaşamış fakat daha sonra bazı miras problemleri ve mal sahiplerinin şehir içinde yeni bir evde oturma isteklerinin ağır basmasıyla ev, Kuddusi Müftüoğlu'na daha sonra da bu şahıs tarafından eski halter federasyonu başkanı Kenan Nuhut'a satılmıştır. En son 2003 yılında ev Emine-Murat Koçak çifti tarafından satın alınmıştır. Çift bu evi restore etmiş, günümüzde konut olarak kullanmaya devam etmektedir.		BİRİNCİ KAT PLANI 		ONARIM SONRASI FOTOĞRAFLAR 			
ÖN CEPHE RESTİTÜSYON 		RESTORASYON 					

EK-15. Kök Konutu yapı tanıtım tablosu

10. KÖK KONUTU (263 ADA- 70 PARSEL)

GENEL BİLGİLER	RESTİTÜSYON	RESTORASYON	ONARIM ÖNCESİ FOTOĞRAFLAR	ONARIM SONRASI FOTOĞRAFLAR
YAPIM TARİHİ: Yapı 19. yy sonu 20. yy başlarında Merhum Manifaturacı Nazif Kök tarafından yaptırılmıştır. TESCİL DURUMU: Tarihi Yapı Koruma Alanında tescilli bir yapıdır. BULUNDUĞU BÖLGE: İlk yerleşim alanı ile ikinci yerleşim alanı arasında yer almaktadır. Hızlı kentleşme sonucu apartmanlar ve işlek cadeler arasında sıkışmış durumdadır. PLAN ŞEMASI: Dış sofalı plan şemasında olan özgün mimaride zemin katta bulunan ve günümüzde çok ihtiyaç duyulmayan geğeyler yerine güncel konfor şartları ve yaşayış tarzına uygun olarak yatak odaları, banyolar, mutfak ve oturma bölümü oluşturulmuştur. Bu yeni mekanlar oluşturulurken bazı iç duvarların kaldırıldığı ve mekanların ışık alabilmesi adına dış duvarlarda mazgal pencerelerin açıldığı görülmektedir. Üst katta, tuvalet bölümü depoya dönüştürülmüş küçük içeri ve büyük içeri mekanlarının ortak duvarları kaldırılarak bu duvarda bulunan yüküklerin dış görünüşü korunarak içerisinde bir banyo oluşturulmuştur. MALZEME VE TEKNİK: Kullanıcı istekleri doğrultusunda yapılan tüm değışiklik ve onarımlar esnasında özgün teknik ve yapı malzemesi kullanılmıştır. GÜNCEL İŞLEV: Konut	ZEMİN KAT PLANI 	BİRİNCİ KAT PLANI 	ONARIM ÖNCESİ FOTOĞRAFLAR 	ONARIM SONRASI FOTOĞRAFLAR
KONUM 	ÖN CEPHE 	ÖN CEPHE 	ONARIM ÖNCESİ FOTOĞRAFLAR 	ONARIM SONRASI FOTOĞRAFLAR
HİKAYESİ Nazif Kök yaşamını eşi Münire hanım ile birlikte bu evde sürdürmüştür. Çiftin bu evde üç evlatları dünyaya gelmiştir. Nazif bey genç yaşta 1940 yılında hayatını kaybetmiştir. Ölümünün ardından eşi ve çocukları bu evde oturmaya devam etmiştir. Daha sonra 1928 yılında doğmuş olan oğlu Nail evlenip bu evde yaşamıştır. Nail Bey kahvehane işletmeciliği ile uğraşmıştır. Eşi Rabia Hanım ise terziilik yapmıştır. Bu çiftin de Nazif, Mehmet ve Ahmet adında üç çocukları olmuştur. 1989 senesinde Nail Bey, ardından da 2005 senesinde Rabia Hanım vefat etmiştir. Ev Nail beyin ölümünden itibaren başka bir deyişle 1990'lı yıllardan itibaren boş kalmıştır. Miras paylaşımında ev torun inşaat mühendisi Nazif Kök'e miras olarak kalmıştır. Nazif Kök evi onarımını yaptırmıştır ve ailesi ile birlikte burada yaşamaktadır.	ÖN CEPHE 	ÖN CEPHE 	ONARIM ÖNCESİ FOTOĞRAFLAR 	ONARIM SONRASI FOTOĞRAFLAR

ÖZGEÇMİŞ

NAZMİYE GİZEM ARI AKMAN

ÖĞRENİM BİLGİLERİ

Doktora	Akdeniz Üniversitesi
2018-2024	Fen Bilimleri Enstitüsü, Mimarlık Ana Bilim Dalı, Antalya
Yüksek Lisans	Gazi Üniversitesi
2012-2016	Fen Bilimleri Enstitüsü, Mimarlık Ana Bilim Dalı, Ankara
Lisans	Süleyman Demirel Üniversitesi,
2008-2011	Mühendislik-Mimarlık Fakültesi, İnşaat Mühendisliği Bölümü, Çift Anadal, Isparta
Lisans	Süleyman Demirel Üniversitesi,
2007-2011	Mühendislik-Mimarlık Fakültesi, Mimarlık Bölümü, Isparta

MESLEKİ VE İDARİ GÖREVLER

Yüksekokul Müdür Yardımcısı	Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi
2020-2021	Akseki Meslek Yüksek Okulu, Antalya
Öğretim Görevlisi	Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi
2018-Devam Ediyor	Akseki Meslek Yüksek Okulu, Antalya

ESERLER

Uluslararası hakemli dergilerde yayımlanan makaleler

1- Arı Akman N.G. (2022) Doğan Kuban'ın "Türk Hayat'lı Evi" Anlayışının Çağdaş Mimarlık Tarihi Yaklaşımları Üzerinden Değerlendirilmesi. Akdeniz University Journal of the Faculty of Architecture, (1):47-59.

2- Çelebi Karakök, E., & Arı, N. G. (2021). Yeniden İşlevlendirme Uygulamalarında Özgünlük Kayıplarının Araştırılması: Geleneksel Alanya Konutları Örneği. Düzce Üniversitesi Bilim Ve Teknoloji Dergisi, 9(5), 1802-1825. <https://doi.org/10.29130/dubited.910812>

3- Yılmaz Erkovan, N.-Arı, N. G. 2018 "Alanya Geleneksel Konutlarında Kapılar", Amisos, 3/5, 493-514.

Ulusal bilimsel toplantılarda sunulan ve bildiri kitaplarında basılan bildiriler

1- Yılmaz Erkovan, N.-Arı, N. G. 2018 "Alanya Geleneksel Konutlarında Kapılar", V. INES International Academic Research Congress (INES - 2018), ANTALYA, TÜRKİYE , ss.-, 2018.10.30